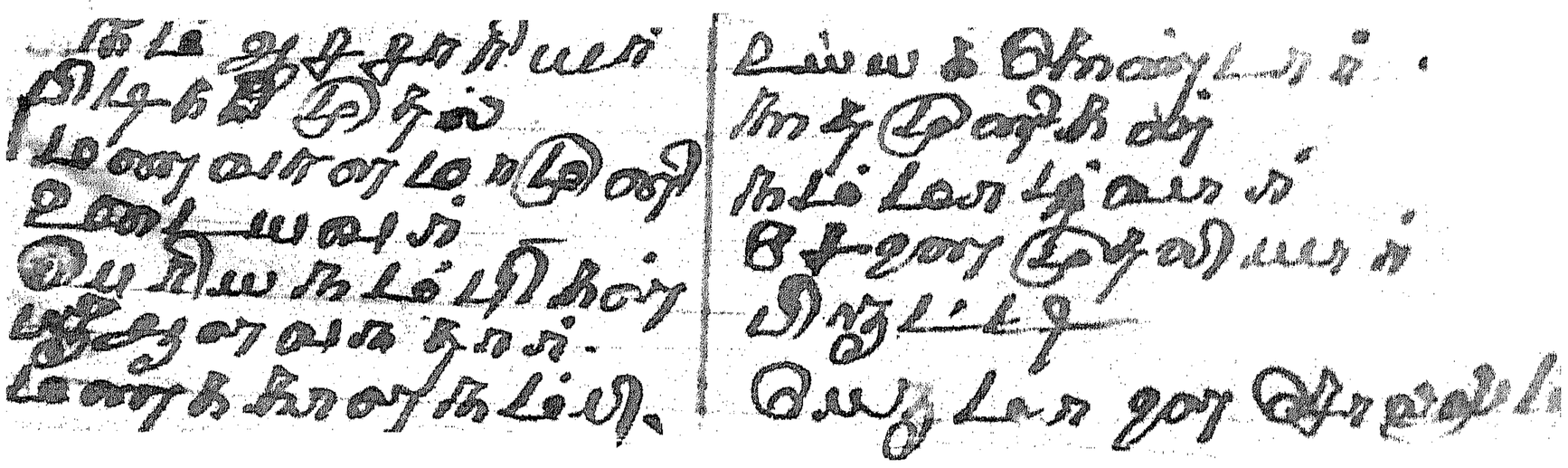
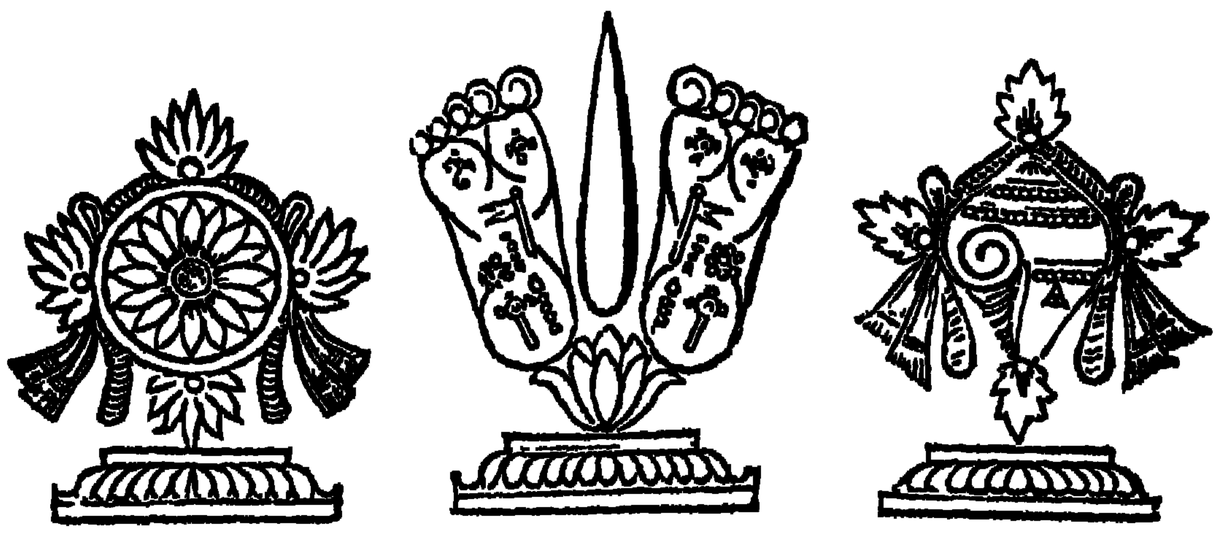

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ

ஆசார்ய ஹ்ருதயசாராசங்க்ரஹம்.

இஃது

தஞ்சாவூர்ஜில்லா

பென்ஷன்ட் ஹெட்ஸிரஸ்தேதாரும்,

அஷ்டதிக்கெஜங்களுக்குள் ப்ரதமகண்டபரான

ஸ்ரீ. உ. வே. ஸ்ரீமான்வாதூலகோத்ரிகர்

கோயில்கந்தாடை அண்ணன்ஸ்வாமி

திருவடிஸம்பந்தியும்,

ஓராய்ப்பேட்டை ஸ்ரீவாவாழிநீந்தாை வாழ்ந்தும்

வபாக்ராவஹாதிபதியும்,

பகவத்பாகவத கைங்கர்யதுரந்தரரான

ஸ்ரீவைஷ்ணவோத்தமர்களுடைய

ஸ்ரீபாதரேணுவுமாகிய,

திருமங்கைமன்னன் ஸம்பந்தமாரானென்னும்

திரு - கோடாலக்ருஷ்ணப்பிள்ளை அவர்களால்

இயற்றப்பட்டு,

சென்னை:

கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஸ்ரீபராங்குசர் திருவவதாரவரு சகசுகை-க்குச்சரியான

நந்தனவரு கார்த்திகைமீ.

1892.

விலை. ரூபா : ரு.

(*All Rights Reserved*)

ஶ்ரீ

“கணணன்கழலிணை நணணுமனமுடை யீர
எணணுநதிருநாமம் தினணமநாரணமே
நாரணனெமமான் பாரணங்காளன
வாரணநதுலத்த காரணனருளே”

ஆசார்ய ஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹத்தில்

அடங்கியவிஷயங்கள்.

		விஷயங்கள்.	பக்கம் முதல்.	பக்கம் வரையில.
க	சாரசங்க்ரஹம்.	தனியன்கள்	க	ச
		ஆமோதபத்யங்கள்	ஞ	கஅ
		அவதாரிகை	க	ச
		1-ம் ப்ரகரணம்	க	உசூ
		2-ம் ஹை	உஎ	ஙஅ
		3-ம் ஹை	ஙக	சஅ
		4-ம் ஹை	சக	ஞஉ
உ	ஹ்ருதயம்மாதிபாட்டுக ளின்விஷயஸூசிகை.	க-ம் பத்து	க	அ
		உ-ம் ஹை	கூ	கசூ
		ங-ம் ஹை	கசூ	உஞ
		ச-ம் ஹை	உஞ	ஙச
		ஞ-ம் ஹை	ஙச	சஉ
		சூ-ம் ஹை	சங	ஞச
		எ-ம் ஹை	ஞஞ	கூங
		அ-ம் ஹை	சூச	எங
		கூ-ம் ஹை	எங	அஉ
		க0-ம் ஹை	அஉ	கூஉ
ங	ஸூத்ரஸ்தானாதிகள்.	க-ம் ஹை	ஙங	க0க
		உ-ம் ஹை	க0க	க0ங
		ங-ம் ஹை	க0ங	க0எ

		விஷயங்கள்.	பக்கம் முதல்.	பக்கம் வரையில்.
ச	ஸூத்ரஸ்தானாதிகள்.	ச-ம் பத்து	க0எ	கஙஞ
		ஞ-ம் ஹை	கஙஞ	கஉஉ
		சூ-ம் ஹை	கஉஉ	கஉகூ
		எ-ம் ஹை	கஉகூ	கஙச
		அ-ம் ஹை	கஙஞ	கஙஎ
		கூ-ம் ஹை	கஙஎ	கசச
		க0-ம ஹை	கசச	கசஅ
		க-ம் ஹை	கசகூ	கஞங
		உ-ம் ஹை	கஞங	க0க0
		ங-ம் ஹை	க0க0	க0ஞ
		ச-ம் ஹை	க0ஞ	கஎஙஎ
		ஞ-ம் ஹை	கஎஙஎ	கஅ0
		சூ-ம் ஹை	கஅ0	கஅஎ
		எ-ம் ஹை	கஅஎ	ககச
		அ-ம் ஹை	ககச	ககஎ
		கூ-ம் ஹை	ககஎ	உ00
		க0-ம் ஹை	உ0க	உ0ங
ஞ	நிதானஸ்தானாதிகள்.	நிஷக்ருஷ்ட அ ாத்ந விசேஷ ங்கள்	உ0ச	உகஞ
		ப்ரமாணங்களுக்கு.	உகசூ	உஙச
		ஸமஸ்க்ருத பத ங்களுக்கு.	உஙஞ	உச0
		பிழைதிருத்தம்	உசக	உசஉ

ஸ்ரீமத்வரவரமுநயேநமஃ.

ஸ்ரீ அழகியமணவாளமாமுநிகள்

தனியன்.

శ్రీశైలేశదయాపాత్రం - ధీభక్త్యాదిగుణార్ణవం।
యతీంద్రప్రవణంవన్దే - రమ్యజామాతరంమునిం॥

ஸ்ரீஶைலேஶதயாபாத்ரம் - தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம்
யதீந்த்ரப்ரவணம்வந்தே - ரம்யஜாமாதரமுநிம்.

கோயிற்கந்தாடை அண்ணன்கூடஸ்தர்

தனியன்.

సకలవేదాన్తసారార్థ పూర్ణాశయం।
విపులవాధూలగోత్రోద్భవానాంవరం।
రుచిరజామాతృయోగీన్ద్రపాదాశ్రయం।
వరదనారాయణంమద్గురుంసంశ్రయే॥

ஸகலவேதாந்தஸாராராத்தபூர்ணாஶயம்
விபுலவாதூலகோத்ரோத்பவாநாம்வரம்
ருசிரஜாமாதருயோகீந்தரபாதாஶ்ரயம
வரதநாராயணம்மத்குரும்ஸம்ஶ்ரயே.

ஸ்வாசார்யர் தனியன்.

శ్రీమద్వధూలకులవారిధి పూర్ణచంద్రం।
శ్రీమద్వరప్రదగురోత్తమ పుత్రరత్నం।
స్మృత్యన్తయుగ్మవిశదీకరుణైకదీక్షం।
శ్రీరఙ్గదేశికమహం శరణంప్రపద్యే॥

ஸ்ரீமத்வதூலகுலவாரிதிபூர்ணசந்த்ரம்
ஸ்ரீமத்வராப்ரதகுரோத்தமபுத்ரரத்நம்
ஸ்ம்ருத்யந்தயுக்மவிஶதீகருணைகதீக்ஷம்
ஸ்ரீரங்கதேஶிகமஹம்ஶரணம்ப்ரபத்யே.

ஸ்ரீ. உ. வே. ஸ்ரீமான் சிறுபுலியூர் திருவாழி அண்ணன்ஸ்வாமி பரமக்ருபையினால் அருளிச்செய்தது.

ஸ்ரீமத்கல்யாரிஸம்பதாத்மஜமுமம் கோபாலக்ருஷ்ணாஹ்வயம்।
ஸ்ரீமத்ஸௌம்யவராரியவீக்ஷணவஶாத் வாதூலதுர்யஸ்யவை।
ஸம்ப்ரார்த்யாஶுவரப்ரதாஹ்வயகுரோராப்பாதஸரோஜப்ரபா।
பக்தம்ராங்கபுரீஶ்வராஃபதரதம்விஷ்ணுஶ்சிரம்ரக்ஷதாத்॥

அந்தராங்கர்கள்சாதித்தவை.

ஸ்ரீபிருந்தாரண்யகீதாகுருவரகருணாவீக்ஷணப்ராப்தபோதஃ।
ஸ்ரீரங்காசார்யபாதாம்புஜமதுகரகோபாலக்ருஷ்ணாக்ஷ்யஸூரிஃ।
ஆசார்யஸ்வாந்தஸாரம்வ்யலிகதமிததீஃ ஸங்க்ரஹேணப்ரபந்தம்।
த்ருஷ்ட்வாதம்ஶ்லாகயந்தஸ்ஸகலபுதஜனாஃமாமகோந்தேஶ்யபூதாஃ॥ (ர)

வ்ருஶ்சிகேசித்தாஸம்பூத
ஸ்ரீரங்கார்யபதாஶ்ரிதம்।
ஆசார்யஸ்வாந்தஸாரார்த்த
வக்தாரம்க்ருஷ்ணமாஶ்ரயே॥ (ஸ)

நேரிசைவெண்பா.

போற்றுங்கந்தாடையண்ணன்பொன்னடிக்கேபூப்புனைந்து
சாற்றுங்கோபாலகிருஷ்ணன்தாளிணையை—ஏற்றுவேன்
எங்குமாசார்யவிருதயசாரசங்கிரகம்
பொங்குமாறுள்ளம்புகழ்ந்து. (ங)

நூற் பயன்.

எழுசீர்க் கழிநெடில்.

இன்னமுதெனவன்றிசைக்குமாசாரயவிருதயசாரசுங்கிரகம்
தன்னைமெய்யுணரவாவிடைவிடாதனுசந்தானமேசெய்பவரிங்கு
மன்னியசெல்வம்போகபோக்கியமுமகப்பெறுமகிழ்ச்சிவாணுளுந
பின்னையவ்வுலகிற்போகமுமழியாப்பெரும்பதமதனையும்பெறுவார். (ச)

வாழித்திருநாமங்கள்.

திருவளாமா மணிமாடனை சீரருளா லாதி
சேடாம்ச பூதனெனுரு சிறப்புற்றோன் வாழி
உருவளாநம் பூவாசா ரியாகளே வீடிங்
குறுதிபெறத் தருமதிகா ரிகளெனோன வாழி
மருவளாபைம் துளவணியல் வண்ணந்தருனம் பெருமாள்
மலரடிகட் கெப்பொழுது மனதுவைத்தோன் வாழி
அருவளாபே ரருள்வடிவா யெழுந்தருளு மாசாரா
யவிதயசார சுங்கரகம் வெளியிட்டோன் வாழி. (நி)

பெருகியநான் மறையெனுமா லாயிரமாந் திவ்ய
ப்ரபந்தமே திருமந்த்ர மென்றருள்வோன் வாழி
மருவியவந நான்கினையு நான்குப்ர காரணமாய்
வகுத்ததொரு க்ரந்தமென மகிழ்ந்தருள்வோன் வாழி
திருமிகுகாஞ்சித்திகைமாதஞ் சிறந்திடுசித் திரையாம்
திருநக்ஷத் திரததிலுதித் தருள்வள்ளல் வாழி
குருவருளே மிகவளரும் மங்கைமன்னன் சம்பத்
குமாரன் கோபாலகிருஷ்ணன திருவடிகள் வாழி. (சு)

நாள் டாசுரங்கள்.

எண்சீர்க்கழிநெடில்.

திருவரங்க நாதனருட் பாத்திரபூதன் சொற்
செழித்துவளா மணவாள மாமுனிதன் னருளால்
மருவிய சதாசார சம்பந்த மூற்றோன்
வாதூல தேசிகன்கன்ம மனங்களிக்கச் செய்தோன்
பெருகுவிசிட் டாத்வைத சித்தாந்தம் பரவப்
பேசினனோ நந்தகோ பாலகுல மதனிற்
கருணைவளா கோபால கிருஷ்ணனுதித் திந்நாள்
கருதியநற் காத்திகையிற் சிந்தினைநா ளதுவே. (எ)

பொருவரிய வரவரமா முனிவாசபாத தியடசன
பூவாவாசா ரியருளைதத பொருளவிளங்கசு செயதேநாம
திருநகரி யணணனெனபோன ஆயபபாழி வளாதேவாள
திருமங்கை மனனனருட சமபத குமாரன
அருமைவளா பாகவதோத தமாமகிழப பெறறேறன
ஆசாய விருதயசார சுங்கிரக மளிததோன
கருணைவளா கோபால கிஷ்ணனுதித திருநாள
கருதியேற காததிகையிற சிததிரைநா ளதுவே. (அ)

வெணபா

வாழியா சாய விதயசார சுங்கிரகம
வாழியகோ பாலகிஷ்ண மாதவதேசா ளை—வாழியமே
தனனிகரின மங்கைமனனன சமபதகுமாரமே
இனனுமொரு நூறறாணடிருமம. (ஈ)

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநமஃ

ஆசார்ய

ஹ்ருதயசாராசங்க்ரஹம்.

ஸம்ஸ்கிருத த்ராவிடவித்துவான்கள் மனமகிழ்ந்துசாதித்த

ஆமோத பத்யங்கள்.

திருக்குறுங்குடி மடாதிபதி பேரருளாள

ராமாநுஜஜீயர்ஸ்வாமி.

ఆచార్యస్వాన్తరజ్ఞస్థితరసఘటనాత్ ప్రాప్తతన్నామధేయం।
గ్రన్థంగోపాలకృష్ణద్రమిడకవివరేణాదరాత్ సంప్రణీతం।
దృష్ట్వాశ్రీహృస్వగేహాస్థలవరయతి రాడ్యామునా ద్యార్యవర్యైః।
ప్రోక్తాగ్ర్యగ్రన్థశైలీమనభిగతమనాః సర్వదావిస్మితోస్మి॥ (౧)

ஆசாயஸ்வாந்தரங்கஸ்திதரஸகடநாத்ப்ராப்ததந்நாமதேயம்।
க்ரந்தம்கோபாலகிருஷ்ணத்ரமிடகவிவரோணாதராத்ஸம்ப்ரணீதம்।
த்ருஷ்ட்வாஸ்ரீஹருஸ்வகேஹஸ்தலவரயதிராட்யாமுநாத்யாயவர்யைஃ।
ப்ரோக்தாக்ர்யக்ரந்தசைலீமநபிகதமநாஃஸர்வதாவிஸ்மிதோஸ்மி॥

பெருமாள்கோயில் அழகியமணவாளஜீயர்ஸ்வாமி.

శ్రీమద్రంగేందుపాదాంబుజపరిచరణే సర్వదాసక్తియుక్తాత్।
వాధూలార్యాద్గృహీత్వాశరిపుహృదయం పంచసంస్కారపూర్వం।
శ్రీమద్గోపాలకృష్ణస్వగురుని యమునాదద్భుతంసాధుసేవ్యం।
ఆచార్యస్వాంతసారంవ్యతనుతసచిరం వర్ధతాంశౌరిదృష్టేః॥ (౨)

ஸ்ரீமந்ரங்கேந்துபாதாம்புஜபரிசரணேஸாவதாஸக்தியுக்தாத்।
வாதூலாயாத்க்ருஹீத்வாஹரிபுஹருதயம்பஞ்சஸம்ஸ்காரபூர்வம்।
ஸ்ரீமத்கோபாலக்ருஷ்ணஸ்வகுருகியமஹாநந்தபுத்ரஸாதுஸேவ்யம்।
ஆசாயஸ்வாந்தஸாரம்வ்யதநுதஸசிரம்வர்த்ததாம்மௌளிர்ருஷேடேஃ।

கோமடம்பேரருளாளராமாநுஜஜீயர் ஸ்வாமி.

వాధూలవంశకలశాంబుధి పూర్ణచంద్ర।
శ్రీరంజ్గదేశికపదాంబుజ చంచరీకः।
గోపాలకృష్ణకవిరాట్ గురుసంగ్రహీతం।
ఆచార్యమానసవరం వ్యలిఖత్ ప్రబంధం॥ (3)

வாதூலவமஶகலஶாமபுதிபூாணசுந்தர।
ஶ்ரீரங்கதேசிகபதாமபுஜசுஞ்சரீகः।
கோபாலகருஷ்ணகவிராடகுருஸங்கரஹீதம।
ஆசாாயமாாஸவராமவயலிகதபரபாதம॥

கோயிலகந்தாடை வாதூலதேசிகராகிய அணணனஸ்வாமி.

వాధూలాన్వయవార్ధి కౌస్తుభమణేः శ్రీరజ్గనూరేःప దే।
సక్తంతచ్ఛృతమంత్రలబ్ధిషణం గోపాలకృష్ణాభిదం।
శ్రీమద్రంగధురీణ పాదవిలసత్సాన్నిధ్యం సదారంగరాట్।
పాయాద్రామవరానుజస్యకృపయాసం లబ్ధబోధోదయం॥ (ర)

வாதூலாாவயவாாதிகௌளஸதுபமணேःஶ்ரீரஙகஸஞ்ஞோःபதே।
ஸக்தமதச்சுருதமாதரலப்ததிஷணமகோபாலக்ருஷ்ணயுதிதம।
ஶ்ரீமதாரஙகதுரீணபாதவிலஸதஸவாாதமஸதாரஙகராட்।
பாயாதராமவராநுஜஸயகருபயாஸம்லபதபோதோதயம்॥

பெருமாளகோயில - கோயிலகந்தாடை
அணணவிலபபனகுமார
வெங்கடாசாாயாஸ்வாமி.

శ్రీవాధూలకులాబ్ధిశీతకిరణ శ్రీవేజ్కటార్యాత్మజాత్।
వాధూలంవరదంగురుం శ్రితవతశ్రీరంగరాజాద్గురోः।
సప్రాప్తాఖిలతత్వబోధలసి తోగోపాలకృష్ణన్నధీः।
ఆచార్యాంతరసారసంగ్రహ మథాన్ద్రాపిలంగ్రంథతः॥ ౫॥

ஶ்ரீவாதூலகுலாபதிஶீதகிரண ஶ்ரீவேஙகடாாயாநமஜாத।
வாதூலமவரதமகுருமஶ்ரீதவதஶ்ரீரங்காராஜாதகுரோ।
ஸப்ராபதாகிலததவபோதலஹிதோகோபாலக்ருஷ்ணஸஸுத்।
ஆசாாயாமதரஸாரஸஙகரஹமதாநமூதராபிதமகராந்த॥

கோயிலகோமாண்டோ
இளையவலலி தொடடையாசார்யர்ஸ்வாமி.

యోయంతోత్రధరోలసత్ శుభరథేపార్థాయగీతార్థధः।
తస్యైజాన్వయసంభవः కవివరోగోపాలకృష్ణాభిధः।

సోయంసద్గురునూక్తిబోధనపటోఃలబ్ధాత్మబోధోగురోఃఁ
ఆచార్యాంతరసారసంగ్రహమముం శిష్టాగ్రగణ్యోఘణత్ ॥ ౬॥

யோயம்தோத்ரதரோலஸல்ல-பரேதபாதாத்தாயகீதாத்ததஃ!
தன்நைஜாம்வயஸம்பவஃகவிவரோகோபாலக்ருஷ்ணுபிதஃ!
ஸோயம்ஸத்குருஸக்திபோதநபடோஃலப்தாத்மபோதாகுரோஃ!
ஆசாராயாம்தரஸாரஸங்க்ரஹமமும்ஶிஷ்டாக்ரகண்யோடணத்!!

ஆசார்யஹ்ருதயநாமக!
லோகாசார்யானுஜோக்திநிர்மதநாத்!
தத்ஸாரஸங்க்ரஹாம்ருதம்!
உத்ருதவாந்கோபாலக்ருஷ்ணக்யஃ!!

ஆசார்யஹ்ருதயநாமக।
லோகாசார்யானுஜோக்திநிர்மதநாத்।
தத்ஸாரஸங்க்ரஹாம்ருதம்।
உத்ருதவாந்கோபாலக்ருஷ்ணக்யஃ॥ ౭॥

జీయ్యాదార్కనిశాకరంకృతిరియం మహ్యంసదాసాధవో।
మోదక్తాంకృతిమీక్ష్యసారకృతి నానూయాఃక్వచిదుర్జనాఃఁ।
ఆశానైకృతయేశుభం వరకృతేరుత్పన్నమూర్వీరుహే।
మగ్నాస్తత్వధియఃకృతేస్నుసదృశీనాన్యాకృతౌసార్థతా॥ ౮॥

ஜீய்யாதாக்கநிஶாகரம்க்ருதிரியம்மஹ்யம்ஸதாஸாதவோ।
மோதந்தாம்க்ருதிமீக்ஷ்யஸாரக்ருதிநாஸஶ்யாஃக்வசித்துர்ஜ்ஜநாஃ।
ஆஶாஸைக்ருதயேஶு-பம்வரக்ருதேருத்பந்நமாத்வீஜ்ருஹே।
மக்நாஸ்ததவதியஃக்ருதேஸ்ஸ-ஸத்ருஶீநான்யாக்ருதௌஸார்த்ததா॥.

రచితంరచనాత్రితయం।
సమ్మతిరూపేణతస్యరచనాయాఃఁ।
వరవరమునిసత్కరుణా।
పౌత్రశ్రీబాలధన్విఘనగురుణా॥ ౯॥

ரசிதம்ரசநாத்ரிதயம்।
ஸம்மதிரூபேண தஸ்யரசநாயாஃ।
வரவரமுநிஸத்கருணா।
பாதரஶ்ரீபாலதன்விகநகுருணா॥

దద్యాత్కశలంభూయోయం।
తాపార్థస్వగీతదస్సతతం।

అయ్పాడిధామ్నివసతే।
తస్మైగోపాలకృష్ణాయ॥ ౧౫॥

తతయాతకులమపూయోయమ।
తాపాతతసవకీతతస్సతతమ।
ఆయటపాడితామనివసతే।
తసమైకోపాలకరుషణాయ॥

శ్రీరజ్గనాధకరుణా।
సంగతలోకద్వయాధిపతోయం।
వాచంవిభూతిమీశ్రో।
దేయాత్ శ్రీభాష్యకృత్తస్మై॥ ౧౬॥

శ్రీరఙ్గనాతకరుణ।
సఙ్గతలోకతవయాతిపతయోయమ।
వాచమవిభూతిమిశరో।
తేయాతశ్రీపాషయచకరుతతసమై॥

சோளசிமஹபுரமகோயில
கந்தாடை - தொடலடையாசார்யனெனகிற அப்பன்
சிங்கராசார்யர் ஸ்வாமி

గోపాలకృష్ణనుకవిః।
స్వాచార్యముఖకమలనిర్గతంమధురం।
ఆచార్యహృదయసారం।
సంగృహ్యగ్రంధరూపతోలిఖత్॥ ౧౭॥

కోపాలకరుషణసఙ్కవిః।
సవాచాయముకకమలనిగతమ్మధురమ।
ఆచాయహరుతయసారమ।
సఙ్గరుహయకరతరుపతోలికత॥

திருமணிகோயில கந்தாடைஅப்பன்
ஸ்ரீநிவாஸாசாயர்ஸ்வாமி

అచార్యస్వాంతశా స్త్రం నిజగురుకృపయాసార్థమన్వర్థరూపం।
లబ్ధ్వాతత్పాదపద్మప్రవణధిషణ యాసారభూతార్థజాతం।
మంతారంమానయంతు ప్రథితగుణకలిధ్వంససపత్కుమారం।
శిష్టానిత్యంవరిష్టప్రవణగుణగుణం గుప్తగోపాలకృష్ణం॥ ౧౩॥

ஆசார்யஸ்வாந்தஶாஸ்த்ரம்நிஜகுருக்ருபயாஸாத்தமன்யைதுராபம்।
லப்த்வாதத்பாதபத்மப்ரவணதிஷணயாஸாரபூதாத்தஜாதம்।
மந்தாரம்மாதயந்துப்ரதிதகுணகலிதவம்ஸஸம்பத்குமாரம்।
ஶிஷ்டாநித்யம்வரிஷ்டப்ரவணகுணகணம்குப்தகோபாலக்ருஷ்ணம்॥

திருமணிகோயில் கந்தாடை அப்பன்கொமாரர்
வெங்கடாசார்யர் ஸ்வாமி.

వాధూలాన్వయవార్ధికౌస్తుభమణే శ్రీరఙ్గనూరేఃపదే।
సంలబ్ధాఖిలతత్వబోధమనఘం గోపాలకృష్ణాభిదం।
శ్రీమద్భూతపురీనివాసరసికో రామానుజార్యోమునిః।
పాయాద్రంగధురీణ పాదయుగశేన్యస్తాత్మభారంసదా॥ ౧౪॥

வாதூலான்வயவாதிகெளஸ்துபமணேஶ்ரீரங்கஸத்கோபதே।
ஸம்லப்தாகிலதத்வபோதமநகம்கோபாலக்ருஷ்ணாபிதம்।
ஶ்ரீமத்பூதபுரீநிவாஸரஸிகோராமாநுஜார்யோமுனிः।
பாயாத்ரங்கதுரீணபாதயுகளேன்யஸ்தாத்மபாரம்ஸதா॥

ஶ்ரீபெரும்பூதூர் ஆசூரி எம்பெருமானர் ஸ்வாமி.

శ్రీరంగరాజపదపంకజమత్తభృంగः।
శ్రీదేవరాజగురువర్యకృపాత్తబోధः।
గోపాలకృష్ణ ఇతిదాసవరస్సమేధాः।
చక్రేహితంకమపిసారతరంప్రబంధం॥ ౧౫॥

ஶ்ரீரங்கராஜபதபங்கஜமத்தப்ருங்கः।
ஶ்ரீதேவராஜகுருவாயக்ருபாதபோதः।
கோபாலக்ருஷ்ணஇதிதாஸவரஸ்ஸமேதாः।
சக்ரேஹிதம்கமபிஸாரதரம்ப்ரபந்தம்॥

திருவெவ்வுளூர் ஆசூரி அப்பளாசார்யர் ஸ்வாமி.

శ్రీమద్వాధూలవంశాంబుధి హిమకిరణాద్దేవరాజార్యవర్యాత్।
శ్రీమద్గోపాలకృష్ణాహ్వయవిబుధవరైఃప్రాప్తమర్థంప్రబంధం।
ఆచార్యస్వాంతసారాభిదమిహవిబుధైస్సమ్యగాలోక్యమోదం।
ప్రాప్తంపర్వణ్యభ్వేహి ముకరకిరణంయాతివృద్ధింయదాబ్ధిः॥ ౧౬॥

ஶ்ரீமத்வாதூலவம்ஶாம்புதிஹிமகிரணாத்தேவராஜார்யவர்யாத்।
ஶ்ரீமத்கோபாலக்ருஷ்ணஶ்ருத்வயவிபுதவராஃப்ராப்தமாத்தம்ப்ரபந்தம்।
ஆசார்யஸ்வாந்தஸாராபிதமிஹவிபுதைஸ்ஸம்யகாலோக்யமோதம்।
ப்ராப்தம்பாவன்யகர்வேஹிமகரகிரணம்யாதிவ்ருத்திம்யதாப்திः॥

ಅತದಂಗಿತಿರುಮಲೈಕುಮಾರ ದಾತಾಚಾರ್ಯರ್ಸ್ವಾಮಿ.

ವಾಧೂಲರಜ್ಗಾರ್ಯಪದಾಮ್ಬುಜಾತ।
ಬೃಂಜ್ಗಾಯಮಾನೇನನಿಗುಂಭಿತೈಷಾ।
ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣೇನಸದಾರ್ಯಭಾವ।
ಸಾರಾಹ್ವಯಾಸ್ಮನ್ಮುದಮಾತನೋತಿ॥ ೧೭॥

ಶ್ರೀಶೈಲವಂಶಾದುದಿತಾಃಕುಮಾರ ತಾತಾರ್ಯವಿದ್ವಕ್ಕವಯೋಮುದ್ಗೈವಂ।
ವ್ಯಲೀಲಿಖದ್ರಾಮಿಡವಾಜ್ಮರನ್ದನಿಷ್ಯನ್ದ ಸಂಪಾದಿತವೀರ್ಯಭೂಮ್ನಾ॥ ೧೮॥

ವಾಧೂಲರಙ್ಗಾಯಪದಾಮಬುಜಾತ।
ಪರುಙ್ಗಾಯಮಾನೇನನಿಗುಮಬಿಧೈಷಾ।
ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣೇನಸದಾರ್ಯಭಾವ।
ಸಾರಾಹ್ವಯಾಸ್ಮನ್ಮುದಮಾತನೋತಿ॥

ಶ್ರೀಶೈಲವಂಶಾದುದಿತಾಃಕುಮಾರತಾತಾರ್ಯವಿದ್ವಕ್ಕವಯೋಮುದೈವಂ।
ವಯಲೀಲಿಖದ್ರಾಮಿಡವಾಙ್ಮರನ್ದನಿಷ್ಯನ್ದಸಂಪಾದಿತವೀರ್ಯಭೂಮ್ನಾ॥

ಸಿತತಾತಿಕಗಾಡ

ವಿದುವಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಚಾರ್ಯಾರ್ಸ್ವಾಮಿ

ವಾಧೂಲಾನ್ವಯವಾರ್ಧಿಶೀತಕಿರಣ ಶ್ರೀರಜ್ಗಸದ್ವೈಷಿಕ।
ಶ್ರೀಮತ್ಪಾದಸರೋಜಸತ್ತಮಧುಪೋ ಗೋಪಾಲವಂಶೋದಯಃ।
ಸ್ವಾಚಾರ್ಯಶ್ರುತವೇದಮೂಲವಿ ವೃತಿರ್ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣೋವಿಭುಃ।
ಸಂಷೇಪಾತ್ ಶರವೈರಿಭಾವವಿವೃತಿಂ ಚಕ್ರೇಪ್ರಬನ್ಧಾತ್ಮನಾ॥ ೧೯॥

ವಾಧೂಲಾನ್ವಯವಾತಿಶೀತಕಿರಣ ಶ್ರೀರಙ್ಗಸತ್ತೈವಿಕ।
ಶ್ರೀಮತ್ಪಾದಸರೋಜಮತ್ತಮಧುಪೋ ಗೋಪಾಲವಂಶೋದಯಃ।
ಸ್ವಾಚಾರ್ಯಶ್ರುತವೇದಮೌಲಿವಿವೃತಿರ್ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣೋವಿಭುಃ।
ಸಂಷೇಪಾತ್ಶರವೈರಿಭಾವವಿವೃತಿಂ ಚಕ್ರೇಪ್ರಬನ್ಧಾತ್ಮನಾ॥

ವೈತತಮಾನಿತಿರುಮಲೈ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಅಪ್ಪಙ್ಗಾರ್ಸ್ವಾಮಿ.

ಶ್ಯಾಲಿಶ್ರೀನಗರೀಶಲಬ್ಧಕಲಿಜಿತ್ಸಮ್ಪತ್ಕುಮಾರಾಹ್ವಯಃ।
ಶ್ರೀಮತ್ಸೌಮ್ಯವರಾರ್ಯವೀಕ್ಷಣವಶಾತ್ ಸ್ವಪ್ನಾಚ್ಚಲಚ್ಚಾಚರಾತ್।
ಶ್ರೀಮದ್ದಾಶರಥೀಯವಂಶ ವಿಲಸಚ್ಛ್ರೀರಜ್ಗರಾಜಾಶ್ರಯಃ।
ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗೋಪಕುಲಾಗ್ರಣೀರ್ವಿಜಯತಾದ್ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಸ್ತುಧೀಃ॥ ೨೦॥

ಶ್ರೇಯಾಲಿಶ್ರೀನಗರೀಶಲಬ್ಧಕಲಿಜಿತ್ಸಮಪತಕುಮಾರಾಹ್ವಯಃ।
ಶ್ರೀಮತ್ಸೌಮಯವರಾಯವೀಕ್ಷಣವಶಾತ್ಸವಪ್ನಾಚ್ಚಲಚ್ಚಾತ್।
ಶ್ರೀಮತ್ತಾಶರತೀಯವಮಶವಿಲಸಚ್ಛರೀರಙ್ಗರಾಜಾಶರಿತಃ।
ಶ್ರೀಮಾನ್ಗೋಪಕುಲಾಗ್ರಣೀರ್ವಿಜಯತಾತ್ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣಸ್ತುಧೀಃ॥

తేనస్వాచార్యవర్యాణాం।
ముఖాంభోజవినిసృతః।
ఆచార్యస్వాంతతాత్పర్య।
సంగ్రహోఽలిఖితోధునా॥ ౨౧॥

తేనస్వాచాయవాయాణుం।
ముకాంబోజవినిస్రుతః।
ఆచాయస్వాంతతాత్పాయ।
స్ంక్రహోలిఖితేతాధునా॥

சித்திரகூடம்

சுதர்சனம் ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார் ஸ்வாமி.

శ్రీరంజ్ఞ రాజచరణాం।
బుజిమధుకరగోపాలకృష్ణాఖ్యః।
.ఆచార్యహృదయజలతేః।
సారంసఙ్ఞహ్యాముద్రితంవిదధే॥ ౨౨॥

ஸ்ரீரங்கராஜசரணும்
புஜிமதுகரகோபாலக்ருஷ்ணக்யஃ
ஆசாயஹருதயஜலதேஃ
ஸாரம்ஸங்க்ருஹயமுத்ரிதம்விததே॥

குன்றபாக்கம் கொமாண்டூர் இளயவல்லி ஸ்ரீநிவாஸ
அய்யங்கார் ஸ்வாமி.

వాధూలచంద్రశ్రీరంజ్ఞ।
దేశికానాంకృపాజుషా।
గోపాలకృష్ణగుప్తైన।
యాదవాభిజనేందునా॥ ౨౩॥

வாதூலசந்த்ரஸ்ரீரங்க
தேசிகாநாம்க்ருபாஜுஷா
கோபாலக்ருஷ்ணகுப்தேந
யாதவாபிஜுநேந்துநா॥

ఆచార్యహృదయస్యార్థం।
జ్ఞాత్వాస్వాచార్యసన్నిధా।
లిఖిత స్తస్యతాత్పర్య।
సంగ్రహోగ్రంథరూపతః॥ ౨౪

ஆசாரயஷமருதயஸயாதந்தம।
ஜநேயாநவாஸவாசாயஸஹிதெள।
லிகிதஸநஸயநாதபாய।
ஸங்கரஷோக்ரந்தருபந்த॥

சிந்தாநந்திரிபபேட்டை
மலையாங்குளம ஹநுமாநடை ஸ்ரீராமாயணம
பாநாபிஷேகம ஸ்ரீநிவாஸாசாயர் ஸ்வாமி

ஶ்ரீரங்கராஜபதபங்கஜசஞ்சரீகோ।
கோபாலகிருஷ்ணகவிராட்ஸகலாமமநீஷாம்।
மோதம்வ்யவர்தயிதுமார்யஹ்ருதாஹ்வாயஸ்ய।
ஸாராத்தஸங்க்ரஹமிமம்வ்யலிகத்பரிபந்தம்॥ ஒ॥

ஸ்ரீரங்கராஜபதபங்கஜசஞ்சரீகோ।
கோபாலகிருஷ்ணகவிராடஸகலாமமநீஷாம।
மோதமவயவாதயிதுமாயஹநுமருதாவரவயஸ்ய।
ஸாராதஸங்கரஹமிமிவயலிகதபரபந்தம॥

சிந்தாத்ரிபுரவாஸ்தவ்ய।
ஶ்ரீநிவாஸபுதேந்துநா।
ரசிதாஸம்மதிரூபா।
வாக்ராமபாதபக்தேந॥ ஒக॥

சிந்தாதரிபுரவாஸதவய।
ஸ்ரீநிவாஸபுதேந்துநா।
ரசிதாஸமமதிரூபா।
வாகராமபாதபகதேந॥

கூடலூர்

வங்கிபுரம ஹருஷணமாசாயர் ஸ்வாமி

ஶ்ரீமத்வாதூலவம்ஶாம்ருதஜலதிநிஶாநாதரத்நார்யவர்ய।
ஶ்ரீபாதாம்போஜபருங்காயிதஹருதயவதாகோபவம்ஶோத்பவேந।
க்லிப்தாகோபாலகருஷ்ணாபிதஶுபமதிநாபண்டிதாநாம்முதேஸ்யா।
தாசார்யஸ்வாந்தஸாராஹ்வாயக்ருதிரநிஶம்ஸம்ப்ரதாயாநுரூபா॥ ஒ॥

ஸ்ரீமதவாதூலவமஶாமருதஜலதிநிஶாநாதரத்நாகாயவாய।
ஸ்ரீபாதாமபோஜபருங்காயிதஹமருதயவதாகோபவம்ஶோதபவேந।
கலிபதாகோபாலகருஷ்ணாபிதஶுபமதிநாபண்டிதாநாம்முதேஸ்யா।
தாசாயஸவாதஸாராஹவயகருதிரநிஶமஸம்பரதாயாநுரூபா॥

భారద్వాజకులాంభోధి విధునాకృష్ణసూరిణా।
వజ్ఝీపురకులాఖ్యేనసమ్య గామొదితాహిసా॥ ఎగ॥

பாரத்வாஜகுலாம்போதிவிதுநாக்ருஷ்ணஸூரிணு।
வங்கீபுரகுலாக்யேநஸம்யகாமோதிதாஹிஸா॥

பரித்தியூர் க்ருஷ்ணஶாஸ்த்ரியாரவர்கள்.

శ్రీమద్గోపాలకృష్ణప్రభువరకవిరాట్ దుగ్ధవారాశిగర్భా।
దుద్భూతఃపూతపేయోభవసరిణి గతివ్యగ్రవిశ్రాన్తిదాయి।
శ్రీరఙ్గాచార్యవర్యప్రపదశరణతాల బ్ధవిజ్ఞానపూర్ణాత్।
గ్రంథోయంహస్తచారుర్జయతి గురుమనస్సారపీయూషపూరః॥ ఎఙ॥

ஶ்ரீமத்கோபாலக்ருஷ்ணப்ரபுவரகவிராட்துக்தவாராஶிகாடா।
தத்பூதஃபூதபேயோபவஸரணிகதிவ்யக்ரவிஶ்ராந்திதாயி।
ஶ்ரீரங்காசார்யவார்யப்ரபதஶரணதாலப்தவிஜ்ஞாநபூர்ணாத்।
க்ரந்தோயம்ஹஸ்தசாரூர்ஜயதிகுருமநஸ்ஸாரபீயூஷபூரஃ।

గురుహృదయసారమేతం।
కలితంగోపాలకృష్ణపిబుధైన।
సమ్మనుతేసరసతయా।
పరిత్తియూర్కృష్ణశాస్త్రినామతరః॥ ౩౦॥

குருஹருதயஸாரமேதம்।
கலிதம்கோபாலக்ருஷ்ணவிடுஷாந।
ஸம்மநுதேஸரஸதயா।
பரித்தியூக்ருஷ்ணஶாஸ்த்ரிநாமதரஃ॥

ஶ்ரீ

பெருமாள்கோயில்

அழகிய மணவாளஜீயர் ஸ்வாமி.

கட்டளைக்கலித்துறை.

கோதற்றஞானக்குருகூரின்மாறன்றமிழ்மறையை
ஓதுற்றவாரியருள்ளந்தெளிந்துவிரித்துரைத்தான
போதுறறகோயிறகந்தாடையன்னைன்பதம்போற்றலுறுந்
சீருறறவன்பனெங்கோபாலகிட்டனெய்தோகவியே. (ஈக)

நேரிசைவெண்பா.

ஆசாரியவிதயமாம்பொருளின்சாரத்தை
ஆசோவநீயுரையென்றண்ணர்செலக்—கூசாமல்
ஆபாலரும்தேறவாய்ந்துரைத்தான்வாழியவே
கோபாலகிர்ட்ணனெனுங்கோ. (15-2)

அரங்கநருள்கோயிலண்ணனழைத்தே
இரங்கிக்குருநெஞ்சியம்ப—நெருங்கியே
யுள்ளத்துணர்ந்துரைத்தான்கோபாலகிர்ட்ணனெனுற்ற
பிள்ளைப்பெருவாழ்வான்பெற்று. (15-3)

ஆருமறிந்துய்யவாசாரியவிதய
சாரந்தெரிந்துரைத்தான்சங்ரகமாய்ப்—பாரின்கண்
வாதூலதேசிகனுல்வாழ்வுற்றுவண்டமிழ்தோ
கோபாலகிர்ட்ணக்கொழுந்து. (15-4)

திருவல்லிக்கேணி அங்கிளாவர்ணுக்யுலர் பாடசாலை தமிழ்ப்
பண்டிதர் காரப்பங்காடு கோபாலாசாரியர்ஸ்வாமி.
அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

சந்தாரும்பூம்பொழில்சூழ்ந்தழகாயமறைநான்குந்தகைசால்கோயிற்
கந்தாடையண்ணனெழிற்சீரங்கவாரியன்முட்கமலந்தன்னில்
நந்தாததொண்டமைந்தோன்ஞானபத்திவைராக்யநல்கப்பெற்றோன்
அந்தாமத்தருளமைந்தவடியார்மாட்டன்பகத்தினகலாந்நாயன்.
இன்னகுணக்கோபாலகிருஷ்ணனெனுமியற்பெயராலிலங்குங்கீர்த்தி
மன்னவன்முனன்னகுருமுன்னுணர்ந்ததமிழ்மறையும்வண்மையேய்ந்த
தன்னிகரிலாசார்யவிதயமுமாமிவற்றின்மிகுசாரந்தன்னைப்
பன்னயமுந்தோன்றவச்சிற்றந்தவுதவிக்கியற்றப்பயன்காணேனே. (15-5)

சென்னைகவரன்மெண்டு சகலசாஸ்த்ரசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்
புன்னைமாடபூசி ஸ்ரீநிவாசாசார்யர்ஸ்வாமி.

நல்லாரரியவிதயப்பயவிரிவின்மையைநாமிங்
கெல்லாருமுவந்தோதிடவெளிதின்னிசைதந்தான்
பல்லார்புகழ்கோபாலகிருஷ்ணப்பிள்ளைமதியோனை
அல்லாரரியலர்தாளிணையகலாமனநிலையோன். (15-6)

தஞ்சை கலெக்டராபீஸ் கஜான்ஜீ திருவான்மியூர்
விஜயராகவப்பிள்ளை என்கிற
விஜயராகவ ராமாநுஜதாசரவர்கள்.
வி ரு த் த ம்.

தாரணியிலாசார்யவிதயசார
சங்கிரகமென்னும்புத்துருக்குநெய்யைத
தாரணியோமனமுருகத்நதானவீரா
சாமியெனுமொருநந்தகோபருக்கும்
தாரணியில்வேதவல்லிததாயாவொன்னும்
தாய்சோதைக்குருஞ்சேயாயாய்ப்பாடிக்கண்ண
தாரணியிற்சேடாம்சபூதணுகிச்
சாரநதிதித்தகோபாலகிருஷ்ணமாலே. (நஎ)

தஞ்சாவூர் வீராராகவப்பிள்ளை ஸைஹஸ்கூல்
தமிழ்ப்பண்டிதர்
சதாவதானம் - சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள்.
அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

பொன்பூத்தவாய்ப்பாடிவசித்துப்பொய்யெனுஞசகட்டைப்
பொருதுதைநந்து
மன்பூத்தசீவனெனுமபசுக்கள்வினையெனுமழையால்
வருந்தாவண்ண
மின்பூத்தஞானமெனுங்குன்றுற்சாந்தாசார்ய
விதயமென்னு
நன்பூத்தநவநீதநல்கினன்கோபாலகிருஷ்ண
நாமத்தானே. (நஅ)

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவளாகமலைச் செழுந்தடமுடித்து
மருவளாபொழில்புடை மருவெவ்வுளூரிற்
கோபுரத்திருப்பணி குயிறறிமேலுயா
கோபுரத்துறைசீ ராமனூகுலத்திற
கருவானபொழிவளக் கழனிபொன்விளக்கும்
திருவான்மியூரணி திகழ்நரவுதிததோன்
வீராசாமியாம் விததகறகும்பவம்
வாராவேத வல்லித்தாயாாக்கு
மூந்தாந்தவச்சேய் மொழிதருங்கோயிற
கந்தாடையண்ணன் கனவினம்பெருமா
டுன்னியேசேடனைத் தொட்டுக்காட்டி
இன்னவனணையா மிவனம்சபூத

னவனசமபந்த மடைகநீயெனறுங
குவநதுணைததருளிய வுண்மைகஙிசைய
தனடாறகனவிற சாநதுவராழுனி
யனபாறகநதாடை யணணனடிதொழுகென
றஙகையிணபபிடித தழைததுககொடுபோய
மஙகுறவழதிரு மாளிகைகாட்டப
பினனரஙஙனமே பெருமகிழவெயதி
நனனாநனனொன றநநகரடைநது
கனணனறிருவருள காபபெனககொளளவ்
வண்ணனறிருவடி யாசரியிததவன
சோதிருவாலி திருநகொனனு
மூாதனிறபைஙகுனி யுநதிரநாளின
மஙகளாசாசனம வழுதஙகாலை
நஙகளவாழவெனும்திரு நாராயணபுரத
திருநதுவநதவோா சீவைணவேநதிர
ரிருநதுகோடடியி லெழும்தெதிராச
சமபதகுமார னெனவபிதான
மிமபாசசெல்வப் பிளளைகஙிடடென
வமபுண்டாாதிரு மஙகைமனனன்
சமபதகுமார னெனனததரணியி
னுமக்குநாம் நுவலபபெருமா
ளெமககுநியமன மிடடனொன்றே
மாசறுமுளள மகிழந்துமஙகளா
சாசனமபணணச சாநதவப்பெயரா
னறறிருவாலி திருநகாநாளினை
மூறறியகாலை முநதொருநாளிற
பாரியலிநதளநூப பரகாலராகவா
சாரியசீயா தாநதிருநகரி
யணணலோவெனன வணிததாலிஙகனம்
பணணபபெறற கோபாலகிருடடனை
சுததுவசீலரு சாரியவிதயமு
மெயததிருவாயமொழி விடையருசிகையு
மைதீகஙகளரு மாகிருவாகமுரு
செயதீமானநம தோவசனங்களுந
தேசாபிரமாணத திரட்டிருசோதநே
யாசாரியவிதய சாரசஙகிரகமென
றெருருநூறிரடடி யுதவின
ஞருவாருயிாக ளுயதறபொருட்டே. (கடை)

பெருமாள்கோயில் ஈச்சம்பாடி. க்ருஷ்ணமாசார்யர்ஸ்வாமி.

వాధూలాహ్వయవంశవారిధి విధోశ్రీరజ్గసూరేఃకృపా
సంజాతాఖిల మన్త్రరత్నినిచయోగోపాల కృష్ణాహ్వయః।
పూర్వాచార్యకృతార్థ తత్వనిచయవ్యాఖ్యా మహోద్రావిడీం
చక్రేపాపమనోవికార హరిణీంగుర్వర్థ సారాభిధాం॥ ౪౦॥

వాధూలాహవయవంశవారిధివిధోశ్రీరంగసద్గురోఃక్రుపా
సంజాతాఖిలమంత్రరత్నినిచయోగోపాలక్రుష్ణాహవయః।
పూవాచార్యక్రుతార్థతత్వనిచయవ్యాక్యామహోద్రావిడీం
చక్రేపాపమనోవికారహరిణీంక్రువార్థసారాభిధాం॥

மோட்டுபல்லி அத்தங்கி தாதாசார்யர்ஸ்வாமி.

గోపాలకృష్ణేన నిగుంభితేయ
మాభీరవంశ ప్రభవేనహృద్యా
ఆచార్యచేతో వివృతేస్తుటీకా
చేతాంసికర్షత్యధు నాబుధానాం॥ ౪౧॥

కోపాలక్రుష్ణేననిక్రుంభితేయ
మాభీరవంశప్రభవేనహరుద్యా।
ఆచార్యచేతోవివ్రుతేస్తుటీకా
చేతాంసికర్షత్యధునాబుధానాం॥

శ్రీశైలవంశ ప్రభవైఃపురాణవా
ణీశిరస్తుంఘ విచారదక్షైఃl
శ్రీశాతయాచార్య బుధావతంసై
ర్వ్యలిఖ్యతై వంగుణకృష్ణ చిత్తైఃll ౪౨॥

శ్రీశైలవంశప్రభవైఃపురాణవా
ణీశిరస్తుంఘవిచారదక్షైఃl
శ్రీశాతయాచార్యబుధావతంసై
ర్వ్యలిఖ్యతైవంగుణకృష్ణచిత్తైఃll

శ్రీశైలవంశప్రభవైఃపురాణవా
ణీశిరస్తుంఘవిచారదక్షైఃl
శ్రీతాతయాచార్యబుధావతంసై
ర్వ్యలిఖ్యతైవంగుణకృష్ణచిత్తైఃll

పత్రాచలం తిరుమల రాఘవాచార్యులవారు.

శ్రీలలనామణీహృదయ శీతమయూఖుని రంగరాడ్విభుం।
బోలగభక్తిగొల్చు భువిపూతచరిత్రులు ఆర్యవర్యవా।
ధూలకులాబ్ధిరంగ గురుతుల్యపదాంబుజ భృంగుడైనగో।
పాలకకృష్ణనామకుడు భవ్యుడు పామరవర్గమెల్లమే।

ஶ்ரீலனிமெச்சுனட்லு గనుమేகொனியார்ய హృదాఖ్యగ్రంథసా।
రాశినివిస్తరించె నదియంతయుపండిత మోదనీయమై॥ ౪3॥

ஶ்ரீலலநாமணீஹருதயஸீதமயூகுநிரங்கராட்விபும।
போலகபகதிகொல்சுபுவிபூதசரிதருலுஆயவாயவா।
தூலகுலாபதிரங்ககுருதுலயபதாமபுஜபருங்குடைடுகோ।
பாலகருஷ்ணநாமகுடிபவயுடிபாமரவாகமெலலுமே।
லமேலநிமெசுருடலுகநுமேகொநியாராயஹருதாகயகரம்தூஸா।
ராளிநிவிஸதரிஞுசெருதியருதயுபணடிதமோதநீயமை.

இந்தகரந்தவிஷயமாக சிறுபுலியூர் கந்தாடைதி ருவாழி
ஆணணன ஸவாமி அருளிசெயத திருவுளளகருத்து.

"ம-ா-ா-ஶ்ரீ திருமங்கை மனனன ஸமபந்த குமாரனெனனும் கோடால க்ருஷ்ணபபிளளை யவாகள ஆசாராய ஹருதயஸார ஸங்கரஹமெனகிற ப்ரபந் தததை யிடுவிதது அதறகு ஆமோதபதயம வேணடுமெனறு அபேக்ஷிக்கிறார். ஆசாராய ஹருதய வயாகயானதில ஶ்ரீஸவாமி மணவாளமாமுனிகள, இவ னையும (ஆழவானையும) ருஷி, முனி, கவியெனறும எனகிறவிடதில், இவா கள (ருஷிகள) விஷயதிலும, கவிபபதபர யோகமுணடாகிலவரத ஸ்த லங்களிலே கணடுகொளவது எனறும, இனம, யாபபு, டா, துறை எனகிற விடதில, துறையெனகிற விதுவும் இனதின வகையி லொன்றுகையாலே புருகதமாம, அாதாரதர முணடாகில் கணடுகொளவது, என்றும, பலவிடங களிலு மருளிசெயத ஶ்ரீஸூகதிகளை அநுஸந்திதது ஸாதாரண கவிகளு ளாத துக்கவியுண்டு, இரத திவயபரபந்த விஶேஷாத விவரணம் ஸ்வயமேவ விள ங்குகிறபடியால ஆமோதபதய மபேக்ஷிதமெனறு சிநதையால், விளம் பம. "புஷபமாலா நுஷங்கேண ஸுதரம ஶிரஸிதாயதே" எனனுமாபோ லே இபபோது பரவாததிபபிதத ஆசாராய ஹருதயஸார ஸங்கரபரப்ரபந த மும ஆதாரணீயமாகிறது. இந்த பரபநதத்தை பரிபூாணமாகவி ஶிகாரத்தில் சிறுபுலியூருகரு அனுபபிவைகவும."

☞ மேலகண்ட திருவுளளகருதது கரநததிலடஙகிய ஆந்த விஶேஷங் களுகுத தகுதியாக விருநததேயாகிலும் இவ் வக்யான புயிவுட மான பரபஞசதில பராமஹண நல்லாத ஓர ஶ்ரீ வைஷணவன இதயாதி விஶேஷாததங்களை கரநதரூபமாய் வெளியிட்டால் அலபமருதா அவனை தூஷிதது அநத கரநதத்தையும் இகழ்வது இயலபாக விருபபதால, அவாகள அதிலுல் நுழிப்பதை தடுக்கும் பொருடடு ஆமோதபதயம அபேக்ஷிததாக விருக்கிறது.

திரு. கோ.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநமஃ

அவதாரிகை.

ஆசார்யவ்ருதயமென்கிற திவ்ய ப்ரபந்தமானது, பரமகாருணிகரும் ப்ரபந்ந ஜநாக்ரேஸரருமான ஸ்ரீ அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நாயனாரால் அருளிச்செய்யப்பட்டது.

இதில் (“ஆத்யஸ்யநஃகுலபதேஃ”) “ஆத்யஸ்யாஃ குலபதேஃ”என்கிறபடியே வைதிகஸார்வ தாநிகர்களுக்கு ப்ராதயாசார்யரான ஆழ்வார் அருளிச்செய்த திவ்ய ப்ரபந்தங்களில் அவருடைய திருவுள்ளக் கருத்துக்களை அருளிச்செய்கையாலே, இப்ப்ரபந்தத்துக்கு ஆசார்யவ்ருதயமென்று நிருபகமாயிற்று.

பகவான் நிர்ஹேதுக கடாக்ஷ விலக்ஷண திவ்யக்யான பக்திகரான ஆழ்வார், தத்ஸ்வரூபகுண விபூதிகளை விஸ்தர, விஸ்ததர, விஸ்ததமமாக அநுபவித்து, அவ்வநுபவ பரிவாஹரூபேண பேசுகிற பாசுரமானது, சோக மோக ஜநிதமான (“மாநிஷாதேத்யாதி”) “மாநிஷாத ப்ரதிஷ்டாம்” ஸ்லோகம் ப்ராம்ஹ்மாவின்ப்ராஸாதந்தாலே லக்ஷ்மீ பதமானதற்போல, பகவத் ப்ரஸாதமயமாக ஸர்வ லக்ஷ்மீ பதமான ப்ரபந்தமாய்த் தலைக்கட்டிற்று.

இது தானும் த்ராவிடவேத தயாவிஸ்தீர்ணமாய், அதிகார்த்த ப்ரதிபாதகமாய் இருக்கையாலே, இதில் தாத்பர்யார்த்தம் ஸர்வர்க்கும் ப்ரதிபத்தி விஷயமாகை அரிதென்று திருவுள்ளம்பற்றி, இதில் அர்த்த விசேஷங்களையும், இவற்றில் ஆழ்வார் திருவுள்ளக் கருத்தின் ப்ரகாரத்தையும், இவ்வாசார்ய ருசிபரிக்ருஹிதமான அர்த்தமே யெல்லார்க்கும் தஞ்சமென்னு மத்தையும், அருளிச்செயல் சந்தைகளைச்சேர்த்து உக்த-யுக்திகளால், நான்கு ப்ரகரணங்களாகச் செய்தருளினர்.

அவதாரிகை.

இப்ப்ரபந்தத்தில், ஸர்வேச்வரன் தன்க்ருபையாலே அர்ஜுநரான சேதனர் தத்வக்யராய், ஸாராஸார விவேகம் பண்ணுகைக்கு, சாஸ்த்ர ப்ரதானம் பண்ணினபடியையும்.

அந்த ஸாஸ்த்ரமுகேன தத்வக்யான மளவில் உண்டான அருமையை நினைத்து, தாத்பர்யமான திருமந்திரத்தைத் தன்பரமக்ருபையாலே வெளியிட்டபடியையும்.

அந்தஸாஸ்த்ர தாத்பர்யங்களில் விஷய பேதாதிகளையும், ததுபய நிஷ்டரான அதிகாரிகளுடைய ப்ரகாரங்களையும்.

அந்த வ்யாஜத்தாலே ப்ரஸ்துதமான திருவாய் மொழியிலுடைய வைபவத்தையும்.

அதுக்கு வக்தாக்களான வாழ்வார்களுடைய ப்ரபாவத்தையும்

அந்தப்ரபாவத்துக்கு மூலமான பகவன் நிர்ஹேதுக கடாக்ஷத்தையும

அதடியாக இவர்க்குண்டான க்யானபக்திகளையும், அந்தரூன பக்திதசைகளில் இவர்பேசும் பேச்சுக்களையும்.

அந்த பக்திதசையில் பகவத் ப்ரேமயுக்த மெல்லாரோடு இவர்க்குண்டான ஸாம்யத்தையும்.

அந்த பக்திதசையில் பேசும் அன்யாப தேசங்களுக்கு ஸ்வாபதேசங்களையும்.

அந்த பக்திவிஷயமான திவ்யதேசங்களில் நிற்கிற ஈச்வரனுடைய குணவிசேஷங்களையும்.

அந்த குண விசிஷ்டவஸ்துவிலுண்டான அநுபவ ஜநித ப்ரீதி ப்ரேரிதராய்க்கொண்டு இப்ப்ரபந்தங்கள் அவதரித்தபடியையும்.

ப்ரதிபாத்யார்த்த ஸாம்யத்தாலே, ஸ்ரீகீதையோடு திருவாய் மொழிக்குண்டான ஸாம்யத்தையும், தத்வ்யாக்யாநத்தினையையும், இதில் இவர் உபதேசிக்கிற விஷய பேதத்தையும், அவ்வோவிஷயங்கள்தோறும் உபதேசிக்கிற அர்த்தவிசேஷங்களையும்.

அந்த வ்யாஜத்தாலே உபதேச விஷயமான சிஷ்ய லக்ஷணத்தையும்,

அந்த லக்ஷண மில்லாதார்க்கு இவர் உபதேசிக்கைக்கு ஹேதுக்களையும்.

க்யாதி லாபாதி நிரபேக்ஷராய் பகவத் கைங்கர்ய புத்யா உபதேசிகையாலே உபதேசம் ஸபலமானபடியையும்.

உபதேசிக்கிற இப்ப்ரபந்தங்கள் தான் ரஹஸ்ய த்ரயார்த்தமென்பதையும்.

அந்த ரஹஸ்யத்ரயத்திலும் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற அர்த்த பஞ்சகமும் மிப் ப்ரபந்தங்களிலே ஸங்க்ரஹ, விவரணரூபேண சொல்லப்படுகிற ப்ரகாரத்தையும்.

ப்ரபந் தாரம்பங்களில் அபேக்ஷிதமான மங்களா சரணங்கள் இப்ப்ரபந்தாதியில் உண்டான படியையும்.

ஸாது பரித்ராணதிகளாலே ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாக ஸர்வேஸ்வரன் அவதார மாணுப்போலே, இப்ப்ரபந்தம் அவதாரமென்னு மத்தையும், இதில பத்துப்பத்தாலும் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட ஈஸ்வரனுடைய பரத்வாதி குணங்களையும்.

அக்குண விசிஷ்டனான அவன், இப்பத்துப் பத்தாலும் இவ்வாழ்வாருக்கு தத்வக்யானம் முதலாகப்ராப்த்தி பாயந்தமாக, பிறப்பித்த தஸாவிஸேஷங்களையும்.

பத்துத்தோறும் இவர் தாம், பிறர்க்கு உபதேசித்த ப்ரகாரங்களையும்.

இவர்க்கு ப்ரதமத்தில் ஆர்த்தி பிறந்திருக்கச்செய்தே, ஈஸ்வரன் இவனை இந்த லீலாவிபூதியில் வைக்கைக்கு ப்ரதாநாப்ரதான ஹேதுக்களையும்.

இவர்க்குப் பிறப்பித்த பரபக்தி, பரக்யானம், பரமபக்திகளாகிற, தஸா விஸேஷ ஸ்தலங்களையும்.

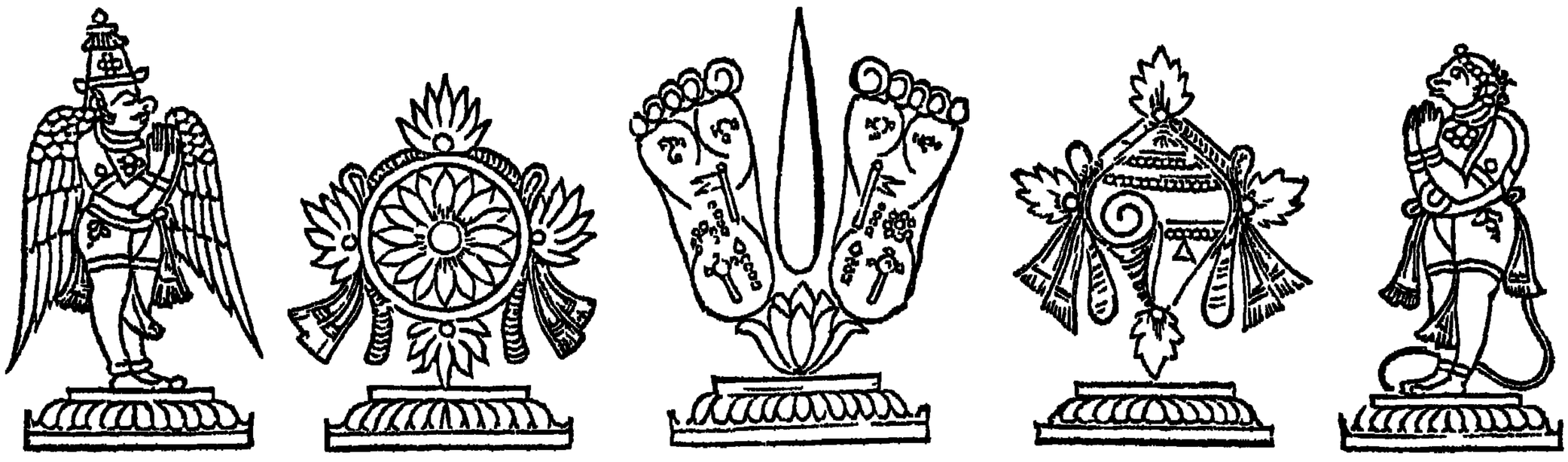
அக்யான நிவர்த்தக க்யானபூர்த்தி ப்ரத பகவத் ப்ரஸாத மே, அநிஷ்டமான ஸம்ஸாரத்தை அறுத்து, அபீஷ்டமான மோக்ஷலாபத்தை உண்டாக்கு மென்பதையும், விஸ்தரமாக அருளிச்செய்து தலைக்கட்டினர்.

இப் ப்ரபந்தத்திற்கு ஸ்ரீமணவாள மஹாமுனிகள் விஸ்தரணை வ்யாக்யானஞ் செய்தருளினர். ஆனல் மூல க்ரந்தம் ப்ரமாணத் திரட்டாகவும், அதற்கு வ்யாக்யானம் பஹுவாயுமிருப்பதால், அஸ்மதாதிகளைப் போன்றவர்களுக்கு, இவைகளில் எளிதில் ருசிஜனிக்கை அரிதாயிருப்பதால், ஸர்வரும் ஸுலபமாய் க்ரந்த தாத்பர்யத்தை முந்துற வறிந்துகொண்டு, இவ்வாசார்ய ஸ்வரூபதயத்தை அதிகரித்து, ஆழ்வார் அபிமானத்திலே ஸ்வயாதந்த்ர்யத்தை அநுஸந்தித்து, அவருடைய திவ்ய ஸூக்திகளில் ப்ரவணராய், அந்யபரராயிருந்து அநுஸந்தித்து வாழும்படி, இது க்ரந்தம் செய்யப்பட்டது.

இந்த வாசார்ய ஹ்ருதயஸார ஸங்க்ரஹத்தை ஸம்யக் விபர்யயமற அறிந்துகொள்ளும் பொருட்டு, திருவாய் மொழியின் ஆயிரம்பாட்டுக்களுக்கு விஷய ஸங்க்ரஹத்தையும், அப்பாட்டுகளின் வ்யாக்யானங்களில் வரும் ஐதிஹ்யங்களையும், பாட்டுகளில் பலப்தங்களுக்கு பூர்வாசார்யர்கள் ஸாதித்தருளிய நிர்வாஹங்களையும், பலவும் விஷயத்தில் கண்டிருக்கிற நிஷ்கர்ஷ அர்த்த விசேஷங்களையும், க்ரந்தத்தி லுதாஹரித்த ப்ரமாணவாக்யங்களும், ஸம்ஸ்க்ருத பதங்களுக்கும், த்ராவிட பதார்த்தங்களையும், இக் க்ரந்தத்திற்கு அநுபந்தமாகச் சேர்க்கப்பட்டன.

ஆய்ப்பாடி.
இராயப்பேட்டை.
நந்தன வரு
கார்த்திகைமீ 20உ.

திரு. கோபாலக்ருஷ்ணன்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநமஃ

ஆசார்ய ஹ்ருதய சார சங்க்ரஹம்.

தனியன்கள்.

க. பக்தாம்ர் தம்விஸுவஜநாநு மோதநம்
ஸர்வார்த்ததம்ஸ்ரீஸுடகோபவாங்மயம்
ஸஹஸ்ரஸாகோபநிஷத்ஸமாகமம்
நமாம்யஹம்த்ராவிடவேதஸாகரம்.

உ. ஆசார்யஸ்வார்தவக்தாரம்
அபிராமவராபிதம்
ஸ்ரீக்ருஷ்ணதநயம்வந்தே
ஜகத்குருவராநுஜம்.

ங. பணவாளரவணைப்பள்ளிபயில்பவற்கெவ்வுயிரும்
குணபோகமென்றுகுருகைக்கதிபனுனைத்ததுய்ய
உணர்பாவிஞுட்பொருளொன்றுமறியாவுலகறிய
மணவாளன்மாறன்மனமுனைத்தான்வண்முடும்பைவந்தே.

ச மாதவத்தோன்மாறன்மனங்கூறுமணவாளன்
தோதவத்தித்தூய்மறையோரானபெற்றூர்—நீதியிலை
லாங்கவர்தாள்சேர்பெற்றூராயிமணவாளமுநி
பூங்கமலத்தாள்கள்நெஞ்சேபோற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

ஆசார்ய ஹ்ருதயசார சங்க்ரஹம்.

க - ம் ப்ரகரணம்.

(க) சர்வேச்வரன், அந்தரான சம்சாரிசேதநர் க்யாநப்ரகாசத் தை உடையராய், அந்த அக்யாநம் நீங்கித் தன்னைக்கண்டு ஸதஸத்விவேகம் பண்ணுகைக்கு உறுப்பாகச், சாஸ்த்ர ப்ரதாநம் பண்ணினன்.

(உ) விவேகத்துக்குபலம், தியாஜ்ஜியங்களை விடுகையும், உபாதே யங்களைப் பற்றுகையும்.

(ங) சர்வருக்கும் துக்கம் தியாஜ்ஜியம் ; சுகம் உபாதேயம்.

(ச) அனந்த க்லேசபாஜனமான சம்சாரம், துக்கம் ; அனவரத பகவதநுபவத்தாலே ஆநந்த நிர்பாரமாயிருக்கை, சுகம்.

(ஞ) துக்கத்திற்கு (அ) அதாவது சம்சார பந்தத்திற்கு, ஹேது அர்த்தபஞ்சக க்யாநமில்லாமை ; அதுள்ளமை சுகத்திற்கு அதாவது (ஆ) மோக்ஷத்திற்கு, ஹேது.

(அ) సంసారసాగరం ఘోరమనంతక్లేశభాజనం॥

(ஆ) జ్ఞానాన్మోక్షః । అజ్ఞానాత్సంసారం॥

(சு) இவற்றுக்குக் காரணம், அந்யதா க்யான விபரீத க்யான ரஹிதமான ஹேது, ராஜஸ-தாமஸ-க்கள்; யதார்த்த க்யான ஹேது, சாத்வம்.

(எ) ராஜஸ்தாமஸ-க்களுக்கு நிதாநம், சம்சாரத்தில் ஜன்மம்; சாத்வத்திற்கு நிதாநம், (அ) ஜாயமாந கடாக்ஷம்.

(அ) ஜன்மத்திற்கு மூலம், புண்ணியபாபங்கள்; ஜாயமாந கடாக்ஷத்திற்கு மூலம், அவனுடைய ஸ்வாபாவிக க்ருபையாகிற சுக்ருதம்.

(கூ) கர்மத்திற்கு பீஜம், (ஆ) "பொய்ந்நின்ற ஞானம்" என்கிற அவித்யை: க்ருபைக்கு பீஜம், (இ) "அருள்புரிந்தநிந்தை" என்கிற (ஈ) ஸௌஹார்தம்.

(கo) அவித்யைக்கு அடி, அநாதியான அஸத்ஸம்பந்தம்; ஸௌஹார்தத்துக்கு அடி, அயாசம்பந்தம், அதாவது நாராயணஸம்பந்தம்.

(க) அஸத்ஸம்பந்தத்தினால்
(உ) அவித்யை, அதினால்
(ங) புண்ணியபாபங்கள், அதினால்
(ச) ஜன்மம், அதினால்
(ஞ) ராஜஸதாமஸ, அதினால்
(சு) அர்த்தபஞ்சகக் க்யானஅபாவம், அதினால்
(எ) சம்சாரதுக்கமுண்டாம்.

(க) அயாசம்பந்தத்தினால்
(உ) ஸௌஹார்தம், அதினால்
(ங) க்ருபை, அதினால்
(ச) ஜாயமான கடாக்ஷம், அதினால்
(ஞ) சத்வவிருத்தி, அதினால்

(அ) జాయమానంహి పురుషం యంపశ్యేన్మధుసూదనః।
సాత్వికస్సతువిజ్ఞేయస్సవై మోక్షార్థ చింతకః॥

(ஆ) பொய்ந்நின்ற ஞானமும். (இயற்பா, திருவிருத்தம், பாட்டு-க.)

(இ) அருள்புரிந்தநிந்தை. (இயற்பா, உ-ம் திருவந்தாதி, பாட்டு-ஞ்ச.)

(ஈ) ఈశ్వరస్యచసౌహార్దం॥

(சூ) அர்த்த பஞ்சகக் க்யானம், (அ) அதிலுல்
(எ) மோக்ஷமுண்டாம்.

(ககக) அசித் சம்பந்தம், தன்னேடுசேர்ந்து மாணிக்யத்தை ஒளிபடு றத்தின்று உருவழித்துத் தன்னைப்போலே ஆக்கும் கிட்டம் போலே, சுத்தாவஸ்தாபத்தியைப் பண்ணும். அயநசம்பந்தம், பொருளல்லாது அவஸ்துவாச்சியமாய்க் கிடக்கிற சீர்மை பாராதே, வேட்டு வேளாரனைப்போலே, யிடந்துவை சாம்யம் பெறும்படி, தன்னிறமாக வாதிவாழ்வாகிற சத்தையை, உண்டாக்கும்.

(ககஉ) அசித் சம்பந்தம் அநித்யம், வந்தேறி; அயந சம்பந்தம் நித்யம், அனாதி.

(அ) க. ప్రాప్యస్యబ్రహ్మణోరూపం ప్రాప్తుశ్చప్రత్యగాత్మనః।
ప్రాప్త్యుపాయంఫలంప్రాప్తే స్తథాప్రాప్తివిరోధిచ।
వదన్తిసకలావేదాస్సేతిహాసపురాణకాః।
మునయశ్చమహాత్మానో వేదవేదార్థవేదినః॥

உ. அர்த்தபஞ்சகமாவது.

(க) ஸ்வஸ்வரூபம், அதாவது ஆத்மஸ்வரூபம்.

சித்தியா, (க)
முக்தர், (உ)
பத்தர், (ங)
கேவலா, (ச)
முமுக்ஷுக்கள். (ஞ)

(உ) பரஸ்வரூபம்.

பரத்வம், (க)
வியூஹம், (உ)
விபவம், (ங)
அந்தாயாமித்வம், (ச)
ஆச்சாவதாரம். (ஞ)

(ங) புருஷார்த்த ஸ்வரூபம், அதாவது புருஷனுலே அாத்திக்கப் படுமது.

தாமம், (க)
ஆத்தம், (உ)
காமம், (ங)
ஆத்மாநுபவம், (ச)
பகவதநுபவம். (ஞ)

(ச) உபாயஸ்வரூபம்.

காமம், (க)
க்யானம், (உ)
பக்தி, (ங)
ப்ரபத்தி, (ச)
ஆசாரயாபிமானம். (ஞ)

(ஞ) விரோதிஸ்வரூபம்.

ஸ்வரூபவிரோதி, (க)
பரத்வவிரோதி, (உ)
புருஷார்த்தவிரோதி (ங)
உபாயவிரோதி, (ச)
ப்ராப்திவிரோதி. (ஞ)

(கஉ) இவ்வயநசம்பந்தமே, வேதங்களை (அ) ப்ரகாசிப்பிக்கை க்கு ஹேது.

(கச) சகல ஆத்மாக்களளவிலும், மாத்ருவத் வத்ஸலனென ஈச்வரன், சேதநருடைய ருசிக்கீடாகப் பந்துங்களையும் தரிப்பித்துப், பின்னை பந்தநிவர்த்தக பேஷஜமானதையும் தரிப்பிக்கிறான்.

(கரு) அதுதானும் க்ரமத்திலே அவர்களை உஜ்ஜீவிப்பிக்கையாகிற இட்டவழி.

(கசு) சாஸ்த்ரங்கள்தான் அநேகங்கள், அவைகளில் தாத்பர்யம் கைப்படும்படி அதிகரிக்கை துர்லபமாகையால்; ஈச்வரன் தன் க்ருபையாலே சம்சாரி சேதநரை உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக் காக, (ஆ) ஸ்ரீபதரி காச்ரமத்திலே, (இ) நர நாராயண ரூபேண, தானே சிஷ்யனுமாய், ஆசார்யனுமாய், அவதரித்து, (ஈ) சாஸ்த்ர தாத்பர்யமான (உ) திருமந்த்ரார்த்தை வெளியிட்டருளினன்.

(அ) త్రైగుణ్యవిషయావేదాః।

(ఆ) గాయన్తిదేవాఃకిలగీతకాని । ధన్యాస్తుయేభారతభూమిభాగే।
స్వర్గాపవర్గాస్పదమార్గభూతే । భవన్తిభూయఃపురుషాస్సురత్వాత్॥

(ఇ) ఉ. దుర్లభోమానుషోదేహో । దేహినాంక్షణభఙ్గురః॥

ఒ. అత్రజన్మసహస్రాణాంసహస్రైరపిసత్తమ।
కదాచిల్లభతేజన్తుర్మానుష్యంపుణ్యసఞ్చయాత్॥

ఞ. తస్మాద్బాల్యేవివేకాత్మాయతేతశ్రేయసేసదా।

ట. శతాయుర్వైపురుషః॥

ఢ. అనన్తపారంబహువేదివ్యమల్పశ్చకాలోబహవశ్చవిఘ్నాః॥

ణ. శ్రేయాంసిబహువిఘ్నాని భవన్తిమహతామపి॥

త. చఞ్చలంహిమనఃకృష్ణప్రమాథిబలవద్దృఢం

ద. వేదసారోపనిషత్।

(ధ) అసారమల్పసారంచసారంసారతరంత్యజేత్।
భజేత్సారతమంశాస్త్రంరత్నాకర ఇవామృతం॥

(న) ఋచోయజూంషిసామాని తథైవాథర్వణానిచ । సర్వమష్టాక్షరాన్తస్థం॥

(கஎ) சாஸ்த்ரத்துக்கு (அ) தேஹத்திலே நோக்கு; சாஸ்த்ர (ஆ) தாத்பர்யத்துக்கு ஸ்வரூபத்திலே நோக்கு.

(கஅ) சாஸ்த்ரம், அதிகாரதாதிகாரம்; சாஸ்த்ர தாத்பர்யம், (இ) ஸர்வாதிகாரம்.

(கஉ) சாஸ்த்ரகர்த்ருகர், (ஈ) ஸ்வயத்நமும் தத்ஸாத்ய (உ) பகவத் கிருபையுமாகிற இரண்டையும், அவலம்பித்துக்கொண்டு பிறவிக்கடலை நீந்துவர்; சாரகர்த்ருகர், அவைகளைவிட்டு கேவலம் பகவத் கிருபையையே (ஊ) உத்தாரகமென்று அத்யவஸிப்பர்.

(உ0) சாஸ்த்ரகர்த்ருகர், ஸ்வ யத்நத்தால் சம்சார நிஸ்தரணம் பண்ணத் தேடுவர்; சாரகர்த்ருகர், ஸ்வ யத்ந ரஹிதராயிருப்பர்.

(உக) சாஸ்த்ரமுகத்தாலே, பகவத் சேஷத்வமும் பகவதநுபவ போக்த்ருத்வமும் பிரகாசிக்கும்; திருமந்த்ரத்தால், பாரதந்த்ரிய போக்யதா ரூபமான ஸ்வரூப யாதாத்மியம் பிரகாசிக்கும்.

(உஉ) ஸ்வரூபவிரோதி யுதய ஸஹங்களான சேஷத்வ போக்த்ருத்வங்கள்போலன்று, அதை ஸஹியாதபடியிருக்கும் பாரதந்த்ர்ய போக்கியதைகள்.

(அ) కృష్ణద్వైపాయనంవ్యాసం విద్ధినారాయణంప్రభుం।
కోహ్యన్యఃపుణ్డరీకాక్ష న్మహాభారతకృద్భవేత్॥

(ஆ) வதரியாச்சி ராமத்துள்ளாஅனைக் கருங்கடல் முன்னீர்வண்ணனை, (பெரியதிருமொழி, முதற்பத்து, சு-ம் திருமொழி, க0-ம் பாட்டு)

(இ) க. శ్రద్ధైవకారణంహుంసా మష్టాక్షరపరిగ్రహే॥

உ. கண்ணன்கழலிணை நண்ணும்மனமுடையீர். (க0-ம் பத்து, ரு-ம் திருவாய்மொழி, முதற் பாட்டு.)

ங. பழுதிலாவொழுகலாற்று (முதலாயிரம்-திருமாலை-சஉ-ம் பாட்டு.)

(ஈ) ఆత్మావారేద్రష్టవ్యశ్శ్రోతవ్యమన్తవ్యోనిధ్యాసితవ్యః।
ఆత్మేత్యేవోపాసీత ఓమిత్యాత్మానంధ్యాయథ॥

(உ) అమృతస్యైషసేతుః । ఫలమత ఉపపత్తేః॥

(ஊ) க. கூவிக்கொள்ளுங் காலமின்னங் குறுகாதோ (சு - ம் பத்து க - ம் திருவாய்மொழி, க - பாட்டு.)

உ. ஆக்கைவிடும் பொழுதென்னே (முதற பத்து, உ - ம் திருவாய்மொழி, க - ம் பாட்டு.)

(உங) ஸவரூபதத்தை, நிறம்பெறச்செயயும பாரதந்தரிய போகஙி யதைகள, சேஷதவ போகதருதவங்களை, நிவருத்திபாிக குமம

(உச) போகதாவானவன, போகஙியசிதநிகு பதாநம பணணவே ணடாவோ வெனனும நினைவாலே, போகஙியபூத பகவத விஷய லாபாததமான உபாய பரவருதநியிலே ழுனுவர் சாஸத்ரிகள், அபபடி அனறிகே, போகதாவான ஈஶ்வர னனறே, ஸவபோகயமான இவவஸதுவை பெறுவைகு யததனம பணணுவான, தபோகயமான இவவஸதுவுகு தல்லாபததுகு யதநிகக பாரபதியிலலையெனனும நினை வாலே, உபாய பரவருதநியிலநினறும மீளுவர் சாஸ்த்ரியர்.

(உஞ) அவைதான, சாஸதரிகளுகு உபாசன பரதமபாவியான கர்மத்துச்து, உதபதநியிலே சவறகரிக்தும், சாரகருயருகு இவவாதமா செயயகடவது ஒனறுமிலலை, எமபெருமா னே நிவாஹகன எனறு சிநதிதது, உபாயரூப பரவருதநி யில நிவருதநதான பரபநநருடைய கைங்கரியநுப ப்ர வ்ருத்தியில, அவன உகபபைபபின செலலுவதொழிய, த தங்கள நிர்ப்பந்தத்தைத் தவிர்க்தும்

(உசு) கர்மம், அசதநியமுமாய அனிதநியமுமான வர்ணத்துகு கநுகுணமாயிருகுகும, கைங்கர்யம், சதநியமுமாய நிதநி யமுமான தாஸ்யதநுக்கு அநுகுணமாயிருகுகும

(உள) சாஸத்ராவிதி, (அ) காமதநிறகுபோரகம, ராகம், கைங்கரி யதநுகு பரேரகம

(உஅ) காமதநிறகுகாதநா, உபாசகர், கைங்கரியதநுக்குசா தாப்ரபந்நர்

(உக) காமதநிறகு விஷயம, (ஆ) தேவதாந்தர் யாமியாய் நின்ற இடம், கைங்காயதநுகு விஷயம, அர்ச்சாவதாரம்

(அ) க யஜேத॥

உ ஜுஹுயாத்॥

இர

ங. உறறேனுகநதுபணிசெயது (க0-ம பதது, அ-ம திருவாயமொழி, காந் க0-ம பாடடு.)

(ஆ) க அவரவா விதிவழி யடைய நினறனா. (முதறபதது, முதல திருவா யமொழி, ரு-ம பாடடு.)

உ. கணடியூ ராரஙகம மெயயங கச்சிபோ மலலிலெனறு, மனடிணா (திருகுறுநதாணடகம, கக-ம பாடடு.)

(கூ0) கர்மத்தைச் சாதாரணமென்றும், கைங்கரியத்தை அசாதாரணமென்றும் சொல்லுவர்கள்.

(கூக) அசாதாரணத்திலே அன்வயித்தவர்களுக்குச், சாதாரணமான அதில் அந்வயம், உறங்குவான் கைப்பண்டம்போலே தன்னடையே வருவது.

(கூஉ) கர்மநிஷ்டர்களை, (அ) வர்ண தர்மிகளென்றும், கைங்கரிய நிஷ்டர்களைத் தாஸ்வந்திகளென்றும், வரம்பறுத்துத் தனை வேறிட்டுக் கிடக்கும்: இவ்விடத்தில் ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர் பகவர் வார்த்தையை ஸ்மரிப்பது.

(கூங) கர்மநிஷ்டர்க்குக் (ஆ) காயத்ரீ உபதேசத்தாலே பிறக்குமது, சிரோஷ்டஜன்மம்; கைங்கரியநிஷ்டர்களுக் (இ) திருமந்த்ர உபதேசத்தாலே பிறக்குமது, சிரோஷ்டஜன்மம்.

(கூச) கர்மநிஷ்டரான அந்தணர்க்குச், சரீரத்வாரா வந்தவர்ணமும், தத்ப்ரயுக்தமான வைதிகத்வமும் நிரூபகம்; கைங்கரியநிஷ்டரான திருமாலடியார்க்கு, ஆத்மவஸ்துவுக்குக் யாதாத்ம்யஜ்ஞானமும் தங்களிலும் காட்டிலும், அந்தரங்கமான சேஷத்வமும், நிரூபகம்.

(கூடு) கர்மநிஷ்டர்க்குச், சரீராநுபந்திகளான காம தலாதிகளை யிட்டு, அந்த வ்யபதேசத்தை வ்யபதேசிப்பர்கள்; கைங்கரிய நிஷ்டர்க்குச், சேஷத்வ விரோதியான அஹங்காரா

(அ) க. బ్రాహ్మణస్య । అధ్యయనాధ్యాపనం । యజనయాజనం । దానప్రతిగ్రహణం । దాయాద్యంసిలూఞ్ఛాచన్యన్యచ్చాపరిగృహీతం।పితాన్యోపక్షుత్రియస్య । అధ్యాపనయా జనప్రతిగ్రహాణీతి । పరిహార్యం । దణ్డయుద్ధాదికాని । క్షత్రియవద్వైశ్యస్య । దణ్డయుద్ధపర్జనంకృషి గోరక్షణవాణిజ్యాదికం॥

ఒ. విష్ణుదాసావయంయూయం బ్రాహ్మణావర్ణధర్మిణి।
అస్మాకందాసవృత్తీనాం యుష్మాకంనాస్తిసఙ్గతిః॥

(ఆ) గాయత్రీచ్ఛన్దసాంమాతా।

(ఇ) ఋచోయజూంషిసామాని । తద్ధైవాథర్వాణశ్చ।
సర్వమున్తాక్షరాన్తస్థం । యచ్చాన్యదపివాఙ్మయం॥

திகள் இல்லாமையாலே, நிரததோஷமாயிருக்குமது; இதகு லததிற்குக கோயில்வாழம்வைஷணவர் என்று, பலவும் அவ்வயமுளள தேசசமபந்ததையிட்டு, விவஹரிபபாகள

(ஈசு) அந்தணருகளுகளோதர (அ) சூத்ர (ஆ) சரண (இ) கூடஸ்தா, பாசர பாரசரிய போதாயநாதிகள். பரபமர (ர) ஜனகூடஸ்தா, பாங்தச பாகால யதிவாதிகள் கோத்ரபரவதர அபதயசந்ததி சரணங்களாவன வேதசாகைகள சூத்ரமாவது காமாநுஷடான பரதிபாதகமான கலபம கூடஸ்தர் - மூலபூதர்

(ஈள) அதயயன (உ) கபாகாநுஷடானங்களாலே ப்ராம்மண்ய சிததியாமாப்போலே, சந்தோரூபமாய சறனைர சாகையாயிருக்கிற திருவாயமொழியை அறியாகமுற வலலார்களு, வைஷ்ணவத்வ சிததியாம

(ஈஅ) அந்தணருக்கு இதர வேதாதயயநாதிகள இலலாது வாயிலல, வைஷ்ணவதவாசிததியொழிய (ஊ) ப்ராம்மண்யாயோகியாயிலல; வேதங்களை யோதியும உத்தரஷடான வேதாந்திக

(அ) సన్తతిర్గోత్రజననకులాన్యబిజనాన్వయా।

(ఆ) శిష్యాయాం వర్ణశిష్యౌ॥

(ఇ) చరణశబ్దః కారకకాలాపాది శాభావిశేషేషుముఖ్యః।
తదధ్యాయిషు పురుషేషుగౌణః॥

(ఈ) పత్యుః శ్రియః ప్రసాదేనప్రాప్త సార్వజ్ఞసమ్పదం।
ప్రపన్నజనకూటస్థంప్రపద్యే శ్రీపరాఙ్కుశం॥

(உ) க. స్వాధ్యాయోధ్యేతవ్యః॥

உ. అధ్యేతవ్యంద్విజశ్రేష్ఠై ర్వేదరూపమిదంకృతం॥

ஈ. அறியககற்றுவல்லா (ற்ற-ம பதது, ற - ம் திருவாய்மொழி, கக-ம் பாடடு.)

(ஊள) க. மிககவேதியா வேதததினுடபொருள். (முதலாயிரம, கண்ணினுன் சிருததாமபு கூ - ம பாடடு.)

உ. அயறசதுபபேதிமா. (முதலாயிரம, திருமாலை ஈகூ - ம பாட்டு.)

ளாகாதானை, ப்ராம்ஹண ரல்லவென்று உத்பத்தி ஆசாயப் படும். (அ)

(ஙஙு) வேதமானது, அத்யேதாக்களுடைய பேதத்தாலும், லோக பேதத்தாலும், பஹு-விதமாயிருக்கும்.

(சஂ) வேதாசி யொன்ரூயிருக்க கீர்வாண வேதம், ருகாதி ரூபேண பலபடியாகப் பிரிந்தாற்போலே, பாஷா பேதங்களும் ஸ்கிருதமும், த்ராவிடமுமாய்ப் பிரிந்திருக்கும்.

(சங) த்ராவிடம், சம்ஸ்க்ருதத்தோடே சுறபடுதமும், ப்ரகாசத்ததமுமாயிருக்கையாலே, இரண்டும் அந்தி.

(சஉ) வடமொழிமறை என்கிறது, த்ராவிட வேதமும் உண்டென்று (ஆ) நினைத்து.

(சஙு) கீர்வாண வேதம்-சு, அதாவது, ரிக், யஜுர், சாமம், அதர்வணம். அங்கம்-சூ, அதாவது, சிக்ஷா, வியாகரணம், நிருக்தம், சந்தஸ், கலபம், ஜோதிஷம். உபாங்கங்கள்-அ, அதாவது, மீமாம்சை, நியாயம், புராணம், தர்மசாஸ்த்ரம். அதுபோல த்ராவிட வேதம்-சு, திருவிருத்தம், திருவாசரியம், திருவாய்மொழி, பெரிய திருவந்தாதி. அங்கம-சூ, பெரியதிருமொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், திருவெழுகூற்றிருக்கை, சிறிய திருமடல், பெரியதிருமடல. உபாங்கங்கள் - அ, மற்றை ஆழ்வார்கள் எண்மருடைய ப்ரபந்தங்கள்.

(சச) சகல வித் (இ) யாதிகவேதம்போலே, இதுவும் தீவ்யப்ரபந்த ப்ரதானம்.

(அ) க. విష్ణుభక్తి విహీనోయస్సర్వ శాస్త్రార్థవేద్యపి।
బ్రాహ్మణ్యంతస్యనభవే త్తస్యోత్పత్తిర్నిరూప్యతాం॥

ఒ. యఃపుత్రఃపితరంద్వేష్టి । తంవిద్యాదన్యరేతసం।
యోవిష్ణుంసతతంద్వేష్టి । తంవిద్యాదన్యరేతసం॥

(ஆ) செந்நிறத்த தமிழோசை வடசொல்லொ (திருநெடுந்தாண்டகம், ச - ம் பாட்டு.)

(இ) అజ్ఞానివేదాశ్చత్వారో । మీమాంసాన్యాయవిస్తరః।
పురాణంధర్మశాస్త్రంచ । విద్యాహ్యేతాశ్చతుర్దశ॥

(சரு) கீர்வாண வேதததிற்குள்ள வைபவம், த்ராவிடவேததநிற்கும (அ) உண்டு, அதெபபடியெனனில அத்நத "மெது சாஸதிரம" என்றுறபோல இதனை "இருந்தமிழ்நூல" எனறும, அதனை "ஸருதி ஸமருநிரமமை வாழ்நூர", என்றுறபோல இத்தை "ஆனை ஆயிரய" என்றும் அத்னை "வசையில நானமறை" எனறுறபோல இத்தை "எதமில ஆயிரம்" எனறும அதனை "சு, டர்மிகுசுருதி" எனறுறபோல இதனை "செவிகனிய செநுசொல" எனறும, அதனை "வேதநூல ஓதுகி ரய செநுசொல" என்றுறபோல இதனை "பொயயிலு «ொறதுணைணடி" எனறு "பணைடநான்மறை" " பாடல" எனறும, அதனை போல இதனை "மூந் நிறகும நானமறை" எனறுறு ரம" எனறும, செ ணையாயிரம" "அழிவிலலாவாயி ாலலபடகிறது

(சகூ) பரமஹாவின் (அ) க. இருதமிழ் (ஆ) வாககிலனினறு ஆவிரபவித்த மாதரங நூல. (பெரியதிருமொழி முதறபதது, எ - ம திருமொழி உ-ம பாடடு)

ஈணையாயிரம (சூ-மபத்து ஈ-ம திருவாயமொழி ஙக-ம் பாட்டு)

ஙு. வசையில நானமறை (பெரியதிருமொழி, நு-ம பதது, ஈ - ம திருமொழி உ-ம பாடடு)

சு. ஏதமில் ஆயிரம (முதறபதது, சூ-ம திருவாயமொழி, ஙக-ம் பாட்டு)

நு. சுடா மிகுசுருதி (முதறபதது, முதல்திருவாயமொழி, எ-ம் பாடடு)

சூ. செவிகனிய செநுசொல (க0 - ம பதது, சூ - ம் திருவாய்மொழி ஙக-ம் பாடடு)

எ. வேதநூல ஓதுகினறதுண்மை (முதலாயிரம, திருச்சநதவிருத்தம எஉ-ம பாடடு)

அ. பொயயிலபாடல (சு-ம பதது, ஈ-ம் திருவாயமொழி, ஙக-ம் பாட்டு)

கூ. பணைடநானமறை (பெரியதிருமொழி, நு - ம் பதது, எ - ம திருமொழி, முதறபாடடு)

க0. நிறகும நானமறை (சூ-ம பதது, நு-ம் திருவாய்மொழி சு-ம் பாடடு)

கக முநதையாயிரம (சூ-ம பதது, நு-ம திருவாயமொழி ஙக-ம பாட்டு)

கஉ. அழிவிலலாவாயிரம (கூ - ம பதது, எ - ம் திருவாய்மொழி, ஙக-ம் பாடடு)

(ஆ) க. అనాదినిధనా హ్యే షావాగుత్పన్నష్టాస్వయమ్భువా॥

உ. மூனனம திசைமுகனெததான படைகக மறறவனும் மூன்னம் படைத்தனன நானமறைகள (இயறபா பெரியதிருமடல, க0 - வாகஙியம)

ஈ. అష్టాదశపురాణానాంకర్తాసత్యవతీసుతః॥

கொண்டு வேதத்திற்குச் சொன்ன கர்த்ருத்வம் போலே, ஆழ்வாருக்கு (அ) இத்ரவிட வேதத்தில கர்த்ருத்வம்.

(சள) "நால் வேதங்கண்ட புராணருஷி" என்று ஸ்ரீ வேதவ்யாச பகவானைச் சொல்லுவதுபோல், முன் புன்டான சம்தர்ப் பத்தைத் தரிசித்துப் பேசின ஆழ்வானையும் "ருஷி" யென்றும் "முனி" யென்றும் "கவி" யென்றும் சொல் லுகிறது.

(சழ) சிர்ஷ்டிதோறும் சந்த்ர (ஆ) சூர்யாதி சகல பதார்த்தங்க ளும், யதாபூர்வ கல்பமாய் வருமாப்போலே, த்ராவிடவே தமான இப்ரபந்தமும், சிர்ஷ்டிதோறும் யதாபூர்வ கல்பம மாய் வரும்.

(சஙூ) ஸம்ஸ்கார கதமாய்க்கிடந்த நாலு வேதங்களையும், சர்வேஸ் வான் (இ) சதுர்முகனுக்கு ஓதுவித்து, அச்சதுர்முகன் தன் ஜேஷ்டபுத்ரனை (ஈ) நான் முதலானுக்கும் ஓதுவித் தாற்போலே, காணபூதனை உபகாரகன், (உ) தானே ஆசாரியனாய் (ஊ) முன் உருச்செய்ல, (எ) ஓதின ஆழ்வா நும், (ஏ) மதுரகவிகள் போல்வானை, இந்தை அப்யசியுங்க ளென்று (ஐ) ஓதுவித்தார்: கீர்வாண வேதம் ஓதுவானைப்

(அ) ఋషిం బ్రుషామహే కృష్ణ తృష్ణాతత్వమివోదితం।
సహస్ర్తశాఖాంయోద్రాక్షీ ద్ద్ర్విడీంబ్రహ్మ సంహితాం॥

(ஆ) సూర్యాచన్ద్ర్మసౌధాతా యథాపూర్వమకల్పయత్॥

(இ) యోవై వేదాంశ్చప్రహిణోతిత స్మై॥

(ஈ) బ్రహ్మ ణఃపుత్రాయ జ్యేష్ఠాయ॥

(உ) பீதகவாடைப் பிராஞா பிரம குருவாகி. (முதலாயிரம், பெரியாழ்வார் நு-ம பத்து, உ-ம் திருமொழி, அ-ம் பாட்டு.)

(ஊ) என்முன் சொல்லும். (எ-ம் பத்து, கூ-ம் திருவாய்மொழி, உ-ம் பாட்டு)

(எ) திருநாமச் சொற்கற்றனமே. (இயற்பா திருவிருத்தம் கூஙூ-ம் பாட்டு.)

(ஏ) கண்மின்க ளென்றும்மையான். (கூ - ம் பத்து, அ - ம் திருவாய்மொழி, கூ-ம் பாட்டு.)

(ஐ) சொற்பயிற்றிய. (கூ-ம் பத்து, நு-ம் திருவாயமொழி, அ-ம் பாடடு.)

பற்றி, அதர்வணம், தைத்திரீயம், காண்வம், என்ற பெயர் பெற்றுற்போலே, ஆழ்வார் இதுக்கு ப்ரதமாத்யேதர வான துகொண்டு, இதுவும் சடகோபன் சொல் என்ற பெயர் பெற்றது.

(நo) திருவிருத்தம், திருவாசரியம், திருவந்தாதி, இவைகள் அடைவே ருக், எஜுர், அதர்வணங்கள். திருவாய்மொழி பண்ணும் இசையும், உடைத்தான சாம்வேதம்.

(நக) சாமசங்கிரஹமான ருக்கானது, தனக்கு ரசமாயிருந்துள்ள கானரூபமான சாமத்தாலே ரஸஸஹிதமாவதுபோலே, ருக் வேதஸ்தானேயா யிருக்கிற திருவிருத்தம், இசையிலே கூடினவாறே சாமவேத ஸ்தானேயாய் (அ) "அமர்சுவையாயிரம்" என்கிறபடியே, சரஸமாயிருந்துள்ள ஆயிரம் பாட்டாகப் பரவியது.

(நஉ) சாமத்துக்கு ரசமாகச் சொல்லப்படுமதாய், ப்ராணவபூர்வகமாகக் கானம் பண்ணப்படுமதாயிருப்பது, உத்கீதம். ஆகையால் அந்த உத்கீத அவயவமான ப்ரணவத்தைச், சாந்தோக்கியந் தன்னில் ப்ராதமத்தில் பெடுத்தாற்போலே, இங்கும் ப்ரதமத்திலே எடுக்கிறவளவில், "ஓம்" என்று எடுத்தால் அதிக்ருதாதிகார மாமென்று, அகூஹாத்ரயத்தையும் மூன்று பாதாதிகளில் எடா நிற்கச்செய்தே, உகாரம் முதலாக வெடுக்கை, அகூஹரக்கிரமத்தை மாறுடினபடியென்கை. இதற்குக்காரணம், சாந்தோக்கிய மத்தியே சொன்ன வர்ச்சிராதியான சாமகதியைச், (ஆ) "சூழ்விசும் பணி முகிலிலே" பேசுகையாலே.

(நங) இப்படிச்சொன்ன ஆகாரங்களைக்கொண்டு, இத்தைச் சாந்தோக்யசாமத்தில் உபநிஷத் பாகமான சாந்தோக்யத்துக்கு, சமமென்கை.

(நச) இந்த த்ராவிடவேதத்திற்கு, வேதோப ப்ரம்ஹண ஸாம்யமும் உண்டு.

(அ) அமர்சுவையாயிரம் (முதற்பத்து ஈ-ம் திருவாய்மொழி கக-ம் பாட்டு.

(ஆ) சூழ்விசும் பணிமுகில் (க0-ம் பத்து கூ-ம் திருவாய்மொழி க-ம் பாட்டு.)

(ருரு) ஆழ்வார் ப்ரபந்தங்களுக் குள்ள வேற்றம், வேதோப ப்ரம்ஹ ணங்களுக்கில்லை. இவை ஆர்ஷ்ழலங்கள்; அவை பகவத் ப்ர சாதழலங்கள்.

(ருசு) மேலில்லை என்னும்படியான சுத்தசத்வ யுக்தனையும், வாத் சல்யாதி சயத்தாலே வேதமார்க்கத்தை விசாரித்து அருள் செய்ய மவனுமாயும், பரிபூர்ண க்யாகத்தை நிரூபகமா கவுடைய சர்வாதிகனை ஸ்ரீயஃபதியாலே, "அருளப்பட்ட சடகோபன்" என்கிறபடியே "மயர்வற மதிநல" மருளப் பெற்றவராய்ப், பகவத் ப்ரசாதத்தை மூலமாகக்கொண்டு, இப்ரபந்தங்களைப் பாடினர்.

(ருள) சொல்லும் தன்னது, சொன்னனும் தான், சொல்லிற்றும் தன்னை, என்பது நிச்சயம்.

(ருஅ) இப்படி இப்ரபந்தங்களுக்கு மூலவை லக்ஷணயத்தாலே வந்த வேற்றத்துளவு மன்றி, வக்த்ரு வைலக்ஷண்யத்தால் வந்த வேற்றழ முண்டு. தாம் தாம் அநுஷ்டித்த தபோரூப மான தர்மத்தினுடைய சக்தியாலே ஜனித்த, க்யானத்தா லே ஹர்ஷ யுக்தராய், அந்த (அ) ஹர்ஷத்தாலே சப்தங் களைத் தொடுக்கும் ரிஷிகளைப்போலல்லாமல், நிர்ஹேதுக பகவத் ப்ரசாதத்தாலேவந்த, க்யான விடாக ரூபையான பக்தியாலே, தெளிவுக்கும் ஹர்ஷத்திற்கும் யெதிர்த்தட் டாம்படி, அநுபவா லாப க்லேசத்தாலே அவன் படிகளைப் பலகாலுஞ்சொல்லி, (ஆ) மனச் சைதல்லியத்தாலே கத்த தஸ்வரூபமான சப்தங்களாலே நிர்மிக்கப்பட்டன.

(ருக) பகவத் ப்ரேமத்தாலே ருஷிகளைக்காட்டில் வ்யாவ்ருத்த ரான ஆழ்வார், இதரவிஷய வைராக்யத்தாலும், வ்யாவ்ருத் தர். அதெங்ஙனேயெனில், ஸ்வாத்யாய யோகங்களாகிற

(அ) హసితంభాషితంచైవగతిర్యాయచ్చచేష్టితం।
తత్సర్వంధర్మవీర్యేణయథావత్సమ్ప్రపశ్యతి॥

(ஆ) வண்டமிழ் நூறகலோறறேன் (சு - ம் பத்து ரு - ம் திருவாய்வொழி கo - ம் பாட்டு.)

இரண்டு திருஷடிகளாலுமொழிய, (அ) மாம்ஸக்கண்க ளாலே பரமாதமாவைக காணப் போகாமையாலே, வேதத் தையும், அஷடாங்க யோகத்தையும் அப்பியஸித்து, பரமா தமாவை அறிந்து, ஸ்வயத்நத்தால் கண்ட காட்சியிலே ஓதி உணர்ந்து, சம்சாரிக போக விஷயங்களான ஆசாபாசங்க ளாலே (ஆ) பந்திக்கப்பட்டிருப்பார் ருஷிகள். அப்படி யானதிகே, அவன்கொடுத்த திவ்ய (இ) சுயானசக்ஷுக்களாலே தங்களையொழிய, வேறொருவருக்கும் அறியப்போகாதான றிருக்கும் பரமஹ ருத்திராதிகளுக்கும, காண அரியனான அவன், தானேகாட்டுகையாலே, விசதமாகக்கண்ட போதே, அவிதயாதிகளை விடுவித்தருள வேணுமென்று அவனைக் காலுகட்டுப்படி ஆழ்வார்க்குச் ஸ்வயத்ந நிவ்ருத்திய மல்லாத படி, ப்ரபலமான பாஹய (ஈ) பாசங்கள் நீங்கித், தத்ப்ரசா தத்தாலே ஸவாஸனமாக விடுமி அகன்றது.

(சுo) ருஷிகளுக்கு ஆஹாரம், பலமூலபத்ர வாயுதோயங்கள். ஆழ் வாருக்கு (உ) "உண்ணுஞ் சோறும் பருகுநீரும் தின் னுமெ வெற்றிலையும் எலலாம் கண்ணன்."

(சுக) ருஷிகள், ப்ராக்ருத விஷய சங்கம ராகையாலே, அவ்விஷ யங்களுடைய விஹரத்திலே படுவர்கள். ஸ்ரீவசிஷ்டபகவா னும் ஸ்ரீவேதவ்யாசபகவானும் புத்ர வியோக க்லேசத்தா லே, மலையேறிவிழுவது, கழுத்திலே கலலைக கட்டிக்கொ ண்டு கடலிலே விழுவது, புத்ரனேயென்று கூப்பிட்டு அழுவது, இபபடி நடுங்கினீர்கள். ஆழ்வாரோவென்றால், பகவதேக பராயத்த தத விஹரத்தில் ழுழ்கினர்.

(அ) స్వాధ్యాయాద్యోగమాసీత యోగాత్స్వాధ్యాయమామసేత్।
స్వాధ్యాయయోగసమ్పత్త్యా పరమాత్మాప్రకాశతే।
తదీక్షణాయస్వాధ్యాయ శ్చక్షుర్యోగస్తథాపరం।
నమాంసచక్షుషాద్రష్టుం బ్రహ్మభూతస్యశక్యతే॥

(ஆ) ஆசாபாசசதைர்பத்தாः॥

(இ) கண்டேன கமலமலாபபாதம (கo - ம் பத்து சு - ம் திருவாய்மொழி கூ - ம் பாடடு.)

(ஈ) மற்றவன பாசங்கள் (அ-ம் பதது உ-ம் திருவாய்மொழி கக-ம பாட்டு.)

(உ) உண்ணுஞ்சோறு (சூ-ம் பதது எ-ம் திருவாய்மொழி க-ம் பாட்டு.)

(சூஉ) நுஷிகள், பகவத்ப்ராப்தியே பலமாகவும், கர்மக்ஷயாநங்களே உபாயமாகவும், இந்த்ராதி தேவதாந்தர்யாமியான ஈச்வரனே உத்தேச்யனாகையாலே, இந்த்ராதி தேவதைகளை அநுவர்த்த நீயராகவும் (அ) சொல்லுவர்கள். ஆழ்வார், கைங்கரியமே புருஷார்த்தமென்றும், தத்ஸாதனம் ப்ரபத்தியென்றும், தேவதாந்தரங்கள் அநுவர்த்த நீயர் அல்லரென்றும் (ஆ) அருளிச்செயதார் இவ்விடத்தில் திருமந்த்ரா (இ) ர்த்தத்தை ஸ்மரிப்பது.

(அ) నిరస్తాతిశయాహ్లాద సుఖభావైకలక్షణా।
భేషజమ్భగవత్ప్రాప్తి రేకాన్తాత్యన్తికీమతా।
తస్మాత్తత్ప్రాప్తయేయత్నః కర్తవ్యఃపణ్డితైర్నరైః।
తత్ప్రాప్తిహేతుర్జ్ఞానఞ్చ కర్మచోక్తంమహామునే॥

(ஆ) க. தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே (உ - ம் பத்து கூ - ம் திருவாய் மொழி சு-ம் பாட்டு.)

உ. வழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாம் (ஙு - ம் பத்து ஙு - ம் திருவாய் மொழி சு-ம் பாட்டு.)

(இ) திருமந்த்ரம் எட்டெத்திருவக்ஷரமாய் மூன்றுபதமா யிருக்கும்.

க. ஏகாக்ஷரமான ப்ரணவம். அ. உ. ம.

உ. நமஃ. ந. மஃ.

ங. நாராயணாய. நார. அயந. ஆய.

அகாரார்த்தம்.

க. ஸாவராக்ஷகத்வம்.
உ. ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகத்வம்.
ங. ஸாவசேஷித்வம்.
ச. ஸ்ரீயஃபதித்வம்.

} பிதா - புத்ரசம்பந்தம். தாதுவினுல், ரக்ஷ்யரக்ஷக சம்பந்தம், சதுர்தியாலே, சேஷிசேஷ சம்பந்தம்.

உகாரார்த்தம்.

க. அந்யசேஷத்வநிவ்ருத்தி.
உ. பகவதந்யாஹசேஷத்வம்.

} பாதுருபார்யா சம்பந்தம்.

மகாரார்த்தம்.

க. ஆத்மாவினுடைய க்யாநானந்தத்வம்.
உ. க்யானகுணகத்வம்.
ங. நித்யத்வம்.
ச. அணுத்வம்.
ஞ. ஏகரூபத்வம்.
சு. ஸ்வஸ்மைஸ்வயம்ப்ரகாசத்வம்.
எ. ப்ரக்ருதேஃபரத்வம்.

} ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேய சம்பந்தம்.

(சுகூ) நாராயண கதையென்று, ராமாயணத்துசொன்ன ஸ்ரீவால்மீகி பகவானுக்குத்தக் கங்காசம்பவம், சுப்ரமண்ய உத்பத்தி, புஷ்பக வர்ணநம், முதலான அஸத்கீர் தனத்தால் வாங் சுத்தி செய்யவேண்டி வந்தது. அப்படியே பாரதாணையாயச் சொன்ன ஸ்ரீ வேதவ்யாஸ பகவானுக்கும், காங்கேயரான ஸ்ரீ பீஷ்மருடைய கதாப்ர சங்கத்திலல் (அ) வாங்சுத்தி செய்யவேண்டி வந்தது. இப்படிக் கன்றி ஆழ்வாருடைய

நமஃசப்தார்த்தம்.

- க. ஸ்வாஹங்கார மமகாரநிவ்ருத்தி.
- உ. நிவ்ருத்தமான ஸ்வரூபத்தினுடைய அத்யந்த பாரதந்த்ரியம்.
- ங. பாரதந்த்ரிய பரகாஷ்டையான ததீய சேஷத்வம்.
- ச. பரதந்த்ரனுக்கு அநுரூபமான உபாயம்.

} ஸ்வஸ்வாமி சம்பந்தம்.

நாராசப்தார்த்தம்.

- க. சேதநா சேதநங்களுடைய நித்யத்வம்.
- உ. அவற்றினுடைய சமூஹத்வம்.
- ங. சமூஹாசங்க்யாதத்வம்.

} சரீரி சரீரசம்பந்தம்.

அயநசப்தார்த்தம்.

- க. ஈச்வரனுடைய தாரகத்வம்.
- உ. வ்யாபகத்வம்.
- ங. நியந்த்ருத்வம்.
- ச. ஸர்வவித பந்துத்வம்.
- ஞ. ப்ராப்யத்வம்.
- ட. ப்ராபகத்வம்.
- எ. ஸகலஜகத்காரணத்வம்.

} ஆதார ஆதேய சம்பந்தம்.

ஆயசப்தார்த்தம்.

- க. கைங்கர்ய ப்ராப்தி.

{ போக்த்ருத்வ போக்யத்வ பந்தம்.

(அ) అసతీ-ర్తన-కాన్తార పరివర్తన పాంసులాం।
వాచాంశౌరిక థాలాప గజ్జయైవ పునీమహే॥

(அ) பாசுரங்கள் அங்ய பரமான சப்தங்களைத் தெரிந் தெடுத்து, விஷயங்களுக்குத் தகுதியான சொலலாலே சொலலப்பட்டதாய், சசகலார்த்த சாமாயீ இருக்கும்.

(சுசு) ப்ரதிபாத்ய வஸ்துவை உள்ளபடி ப்ரதி பாதிக்கவல்ல சாமார்த்யத்தை உடைத்தான, ஏககண்டமா யிருக்கும், ஆழ்வாருடைய பாசுரங்கள், (ஆ) மநுவிபரீதமான ச்ருதி கள்போலே கழிக்கவொண்ணாது.

(சுரு) சூத்ரவாக்யங்களில், சந்திகதங்களான அர்த்தங்க ளெல் லாம், இப்ரபந்தத்தில் சூக்திகாண்டு நிர்ணயித்து ஓருங் கவிட் டருளுவர், ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்.

(சுசு) சுவதந்த்ரமான வைதிகவிதிகளும், அங்ய ப்ரயோஜனராய் ஆச்ரயித்திருக்கும் த்வதீயருடைய ஐஸ்வர்யாதிகளால், கலக்கவொண்ணுதபடி, கம்பீரமான மனஸ்ஸைப் பின்செ ல்லுமென்று, இவ்வாழ்வார் போல்வார் நினைவு, ச்சாஸ்த் ரங்கள்தான் பின்செல்லு மதாக, ப்பரமா சாரியரான ஸ்ரீ ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த வசனம் (இ).

(சுள) ஆப்திக் குறுப்பாக வியாஸனையும், மனுவையும், பிரம்ஹவா தியனையும், சொல்லுகிறுபோலே, இவர் ஸ்ருதியையும் மார் க்கண்டேயனையும், பாரத்தனையும் சொல்லுகிறார்.

(சுஅ) வேதோப ப்ரும்ஹணமான மஹாபாரதமும், அதில் சார மான ஸ்ரீ கீதையும், வேதமும் உபநிஷத்து மாகின்றனபோ லே, இது வேதவியாக்கியை யான உபப்ரும்ஹண மாகை லும், வேதாஹஸ்யமாம்.

(சுக) சம்ஸ்க்ருதமான வேதங்களுக்குத் ததநுகுணமான அலங் காரங்கள் பலவும் உண்டானற்போலே, த்ராவிடமான

(அ) க. உரியசொல்லா விசைமாலிகளேத்தி (ச - ம் பத்து ந - ம் திருவாய் மொழி சு-ம் பாட்டு.

உ. వేదేషుపౌరుషంసూక్తం ధర్మశాస్త్రేషుమానవం।
భారతేభగవద్గీతా పురాణేషుచవైష్ణవం॥

(ஆ) మన్వర్థవిపరీతాతు యాస్మృతిస్సాసనశస్యతె॥

(இ) విధయశ్చవైదికాస్వ దీయగమ్భీరమనోఽనుసారిణః॥

இதுக்கும் (அ) உண்டு.

(அ) வேதாலங்காரங்கள்.

ஸ்வாவிசேஷங்கள்.

க. உதாத்தம். உ. அநுதாத்தம். ங. ஸ்வரிதம்.

வேதாலங்காரங்கள்.

க. க்ரமம். உ. ஜடா. ங. பஞ்சாதி. ச. ப்ரச்நாவ்டகங்கள்.

உபப்ரும்ஹண - அலங்காரங்கள்.

க. அம்சம். உ. பர்வம். ங. ஸ்கந்தம்.

வேதங்களுக்குதும் - உபப்ரும்ஹணங்களுக்குதும்

சாதாரண அலங்காரங்கள்.

க. பதம். உ. வாக்கியம். ங. பாதம். ச. வ்ருத்தம். ஞ. கானம்

சு. அத்தியாயம்.

த்ராவிடவேத அலங்காரங்கள்.

எழுத்து.

குற்றெழுத்து - ஞ.

நெட்டெழுத்து - எ.

ஒற்றெழுத்து - கஅ.

அசை.

க. நேரசை. உ. நிரையசை.

சீர்.

ஆசிரியவுரிச்சீர் - ச.

வெண்பாவுரிச்சீர் - ச.

வஞ்சியுரிச்சீர் - ச.

பொதுச்சீர் - கசு.

அசைச்சீர் - உ

அடிகள்.

க. குறளடி. உ. சிந்தடி. ங. அளவடி. ச. நெடிலடி. ஞ. கழிநெடிலடி.

தொடை.

க. மோனை. உ. இயைபு. ங. எதுகை. ச. முரண். ஞ. அளபடை.

அடி மோனை முதலாக ஒவ்வொன்றிலும் எவ்வெட்டாகத் தொடை. ச0.

க. அந்தாதித்தொடை. உ. இரட்டைத்தொடை. ங. செஞ்தொடை.

நிரை.

க. நேர் நிரை. உ. நிரை நிரை. ங. நிரை நேர். ச. நேர் நேர்.

ஓசை.

க. செப்பல் ஓசை. உ. அகவல் ஓசை. ங. துள்ளல் ஓசை. ச. தூங்கல் ஓசை.

தூளா.

க. நேரொன் ருசியத்தூளா. உ. நிறையொன் ருசியத்தூளா. ங. வெண்சீர் வெண்டூளா. ச. இயற்சீர் வெண்டூளா. ஞ. ஒன்றிய வஞ்சித்தூளா. சு. ஒன்ருதவஞ்சித்தூளா. எ. கலித்தூளா.

இனம்.

க. தாழிசை. உ. துறை. ங. விருத்தம்.

(எ0) வேதத்திலும், உபப்ரும்ஹணங்களிலும், பரத்வ வியூக விபவ அந்தர்யாமிதவ அர்ச்சாவ தாரங்களைச் சொலலுவது போல், இவ்வாழ்வாரும் த்ராவிடமாகச்சொன்னர். ஆனல் இவருக்கு நோக்கு பாத்வம்.

(எக) வேதந்தான் (அ) நடுங்தும்படித தபிப்ராயம் அறியாமல் ப்ர திபந்நங்களைச் சொல்லும் அல்பஞுநதர், ஒருவாககியத்தி ற்கு அர்த்தம்சொலல ப்புக்கால், அது தன்னிலே நின்று விப்ரதிபத்திபண்ணி, த்வைதமும் என்றும், அத்வைதமும் என றும், த்வைதாத்வைதமும் என்பராய், இப்படிக்கலகக்க கல ங்கிநிற்தும். அப்படிப்பட்ட வேதம் இவ்வாழ்வார் பக்கலில் வந்து, முன்புற்ற கலகக்ம் தீர்ந்து, (ஆ) தெளிவை அடை

ய ா ப் பு.

ப்ரபந்தரூபமாயிருக்கை.

ப ா.

க. வெண்டா. உ. ஆசிரியப்பா. ங. வஞ்சிப்பா. ச. கலிப்பா.

ப ன்.

க. நட்டபாடை. உ. தக்கராகம். ங. பழந்தக்கராகம். ச. தக்கேசி. ஞ. குறி ஞ்சி. ட. வியாழக்குறிஞ்சி. எ. மேகராகக்குறிஞ்சி. அ. யாழ்மூறி ஊ. இந்தளம். க0. சீக்காமரம். கக. காந்தாரம். கஉ. பியந்தைக் காந்தாரம். கங. நட்டராகம். கச. செவ்வழி. கஞ. காந்தாரபஞ் சமம். கட. கொல்வி. கள. கொல்விக்கௌவாணம். கஅ. கவு சிகம். ககூ. பஞ்சமம். உ0. சாதாரி. உக. பழம்பஞ்சுரம். உஉ. புறநீர்மை. உங. அந்தாளிக்குறிஞ்சி, முதலானவை.

இ ை ச.

க. குரல். உ. துத்தம். ங. கைக்கிளை. ச. உழை. ஞ. இளி. ட. விளரி. எ. தாரம்.

த ா ள ம்.

க. கஜகாணம். உ. சோரகதி. ங. மகரத்வஜம்.

ப ா வி ள ம்.

க. தாழிசை. உ. துறை. ங. விருத்தம்.

ப த் து.

அத்தியாயங்கள் - நூற்றினுடைய அவாந்த்ரபரிச்சேதங்கள்.

நூ று.

ப்ரதான பரிச்சேதங்கள்.

ஆ யி ர ம்.

மஹாபரிச்சேதம்.

(அ) బిభేత్యల్పశ్రుతా ద్వేదో మామయం ప్రహరిష్యతి।

(ஆ) தெளிவுற்றவாயிரம் (எ-ம் பத்து ஞ-ம் திருவாய்மொழி கக - ம் பாட்டு.)

ந்து, அகாதமாய் பரமரஹஸ்யமான அர்த்த (அ) விசே ஷங்களை யெல்லாம், தோன்றுவித்தது.

(எஉ) கீர்வாணவேதத்திற்கு அத்யயந காலநியதியும், அதிகாரிநியதியு முண்டு; இதற்கு இரண்டும் (ஆ) இல்லை. சர்வகாலமும், ஸர் வருக்கும் உபஜீவ்யம்.

(எஊ) மட்குடம்போ லன்றே, பொற்குடம்.

(எசு) ப்ரமேயபூதனான சர்வேச்வர னுடைய ஆவிர்பாவ பரம் பரையினுடைய சரமாவஸ்தையானது அர்ச்சாவதாரம். ப்ர மாண பூதமான வேதத்தினுடைய ஆவிர்பாவ பரம்பரா சரமாவஸ்தையானது திருவாய்மொழி யென்னும். இந்நூல் ப்ரமாண ப்ரமேயங்களுடைய ஒளியும், எளிமையும், இனி மையும், துடக்கமான சுத்தண சாஹித்தியம் சொல்லப் பட் டது.

(எஎ) ப்ரமாண வக்தாவான ஆழ்வாருடைய ஜன்ம நிரூபணமும், த்ரவ்விய, பாஷா நிரூபணமும், அர்ச்சாவதாரத்தில் த்ர வ்விய நிரூபணம்போலே, மாந்ர யோனி பரிக்ரஹ (இ) யோ டொக்கும்.

(அ) அறிவித்தே ரஞ்பொருளை (இயற்பா, ரான்காம் திருவந்தாதி - முத ற்பாட்டு.)

(ஆ) அத்யேதவ్యంద్విజాశ్శైక్ష్ రేవదరూపమిదజ్కృతమ్।
స్త్రీభిశూద్రాదిభిశ్చైవతే పాంము క్తిఃకరేస్థితా॥

(இ) க. విష్ణోరర్చావతారేషులోహ భావజ్ఞరోతియఃి।
యోగురోమానుషంభావము భానరకపాతిసా॥

உ. అర్చావతారోపాదానం వైష్ణవోత్పత్తిచిత్తనం।
మాతృయోనిపరిక్షోయాస్తుల్య మాహుర్మనీషిణఃి॥

ங. యోవిష్ణ్వప్రతిమాకారే లోహభావజ్ఞరోతియఃి।
గురోచమానుషంభావము భానరకపాతిసా॥

ச. హరికీర్తింవినైవాన్య ద్బ్రహ్మణేననరోత్తము।
భాషాగానంనగాతవ్యం తస్మాత్కాపంత్వయాకృతం॥

ஞ. కిమున్యత్రాభిజాయన్తే యోగినస్సర్వయోనిషు।
ప్రత్యఖీతాత్మనాధానాం నైషాఖ్చిత్యజుక్లాదికమ్॥

ட. శూద్రంవాభగవద్భక్తం నిషాదంశ్వపచంతథా।
వీక్ష తేజాతిసామాన్యా త్సయాతినరకంనరఃి॥

(எசு) வக்தாவின் பிறவியைப்பார்த்து, த்ரவிடவேதத்தை யிகழு மளவில், மச்சகந்தா சுதனன வியாஸன் சொன்ன பஞ்சம வேதமான மஹாபாரதத்தையும், கோபஜன்மா வான கிருஷ்ணன்சொன்ன கீதோபநிஷத்தையும், த்யஜிக்க வேண்டும்.

(எள) "ஒருத்தி மகனய்ப பிறந்தோரிரவில ஒருத்தி மகனன" கிருஷ்ணனுடையவும், கன்னியாசுதனன வியாஸனுடையவும் உத்பத்திபோலன்றே, கிருஷ்ணவிஷய த்ருஷ்ணைதான் ஒருவடிவு கொண்டாற்போ லிருக்கிற (அ) ஆழ்வாருடைய அவதாரம்.

(எஅ) கிருஷ்ணனைப்பெற்ற தேவகியும், அவனுடைய பால்யரஸம் ஒன்றும் அநுபவிக்க வில்லை; வியாஸனைப்பிள்ளையாகப்பெற்ற மச்சகந்தியும், அவனுள்ள ரஸமொன்றும் அநுபவிக்க வில்லை. கிருஷ்ணனுடைய அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களடியாகத் தானும் பிறரும் சங்கிக்கும்படியான மாத்ருவத்தையுடைய யசோதையும், சிரகாலம் ஆஸரித சுலபனன கிருஷ்ணன் திருவடிகளை ஆஸ்ரயித்து, இவனைப்பெற்றுள். பகவல்லாப க்யாஹாதிகளை, திவாராத்ர விபாகமற, வாசா மகோசரமான கிருஷ்ணனுடைய முக்த வசஹாதிகளை, அநுபவித்தவராகியும் சொன்ன ஆழ்வானைப்பெற்றவர்களுக்கு, மேற்சொன்ன தேவகி முதலானர்கள், சத்ருசரன்று.

(எக) மீன்வெடி நாறுகிற ஸ்தலம் வியாஸோத்பத்திஸ்தலம். வெண்ணை முடை நாறுகிற ஸ்தலம் கிருஷ்ணோத்பத்திஸ்தலம். திருத்துழாய் மணம் நாறும் ஸ்தலம ஆழ்வார் உத்பத்திஸ்தலம்.

(அ0) அசிஷ்ட பரிக்ரஹமுடைய கங்கையாற்றில் உத்பத்தியுடையவர் வியாஸர். அவர் ஊர் வலசீசேரி. கிருஷ்ண ஜலப்ரவாஹ யமுனையின் காளியவிஷதூஷிதமான துறையில் உத்பத்தி யுடையவன் கிருஷ்ணன். அவன் ஊர் இடைச்சேரி. விலக்ஷணமான தாம்ப்ரபர்ணீ தீரத்தில் திருச்சங்கணித்துறை ஆழ்வார் உத்பத்தி ஸ்தலம். அவர்ஊர் திருக்குருகூர்.

(அக) பரமபதத்தில் பகவத் கைங்கர்யாநுகுணமாக ப்பரிக்ரஹிக்கும் தேஹத்தோபாதி, சேஷவஸ்துவான இவ்வாழ்வாருடைய ஆத்மாவுக்கு, தேஜஸ்கரம்.

(அ) కృష్ణతృష్ణాత్వమివోదితం॥

(அஉ) ஜனககுலததுகுப (அ) ஸீராட்டி கீர்தநி யுண்டாயகிலை போலும, தசரதகுலதநிறபு (ஆ) பரதன் கீர்தநி யுண்டாககிலை போலும, வசுதேவ குலதநிற்புய (இ) கண்ணன் கீர்தியுண்டாககிலை போலும, (ர) ஔவரும தானை பிறநத ஊருகுப புகழ உண்டாயகி, அமலோவ செயதனையும இவர ஒருவரோ ஸலரூபாய சுலமாயச செய்துத்தால, இவர பிறவி மிகவும பரோபகார மாயிற்று

(அங) இவர் லோகதநகும் ஸவப்ரபநதங்களால் நன்மைகளை அருளிசசெயது, சூரியனபோல அக்ஞாநமான இருளை நீககினர்.

(அச) இவர வர்ணதரயத்தில அவதரிகாதது, அறங்காவேறது வென்று

(அஞ) மிலேச்ச ஜாதியனையுள்ளவனும் (க) பகுத ஜனங்கள் பகல வாச்சல்யமும, (உ) ராச்வர ஆராதநதில ஊகப்பும, (ங) தானே ஆராதிகையும, (ச) ராசவரை பகல டம்பம அறறிருகையும, (ஞ) பகவதகதனையாக கொடகும் இடதில பகதியும, (சு) பகதிகாரணமான அநுகூலிகாரமும, (எ) ராஸவரனை எப்போதும நினைகையும, (அ) அவனிடதில பரயோஜநாநதரம கொள்ளாதொழிகையும், என்கிற (உ) எடடுவித பகதிகளை உடையனனைல, சிவ உத

(అ) జనకానాజ్ఞులేకేర్తి మూహరిష్యతి మేనుతా।
సీతాభర్తారమాసాద్య రామందశరథాత్మజం॥

(ఆ) రాజ్యఞ్చాహఞ్చరామస్య ధర్మంవక్తుమిహార్హసి।
కథందశరథాజ్జాతో భవేద్రాజ్యాపహారకః॥

(ఇ) మకక ளறுவனைக் கலலிடைமோத வீழநதவள நலலவயிறறில் சிககெனவநது பிறநது நினறுய (முதலாயிரம, பெரியாழவார திருமொழி, ரு-ம பதது ஈ-ம திருமொழி முறறபாடடு.)

(ர) மலிபுகழ வணகுருகூர (சு-ம் பதது, உ-ம திருவாயமொழி, ஙக - ம் பாடடு.

(உ) మద్భక్తజనవాత్సల్య మూపజ్ఞాయాఞ్చానుమోదనమ్।
స్వయమభ్యర్చనఞ్చైవ మదర్థేడమ్భవర్జనమ్।
మత్కథాశ్రవణేభక్తి స్వరనేత్రాజ్గవిక్రియా।
మమానుస్మరణంనిత్యం యచ్చమాంనోపజీవతి।
భక్తిరష్టవిధాహ్యేషా యస్మిన్మ్లేచ్ఛేపివర్తతె॥

கிருஷ்டனுய், உத்கிருஷ்ட வர்ணரான சதுர்வேதிகள் (அ) அநுவர்த்திக்கைக்குவிஷயமாய், அவர்களுக்கு க்யாநப் ரதானம் பண்ணிக், (ஆ) குலதெய்வத்தோடொக்கப் (இ) பூசைகொண்டு, அவர்கள் திருவடிகளை விளகின (ஈ) தீர்த்தமும், அமுதுசெய்த ப்ரசாதங்களின் சேஷமும், பாவனமாகையால், சர்வ விதத்திலும் பூஜ்யர். (உ) இவ் விடத்தில் அடியிற்கண்டவர்களுடைய வ்ருத்தாந்தங்களை ஸ்மரிப்பது.

க. சோமசருமன்.

உ. ஸ்ரீகுஹப்பெருமாள்.

ஈ. ஸ்ரீசபரி.

ச. ஸ்ரீவிதுரர்.

ரு. அநுமார்.

சூ. தர்மபுத்திரருடைய யாகத்திலே ஸ்ரீகிருஷ்ணர்.

எ. பெரும்புலியூர் அடிகள் யாகத்திலே திருமழிசை ஆழ்வார்.

அ. ஸ்ரீவிதுரருடைய ஸம்ஸ்காரம்.

கூ. பெரியஉடையார் ஸம்ஸ்காரம்

க0. மாறனேரி நம்பிஸம்ஸ்காரம்.

கக. குறும்பறுத்த நம்பியை முடிமன்னனுனை தொண்டை மான் சக்கிரவர்த்தி அநுவர்த்தித்த க்ரமம்.

கஉ. திருக்கச்சிநம்பியை உடையவர் அநுவர்த்தித்த க்ரமம்.

கஈ. திருப்பா ணாழ்வாரை லோகஸாரங்க மஹாமுனிகள் அநுவர்த்தித்த க்ரமம்.

கச. பிள்ளைஉறங்காவில்லி தாஸர்ஸ்பர்சத்தாலே காயசுத்தி.

(அ) సవిప్రేన్ద్రోమునిశ్రేష్ఠ సయతిస్సచపణ్డితః।
తస్మై దేయం తతోగ్రాహ్యం॥

(ஆ) మమనాథం మమకులదైవతం॥

(இ) సచపూజ్యోయథాహ్యహమ్॥

(ஈ) తత్పాదామ్బువతులం తీర్థంతదుచ్ఛిష్టంశుపావనం॥

(உ) பழுதிலா வொழுகலாறறுப் பலசதுப்பேதிமார்கள் (மூதலாயிரம். திருமாலை. சஉ-ம் பாட்டு.)

கரு. பிளவை ஏறுதிருவுடையாதாஸா கரஸ் பரிசுதுதாலே அனனசுதி.

கசு. பிள்ளைவான மாமலைதாசர் ஸருசரணைதுதாலே ம்ருதை சுதி.

(அசு) நாலுவேதங்களையும அதிகரித்து சாலேச்வரனை அறியாத வனை, ப்ராம்மணனனுமை குங்குமம சுமந்து (அ) கழுதை யெனறும, (ஆ) சுபசனியும தணியனெனறும, (இ) செரு படுக குதகுகறறுவனை எனறும, (ர) பஸமாறெறி, கலை (உ) விதவா (ஊ) அலங்காரமேபோலுற, எனறும நிஜை கபபடுவதை

அழகிய மணவாளப்பெருமாள்நாயனார் திருவடி கோளரயம்

(అ) చతుర్వేదధరోవిప్రో వాసుదేవంనవిన్దతి।
వేదభారభారాక్రాంతస్యవై బ్రాహ్మణగర్దభః॥

(ఆ) శ్వపచో=పిమహీపాల విష్ణుభక్తోద్విజాధికః।
విష్ణుభక్తివిహీనస్తు యతిశ్చశ్వపచాధమః॥

(ఇ) తత్కర్మయన్నబన్ధాయ సావిద్యాయావిముక్తయే।
ఆయాసాయాపరజ్కర్మ విద్యాన్యాశిల్పనైపుణమ్॥

(ర) ఆమ్నాయాభ్యసనాన్యరణ్యరుదితం వేదవ్రతాన్యన్వహం।
మేదశ్చేదఫలానివూర్తవి ధయస్సర్వేహుతమ్భస్మని।
తీర్థానామవగాహనానిచగజ స్నానంవినాయత్పదద్వన్ద్వా।
మ్భారుహసంస్మృతీర్విజయతే దేవస్సనారాయణః॥

(ఇ) ఉ. యస్యాఖిలామీవహభిన్సుమజ్గళైర్వా వోవిమిశ్రాగుణకర్మజన్మని॥
ప్రాణన్తిశుమ్భన్తివున్తి వైజగద్యాస్తద్విముక్తాశ్శవశా భనాముతాం-
ఒ. విష్ణుభక్తివిహీనస్య వేదశాస్త్రేంజప స్తపః।
అప్రాణస్యేవదేహస్య మణ్డనంలోకరజ్జనమ్॥

(ఈ) ప్రాదుర్భావై స్సురనరసమో దేవదేవస్తదీయాజా।
త్యావృత్తైరపిచగుణ తస్తాదృశోనాత్రగర్హా।
కిన్తుశ్రీమద్భవనభవన ప్రాణతోఒన్యేషువిద్యా।
వృత్తప్రాయోభవతివిధ వాకల్పకల్పప్రకర్షః॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆசார்ய ஹ்ருதய சாரசங்க்ரஹம்.

உ-ம். ப்ரகரணம்.

(க) பகவத் விநியோகார்ஹ மாகையாலே, நித்ய சூரிகள், திரியக் ஸ்தாவராஜன்மங்களைப் (அ) பரிக்ரஹிக்கை ப்ராப்தம். ஸ்ரீ சுகர், உத்தவர், ஸ்ரீ குலசேகரப்பெருமாள், பெரியமுதலியார், முதலான முமுக்ஷுக்களும், இப்படிப் பிரார்த்தித்தார்கள்.

(உ) ப்ராப்தசேஷியுடைய சேஷத்வத்துக்குப் புறம்பான கயாணுங்க மயத்வத்தாலே பலாக்யமாயிருக்கும் ஆத்மாவையும் சஹியாதவர்கள், த்யாஜ்யமாய் ஔபாதிகமான வர்ணத்தை விரும்பமாட்டார்கள்.

(ஊ) கூரத்தியனான விச்வாமித்ரன், சுக்ருத விசேஷத்தாலே, அந்தச் சரீரம் தன்னோடே ப்ரம்மரிஷியானான்; மற்றொரு கூரத்தியனை த்ரிசங்கு, துஷ்க்ருத விசேஷத்தாலே, அந்தச்சரீரம் தன்னோடே சண்டாளனானான். கூரத்தியதவம் போய்ப் ப்ரம்மரிஷியான விச்வாமித்ரன், தான் ப்ரம்மரிஷியாவதற்கு முன்னே கூரத்தியவேஷம் போய்ச் சண்டாள வேஷமாய் நிற்கிற த்ரிசங்குவை, அந்த வேஷம் தன்னோடே யஜிப்பித்து, சுவர்க்கத்தில் ஏற்றுகையாலே, வர்ணத்தின் கர்மோபாதிகத்வம், விசதமாய்த் தோன்றும்.

(எ) சாங்கமாகச் சகல வேதங்களையும் அத்யயனம் பண்ணி, தநீய சிரோஷ்ட ருமாய் உத்கிருஷ்ட ஜந்மாக்களுமாய் இருந்தார்களே யாகிலும், ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களை ஜன்மாதிகளையிட்டு நிந்திப்பார்களாகில், காலாந்தரோ, தேசாந்தரோ

(அ) నదేహంనప్రాణాన్నచసుఖమశేషాభిలషితం।
నచాత్మానంనాన్యత్కిమపితవశేషత్వవిభవాత్।
బహిర్భూతంనాథక్షణ మపిసహేయాతుశఠవినాశం।
తత్సత్యంమధుమథనవిజ్ఞాపనమిదమ్॥

அன்றி, (அ) அபபோதே, அவவிடம தன்னிலேயே, சன்டாள ராவாகள. இவாகள ஒருகாலும கறையேறப போகிறதிலலை

(ஞ) ஆழ்வார் பிறப்பு, ராஜவரன பிறபபோபாதி, ஒரு அவதார விசேஷம

(சு) கிருதயுகத்திலே, அதரியும, ஜமதகனியும், ஆதிம பராமஹரிணதமர்களுகுப பிளளையாய, தந்தாந்தோயனும், பாசுராபனுமாயி, த்ரேதாயுகத்திலே, வஷ்ணியனன தசாத சுக்ரவர்த்திக்குப் பிள்ளையாய், த்வாபாயுகத்திலே, யயாதி சாபதாலே அபிஷேக பாபதியறறயது குலொதபவ ராஜையாலே, கூதரியரில தணணியராய, வைபவபராயரா யிருகிற வசுதேவர்க்கும், கோரகூதணரி தாமதனையுடைய சாகூத வைஜயான ஸ்ரீநந்த கோபாலர்க்கும் புதரராய, இபபடி கருதாதியுக கரமதநிலே, பராமஹரிணரி வாண க்ரமேண, அவதரித்துலவந் சரீவேஜவான், சதுர்தாசுமமான கலியுகந்திலே, சதுர்த்த வரிணத்தில், பகதரூபேண (இ) வந்தவரிததார.

(எ) இவவாழவானை இவவுலேன சுவகிகளைகளுகுரேறது, இவனைக கணட கயாஹரதிகள, இவனை இன்னதொன்று கிரணயிகக மாடடாமையால.

(அ) இவருகளிடத பரபாவததுக கடி, பகவன் (ர) நீர் ரேறதுக கூடாகூடும.

(அ) க. అనాచారాఽదురాచారాన జ్ఞాత్యాఽహీనజన్మనః।
ముద్భక్తాఽశ్రోత్రియోనిన్దాఽ సద్యశ్చణ్డాలతాంవ్రజేత్॥

உ. அமரகோசவயகமாறும (மூதலாயிரம-திருமாலை, மூக - ம் பாடல.)

(ஆ) క్రూరేకలియుగేప్రాప్తే నాస్తికైఃకలుషీకృతే।
విష్ణోరంశాంశసమ్భూతో వేదవేదార్థతత్వవిత్।
స్తోత్రంవేదమయంకర్తుం ద్రావిడ్యాపిచభాషయా।
జనిష్యతిసతాంశ్రేష్ఠో లోకానాంహితకామ్యయా॥

(இ) కృతేయుగేత్రినూనుస్యా త్త్రేతాయాంరఘునందనః।
ద్వాపరేనందనూనుస్యాత్ కలౌదేవహిపరాంకుశః॥

(ர) నాసౌపురుషరూపేణ చాప్యన్యేనహేతునా।
కేవలంస్వేచ్ఛయైవాహం ద్రష్టేకశ్చిత్కదాచన॥

(கூ) பகவத்கடாக்ஷம், அநுபவ விரோச்யமான சகல பாபங்களும், நிவர்த்தமாம்படி பண்ணும். சபரி, விதுரர், ரிஷிபத்நிகள் த்ருஷ்டாந்தங்கள்.

(க0) ஆழ்வானை, த்தன்னேனெடாத்த க்யானசக்திகளை உடைய ராம்படிபண்ண, இப்படி அவனுலே திருந்தினஇவர், ஊரும், நாடும், உலகமும், தன்னைப்போலவென்று, தமதோடு அன்வயித்த இந்தலோகத்தி லுள்ளவர்களைப், பகவத் ஏக பர ராகும்படி பண்ணும்படி யானர்.

(கக) அதெங்ஙனேயென்னில், மயர்வறமதிநலம் அருளுகையாலே.

(கஉ) அதாவது, அக்யானத்தைச் சவாசரமாகப் போக்கி, ப்பத் திரூபா பர்ங்க்யாநத்தைக்கொடுத்து, பரபக்தி தசாபரியந் தமாம்படி பண்ணுகை.

(கஙு) கர்மக்யாந சாத்யையாய் ப்பகவத்ப்ராப்தி சாதன பூதை யாய், இருக்கும் உபாசகர் பக்தியிலும், ப்ரபந்நர் பகவான் பக்கல் அர்த்தித்துப்பெறும், கைங்கரியோபகரண பக்தி மேலானது.

(கச) ப்ரபந்நனுடைய பக்தி சரீரவியோக சமநந்தரம், பகவத் பராப்தி பண்ணுவதற்கு முன்னே, சித்திக்கும்.

(கஞ) இதுதான் பரமப்ரயோஜநமாகப பண்ணும தாகையாலே, அவனுக்குப் போகமாயிருக்குமதானவிது, கைங்கர்ய விருத்திக்கு உபகாணமாயிருக்கும்.

(கஜ) இந்தப்பரமபக்தி, இவருக்குப் பூர்வஜந்மத்தின் அப்யாசத் தால உண்டானதல்ல.

(கஎ) "இப்பிறப்பே சிலநாளி லெய்தினன் யான்" என்கையா லே. (அ)

(கஅ) இவ்வாழ்வாருக்கு, ஸ்வவிஷய பக்தியை விரோக்கைக்கு க்ருஷி பண்ணித்திரியும், சர்வேச்வாநுடையகிருஷி, பலம்.

(கக) இத்தால், ஆழ்வாருடையபக்தியும், ஈச்வரனுடைய நிர்வே துக விஷயீகாரமும், இப்படிப் பலிக்கக்காண்கிறது

(உ0) நிரங்குச சுதந்த்ரனெவன், ஈச்வரத்வச்சேருக்காலே செய் யும் அவற்றிற்கு, அடி ஆராயப்படாது.

(அ) இப்பிறப்பே சிலநாளிலெய்தினன்யான் (உ-ம் பத்து, ங-ம் திருவாய் மொழி, அ-ம் பாட்டு.)

(உக) இவா வசங்களில அகயாதமான தொனறிலலை, கேவலம நீர்வேறதுக பாகாசக வசங்கள பலவும

(உஉ) இவருக குணடான அதவேஷமும, ஆபி முகயமும, அவ ஜலே உணடாயிறறலலது, சதகாம மடியாக வருதனறு

(உங) ஈசவர குணதிகயம சொனன இதனை போககி பபரி கணைகளுத தமமோ டுவய மிலலாமல காரியங்களு, பலிதன

(உச) அவைதானை வேணடுமோ எனனில, அவையும அவஜலே யுணடானது யத நிதத ஈபுவரனுடைய கருஷிபலம

(உஞ) இவையொனறு மிலலையாகிலும "மாதவனெனறும" திரு மாலிருஞசோலைமலை" யெனறும சொனன உக்தி மாதிரங் களை பபறமுசாகக கொணடு விஷயீகரிததாலே வெனனில, அவை பேறறுகளு அடியாகச சொலலததகவை அனறு

(உசு) ஆனால இவனா இபபடி நிர்வேறதுகமாக விஷயீகரிகக வேணடுவானென எனறும அபேகூயிலே, இவனை அங கீகரித தலது நிறகவொணணுதபடி வளைந்துகொணட கீநுபை

(உன) தமபேறறுகளு மூல சுகாதமாக இவரருளிசசெயத ஈசர வரன தனணையொழிய, வேறு கலபிகலாவதொரு சுகருத மிலலை

(உஎ) இவருகளுப பகதிகாரண்மாகசசொனன கீநுபையே, பாப திக்தும சாதநம

(உஅ) கயோநபகதிகளை வளாததது, பாரபதிசாதந தயா அனறு

(ஊ0) ஆகதராதுபவமும அழிமணடியோடே கலங்குமபடி பிறந த, அநதம்கரண சைதில்யம

(ஊக) புணணிய பாபரூபமான பரபல காமங்களை, விரகா தெடுரு சுவர் களளுமாபபோலே, தான போகதுகையாலே, அவை தினமும அறறறுகிற இவாகளு, பரியபரணமான சுலவான தான க்யாநபகதிகளை வளாக்கையில நினைவாலே, விபூதிசுதனதை பறறவும அநயபாரதை களவாதபடி, அதனை ஒருங்க, விடாகொணடு வந்து, இணிபபோதபடி இவருள்ளேபுகுந்து, அதனாலே விகசித

ஸஹஜ சார்வக்யனுமாய், நடுக்கமும் தீர்ந்து, இவருக்கு நிரதிசய போக்கியனுமாய், நாச்சிமாரையும் புரிந்து பாராமல், இவரையே பார்த்துக்கொண்டு, இதனலே திருக்கண்கள் செவ்விபெற்று, இவர் அதிப்ரீதராம்படியாகக, கலந்திருந்தான்

(ஈஉ) இவர்கீயாநந்தசையில், தாமான தன்மையில் நின்று பேசுவர், ப்ரேம தசையில், அவஸ்தந்தராபந்தராய்ப் பெண்பேச்சாகப் பேசுவர்.

(ஈஈ) தெளிந்த தசையோடு, கலங்கிய தசையோடு, வாசியற உபயாவஸ்தையிலும் சேஷத்வரூபமான ஸ்வரூபம், நிலைகுலையாது.

(ஈச) ஸ்வரூபத்திலும், ஸ்வரூபாநு ரூபமான வ்ருத்தி ப்ராப்தனேயிலும், பேதமில்லை.

(ஈந) ஸ்திரீத்வம் ஆத்மாவுக்கு ஸ்வாபாவிக மாகையாலே, அத்தையுள்ளபடி தர்சித்தவிவற்கு, த்தத்ப்ரயுக்தமான பேச்சு சுவாபாவிகம்.

(ஈசு) ஸ்திரீஸாம்யமே யன்றி, ப்பிராட்டியோடே சாம்யமும் பரிசுத்த ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கத உண்டு.

(ஈள) பெரிய பிராட்டியாரோடுள்ள சாம்யமே யன்றி, த்தம்முடைய பாவ விசேஷங்களாலே பகவதபிமத திவ்ய மஹிஷிகளான பிராட்டிமார் பூவரோடும், இவர்க்குசாம்யமுண்டு.

(ஈஅ) அவனுக்கு அபிமதைகளான நிரவாயிப்பாடிப் பெண்களுடையவும், ஸ்ரீமதுரையில் பெண்களுடையவும், நரக வதானந்தரம் பரிக்ரஹித்த ஸ்ரீமத் த்வாரகையில் பதினாயிரம் தேவிமாருடையவும் பாவங்கள், இவர்க்குண்டு.

(ஈக) ஜநக குல சுந்தரியான பிராட்டியோடே, யிவர்க்குச் சர்வதாசாம்யம்.

(உ0) பிராட்டியோபாதி, பின்தொடர்ந்துபோன இளயபெருமாளோடும் இவர்க்குச் சாம்யம்.

(உக) பகவத் அநந்யராய் ஸஹஜ பக்தராயிருக்கும் லக்ஷ்மண பாத, சத்ருக்நர் படியும் பகவத் ப்ரத்யா ஸந்நராய் தத்

பக்தி யுக்தரான தசரத, யசோதா, ப்ரஹ்லாத, விபீஷண, மாருதி, பாரீக்ஷித் படிகளும் இவர் பக்கலிலேயுண்டு.

(சஉ) லக்ஷ்மண தசரதாதிகளிலும் இவர்க்கு ஆதிக்யமுண்டு.

(சஊ) இப்படிப்பட்ட நெஞ்சையும், சுவையையும், உயிரையுமுடைய இவர் அபினிவேசத்தாலே, அவன்பிறவிகளுக்கு அநுகுணமாகப் பிறந்து, அநேகாநுவ்ருத்திகளைப்பண்ணுதும் பிராட்டிமாரையும், அசேஷ சேஷதைக ரதிகராய் அநேகவித கைங்கரியங்களைப் பண்ணும் அநந்த வைநதேயாதிகளையும், அவர்கள் தான் என்றால், ஆம்படி பாவிப்பர்.

(சக) த்ரௌபதி, கௌசல்லியைகள் படிகளை, இவர்க்கு நிருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லுகை, யிதுக்கு ஸ்தூலம்.

(சஙி) இவருடைய பக்திவைபவம் உக்தவகஷியமாகிற வஸ்துக்களுக்கு எல்லாம் உடலாயிருக்கும்.

(சஙு) கை அழியச்செல்லுகிற இவர்பக்தி, சாஸ்த்ர மரியாதையின்கீழ் அடங்காது.

(சஎ) இவர் பெண்பேச்சாகப் பேசுமிடத்தில், சம்பந்தோசாபாய பலங்களில் உணர்ச்சி, துணிவு, பதறலுமாகிற ப்ரக்ருதி அவஸ்தைகளுக்கு, த்தோழி, தாய், மகள், என்றும்; ஈஸ்வரனே ஆத்மாவுக்குச் சொல்லப்பட்ட அநந்யார்ஹ சேஷத்வாதி சம்பந்த (அ) க்யானமே, தோழியென்றும்; நாயக விஷயத்தில் அதிமாத்ர ப்ராவண்யத்தாலே, அவன் இருந்த விடத்தே போகவேண்டுமென்று பதறுமளவிலும், அவன்தானே வரக்கண்டிருக்கையொழிய, படிகடந்து புறப்படுகை குலமரியாதைக்குப் போதாதென்று, நிஷேதித்துப்

(அ) க. அங்கோர்கள்ளுமிறைச்சியும் தாவேல்மின் (சு-ம் பத்து, சு-ம் திரு வாய்மொழி, கூ-ம் பாட்டு.)

உ. உணங்கல்கெடக்கழுதையுதடாட்டம் கண்டென்பயன் (சு-ம் பத்து, சு-ம் திருவாய்மொழி, எ-ம் பாட்டு.)

கூ. தீர்ப்பாரை யாமினியெங்ஙனம் (சு-ம் பத்து, சு-ம் திருவாய்மொழி, கு-பாட்டு.)

சு. துவளில்மாமணி (சு-ம் பத்து, நு-ம் திருவாய்மொழி, கு-பாட்டு.)

நு. கருமாணிக்க மலைமேல் (அ-ம் பத்து, சு-ம் திருவாய்மொழி, கு-பாட்டு.)

பொருமவளாகையாலே, மத்யமபத ப்ரதிபாதித உபாயாத்ய வஸாயமாகிற (அ) ப்ரக்யா அவஸ்தையை த்தாயாவொன்றும், இயற்கையில் புணர்ந்து, நாயகன் வைலக்ஷண்யத்திலே யீடுபட்டுக் குலமரியாதைகளையும் பாராதே, கிட்டியல்லது தரியேனென்னும், பதற்றத்தை உடையளாகையாலே, சரமபத ப்ரோக்தமான, ஸ்வரூப ரூபகுண விபூதிகளால் வந்த வைலக்ஷண்யத்தை, அநுசந்தித்து த்ததநுபவ விளம்பா க்ஷமத்வத்தாலே, ததேகோபாய த்வாத்யவஸாயத்தையும், அதிக்ரமித்துக்கிட்டி அநுபவித்தல்லது, தரியாதபடிநடக்கிற, ப்ராப்யத்வரையாகிற ப்ரக்யா அவஸ்தையை, மகளென்றும், பெயரிட்டுச் சொல்லுவர்.

(சஅ) **தலைமகள்** பேச்சான பதினேழு திருவாய் மொழியிலும் **ப்ராப் யத்வரை** (ஆ) தோன்றும்.

(அ) க. பாலனாயேழுலகுண்டு (சு - ம் பத்து, உ - ம் திருவாய்மொழி, க-ம் பாட்டு.)

உ. கண்ணன்கழல்துழாய், பொன்செய்பூண் மென்முலைக்கென்றுமெலியும் (சு-ம் பத்து, உ-ம் திருவாய்மொழி, க0-ம் பாட்டு.)

ங. **மண்ணினையிருந்து துழாவியிலே,** பெண்கொடியேறியபித்தே (சு-ம் பதது, சு-ம் திருவாய்மொழி, சூ-ம் பாட்டு.)

சு. கடல்ஞாலத்தீசன்வந்தேறக்கொலோ (நு-ம் பத்து, சூம்- திருவாய் மொழி, க-ம் பாட்டு.)

நு. **மாலுக்கதவையத்திலே,** காப்புடையாட்டியிழந்ததுகட்டே (சூ-ம் பத்து, சூ-ம் திருவாய்மொழி, க0-ம் பாட்டு.)

சூ. **உண்ணுஞ்சோற்றிலே,** இன்றெனக்குதவாதகன்ற (சூ-ம் பத்து, எ-ம் திருவாயமொழி, சூ-ம் பாட்டு.)

எ. **கங்குலும் பகலிலே,** சந்தித்துன்சரணம்சாவதே வலித்ததையலை (எ-ம் பத்து, உ-ம திருவாய்மொழி, நு-ம் பாட்டு.)

அ. முறையோ, அரவணைமேல்பள்ளிகொண்ட முகில்வண்ணனே (இயற்பா, திருவிருத்தம் சூஉ-ம் பாட்டு.)

(ஆ) க. **அஞ்சிறையமடநாராயீ** (முதறபத்து, சு-ந் திருவாய்மொழி, க-ம் பாட்டு.)

உ. **வைகல்பூங்கழிவாயீ.** (சூ-ம் பத்து, க-ம் திருவாய்மொழி, க-ம் பாட்டு.)

ங. **பொன்னுலகாளீரோ.** (சூ-ம் பத்து, அ-ம் திருவாய்மொழி, க-ம் பாட்டு.)

சு. **எங்கானல்** - (சூ-ம் பத்து, எ-ம் திருவாய்மொழி, க-ம் பாட்டு.)

(சசூ) சம்பந்த கயாகத்திறகும், உப்தயவஸாயத்திறகும், விஷய "பேதத்தாலே, வயகதி பேதமுணடாகையாலே, நோழி

(இவைகளிலேதுதவிட)

ரு. வாயும் திரையுகளிலே (சகலபதார்தங்களையும் சமஸ்கரிகளாகக கொணடு அழுது.) (உ-ம பந்து, க-ம திருவாயமொழி.)

சு. ஏறஞமிறையோனில். மாருளன கவராநமணிமாமை முறைவில மே. (சு-ம பதது, அ-ம திருவாயமொழி, க-ம பாடடு.)

எ. மாசறுசோதியிலே குதிரியாய்மடலூராதமம. (ரு - ம பந்து, ங - ம திருவாயமொழி, சூ - ம பாடடு.)

நாடுமிராைக்கவே. (ரு - ம பதது, ங - ம் திருவாயமொழி, க0-ய பாடடு.)

(எனறு ஜகதகேஷாபம பிறகும்படி மடலஸுராடதும்.)

அ. ஊரோல்லாம் துஞ்சியிலே. பினனிறகாதலபோய நெருஞ்ச பெரி தமோல, முனனின்றிராஞழி கனைபுதையலமடிறருல (ரு-ம பந்து, சு-ம திருவாயமொழி, சூ-ம பாடடு.)

(போக்கடியறறு.)

கூ. எங்ஙனேயோவிலே. சோதிவெள்ளதிணுளளே, எழுவதோ ரு வெனனெஞ சுளளெழும. (ரு-ம பதது, ரு - ம திருவாயமொழி, க0-ம் பாடடு.)

(அபராகருதவிக்ரகம் உருவெளிடபாடாய நெஞ்சிலே பரகாசிக க.)

க0. மானேயீநோக்கிலே திருவுலலவா முறையுட கோஞனை அடியே னடி கூடுவதெனறுகொலோ (ரு-ம் பந்து, சூ-ம் திருவாய்மொழி, சு-ம பாடடு.)

(அவனைகசூடுமம நாளைபராாத்திருது.)

கக. மின்னிடை மடவாரிலே போருமம்மீ. (சூ-மபந்து, உ-ம் திருவாய மொழி, சு-ம பாடடு.)

(பரணயரோஷதாலேயூடி.)

கஉ. வெள்ளோச்சுரி சங்கிலே. எனநெருஞ்சிஞருமஙகே ஒழிபபாரா, உழந் தினியாளைக் கொண்டென்னுசாகோ. (எ - ம பந்து, ங - ம் திரு வாயமொழி, சு-ம் பாடடு)

(உசாததுணையுமினறி.)

கங. ஏழை யாவியிலே. கண்ணன்கோளிழைவான் முகமாய் கொடி, யேனுயிா கொள்கினறதே. (எ - ம பதது, எ - ம் திருவாய்மொழி அ-ம பாடடு.)

(பாதகவாகசம் ஒருமுகமாயகலிய.)

கச. நங்கள்வரிவளையிலே. காலம்பலசென்றும காண்பதாணை யுகக ளோடெஙக ளிடையிலலையே. (அ - ம் பந்து, உ - ம திருவாய் மொழி, எ-ம் பாடடு.)

மார்களென்றும், அன்னையர், என்றும் பகுவசந ப்ரயோகம்.

(நo) தலமகளாகிற ப்ராப்யத்வனைக்கு, ஏழவஸ்தைக ளுண்டு. அவையாவன.

க. அபிலாஷை, அதாவது அநுபாவ்யவிஷய ப்ரதம தரிசநதில் பிறக்கும் ஆசை.

உ. ஸ்மரணம், அதாவது அவ்விஷயத்தில் உண்டான சிந்தனை.

ஈ. அநுஸம்ருதி, அதாவது அந்தஸ்மரணம் அநவரதம் நடையாடுகிற ஸ்மரணம்.

ச. இச்சை, அதாவது அவச்யம் அநுபவித்தே நிற்கவேண்டும் என்கிற ஆசை.

நு. நுசி, அதாவது அவ்வாசைதான் ரஸாந்தரத்தால் மாற்றவொண்ணுதபடி ழுதிருகை.

சூ. பாபக்தி, அதாவது அவ்விஷயத்தில் சம்ச்லேஷவிச்லேஷங்களே சுகதுக்கங்களாகிற பரபக்தி.

எ. பாமபக்தி, அதாவது அவ்விஷயத்திலுடைய விச்லேஷத்தில் சத்தைகிடவாதோழிகை. இவ்வவஸ்தைகள் தான்:—க. பேதை. உ. பெதும்பை. ஈ மங்கை. ச. மடந்தை. நு. அரிவை. சூ. தெரிவை. எ. பேரிளம் பெண். என்கிற ஏழுபருவங்கள்.

(இதஞ்சொல்லுகிற தாய்மார் தோழிமாரை அதிக்ரமித்து.)

கநு. இன்னுயிர்ச் சேவலிலே. இழைநல்லவாக்கையும் பையவே புயக்கற்றது. (கூ-ம் பதது, நு-ம் திருவாய்மொழி, கo-ம் பாட்டு.)

கசூ. மல்லிகைகமழ் தென்றலிலே. (கூ-ம் பத்து, கூ-ம் திருவாய்மொழி.)

(கண்ணனை சந்தியாகாலத்திலே பசுக்களில் முறகொழுந்தில்வரக் காணுமல் நலிவுபட்டு கூப்பிட்டு.)

கள. வேய்மருதோளிணையிலே. (கo-ம் பத்து, ஈ-ம் திருவாய்மொழி.)

(ப்ராதக் காலத்தில் கிருஷ்ணன் பசுமேய்க்கப்போனுனக அதிசங்கைபண்ணி அவன்முகத்தைப்பாத்து, நீ பசுமேய்க்கப்போனல் நலியக்கடவ பாதக பதாதத்தங்கள் நலியாகின்றதென்று கூப்பிடும்.)

(ருக) இவ்வாழ்வாருக்குத் தோழி,தாய்,மகள், என்கிற மூன்றவஸ்தையும் உண்டாகையாலே, தத் அவஸ்தைகளோடு சேர்ந்த வேஷத்தாலே அவயவவர்ணனையை, ஆத்மஸ்வரூப பரமாகச் சொன்னார். எங்ஙனேயெனில்.

க. "மயில்" என்று ஸ்திரீகளைச் சொல்லுகிறது. இந்தால் ஆத்மாவிலுடைய க்யானவிகாசத்தைச் சொல்லுகிறது.

உ. "பிறை" என்று நெற்றியைப் பிறையாகச் சொல்லுகையாலே அதின் தாவள்யத்தையிட்டு ஸ்வாதந்த்ர்ய அந்ய சேஷத்வங்களாகிற தோஷ ஸ்பரிசமற்றிருக்கும் சுத்தியைச் சொல்லுகிறது.

ங. "விற்புருவக்கொடி" என்று புருவத்தை வில்லாகச் சொல்லுகிறது வளைவையிட்டு, ப்ரணயாந்தர்க்ரண நியமந ரூப தாந்த்ரியைச் சொல்லுகிறது.

ச. "அம்பன்னக்கண்ணுள்" என்று கண்ணை அம்பாகச்சொல்லுகையாலே நன்கடைந்த விஷயத்தை அலஸம் பித்த க்யாகத்தைச் சொல்லுகிறது.

ஞ. "முத்தன்ன வெண்முறுவல்" என்று முறுவலை முந்நாகச் சொல்லுகையாலே, அவ்விஷயாநு பவத்தாலுண்டான ஆநந்தத்தைச் சொல்லுகிறது.

ட. "பவளவாயாள்" என்று அதரத்தை ப்ரவாளமாகச் சொல்லுகிறது சிவப்பை யிட்டானையாலே, அவ்விஷயத்தைப்பற்ற உண்டான அநுராகத்தை சொல்லுகிறது.

ண. "செப்பென்ன மென்முலை" என்று பரிணதமான முலையைச் செப்பாகச் சொல்லுகையாலே, சேஷி விரும்பி மேலே விழும்படி பரிணதையான பக்தியைச் சொல்லுகிறது.

த. "மின்னனைய நுண்மருங்குல்" என்று இடையை மின்னாகச் சொல்லுகிறது நுண்மையையிட்டானையாலே,க்யாநாவஸ்தா விசேஷங்களுக்கெல்லாம் ஆதாரமான ஆத்ம ஸ்வரூபத்தின் அணுத்வத்தைச் சொல்லுகிறது.

கூ. "தோணங்கல்தல்" என்று நிதம்ப வைலக்ஷண்யம் போக்தாவுக்குப் போக்யமா யிருக்கும தாகையாலே, "தேனும் (அ) பாலும் கன்னலும் அமுதுமாகித் தித்தித்து" என்கிற படியே சேஷிக்கு மிகவும் ரஸாவஹமாம்படி யிருக்கிற **ஆத்மவஸ்துவின் போக்யதையைச்** சொல்லுகிறது.

(கo) **"அன்னமன்னநடையாள்"** என்று அன்னத்தை யொப்பிடுகிறது நடை அழகுக் காகையாலே, சேஷியும் ததீயரும் ச்லாகிக்கும்படி ஸ்வரூபாநு ரூபமான நடக்கையாகிற கதியைச் சொல்லுகிறது.

(ருஉ) **சம்பந்தக்யானம், உபாயாத்யவஸாயம், ப்ராப்யத்வனை,** இவைகளுடைய வ்ருத்தி விசேஷங்களை, ஸர்வரும்அறிந்து அநுசந்திக்கும்படி தரிசிப்பித்தார்.

(ருஊ) இவர் **"தாயாரென்ற"** உபாயாத்ய வஸாயதசையில் சத்நுக்களாகவும் பந்துக்களாகவும் சொல்லும் சித்த சாதநநிஷ்டப்ரதி கூலரான சாத்ய சாதன நிஷ்டரையும், அநுகூலரான சித்த சாதன நிஷ்டரையும்; **"மகளென்ற"** ப்ராப்யத்வ ரா தசையில் அந்தரங்க சத்நுக்களாகவும் ஸ்வ ஸமான சுக துக்கிகளாகவும் சொல்லும்; பகவத் ஏகபரரா யிருக்கச் செய்தே, ததுபாய ப்ரவர்த்தியிலே யூன்றிநின்று த்வனை பாரதந்த்ரயத்திற்குச் சேராதென்று நிஷேதிக்கும், சித்த சாதன பரரையும், தன்னைப்போலே உபாய பாவத்திலே உடன்பாடரா யிருக்கும் சாத்யபரரையும், சொல்லும்.

(ருசு) **"நாலயலாரும் அயற்சேரியாரும்"** என்கையால் கர்ம, க்யாந, பக்தி, ப்ரபத்தி, ஆகிற உபாய சதுஷ்டயத்திலும் ஊன்றியிருக்குமவர்களும், அர்ச்சாவதாராதி சாபேக்ஷதை அற்றுத் தேவதாந்தரீயாமித்வத்திலே யூன்றியிருக்கு மவர்கள்.

(ருரு) கர்மயோகமும், க்யாநயோகமும், பக்தியோகமும் சித்தசாதந பரர்க்குப் புறவசலாயிருக்கும்.

(ருசூ) **"ஊராரீ"** என்பது ஆதமப்ராப்தி காமரான கேவலனை. **"நாட்டார்"** என்பது புத்ர பச்வங்நாதிகளான இஹலோக

(அ) தேனும் பாலும் கன்னலு மமுதுமாகித் திததித்த (அ-ம் பத்து அ-ம் திருவாய்மொழி ச-ம் பாட்டு.)

ஜீவரி யகாமனை. "உலகூர்" எனபது சுவர்கதாதி பாலோக ஜீவரிய காமரான ஸவதந்தரனை.

(நள) கேவலனை, ஸாமாராகச் சொனனது, சிரஷ்டி ஸமஹராரமபருஷ கருக காமீபவிகருக பரகுர்தி மனடலமநிறரு அபாவரு கான பரமாகாசத்தில், இருதநுபவிபத வேனடுமெயாலே.

(நஅ) "சிறுசுளகாவது" தேஹராதம விவேகநிறருப பரிசரமான ப்ரமாணம். "சீரார்சுளகாவது" தேவதாரதரங்க ளென்றும சாவேஜுவர னென்றும, விவேகிபகிற நரநிறருப் பரிகர மான ப்ரமாணம்.

(நக) "மாலை" யாவது ராஜஸ கயாகம "சுத்தலாவது" தாமஸ கயாகம. காலை யாவது ஸாத்விக கயாகம "பகலாவது சுத்த ஸத்வ கயாகம்.

(சூ0) "நிலாழற்றமாவது" சரமாவதியான டுருஷகார்த்த கயாகம

(சூக) "கலையும்வளாயு" மாவன அறைங்கார மமகாரங்கள்.

(சூஉ) 'பட்டம்" "சூடகம்" முதலான ஆபரணங்களாவன, பரதமத நில இவ்வாதமாவை அங்கீகரிதது, ஆசாரியன உனனுடாக கும நாமரூப பகவதவருத நாதிகளும், பின்பாசுராய வைபவதனை யுணராதநி, அவறறுகுனனுடாகும் தேஹாதவகய நாதிகளும் ஆகிற ஆதம அலங்காரங்கள்.

(சூங) "பந்தாவது" போகஸதானமான தேஹம. "கழலாவது" போகோபகரணமான பஞ்சேந்திரியங்கள்

"பாவைதழ மணங்களா" வன லீலோபகரண விசேஷங்கள்

"யாழ்," "தென்றல்," "மதியம்," "அடிசில்," போகயோக ளான சுப்தாதி விஷயங்கள். "சாந்தம்," "பூண்," "அகிலா" வது ரூபகுணதங்கள "சிற்றிலாவது" போகஸ்தானம. "தூதை" யாவது சிறுசோறு அடுகைகரு உபகரணம்.

அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயாதிருவடிகளேசுரணம்.

ஆசார்ய ஹ்ருதயசார சங்க்ரஹம்.

ங - ம். ப்ரகரணம்.

(க) பகவத் விஷயத்தில் கடகராம் அவர்களைப் பக்ஷிகளாக ப்ரதிபத்தி பண்ணி, அவர்களுடைய கீயாநகர்மங்களைச் சிறதுகளாகச் சொல்லிக்குருக்களுடையவும், சப்ரம்ஹ சாரிகளுடையவும், புத்ரர்களுடையவும், சிஷ்யர்களுடையவும் ஸ்தானத்திலேநின்று பேசுவர்.

(உ) சாம் சாரிக சகல சங்கமும் அற்று, உத்தமாச்ரமிகளாய், ப்பரமஹம்ஸ சப்தவாச்யரான ஸ்ரீநாதமுநிகள், ஸ்ரீயாமுனமுநிகள், போல்வானையும் இந்தக் குணசாம்யதையிட்டு அன்னமென்று சொல்லுவர்.

(ங) திருவாய்மொழி இசையே தங்களுக்குப் போக்யமாயிருக்கிற தம்பிரான்மார் போல்வாரை, இக்குண சாம்யத்தாலே "வண்டே"ன்றும், "தும்பி" யென்றும் சொல்லுவர். இவ்விடத்தில் ஸ்ரீநாதனையும், திருப்பாணாழ்வானையும், த்ருஷ்டாந்தமாகக். கொள்வது.

(ச) கிளி, பூவை, குயில், மயில், என்றது பாகவதர்களுக்கு ப்பாததூளிபோலே பரதந்திரராய் இதுவே நிரூபகமான ஸ்ரீதொண்டரடிப்பொடி ஆழ்வார், ராமாநுஜனுடையார் என்றே நிரூபகமாம்படி உடையவருக்குப் பரதந்த்ரரான ஆழ்வான், ஆண்டான், எம்பார், அருளாளப்பெருமாள் எம்பெருமானார், போல்வாரை.

(ஞ) நாரை, கொக்கு, குருகு, என்றது தங்கள் பக்கல் உபஜீவித்த சிஷ்யர்கள் உபகார ஸ்மிர்தியாலே சிரஸா வகிக்கையாகிற ப்ரம்ஹ ரதம் பண்ணிச் சாதகமாக சமர்ப்பித்தவையை அங்கீகரித்துப் பாகவத கைங்கரியத்துக்கு உறுப்பான யோக்யதையு, ம்சம்ஸார வெக்காயமடியான பயத்தாலே ஐஸ்வரியத்தை உபெக்ஷிக்குமவர்களாயுள்ள, ஸ்ரீதல

சேகரப்பெருமாள், ஆசாரய பதஸ்தரான நம்முதலிகள் போ லவானை

(சு) மேகமென்றது மேகஸதருசராய்க கொணடு கருணபையை வர்ஷிகுமம முதலாழ்வார்கள், எம்பெருமானர் போலவானை.

(எ) ப்ராப்யததில த்வனை தோனறப் பலகாலும தாது விடுவர். தாதுகாலவகைப்பட்டிருகுமம எஙஙனே எனனில க. பரத் வதவயததிலும். உ. விபூகததிலும ங விபவதததிலும். சு. ஆச்சாவதாரதததிலும "அருசிறை," "வையல," "பொ ன்னுலகு," "எஙகானல"கள் காலுதாதுகுமவிஷயம.

(அ) பரதவாதிகளில ஸதல பேத மொழிய, வஸது பேதம இலலை, ஆகையால பலவிடஙகளிலும தாது விடடால ப்ராபய வஸ்துவின ஜகியம குலையாது திருமலை முதலான தேசங் களிலரஸோததரமாக வஸிகனையும, பாற்கடலில் யோக நிதனை செய்வதும, ரகஷணார்தமாக வந்து பல இடஙக ளில அவதரிப்பதும், அந்தாயாமியாய் "உள்ளுவார்(அ)உள் ளித்தெலலாம" அறிகையும, கோயில்முதலான இடஙகளி லே ரஸோததரமாக வசிகனையும், இவை ஐந்தும ஒன்றே யாகக காணலாம்

(சு) பாத்வாதிகளில் அறுபாவயமான குணஙகளெல்லாம் பூர்ண மாயக கனைவிழுந்தவிடமான அர்ச்சாவதாரத்திலே இவர் மண்டியிருபபர்

(கo) கோயில், விபூஹ சௌலஹார்த பரதானம்.

(கக) திருமலை, அந்தர்யாமிபரதானம்

(கஉ) திருக்தருகூர், பரதவ லகஷணமான ஈச்வராந்வ ப்ரதானம்.

(கங) திருக்குறுங்குடி, விபவப்ரதானம்.

(கச) ஸ்ரீவரமங்கலம், திருவடிகளையே உபாயமாகக்கொடுக்குமிடம்

(கஞ) திருக்குடந்தை, ரகஷகாந்தரப்ரதிபததி நிவ்ருத்தி பிறந்தா ரைச் சிதலாம்படி பண்ணுமிடம.

(கசு) திருவல்லவாழ், அவனே ரக்ஷிகனென்று அதய வஸிகக்பண ணுமிடம்

(அ) உள்ளுவா உளளிததெல்லாம்(முதலாயிரம், திருமாலை கச-ம்பாட்டு.)

(கஎ) திருவண்வண்டூர், அநுகூலராலும் சலிப்பிக்க வொண்ணுத படி யிருக்கும் அவனுடைய ஸ்தைரிய குணம் தோற்று மிடம்.

(கஅ) திருவிண்ணகரம், விளம்பிக்கையாலேவந்த ப்ரணயரோஷத் தை அழிக்கவும், விருத்தங்களைக் கடிப்பிக்கவும் வல்லசாமர் த்திய முள்ள இடம.

(ககூ) திருத்துலவில்லிமங்கலம், தந்தைதாயான பந்துத்வம் இரட் டித் திருக்கும் இடம்.

(உ0) திருக்கோளூர், ப்ராப்ய ருசிபிறந்தார்க்கு ப்ரவேஷ்டவ்யமா யிருக்குமிடம்.

(உக) தென்திருப்பேரை, நெஞ்சை அபகரிக்கும் சவுந்தரியமுள்ள இடம்.

(உஉ) திருவாறன்விளை, பரத்வத்தில் விழுகாகப்பண்ணு மிடம்.

(உங) திதுக்துளந்தை, ஸ்திரீத்வப்ரகாரமான லஜ்ஜாதிகளை அழிக்கு மிடம்.

(உச) திருவண்பரிசாரம், ஸ்ரமத்தைக்கண்ட மநசானது ப்ரமிக் கும்படியான சவுதுமார்யம் தோன்றுமிடம்.

(உரு) திருச்செங்துன்றூர், பய சங்கிகளானவர்கள் நிர்ப்பயராய் ஹருஷ்டராம்படியான சவுர்யாதிகள் தோன்றுமிடம்.

(உசூ) திருக்கடித்தானம், க்ருதக்யதா பரிமளம் தர்ய ப்ராப்தமான குணம் தோன்றுமிடம்.

(உள) திருப்புலியூர், நாய்கனுடைய லக்ஷணம் காட்டுமிடம்.

(உஅ) திருப்புளிங்குடி, திருவாதணமங்கை, திருவைதந்தம், பரமபக்தி யாகிற பாகம்பிறக்குமளவும் அவனுக்கு உண்டான தீவனை தெரியும்படி செய்யுமிடங்கள்.

(உஙு) திருக்காட்கரை, போகத்தில் தட்டுமாறும் சவுசீல்ய குணம் தோன்றுமிடம்.

(ஙு0) திருமழிக்களம், ஆஸ்ரிதருக்கு ஸம்பந்தான ஸ்வபாவம் காட் டுமிடம்.

(ஙுக) திருநாவாய், ஆஸ்ரிதவிஷயத்தில் க்ருபை தோன்றுமிடம்.

(ஙஉ) திருக்கண்ணபுரம், சரண வரணர்ஹஹுடைய மோக்ஷப்ர தத்வம் தோன்றுமிடம்.

(ஙங) திருமோகூர், தாபஹரமான துளிர்ச்சி யுண்டாகுமிடம்.

(ஙச) அநந்தசயனம், தாரதம்யம் பாராதே காட்டுகிற ஸாம்யம் தோன்று மிடம்.

(ஙஞ) திருவாட்டாறு, ஆஸ்ரிதனுக்குப் பாதநீராஹரணை யாஹுமிடம்.

(ஙட) திருமாலிருஞ்சோலை, அகீயாநங்களைக்கூடியு மிடம்.

(ஙண) திருப்பேரநகர், அங்கீகரிக்கப்பார்க்கும் ஸ்வாமித்வம் தோன்று மிடம்.

(ஙத) இவ்வாழ்வாருக்குப் பதினாறு திருநட்சத்திரம் பூர்ணமான வாறே, அர்ச்சாவதார ஸ்தலங்களில் ப்ராவண்யம் திருவாய் மொழியில் வ்யாவ்ருத்தமான மார்த்வத்தை யுண்டாக்குமான சப்தமாக, இவர் முகோத்தமமாயிற்று.

(ஙந) இது பக்திபலாத்காரத்தாலே பிறந்த அநாதியான ஆயிரம்.

(சஅ) ஸம்சாரிகளுக்கு, உஜ்ஜீவநார்த்தோபதேசம்பண்ணின இப் ரபந்த ப்ரதிபாத்ய அர்த்தஸாம்யத்தாலே, பகவத் ப்ராணீ தோபநிஷத்துக்குச் சமமாகச் சொல்லப்படும்

(சக) அதற்கும் இது ஆதிக்யமுள்ளது, மத்யஸ்த மாகவின்ற நாம் வைபவத்தை உபதேசிக்கையாலே இது மந்த்ரமாகவும் கும் விசுவஸநீயம்.

(சஉ) கீதை மோக்ஷசாஸ்த்ரமேயாகிலும், அதற்கு உதிக்கிறபோ து அங்கியார்த்தமாக உதித்ததுறையுண்டு. திருவாய்மொழி க்கு மோக்ஷார்த்தமாகவே உதித்த ஏற்றமுண்டு.

(சங) அர்ஜுநன் யுத்தே ப்ரவ்ருத்தனுமாத்ர மொழிய, கீழ்ந்த தர்மபரியந்தம் உபதேசம் ஸப்ரயோஜனமாயிற்றில்லை அங்கு; அது ஸப்ரயோஜனமாயிற்று இங்கு.

(சச) அதில் விதிமாத்ரம் ப்ரதிபாத்யம்; இதில் விதி, அநுஷ்டா னம் இரண்டையும் ப்ரதிபாதிக்கும்.

(சஞ) ஆக கீதையில் இதுக்குண்டான ஆதிக்ய ஹேதுக்கள் சொல் லிற்றுயிற்று.

(சசூ) ஸம்ஸாரிகளோடும், க்யாநிகளோடும், சர்வக்யனை ஈச்வரனேடும் வாசியற, ஸர்வருக்கும் வேண்டும் அம்சங்களை, இவர் உபதேசித்துத் திருத்துவர்.

(சள) ஆக அறிவுகேடனை உபாயத்தில் மூட்டுவர்; உபாயத்திலே ஊன்றுவாரை ப்ராப்யபராக்குவர்.

(சஅ) ப்ராப்யத்தில் இழிந்தவர்களுக்கு ஆழங்கால் அறிவிப்பர்; ப்ராப்தியை உணடாக்கும் அவனுக்கு த்யாஜ்யத்தை அறிவிப்பர்.

(சஆ) ப்ரதம சரமோக்தரானை, அந்ய ஸர்வகீயர்களுக்கு, ஹிதாஹிதங்கள் பலகாலும் சொலலுவர்.

(ரு0) தம் உபதேசத்தாலே பகவத்பக்தியை ஜனிப்பிப்பது, தத்சம்பந்தமடியாக அவர்களைவிட மாட்டாதே திருத்தித்தம்மோபாதி பகவத் அநுபவபராக்க வேணுமென்கிற க்யாநம், இதற்கு ஹேது.

(ருக) க்யாந, ப்ரேமங்கள் இரண்டும், பரதுக்கா ஸஹிஷ்ணுத்வத்தை யொழிந்திராது.

(ருஉ) இவனை அவன் தனக்கு ஆத்மாவாக நினைத்திருக்கிற ஆகாரம், இவர் பாசுரத்தில் தோன்றும்.

(ருங) இவருக்கு ஈச்வரனிடத்தில் சதீசிஷ்யத்வம் பரிபூர்ணமாயிருந்த ஓபாதி, அவனுக்குமை ஆசாரியத்வம் இருந்தது.

(ருச) இவருந்து ஈச்வரன் கைவிட்டவர்களையும், திருத்தியல்லது நிற்கமாட்டாத கணைபுரண்ட காருண்யம்.

(ருஞ) இவருக்குள்ள குணங்கள் எம்பெருமானுக்குமே உண்டு.

(ருசூ) இப்ரபந்தத்தில் அந்வயித்தவர்களை த்தனக்கு சீசேஷிகளாய் நினைதிருக்கையால ஸபலமாயிற்று.

(ருள) உபதேச சுத்தியாலே ஸர்வரும் திருந்தி, இவருடைய இழவுகளெல்லாம் தீர்ந்த தென்று கொள்ள வேண்டும்.

(ருஅ) இவருடைய பரோபதேச விஷயங்களும், உபதேச, ஹேதுக்களும், உபதேச ஸாபல்யமும், உபதேசந்தான் அநுபவத்தை விட்டிராதென்பதும், சொல்லிற்று.

(ருக) இவர் ப்ரபந்தம் நாலும், ரஹஸ்ய த்ரயார்த்த ப்ரதி பாதகமாயிருக்கும்.

(கூ0) (அ) "உயிரளிப்பான்" எனறு பரணவத்தில பரதமாகூர மான அகாரததில, தாதவாததமான பகவது ரசூகதுவ தையும, "அடியேன்" எனறு ததரசூக்யபூதமாயச ரீ நாத திஉகாரஙகளில சொலலுகிறபடியே, ததங்யாஹ சேஷ மாய்,பரகர்தேஃபரமாய, கயாகாரந்த லகூணமாக த்ரிதீயா கூகரமான மகாரததில சொலலப்படுகிற ஆத்ம ஸ்வரூபத தையும, பரதமாகூரததில சதுரதி ஸமபரதானத்தில யாய பரணவததுககு ஆதம சமாபபணமும அதுமா கையாலே, விரோதி பயததாலே கலஙகின துசையிலே (ஆ) "அடியேனடியாவியடைக்கலம்" எனறு அந்ய ஆதம சமாபபணததையும, (இ) "திருமால்திருப்பேர்வல்லா டிநீ கண்ணிசூடியமாறன்" எனறு பரணவோகதமான பகவ தங்யார்ஹ சேஷதவம ததிய சேஷதுவ பரியந்தமா யிரு ககுமெனறு நமஸஸில ஆதததமாகச சொலலபபடுகிற ததிய சேஷதவததையும, (ர) "பொய்நநின்ற ஞானமும் பொல்லா ஒழுகதும் அழுக்குடம்பும்" (உ) "யாதானுமோரா க்கையில் புகஙகாப்புண்டு மாப்பவிழ்ந்தும்" எனறு சுஷட யந்தமான மகாரததால சொலலபபட்ட அஹங்கார மமகா ரஙகளாகிற அநாதமந யாதம புதியாதி ரூபாவிதுயையை யும, ததகார்யமான அகருதிய கரணதிகளையும, ததகாரி யமாய்வரும தேவ மநுஷயாதி ரூபமான பரகாதி சமபந் ததததையும, (ஊ) "வன்சேற்றள்ளல் பொய்நிலந்து அழுந் தார்" எனறு தன நிஷேதவா சியான நமுமுநாலே சொ

(அ) உயிரளிபபான (இயற்பா-திருவிருதததம, க-பாட்டு.)

(ஆ) அடியேனடியாவியடைகலம. (இயறபா - திருவிருத்தம, அடு-ம பாட்டு.)

(இ) திருமாலதிருபபோ வலலாரடிகளண்ணிசூடியமாறன் (இயறபா-திருவிருததம, க00-ம பாடடு.)

(ர) பொய்நினறஞானமும பொலலாவொழுகு மழுகுடமபும (இயற பா-திருவிருததம, க-ம் பாடடு.)

(உ) யாதானுமோராகையில புக்கஙகாபபுணடு மாபபவிழநதும (இயற பா-திருவிருததம, கூரு-ம் பாடடு)

(ஊ) வனசேறறளளல பொயநிலததே (இயறபா. திருவிருத்தம க00-ம பாட்டு.)

ல்லப்பட்ட அவித்யை முதலாக ஸம்ஸாரகர்த்தம மீறுக உள்ள விரோதி நிவ்ருத்தியையும் சொல்லுகையாலே, ஸர்வரக்ஷகனை ஸர்வேச்வரனுக்கு அநந்யார்ஹ சேஷமாய்க் க்யாநாநந்த லக்ஷணமாய்த் ததீயசேஷத்வபரியந்தமாயிருக்கும் ஆத்மஸ்வரூபத்தையும், ஸம்ஸார ஹேது பூதாவித்யாதிகளான விரோதிகளுடையநிவர்த்தியையும், ப்ரதிபாதிக்கிற திருவிருத்தம், ப்ரதம, மத்யம, பதங்கள் இரண்டோடும் சேர்ந்திருக்கையாலும், (அ) "நாமனையுந்தித்தனிப்பெநுயக" என்று தொடங்கி (ஆ) "எம்பெருமர்மாயன்" என்று தலைக்கட்டுகையாலே, நாராயணபதத்தில் சொல்லப்படுகிற உபய விபூதி யுக்தமான ப்ராப்யவஸ்துவையும், (இ) "தனிமாத்தெயீவத்தடியவர்க்கினிநாமாளாகவேயிசையுங் கோல்" என்றும் (ஈ) "ஊழிதோறூழி யோவாதுவாழிய வென்றுயாந்தொழவிசையுங்கோல்" என்றும் அந்தப்பதத்தில சதுர்த்தி அர்த்தமான பலஸ்வரூபத்தையும், காட்டுவதால் இவர் ப்ரபந்தங்கள் திருமந்த்ரத்தோடுசேரும். (உ) "நெறிகாட்டிநீக்குதியோ" என்று உபாயாந்தரங்களைக் காட்டி என்னை அகற்றப் பார்க்கிறுயோ வென்னையாலே "ஸர்வதர்மான்பரித்யஜ்ய" என்கிற உபாயாந்தரங்களினுடைய பரித்தியாஜ்யதையும் (ஊ) "வெங்கோட்டே றேழுடனேகொன்றுனையே மனத்துக்கோண்டு" என்று "மர்மேகம் சரணம் வ்ரஜ" என்கிற மாநஸாத்யவஸாய ரூபமான உபாயஸ்வீகாரத்தையும், (எ) "சீராரிமனத்தலைவன்

(அ) தாமனை யுந்தித் தனிப்பெரு நாயக (இயற்பா-திருவாசிரியம், க-ம் பாட்டு.)

(ஆ) எம்பெருமாமாயன் (இயற்பா-திருவாசிரியம், எ-ம் பாட்டு.)

(இ) தனிமாத்தெய்வத்தடியவாக்கினி நாமாளாகவேயிசையுங்கொல் (இயற்பா-திருவாசிரியம், ங-ம் பாட்டு.)

(ஈ) ஊழிதோறூழியோவாது வாழியவென்று யாந்தொழவிசையுங்கொல் (இயற்பா-திருவாசிரியம், சு-ம் பாட்டு.)

(உ) நெறிகாட்டிநீக்குதியோ (இயற்பா-பெரியதிருவந்தாதி, சூ-ம் பாட்டு)

(ஊ) வெங்கோட்டேறேழுடனே கொன்றுனையேமனத்துக்கொண்டு (இயறபா-பெரியதிருவந்தாதி, சஅ-ம் பாட்டு.)

(எ) சீராமனத்தலைவன் (இயற்பா-பெரியதிருவந்தாதி, உரு-ம் பாட்டு.)

துன்பத்தை மாற்றினேன் வானேனினந்நலவன் நன்னனலல் யான்" எனறும "அஹம்த்வா ஸர்வ பாபேப்யோ மோக்ஷ யிஷ்யாமி" எனறு உபாயபூதன் பணணும ஸாவபாபவி மோசநதததையும, விரோதிகளானவை போனவிடம தெரி யாதபடி தன்னடையே விடடுபபோயிற் றெனனையாலே "மாசுசः" என்கிற பததாலே பலிதமான நிரபரதவாரு சந்தானத்தையும சொலலுகையாலே, நிருவாதாரி யம சுலோகத்தோடு (அ) சேரும

(சுக) திருவாயமொழி பதது பததாலும நவயநதின் (ஆ) பதது ததஙகளும விசதம, அவையாவன.—

க. ஸ்ரீயःபதித்வழம்.

உ. நாராயணத்வழம்.

ங நாராயணனுடைய ஸர்வலோக சரண்யமான சரணார விந்த யுகளழம்.

ச. அதினுடைய ப்ராபகத்வழம்.

ஞ. சேதனகதமாயிருந்துள்ள ப்ரார்த்தநா கர்ப்ப விச்ராம பழம்.

சு. லக்ஷ்மீதத்வல்லபநுடைய நிகிலாத்ம கைங்கர்ய ப்ர தாநார்த்த நித்திய ஸம்பந்தழம்

எ. கைங்கர்ய ப்ரதிசம்பந்தியான ஈச்வரனுடைய நிரதிசய போக்யதையும்.

அ. ஸர்வஸ்வாமித்வழம்.

கூ. நித்யகைங்கர்யழம்.

க0. கைங்கர்ய ப்ரதிபந்தக நிச்சேஷ நிபரிஹரணழம்.

(அ) சரமஸ்லோகம் இரணடுவாகயமாய, பதினேரு பதமாய், மூபபதநி ரணடு திருவக்ஷரமா யிருக்கும.

ஸாவதாமான் பரிதயஜய மாமேகம் சரணமவரஜ
அஹம்தவா ஸாவபா பேபயோ மோக்ஷயிஷயாமிமாசுச..

(ஆ) தவயம இரண்டுவாக்யமாய, ஆறுபதமாய் இருபதநதைநது, திருவக்ஷ ரமாயிருககும். அதில பூாவவாக்யம் பதினைநது அக்ஷரமுளளதாயும உதநர வாகயம பததக்ஷரமுளளதாயு மிருககும.

ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ சரணம பரபதயே
ஸ்ரீமதே நாராயணய நமः

(சூஉ) மந்த்ர சீலோகங்களில் சுருக்கமான அர்த்த விசேஷங்களை த்வயத்திலே விவரிக்குமாறுபோலே, பூர்வ ப்ரபந்த த்ராயத்திலும் சங்கரஹணசொல்லப்பட்ட அர்த்தபஞ்சகத்தையும், இருபது திருவாய் மொழியில ப்ரதிபாதித்து, மற்ற எண்பதில் அதை விஸ்தரித்து, உபேயம் ஒன்றுமே, இதற்கு ப்ராமேய மென்று சொல்லும்.

(சூஊ) மற்றும் வேதாந்த சங்க்ரஹ தாத்பரியங்களான அர்த்தங்கள் பலவும் இவற்றிலே உண்டு.

(சூச) லோகத்தைத் திருத்தக்கோலுகிற ஸர்வேஸ்வரன் நினைவாலே, சர்வ லக்ஷணை பேதமாய்த் தலைக்கட்டின ப்ரபந்தமாகையாலே, மங்களாசாரங்களும், கோல் விழுக்காட்டாலே பலித்தன.

(சூரு) வாச்சியனை ஈஸ்வரனே பல படியாலும் சாம்யத்தை உடைத்தாகையாலே, அவன்தான் லோகரக்ஷணார்த்தமாகப் பத்து தவதாரமாயி அவதரித்தாற்போலே, இதுவும் லோக ரக்ஷணார்த்தகமாகப் பத்து பத்தாக அவதரித்தது.

(சூசூ) ஆயிரத்தையும் சேரச்சொன்னது, பத்துக்கள் தோறும் வேவ்வேறு கருத்தாயும், ஆயிரத்துக்தும் சேர ஒருகருத்தாயும் இருக்கும்படி நினைத்து.

(சூஎ) பாட்டுகளுக்கு க்ரியையிலும், பத்துப்பாட்டுக்கு நிதானஞ் சொலலும் பாட்டிலும், தாத்பர்யமா யிருக்குமோ பாதி, நூறு பாட்டுக்கும், பரோபதேச பரமான பத்துப் பாட்டிலே, தாத்பர்யமா யிருக்கும்.

(சூஅ) பகவத்பரங்களாயும், தத்பக்தரான ஜீவபரங்களாயும் அவ், வக்குணங்களை ப்ரதிபாதிக்கிறவை ஆச்ரயணவிஷயத்தையும், ஆச்ரயண கர்த்தாவையும், சொல்லுகிறதாகையாலே, ஆச்ரயணவிதிக்குச் சேஷங்கள் இத்தனை.

(சூக) பரத்வாதி குணவிசிஷ்டனை ஈஸ்வரன், தமக்குப் பண்ணிக்கொடுத்த பேறுகளைப் பலரும் அறிந்து, வாழவேண்டுமென்று பத்து பத்தாலும் ப்ரகாசிப்பித்தருளுகிறார்; எங்ஙனேயென்னில், ஈஸ்வரன் தன்னுடைய நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே அக்யாநத்தை ப்போக்கி ப்பக்திரூபா பந்நக்யாநத்தை த்தந்து, இன்னும் இவர்நம்மை விஸ்மரிக்கக்கூடும்

என்று தனபகல அவனுககுண்டான ஸ்நேஹாதிசயாலே நிரந்தரவாசமபண்ண, அதனாலே ஸமசய விபாய விஸ்மருதி ரஹிதமான ததவகயாநதனை உடையரான ஆர்வார், அவனுடைய குணங்களாத தமமுடைய திருவுளளத தோடே அநுபவிகவொணணுமையாலே, ஸமஸாரிகளையும் பார்த்து, தயாஜயமான ஸமஸாரதனை தோஷதனையும, உபாதேயமான பகவதவிஷயதனின் குணாநுபவயும, தமபஜநபரகாரதனையும், பஜநாலமபநமான மநதரதனையும, உபதேசிதது, பபஜனீயனு னவனுடைய சவுலபயம, அபராத ஸஹத்வம், சீலவத்தை, ஸ்வாராதனை, ஆசாரயணாரஸ்யதை, ஆர்ஜவம், சாதமிய போக பரதனவம, பரபகதி பரிகணகளுககு ஓகக முகம காடடும சாமயமாகிற குணங்களாத தரிசிபபியாநினறுகொண்டு, அவ்வழியாலே பஜநதனுடைய சுகரதவ ரஸ்யதைகளையும், பஜிககவே ஸர்வபலங்களும சிததிககு மெனனுமதனையும, பஜநோபகரமதனிலே பஜநவிரோதிகளடைய நிசகுமென்றும அதனையும் அறிவிதது, ஆனபினபு ஸ்ரீகீதையில அவன் அருளிசசெயத பகதிமார்கதனிலே நின்று, தேவதாநதரங்கள பகல பரதவ சஙகா நிவர்தனபூவகமாக அவனவிஷயமான கயாநத்தைகொண்டு, அவன்பகலிலே அநநயப்ரயோஜந பகதியைப் பணணுங்களென்று, தமகவன் மயர்வற மதிநலமருளினமபோலே, தாமும் இவர்களுககு அகயாநநிவர்தனி பூர்வகமாக க்யாநபக்திகளை உபதேசதனாலே யுணடாகிப பஜநத்திலே மூடடுகிறார்.

அழகிய மணவாளப்பெருமாள்நாயனார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயாதிருவடிகளேசரணம்.

ஆசார்ய ஹ்ருதயசார சங்க்ரஹம்.

சு-ம் ப்ரகரணம்.

(க) மூநல்பத்தில், ஸர்வேச்வரன் மயர்வற மதிநலம் அருளினற்போலே, சம்சாரிகளுக்குத் தம்முடைய கிருபையாலே தத்வ ஹித புருஷார்த்த விஷயமான அக்யாநத்தைப் போக்கி, க்யாநபக்திகளை யுபதேசித்துப் பகவத் பஜநத்திலே மூட்டுகிறார்.

(உ) இரண்டாம்பத்தில், ஸர்வகாரண பூதனை ஸர்வேச்ரன் கீழில் பத்திலே தமக்கு அக்யாத க்யாபநம் பண்ண, வவனலே தத்தக்யாநரான இவர், அந்தக்யாநத்திற்குப் பலமான மோக்ஷத்தை அப்போதே பெற வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டுப் பெறுமையாலே, யவஸந்நராக; இவருடைய வவஸாத மெல்லாம் தீரும்படி அவன் வந்து சம்ச்லேஷித்து, அந்த ஸம்ச்லேஷத்தால் வந்தப்ரீதியை யுடையனாய், அந்த ப்ரீதி இவர் ஒருவர் அளவில் பர்யவஸியாதே இவரோடு பரம்பரையாய்ச்சம்பந்தமுடையா ரளவும் வெள்ளமிட்டு, அந்த ப்ரீதியாலே பரம புருஷார்த்த லக்ஷண மோக்ஷத்தை இவற்கு அவன் கொடுக்கத்தேட, அந்த மோக்ஷத்தை அவனுடைய சேஷித்வத்துக்கும் தம்முடைய சேஷத்வத்துக்கும் அநுகுணமாம்படி நிஷ்கர்ஷித்தவர், ஆச்ரயணீயனை அவனுக்கு க்கீழ் உத்தமான பரத்வத்தை நிலைபெறுத்துவனவான லக்ஷணங்களை வெளியிட்டு, தத்தநுகுணமான வசந ப்ரத்தி யக்ஷங்களையும் தரிசிப்பித்து, ஆச்ரயிப்பார்க்கு ருசி பிறக்கைக்காகத்தியாஜ்ய மான ஸம்ஸாரத்தினுடையதுக்கமும், ப்ராப்யமான மோக்ஷத்தினுடைய ஆநந்தமும், ஸம்ஸார நிவர்த்தி பூர்வக மோக்ஷ ப்ராப்திக்கு உறுப்பான சாதநத்தினுடைய ரஸமும், முன்னுக விதிக்

கிற சகுண ப்ரமஹோபாசநதனை நிஷிதநா நுஷடானமு களுடைய தயாக பூவகமாக கேஷத்ரவா ஸாந்யமுகமுளு டனே கூடநிகிறூர்.

(ஈ) பூன்றும்பத்தில், இப்படித தமமுடைய உபதேசநதாலே நிஹீந தரதையாலே ஸுவவருதநியாகச் சொலலபபடட அப்ராபத விஷய சேவையை மாற்றி, இவவிஷயநுனைச சேவிபபா னெனறும, எதனைபபறறி இவவிஷயநுனைச சேவிகபபடா தொழிகிற தெனறும, விதிமுமபடி ப்ரா பதமான இவவிஷயததிலே தமமுடைய வாசிக வ்ருத்தி யிலே மூடநிகிறூர

(ச) நாலாம்பத்தில், பரயோஜநாந்தர, தேவதாநதர, பாஹறியகு துர்ஷடி மதஙகளில விரகதி பூவகமாக, ஆசசாயணந்தை ருசிபபிகிறூர.

(ஞ) அஞ்சாம்பத்தில், ப்ராபய வைலகஷணயத்தை விஷயீகரி த்த பக்தியை உபதேச முகேந உணடாயகிறூர்

(சு) ஆறும்பத்தில், தமமுடைய உகதியாலும, அநுஷடாந தாலும, தமகநிதச சிததோபாயதநிலுணடான நிஷடை யை பரகாசிபபிகிறூர.

(எ) ஏழாம்பத்தில், பராபயததிலுடைய அவதி நதீயவிஷயமே ன்றும ப்ராபகததிலுடைய அவதி அசசாவதார சூலபனை வனே எனறும இவவார்ததையை தமமுடைய உகபபா லே வெளியிட டருளுகிறூர.

(அ) எட்டாம்பத்தில், பராபயமாக உபதேசிதத அசசாவதார பூமியே, துகக நிவர்ததகமு மெனகையாலே, ப்ராப்யமான விஷயமே ப்ராபகமென்று தரிசிபபிதது ப்ராப்யவிஷயமோ ன்றிலுமே ததபர ராககுகிறூர

(கூ) ஒன்பதாம்பத்தில், சேதநருடைய ருசிகநுகுணமான உபா யஙகளெலலா வற்றையும உபதேசித்தாற்போலே, இவ ரும் ப்ராபதி அணித்தான வாறே ஸமஸாரிகள் ஒருவரும இழகக வொணணாது என்கிற கருதையாலே, எலலாம எடுதது ரைதது, அவவோருடைய அதிகா ராநுகுணமாக உபாயங்களை யெலலாம உபதேசித தருளுகிறூர்.

(கo) பத்தாம்பத்தில், தமக்கு பரதந்த்ரனுய்த் தம்மைப் பரமபத த்திலே கொண்டுபோவதாக அத்யாதரம் பண்ணுகிறவனை, அநாதிகாலம் தம்மை ஸம்ஸரிக்கவிட்டு உபேக்ஷித்திருந்த தற்கு ஹேதுவேதென்று மடியைப்பிடிக்கத் தாமும் விசா ரித்து, ஸர்வக்யரான இவருக்குப் போக்கடி சொல்லுகை அரிதென்று, அர்ச்சராதி மார்க்கத்தையும், அங்குள்ள

க. ஸ்ரீகுஹப்பெருமாள்.
உ. சபரி.
ங. ஸ்ரீஜடாயுவு.
ச. மஹாராஜர்.
ரு. வாநரவர்க்கங்கள்.
சு. சிந்தயந்தி.
எ. ததிபாண்டர்.
அ. தயிர்த்தாழி.
கூ. கூனி.

கo. ஸ்ரீமாலாகாரர்.
கக. கண்டாகர்ணன்.
கஉ. ருஷிபத்தினிகள்.
கங. ஸ்ரீப்ரஹ்லாதன்.
கச. ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வான்.
கரு. ஸ்ரீகெஜேந்த்ராழ்வான்.
கசு. சுமுகன்.
கஎ. கோவிந்தசுவாமி.
கஅ. மார்க்கண்டேயன்.

இவர்களாகிற நாநாஜாதிதையாலும், இப்படிப் பதினெட் டாக எண்ணலாம்படி யிருக்கையாலும், பதினெட்டு நாட ன் பெருங்கூட்டம்போலே இருந்துள்ளவித்திரளினுடைய ஸத்காரத்தையும், அவ்வழியாலே போய்ப் பெறும் ஸ்வ சரண கமல ப்ராப்தி பரியந்தமாகக் காட்டிக்கொடுக்க, அதுமானஸா நுபவ மாத்ரமாய்ப், பாஹ்ய கரண யோக்ய மல்லாமையாலே, அத்தை யதாவாக ப்ராபிக்க வேண்டு மென்றுபதறி, அவனுக்கு அறுக்கவொண்ணுத திருவாணை யிட்டுத்தடுத்து, அது பெறுவாணை யல்லாமைக்கு ஹேது க்களையும் சொல்லும்படியான தம்முடைய பரம பக்தி யெல்லாம், குளப்படி யாம்படியான அபிநிவேசத்தோடே வந்து, தம்முடைய தாபங்களைப்போக்கின ப்ரகாரத்தை வெளி யிடுகிறார்.

(ககo) ஆர்த்தி பரம்பனை யை விளைத்து பரமபக்தி பரியந்தமான அதிகார பூர்த்தியை உண்டாக்குகையே ப்ரதானம்.

(கஉ) பரம ஆர்த்தியாலே யிறே ப்ரபத்தி யதிகாரம் பரிபூர்ண மாவது; ஆகையாலே ஹேதுவாங்களெல்லாம் அப்ர தானங்கள்.

(கஈ) ஆசைப்பட்டபடியே, அர்சசிராதி கதியாலே தேசவிசே ஷததிலே போயப பகவத ஸவரூபாதிகளைப பரிபூர்ணநு பவம பண்ணுகிற, நிதய சூரிகள திரளிலே கூடி யிருந்தா ராக ததரிசிதது பபேசின "சூழ்விசும்பணிமுகில" பூரண மான பாக்யானம்.

(கச) பகதியினுடைய சரமாவதி யானது பரமபக்தி.

(கடு) சாக்ஷாத கரித்தவனே அப்போதே கிடடி- அநுபவிகக ப்பெறுவிடில முடியும்படியான பரம பகதி ப்ராப்ய அவ ஸ்தையாகவும சொலலபபடுமெ

(கசு) கயான பரதமான பகவத் ப்ரஸாதமே மோகஷ பாதமென பது இப்பாபந்தத்துக்குத் தாத்பரியம்

ஆழ்வாதிருவடிகளேசரணம.

அழகியமணவாளபபெருமாளநாயனாதிருவடிகளேசரணம்.

ஜீயாதிருவடி களேசரணம

அணணனதிருவடிகளேசரணம.

தந்தருள வேணும் தவததோா தமபபனைய
வந்தமரு மெமபை மணவாளா—சிநதையிலை
நீயுனைதது மாறன் நினைவின பொருளனைதுநெலை
வாயுனைதது வாழுமெ வகை.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

ஆசார்ய

ஹ்ருதயசாரசங்க்ரகம்.

அநுபந்தம்.

(க)

திருவாய்மொழி பாட்டுகளின் விஷயஸூசிகை.

க - ம் பத்து.

பகவத் கைங்கர்யம் புருஷார்த்த மென்றறுதியிட்டார்.

க - ம் திருவாய்மொழி—உயர்வு

எம்பெருமானது கல்லியாண குணங்களையும் பர்த்வத்தையும் அருளிச்செய்கிறார்.

க. கல்யாணகுண யோகத்தையும் நித்தியவிபூதி யோகத்தையும், விக்ரஹவை லக்ஷண்யத்தையும், சொல்லுகிறார்.

உ. இவற்றுக்கு ஆச்ரயமான திவ்யாத்மஸ்வரூபம் சேதநாசேதந விலக்ஷணமென்கிறார்.

ங. நித்யவிபூதியோபாதித நியத்வாகாரத்தாலே அவனுக் கந்தரங்கமாய்த் தோற்றுகிற லீலாவிபூதியோகத்தை அநுபவித்தார்.

ச. அந்த லீலாவிபூதியினுடைய ஸ்வரூபம் அவனதீநமென்றார்.

ஞ. அதினுடைய ஸ்திதியும் அவனதீனயென்றார்.

ட. ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியும் பகவததீனமென்றார்.

ண. சரீர சரீரிகளுக்குண்டான லக்ஷணம்ஜகத்துக்கும் ஈச்வரனுக்கு மூண்டாகையாலே இதற்கும் அவனுக்கும் சொன்ன வைக்யத்துக்கு நிபந்தனம் சரீராத்மபாவ மென்றார்.

அ. குதருஷ்டிகளை நிரசித்தார்.

கூ. சூன்யவாதியை நிரசித்தார்.

கo. வ்யாப்திஸௌகர்யத்தை அருளிச்செய்தார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியில் அன்வயித்தவர்களுக்குத் தாம் பெற்றபேறே பேறென்னுமிடத்தை அருளிச்செய்கிறார்.

உ - ம். திருவாய்மொழி—வீடு

அபபடிபபட்ட பரதுவதில ஸகலரும ப்ரதிபதநிபண்ணி உஜ்ஜீவியுங்களெனறருளிச்செயகிறார

க. வயதிரிகதவிஷயங்களைவிடடு சாவேஸ்வரனை பகவலிலே ஆதுமாவை சமாப்பிக்க இசையுங்கோ ளெனறார.

உ. வ்யதிரிகத விஷயங்களினுடைய தோஷதர்சநம பண்ணுவதே விடலா மெனறார.

ங. தயாஜுயாம்ஸுதைசசுருங்க வருளிசசெயதார.

ச. பறறபபடுகிற விஷயதினுடைய நனமையை அருளிச செயதார.

ரு. பறறுமிடதில வருமதராய பரிஹாரதுதை அருளிச செயதார.

சு. அவனசங்களைவபாவ னெனறார.

எ. சம்பந்தயாநம உணடாகவே பொருந்தலாமெனறார.

அ. வேறுபகரணம தேடவேணடா அவனுடைய கரணாங்களை அவனுக்காக வமையுமெனறார.

கூ. அபபடிசெயயவே பஜநவிரோதிகள தனனைடையே விடுபபோமெனறார.

கஉ. பஜநதுக்காலம்பனமானமநதிர மினனெதனறார. இதநான் வாய வநதபடிச சொலலிறனெறனறலல, சேதனருடைய ஏறிநநிலமை டாக ஆசாயநது சொலலபபடடதென்னுதலல, அனறிகே இது தான ஹிதந்மமா யிருபபதானறுகையாலே யெபபோது மொக கவோரபபடுவதான றெனனுதல.

கக. நிகமதநில,பகவதகுணங்களைந் தொடுத்தவாயிரந திருவாயமொழியிலு மாராயநது சொல்லபடடன இவைநனனே நெஞ்சிலே சேர்கென கிறார.

ங - ம். திருவாய்மொழி—பத்துடை.

ஸர்வேஸ்வரனை அநிஷ்டனை சேதநனை ஆசாரயிருடை படி எங்ஙனேயெனில, அடியாரகளிடதநில அவ னுககிருகுமை சௌலபயகுணதுதை யருளிச செயகிறார்.

க. ராஸ்வரன சுலபனெனறார.

உ. கிழபர ஸதுதமான சௌலடயியதுதை ஸபபரகாரமாக அருளிசசெய தார.

ங. அவனுடைய வவதாரரஹஸயம் ஒருவாகும அறிய நிலமல்லவெனற ரார.

ச. அப்படிகள்தான் ஆஸ்ரிதருக்கு அறியலாம் அநாஸ்ரிதருக்கு அறியப் போகாதென்றார.

ரு. இப்படிப்பட்டவனை அவனருளிச்செய்த பக்திமார்க்கத்தாலே ஆஸ்ரயியுங்கோளென்றார.

சு. ஆஸ்ரயணீயவஸ்து இன்னதென்றும் ஆஸ்ரயிக்கும் ப்ரகாரம் இன்னதென்று மருளிச்செய்தார.

எ. நீங்கள் மந்தாயுஸ் ஸுக்களாகையாலே விளம்பிக்க வொண்ணாது கடுகவாஸ்ரயியுங்களென்றார.

அ. ஆஸ்ரயிக்கவே விரோதிகள் அடங்கலும் நசிக்குமென்றார.

கூ. ப்ரம்ஹேசாநாதிகளுக்கும் காரண பூதனானவன் வந்தவதரிக்கைக்கு ஹேதுவருளிச்செய்தார.

கo. இப்படிச் சுலபனானவனை த்ரிவிதகரணங்களாலும் அனுபவிக்கப் பாரிதாரா.

கக. நிகமத்தில், இதை அப்யஸித்தாக்குப் பலஞ்சொன்னார.

ச - ம். திருவாய்மொழி—அஞ்சிறை.

பிராட்டி தன்மையையடைந்து, ஈஸ்வரனுடைய அபராத ஸஹத்வமே ஹேது வாகக்கொண்டு, பட்சிகளைத்தூது விடுகிறார்.

க. ஒரு நாரையைத் தூது விட்டாள்.

உ. அங்குப்போனால் சொல்லும் பாசுரத்தைச் சிலகுயில்களுக்குச் சொன்னாள்.

ங. நான் பண்ணினபாபமேயோ மாளாததென்று சொல்லுங்களென்று சிலவன்னங்களை யிரந்தாள்.

ச. சிலவனநில்களைப் பாத்து என்தசையை அங்கே சென்று சொல்ல வல்லீர்களோ மாட்டீர்களோ வென்றாள்.

ரு. சிலகுருகுகளைப் பாத்துத் தன்னுடைய நாராயணதவம் ஒருவாய்ப் போகாமே நோக்கிக்கொள்ளச் சொல்லுங்களென்றாள்.

சு. ஒருவண்டை குறித்துத் தம்முடைய நாராயணத்வத்துக்கு ஒரு ஹாநி வாராமே யெங்கள் சததையுங் கிடக்கும் படி இததெருவே யெழுந்தருளச் சொல்லென்றாள்.

எ. ஒரு கிளியைக்குறித்து இத்தலையில் அபராதத்தையே பாக்குமத்தனையோ ; தம்முடைய வபராதஸஹத்வத்தையு மொருக்கால் பாக்கச் சொல்லென்றாள்.

அ. தானுருவினைவாறேமுன் கையிலிருந்த பூவையும் முறுவ நாளே முடி-
யாகின்றேன் நீயுனக்கு ரகஸ்யகளைத் தேடிக்கொள்ளென்றாள்.

கூ. ஒருவாலட்டையைக் குறித்து என்தசையை அங்கே சென்றறிவித்தால்
அவன் "நமக்கவள் வேண்டா" என்றாலில் என்னை வந்து
முடிக்கவேணு மென்றிரந்தாள்.

கo. தன்னெஞ்சைக் குறித்து நங்கார்ய மோரறுதி பிறக்குமளவும் நீயவனை
விடாதே கொள்ளென்று போகவிட்டாள்.

ககூ. சிகமத்தில், இத் திருவாய்மொழியை அப்யஸித்தார்க்குப் பலஞ்சொல்
லித் தலைக்கட்டினர்.

சு - ம். திருவாய்மொழி—அஞ்சிறை.

(ஸ்வாபதேசம்.)

க. ஆசாரியனுடைய க்யாகவைபவத்தை அருளிச்செய்தார்.

உ. மதுரபாஷியா யிருக்குமென்றார்.

ங. சாராசார விவேகக்யனென்றார்.

ச. விக்ரஹசவுந்தரியத்தை யநுசந்தித்தார்.

ஞ. நினைத்தது முட்டுமளவும்சலியாத சுத்தஸ்பாவ னென்றார்.

சூ. பகவதேகபோகனுயிருக்கும் ரூபவானுமாய் க்ருபாவானுமாய்க் கம்பீர
ஸ்வபாவனுமா யிருக்குமென்றார்; மதுகரமிறே.

எ. தான் ஸர்வக்யனுகிலும் ஆசார்யர்கள் பக்கல்கேட்ட வார்த்தையல்லது
அருளிச்செய்யானென்று அவனுடைய ஆப்தியை அநுசந்தித்தார்.

அ. ஆசார்யனுடைய தேஹயாத்ரையே யிவனுக்கு ஆத்மயாத்ரை யென்
றார்.

கூ. ஆசார்யசம்பந்தமாத்ரமே சத்தாதாரகம், இதர ஸ்பர்சம் சத்தாபாதக
மென்கிறார்.

கo. இப்படி க்யாகவானுமாய் மதுரபாஷியுமாய்ச் சாராசார விவேகக்யனு
மாய் தர்மஜ்ஞனுமாய்ச் சுத்த ஸ்வபாவனுமாய் க்ருபாகாம்பீர்யங்
களையு முடையவனுய்ச் சிரோபாஸித சத்வ்ருத்த சேவ்யனுமாய்
ஸச்சிஷ்ய னுகையாலே; யேவம்பூதனான ஆசார்யனுடைய தேஹ
யாத்ரையே தனக்கு ஆத்மயாத்ரையாய் இதரஸ்பர்சமும் தனக்
குப் பாதகமாய் இப்படிச் சதாசார்ய சேவை பண்ணுகையாலே
பகவத் கைங்கர்யத்திலே ப்ரவணமாய் "நின்னடியே னல்லே
னென்னு நீங்கி ஓர்கோலநீல கன்னெடுங்குன்றம் வருவதொப்பா
ன்னுண்மலர்ப்பாதம்" அடைந்தது தன் திருவுள்ளமென்று தலைக்
கட்டினர்.

ரு - ம் திருவாய்மொழி—வளவேழ்.

ஈச்வரன் தன்னுடைய சீலகுணத்தாலே, ஆழ்வாருடைய விச்லேஷத்தை ஸஹிக்கமாட்டாமல் சேர்த்துக் கொண்டதை யருளிச்செய்தார்.

க. "அயோக்கியன்" என்றகன்றா.

உ. அகலுகைக்குத்தானு மதிகாரியல்லே னென்றா.

ங. சீலகுணத்தைக்காட்டித் துவக்கத் துவக்குண்டா.

ச. அகலவோட்டுவாகளோ உடையவர்கள் என்றா.

ஞ. உடைய உன்திருவடிகளைக் கிட்டும்படி பாத்தருள வேணுமென்றா.

ட. அவன் அனைகூணம் தாழ்க்கமுடியப்புகா நின்றே னென்றா.

ண. அவ்வளவிலவன் வரக்கொள்ள, அயோக்கியனென் றகன்றா.

த. திருவாய்ப்பாடியில் வெண்ணையோபாதி யும்மோட்டை ஸம்ஸாலேஷம் தாரகமென் றுனவன்.

ந. அப்படியல்ல இது நஞ்சென்ன, நஞ்சுதானே நமக்குத் தாரகமென்றா.

ப. தம்மை இசைவித்துப் பரமபதத்தைக் கொடுக்கத்தொடங்கி னென்றார்.

ம. நிகமத்தில், கறறார்க்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினா.

சூ-ம். திருவாய்மொழி—பரிவதில்.

ஈச்வரனிடத்தி லிப்படிப்பட்ட குணமிருப்பதை யறியாமல், ஆத்மாக்கள் நரகத்தையடைவத நியாயமென்று, ஈச்வரன் துராராத்யனன்று, எல்லாரு மாச்ரயித்து உஜ்ஜீவியுங்க ளென்றார்.

க. ஆச்ரயிக்குமவனுக்கு த்ரவ்யநியதியில்லையென்றா.

உ. அதிகாரிநியதியில்லை யென்றா.

ங. தம்முடைய காரணத்ரயமும் பகவத்விஷயத்திலே ப்ரவணமானபடியை அருளிச்செய்தா.

ச. நித்யசூரிகளைப்போலே அதுதானே யாத்மையாயிற் றென்றார்.

ஞ. தன்னையே ப்ரயோஜனமாகப்பற்றினாக்கு, அவன்நிரதி சயபோக்ய னென்றார்.

ட. இப்படி போக்யபூதனனவனை விட்டு ப்ரயோஜனத்தைக்கொண் டகலுவதே! யென்று ப்ரயோஜனந் தரபரனை நிகாஹித்தா.

ண. இவனையே ப்ரயோஜனமாகப் பறறினாக்குக் காலதேஹப மின்னதென்றார்.

அ. பராபதிவிரோதிகளையு மவனருளே போகருமெனறூா.

கூ. இதுகூடுமோ! வெனறு ஸாங்கையாக, வெறுமவனபடியையோ பாப பது, அருகிருகிறூபடியையும பாாகவேணடாவோ வெனறூா.

கo. இவாகள எததனைகாலமகூடி விரோதிகளைபபோகருவதெனன, கூனை காலததிலே யெனறூா

கக. நிகமததில், இததிருவாய்மொழியை அபயசிக்கவே ஸமஸரிக்கவேண டாவெனறூா

எ-மீ. திருவாயிமொழி—பிறவி

ஸ்ராராதயனை ரஸவரனுடைய ஆராதனைப ஸாரரூப மாயிருகுகு மெனறருளிச் செயதூா॥

க. கேவலனை நிநதிததூா.

உ. அநயபரயோஜநா திறததிலிருகுமபடியைச் சொனனூா.

ங. இவவிரணடுகோடியிலும் நீராரெனன, உன்னை அனுபவியாநிற்க விரோ திகழிநதவன, நானெனனூா.

ச. எனனை இவவளவாகப புகிரநிறுததினவனை, என்ன ஹேதுவாலே விடு வதெனறூா.

ஞ. திருவாயபபாடியில் பெண்கள கிருஷ்ணனை விடுமெனறனரே! நானவ னை விடுவதெனறூா

சூ. அவனதான விடிலோவெனன, அவன்போக்கை யிசையேயெனனூா.

எ. நீாதாம் விடிலோ வெனன, அவனெனனைப போகவொட்டா னென் றூா.

அ. இநநாளவனைபோக விட்டிலரேவெனன, நபபினனைப பிராடடிபுருஷ காரமாகபபறறின வெனனை, இனியவருலும விடவொணணுதெ னறூா.

கூ. இப்ரஸங்கந்தானென, ஒரு நீராகக்கலந்ததனை யொருவராலும பிரிக கவொண்ணு தெனறூா.

கo. அவனுடைய கல்யாணகுணஙகளை ஸாவகாலமு மநுபவிதது ஸாரமி மூடையே னல்லேனென்றூா.

கக. நிகமததில, இததிருவாயமொழியை அபயசித்தாாக்குப பலஞ்சொல லித தலைக்கடடினூா

அ - ம் திருவாய்மொழி—ஓடும்.

ஸ-ஸ்ரூபமான ஆஸ்ரயணமுடைய ஈஸ்வரன், கரண
த்ரயத்தாலும் கிட்டமாட்டாத சேதநரிடத்தில,
ஆர்ஜவகுணத்தோடே ஆஸரித ஸம்ஸ்லேஷம்
பணணிக்கொண்டிருப்பரென்று அரு
ளிச்செய்தார்.

க. நித்ய விபூதியிலுள்ளாரோடு செவ்வையனுப்ப் பரிமாறும்படியை அரு
ளிச் செய்தா.

உ. லீலாவிபூதியிலுள்ளாருடன் செவ்வையனுப்ப் பரிமாறும் படியை அரு
ளிச் செய்தா.

ங. இரண்டு விபூதியிலுள்ளாக்கும் முகங்கொடுக்கைக் காகத்திருமஹ
யிலே நிற்கிறபடியை அருளிச்செய்தா.

ச. அவ்வாஜவகுணம் தம்மளவிலே பலித்தபடியை யருளிச்செய்தா.

ரு. நானவன் குணங்களை விரும்புமாப்போல அவனு மென்தேஹத்தை
விரும்பா நின்றனென்றா.

சூ. என்னுடைய தேஹத்தினளவன்றி என்னுடைய வாத்மாவையும் கைக்
கொண்டானென்றா.

எ. அவ்வளவுமல்ல நித்யவிபூதியில் பண்ணுமாதரத்தை யென்பக்கலிலே
பண்ணினனென்றா.

அ. என்னைச் சுட்டி அவன்பிறந்த பிறவிகளுக்கு முடிவில்லை யென்றா.

கூ. இப்படிப் பிறந்த பிறவிகள்தோறுந் தன்னை ஸ்வாயத்தோடே வந்தவ
தரித்தானெனனறா.

கo. அவனுடைய ஆஜவகுணத்தைப் பேசும்போது வேதமே பேசவேண்டு
மென்றா.

ஙங. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி ஸம்ஸாரிகளுக்கெப்போது மொக்கவநு
சந்திக்கப்படு மென்றா.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—இவையும்.

ஆர்ஜவகுணநுஸந்தானம் பண்ணின தம்மிடத்தில், ஈஸ்வரன்
ஸாத்மிக்க ஸாத்மிக்க, ஸர்வாவயவஸம்ச்லே
ஷம்பண்ணின அநுபவர ஸத்தை
யருளிச் செய்தார்.

க. என்னுடைய பாயந்தத்திலேவந்து நின்றனென்றா.

உ. அதுஸாத்மித்தவாறே அருகேநின்றனென்றா.

நா தமமுடனேகூட நினறுனெனறா

சு. ஓகஹலயிலே வநதிருநதானெனறா.

ரு. நெஞசிலேவநது புகுநதானெனறா.

சூ. தோளிலேவநது இருநதானெனறா.

எ. நாவிலேவநது புகுநதானெனறா.

அ கணணுளளே நினறுனெனறா.

கூ. நெறறியிலே நினறுனெனறா.

க0. திருமுடியிலே நினறுனெனறா.

கக. நிகமததில, ஆக இததால தமமுடனே சாதமிகறுமபடி கலகலையாலே அவனே விரஸாவஹிநதா, பலருசொலலித, தனெயகடிறுறா.

க0-ம். திருவாய்மொழி—பொருமா.

ஸர்வேஶவரன பணணின ஸாவாஙக ஸமஶலேஷநதபடி

ஹேது வேதாகிலும தமமிடநதிலே யுணடோவெனறு

விசாரிதது, ஒரு ஹேதுவு மிலலாமையாலே ஈஶ

வரனுடைய நிரஹேதுக உபகாரகதுவநுதையு

மருளிசசெயதா.

க. மேலபரகக அருளிசசெயயப புகுகிறவாதநதனதை ஸஙகரேஹணை அருளிசசெயதா.

உ. பரமபகதிக்கும பரிகணனைககு மொககமுகம காடடுமெனறா.

ஙு. கணடாயே அவனஸவரூப மிருநதபடி நீயுமுனை ஸவரூபநதுகருப சேர நிறகப பாராயென்றா.

சு. ஸவரூபாநுரூபமாக நெஞசுதொழுதவாறே நெஞசைசு கொண்டாடிறுனா.

ரு. கீழ "எணணிலுமவரும்" எனறது பலததோடே வயாபதமானபடியை நெஞசுகருளிச செயதா.

சூ. நாமிருவரும இபபடியேநிறகபபெறில நமககொரு அநாதநதுமம வாரா தெனறா.

எ. கீழ்இவரஞசினபடியே விடிநதபடிசு சொனனா.

அ. திருநாமஶரவணததாலே தமமுடைய கரணஙகளுகருப பிறநத விகருதியைச சொனனா

கூ. விக்ருதராகாதே மறநதாலோவெனன, மறக்கவொண்ணுறு தெனறார்.

க0. வருநதியாகிலுமம மறநதாலோ வெனன, எனஹிருதயததிலே இருகிறவனே மறகபபோமோ வெனறா.

கக. நிகமததில, கறறாகருப பலருசொனனா.

உ - ம் பத்து.

கைங்கர்யத்தில் களையறுக்கிறூர்.

க-ம். திருவாய்மொழி—வாயுந்தினை.

பரத்வ ஸௌலப்ய ஸௌந்தர்யங்களை அநுபவித்து, அந்த வஸ்து பாஹ்ய ஸம்ச்லேஷயோகமாக வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டு, அது அகப்படாமையால் ஆர்த்திமி குந்து, ஆழ்வார் நாமொருபிராட்டி அவஸ்தை யை யடைந்து, அசேதநங்களையும் திர்ய க்குகளையும் நம்மோடே சமதுக்கி களாக வெண்ணிந்தந் நிமித் தமாகப் ப்ரலாபித்ததை யருளிச்செய்தார்.

க. நாணையைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறூ.

உ. அன்றிலைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறூர்.

ங. கடலைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறூ.

ச. காற்றைகுறித்து அநுசோகிக்கிறூ.

ஞ. மேகத்தைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறூ.

ஸ. சந்திரனைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறூ.

எ. இருளைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறூ.

அ. கழியைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறூ.

கூ. விளக்கைக்குறித்து அநுசோகிக்கிறூ.

க0. மிகவுந்தளாந்தவளவிலே அவன் வந்து முகங்காட்ட, இனியென்னை விடாதொழிய வேண்டும் என்கிறூ.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய் மொழிகற்றூர்க்குப் பலத்தை சொல்லித்தலைக் கட்டினூ.

உ-ம். திருவாய்மொழி—திண்ணன்.

இந்தஆர்த்தி போக்குகைக்கு ஈச்வரன் ஸாந்நித்யம்பண்ணி நிற்கையாலே, அந்த ஆர்த்தியெல்லாம்போய் ஸகல கல் யாணகுண ஸமர்த்திஹேதுவான பரத்வம், அவதா ரத்தி லுண்டென்று பரோபதேசம் பண்ணி னதை யருளிச்செய்தார்.

க. மேல்பரக்க வருளிச்செய்கிற வித்திருவாய்மொழியில் ஆதத்தைச் சங் ரஹேண வருளிச்செய்தா.

உ. துகங்கிவாதத்தக ணுகையாலும், சிலவாணுகையாலும, ஸ்ருமார ணுகையாலும, புனடரீகாக்ஷ ணுகையாலும், ஆபத்ஸகணுகையாலும, அகடிதகட நாஸமாத்தணுகையாலும, சிருஷ்டிஸ்திதிகளோட பணணுகையாலும், ஸமஹாரமாகிற செயலில செயகையாலும, ஈஸ்வராபிமானிகளா யிருகிறவாகளுடைய ஸதோதராதிகளாலும, இபபடி பஹுபர காரங்களாலே அவனுடைய பரத்வத்தை அருளிசெயகிறார.

கக. நிகமத்தில, இது கறறாகுப பலருசொல்லித தலைக்கட்டுகிறார

ங-ம். திருவாய்மொழி—ஸாரம்.

ஈச்வரன ஸாந்நித்யம பண்ணுகையில ப்ரகாசமாகப பரத்வத்தையும அருளிச்செயது, இந்த பகவதநுபவத்துக்கு ஸமஸாரிகள் ஸஹாயரன்றென்று, இதற்கு ஸதரா யநுகரான நித்ய சூரிகளோடே எபபோது கூடப்போகிறோ மென்கிற பராதனை யை யருளிச்செயதார்.

க. திருவுள்ளதத்தைகொண்டாடினார.

உ. அதனையும இசைவித்த ஸாவேஸ்வரனை கொண்டாடினார.

ங. தம்நெஞ்சிற் பட்டதொரு உபகாரத்தைச சொனனார.

ச. அதறகுப் பரத்யுபகாரமாகவாதம ஸமாபபணம பண்ணி அதை தனக கனுசயித்தார.

ரு. எனககு பரதமசுகருதமும நீயேயானபினபு உன திருவடிகளைக் கிட்டி னேனேயனறோ வெனறார.

சு. இனறோ கிட்டிற்று தேவனெனககு விசேஷகடாக்ஷம பண்ணினவனை பெற்றேனே யல்லேனோ வெனறார.

எ. அவனுடைய போகயத்தையை அநுஸந்தித்து உன்னைபபிரியில் நரியே னெனறார.

அ. இப்படி நிரதிசயபோகயனெனவனை யெளியதொரு விரகாலே லபிகக பெறறே னெனறாராதலை, அனறியே அநேககாலங்கூடிபபனெனி லபிக்ககடவ தபபபலத்தை அவனைப் பினசெனறு எளிதாக லபித்தேனெனனுதலை.

கூ. என்னுடைய சகல கலேசங்களும போமபடி அநுபவித்துக களித்தே னெனறார.

கo. இப்படி இவனை அநுபவித்துக்களிப்பா திராளிலே போய்ப் புகப்பெறு வதெப்போ தென்றூா.

கக. நிகமததில், இத் திருவாய்மொழியைச் சாபிப்பிராயமாக வப்யசித்து காலுாளும் கால்வரிருவர் உள்ளா கூடியிருந்து அநுபவிககப் பாருங்கோளென்றூா.

சு-ம். திருவாய்மொழி—ஆடியாடி.

பிரார்த்தனை சித்தியாதபடியினாலே, இந்த ஆழ்வார் ஒருபிரா ட்டி அவஸ்தையை யடைந்து மோஹித்திருக்கையில், அந்த நாயகியினுடைய அவஸ்தையைத் தாய்சொல் லுகிறதாக வருளிச்செய்கிறூர்.

க. ஆஸ்ரிதா ஆபத்தைச் செப்பேடாக உதவும் ஸ்வபாவனனவன் இவரு டைய ஆபத்துக்கு வந்து தவுகிறில னென்றூள்.

உ. "விரோதியுண்டே" என்று நினைவாகவாணனுடைய பாஹுவனத்திலும வலிதோ இவள் விரோதி யென்றூள்.

ஙo. இப்படிச்செய்ய நினைத்த நீா முன்பச்செயலை யென்றிய செய்தீனென் றூள்.

சு. அது பொறுக்கமாட்டாமல் அது தன்னையே உபகாரமாகச் சொல்லா னின்றூ னென்றூள்.

ஞ. அவ்வளவிலும் வாராமையாலே நிர்தய னென்றூள் திருத்தாயா.

சூ. அது பொறுக்கமாட்டாமல் கெடுவாய் ஆகாத்தில் தகவு மறுக்குமோ அது நங்குறை காணென்கிறூளென்கிறூள்.

எ. அவன குணஹானிதன்னையே குணமாகக் கொள்ளும்படி இவளை வஞ் சிததா னென்றூள்,

அ. உம்மை அபாஸ்ரயமாகப் பற்றின விவள்படும் பாடேயிது வென்றூள்.

கூ. இவள் பேற்றில் நீா செய்தருள நினைத்திருக்கிறதென் என்றூள்.

கo. சேஷித்தது நோக் கொன்றுமே யாயிற்று, இதொன்றையும் நோக்கிக் கொள்ளீரென்றூள்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்யசித்தார்க்குப் பலஞ் சொல் லித்தலைக் கட்டினூா.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—அந்தாமத்து.

இவ்வார்த்தி போககுகைககு ராவரன ஸம்ச்லேஷிகையா
லே, அந்ததாபம நிவாததாமய், ராவரனுடைய திவய
பூஷண திவயாயுத திவ்யாவயவ ஸௌந்தர்யத்தை
யும நிதய சூரிசேவையையும அநுஸந்தித்த
தை யருளிசசெய்கிறார்.

க. இவராசைபபட்டபடியே அடியாகள சூழாஙகளோடேவநது கலநத படி சொனனரா.

உ. தம்மோடே கலநதபினபு அவனதிருமேனியும் திவயா வவயவஙகளும் நிறமபெறற தெனறா.

ங. தம்மோடேகலநது தனசததைபபெறுதல் இல்லையாகி லிலலையாமபடி யாய்வநது கலநதானென்றா.

ச. கீழிவனுக்கு தருஷ்டாந்தமாகச சொனனனவை நோநில்லாமையாலே அவறறைச சிகூஷித்துச்சோத தநுபவிததா.

ஞ. அதுதானும் உபமானமாக நோநில்லாமையாலே அவற்றைக் கழிதது உபமேயத்தன்னையே அநுபவிததா.

ரு. இபபடி விலகூஷணனனவன முக்தன தனனை அநுபவிக்குமாறுபோலே தானென்னை அநுபவிததா னென்றா.

எ. தமக்காக ராமகிருஷ்ணாத யவதாரஙகளைப் பண்ணினனென்றா.

அ அவனை யெனனுறபேச முடியாதெனறா.

கூ. துணைதேடிக்கொணடு திரியவும பேசுகையிலே உபகரமிநதா.

கo. "இபபடிகளா லெனனேனேடேகலநத விமமஹாகுணமொனனையும் பேச" எனறுல சாலமிறுக்குடைதெனறா.

கக. நிகமததில், இது கறறாக்குப பலருசொலலிது தலைகடடினா.

சூ-ம். திருவாய்மொழி—வைதந்தா.

ஸாகநித்யம் பண்ணின எமபெருமானிடத்திலே ஆழ்வா
அதிஸைசியஞ் செயய, அதைப்பார்தது ஆழ்வார தம
மை விடடுப பிரிவரோ வென்று ராவரனைதிசங்
கை பண்ண, ஆழ்வார் உமமை ஒருககாலும
விடத்தகததிலலை யென்ற பின்பு, ராவ
ரனுக கதிசஙகை நீஙகினனதை யரு
ளிசசெயகிறார

க. எமபெருமான "இவா நமமை விடற செயவதென" என்கிற அதிசங கையைப போககினரா.

உ. அது போனபின்பு அவனுக்குப்பிறந்த புதுக்கணிப்பைச் சொன்னா.

ஈ. தமக்கவன் பண்ணின வெளதாயத்தை அநுசந்தித்து விததாரானா.

ஊ. அவன் உமக்குப்பண்ணின வெளதாயமே தென்ன, இதர விஷய வைராக்ய மென்றா.

ரு. இதரவிஷய வைராக்ய பூர்வகமாக ஆத்மாந்த தாஸ்யத்திலே அதிகரித்த நான் இனியொருநாளும் விடேனென்றா.

சூ. ஆசரிதருக்கு உதவு வாயானபின்பு எனக்கொரு குறையுண்டோ வென்றா.

எ. என்னுடைய சம்பந்தி சம்பந்திகளுக்கு மொருகுறையில்லையென்றா.

அ. இதற்குத்தா மநுஷ்டித்த உபாயமின்ன தென்றா.

கூ. "இவரகவாயறிய வேண்டும்" என்றோரடி பேரநிறக, இனிப்போக வொண்ணுதென்றா.

கo. நாம் போகாதொழிகிறோம் நீர் தாம் போகாதொழிய வேண்டுமே யென்னக், காலத்ரயத்திலும் ஸாவவித பந்துவுமான உன்னை விடச்சம் பாவனையில்லை யென்றா.

கக. நிகமத்தில், இது கறுராக்குப் பலஞ் சொல்லித் தலைக்கட்டினா.

எ-ம் திருவாய்மொழி—கேசவன்.

ஈச்வரனுக்குத் தம்முடைய விஷயத்தி லுண்டான ப்ரீதி யானது, தன்னுடைய ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளிலும் உண்டானதுகண்டு மிகவும் ப்ரீதராய், த்வாதச நாமப் ரதிபாத்யனை ஸர்வேச்வர னுடைய ஸம்பந்தத்தாலே, தம்முடைய ஏழேழு தலை முறையோரும் க்ருதார்த்தராளர்க ளென்கிறார்.

க. தம்மோடு சம்பந்தி சம்பந்திகளுமெல்லாரும் தம்மைப்போலே விஷயீக்ருத ராளாகளென்றா.

உ. அதற்கடி நாராயணனுகையாலே என்றும் அந்நாராயண சப்தார்த்தத் தையு மருளிச்செய்தார்.

ஈ. இப்படி விஷயீகரிக்கைக்கு ஹேதுசொன்னா.

ஊ. ஸாவகாலமும் தன்னையே அநுபவிக்கும்படி பண்ணினனென்றா.

ரு. இப்படி தம்மை அநுபவிப்பித்ததாலே அவன்வடிவில் புகளைச்சொன்னா.

சு. இபபடி யென்ன விஷயீகரிக்கைககு அடிநிாஹேதுகக ருபையெனறா.

எ. தனனையே ஸாவகாலமும அநுபவிகுமபடியான நெஞ்சைத நாநா னெனறா.

அ. தநதவளவினறி விரோதியான நெஞ்சையும் போகஙிஞனெனறா.

கூ. தனனுடைய கலயாணகுணஙகளையே நான அநுபவிகுமபடி என ஹருதயததிலே புகுநதா னெனறா.

க0. அநுபவவிரோதியான இநதிரியஙகளையும தனவழி யாகஙிககொணடா னெனறா.

கக. ஏவமபூதனனவன எனனையலல தறியாதனனெனறா.

கஉ. எனனைபபோலே காணபாாகதுக காணலாமதொழிய ஸவயதனதால அறியபபோகா தெனறா

கங. நிகமததில, பலநுசொல்லித தலைகடடினா-

அ-ம். திருவாய்மொழி—அணை.

ஈஸ்வரன் தன ஸமபந்தி ஸமபந்திகளிலும வயாமோஹம பணணினதுகணடு, ஸமஸாரிகளையும தனனுடைய ஸம பநதிகளாகப பணணவேணடுமெனறு, அவர்க ளுக்கு மோகூடபர ததவதனை உபதேசித் தருளுகிறா

க. இததிருவாயமொழியில் பரகசசொல்லுகிற "வாததததைச சுருக்ர ஹேணவருளிச செயயாநினறு கொணடு ஸம்ஸாரமாகிற விக கடலைக கடகக்வேணும்" எனறிருபபாாகதுக கடநதிக கொடுகக மெனறா.

உ. அவனவேணடுமோ அவனுடைச சம்பநதமே கடநது மென்றா.

ங. அவனுடைய வதிமாநுஷ சேஷடி தஙகள் பரதயகூதிகளா மெனறா.

ச. "அநதமில பேரினபததைப பெறவேணடும" எனறிருபபா அவனை யாஸ்ரயியுஙகோளெனறா.

ஞ. கீழ் "இணைவனுமெபபொருட்கும்" எனறதனை விவரிததா.

சு. இவவுதகரஷ மெலலா மவனுகுணடோ வெனன நாமாராய வேண டாதபடி ஆஜ்ஞாபன பண்டே தெரிநது அறுதியிடடா னெனறா.

எ. ஒருவன நுவாததனங கொணடறியவேணடுமோ அவனுகஙிஷட ஸாவ சேஷடா விஷயமாயனறே ஜகததிருகஙிற தெனறா

அ. வ்யாப்திதொடக்கமான அவனுடைய அபதானங்கள் ஒருவராலும் பரிச்சேதிக்கமுடியாதென்றார.

கூ. அவனுடைய வ்யாப்தியை இசையாதாரா ஹிரண்யன் பட்டது படுவதொன்றார.

கo. ஏவம்பூதனானவனை நான்கண்டநுபவிக்கப் பெற்றேனென்றார.

ககூ. நிகமத்தில், இதுகற்றாக்குப் பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினார.

கூ-மீ. திருவாய்மொழி—எம்மா.

ஈஸ்வரன் ஆழ்வாருக்கும் அவருடைய ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளுக்கும் மோக்ஷம் ப்ரஸாதிக்கிறதற்கு உத்யோகமாயிருக்கையில், என்ப்ரீதிக்காக மோக்ஷம் ப்ரஸாதிக்கவேண்டாம், உம்முடைய ப்ரீதியிலேலே மோக்ஷம் ப்ரஸாதிக்க வேண்டுமென்று கைங்கர்ய நிஷ்கர்ஷம் பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறார்.

க. காயிகமானபேற்றை அபேக்ஷித்தார.

உ. மாநஸமானபேற்றை அபேக்ஷித்தார்.

ங. வாசிகமானபேறறை அபேக்ஷித்தார்.

ச. ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ராப்யத்தை நிஷ்கர்ஷித்தார்.

ஞ. நீராராய் இப்பேறறை அபேக்ஷித்தீரென்ன, நாஞராயிடுக உன்னை அநுபவித்து மகிழும்படி பண்ணியருளவேண்டுமென்றார.

ஸ. த்ரிவித கரணங்களாலு முன்னை ப்ரீதி புரஸ்ஸரமாக அநுபவிக்கும் படிப்பண்ணியருள வேணுமென்றார.

எ. அப்படிச் சடக்கெனச் செய்யாமையாலே இன்னுதானார.

அ. ஸ்வரூபாநுரூபமாக நீக்ஷணகாலமென்னுமே அநுபவிக்கப் பெறில் பின்புள்ளகாலமெல்லாம் வேண்டேனென்றார்.

கூ. உன்னை அநுபவிக்க இட்டுப்பிறந்து வைத்து அது கிடையாதபடி நானே யநாத்தத்தைச் சூழ்ததுக் கொண்டேனென்றார்.

கo. எனக் கொருநாளும், க்யானவிசேஷத்தைப் பண்ணித்தந்தோமிறே "என்று என்னை யென்கையில காட்டித்தாரா தொழியவேணு" மென்றார.

ககூ. நிகமத்தில், இது கற்றாக்குப் பலஞ்சொல்லித்தலைக் கட்டினார.

க0-ம். திருவாய்மொழி—கிளரொளி.

முன்நிஷ்கர்ஷித்த கைங்கர்யவிரோதிகளும் திருமா
லிருஞ்சோலைத் திருமலையை ஆஸ்ரயிக்க
வேண்டுமென்று ஸூசிப்பித்துச் செய்கிறார்.

க. கடகத்திருமலையாழ்வானை யாஸ்ரயியுங்களென்றார்.

உ. திருமலையோடு சம்பந்தித்த ஸ்ரீபதியையாஸ்ரயிக்கச்சொன்னார்.

ங. அந்தோடுசோர்ந்த அயனமலை யமையுமென்றார்.

ச. "திரிதந்தாகிலும்" என்கிறபடியே திரியவும் திருமலையை யாஸ்ரயிக்க சொன்னார்.

ஞ. அந்தோடுசோர்ந்த புறமலையை யாஸ்ரயியுங்களென்றார்.

ஸ. திருமலைக்குப்போம மார்க்கசிந்தை பண்ணவமையு மென்றார்.

எ. அவ்வழியோடுசோர்ந்த திருமலையை யாஸ்ரயிக்கச்சொன்னார்.

அ. விதவியஸூரிகளுக்குங்கூட பராபயமாகையாலே திருமலையே பரமபராபயமென்றார்.

கூ. "திருமலையைந தொழுக்கடவோம" என்கிறதுணிவே வேண்டுவதென்றார்.

க0. எல்லாபபடியாலும திருமலைஆழ்வானை யாஸ்ரயிக்கையே புருஷார்த்தமென்று தலைக்கட்டினார்.

க்க. நிகமத்தில், இது கற்றார்க்குப பலமருளிச்செய்தார்.

ங - ம் ப த் து

விரோதிகழிந்த கைங்கர்யவேஷம பாகவதஸேஷத்வ பர்யந்த
மான பகவத்கைங்கர்ய மென்றார.

க-ம். திருவாய்மொழி—முடிச்சோதி.

திருமாலிருஞ்சோலையிலே எழுந்தருளியிருக்கிற அழகருடை...ய
திவ்யமங்கள விக்ரஹநிர்வ்யாபார திவ்ய ஸௌந்தர்ய
கள அநுபவித்ததை யருளிச்செய்கிறார

க. அழகருடைய திருவணி கலங்களுக்கும திருமேனிக்கு முளைடாயபோக்ய
த்வதை அநுசந்தித்தார.

உ. அந்நறகு நாடடாத ருஷடாத மிட்டுச சொலலு மவையெலலாம உள்ள
க்கவதயதத்தை விளக்குமென்றார.

ங. நாடடாரை விடுமை "மயாவற மதிநல மருளபபெறற நீர சொலலுங்
கொனன" எனறு சொலலிமுடியா தென்றார.

ச. இப்படி விலக்ஷணனுய் நிரதிசயபோக்யனு யிருக்கிற உன்னை நாட்டார் இழந்துபோம்படி அவாகளை மதிவிப் பரமங்களைப பண்ணினு யென்றூர.

ஞ. நாட்டாரில் வ்யாவ்ருத்த ரல் லீரோ உம்மால் பேச வொண்ணுமைக்குக் குறை யென்னென்ன, என்னை வ்யாவ்ருத்தனுக்கின வோபாதி உன்னைச் சாவதியாக்கிற் நில்லீயே யெனறூர.

சு. வேதங்களும் நீரும் கூடப்பேசினுலோ வெனன, அவையும் உன்னைப் பரிச்சேதிக்க மாட்டாதென்றூர.

எ. வேதங்கள் கிடக்கிடும் வைதிக புருஷாகளெனறு சிலா உண்டே அவாகளைத்தக் குறை யெனனென்ன, அதுவும் உனக்கு நிறக்கேடென்றூர.

அ. காம பாவனையின்றிக்கே ப்ரமஹ பாவனையேயா யிருபபாரைரு ப்ரம்ஹாவை யுத ப்ரோகூஷித்து அவனேத்திலும் தேவாக்கு அவத்திய மென்றூர.

கூ. மேன்மை பேசவொண்ணு தென்கைக்கு நீாமையோதான் பேசலாயிருக்கிற தென்றூர.

க0. உன்னுலே ஸ்ருஷ்டனுன ப்ரமஹாவாலே ஸ்ருஜ்யரானவிவாகள்உன்னையேத்துகையாவது உனக் கவத்யமன்றே வென்றூர.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி தானே ப்ராப்யத்தைத் தருமென்றூர்.

உ-ம். திருவாய்மொழி—முன்னீர்.

அழகருடைய திவ்ய ஸௌந்தர்யத்தைப் பரிச்சேதித்து அநுபவிக்கைக்கு அசக்தராய், அந்த அசக்திகரு ஹேது தம்முடைய கரணஸங்கோசமென்று ஆழ்வார் வ்யாமோஹப்பட்டிநிற்க, ஸர்வேஸ்வரன் (யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே) என்று நித்யசூரிகளுக்கும் அபரிச்சேத்யமானு தென் ஸ்வபாவம், இதற்கு ஹேதுகரண ஸங்கோசமென்று வ்யாமோஹப்படவேண்டாம். திருமலையிலே ஸர்வஸ-ுலபனுய் நிற்கிறவென்னை யனுபவியு மென்று வ்யாமோஹந் தீர்த்ததத்தை யருளிச்செய்கிறூர்.

க. நீ தந்தகரணங்களைக்கொண்டு அநாத்தத்தை விளைத்துக்கொண்ட நான் உன்னைவந்து கிட்டுகை என்றரன் றுண்டோ வென்றூர.

உ. இப்படிச் சூழ்வித்துக்கொண்ட பாபங்களைப் போக்கித் தேவரீரை நானைப்போது வந்து கிட்டக் கடவேனனைறூர.

ங. இதுகுமு னபுனீன பெறுகைகுந நந கரணங்களீகொனைடு
நான சூழ்ந்துகொண்ட பாபங்களை "நான போகவிர" எம்ருமெ
அது செயயபோகாது, இனி நான அறியாததாய நீயறிந்திருபட
தொரு உபாயததை அருளிசசெயய வேண்டுமெனறா.

சு. உனீன யொழிந தவயதிரிக்தங்களிலே எனறுடைய நாழுசிதையை
தவிாதது, உன திருவடிகளிலே வாழசசியே யாமபடி பணணவே
ணடுமெனறா.

ரு. அபபடி செயயப பாாததிலீலயாகி இன போகயதையை எனகெனை
றறிவியா யெனறா.

சூ. இலலாதவன றனடாகின வருமையுனடோ, உனடாகின விபுய
கொரு குறைதானம பணண வெனறா

எ. ஈமபடி அறியாதே நாமவனீ வெறுகிறதென னென்றா.

அ. நீரகழியசசாத நாறுவிடானம பணணினேனே! நான இங்ஙனே
கூபபிடுகைக கெனறா.

கூ. அந்ததனை விகாரமாப தானதது கைகுத தபபின நான இனி யெஙகே நி
டபபோகிறே னெனறா.

கo. அவவளவிலே வந்து அவன முகஙகாடடிந நரிபபிகைகுந நாரிநதா.

கக. சிகமததில, பலஞ்சொலலிந தலைக்கடடினா

ங-ம். திருவாயீமொழி—ஒழிவில்.

திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளிலே ஸகலவிதகைங்காய
பராாதததனீயை யருளிசசெயகிறா.

க. திருவேஙகட முடையான திருவடிகளிலே ஸாவதேச ஸாவகால ஸா
வாவஸதைகளிலும் எபபோபபடட வழிமைகளுஞ் செயயவேணை
டுமெனறு மனோரதித்தா.

உ. அதொரு தேசவிசேஷததிலே போனால பெறுமதனனே வென்ன; அய
ஞளாரு மிஙகேவந்து அடிமை செயகிற தேசமனே நமகஙிய
கேபெறத்தட டில்லை யெனறா.

ங. நிறைவாளாகுந தனீனகொடுதநவன குறைவாளாகுந நினீயை
நாசசொலல வேணடுமோ வெனறா.

ரு. அவாகளுக்குந தனீனக் கொடுதநானெனறதோ ரோறறமோ எனகுறு
கூடந தனீனை நநதவனுகெனறா

ஙி. எனக்குந தனீனத தந்தானெனறதோ ரோறறமோ எனனிலுமை நினை
யாைத் தேடிக கிடையாமே நிறகிறவனுக கெனறா.

சூ. அவ் வடிமையிலே யிழிய விரோதிகளும் தன்னடையே போமென்றூ.

எ. இக் கைங்காயத்தை திருமலையாழ்வா தாமே நமக்குத் தருவனென்றூ.

அ. அத்திருமலையாழ்வா தாமே நம் விரோதிகளைப் போக்கித் தம்மையும் தருவனென்றூ.

கூ. திருமலை யாழ்வா எல்லாம் வேண்டுமோ நமக்கு ப்ராப்யத்தைத் தருகைக்கு, அவரோட்டை சம்பந்தமுடையா அமையுமென்றூ.

கo. ரூஷிக்குத் தேசூயமாகையாலே சூஷதூதரானு மெல்லாரும் திருமலை யாழ்வானை ஆசூரயியுங்க ளென்றூ.

ஙங. நிகமத்தில், பலஞ்சொல்லித் தலைக்கட்டினூ.

சு-ம் திருவாய்மொழி—புகழும்.

ஸகலவித கைங்கர்ய உத்யோகத்துக்கு அநுகுணமாக ஸர்வேசூவரன் ஸர்வாத்ம பாவத்தைக் காட்ட, அங்கே ஸர்வவித கைங்கர்யத்தையும் பண்ணு கைக்கிச்சித்து, அதற்கு அசக்தராய், ஸர்வேசூவரன் பண்ணினமாத்திரமே போது மென்கிற வார்த்தையாலே வாசிகைங்கர்யம் பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறூர்.

க. அவனுடைய குணங்களையும் விபூதிகாரணமான பூதபஞ்சகங்களையும் சேரப்பிடித்து இத்திருவாய் மொழியிலே மேல்படக்கச் சொல்லுகிற வாத்தத்தைச் சங்ரஹேண அருளிச்செய்கிறூ.

உ. கீழ்சொன்ன பூதபஞ்சகங்களினுடைய காரியங்களை க்ரமத்திலே பேசுகிறூ.

ங. ஜகத்சரீரனுய் நினறதோடு அசாதாரண விக்ரஹயுக்தனுய் நின்றதோடு வாசியற் றிருக்கையாலே ஜகதாகாரனுய் நின்ற நிலையோடே அஸாதாரண விக்ரஹத்தைச் சோத்தநுபவிக்கிறூ.

சு. உஜ்வலமான மாணிக்யாதி பதார்த்தங்களை விபூதியாக உடையவனென்றூ.

ரு. ரஸவத் பதார்த்தங்களை விபூதியாக உடையனு யிருக்கிறபடியை அருளிச் செய்கிறூ.

சூ. வேதம் தொடக்கமான இயலும் இசையுமான சூப்தராசியை விபூதியாக உடையனென்கிறூ.

எ. ஐசூவாயாதி புருஷார்த்தங்களை விபூதியாக உடையனென்கிறூர்.

அ. ஜகத்தில் ப்ரதானரான ப்ரம்ஹருத்ராதிகளை விபூதியாக உடையனென்கிறூ.

சூ. அவனுடைய விபூதி விஸ்தாரங்களை தனித்தனியே பேசமுடியாமை யாலே காரியகாரண ரூபமான சேதநா சேதநங்களு எவற்றுக்கு விபூதி எனறு பரயோஜகத்திலே சொல்லலாம் பிரதான எனகிறா.

கo. இவற்றுக்கு மந்தராதமாவாய வயாபிதது தினரால் நடத்தை தோஷை ரஸமஸ பருஷட னெனறா.

சக. நிகமத்தில், இது கறறவாகள நித்திய கைங்காயத்தைப பெறறு அயா வறு மமராகளாலே விரும்பபடுவாக எனகிறா.

ரு-ம் திருவாய்மொழி—மோயீமாம்.

பகவதகைங்காயத்தில ஆதாரமுடைய ஆழ்வார், பகவதனைகம் கர்யம பணணுகிறபேதைக கொணடாடினதும, அலலாத பேதை நிந்திதததும, அருளிச செய்கிறா.

க. ஆஸ்ரிதனிடா படட மடிவின களையிலே கலங்காப பெருங்கரில் நினைறு மனைகுலையத தலைகுலைய வந்துவிழுந்த தீமையை அநுஸந்திது தால விகருத ராகாதார வஸதுக்க எனகிறா.

உ. ஸ்ரீ கஜேந்திராழவானுக குதவினது சூரிகளுக்குதவிற றென்னலாம்படி யனறே “தஙகளுக கிடருண்டு” என் றறியாத சமசாரிகள விரோதியைப போககும் தீமையெனறு அநுசந்திது தால அவிக ருதரா யிருபபார, மறறா பாப மநுபவிக்கப பிறகிறவாக எனகிறா.

ங. உபகார மறியாத பசுக்களுக்கும், ததபராயாக்கும வந்தவாபத்தை தீகின மறறா குணததை யநுசந்திது அவிகருதரா யிருகுமவாகள நிதிய சமசாரிகளாயப போவாக எனகிறா.

ச. நபபினனைப பிராடடிகாக வெரு தேழடாத்து அவளோடே சமஸ லேஷித்த பரண்யித வகுணததை அநுசந்திக நிடுபடாதவாகள ஸ்ரீ வைஷணவாகள நடுவே எனன பரயோஜனத்துக்காகப பிறவ தாக எனகிறா.

ரு. ஆஸ்ரித விரோதி நிரசநாதாதமாக அசாதாரண நிவயரூப விநியட ஞையக கொண்டு திருவவதாரம் பண்ணின குணததை அநுசந்திக தால, விகருதராகாதா அவஸ்துக்க எனகிறா.

சு. ஈஸ்வராபோகயதையை அநுசந்திததால விகருதராவாகளாகில அவா கள எலலா அறிவினபலமும கைவந்தாவெனகிறா.

எ. ஆஸ்ரித பக்ஷபாதமாகிற மஹாகுணததிலீடுபடாதே சரீராபோஷண பராயத திரிகிறவாகள வைஷணவாகளுக கெதுகருபப பாடப் பிறந்தாகவெனகிறா.

=ச. திருவேங்கடமுடையானுடைய நீளமைக் கீடுபடுவாரை நித்திய சூரிகள் அன்றே கொண்டாடுவாரெனகிறார்.

கூ. கைவல்லிய புருஷார்த்தனை நிச்சித்துட, பகவதகுணங்களை அநுசந்தித்து விக்ருதராய் ஆடுவது பாடுவதாகுங்கோள், இதுவேகாத்தவ்யம் என்கிறார்.

கடு. அநந்ய ப்ரயோஜனராய்க் கொண்டு அவன்குணங்களை யநுசந்தித்து விக்ருதராகுங்கோள் உங்களுக்கிதுவே புருஷார்தததமென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார் பகவத்குணநு சந்தாநம் பண்ணினால் அவிக்ருதராயிருக்கைக்கடியான மஹாபாபத்தை யிது தானே நிர்ஸ்ரஷமாக போக்குமென்றார.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—சேய்யதாமரை.

கைங்கர்யத்துக்கு பரவ்யூஹவிபவாந்தர்யாமிகளைக் காட்டில், அர்ச்சாவதாரமே சுலபவிஷயத்வ மென்றதை யருளிச்செய்கிறார்.

க. ஜகத்காரணத்வ புண்டரீகாக்ஷத்வாதி குணங்களையுடையவனுர் ஸுரயணீயன், அவனை ஆஸ்ரயியுங்களென்கிறார.

உ. அப்படிப்பட்டவன்தானே உங்களோடு சஜாதியனுய்ச் சக்ரவர்த்தித் திருமகனுய்வந் தவதரித்தான், அங்கே ஆஸ்ரயியுங்க ளென்கிறார்.

ங. கீழ்ச்சொன்ன ராமாவதாரம் பரத்வமென்னும்படியான கிருஷ்ணவதாரத்திலே ஆஸ்ரயியுங்க ளென்கிறார.

ச. பிரம்ஹருத்ராதிகளுகளும் தடையினறிப் புக்காஹரயிக்கலாயிருக்கிற சீலவத்தையைப் பேசுகிறார.

ஞ. வாத்சல்லியத்தாலே யெபபோதும் ஐஹவர்யாதிகளோடுவந் தவதரிக்குமென்கிறார.

சு. நிரதிசய போக்கியனை நரசிம்ஹத்தை யொழிய வேறொருவனைத தாரகாதிகளாக உடையேனல்லேன் காலதத்வமுள்ளதனையு மென்கிறார.

எ. அவனை ஆஸ்ரயுங்கோள் உங்களுடைய ஸர்வதுக்கங்களும் போம்படியென்கிறார.

அ. ஸம்சாரிகளுக்கும் ருசிபிறக்கைக்காக நான் சக்ரவாத்திந் திருமகனை அல்லது ஆபத்தனமாகப்பற்றி யிரோனென்று ஸ்வசித்தாந்தத்தை அருளிச்செய்கிறார.

கூ. அவதார திருமேனியையே அப்ராக்ருததிவ்ய ஸம்ஸ்தானத்தோடொக்க விரும்பும் ஆச்சாவதாரத்தை ஆஸ்ரயியுங்கோளென்கிறார்.

க0. தனதுறையான கிருஷ்ணுவதாரத்திலேபோய ஈான கனஸ்ரீலகன டனுபவிகபட பெறுவதென்ரெவெனனுமஈவாபதியோடே தலைக கடடுகிறார.

கக. நிகமத்தில, இதை அபபியசிகவே பகவதபோம முனடாம இதனை அபபியசியுங்க ளெனகிறார.

எ - ம். திருவாய்மொழி—பயிலும்

பகவத கைங்காயம பணணுகிற போகள நமமுகு ஸவாமி களெனறு பாகவத சேஷதவமருளிசு செயகிறார.

க. வடிவழகிலும குணங்களிலும தோறறிருகுமம ஸ்ரீ வைஷணவாகள எனககு ஸவாமிகள எனறு இததிருவாயமொழியில அாத்தத்தை ஸங்கிரஹண அருளிசுசெயகிறார.

உ. அவனுடைய வவயவ சோபைகுத தோறறிருகுமவாகள எனககு நாதனெனகிறார.

ங. தோளும தோளமாலையுமான வழகிலே தோறறிருகு மவாகளுக்கு ஶேஷபூதரானவாக ளெனககு ஸவாமிகளெனகிறார.

ச. அவனுடைய வாபரண சோபையிலே தோறறிருகுமம ஸ்ரீ வைஷணவா களுககு ஶேஷபூதரானவாக ளெனக்கு ஸவாமிக ளெனகிறார.

ஞ. பரயோசநாந்தர பராககு மபேக்ஷித ஸமவிதானம பணணுமவன ஒள தாயதத்திலே தோறறவாகள ஸவபாவதகுகுத தோறறவாக ளெனககு ஸவாமிகளெனகிறார

ட. அவன சவுநதாயாதிகளித திரள வநுபவிகுமவாகள எனககு ரக்ஷக னெனகிறார.

ண. ஆஹரித விஷயதில அவன் பணணும மஹோபகாரங்களிலே விதத ரானவாகளுகுத தோறறிருகுமவாகள கிடனெனககு எறறைக கும ஸவாமிக ளெனகிறார.

த. அவனுடைய ஸ்ரீ: பதிதவதத்திலே தோறறிருகுமவாகள எனககு நாத னெனகிறார

ந. கையும் திருவாழியுமான வழகிலே தோறறிருகுமம ஸ்ரீ வைஷணவா களுககு ஶேஷபூத ரானவாகள எனககு ஸவாமிக ளெனகிறார.

ப0. அவனுடைய அகழிதகட நாஸாமாதியதத்திலே தோறறிருகுமம ஸ்ரீவை ஷணவாகளுடைய சேஷதவதத னெலலை நிலம நான யெனகி றார.

பக. நிகமத்தில, பாகவத ஶேஷதவ பரதிபாதகமான இததிருவாயமொழி யை அபபியஸிதத்வாகள இப புருஷாததத்துககு விரோதியான ஸமஸாரதத்தைக கடபபாகள எனகிறார.

அ - மீ. திருவாய்மொழி—முடியானே.

பாகவதஸேஷத்வம் ப்ரதிபாதித்த ஆழ்வார், இந்தப் பாகவதஸே
ஷத்வம் பரஸ்பரபோதநத்துக்கு உபயுக்தமாகாமல, பகவத்
குணஸ் மாரகமாய், அக்குணநுபவத்தில் ஓரோரிந்திர்
யமே பற்றசேந்திய க்ருத்யங்களை யாசைப்பட்ட
தென்றருளிச் செய்கிறார்.

க. தம்முடைய திருவுள்ளத்துக் கவன் பக்கலுண்டான சாபலாதிஸயத்
தைச் சொல்லுகிறார.

உ. மநஸுக் கனந்தரமான வாக்கு மதேநவ்ருத்தியையும தன வருத்தி
யையு மாசைப்படா நினறதெனகிறார.

ங. கைகளானவை வாக்வ்ருத்தியையும் தன் வ்ருத்தியையும் ஆசைபபடா
நின்றன வென்கிறார.

ச. கண்களானவை கைகளின் வருதத்தியையும் ஸ்வ்வ்ருதத்தியையும ஆசைப்
படாநின்ற தென்கிறார.

ஞ. செவிகளானவை கண்ணினுடைய வருதத்தியையும் தன்னுடைய வ்ருத
தியையும் ஆசைபட்டா நின்றன வென்கிறார.

ரு. என்னுடைய ப்ராணனுனது உன்னுடைய கீர்த்தியைத தன்செவியா
லே கேட்க வாசைப்படாநினற தென்கிறார.

எ. காரணங்க ளொழியத் தம்முடைய விழவு சொலலுகிறார.

அ. உம்முடைய வபேக்ஷிதம் செய்கைக கொருகால மில்லையோ, அது
வருங் கிடீரெனன ; அதுவும் நீயிட்ட வழக்கன்றே வெனகிறார.

கூ. ரக்ஷணோபாய க்யனுமாய் விரோதி நிரசன சீலனுமான உன்னை நான்
கிட்டிவதென்றெனகிறார.

க0. உன்னைக் காணப்பெறுத வ்யஸநத்தாலே கிலேசப்படுகிற நான், இன்
னம் எததனை காலங் கூப்பிடக் கடவேனென்கிறார.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாயமொழியில் ஸப்தமாத்ரததாலே பரமபதத
தைச் செல்லப் பெறுவனென்கிறார.

கூ - மீ. திருவாய்மொழி—சொன்னால்.

பகவத் குணநுபவத்திலே ஆசையுடைத்தான ஆழ்வார், லௌகீ
கனைப்பார்த்து இதரஸ் தோத்ரம் பண்ணினுலை துண்டா
கிறது, என்னேடே கூட ஸ்ரீய:ப்பதியை ஸ்தோத்ரம்
பண்ணினால் ஸர்வாபீஷ்டங்களு முண்டாகு மென்
றதை யருளிச் செய்கிறார்.

க. க்ஷுத்ர விஷயங்களைக் கவிபாடுகை உங்களுக்கு ஹிதமல்ல வென்று
உபதேசிக்கையிலே ப்ரவருத்தரானவா அவாகளுக்கு ருசிபிறக்கைக்

காக நானிருகிறபடி கணடிகோளே யெனறு நமமுடைய மநநதை அருளிச செயகிறார.

உ. கூரதாரணைக கவிபாடி எனன பரயோஜன முணடெனகிறார.

ங. விலகூணணுய உபகாரகணுயிருகுமவனை யொழிய கூரதர மநுஷய ணைக கவிபாடி யெனன பரயோஜன முணடெனகிறார.

ச. மநதாயுஸஸுகளான கூரதாரணைக கவிபாடிப பெறுவ தெனனென கிறார.

ஞ ஸமஸத கலயாண குணத மகனுமாய ஸாவாபேகஷித பரதநுமான ஸாவேஷுவரனை கவிபாட வாருங்களெனகிறார

சு. மநுஷயாதிகளை கவிபாடி ஜீவிபபதிலும உடமபு மோவைப பணிசெயது ஜீவிகலை நனறெனகிறார

எ. பகவதவிஷயததை யொழிய வேறு சிலனை கவிபாடுனைகளு நான கூடமனனறிகளே ஒழியப பெறறேனெனறு பரீதாராகிறார.

அ. நான பிறனை கவிபாடுவேனெனனினும என வாகுகான நவலை யொழி யபபாடா தெனகிறார

கூ இதரஸ தோததிரததுககு அதிகாரி அல்லெனெனகிறார.

க0. சாவேஷுவரன கவியான வெனககு இதரஸ தோதாரகரண மநுரூப மன றெனகிறார.

கக. நிகமததில, இததிருவாயமொழியி னியலமாதரதனை அபயசிதநவா களுகுப பிறனை கவிபாட யோகயமான நீச ஜனமமிலலை என கிறார.

க0 - ம். திருவாய்மொழி—சன்மம்.

இதர ஸதுதிபணணுகிற கவிகளைப் பகவதவிஷயத்திலே பரவ்ிது திகுமபடி உதயோகிதது, அவாகள் புதி திருமபாதபடி யாலே, அவாகளபோலன்றி, ஸகல பரகாரததாலும ஸா வேஷுவரனை ஆஷரியிகையாலே தமகொரு குறை யினறி ஸாவாபீஷட முணடாசசுதென்றளிச செயகிறார.

க. இததிருவாய மொழியில சொலலுகிற ஆநுநதனைநச சுருகாரேஷணை வருளிச செயகிறார.

உ. ஆஷரித விரோதிகளை அழியசசெயத கிருஷணனுடைய புகழைப பேசபபெறற எனக கொரு தடடிலலை யெனகிறார.

ங. அவனுககு அடிமை செயகையிலே பரவருததனை எனக்கு கூரதர விஷய பராவணணியததால வரும உருநய துககமில்லை யென கிறார.

சு. தேவதாந்தரங்களைப் பற்றிஞாக் கவாகள் தஞ்சமல்ல வென்னு மிடத்தையும் தன்னைப் பற்றிஞாகளைத் தான விட்டுகொடா வென்னு மிடத்தையும் காட்டிஞ இவனை பற்றின எனகொரு துக்கமில்லை யென்கிறூர.

ரு. வைதீக புத்ராதயநததை அநுசந்தித்து இவனைப்பற்றின எனக்கொரு துக்கமுமிலலை யெனகிறூர.

சூ. கிருஷ்ண குணங்களை அநுபவிககப்பெற்ற வெனக்கொரு துகககந்த மில்லை யென்கிறூர.

எ. அகாமவரூய ஞகையாலே ாரூவரனுக் கிவ் விபூதியிலுள்ளதுலீலா ரசமாத்ரமாகையாலே அதனை அநுசந்திதத எனகு காம வஸ்ய தையு மில்லை, இந்த லீலா விபூதியில ந்தாப்ப விக்கவும் வேண்டா வென்கிறூர.

அ. ஜகதரக்ஷணம் பண்ணும் நீமையை அநுசந்திக்கப்பெறற எனக்கொரு துக்கமில்லை யென்கிறூர.

கூ. அகடிதகடநா சமாத்தனை வடதள சாயியை யநுபவிக்கப் பெற்ற எனக்கு ஒரு தளாவுமில்லை யென்கிறூர.

க0. அவனைப்பற்றின எனக்கொரு கேடில்லை யென்கிறூர.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய் மொழியை அப்யசித்தாரை சாவலோகப்ர சித்தமாம்படி ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயிலே நடத்தி, மேலே பரம பதத்திலேசென்ருல் தன் ஐரூவாய மிவாகளிட்ட வழக்காகு மென்கிறூர்.

சு - ம். பத்து.

கைங்கர்யத்துக்கு விரோதி, ஐஸ்வர்ய கைவல்யமென்ருர்.

க-ம். திருவாய்மொழி—ஒருநாயகம்.

பகவதா ஸரயணத்தாற்றமக் கொருகுறையிலலை யென்ற ஆழ்வார், அன்யருடைய குறையையுந்தீர்க்க உத்யோகித்து, இஹலோக ஐஸ்வர்யமும் ஸ்வர்க்காதி போகமும் அஸ்திரம், கைவல் யாநுபவ மல்பம், பகவதநுபவமே நிரபாயமான பரம புருஷார்த்த மென்று பரோப தேசம் பண்ணினதை அருளிச்செய்கிறூர்.

க. சாவ பௌமராய்ப் போந்த ராஜாக்கள் அநத ராஜய ஸ்ரீயை யிழந்து இரந்து ஜீவிக்க வேண்டுமபடி துாகத ராவாகள். ஆனபின்பு நித்ய ஸ்ரீயான ஸாவேஸவரனை பற்றப் பாருங்கோ வென்கிறூர.

உ. ராஜயம் பண்ணுகிறநாளில் போக்யைகளாகப் பரிகர ஹித்த ஸ்ரீகளை யும் சத்துருக்களுக்குக் கொடுத்து எளிமைப்படுவ வென்கிறூர.

ங. ராஜாகளை தங்களை காலிலே விழுந்து கிடந்தால் ஸந்தோஷிப்பிக்கும மதிபபை யுடையவாகள "ஒரு சேதனன்" யென்று நிணையாத படி மதிபபறுவாகள எனகிறா.

சு. போகதாகளுடைய நிலையாமையாலும அவனை பறறவேணடு மென கிறா.

ஞ. செலவகளிடபபோபாதி அங்களா பரிஷவங்களும மஸந்தரமெனகிறா.

சூ. வைததியாகள பிழைததானை எண்ணுமாபபோலே முடிந்தவாகளை யெணணுகிறதென, ஜீவிததவாகளும சிலா இலலையோ வெனன, அதிருந்தபடி கேடகலாகாதோ பினனை யெனகிறா.

எ ஐஸவரியததுகளு நீர சொலலுகிற தோஷமுனைடையாகிலும அனன பாகாதிகள தாரகமுமாயப போகஸியமுமாயிருகிற ஆகாரமுனை டே! எனன, அதுவும நிலை நிலலா தெனகிறா.

அ. ராஜயஸ்ரீ அவறறின ஸவபாவததாலே நிலை நிலலா, ஆனபினபு அவனை றனனையே பிரயோஜனமாக ஆஸரயுங்கோ ளெனகிறா

கூ. காயிகக லேசாதமகமான தபஸஸைப பணணி அநத தபபலம ஸவாகக மாகக்கொணடு சுவாககத்தை பராபிகுமபோது பகவந பிரசா தம வேணுமெ அதுனடாய பராபிதாலும அது தனனின ஸவ பாவததாலே நிலைநில்லா தெனகிறா

கூ. இவைபோ லனறிகே ஆதமலாபம நிலைனின்ற புருஷாாந்தமே யென னில, கீழசசொனனதைக குறிததொரு நனமையுனடே யாகிலும பகவதா நுபதத்தைபபறற இது ஏகதேசமா யிருகையாலே அது வும தணணிது, ஆனபினபு அவனைப பறறப பாருங்கோ ளெனகி றா.

கக. நிகமதில, இதிருவாயமொழி பதத்துங்கறறா ஐஸவாயாநி ஸ்ரேஷ்தர புருஷாாததத்தை தவிாது பகவத கைங்காயைகபோகராவ ளெனகிறா

உ - ம். திருவாய்மொழி—பாலனயீ.

முனசொன்ன பரோபதேசம வயாதமாயப போகையாலே, நாம பகவத விஷயததில் மிகவும அபிநிவேசதையடைந்து, முனபு செயத அவதாரங்களெலலா மிபபொழுது தமகுகாடட வேணடு மெனகிறதை யருளிசசெயகிறா

க. வடதளசாயியினுடைய திருவடிகளில சாதத்தின திருத்துழாயைச செவ வியோடு யிபபோதே பெறவேணுமென்று ஆசைபபடா நினறா ளெனகிறள.

உ. என பருவதில பெணகளுக குதவின விடதிலே எனகருதுவத தட டென னெனனு நினறு ளெனகிறள.

ங. ஒரு ஊருக்காக உதவினதேயனறிக்கே ஒரு நாட்டுக்காக உதவினவன் பக்கல் உள்ளது பெறத் தட்டென னென்னு நினரூள் என்கிரூள்.

சு. என்றுமொக்கவேகரூபமா யிருக்கிற பரமபத நிலையன் திருவடிகளில் திருத்துழாய் பெறத் தட்டென் னென்னு நின்ரு ளென்கிரூள்.

ரு. ஆலல் இங்கே என்னேட்டையா ளொருத்திக்காகத் தன்னைப் பேணு தே எருதேழடாத்த கிருஷ்ணன் திருவடிகளிற் சாதின திருத துழாய்பெறத் தட்டென் னென்னு நின்ரு ளென்கிரூள்.

சூ. நப்பின்னைப் பிராட்டிக்கு உதவினுப்போ லனறிககே ஸ்ரீபூமிப் பிராட்டிக்காகத்தன்னை அழிய மாறியுழுதவினவனுடைய திருவடிகளின் திருதுழாயை ஆசைப்படா நின்ரு ளென்கிரூள்.

எ. பெரிய பிராட்டியாளைத் திருமாரபிலே வைத்தருளினவ னுடைய திருவடிகளிற் சாத்தின திருத்துழாயை ஆசைப்படா நின்ருளென்கிரூள்.

அ. ஸ்ரீஜனகராஜன் திருமகளுடைய விரோதியைப் போக்கின சக்ரவாத்திதன திருமகன் திருவடிகளிற் சாத்தின திருத்துழாயை ஆசைப்படாநின்ரு ளென்கிரூள்.

கூ. "அவனுடைய ஆயுதாதிகளைக் காணவேணும்" என்று சொல்லப்புக்கு முடியச் சொல்லமாட்டாதே நோவுபடா நின்ரு ளென்கிரூள்.

கo. உன மகள் நீயிட்ட வழக்கன்ரே அவளுக்கு ஹிதம் சொல்லி மீட்கத் தட்டென் னுனக் கென்றவாகளைக் குறித்து; நான சொலலிறறுக் கேளாதே அவனையே யாசைப்பட்டு மிகவும் அவசன்னையாகா நின்ரு ளெனகிரூள்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி அப்பியசிக்க வல்லா நிதநிய சூரி களுக்குச் சதரு ஸாராவ ென்கிரூ.

ங - ம். திருவாய்மொழி—கோவைவாயாள்.

ஆழ்வார்த்திதபடியே ஏகாலத்தில் அவதாரங்களை
யெல்லாங் காட்ட ப்ரீதியடைந்ததை
யருளிச்செய்கிரூர்.

க. ஆபரித விரோதிகளை நிரசிக்கிற விடங்களில் அவ்வவ் சமயங்களில் வரது முகங்காட்டி அழமைசெய்யப் பெற்றிலேன் நான், இங்ஙனேயிருக்கவு மென் ஹருதயத்தையே யுனக்குப் போக்கிய மாகக் கொள்ளுவதே யென்கிரூ.

உ. என்னுடைய காரணகாரயமான ஸ்மருதியாதிகளே பரிபூரண ஞானவுக்குப் போகோட காரணங்கள் எல்லா மாயிற்றென்கிரூ.

ங. இந்தலீலையை யுனக்காகவே அந்தாலே கருதிய னு யிருக்கிறேயே யெனகிறார.

சு. உனசுகுமாரமான திருமேனிக்குச் சாதுமமாலியெனா சுந்தையேயாய் விடுவதே யெனகிறார.

ஞ. தமமுடைய சிநேகாதிகளோ ரொனறே ஆபரணந்தி சாவபரிப சநங் களு மாயிறறவனுக் கெனகிறார.

ரு. அவன பரணயித்வாதி சயம தம்மையும பரணயியாகறற றெனகிறார.

எ. என சுந்தையே உனக்கு ஜீவன வேறுவாவதே யெனகிறார.

அ. ஒருவனையொழிய ஒருவாகுச் செலலாதபடி பிறந நகலவி, பேச்சுகு நிலமன றெனகிறார.

கூ. உன பரணயித்வபரகாஷம எனறுடைய பேச்சுகு நிலமனா றெனகி றார

கo. நானும் சமஸதலோகங்களுமம ஸாவேசுவரனும ஏகனடாய ஏந்திரு வும ஏந்தபோகாத விஷயந்தை எனசெலலலாமையாலே ஏந்தி தினேனெனகிறார.

கக. நிகமந்தில, ாஸவரனுடைய உபய விபூதியும் இந்நிருவாயமொழி யுட பியவிந்தாரிடட வழகெனகிறார.

சு - மீ. திருவாய்மொழி—மண்ணுணயிருந்து.

அவதாரங்களைக காட்டி மறைந்தபடியாலே, ஆழ்வார் நாயகி தனமையை யடைந்து, மோஹித்து, ஸம பந்தி ஸதரு ஸுவஸதுகளைப் பாராதுக்க தது றுகிறாளெனறு, தாய் சொலலுவதாக வருளிச் செயகிறார்.

க. வினவ வந்தவாகளுக்குந் தன்மகள செயதியை அறிவியா நினறுகொ ணடு, இபபடி இவளை எமபெருமான பிரசேறறினனை, நானிந்தப கெனசெயவேன எனகிறாள.

உ. அபராகருதரூபையான விவள செய்கிறன வொனறும் தெரிகிறதிலலை யெனகிறாள.

ங. இவளுடைய அதிபரவருத்திகளைச் சொல்லபடிக்கு அவறறுக வெளை ணில்லை யெனகிறாள.

சு. வயசனசனை அல்லாத விவளை இபபடி மோவு படுத்துவதே யெனை கிறாள.

ரு. இவளுக்கு இவவவசாத மெவவள்வாய் மூடியக கடவதென றறிகிறிலே னெனகிறாள.

சு. தன்மகள் பிச்சுக்கு நிதானத்தையும் அதடியாக வந்த பிச்சு தன்னையும் சொல்லுகிறாள்.

எ. தேறின போதோடு தேறுத போதோடு வாசியற எப்போதும் அவன் நிறமல்ல தறியாளே என்கிறாள்.

அ. அத்யந்த தூதசைவாதநியா நினறுலு மிவள் தநேகபனையா யிருக்கு மென்கிறாள.

கூ. பெறுதற்கரிய விவள் தன்னையே வாய்வெருவி மோஹிக்கும்படி பண்ணுனின்று னெனகிறாள.

க0. சதரு ஸுபதாாத்தங்களை அநுசந்திகக கூடாமமல்லாத வ்யசநாதிசயத் தாலே இவளுக்குப் பிறந்த விக்ருதிகளைச் சொல்லி நானென் செய்வே னென்கிறாள்.

கக. நிகமத்தில், இததிருவாய்மொழி கறறூா சம்சார தரிதமும் போய், பகவத் விஸ்லேஷகந்த மில்லாத் திருநாட்டிலே யெல்லாரும சிர சாவகிக்கு மேன்மையோடே இருக்கப்பெறுவ ரென்கிறா.

ரு - ம். திருவாய்மொழி—வீற்றிருந்து.

அந்தமோஹந்தீரும்படி ஸர்வேஸ்வரன் நித்திய சூரிக ளோடே கூட ஸாந்நித்யம் பண்ணுகையில், மங்க ளாசாஸநம் பண்ணிப் ப்ரீதியடைந்ததை யரு ளிச் செய்கிறார்.

க. கிருஷ்ணனைக் கவிபாடப் பெற்ற வெனக் கொருநாளுமொரு குறை யில்லை யென்கிறா.

உ. இம்மனுஷ்யரியதத்துக்கு அடியான ஸ்ரீயஃ பதித்வத்தை அருளிச்செ ய்கிறா.

ங. ஸாவேஸவரனைக் கிட்டிக்கவிபாடுகையாலே அவனுடைய வாநந்தத் தையும் விளாக்கொலை கொள்ளும் படியான வாநந்தத்தை உடை யனுனென் என்கிறார்.

ச. நித்ய சம்சாரியான வென்பக்கல் பண்ணின மஹோபகார மென்னுல் பரிச்சேதிக்க வொண்கிறதில்லை யென்கிறா.

ரு. எனக்குத் தன் படிகளைக் காட்ட, கண்டநுபவித்து நான் என்னுடைய ப்ரதி பந்தங்களெல்லாம் போம்படி திருவாயமொழி பாடி நிரதி சயாநந்தியானே னென்கிறா.

சு. இதுக்கு மூன்புப் பெறுததா, இனிப்பெறவேண்டுவது ஒன்றுண்டோ வென்கிறா.

எ. "அரியதுண்டோவெனக்கு" என்கிற இப்பூாத்தி உமக்கெத்தாலே வந்த தென்ன, பகவத் கிருபையாலே வந்த தென்கிறா

அ. எம்பெருமான செள சூமாராயதது துககுத தகுதியாகக கவிசொலல வல்ல வெனககுத திருநாடடிலும நிகரிலலை யெனகிறா

கூ ஸாவேஸவரனை யெஙகும புகுக கவிபாடபபெறற எனறே டொப் பாருணடோ வெனகிறா

க0. ஸ்ரீ வைஷணவாகளுககு ஆநுதாவஹனனே னெனகிறா

கக. நிகமததில, இததிருவாயமொழி கறருணைப டெரியபிராடடியா தமக கே பரமாகககொணடு சமஸத துககஙகளையும போகருவ தனை கிறா

சூ - ம். திநுவாய்மொழி—தீர்ப்பாரை.

ஸாந்திதயம பணணின ராஜவரனநதா ஹிதனுஷையாலே ஆழவார் மோஹிகக, இதர தேவதா வேசமெனறு சூஷ்நுதரதேவதா ராதநம பணணுவதைப பரிஹரிதது, படகவநநாம ஸங் கீரதநமும, ஸ்ரீவைஷணவ ஸ்ரீபாததாடகளும, இதறகுப பரிஹாரமென்று, ஆபதஸகி சொ லல, வபபடியே பரிஹாரம பண்ண, மோஹந தீரநததை யருளிச் செய கிறார்

க. தோழி இவள நோயககு நிதானதததைச சொல்லி நீஙகள செயகிறவை பரிஹார மனறெனறு விலகுகிறள.

உ. சூஷ்நுதரதேவதா சாநதியா லிநநோய போகருகை அறிது பகவது விஷயதததைச சொலலி லிவளப பெறலாமெனகிறள.

ஙு. அயுகதஙகளைசசெயயாதே அவன திருவடிகளை யேதது ஙுங்கோள அதுவே இநநோயககும் பேஷஜ மெனகிறள

சு. ஆபதஸகனை ஸாவேஸவரனுடைய திருநாமதததைச சொலலவலலி கோளாகில இவளக கிடைககு மெனகிறள.

ஞு. நோயககு யோகயமான பரிஹாரததைப பணணுஙகோ ளெனகிறள.

சூ. "தவளபபொடி" எனறு சொனனது இனனதனறு விசேஷிதது அதததைச செயய உததியோகிகவே இவள நோய தீருமெனகி றள.

எ. இவள பிழைககவேணடி யிருநதிகோளாகில ஸ்ரீவைஷணவாகளை ஆஸர யியுஙகோ ளெனகிறள.

அ. சூஷ்நுதர தேவதாஸ மாஸரயணம உஙகளுககுக கீழமையை விலககு மெனகிறள.

கூ. கிருஷ்ணன திருவடிகளை நினைதது வாழ்ததுஙகோள இவள பிழைகக வேண்டி யிருநதிகோளாகி லெனகிறள.

கo. இவளுக்கு கிருஷ்ணன் திருவடிகளி லுண்டான வைகாந்தியத்தை அநு சந்தித்து அவனேயேததுங்கோள இவள் உஜ்ஜீவிக்கு மென்கிறாள்.

கக. நிகமத்தில், பலம் சொல்லித தலைக் கடடுகிறா.

எ-ம். திருவாய்மொழி—சீலமில்லா.

மோஹந்தெளிந்து, திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தைக் காட்ட வேண்டுமென்று அஹோராத்ரம் விழித்தமையை யருளிச்செய்கிறார்.

க. நெடுங்காலம் கூடபிடச்செய்தேயும் விஷயீகரியாதடியாக நான் பண்ணின பாபத்தின் மிகுதியிருக்கிறபடி யென்னென்கிறா.

உ. பண்டுபண்ணின உபகாரங்களைச்சொல்லி; அப்படி உபகரித்துன் சுவட்டை அறிவிதது இப்போது நான் கூப்பிட, முகங்காட்டாதே யெழவாங்கி யிருக்கைபோருமோ என்கிறா.

ங. எனக்குன்னைக் காட்டாதொழிந்தால் "நீ என்னைக் காண்கைக்குப் பாக்கியம் பண்ணிற்றில்லை" யென்றாகிலும் என்கண்முகப்பேவநதொன்று சொல்லுகிறிலை யென்கிறா.

ச. தாம் காணும்படியாக வரவேண்டு மென்கிறார்.

ஞ. ப்ரம்ஹாதிகளுக்குங் காணமுடியாதிருக்கிற உன்னுடைய வடிவழகைக் காணவேணுமென்று ஆசைப்படாநின்றேன் என் சாபலமிருந்தபடியென் னெனகிறா.

ஞ. "என்பக்கலிலேசதாசந்நிஹிதனுயிருந்தே யுன்னைக்காட்டாதொழிகிறது நீ நினையாமை" என்றறிந்துவைததேகாண வாசைப்படா நின்றேன், அதுககடி என்னறிவுகேடென்கிறா.

எ. எனக்கு நீ சிறிதுசெய்தமையுண்டு இவ்வம்சம் பெற்றேன், எனக்கித்தால் போராதென்கிறா.

அ. பெற்றவம்சம் சொன்னராய்ப் பெறுதவம்ச மிதுவென்கிறா.

கூ. உபாயங்களொன்றுமின்றிக்கே யிருக்கிற நான் "காணவேண்டுமே" என்றுசைப்பட்டால் காண்கைக் குபாய முண்டோ வென்கிறா.

கo. காணப்பெறுவிட்டால் மறந்துபிழைக்க வொண்ணுதபடி எனக்குததக்கதொரு ஞானதிருஷ்டி எங்ஙனே உண்டாயிற் றென்கிறா.

கக. நிகமத்தில, இத்திருவாயமொழி கற்றா எம்பெருமானேடை நிதிய ஸமஸ்லேஷம் பண்ணலாம் திருநாட்டிலே செல்லப்பெறுவ தென்கிறா.

அ - ம் திருவாய்மொழி—ஏறாளும்.

கூபபிடேம் வராதபடியாலே, இந்த ஸாவேஸுவராலுகு
உபேக்ஷா விஷயமான ஆதமாதமியங்கள தமகு
வேணடாமென றருளிசசெயகிறார

க. எமபெருமான விருமபாத சிலாகஸியமான நிறங்கொணடெனக கொரு காரயமிலலை யெனகிறள

உ அவன விருமபாத பவயமான நெஞசாலை எனனைகாரய மூணடெனகி றள

ங. அவன விருமபாத வடகுகம எனகு வேணடா வெனகிறள.

ச. பெண பிறந்தாளைப பேணும கிருஷ்ணனை விருமபாத நிறமெனகு வேணடா வெனகிறள.

ஞ. தசாதாதமஜன விருமபாத அறிவிலலை எனன பரயோஜந மூணடெனக கெனகிறள.

ட. அவன விருமபாத லாவணயததால் எனன காரய மூணடெனகிறள.

எ. நான ஆபரணமபூண் டொபபிததிருககிற விவவொபபனை யாகவெனகிறள.

அ. அவன எனனை யுபேக்ஷிகுமாகில எனனுடைய மேகலையாலெனன பரயோஜந மூணடெனகிறள.

க அவனவிரும்பாத உடமபுகொணடு காரயமென வெனகிறள.

க0. சீலகுணதததையும் விரோதிநிரசநதததையுஞசொலலி அவனை விருமபாத சதததையாலெனன காரயமூணடெனறுப கரமததோடேசர உபஸம ஹரிககிறள.

கக. நிகமததில, இததிருவாயமொழி கறறாகுபபலம பரமபதமெனகிறார.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—நண்ணாதார்.

உனவிஸலேஷமாறலும ஸஹிககிறேனமொழிய, உனனிடத திலவிமுகரான ஜீவனைபபாரககமாடடோம, இந்த தேஹம விடுமபடி செயயவேண்டுமெனறு ஸவாமியை பராதததிதததை யருளிசசெயகிறார.

க. நாளுன திருவடிகளிலேவநது கிடுமபடி எனகு இசசரீர விஸலே ஷிதததைபபணணித தந்தருள வேணுமெனகிறார.

உ. இவாகள துககதததைப போககாயாகில எனனை யுனை நிருவடிகளிலே அழைததருள வேணுமெனகிறார.

ஈ. துக்ககந்தமில்லாத உன் திருவடிகளிலே அடிமை கொள்ளவேண்டு மென்கிறார்.

ச. என்னை முன்னம் சம்சாரிகள் நடுவில்நின்றும் வாங்கவேணு மென்கி றார்.

ஞ. ஜன்மஜரா மரணாதிகள் நடையாடாததே சதாதிலே அழைத்துக்கொண் டருளவேணு மென்கிறார்

ஸு. ஜீவநாதாத்தமாக பரஹிம்சைபண்ணுகிற ஸம்சாரிகள் நடுவினின்று மென்னையுன் திருவடிகளிலே அழைத்தருளவேணு மென்கிறார்.

எ. சகலபதார்த்தங்களும் த்வததீநமானபின்பு நீயே யுனக்கிடும வழி பார்த்தருள வேணுமென்கிறார்.

அ. நாமே செய்யப்புக, நீர "வேண்டா" எனறவாறே யன்றே தவிர்ந்தது; இதுக்கு நம்மைக்காற் கட்டவேணுமோ வெனன; செய்யகடவ தாகி லதென்று செய்வதெனகிறார். "எம்மா வீட்டுத்திறமும் செ ப்பம்" என்றாரே.

கூ. திருநாட்டிலிருந்த விருப்பைக் காட்டியருளக் கண்டநுபவிக்கப் பெற் றேனென்று த்ருப்தராகிறார்.

க0. விட்டதிது பற்றின திதுவென்று வ்யக்தமாக வருளிச்செய்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாயமொழி அப்யஸிததாரை இதுதானே அவன் திரு வடிகளிலே சோக்கு மென்கிறார.

க0-ம். திருவாய்மொழி—ஒன்றுநீதேவும்.

பின்னும தேவதாந் த்ரபரரான சேதனரிடத்தில் க்ருபையாலே, ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரத்வமாகையாலே, தேவதாந் த்ரத்தைவிட்டு ஜகத்காரண பூதனன ஸர்வேஶ் வரனே, யாஶ்ரயியுங்களென்று பரோபதேசம் பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறார்.

க. "ஏகோஹவை நாராயண ஆஸீத்" என்கிற காரணவாக்ய ப்ரக்ரியையை அநுசந்திக்கிறார.

உ. எல்லாரையும் உண்டாகினவன் நின் றருளுகையாலே ப்ராப்யமான திருநகரியை ஆஶ்ரயியுங்கோ வென்கிறார.

ஙு. ஜகந்நிகரணாதி திவ்யசேஷடி தங்களாலு மிவனே பரன், இதிசையாதா னென்றோடி வந்து கலந்து பேசிக காணுங்கோ வென்கிறார.

சு. சகலோப நிஷத் ப்ரஸித்தனன நாராயணனே பரதத்வம் என்று நிஷ்க ரிஷிக்கிறார.

நு லலிதகபுராணமதுடகமான குதிராஷடி ஸமருதிகளையும பாஹியாஸமரு திகளையும பரமாணமாகக கொணடு வநதவாகளை நிஷேதிகிறார.

கூ. எமபெருமானைச சமாஶரயித்து அவன வருசனநாதந நடபுங்கோ ளெனகிறார.

எ. தேவதாநதரசமாஶரயணம செயது கணடிகோளீரோ இனிப பகவத சமாஶரயணத்தால அமையு மவறறைக காணுங்கோ ளெனகிறார.

அ. இதர தேவதாசமாஶரயணம பணணியனேரு மாகக்கண்டே யாநிகள ஸவாபிலஷிதம பெறறதெனன, ஆகில திருநாபடியைக கேடக லாகாதோ வெனகிறார.

கூ. அவன வாதநிகிற திருநகரியை உங்கள கயாநாத்துக்கு விஷயமாகக வமையு மெனகிறார

கூ0 பொலிநது கினற பிரானுகக்கடிமை செயகையே உசிதமெனகிறார.

கக. நிகமதநில, இதநிருவாய மொழி கறறாகக்கு பரமபதம சுலப மெனகி றார.

நு-ம பத்து.

விரோதியைப போகக்குவாணுமவனே யெனறார

க-ம். திருவாய்மொழி—கையார்.

பக்தியில்லாமல பகதனபோல வருசகோகநதிகள சொலலிப பாஹயவிஷயங்களிலே பரவணனை வெனகக்கு, ஸவாநு பவதனை யுபகரிதநானெனறு, உபகார ஸமருதி பணணினனை யருளிசசெயகிறார

க. எனபகக்குளள தஹரருதயமான வுகநதியாயிருக்க இநனை ஸஹரூபய மாகக்கொணடு விரும்பி, "இனியிதுகக்கவவருகில்லை" யெனனும படியானபேறறைப பணணித நநதானெனகிறார.

உ. ஸாவஞ்யனனவ னதனை மெயயாகக்கொணடு தனவிபூதியோடுகூட நானிடட வழக்காறனெனகிறார.

ங. இப்படி வாங்மாதிரதநாலே உனனைபபெறற நான உன்னையொழிய வேறறனறை ஆசைபபடே னெனகிறார.

சு. நீயேயென விரோதியைபபோகக்கி உன திருவடிகளிலே அழைநதுக கொண டருளவேணு மெனகிறார.

ஞ. நீர "நீர மலினம" எனகிற தெதனையெனன, இனனெதனகிறார.

சூ. வடிவழகைக்காடட அதைக்கண்டவாறே தம்மூடமனை மறநது பரீ ராய்க கண்டுகொணடே னென்கிறார.

எ. பகவத் க்ருபை நடையாடாநிற்கச் சிலாக்கு "ஞானயோக்கியன" என் றிழக்கவேண்டாகிடிகோ ளெனகிறார.

அ. நான் நித்யசூரிகளைப்போல நிதயசம்சாரதனை விட்டு அவனையே யெ ல்லா உறவுமுறையுமாகப்பற்றப் பாத்தே னென்கிறார.

கூ. என் க்லேசமெல்லாந திரும்படி தன் க்ருபையாலே அப்ரா க்ருதமான வடிவோடேவந்து கலந்தா னென்கிறார.

கo. அவன் தன்பக்கலிலே ருசியைப் பிறப்பித்த மஹோபகாரத்தை அநு சந்திநத க்ருதஜ்ஞதையே பறமுசாகவந்து என்னுடே நிரவ திக ஸம்ஸ்லேஷநதனைப் பண்ணினு னென்கிறார.

கக. நிகமத்தில், இதை அப்யஸித்தவாகள் நிரவதிக ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயை யுடையராய் அவன் திருவடிகளீழ புகப்பெறுவ ரென்கிறார.

உ-ம். திருவாய்மொழி—பொலிகப்போலிக.

தம்முடைய உபதேசத்தால் சிக்ஷிதராய்ப், பகவத்பரரான சேதநரையும், தம்முடைய ப்ரபாவத்தைப் பார்க்க வந்த நித்யசூரிகளையும், பார்த்து, மங்களாசாஸநம் பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறார்.

க. ஸ்ரீவைஷ்ணவ சமூஹத்தினைக்கண்டு மங்களாசாஸனம் பண்ணுகிறார.

உ. இவ்வைஷ்ணவ சமூஹத்தினை அநுபவிக்கைக்கு அநுகூல மெல்லாரும் வாருங்கோ ளென்கிறார.

ங. நித்ய சூரிகளுக்குமபுகுந்து பரிமாறலாம்படி சம்சாரமடைய ஸ்ரீவைஷ் ணவாகளே யாயிற் றெனகிறார.

ச. அவிசாலியமான பாஹய சமயங்களை வேரோடே அறுப்பானைப் போலே யெங்கும் வைஷ்ணவாகளே யாய்ப் பகவத் குணாநுபவ ஜநித ஹர்ஷத்தாலே களிதத்துத் திரியாணின்றாக ளெனகிறார.

ஞ. ஸ்ரீவைஷ்ணவாகள் அசுராராக்ஷசரான உங்களையும் முடித்து யுகத்தை யும் போப்பர்க ளென்கிறார.

ஸ. சகல துக்கங்களையும் போக்குகைக்காக ஸ்ரீவைஷ்ணவாகள் லோகமடங் கப் பராதாகள், அவாகளோடே நீங்களு மவனை ஆஸ்ரயித்து உஜ்ஜீவியுங்கோ ளெனகிறார.

எ. நாங்கள் நெடுநாள் தேவதைகளுக்குப் பச்சையிட்டு ஆஸ்ரயித்துப் போந்தோம், அதின் முடிவுகண்டு பின்னை பகவத் ஸமாஸ்ரய ணம் பண்ணுகிறோமென ; நீங்கள் ஆஸ்ரயிக்கிற தேவதைகள் உங்களை ரக்ஷிப்பதும் அவன் பக்கலிலே கொண்டு சென்று காட் டிக்கொடுத்தாயிற்று, ஆன பின்பு அவனையே ஆஸ்ரயிக்கப் பெறி

லழகிது, அதுவும மாட்டிகோளாகில நீஙகள் அவாகளுக கிடகிற வறறை "இவாகள அவனுககுத தநுபூதா இவாகள முகதாலே நாம பகவத ஸமாராதனம பணணுகிறோம" எனறு புநதிபணணி யாகிலும் இடபபாருஙகோ ளெனகிறா.

அ. அவனுடைய வசாதாரண விகிரஹததிலே தோறறிருகலும ஸ்ரீவைஷ ணவாகள லோகமடஙகப பரந்தாகள. அவாகளைபபோலே நீங ளுமம அவனை ஆஸரயிகபப பாருஙகோ ளெனகிறா.

கூ. பகவதகுண நிஷடருமம கைஙகரிய நிஷடருமான ஸ்ரீவைஷணவாகள பூமி யெஙகும பரநதாகள. நீஙகளுமம அவாகளோடொகக அநந நிய பரயோஜநராய ஆஸரயியுஙகோ ளெனகிறா

கo. நீஙகளா ஸரயிகிற தேவதைகள செயகிற விதனை, நீஙகளுமம செய திகோளாகில யுகபரயுகதமான தோஷஙகளுமம போமென்கிறா

கக. நிகமததில, இததிருவாயமொழி கறறாகுத தேவதாநதரஙகள பகக லுண்டான பரதவசஙகையும, எமபெருமான பகக பரயோஜ நாநதர பரதையுமானசதோஷமம போமெனகிறா

நூ-ம். திருவாய்மொழி—மாசறுசோதி

எங்கும பகவதவிஸலேஷத்தை ஸஹரித்துகொண்டு அதுலே நாயகி தனமையையடைநது, லோகத்தார் நிநதிகுமபடி யான மடலூருமபடியை, உதயோகித்ததை யருளிச்செய்கிறார்

க. "சவுநதரியததாலும சீலததாலும மதிபபாலும பழிபபறற தொருவிஷ யமாயிறறு அது. நீ செயயபபுகுகிறவிது, அவவிஷயததிற்குப பழிபபைவிளைகபப புகுகிறையகிடாய்" எனறு தோழிசொலல, நான அவவிஷயததுகுப பழிபபுவிளைகபப புகுகிறேனலலேனை, பழிபபறுகபப புகுகிறேனகாண எனகிறள.

உ. கீழே வடிவழகை அநுசநதிதது அநநதரம பாஹயஸம் ஸலேஷ பே கைஷ பிறநது அபபோதே பெறுமையாலே வழியிலலா வழியே மடலூாநதாகிலும பெறபபாகிறள.

நூ. எனசெயயும "ஊரவாகவவை" எனறள. அவாகள சொல்லுகிறதனை சொல்லுகிற தோழியான நீதான எவவளவிலே நிறகிறையெனை கிறள்.

சு. அவனிபபோது வநது முகமுகாடடிற றிலனுகிலும தான முகமுகாட் டாத போதும் தனனை யொழிய நமககு மறறெனறல பொருந தாதபடி பணணினனே! அவன செயதபடி பொலலாதோ வென கிறள.

நு. நீயவனுக்குக் குணஹானி சொல்லுவது என்னை மீட்கைக்காகவிறே அதுவும் நான் அவனைப்பற்றுகைக்கு உறுபபாகச் சொனனு யான வித்தனை யெனகிறுள்.

சூ. நியிப்படி வ்யவசிதையானபடி அறிநதால் அவள் ஜீவியாள் கிடாய் யென்ன, அவள் ஜீவிக்கிலென மூடியிலென் என்கிறுள்.

எ. அவன் குணஹானி சொல்லுகிற ஸ்ரீகள வாயடங்கும்படி நாமவனை வரக்கண்டு அந்த உபகாரதத்துகாகத் தலையாலே வணஙகவல் லோமே யெனகிறுள்.

அ. அவன் தன்சத்தையை யுண்டாக்கி நம்சத்தையைத தந்தான; நாமவன சத்தையாலுண்டான பலம்பெறுவதெனறே வெனகிறுள.

கூ. தன் ஸ்ரீத்வததாலே யிதுக்குமுன்பு மறைததுகொண்டு போந்தாள; இனி "அவனை அழிக்கடபுகுகிற நாமாக்கு மறைப்பது" என்று அதுதன்னையே சொல்லுகிறுள்.

கo. ஜகத்கூஷாபம் பிறக்குமபடி மடலூாந்தாகிலும் நிரதிசய போக்யனை வனைக் காணக்கடவே னென்கிறுள்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாயமொழி அப்யசிக்க வல்லாரிருநத தேசததே அவன் தானேவந்து நித்ய ஸம்ஸ்லேஷம் பண்ணுமென்கிறுா.

சு-ம் திருவாய்மொழி—ஊனேல்லாம்.

மடலூர்தற்கு அசக்யமாய் அந்த காராக்ராந்தமான இரவில், ஆழ்வார் அத்யந்தம் துக்கப்பட்டதை யருளிச்செய்கிறுர்.

க. ப்ரளயாபததிலேவந்து உதவினவன் என்னை விரஹப்ரளயங் கோக்க வந்துதவாதபினபு இனி நான ஜீவிக்கையெனறொரு பொருளுண்டோவெனறு தன ஜீவநததிலே நசையறுகிறுள்.

உ. இத்தசையில் கிருஷ்ணனும வருகிறிலன; எனறேடை சம்பந்தத்தாலே அவனைப்போலே நெஞ்சேயும்பாஙகன்றிகே யொழிந்தா யென்கிறுள்.

ங. பரதநதனை யாகையாலே முடியவும் விரகறிகிறிலே னெனகிறுள்.

ச. வனையாதே ரகூஷிக்கும ஸ்ரீவாமனனும் வருகிறிலன என் சிந்தாவய சநத்தைப் போக்குவாா யாா என்கிறுள்.

நு. கிருஷ்ணனும் வருகிறிலன் நான் சப்தாவசேஷை யானேன் என கிறுள்.

சூ. முடியப்பெறுத ப்ராணனை ரகூஷிபபாா ஆனெனகிறுள்.

எ. உறங்காத தெய்வங்களைக்குறித்து நானென்செய்வேனென்கிறுள்.

அ. ஏகராததிரி அநேகயுகமாய மிகவும நலியாநினறது, எமபெருமானும வருகிறிலன, அதுகுமேலே தென்றலும நலியாநினற தென கிறுள

கூ. ரக்ஷகனுனவனும தோறறுகிறிலன என மநோதுககநதை இனிபபோ கதுவா ஆனெனகிறுள.

கo இநதராததிரியில எனனுடைய வயசுநததைக கனெடுவைநது அவன திர மாக ஒருவாததை சொலலாதே லோகமாக உறுதுவதே! யென கிறுள.

கக. நிகமததில, இவா பாசுரநகேடடாகுப பரமபதம பிராபதி யென கிறு.

நு-ம் திருவாய்மொழி—எங்ஙனேயோ

அதன பின சூரயோதயமாய திருகுறுங்குடி நம்பி பனவன பரதயக்ஷ மாகா நிறக, ததபரவணாரானை ஆழவாரைப பாரதது தாய விலகியும, அவனிடதநில தனை மனதுலகநமா யிருகிறது, நீ கோபிகவே ணடாமென றருளிச செயகிறு.

க. திருகையில ஆழவாகளோடே சோநத நமபி திருமுகதது லழகிலே என அநதகாரணம மிகவும பரவணமாகா நினறதெனகிறுள

உ. நமபியுடைய தோளழகு மாபரண ஸ்ரீயும ஸாவ தோறுகமாக நினறு நலியா நினற தெனகிறுள

ஙூ. நமபியுடைய திவயாயுதவாகமம உளளும புறம்புமொகக நிரநதரமாகக தோறறுநினற தெனகிறுள.

ச. ரக்ஷணதுகுக கவிதத முழியும தனிமாலையும பரிவடடப பனபும பாறுவதிலே நினறு எனனை நலியாநினறன வெனகிறுள

நி. ஒனறுகொனறு தகுதியான நமபியுடைய திருமுகதது லழகுகள என ஐயிா நிலையிலே நலியா நினறன வெனகிறுள.

சூ. நமபியுடைய திவவியாவயவ சோடைகள எனனெனறு நிறையப புகு நது நலியா நினறன வெனகிறுள.

எ. நமபியுடையதிருமேனியி லழகுவெளளம் எனனெனறுலே வோவிழுந தெனகிறுள.

அ. ஸாவதரிகமான அஙகசோடை என முனனே நினறு நலியா நினற தெனகிறுள.

கூ. நமபி போகயதைதகள் எல்லாவறறுமுஙகூட எனனெனறுலே புகுந து விடுகிறிலன எனகிறுள.

க0. நம்பியுடைய திருமேனி என்னெஞ்சிலே ப்ரகாசிக்கிறபடி ஒருவருக்கும் கோசரமன றெனகிறுள்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அபயஹிகக வல்லார ஸம்சாரத் திலே யிருந்தே வைஷணவாக ளென்கிறுர.

சூ-ம். திருவாய்மொழி—கடல் ஞாலம்.

பாவநாப்ரத்யகூடம் போகையால, மிகவும ஆர்த்தியை யடைந்து, கோபிகைகள் கிருஷ்ட்ண லீலகளை யநுபவித்தாற்போல், பகவத்லீலகளை யநுகரித்துத் தரிதததை யருளிச் செய்கிறுர்.

க. எனமகள் ஜகத் ஸருஷ்டியாதிவ்யாபாரங்க ளெலலாம் பண்ணினேன் நான் என்னு நின்றுள், எம்பெருமான தன் டக்கலிலே ஆவேசித தச் சொல்லுகிறுள் போலே யிராநினற தென்கிறுள்.

உ. ஸகல வித்யாவேதனமும் அவ்விதயா ப்ரவாததகத வாதிகளும நானி டட வழக்கென்கிறுள்.

ங. காரணமான ப்ருதிவ்யாதி பூத பஞ்சகங்களும் நானிட்ட வழக்கென்னு நின்று ளென்கிறுள்.

ச. காலத்ரயத்திலு முண்டான க்ரியாஜாதமெல்லாம் நானிட்ட வழக கென்னு நின்று ளெனகிறுள்.

ஞ. ஜகதரக்ஷண ப்ரமுகமான சேஷடி தங்களுமெல்லாம் பண்ணினேன நான் என்னு நின்றுள் என்கிறுள்.

சூ. கோவாத்த நோததரணம் முதலான கிருஷடன சேஷடிதங்களெல் லாம் பண்ணினேன் நான என்னு நினறுள் என்கிறுள்.

எ. எம்பெருமான் ஆச்ரித விஷயததில் இருக்கிற விருப்பைத தனபடி யாகப பேசாநின்றுள் என்கிறுள்.

அ. ஜகத் ப்ரதானரான பரம்ஹாதிகள் நானிடட வழககென்னு நின்று ளென்கிறுள்.

கூ. அகாமவர்ப்யத்வப்ரமுகமான பகவதுக்தி களைதத்தன நிச்சயிகட பேசா நினறு ளென்கிறுள்.

க0. ஸவாக்க பரமுகமான பதாததங்க ளெல்லாம் நானிட்ட வழககென்னு நின்று ளென்கிறுள்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி அப்யசிகக வல்லவாகள், ஸ்ரீ வைஷணவாகளுக கடிமைசெய்யப் பெறுவாகள் என்கிறுர

எ - ம். திருவாய்மொழி—நோற்றநோன்பு.

அந்த அநுகாராவஸ்தைபோய், உன்னை விட்டிருக்க மாட்டேன், உன் திருவடிகளே யெனக்குபாயமென்று, வானமா மலைப் பெருமாளிடத்தில் ப்ரபத்தி பண்ணினனை யருளிச்செய்கிறார்.

க. பரிபூரணரான தேவரே என் அபேக்ஷை செய்தருளவேணு மென்கிறார்.

உ. பிராட்டிக்குவந்த ப்ரதிபந்தங்களைப் போக்கினப்போலே அடியேனுடைய விரோதியையும் போக்கியருள வேணு மென்கிறார்.

ங. இத்தலையில் கிஞ்சித்காரத்தை விட்டு உன் க்ருபையாலே செய்தருளா யென்கிறார்.

ச. உதா ஹரணத்தை யெடுத்துக்காட்டி இங்ஙனே செய்ததில்லையோ எனக்கும் செய்தருளவேணு மென்கிறார்.

ஞ. செய்த வம்சம் அறிந்தேன் அத்தாலே பரியாப்தனுகிறேனே னென்கிறார்.

ஈ. அந்தவாக்ய சேஷத்தாற் சொன்ன கைங்கரியத்தை அபேக்ஷிக்கிறார்.

எ. என்னை அகற்றுதொழிய வேணுமென்கிறார்.

அ. அடிமைக்கு விரோதியான சப்தாதிகள் கடையாடுகிற சம்சாரத்திலே வைத்தபோதே என்னை அகற்றினையல்லையோ வென்கிறார்.

கூ. என் விரோதியைப் போக்கி உன் திருவடிகளில் கைங்கரியத்தைத் தந் தருளவேணு மென்கிறார்.

கo. "உன் திருவடிகளே சரணம்" என் றிருக்கும்படி என்னைப் பண்ணி யருளின மஹோபகாரத்துக்கு ப்ரத்யுபகார மில்லையென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியைக் கற்றார் கிற்கிய சூரிகளுக்கென் றும் போக்யராவ ரென்கிறார்.

அ - ம். திருவாய்மொழி—ஆராவமுதே.

பலஹித்தி யாகாமையால், ஆராவமு தாழ்வாரிடத்தில் ஆக்ரந்தநம்பண்ணி, ப்ரபத்தி பண்ணினனை யருளிச் செய்கிறார்.

க. உன்னழகாலே என்னை யுருக்குகிற உன்னைக் கண்வளர்ந் தருளக்கண் டேன், குளிராநோக்குதல் அணைத்தருளுதல் செய்யக் காண்கி றிலே னென்கிறார்.

உ. ப்ரதிவசனம் பண்ணுமையாலே முன்பு பண்ணின உபகாரங்களைச் சொ ல்லிக் கூப்பிடுகிறார்.

ஈ. நான் என்காரியம் செய்கையென் றுன்றுண்டோ நீ செய்து தலைக் கட்டித் தரவேணுமென்கிறார்.

ஊ. நினைத்த பரிமாற்றம் கிடையாமையாலே நோவுபடா நின்றே னென் கிறார்.

ஙு. உன் திருவடிகளை நான் பெறும்படி பார்த்தருளவேணு மென்கிறார்.

சூ. உன்னைப் பெறுவதொரு விரகுபார்த் தருளவேணு மென்கிறார்.

எ. உன் திருவடிகளைத் தந்து பின்னை சம்சாரத்தை அறுக்கவேணு மென் கிறார்.

அ. உன் அநுபவம் பெற்றிலேனே யாகிலும் "உன் திருவடிகளே தஞ்சம்" என்று பிறந்த விஸ்வாஸம் "குலைகிறதோ" என்று அஞ்சாநின் றேன் அது குலையாதபடி பார்த்தருளவேணு மென்கிறார்.

கூ. நீ கண்ணுலே காணலாம் படி. வரவேணு மென்கிறார்.

க0. இன்னமும் எத்தனை திருவாசல் தட்டித் திரியக் கடவேன் என்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இப்பத்தைக் கற்றார் ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு போக்யரா வென்கிறார்.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—மானேய்நோக்கு.

ஆராவமு தாழ்வாரிடத்திலும், பலவித்தி யடையாம லித் திருப்பதிக்குப் போகவேண்டுமென்று, திருநகரி பாஹ் யோத்யாந பர்யந்தமும், வந்த விடாயால் விடா ய்த்து விழுந்து, ஸகியோடே அந்தத் திருவ ல்லவாழ் ஸ்வாமியை என் றடைவே னென் றருளிச் செய்கிறார்.

க. தோழிமானைக் குறித்துத் திருவல்ல வாழிலே நின்றருளின சார்ங்கப் வரன் திருவடிகளைக் கிட்டப் பெறுவதென்றே வென்கிறாள்.

உ. நிர்வஹிக்கிற தோழிமார்கள் தங்களையே, அவன் பாதரேணுவை நான் சூடுவதென் றென்கிறாள்.

ஙு. தோழிமானைப்பார்த்து நான் அவனை நித்யாநுபவம் பண்ணப்பெறும் நாள் என்றென்கிறாள்.

சு. என்னுடைய நற்சீவ நவன் பக்கலது, உங்களுடைய ஜல்பம் வ்யர்த்த மென்கிறாள்.

நு. நான் செய்தபடி செய்ய இக்கன்களின் விடாய்தீரக்காணப் பெறுவ தென் றென்கிறாள்.

சூ. திருவல்லவாழிலே நின்றருளின ஸ்ரீவாமனனுடைய போக்யமான திரு வடிகளை நான் காண்பதென்றே வென்கிறாள்.

எ. அவன் திருவடிகளிலே நித்யமாகப் பூவை அணிந்து தொழவல்லோமே யென்கிறாள்.

அ. அவன் திருவடிகளிலே சாவகாலமு மிடைவிடாதே அடிமைசெய்யக் கூடவற்றே யென்கிறாள்.

கூ. அவனைக் கண்டு தொழும்படி அவன் அருள்கூடவறதே யென்கிறாள்.

கo. அவன் திருநாமங்களைச் சொல்லக் கூடவறதே யென்கிறாள்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழியை அப்யசிக்க வல்லார சம்சாரத்திலே இருந்துவைத்தே பகவத் குணநுபவத்தாலே யெல்லாநிலும் சிறந்தவராக ளென்கிறார.

கo - ம். திருவாய்மொழி—பிறந்தவாறு

அர்ச்சாவ தாரத்தில் பலசித்தியா காமையாலே, அவதாரங்களில் ப்ரவேசித்துக் குணநுபவத்தில் மருச்சைநில்யம் வராமற் செய்யவேண்டுமென்று, எம்பெருமானை ப்ரார்த்தித்ததை யருளிச் செய்கிறார்.

க. சைதில்லியம் நீங்கி உன்னைத் தரித்து நின்று நான் அநுசந்திப்ப தெப்போ தென்கிறார்.

உ. வளர்ந்தவாறுதானிருக்கிறபடி சொல்லுகிறார.

ங. உன்பாலசேஷ்டிதங்கள் என்னை கலியாநின்ற தென்கிறார்.

ச. பவுத்தாவதார வ்ருத்தாந்தம் மிகவும் என்னை கலியாநின்ற தென்கிறார்.

ஞ நீ பண்ணின சேஷ்டிதங்களை அநுசந்திக்குந்தோறும் மநஸ்ஸு மிகவுங் அழியாநின்ற தென்கிறார்.

ட. உன் சேஷ்டிதங்களை அநுசந்திக்க வல்லேனும்படி பண்ணி யென்னை ரக்ஷிக்க வேணு மென்கிறார்.

எ. கண்ணாலேகண்டநுபவிக்க வல்லேனும்படி பண்ணி யருளவேணுமென்கிறார்.

அ. உன் குணசேஷ்டி தாதிகளைக் கேட்ட கேட்டபோது தோறும் சிதிலனாகா நின்றேன் என்செய்கேனென்கிறார.

கூ. நானுன்னைத் தரித்துநின்று அநுபவிபடதென் றென்கிறார.

கo. சமுத்திரமதனவை சித்திரியத்தை அநுசந்தித்து சிதிலனாகாநின்றேனை, உன்னைத் தரித்துநின்று அநுசந்திக்க வல்லேனும்படி விரகு சொல்லவேணு மென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இப்பத்தும் கற்றார் பரமபதத்திலே போய் நித்யாநுபவம் பண்ணப் பெறுவரொன்கிறார்.

கூ - ம ப தி து

விரோதி நிரஸநசீலனனெவன றிருவடிகளிலே

சரணம புகுகிறா

கி-ம திருவாயமொழி — வைகல

அவதாரஙகளாலும, இஷ்டவிதி யிலலாமற பினனையும அசசாவதாரஙகளிலே இறஙகி, திருவண வண ரோஸவாமி விஷயமாக பகஷிகளாத தாது விடடதை யருளிச செயகிறார

க சில குருகுகளோ நோககி, திருவனைவணரிலே சனறு எமபெருமானுக கென தசையை அறிவியுஙகோ ளெனகிறாள

உ ஆநதரகஷணஸதிலே தீகஷிதனனைவனுக ெகன ஆறறுணமையை அறிவியெனறெறு நாளையை யிரகிறாள

ங திறஙதிறமாகச சஞசரிகிற புளளினஙகளைகணடு, என வயசநதனை அறிவியுஙகோ ளெனகிறாள

ச சில அனனஙகளைகுறிதது, சரீரம கடடழிநது சிதிலையாக நினறு ளெனறு சொலலுஙகோ ளெனகிறாள

ஞ திரியவுஙக சில அனனஙகளைகுறிதது, அததேசம புகுகானை மறபபிகசும நீஙகள புகுகால எனனையும நினையுஙகோ ளெனகிறாள

ட சிலகுயிலகளைகுறிதது, அவனுகெனதசையை அறிவிதது அஙகுனினறு மொரு மறுமாறறஙகொணடு வநதருளிச செயயவேணு மெனகிறாள

ண சில கிளிகளைக குறிதது, அவனடையாளஙகளைச சொலலி இவவடையாளபபடியேகனடு எனகுகாக வொருவாறதனை சொலலுஙகோ ளெனகிறாள

த சில பூவைகளைகுறிதது, மீனடுவரு தனைகுச சொலலலாமபடி வயகதமாக கனடு ஒரு மறுமாறறம கேடடுவரு சொலலவேணு மெனகிறாள

ந சில வானஙகளைக குறிதது, ஏகாநதததிலே "நகசசிநகாபராதயதி" எனபார முனபாக எனனிடை யாடடதனை அறிவியுஙகோ ளெனகிறாள

ப சில வனடுகளைக குறிதது, அவா இதனலையில சதனையு மிலலையெனறிருபபா, அவரு முளளெனறு சொலலுஙகோ ளெனகிறாள

ம சில கிளிகளைக குறிதது, அவனடையாளஙகளைச சொலலி இவவடையாளபபடியேகனடு எனகுகாக வொருவாறதனை சொலலுஙகோ ளெனகிறாள

ய சில பூவைகளைகுறிதது, மீனடுவரு தனைகுச சொலலலாமபடி வயகதமாக கனடு ஒரு மறுமாறறம கேடடுவரு சொலலவேணு மெனகிறாள

ர சில வானஙகளைக குறிதது, ஏகாநதததிலே "நகசசிநகாபராதயதி" எனபார முனபாக எனனிடை யாடடதனை அறிவியுஙகோ ளெனகிறாள

ல சில வனடுகளைக குறிதது, அவா இதனலையில சதனையு மிலலையெனறிருபபா, அவரு முளளெனறு சொலலுஙகோ ளெனகிறாள

வ நிகமதனில, இதனிருவாயமொழி வலலவாகள ஸாவேஸுவரனுகு ஸபரூஹாவிஷய மாவ ெனகிறார

உ-ம். திருவாய்மொழி—மின்னிடைமடவார்.

தூதிகோகதியால ஸர்வேஶவரன விளம்பிதது வருகையாலே,
யுமகருவேணடினை ஸ்தரீகளிருகக, இங்கே வரவே
ணடாமெனறு, ப்ரணய கலஹததாலே திரஸ
காரம பணணினனதை யருளிச செயகிறார

க. இபபடி வரவுதாழததது மிததலையை யொழியச செலலுவதா யனறி றே, கடிகவருதுகொணடு நினறனை பாரை யும கழலையு மெடுதது கக கொணடானை, அலடபிய லாபமெனறு தோறறுமடபடி நினறனை, இததலையில பணணகக வவயாமோவற மடங்கலு மிவறறினை பக கலிலே பணணினறனை. அவனபடுகிற வலமாபபைகக்கணடு "இவை யெலலாம நமமைகக்குறிதது செயகிறனை னெலலலாம, தானகலாது பிரிநதவாகளுடைய உபகரணங்களாகக கொணடுசெயகிறனித தனை, இவனுடன வாதததைசொலலலாதே யிருகக்கிறதனை" எனறு "வாராய நீநினைகக்கிறவாக ளதனறு காணிவை உனகக்கு பேசுவா விஷயமான எங்களது காணிவை, இவறறைதநது அவாகள பகலி லேறபபோ" வெனகிறாள.

உ. நொகக்குபபெறுதவனை முகமடாகக்கடி பெறுவனை, வாதனைதேடகப பெறுதவன"போ" யெனனவுங்பெறறனை, இனிஇதறகு மேறபட கருதாததனுகையிலலை யிறே "போ" எனறுல அவவாதையே யனறிறே அவன புதபிபணணுவது, அதிலகவாயி லொடுகிறது மறியுமவனிறே "இனனமெனனை யகநதீங கொருவாள வருதி யேலெனசினமதீரவாரனே" எனறிதுதை உயமதபிளளை பாடாநிற கசசெயதே, காலாலே யுதைபபது கையாலே தளளுவதாய அபி நயிததுககாடடினறா.

க. "குழலூதுபோயிருநது" எனறிறே எனனைசசொலலுகிறது உகதமா னதுதனனை அநுவதிகக்கு மததனையிறே இனிததான "உனக குப பெண்களபடும் நீரவாயபபுளள விடங்களிலே போயிருந தூது" எனறிறே நீஙகள சொலலிறறு, அழகிது இதனனையிறே நீரவாயபபுளளவிடநதான எது அதனைசு சொலலலாகாதோ" எனறு இரணடடி உடபுகுரவிடடு நறறரிகக்கவிருநது குழலிலினிய பேசசிலே கைவைததான. குழலோசைபோ லெனறிறே பேசசி லினிமை யிருகக்குமபடி "நானசெயதபடி செயகிறேன" செவி யோசை வைததெழ குழலூது போயிருநது" எனறு நீஙகள சொனன விதுகக்குக கருதது எனகக்குபபோசசுதிலலை இதனைகக் ஜாதயுசித வருததியனறோ" எனறன

சு. "நான் சொன்னவையெல்லா மிவாக ளங்யதாவாக புத்திபண்ணுகிறது; நம்மையொழியச் செல்லாமை பிறந்து ஈமனைகூணம் தாழ்ததது பொறுக்கமாட்டாமை யிறே" யென்றுபாதது ; "நீங்கள் என்னை யிங்ஙனே சொலலலாமோ நான் பித்ராதிகளுக்கு பரதந்திர னன்றே அவாக ளெனகையிலே கோலுதந்து "நீபோயப்பசு மேய்ததுவா" என்றால், என்றல, "மாட்டேன" என்னபோ மோ" என்றன ; பித்ராதிகளுககு பரதந்தராராய்க்கொண்டு பசு மேய்ப்பாா மேயகரும்படி யிதுவோ. நீசெய்யும் செயல் சோந் திருககிலிறே நீசொல்லும் சொலவும் சோநதிருப்பது எனறுள்.

ரு. "ஸநேஹிகளா யிருபபாாக்குக் குறறத்தைக் குணமாகக் கொளளவுமாம், நிஸ்நேஹிகளுகுக்குக் குணநதனனையே குறறமாகக் கொளளவுமா ம், விஷயாநுகுணமாயிறே குணதோஷஙகளிருபபது, ஆகையா லே நான் சொனனவையெல்லா மிப்போ திதத்லைக்குக் குறை யாய்த் தோறறுமிறே ; ஆனலும் மதநியஸதா சொன்னதிறே ஆததமாய்த் தலைக்கட்டுவது" என்றன்.

சூ. தங்களகவாயிலோடுகிறது தெரியாமல் மறைதது்க்கொண்டு அநபிபவ நீயைகளா யிருககிற விபபிராட்டியையும் தோழிமாரையுங்கண்டு, அவன் தனமுகமுதநிரைகளாலும் பாவகாப்பமான வுக்திகளா லும் அதனை அநுவதிதநதாடபோலே யிருககிற விலாசசேஷடி தங்களாலுமாக இவாக ளபிசநதியைக்குலைதது இனி யிவாகள் நான சொன்னவையெல்லாம் "வேண்டா" எனனமாடடாதவா கள் எனனும்படி வாய்மாளப்பண்ணி அவ்வளவிலே செனறு இவ ருடைய லீலோபகரணமான குழமணனை யெடுதது்க்கொன டான.

எ. ஸாவோபாயங்களைய மநுஷடித்து ஸ்ரீபரதாழ்வான் தன பககல்பட்ட தெலலாம் தான இவாகள்பக்கலிலே பட்டான. "வினிவாததயிது ம்பலாத"என்று மீடகையிலே போரவருநதிணனிறே "சேஷயே புரஸ்தாச்சாலாயா யாவன்மென பரசீதது" தாமேயிரங்கி மீளும் படி பன்ணுகிறென , அதுதான கேட்டாா வாயகேடகவேணு மோ புரஸ்தாத என்றுனிரோ. அபபடியே இவனும் ஸாவோபாயங் களையும் ப்ரவிாதநிபபிதததவிடதநிலு மணுகவொன்ணுதபடி கடு மைதோற்ற விருந்தாாகள் , இனிச் "செய்யலாவதென்" எனறு பாாத்தான ; "பலத்தாலே காாயங்கொள்ளுவோம்" என்று நிச்ச யிதது இவாகள் பாவையை யெடுப்பாருகக் கணிசிததான , "போ சூசிததனற் ஞாஸதுகோஸலா:" என்று நினைவறியுமவாக ளாகையா லே, எல்லாருங் கூடவைததபாவையைச செனறெடுததுகொன் டாாகள; அதுதான "டங்காாயம" என்றேயிருந்தான. "பருதக்ப்ர யதநா பேகூதிதமினறிக்கே யொழியப்பெறமேரும்" எனறு பாாத

தான. திருகுரவைபோலே ஆளுகளாயினறு கைபபிடிகக வேணடாவா யிருநதது "நலலவாயபபு" எனறு இவாகள பாவை யைச சொனறு பறறினான.

அ. கிடடினறு இவாகளை சிலமிறுகுகளைப பணணைபபுகான, "இங்கே யிருககிலனறே விதெலலாம வேணடுவது" எனறுபாரபபது ஒருவ ரொருவராகபபோகப புகாகள, "இதுவோ! பாரததபபடி" எனறு வழியைபபறறி யிருவிலங்காகக கிடநதான, உதநியான மாகையாலே வழியோரடிபபாடா யிருககுமிறே

கூ. "இவன 'போக வொடடேன' எனறு வளைதுதுககிடநதுகுப பரயோ ஜந முளளது இவனுககு நினைதததபடி பரிமாறப பெறறுளனறே, இவன முகமபாராதே யிருககிறேம" எனறு அநயவஸிதது, 'பேசாதேயிருநதவாறே தன்னை நினைததுகொணடு திருநதேம மென றிருககுமிவன" எனறு "அநயபாரதை தோறறச சிறறி லிழைபபோம" எனறிழைகபபுக, "எனனைபபாராதே யிருபபது மனறிககே சிறிதனனிய பாரதைபபணணுவதே" யெனறு சிறறிலை யும சிறுசோறறையும் தன திருவடிகளாலே யழிகக, அதநாலே யவாகளுககுச சீறறமபிறநது, தஙகள சுஙகலபதனை மறநது அவன முகதததபபாரதது சொலலுகிறாகள

கo. "நினமுகவொளிதிகழ முருவலசெயது நினறிலையே" எனறு விழுகா டறியாதே வாயதபபச சொலலிககொணடு நினறாகள, காலா லழிதததது சிறறிலையனறே இவாகள நெநசிலமறதனதையே யிறே அநதமறமபோனவாறே மெலலநோககிப பாரதாதி கேசாநதமாகப பாரததாகள, தஙகளை ஜயிககையாலனடான ஹராஷமவழிவிலே தோறறுமடடி நினறன, அவவழிவில பிறநத வேறுபாடடைச சொலலுகிறாகள.

கக. நிகமததில, இநதிருவாயமொழியைச சாதாரமாகச சொலலலவலலாக குப படவதததாரிததிரிய மிலலையெனகிறா.

நூ-ம். திருவாய்மொழி—நலதாவும்.

பரணய கலஹதததில விருததமாயிருககிற தமனமை, வசீகரிககிற விருதத விபூதிகளனை ஸாவேஸுவரன, ஸுக கொணடடனதை யருளிசசெயகிறா

க. விருதத விபூதிகளனை ஸாவேஸுவரனனத திருவினணகரிலே கானட பெறறே னெனகிறா.

உ. ஸவயதநததாலே யொருவாகுமை காணவொணணுத பெருமையையு டையவனுய வைதெனனை அடிமை கொளளுநகிறவனுரான திரு விண்ணகா ஸாவ விலகஷண மெனகிறா

ங. திருவின்னகரப்பனுடைய கல்யாண குணங்களை யொழிய வேறொரு வருகுக்கும் உந்தாரக மில்லை யென்கிறார.

ச. புண்ணிய பாபாதியாய் எமபெருமானுக்கு விசேஷணத்வன தோற் றுகிற விபூதியெல்லாம் அவன் க்ருபையாலே உண்டாயிற தென் கிறார.

ஞ. சிறியார பெரியார வென்னுதே சாவருக்கும் ரக்ஷகன் திருவின்னக ரச் சோந்தபிரா னெனகிறார.

ஞ. "நானல்லேன" என்னச் செய்தே தன்குன சேஷபூதங்களைக் காட்டி மறக்க வொனனுதபடி கலந்து அததாலே புஜ்ஜவலனு யிருகிற வன் திருவின்னகரிலே நின்றருளின சாவேபவரன் கிடார என கிறார.

எ. எததனையேனு மளவுடையாகக்கும் வலியபுகலவ னல்லதில்லை யென்கி றார.

அ. எனக்குப புகலான மாதத்திரமன்றிக்கே மறறுமெல்லாம் திருவின்ன காச்சோந்த பிரானென்கிறார.

கூ. எனக்குச் சரணமான மாத்திரமல்ல மற்றுமெல்லா மவனே யென்கிறார.

கO. அவன் திருவடிகளல்லது மறறு ரக்ஷக மில்லையெனனு மிடத்தைப புத் திபண்ணுங்கோ வென்கிறார.

கக. நிகமத்தில், இது கற்றார நித்திய சூரிகளுக்கு நாளதோறும் கவுரவ்ய ராவனென்கிறார.

ச - ம். திருவாய்மொழி—தாவை.

அவ்வாறு கூட்டிக்கொண்ட கிருஷ்ணனுடைய குரவை முதலான லீலைகளும், அநுஸந்தித்து ப்ரீதி யடைந்ததை யருளிச் செய்கிறார்.

க. அஹோராத்ரம் கிருஷ்ணகுணங்களை பரீதி பூர்வகமாக அநுபவிக்கப் பெற்ற வெனக் கினி யொருகுறை யில்லை யென்கிறார்.

உ. ப்ராதத்தித்தபடியே பெறுகையாலே திருநாட்டிலே தான் என்னை டொப்பா ருன்டோ வென்கிறார.

ங. கிருஷ்ண சேஷதிதங்களையே அநுபவிதத்துக்கொன்டு காலம்போக்கப் பெற்ற வெனக்கு "இன்னது பெறறிலேன்" என்று சோவவேண் டுவதில்லை யென்கிறார.

ச. கிருஷ்னனை அநுபவிக்கப்பெற்ற வெனக் கவாப்தவய முன்டோ வென்கிறார.

ரு கமஸனை மாயததபடியையினறிரு தநுபவிகபபெறற வெனகோ
கொதிரிலலை யெனகிறரா

சூ. கிருஷணனுடைய பரதிகூல நிரசந பரமபனையை அநுபவிகபட பெறற
எனகொரு மநோதுகபம இலலை யெனகிறரா.

எ. அவனுடைய சேஷதிதங்களை நினகபதும நெருஙசுடைய வெனகபட பூமி
யில நிகரிலலை யெனகிறரா

அ கிருஷணை சேஷதிதங்களையே அநுசநதிகபதும நெருஙசையுடைய வெனக
கொரு கலபகமிலலை யெனகிறரா

க சாவெறவரனை மலகபதும நாவீறறுவுடைய வெனனறை டொபபாரனை
டோ வெனகிறரா

கக பரமபதததிலை டோயபுகப படியை அநுபவிகபட பெறற வெனகபட
வேறை சில நிரவாஹகா வேணடிமபடி சுறையுடையவனறை நா
னெனகிறரா.

உக நிகமததில, இதைக கறறரா தமமைடபோலை கிருஷணபகதராவ னெ
கிறரா

ரு - ம் திருவாய்மொழி—துவளில்.

பகவதநுபவததா லொரு பரீதி விசேஷமவநது, அதி
றலை நாயகி தனமையடைநது, தொலைவிலலி மங
கலஸவாமி யிடதில அதி பராவணயம பிறநதிரு
கக, அதுகணடு தாயமாரா கோபிகக, இபராவணயந
தைப போகபட போகாது, இவளிடதில லாசை
விடுங்க ளெனறு, தோழிமாரகள தாயமாரோடு
சொலலுறு சொலலாக வருளிசசெயகிறரா.

க. இவள பரகருதி அறியாதே திருததலை விலலிமஙகலநதைக காட்டின
பினபு உஙகள ஹிதவசநதகத இவள மீறுமோ வெனகிறள.

உ. அவளூரில கொடுபுக வேணடிறுல திருநாளிலே கொடுபுகுவாருணடோ
வெனகிறள.

ங. திருநாளிலே தான கொணடுபோக வேணடிறுல திருச்சோலை யுளளிட
டுக கொடுபுகுவாருணடோ வெனகிறள

ச. அவளுனையும அஙகுளள ஸ்ரீ வைஷணவாகளையும யாதொரு நாள கண
டாள அலைறு துடங்கித தடைநிறகை தவிரநதா ளெனகிறள.

ஞ. இவள சுபாவததை அறிநது வைதது தேவபிரானுடைய வழகைக
காடடிக கெடுதததிகோ ளெனகிறள.

ட. தெளாபபலலியததாலே முதலிலே பாரகக மாடடாள, பாததாளாகில
மறறோரிடமும பாரா ளெனகிறள.

எ. அவனை சின்னமும் திருநாமமும் இவள் சொல்லப்புகுகவாசே நிறம்பெற றன வெனகிறாள.

அ. அவ்வூனாத தொழுதவன்றுதுடங்கி யினறளவுமுண்டான விவளுடைய சைதிலலியதனதைச் சொல்லுகிறாள்.

கூ. இவள மனோவாகுகாயங்கள முதலிலே துடங்கி அவனை பகுகலிலே பர வணமாயிறறின வெனகிறாள்.

கூ. அவனுலல்லது செல்லாத விவளுடைய ப்ராவன்யாதிசயதனைக கனைடு பிராடடிமாரிலே யொருதனியோ ! வெனறு சங்கிக்கிறாள்.

கூ. நிகமதனில், இதனைக கற்றவாகள் இதுகுகநூருடமான கைங்காரியதனைப் பன்னைப்பெறுவ ரெனகிறார.

கூ-ம். திருவாயிமொழி—மாலுக்கு.

இவ்வணணம் வ்யாமோஹப்பட்டாலு மநுபவம் ஸித்தியாதபடி யால், அந்த விரஹார்த்தியால மிகவும் கருணையாய், பெண ணுககு ஆபரணங்களுங் காந்தியு முதலானதுகள் நழுவிப் போயிற்றென்று, தாய்சொல்லுந் சொல்லாக வருளிச்செய்கிறார்.

கூ. இவள் ஸ்ரீவாமநப்ராதூ பாவதனதில் குணசேஷடிதங்களிலே அகப்பட்டு வளையிழந்தா ளென்கிறாள்.

உ. திருஉலகளந் தருளினபோதை திவவியாயுதாதிகளி லழகிலே அகப் பட்டுத் தன்னுடைய வழகிய நிறத்தை இழந்தா ளென்கிறாள்.

ஊ. வடதளசாயிபடிகளிலே அகப்பட்டு இவள் நன்பெருமையை யிழநதா ளென்கிறாள்.

எ. சதுராமுக ஸ்ரஷடாவான மேன்மையைப் பாராதே ஆரிதாத்தமான மஹாகுணத்தை யுடையவனுககு இவள் நீாமையை யிழநதா ளென கிறாள்

ஏ. கருஷணனுடைய விரோதி நிரசனதுகுந்தோறறு இவள் தனனுடை ய ஸ்ரீத்வத்தை யிழந்தாள் என்கிறாள்.

கூ. ஸ்ரீவாமநாதயநேகாவதாரங்களிலே அகபபடடு இவள தனனழகை யிழநதா ளெனகிறாள.

கo பரதவமென்ன, அவதாரமென்ன, ஜகதாகாரதையென்ன, இவறறை அடஙகக காடடி இவளுடைய தெலலாவறறையும கொனடாளென்கிறாள

கக நிகமததில, இததிருவாயமொழி வலலவாகள நிதயசூரிகள போகதை பபுஜிகபபெறுவ ரொனகிறாரா

எ-ம திருவாய்மொழி—உண்ணுஞ்சோறு.

இவவணணமுசானன தாயானவள மூசசிதிருகை யாலே, பெணணனவள மோஹநதெளிந தெழுநதிருநது, எனகுத தாரகபோஷக போகயமெலலாங கணணனேயென்று, நிருககோலஞாககே போகையில, தாய தெளிந தெழுநதிருநது, நனபெண திருககோலஞாககுப போனது நிசசயமென்று, தாயசொலலுமு சொலலாக வருளிச செயகிறாரா

க. தன வயிறறில பிறபபாலும இவள தன சுபாவததாலு மிவளிங்கு நினறும போயபபுகுமோ திருககோளூரொனறு அதயவசிகிறாள.

உ. திருககோளூருககே போயபபுக என டெண பிளளை மீள வருமோ? சொலலுகோளெனறு பூவைகளைத திருததாயார கேடகிறாள.

ங. திருககோளூர பரதயாசனனமாலை எங்ஙனே யுடைகுலைபடக கடவ ளெனகிறாள.

ச. இவளைகணட நாடடார குணஹீன யெனபாகளோ! குணதிகை யெனறு கொணடாடுவாகளோ எனகிறாள

ஞ. திருககோளூரிற சோலைகளையும அஙகுளள பொயகைகளையும அவன கோயிலையுங கணடாலெங்ஙனே யுகககுமோ வெனகிறாள.

சு. அவனுடைய சிநேஹ பஹுமான வீகூஷிதாதிகளைக கண்டு பரீதிபரகா ஷதாலே சிதிலையாகக கடவளாகாதே யெனகிறாள.

எ. இவள பரகருதிமாதவதையும பிரிவிலவருதசைதிலயதையு மநு சநதிதது, இவையெலலா மவவளவும செலலடபோக வலலளானே லிறே எனகிறாள.

அ. திருககோளூரில சஙகததாலே எனனைப பொகடடுபபோன வெனபெணபிளளை அசஙகமே துணையாகப போயபபுக வலலளேயோ வெனகிறாள.

கூ. அவன் பக்கலிலே அத்யந்த ப்ரவணையாயிருக்கிற விவள் சேரியிலுள்ளா சொல்லும்பழியே பாதேயமாகத் திருக்கோளூருக்கே போனுளென்கிறள.

க0. இக்குடிக்கு வரும் பெரும்பழியை நினையாதே திருக்கோளூரிலே புக்கு அவனை யொருகாலும் விடுகிறில ளென்கிறள்.

கக. நிகமத்தில், இபபதுதும் கற்றுரிட்ட வழக்குத் திருநாடென்கிறா.

அ-ம். திருவாய்மொழி—பொன்னுலக.

திருக்கோளூர்க்குப் போகிறேனென்று பலஹானியாலே போகமாட்டாமல், நடுவே யருகேயிருந்த பகுதிகளைக் குறித்து, உங்களுக்கு உபயவிபூதியுந் தருகிறேனும், என்னவஸ்தையைப் பரமபத நாதனுக்குச் சொல்லுங்களென் றருளிச்செய்கிறார்.

க சில புளினங்களைக்குறித்தது, எம்பெருமானுக் கென் தசையை யறிவித்து விபூதித்துவயதத்தையும் நான்தர நீங்களாள வேணுமென்றிரக்கிறள்.

உ. சில கிளிகளைக்குறித்து, என்னுற்றுமையை அவனுக் கறிவித்து வாது நானு மென் தோழிமாருங் கொண்டாட அதனை அங்கீகரிக்க வேணுமென்கிறள்.

ங. சில வண்டுகளைக்குறித்து, அவனுக் கெனதசையை அறிவித்துவந்து என் தலமேலே வாதியுங்கோ ளெனகிறள்.

ச. என்னை நோவுபடுத்திப போய் எட்டாநிலத்திலே யோலக்கமிருக்கை தக்கோமையோ வென்று திருநாடடிலே சென்று சொல்லுங்கோ ளெனறு சில தும்பிகளைகுறித்துச் சொல்லுகிறள்.

ஞ. தன்னுடைய கிளிகளைக்குறித்து, எங்கேனும் போயாகிலும் அவனைக் கண்டு, இதுவோஉம்முடைய தக்கோமையிருக்குமபடி என்னுங்கோ ளென்கிறள்.

சு. ஆஸ்ரிதரோடே கரசனுகையால் நம்மபேகூதிதங்கள செய்யு மவன் பாடே சென்று, இதுவோ தக்க வாறென்னுங்கோளென்று சிலபூவைகளைக் குறித்துச் சொல்லுகிறள்.

எ. "பரமசேதநன் பொகட்டுபபோனன், சைதன்ய லேசமுள்ள பகுதிகள் பறந்துபோவனவும் அன்னியபரமாவனவு மாயிற்று, இதுக்கு ஹேது, சேதநங்களாகையோ" என்று பாரதது, அசேதநமான பாவையை யிரக்கிறள.

அ - ம் திருவாய்மொழி—ஏறாளும்.

கூப்பிட்டும் வராதபடியாலே, இந்த ஸர்வேச்வரனுக்கு
உபேக்ஷா விஷயமான ஆத்மாத்மியங்கள் தமக்கு
வேண்டாமென் றருளிச்செய்கிறார்.

க. எம்பெருமான் விரும்பாத சிலாக்கியமான சிறங்கொண்டெனக் கொரு காரியமில்லை யென்கிறாள்.

உ. அவன் விரும்பாத பவ்யமான நெஞ்சால் என்னகார்ய முண்டென்கிறாள்.

ங. அவன் விரும்பாத வடக்கம் எனக்கு வேண்டா வென்கிறாள்.

ச. பெண் பிறந்தாளைப் பேணும் கிருஷ்ணன் விரும்பாத நிறமெனக்கு வேண்டா வென்கிறாள்.

ஞ. தசரதாத்மஜன் விரும்பாத அறிவினால் என்ன ப்ரயோஜந முண்டெனக் கென்கிறாள்.

ட. அவன் விரும்பாத லாவண்யத்தால் என்ன கார்ய முண்டென்கிறாள்.

எ. நான் ஆபரணம்பூண் டொப்பித்திருக்கிற விவ்வொப்பனை யார்க்கென்கிறாள்.

அ. அவன் என்னை யுபேக்ஷிக்குமாகில் என்னுடைய மேகலையாலென்ன ப்ரயோஜந முண்டென்கிறாள்.

கூ. அவன்விரும்பாத உடம்புகொண்டு கார்யமென் னென்கிறாள்.

கூ. சிலகுணத்தையும் விரோதிநிரசநத்தையுஞ்சொல்லி அவன் விரும்பாத சத்தையாலென்ன கார்யமுண்டென்றுப க்ராமத்தோடேசேர உபஸம் ஹரிக்கிறாள்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார்க்குப்பலம் பரமபதமென்கிறார்.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—நண்ணாதார்.

உன்விரோதிகளைமாளவும் வதிக்கிறேனென்றுசொன்ன, உன்னிடத்தில் விழுகரான ஜீவனைப்பார்க்கமாட்டோம், இந்த தேஹம் விடும்படி செய்யவேண்டுமென்று
ஸ்வாமியை ப்ரார்த்தித்ததை
யருளிச்செய்கிறார்.

க. காணுன் திருவடிகளிலேவந்து கிட்டும்படி எனக்கு இச்சரீர விரோதியைப்பண்ணித் தந்தருள வேணுமென்கிறார்.

உ. இவர்கள் துக்கத்தைப் போக்காயாகில் என்னை யுன் திருவடிகளிலே அழைத்தருள வேணுமென்கிறார்.

வேணுங்காணு மென்ன, இந்த மரியாதையென்று துடங்கிக் கடை றறறென்கிறூர.

எ. "உலகில் திரிவேனே" என்கிற உறைப்பாலுண்டான ஸ்வாதந்திரிய மும்முடைய தலையிலே கிடந்ததே! என்ன, சாதனமும் சாதகரும் த்வததீன மானபினபு, இவ்வாற்றுமை யெனக்கு ஸவரூபமாய் அவயிக்கு மிதஜனயன்றே வென்கிறூர.

அ. "அருளாய்" எனறவாயோடே வந்தருளக் கண்டிலா தன்பக்கல் நின்றும் பிரித்தெனனைக் கைவிடப்பாததா ஞகாதே யென்கிறூர.

கூ. உம்மை யிங்கு கெடுத்ததென் என்ன; கண்டகாட்சியிலே யிழுதுக் கொள்ளக் கடவதான விஷயங்கள் பரிமாறுகிற விடத்தே வைத தாயாகி லினிக் கெடுக்கை யென்றெனறுண்டோ வெனகிறூர.

கo. "ஐரவாயாதிகள் அல்பாஸ்திரங்கள்" என்று "வேண்டா" என்கிறீராகில் அவ்வளவனறிறே அநந்தமுமாய் ஸ்திரமுமா யிருக்குமிறே ஆத்மாநுபவம், அத்தை அநுபவித்தாலோ வென்ன; நீ சொன்னது உபபததியாகிற செய்யலாயிற்று "அவை அல்பம் அஸ்திரம்" என்ற விடம் ஸ்வரூபகதநம் பண்ணினே னத்தனை, உன்னுடைய போக்யதையைச் சொல்லிறறும், ஸ்வபாவ மிருந்த படி சொன்னே னத்தனை; "அது தீது" என்று விடடும் "இது நன்று" என்று பற்றுகிறேனுமல்லேன், உனனைப் பறறிற்றும் நீயாகையாலே அவற்றை விட்டதும் நீயல்லாமையாலே யென்கிறூர.

கக. நிகமத்தில், இப்பத்தும் கறறவாகள் சாவேரவரனுக்கு அந்தரங்க கிங்காராவ ரென்கிறூர.

கo-ம். திருவாய்மொழி—உலகமுண்ட.

ஆழ்வாரா க்ரந்தம்பண்ண, உமமுடையபொருட்டே பரம பதந்தைவிட்டு இதுவே பரமபதமாக்கிக்கொண்டு திரு மலையிலே வந்திருக்கிறேமென்ன, அலாமேல் மங் கைநாச்சியாரை புருஷகார மாக்கிக்கொண் டு, திருவேங்கட முடையானை ப்ரபத்தி செய்ததை யருளிச்செய்கிறூர்.

க. உன்னையொழிய வேறுகதியின்றியே யிருக்கிற வென்னை உனதிருவடிகளிலே சேரும்படி பண்ணியருளவேணுமென்கிறூர.

கூ. அவன் பக்கலிலே அத்யந்த ப்ரவணையாயிருக்கிற விவள் சேரியிலுள்
ளார் சொல்லும்பழியே பாதேயமாகத் திருக்கோளூர்க்கே போ
ணுளென்கிறாள்.

க0. இக்குடிக்கு வரும் பெரும்பழியை நினையாதே திருக்கோளூரிலே புக்கு
அவனை யொருகாலும் விடுகிறில ளென்கிறாள்.

கக. நிகமத்தில், இப்பத்தும் கற்றாரிட்ட வழக்குத் திருநாடென்கிறார்.

அ-ம். திருவாய்மொழி—பொன்னுலகு.

திருக்கோளூர்க்குப் போகிறேனென்று பலஹானியாலே
போகமாட்டாமல், நடுவே யருகேயிருந்த பகவதிகளைக்
குறித்து, உங்களுக்கு உபயவிபூதியுந் தருகிறேனும்,
என்னவஸ்தையைப் பரமபத நாதனுக்குச்
சொல்லுங்களென் றருளிச்செய்கிறார்.

க. சில புள்ளினங்களைக்குறித்து, எம்பெருமானுக் கென் தசையை யறி
வித்து விபூதித்துவயத்தையும் நான்தர நீங்களாள வேணுமென்
றிரக்கிறாள்.

உ. சில கிளிகளைக்குறித்து, என்னுற்றுமையை அவனுக் கறிவித்து வந்து
நானு மென் தோழிமாரும் கொண்டாட அத்தை அங்கீகரிக்க
வேணுமென்கிறாள்.

ங. சில வண்டுகளைக்குறித்து, அவனுக் கென்தசையை அறிவித்துவந்து
என் தலைமேலே வர்த்தியுங்கோ ளென்கிறாள்.

ச. என்னை நோவுபடுத்திப் போய் எட்டாநிலத்திலே யோலக்கமிருக்கை
தக்கோர்மையோ வென்று திருநாட்டிலே சென்று சொல்லுங்கோ
ளென்று சில தும்பிகளைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாள்.

ஞ. தன்னுடைய கிளிகளைக்குறித்து, எங்கேனும் போயாகிலும் அவனைக்
கண்டு, இதுவோவும்முடைய தக்கோர்மையிருக்கும்படி என்னுங்
கோ ளென்கிறாள்.

கூ. ஆஸ்ரிதரோடே கரசரணகையால் நம்மபேக்ஷிதங்கள் செய்யு மவன்
பாடே சென்று, இதுவோ தக்க வாறென்னுங்கோளென்று சிலபூ
வைகளைக் குறித்துச் சொல்லுகிறாள்.

எ. "பரமசேதநன் பொகட்டுப்போனான்; சைதன்ய லேசமுள்ள பக்ஷிகள்
பறந்துபோவனவும் அன்னியபரமாவனவு மாயிற்று; இதுக்கு ஹே
து, சேதநங்க ளாகையோ" என்று பார்த்து, அசேதநமான
பாவனையை யிரக்கிறாள்.

எ - ம். ப த் து.

இப்படி பெரிய பிராட்டியார் முன்னிலையாக சரணம்புகக விடத்திலும், தக்தபடம்யாயம் போலே ஸம்ஸார மநுவர்த்திக்கிற படியைக்கண்டு விஷண் ணராகிறார்.

க-ம். திருவாய்மொழி—உண்ணிலாவிய.

ப்ரபத்திபண்ணினாலும், பரபந்த பரிஸமாப்தி நிமித்தமாக ஈஸ்வ ரன் பலத்தைக் கொடாமல் விளம்பிக்க, மிகவுமார்த்தராய், தன் திருவடிகள் சேராதபடிகு இன்னு மிந்தரியங்க ளாலே எத்தனைநாள் பாதிபபிப்பனே வென்று, ஆக்ரந்தநம் பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறார்

க. உன்னுலலலது செல்லாதபடியாய் உன் திருவடிகளிலே சரணம்புகுந்த என்னை இந்திரியங்களாலே நலியப் பாராநின்று யென்கிறா.

உ. தாப்பலனுனை வென்னை இந்திரியங்களாலே சாவகாலமும் நலிவித்து இன்னுனை யறிவிக்க வொண்ணுதபடி போதியென்கிறா.

ங. ஜகத்துக்கு சாவவித ரகூஷகனுய் வைத்து என்னை யுன் திருவடிகளிலே கிட்டாதபடி யிந்திரியங்களாலே நலிவித்தா லுனக்கென்ன ப்ர யோஜன முண்டென்கிறா.

ச. நீயே யிவ்வாத்மாவுக்கு நிரதிசய புருஷார்த்தமென்னு மிடதனை நான றியாதபடி சப்தாதி விஷயங்களைக்காட்டி யெனனை ப்ரமிப்பித்துப் போகாநின்று யென்கிறா.

ஞ. விஷயங்களாலும் இந்திரியங்களாலும் ப்ரதிக் ரியமாம்படி நலிந் தென்னை நீ கைவிட்டால் வேறு ரகூஷகருண்டோ வெனகிறா.

ஸ. அளவுடையாரையும் நலியக்கடவ விந்த்ரியங்கள் நீயும கைவிட்டால் தாலபனுனை வென்னை என்படுததா வெனகிறா.

எ. நீயுபேகூஷித்தால் அதிகலமான விந்திரியங்களை என்னுலே வெல்ல வுபா யமுண்டோ வென்கிறா.

அ. என் ப்ரக்ருதி சம்பந்தத்தை அறுத்து நான் மநோவாக்காயங்களாலே யுன்னை நிரந்தரமாக வநுபவிக்கும்படி பண்ணியருள வேணு மென்கிறா.

கூ. விஷயங்களிலே ஆத்மாவைத் தள்ளுமிந்த்ரியங்கள் என்னை நலியாத படி பண்ணவேணு மென்கிறா.

க0. அடிமைக்கு விரோதியாய விஷயாநுபவத்துக்குப் பாங்காய உடம் பைத் தந்தாய் அதுவே ஹேதுவாக ஐந்து இந்த்ரியங்களும் நலி

யா நினறன, அவறறைட பரிஹரித்தருள வேணுமென்று ஆசாதி யோடே கூடபிடிகிறா

கக. நிகமத்தில, இத்திருவாயமொழி அபயசிதாசாகரு நிரந்தரமாக விடநிரி யங்களால ஆதமாவுகரு வரும கலிவு போமெனகிறா.

உ - ம் திருவாய்மொழி—கங்தலும்

இவ்வணணமழுத்த ஆழவார் மோஹித்திருக்க, திரு தாபார பெரிய பெருமாளுகுறித்து, இடமாயகி விஷயமாக எது ஸங்கலபித்திருகிறீரென்ன கேடடதாக வருளிசசெயகிறா.

க இபபிராடடியுடைய பேசசுகரு நிலமனறிகசே யிருகிற தனமையைட பெரிய பெருமாளுக கறிவித்து இவள நிறத்தில பெயதருள நினைத்திருகிறதென எனகிறாள.

உ. இப பெணபிளளையுடைய தசை யெனனுய விரோயகக்கடவ தொனகிறாள.

ங. இவளிவ்வவஸ்தையை பராபதையாகைக இவளிடையாட்டத்தில நீர செயத தெனனெனகிறாள.

ச. உபமையொழிய ஜீவிகக்மாட்டாத விவள திறத்து செயதருள நினைத் திருகிற தென எனகிறாள.

ஞ இவளுகரு பரதிகூணம பேதித்தொனறுடனன்று சோராதே வரு கிற வவஸ்தா பேதங்களை யறிவித்து இவளை யிபபடிட படுத்துகை உபமுடைய நீமைகரு போதுமோ வெனகிறாள

சு. இவ ளிவ்வளவாபனனையாயிருக்க இவளாத்தி தீர்த்தருளா தொழி கைகரு காரணம எனனுடைய காமவிபாக மெனகிறாள.

எ. ஆசாரயங்களை அநுசந்தித்தப பொறுகரு மளவுகளிலே யனறு சுக துக்கங்களைச சுமத்துவது, இபபடி எனனைப படுத்தலாமோ வென னுனறு ளென்கிறாள.

அ. இவளுகரு மெனமேலன வருகிற நோவுகள தீகைகரு நான செயவ தெனனெனகிறாள.

கூ இவளுடைய துக்கத்துக கொரு முடிவுகாணகிறிலே னெனகிறாள

கo இனிக கிடடமாட்டாளோ! வெனனும்டி அவஸனையான விவள பெ ரிய பெருமாள திருவடிகளைச சமசிலேஷிக்கப பெறுறுளென கிறாள.

கக நிகமத்தில, இதனை அடியசிக்கவலலா இவா படட கிலேசம படாதே திருநாடடிலே நிரதிசயானந்த யுகதராய நித்யசூரிகள சூழவிருக கப பெறுவரெனகிறா.

ந-ம். திருவாய்மொழி—வெள்ளச்சுருசங்த.

தாய்ப்ரஸங்க வஸாதபணணின நம்பெருமாள் கீர்த்தனததால்,
ஆழ்வார் மோஹத்தைதவிடநக கிட்டவிருகிற திருப்
பேனையில் திருப்பதிக்குப் போவேனென்று, உத்
யோகிகுமளவில் தாய்தவிர்க்க, வீரத்தா
லும் போவேனென்றுசொன்னைத
அருளிச்செய்கிறார்.

க. இப்பிராட்டி வாசாமகோசர மாம்படி நனசகு வாத்திகிற வியசந்த
தாலே தென் திருடபேனையிலே போகவேணுமென்று நனகுகுட
பிறந்த தசையை வினவுகிற திருதாயமாருக்குச் சொல்லுகிறாள.

உ. தாயமாரோடு தோழிமாரோடு அயறசேரி யுள்ளாரோடு வாசியற வந்து
திரண்டு ஹிதருசொல்லப புக்காகள். உங்கள் ஹிதவசந
கேளாதபடி நிரவதிகமான பரதவ சௌலப்பியங்களையுடையவன
பக்கலிலே சகதமாயப்போன வென்னெருசைத தகைய மாட்டி
றிலேன், என்னெஞ்சைக கடல் கொண்டது காணுங்கோ னெனகி
றாள்.

ங. நெஞ்சுதானினிச் செய்வதென், அவபவாதி சோபைகளிலே யகபபட்டு
அதுவும் தனக்குளள தடங்கலும் இழந்தது காணனெகிறாள.

சு. என்னெஞ்ச மவனுலே யபஹருதமாயிறறு நான் எத்தைக்கொண்டு
போது போகுவ தென்கிறாள்.

ஞ. ஸ்ரீத்வம் பண்டேபோயிற்று ப்ரயோஜந மில்லாத தசையிலே கொடு
போக நில்லாதே எனனை யேறகவே கொடுபோயத தென திருப
பேனையிலே விடுங்கோ னென்கிறாள்.

ஸு. எனகிங்குத தரிப்பதரிது,ன்னடென வெனனைத தென் திருப்பேனையி
லே கொடுபுக்கு மகர நெடுங்குழைக்காதனை காட்டுங்கோ னெனகி
றாள்.

எ. என்னெஞ்சு தரிக்கைககு விரகு பாரத்துத் திருப்பேனையிலே புகுகாற்
போலே காணு மங்கே புகுமத்தனை யெனகிறாள்.

அ. நீங்களாக விசையீகோளாகில் தன வேணடப்பாடு தோற்ற வெழுந்தரு
ளியிருக்கிற தென் திருபபேனையிலே நான்போயப புகுவேனென
கிறாள்.

கூ. நீங்களினி என்னைததேற்றி ப்ரயோஜநமில்லை, தென்திருபபேனையிலே
போய்ப்புகக் கடவே னென்கிறாள்.

கO. நாட்டாரன்றே எனக்குத் தேட்டமெனகிறாள.

ககூ. நிகமத்தில், இததிருவாய்மொழி கறறூ பகவத் கைங்காயத்திலே மிகவு
மவகாஹித்தா னெனகிறூ.

சு - ம். திநுவாய்மொழி—ஆழியெழ

விஸ்லேஷ விஸனதத்திலிருக்க, ராஜவரை நனஅவநார விஜ
யங்களெலலாவற்றையுங் காட்டட, நரிதநவையெல
லாம அநுஸந்தித்ததை யருளிசெயகிறார்.

க. அவை யெலலாவற்றுககு மடியாகத திருவுலகளந்தருளின பெரிய விஜ
யத்தை அநுசந்திகிறார.

உ சமுத்திரமதநவைசித்திரியை அநுசந்திகிறார

ங. மஹாவராஹ வருந்தாந்தத்தை அநுசந்திகிறார

ச மஹாபரளயத்தில ரக்ஷணபரகாரத்தை யருளிய பெயகிறார

ஞ பாரதசமர வருத்தாந்தத்தை யருளிசெயகிறார

சு. ஹிரண்யவத வருத்தாந்தத்தை யருளிசெயகிறார.

எ ராமவருத்தாந்தத்தை யருளிசெயகிறார

அ பாணவிஜய வருத்தாந்தத்தை யருளிசெய்கிறார

கூ. சிருஷ்டியும விசஜாதீய மாகையாலே அதனையும விஜயமாக வுறுப
திகிறார.

க0. கோவா தநோத்தரணமபண்ணி ரக்ஷித்தசெயலை அநுசந்திகிறார

கக. நிகமத்தில, இதை அபயசித்தவாகளுக கிதுதானே விஜயந்தரு கொ
டுககு மெனகிறார.

ஞ-ம் திநுவாய்மொழி—கற்பார்

விஜயோபாதாநங்களுககு மூலமான ராமகிருஷ்ணாதயவதாரங்கள
விடடு, சேதநரிதர தேவதைகள யாஶ்ரயித்தாக கொ
டபோகிறாகளென ருசசரியபபடடு, தாம
பகவத குணாநுபவத்தால பரீதரா
னத்தை யருளிசசெயகிறார்

க சகலரவாத்திக திருமகளை யலலது கறபரோ வெனகிறார

உ. கீழசசொனனதிற காட்டிலல அதிககுணத்தை அருளிசெயகிறார.

ங. கேசிஹந்தாவினுடைய கோத்திரையொழிய வேறொருனைக கேழபட
ரோ வெனகிறார.

ச. சிசுபாலனுககுத தனனைகொடுத்ததோ ரோறறமோ பரளயத்திலே மங
கிகிடந்த ஜகத்தை யுண்டாகின விமமஹா குணத்துக கென
கிறார

ஞ. ஜகத் சிருஷ்டிபண்ணின தோரோறறமோ ஸ்ருஷ்டான ஜகத்தை பரள
யங்கொளள மஹாவாராஹமாய எடுத்து ரக்ஷித்த குணத்துகென
கிறார.

சூ. கீழ்ச்சொன்ன குணங்கள் தாணுேற்றமோ அலம்புரிந்த நெடுந்தடக் கையைக் கொண்டு கோடடங்கை வாமநு யிந்தப் பூமியை ரகூஷித்த மஹாகுணத்துக் கென்கிறூ.

எ. ஸ்ரீயஃபதியான தன்னைத் தாழவிட்டிரந்து ரகூஷித்தது பெரிய வேறற மோ தேவதாந்திர பஜநம் பண்ணின மாக்கண்டேயனை விஷயீக ரிதத விம்மஹா குணத்துக் கென்கிறூர்.

அ. நரத்வசிம்ஹதவங்க ளிரணடையு மேலிடடுக் கொண்டாஸ்ரிதரகூ ணம் பண்ணின மஹாகுணத்தை யருளிச்செய்கிறூ.

கூ. ஆஸ்ரிதனுக்காக நரசிம்ஹமானவதிலு மதிக குணமான சாரதய வ்ருத் தாந்தத்தை அநுசந்திக்கிறூ.

கo. சம்சாரம் மறுவலிடாதபடி பண்ணித் தன் திருவடிகளிலே சோத்துக் கொண்ட தொரு மஹோபகாரத்தை யருளிச்செய்கிறூ.

கக. நிகமதத்தில், இதை அப்யசித்தா சம்சாரத்துகளுள்ளே யிருந்துவைத்தே சுதந்தபாவ னெனகிறூ.

சூ - ம். திருவாய்மொழி—பாமநு.

குணனுபவம் பண்ணி, அப்படிப்பட்ட ஈஸ்வரனை, ப்ரத்யகூஷீ கரிக்கவேண்டுமென்று ரூசைப்பட்டு, லபியாமையால், எப் போழ்துமமை யடைவேனென்று ஆக்ரந்தநம் பண்ணினதை அருளிச்செய்கிறூர்.

க. ஜகத்ஸ்ருஷடியாதிகளைப்பண்ணி யுபகரித்து நிரதிசய போக்யனையிருக் கிற வுன்னை உன்னுலே யுபகாரங்கொண்டின் சுவடறிந்தநான் கிடடுவதென்று வென்கிறூ.

உ. உன்திருவடிகளை அனன்யபரனையிதுவே ப்ரயோஜனமாக விருக்கிற நான்என்று பெறக்கடவே னென்கிறூ.

ங. நீ நிரஹேதுகமாகவநது த்வதேகதாரகனும்படி யென்னைப்பண்ணியரு ளினுய்; ஆனபின்பு நீயேகுறையும் செய்தருள வேணுமென்கிறூ.

ச. என் அபேகூதிதம் நீயேசெய்தருளுமை தொழிய என்னுற செய்யலாவது ஒன்றுமில்லை யென்கிறூ.

ஞ. உன்னைப்பெறுகைக் கொருசாதனத்தை யநுஷடித்துவந்து டெறுகை யென்றென்றுண்டோ வென்கிறூ.

சூ. உன்னைவந்துகிட்டும் உபாயம் அறியே னென்கிறூ.

எ. "நானிவ்விழவோடே கிடந்து முடிந்துபோ மித்தனையாகாதே" யென கிறூ.

அ. பரதிசூலவாக்கந்தைக ளொனைறருளின ஸாவேஸவரஜனக காலாவலயலோ
மே யெனகிறார

கூ. ராவணநிகளை நிரசிந்து நுஸரதாந்மஜனை நெருநேசகாணவலயலோமே யெ
னகிறார

கo. இபபடி நமகருபபேறறுகருக களைணழிவினறிகேயிருந்துபிலைபு அவளை
நனைன நமகருந்நிருமென றறுநியிடுகிறார

கக. நிகமநந்நில, இதைகநறறுணை மதிமுகமடநைதயா விருபபிந்நிருடலயலா
லோடுபாடிசு சிலாகிபபாக ளெனகிறார.

எ - ஸ் நிருவாயிமோழி—ஏழையரீ

இவ்வளணமை ஆகாரநநம பணணினிறக, ராஸவரன் பாலநாபாரதய
ஸுநம பணணுதுனைகயி லந்து நிவ்யாவயவ ளெளாந்நியம நிமைருரு
பாஹறயஸமஸலஷணாகற மிலலாமையால, வருந்நமா
யிருகிற நென்று தாயமாரோடும தோழிமாரும
ளோடுந் சொனனதாக அருளிசசெயகிறார

க. இமமுகநதுகரு நேநதிரபூநா நாமளேறுவெளறு மூமபாடந நிருநாமன
களில அழரு வநது நமமை நலிகிற படியை யருளிச செயகிறாள.

உ. "இரணடுகரும நடுவே நாமிருகக விவைமுற படினகையாவுநெனை அந்த
ஜனயோ நமமுகரு வலி" எனறு நிருமுகநிலழரு நலிகிறபடியைச
சொலலுகிறாள.

ங. அது தன முகரு வலிகாடட நாமபேசாதே யிருநநால "அந்நஜனயோ
விதின வாயவலி" யெனறு நமமை யேசுவாகளெனறு நிரபபவ
ளநதி ளழருவநது நலிகிற படியை யருளிச-செயகிறாள.

ச. நிருபபுருவநநி லழருவனைநது கொடுவநது நலிகிறபடியை அருளிச
செயகிறாள

ரு. நிருமுறுவலி லழருவநது நலிகிறபடியை அருளிச-செயகிறாள

ஸ. நிருகாதி லழருவநது நலிகிறபடியை அருளிசசெயகிறாள.

எ. நிருநுதலி லழருவநது நலிகிறபடியை அருளிச-செயகிறாள.

அ. கீழ நலிநதவை யெலலாம சேரவொரு முகமாய வநது நலிகிறபடி.
சொலலுகிறாள.

கூ. நிருகுழற கறறையி லழருவநது நலியாநின்ற நெனகிறாள.

கo. நிருவபிஷேகநதி லழருவநது நலிகிறபடியைச சொலலுகிறாள.

கக. நிகமநந்நில, இந்நிருவாய மொழியை அபயசிநநவாகள நிநயரூரிகளோ
டேகூடி நிநதியாநுபவம பணணபபெறுவ ளெனகிறார.

அ - ம். திருவாயீமொழி—மாயா.

அவ்வாறுபத்ர வப்படுகிறவென்னை, இந்தலீலாவிபூதியிலே நிறுத்தின தெப்படிப்பட்ட ஆச்சரியமோவென்ன, ஒன்று கேட்க வேறே வொன்று சொலலிப் பரிஹரிப்பாரைப்போலே, என்ப்ரகார மிவ்வளவோவென்று, தன்னுடையவிசித்ரவிபூதியெல்லாம் காட்ட, வதைக்கண்டாச்சரியப்பட்டதை யருளிச்செய்கிறார்.

க. விசித்ரமான காரணகாரணங்களை யெல்லாம விபூதியாகவுடையனையிருக்கிற விருப்பை அநுசந்தித்தது இவையென்னபடிகளென்று ஆச்சரியப்படுகிறார.

உ. சந்திரசூர்யாதி பதார்த்தங்களையுடைய தனக்கு விபூதியாக வுடையனையிருக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறார.

ங. யுகங்களையும் அவ்வவ்க்காலங்களிலுண்டான தேவ மநுஷ்யாதிகளையும் விபூதியாகவுடையவ னென்கிறார

ச. நித்யாநித்யபதார்த்தங்களை விபூதியாக வுடையனையிருக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறார.

ஞ. மயாவநமதிநலமருளி, பின்னையும் எனக்குப் பொருந்தாதபடியான சம்சாரத்திலே எனனைவைத்து ஜீவிப்பித்துக் கொடுபோகுகிற விவவாச்சரிய மிருந்தபடியை எனக்கருளிச செய்யவேணு மென்கிறார.

ட. விஷமரணுதிவிருதத பதார்த்தங்களை விபூதியாகவுடையனை யிருக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறார.

ண. துக்கஹேதுவான வபிமானந துடக்கமான விசித்ரபதாததங்களை விபூதியாக வுடையனையிருககிறபடியை அருளிச்செய்கிறார.

த. சகலஜகததையும் ஸ்ருஷ்டித்து, அந்தாபஹிச்சவ்யாபித்து, இப்படி நிவஹித்துவைததுத தாரேயனையிருக்கிற விதென்ன வாச்சரிய மென்கிறார.

ந. க்யாநேந்த்ரியங்களும் காமேந்தரியங்களும் சப்தாதி விஷயங்களும் அவனுக்கு விபூதியாயிருக்கிற இருப்பை அநுசந்திக்கிறார.

ப. வேதைக சமதிகம்யனைய்க் காரணமாய அதி சூக்ஷமமாயிருந்துள்ள சேதன சேதநங்களை விபூதியாகவுடையனை யிருக்கிறபடியை அருளிச்செய்கிறார.

ம. நிகமத்தில், இதைக்கற்றார் என்றைக்கும் க்ருதக்ருத்ய னென்கிறார.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—என்றைக்தும்.

அஸஹாயமான லீலாவிபூதியிலெனனேயேன வைதாயெனறு
கேடக, ாஸவரன எனககு மெனனடியாகும ஸரா
வயமான பரபாதம பணணிவைகக வேணடுமென
வைதேதாமெனறு சொலல, அநத உபகாரத
துககு பரதியுபகார மெது சொலலப
போகிறேறுமெனறு நடுமாறினைது
யருளிசசெயகிறார.

க. எனனையிடடுத திருவாயமொழி பாடுவிததுககொணட வுபகாரததை அநுசாதிததுத தரிககமாடடுகிறிலே னெனகிறார

உ. தானதனனேக கவிபாடி நான பாடினேனெனறு லோகதது ளபரசிதத மாககுவதே ! எனறு அவனுடைய வாசசரியதனைககனடு விஸ மிதராகிறார.

ங. பரதியுபகாரம பணணுதொழியவு மாஙகிடா ! நானமறநது பிழைகக டெறறே னுகிலெனகிறார

ச. பாஙகனறிககேயிருககிற வெனனேககொணடு ஈடபாமே கவிபாடின இவவுபகாரததை யினிமறகக வுபாயமிலலே யெனகிறார

ஞ. லோகமெலலாம கொணடாடுமபடியான கவியை எனனேககொணடு பாடுவதே ! என்ன ஸாவேஸவரனே வெனகிறார

ட. வயாஸ பராசர வாலமீகி பரமுகரான கவிகளைககொணடு கவிபாடுவித துககொளளாதே எனனை யுபகரணமாகககொணடு கவிபாடுவதே! எனறு பரீதராகிறார

ண. எனனேககொணடு கவியைபபாடுவிதது கொணட மறறோபகாரதது கு இவனேக காலதது ளுளளதனையும அநுபவிததாலும தருபதனை கிறிலே னெனகிறார.

த. சமஸதசேதனருமை எனனுடனேகூடி நெடுங்கால மெலலாம நானு மவா களுங கூடினறநுபவிததாறருளாவனே வெனகிறார.

ந. சகலசேதனருடைய போகதருதவ சக்தியை யுடையேனையகொணடு காலமெலலாம் புஜிததாலு மாறே னெனகிறார.

ப. உம்மதாயிருபப தொருவஸதுவை யவனுககு பரதியுபகாரமாகக கொ டுதது பிழைததுபபோக மாடடோமோவெனன, அபபடி செயய லாயிறறிறே ாஸவரனேபபோலே நானு மெனககுடைமையா யிருபபதொரு வஸதுவும பெறறேனுகி லெனகிறார.

ம. நிகமததில, இததிருவாயமொழி ஏதேனு மொருபடிசொலலிலு மானந தததை யுண்டாககு மெனகிறார.

க0 - ம். திருவாய்மொழி—இன்பம்

இவ்வண்ணமென்னுல் ப்ரபந்தஞ்ந செய்வித்தஸர்வேஶவரன், எழுந்தருளியிருக்கிற திருவாறன்விளை என்கிற திருப்பதிக்குப்போய், ப்ரபந்தம் விண்ணப்பஞ்செய்ய வேண்டுமென் றபேக்ஷித்ததை அருளிச்செய்கிறார்.

க. திருவாறனை விளையிலேபுக்கு ஹருஷடராய்க் கொண்டடிமைசெய்யுங் காலமாகவற்றே! யென்று மநோரதிக்கிறா.

உ. திருவாறன்விளையிலேமிக்க பரிமளதத்தை யுடைத்தான நீரைக்கொண்டு திருநீரவிட்டு பரதக்ஷணம் பண்ணிக்கையாலே தொழவுங் கூட வற்றே! யென்கிறா.

ங. திருவாறன்விளையி லெம்பெருமான் பெரியதிருவடிமேலேறி யெழுந் தருளக்கண்டாலும், அவனைத் தவிர்த்து திருவாறனவிளையைத தொழக்கூடவறறே! யெனகிறா.

ச. அங்குப்போயநுபவிக்கவேண்டா இங்கேயிருந் தங்குததைப பரிமாற் றங்களை மநோரதிகும் மநோரதம் நமக்கு கூடுவதுகாணென கிறா.

ஞ. திருவாறன்விளையிலே புக்கடிமை செய்கைக்கு விரோதியானவை யெல் லாம அவனுடைய மிக்கபுகழைப்பாடப் பறந்துபோ மெனகிறா.

ட. எம்பெருமான் பக்கல்சாபல முடையாரா உங்களுடைய சமஸத துக் கங்களும் போம்படி திருவாறன்விளையை நெஞ்சாலே நினையுங் கோ ளென்கிறா.

எ. திருவாறன்விளையே ப்ராப்யமென்னு நின்றீர அவனன்றே ப்ராபய னென்ன; அனறெனன வல்லேனு என்சித்தாந்த மிருக்கும்படி கேட்கலாகாதோ வென்கிறா.

அ. திருவாறன் விளையிலேபுக நம்முடைய சகலதுக்கங்களும்போ மென் கிறா.

கூ. எனக்கு ஸ்ரீவைகுணடமும் திருவாறன்விளையு மிரண்டும் கிடைப்ப தானுல் ஸ்ரீவைகுண்டதத்தைவிட்டுத் "திருவாறன்விளையே யமை யும்" என்னுமென் னெஞ்சுமென்கிறா.

க0. திருவாறன் விளையொழிய வேறொனறில் ப்ராப்ய புத்தியில்லையெனனு மிடம் ஸாவேஶ்வர னறியுமென்கிறா.

கக. நிகமத்தில், இதத்திருவாய்மொழி கற்றவாகள் அயாவறு மமராகளுக்கு ஸலாகநீய ரென்கிறா.

அ - ம். பத்து.

"இப்படி ப்ரபந்நராயிருக்கச் செய்தேயும், தக்நபட ம்யாயம் போலே நம்மை விடாதே யநுவர்த்திக்கிறது, நம்முடைய ஆத்மாத்மீயங்களில் நசையறுதபடியாலே" என்று பார்த்து, அவற்றிலொரு நசையில்லை யென்கிறார்.

க - ம். திருவாய்மொழி—நேவிமார்.

சக்திஹாநியாலே அந்தத் திருப்பதிக்குப் போகமாட்டாமல், நடுவே நின்று, புருஷகார பூதையான பிராட்டி கிட்டவிருக்கவும், ஆஶ்ரித பாரதந்தர்யாதி குணங்களிருக்கையாலும், தமக்குப் பல ஸித்தியான நிலையென்று, குணங்கள் மேலே அதிசங்கை பண்ணுகையில், ஸர்வேஶ்வரன், விஶ்வாஸ ஹேதுவான கல்யாண குணங்களைக் காட்டுதலால், அந்த அதிசங்கை தீர்த்து, ப்ரீதரானதை யருளிச்செய்கிறார்.

க. பிரியில் தரிக்க வொண்ணுதபடி நிரதிசய போக்யனான நீ உன்னை நான் காணும்படி க்ருபைபண்ணி யருளவேணு மென்கிறார.

உ. காணவேணுமென்று மிகவும் நோவுபட்டிருக்கு மிருப்பேயோ என்னிறத்துச் செய்தருளப்பாத்தது நானிங்ஙன் படாமே யுன்னைக காணும்படி க்ருபைபண்ணி யருளவேணு மென்கிறார்.

ங. ஆஶ்ரித சுலபனுயிருக்கிற நீ யின்றுவந் தென்னுபத்தை நீக்காதொழியில் உன் குணமே ஜீவனமாயிருக்கிற வாஶ்ரிதருன்னை எங்ஙனே விஶ்வஸிக்கும்படி யென்கிறார.

ச. "உன்னை ஆஶ்ரிதரிட்ட வழக்காக்கி வைக்குதி" என்று மறிவொன்றுமே தரித்திருக்கிற நான் அதுவும் பொய்யோவென்று சங்கியாநின்றே னென்கிறார்.

ஞ. "சாஸ்த்ரபலம் ப்ரயோக்தரி" என்று பேறும்மதானுல் சாதனமும் முடைய தலையிலே யாகவேண்டாவோ வென்ன; நான் யத்னம் பண்ணிவந்து காண வென்றிரு பொருளில்லை காண் என்கிறார.

ஞ. உக்தார்த்தத்தை விஸ்தரிக்கிறார்.

எ. சகல பதார்த்தங்களு மூனக்கு ப்ரகார தயாசேஷமாய் நீ ப்ரகாரியாய் நீயே அவற்றுக்கு நிர்வாஹகனென்னு மறிவொன்றுங் கொண்டு தரித்திருக்கிற நானென் பாபத்தாலே அதிலு மதிசங்கை பண்ணுநின்றே னென்கிறார்.

அ. ஆத்மாத் மீயங்களடைய உன்னதிநமான பின்பென்னுல் செய்யலாவ தொன்றில்லை மீயே ரகூதிகக வேணு மென்கிறூர.

கூ. க்யாநத்துக்கு விரோதியான சம்சாரததி லிருக்க வஞ்சா நின்றேன இதுக் கநுகூலமான பரமபததிலே எனனைக் கொடுபோகவேணு மென்கிறூர.

கo. தாம மநோரதிததபடியே திருவடிகளைத் தந்தருளின மஹோபகாரத் திககு பரத்யுபகாரமாக இவ்வாத்ம வஸ்துவை உனக்குத தந்தே னென்கிறூர.

கக. நிகமததில், இத்தை அபயசிபபாக்கு சாவேபரவரனை லபிதது உஜ்ஜீ விக்கலா மெனகிறூர.

உ-ம். திருவாயிமொழி—நங்கள்.

உபாயபூதனை ரஸ்வரன்வந்து, முகங்காட்டாமலிருகைக்கு ஹேது, ரஸ்வரனறியுமபடி ஸம்சார ஸம்பந்தமுண்டா யிருகுமென்று, சங்கித்து, தமககு ஸம்ஸாரம் நைராச்யமென்று, நாயகி, ஸகி, தாய்களைக குறித்து, உங்களோடு ஸம்பந்தமிலலை யென்று, சொன்னதாக வருளிச்செய்கிறூர்

க. பிறாக்கு மறைத்துங்களுக்குச் சொலலலாம் வாதததைபாதத விடத தொன்றுங் காணகிறிலே னென்கிறுள்.

உ. துக்காநுபவத்தால் வநதவிளைப்பின் மிகுதியாலே யுங்களுகுகுச் சொல் லும் பாசுரமறிகிறிலே னென்கிறுள.

ங. காலதத்வம் முடியிலும் நானஅவனைக் கண்டல்லது விடேனெனகிறுள்.

ச. இனிநான் எத்தையிழபப தென்கிறுள்.

ஞ. அவளை ஆஸ்ரயிக்கையுமவனுலே விஷயீக்ருதராகையுமான விம்மரியா தை நம்மைநதோற்றி உள்ளடாயிறறே அநாதியன்றே வென கிறுள்.

சூ. நம்மைபபுகுர நிறுத்தினவன வாசலிலே கூப்பிடாதே சம்பந்த மிலலா தார வாசலிலேயோ கூப்பிடுவ தெனகிறுள.

எ. அவன் குணங்களிலே அகபபடட நான் காலமெல்லாங கூடவாகிலும் அவனைக்கண்டலலது விடேன், ததவிரோதிகளான உங்களோட் டை சம்பந்தமெனக்கு வேண்டா வென்கிறுள.

அ. கிளிகள துடக்கமான லீலோபகரணங்களில் தனக்குண்டான வநாதரத தைச் சொல்லுகிறுள்.

கூ. முனபேயடைய விழாந்திலேனை இனியெந்தை யிழபபதெனனகிறாள.

கo நீயாள சொனனவாதததை கேடடகைகளு நெஞ்சுவேவுறுமே அதனால பகலபோயிற தெனகிறாள.

கக. நிகமதநிலை, ஜிதந்திருவாயமொழி வலலார அவிநயாதி முகலோநாவெடுக ளும நீஙகி இகலோக பரலோகஙகளில நாமுகளே கருநகருந யாராவ தொனகிறார.

கூ-மீ. திருவாய்மொழி—அங்குமிங்கும்.

ஸாஸார ஸமபநதமிலலை யென்றுசொலல, ராமனாரை பிரி ஸஸாகூடாதகாரமபணண, அவனை ஸளைநதாய ஸெலவு மாமயாதிகளை பாரநதாந தாமபடட துகபமும மறற தி, இபபடிபபடட நிலைமைகள விபரீதமாக தோனறி பவதரிதத ஸாதேவபரவாணுயரு, மைதிளராய-ராஸனை பர தொருவரு மிலலையென்றும, தாமொருவருமே மைதிளரா சாசனம பணணுனைகளு இருநதோமென்றும, இபபடி பயபபடுனையில, ராமவரனநதமகரு மைதிளராசனைபர ராய நிதய,முகதரிருகக, முமுகஷுகள ளிருகக, நீரோனை பயபபடுகிறீரென்று சொலல, பயநதீரந்தனை யருளிச செயகிறார்

கூ. உனசுவ குமார யநனதயறிது பரிகையனறிகமே, நாங்களாக இவ்விட டராபதி சாதனமென்ன திருடபாகளென்று ஜபரவாயாதிகளை சேரத பிககிறார.

உ. ஆதம லாபதத்துகாக உபாஸிகக்ற கேவலா வந்து தோறற அவாகளை சேரதபிககிறார.

ஙூ. சமசாரநதிலே தனியே வாதநியா கிறகும அநுகூலனைகளு ரனைத்தாக நானுதவப பெறுகிறிலே னென்றினாரு நாகிறார.

ச சாவரபரகமான வஸதுவாகாதே பரளயநதிலே அகபபடடப புகக தென்று அதுகரு மருகுகிறார.

ருி. பல விடஙகளிலும் பகிகளை படுநநது அலைபசலின மிருநதியெனகிறார.

சூ. நிதநிய சூரிகள பரியவிருகக்க கடவ வவனை சுமசாரநதிலை யபவபடி வோடே வந்துலாவா னினறுல நானிபபடிப படாதே செயவதெனன னெனகிறார

எ. இஙகே வந்து திருபபரிசாரநதிலே யெழுநதருளியிருகக நானுதவப பெறாதே அவசங்ஙனைல ஓரடியாணுமுளனென்று அவநதுக கறி விபபானையும பெறுகினறிலோ மெனகிறார.

அ. பிறனாவிடூ உன் திருவடிகளிழே பரிகைக்கு நிலையாளாக வென்னைக் கொளவ தென்றென்று அவன் றன்னைக் கேட்கிறூ.

கூ. ப்ரம்ஹாதிகள் உன்சவுகுமாய மறிவாகளோ வெனகிறூ.

க0. முனபு பய ஹேதுக்களானவை தானே பயநிவாதத்திக் குடலாய், அத்தை அநுசந்தித் தினியராகிறூ.

கக. நிகமத்தில, இததிருவாயமொழி அப்யசிப்பா சம் சாரதத்தில் பிறவா ரொனகிறூ.

சு-ம். திருவாய்மொழி—வார்கடா.

அஸ்தானபயசங்கை பண்ணுகிற, ப்ரேமஸ்வபாவமுடைய ஆழ்வாக்கு, இன்னம் பயமெங்கே வருமோவென்று விசாரித்து, ஈஸ்வரன் தன் வீர்யஸக்த்தியாதி குணங் களையும், மங்களாஸாஸனபர ஸமர்த்தியையுங் காட்டி, திருச்செங்குன்றூரில் ஸ்வாமிபயம் போக்கினதை யருளிச் செய்கிறூர்.

க. திருச்செங்குன்றூரில் திருச்சிற்றரொங்களுக்கு நிரப்பயமான புகலென் கிறூ.

உ. திருச்செங்குனறூரிலே நின்றருளினவனல்ல தெனக்கு நறறுணையில்லை யென்கிறூ.

ங. திருச்செங்குன்றூரிலே நின்றவனுடைய திருவடிகளல்லது வேறு மநோ ரதததிலு மெனக்கு சரணமிலலை யெனகிறூ.

சு. திருச்செங்குனறூரிலே நினறருளினவனுடைய திருவடிகளல்லது வே றெனக் காணில்லை யென்கிறூ.

ரு. திருசசெங்குன்றூரி லல்லதெனக்கு ஹருதயஞ்சோம் தணையாதென் கிறூ.

சூ. திருபபாறகடலிலே கன்வளாந்தருளுகிற விவனை நிரப்பயமான திருப செஙகுன்றூரிலே காணப்பெறறே னென்கிறூ.

எ. திருச்செங்குன்றூரிலே நின்றருளின சீரகொள்சிறறுயன் தன்னழகே டே மறக்கவொன்னுதபடி என்னெஞ்சிலேவத்து புருந்தா னென்கிறூ.

அ. சிறறுயனுடைய விலகூனமான குணங்களிலும் அழகிலுமழுந்தி அவ னைப் புகழும்படி அறிகிறிலே னென்கிறூ.

கூ. ஸருவஶடியாநிகளைப் பன்னுவான் திருசசெங்குன்றூரிலே நினறருளி னவன் என்னுமிடம் ஆத்தவாதமன்று, மெய்யெனகிறூ.

கo. திருச்செங்குனறூரிலே நினறருளினவனை அநுபவிகக்ப பெறறேனென கிறா.

கக. நிகமதத்தில, இதை அபபியசிபபாகக்கு இதுதானே மூதலிலே பரமபதத தேறக கொடுபோயப பினனைச் சமசாரமாகிற மஹாகாடகநதை அறுகக்குமெனகிறா

ரு - ம். தீருவாய்மொழி—மாயக்கூத்தா.

இவவாறு பயமபோகினை தெலலாம மானஸாநுபவ மாதரமாகை யால, பாஹறய ஸமஸ்லேஷா பேகஷயாலே, முனபுனனானை பரீதியெலலாம போய, அபபடிபபட்ட ஸாவேஸவரனை குறிதது பரதயக்ஷமாக வேணடுமெனறு, தாமும தமமுடைய இநதரியமும கூபபிடடதாக வருளிச செயகிறா

க எனை விடாயெலலாம் தீரும்படி ஒரு தாமனைத தடாகமபோலே வநது தோறறி யருளவேணு மெனகிறா.

உ. என விடாய கெடுமபடி அழகிய மயிாமுடியுடனே வநது நோறறி யருளவேணு மெனகிறா.

ங. ஸரமஹரமான வடிவோடே என ஆததி தீரவநது சோறறுவேணு மெனகிறா.

ச. உனனுடைய வடிவழகு வநது என மனஸஹிலே நிறைநது நலிசிற படி எனனால பேசிமுடிகிறதிலலை யெனகிறா

ஞ. உனனுடைய வழகு என ஹருதயதத்திலே ஸமிருதி விஷயமாய நலியா நினறது இது மறகக ஒரு விரகு சொலலவேணு மெனகிறா.

ஜ. உனனுடைய சவநதாயாதிகளை நினைதது "காணவேணுமே" எனறு கூபபிடுகிற நான காணுமபடி ஏதேனு மோரிடதிலே வநது தோனறி யருளவேணு மெனகிறா

எ. இஙகேவநது தோறறியருளுதல அது திருவுளளமலலவாகில் அஙகே அழைதது அடிமைகொளளுதல செயதருளவேணு மெனகிறா.

அ வநது முகஙகாடடுகிறிலை இதுவோ உன சஙகசுவபாவ மெனகிறா

கூ. இருநததே குடியாக ரகூஷிகக்வநத கிருஷ்ணன நனனைக காணைகையே தேடடமான வெனகென செயதருளுமெனறு நினைககிறா.

கo உனனை நான எவவிடததே காணபதெனகிறா.

கக. நிகமதத்தில, இததிருவாயமொழி வலலார இஹலோகதத்திலே இஜஜ மதத்திலே அவனைபபெறறு நிரநதரமாகச சுகிப்ப ரெனகிறா.

சூ - ம். திருவாய்மொழி—எல்லியும்.

ஆழ்வா ரவ்வாறு கூப்பிடுகையில, ஆழ்வானைக் காட்டிலீஸ்வரனுக்கு ஆழ்வாரிடத்தில தருஷ்ணை அதிகமாய், ஆக்ரோசம் பணணுகைக்கு முன்னே வந்தோ மில்லையென்று லஜ்ஜித்து, ஆழ்வாரார்த்திதீரும்படி ஸகல ஸங்ஹாரத்தோடே அதாகிதமாகப் போரல், மோஹிப்பனென்று, திருகக்டித் தானத திருப்பதியி லெழுந்தருளின தறிவித்து, ப்ரீதிஸாத்மித்தவாறே, முகங்காட்டுவோமென் றிருந்ததைக்கண் டாழ்வார் ப்ரீதியடைந்ததை யருளிச் செய்கிறார்.

க. என்னுடைய வாத்திதீத்தருளுவான் ஸாவேபரவரனே, அவனூர திருகக்டித்தான மென்கிறா.

உ. திருக்கடித தானதத்திலுமென் ஹருதயத்திலுமொக்க அபிநிவேசித்தெனனுள்ளே வாத்தியானின்று னென்கிறா.

ங. பிராட்டியோடுகூடத் திருக்கடித்தானதத்திலே நிதத்தியவாசம்பண்ணுகிற வாச்சாய பூதனன உபகாரகனநுசந்திக்கும் தோறும் இனியனாகா நின்றுனென்கிறா.

ச. திருக்கடித்தானத்தைப பகலிருக்கை மாத்திரமாகக்கொண்டு சங்காதிசயத்தாலே என்நெஞ்சையே நிரந்தர வாசஸ்தானமாகக் கொண்டா னென்கிறா.

ஞ. என்பக்கல் ப்ரேமாதிசயததாலே திருக்கடித்தானததோடுகூட வென் ஹருதயத்திலே புகுந்தருளின னென்கிறா.

சு. தம்மூடைய ப்ரீதிப்ரகாஷத்தாலே திருக்கடிதத்தானதத்தை யெல்லாரும் ஆஸரயுங்கோ ளென்கிறா.

எ. உங்கள் துகஹநிவ்ருத்திக்கு ஏத்தவேண்டா, திருக்கடித்தானத்தைநெஞ்சாலே நினைக்கவமையு மென்கிறா.

அ. என்னுடைய நெஞ்சையும் திருக்கடிதத்தானத்தையும்தாயப்ராப்தமானஸ்தானமாக விருமபியிருக்குமெனகிறா.

கூ. "என்னுடே கிட்டுகைக்குறுப்பானநிலம்" என்று திருக்கடித்தானத்திலே அத்தியபிநிவிஷடனனு னென்கிறா.

கo. என்னைப்பெறுமளவும் திருக்கடித்தானதத்திலே நின்றுன், எனனைப் பெற்றபினபு நிற்பதுமிருப்பதும என்னெஞ்சிலே யென்கிறா.

கக. நிகமதத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றவாகளை இதுதானே திருநாட்டிலே கொடுபோய் விடுமென்கிறா.

எ - ம். திருவாய்மொழி—இருத்தும்.

திருக்கடித்தானத்தில் ஈச்வரன் ஆழ்வார் மநோரத மெல்லாம் தீரும்படி ஸம்ச்லேஷிக்க, இது ஸ்வப்நமோ, மோஹமோவென்று சங்கித்து, இது ஸ்வப்நமன்று, யதார்த்தமென்று தெரிந்து, அதிப்ரீதி யடைந்ததை யருளிச் செய்கிறார்.

க. இத்திருவாய்மொழியில் தமக்குண்டான லாபத்தை சங்க்ரஹண வருளிச் செய்கிறார்.

உ. என்னை விஷயீகரித்த உபகாரத்தோ டொவ்வாது ஸ்ரீ கஜேந்த்ராழ்வா னுடைய வாபந் நிவாரணமு மென்கிறார்.

ங. சர்வேச்வரன் தன்பக்கலிப்படி வ்யாமோஹம் பன்னூறுமை கூடாத தொன்றென்று சங்கித்து இவ்வநுபவம் ப்ரமாதிகளிலே பிறந்த தோ வென்கிறார்.

ச. அவன் என்னை ப்ரமிப்பித்தானல்லன் என்னுள்ளே கலந்தருளினனே ; இதிலொரு சம்சயமில்லையென்கிறார்.

ஞ. அத்தால்வந்த புகழை யல்லதிவனுடைய மற்றுள்ள புகழையு மொன்றுக மதியேனென்கிறார்.

ட. என்பக்கல் அபிநிவேசத்தாலே தந்தருளினை னென்கிறார்.

எ. அவன் தம்மோட்டைக் கலவியாலே ஹ்ருஷ்டனுய் அது நன்பேறுக முறுவல்செய்த திருப்பவளத்தை அநுபவித்து ப்ரீதராகிறார்.

அ. அவன் தம்மோடேவந்து கலக்கைக்கடி யவன் க்ருபையென்கிறார்.

கூ. அநுமதிமாத்ரம் பண்ணினே னித்தனை யென்கிறார்.

க0. எம்பெருமான் சபரிகரமாக வென்னுள்ளே புகுந்தான் அவனை நானினி ஒரு நாளும் விச்லேஷித்துத் துக்கப்படே னென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இப்படத்தானது தன்னைக் கற்றவர்கள் சம்சாரத்துக்கு த்ருஷ்டி விஷமென்கிறார்.

அ-ம். திருவாய்மொழி—கண்கள்சிவந்து.

ஸ்ரீயஃப்பதியினுடைய ஸர்வஸ்வாமித்வத்தை யருளிச் செய்கிறார்.

க. அவன் தம்மோட்டைக் கலவியாலே புதுக்கணித்த திவ்ய சவுந்தர்யாதிகளோடே என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே புகுந்திருந்தா னென்கிறார்.

உ. என் சரீரத்திலேயும் புகுந்து கலந்தா னென்கிறார்.

ங. என்னுடே சம்பூலேஷிதது சம்ஸ்லேஷஸ்த் தையாயாத்தமாக வில கூஷணமுமாய்த் தனக்கூரு யாஹமுமான ஆதமஸ்வ ரூபத்தை யும் காட்டியருளிணு னென்கிறூா.

ச. இவ்வாத்மா தனக்கத்யந்த போக்யமெனணு மிடத்தையும் காட்டித் தந்தாரென்கிறூா.

ஞ. பகவத் ப்ரஸாதத்தாலே நானறிந்த விவ்வாதம வஸ்து வொருவாக்கு மறியப்போகாது வருந்தியிருந்தாலும் சாகூஷாத் கரிக்கப்போகிற தன்றென்கிறூா.

ட. யோகத்தாலே ப்ரக்ருதி விநிாமுக் தாதமஸ்வரூபத்தைத் துக்கேந சா கூஷாத்கரிக்கலா மென்கிறூா.

ண. கீழ்ச்சொனன உபாயத்தினபடி யே யவ்வஸதுவை ப்ராபிக்கமாட்டாதே அதிலே சம்சய மநுவாததிக்கு மவாகள உறுவகலேசப்பட்டே போ மித்தனே யெனகிறூா.

த. இபபடி துஸஸம்பாத மானகயாநம் கைவந்தாலும் அந்திமஸ்ம்ருதி யில்லையாகில் செய்ததெல்லாம வ்யாததமெனகிறூா.

ந. நித்ய சம்சாரியான சேதநனேயபரம்ஹமாகச் சொல்லுகிற மாயாவா திகளை கூஷபிகிறூா.

ப. மனஸ்வியிலே நித்யவாசம் மண்ணுகையாலே எனனுடைய சகல துரி தங்களும் போயிறறென்கிறூா.

ம. நிகமததில், இப்பத்தும கற்றூனை தன் திருவடிகளின்கீழே வைத்துக் கொள்ளுந மென்கிறூா.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—கநமாணிக்கமலை.

இதுவுமது.

க. திவ்யாவயவ சவுந்தாயத்தைக்கண்டு மறறொன் றறியாதபடி யீடு பட்டா ளென்கிறூள்.

உ. அவனுடைய வாபரணசோபையி லகப்பட்டாளென்கிறூள்.

ங. வீரவாசிகண்டணைகளும் பிராட்டிபாசுரமா யன்றே விவள்வாத்தை யிருக்கிற தென்கிறூள்.

ச. வெறுமான்பிள்ளைத்தனமேபோராதே, ஆபதசகளுக வேணுமேயென் ன ; அக்குறைதான் உன்டோ இவனுக் கெனகிறூள்.

ஞ. வெறும் ஆபதசகத்வமே போருமோ, இவளுக்குத்தக்கவை ஸுவாயழு முண்டாக வேணுமேயென்ன ; அதுவு முண்டென்கிறூள்.

சு. ஐஸுவாயமே போருமோ உதாரணுகவேணடாவோ வெனன, அவஸ்து டைய வெளதாயகுணததிலே அகடபபடடு ஸமஸுலேவதிநதமைக கடையாளம வயகதமாக உனடெனகிறுள.

எ கேவலமுதாரணுகப போராதே, பரணயிதவ குணமுனடாக வேஸ்து மேயெனன, அவஸ்ரில ஸதாவரங்களுங்கூட பரஸடார மாஸரய மாமடடி யன்ரே வவஸ்துடைய பரணயிதவகுண மிருநதபடி யெ னகிறுள.

அ வெறும பரணயிதவமே போராதேயெனன, ஆஸ்லவஸ்ரிலுளளாரு டைய வாசாரமிருகிறபடியைக கேடகலாகாதோ வெனகிறுள

கூ. ஆசாரமே போருமோ, இதுககுததகக வேநாநத நநதுவ கயாருழுனை டாகவேணுமே யெனன, அதுககு மொருகுறை யிலலையென கிறுள

கo. நீ சொலலுகிறவை எலலாங கிடகக இவள அவஸ்துகஸ்ரு கொடுகக வேனடுமபடியசாதாரண லகஷனமேநஸ்து முனடாகில சொல லெனனச சொலலுகிறுள.

கக. நிகமததில, இபபதைதகக்றவா ஸவரூபாநு ருபமான கைங்கரிய நதைப பணணபபெறுவ தெனகிறுா.

கo-ம். திருவாய்மொழி—நெடுமாற்கடிமை.

இதுவுமது

க. நாடடாரா விருமபுகிற வைஸுவாய புருஷாாதமும நானெபறறின புரு ஷாாதமதோ டொவவாதெனறு எடுததுககழிகவும போரா தெனகிறுா.

உ. கீழசசொனனவை ஸுவாயதோடே ஆதமாநுபவதைதச சேராதநத நதாலும பாகவத சேஷதவமாகிற புருஷாாதமதோ டொவ வாதெனகிறுா.

ங. ஐஸுவாய கைவலலியங்களில விலக்ஷணமான பகவலலாபமுனை டாஸ லும இங்கேயிருநது ஸ்ரீவைஷணவாகளுக கடிமை செயகையோ டொவவா தெனகிறுா.

ச. ஸ்ரீவைஷணவாகளுகுகபபான பகவதகைங்கரியம சிததிகுமாகில அவாகள சஞசாரததாலே சிலாககியமான விஜஜாகததி லிருபபே புருஷாாதத மெனகிறுா.

ஞ. இப்படிபபடட பராபதியும பாகவதாகளுகு பரியமாகத திருவாய மொழிபாடி அடிமைசெயயு மிததோடொகுமோ வெனகிறுா

சு. பாகவத பரீதிருபமாகத திருவாயமொழிபாடி அநுபவிகும ரஸநதோ டொவவா தெனகிறுா.

எ. பாகவதர்களோடேகூடி அநுபவிக்கும் பகவதநுபவமே காலதத்வ முள்ளதனையும் எனக்குண்டாக வேணுமென்கிறார்.

அ. அவர்கள் திரளைக்கண்டாலே காணவமையு மென்கிறார.

கூ. அவர்களுடைய சேஷத்வத்திலே முழுந்த நிலமாகவமையு மென்கிறார.

க0. இப்ராப்யம் எனக்கு மென்பரிகரத்துக்கும் என்றும் வாய்க்கவேணு மென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி வல்லார் இதிற்சொன்ன பாகவத சேஷத்வத்தைப் பெற்றுச்-சபரிகரமாக வாழப்பெறுவ ரென்கிறார்.

கூ - ம். ப த் து.

"இப்படி நசையற்ற பின்பும் ரக்ஷியா தொழிவானென்" என்று அதிசங்கைபண்ண, "நான் நாராயணன், ஸர்வசக்தி யுக்தன், உம்முடைய ஸர்வாபேக்ஷிதங்களும் செய்து முடிக்கிறேன்" என்றருளிச் செய்ய, அவனுடைய சீலகுணத்திலே யாழங்காற் படுகிறார்.

க-ம். திருவாய்மொழி—கொண்டபெண்டீர்.

ஈச்வரனுக்குச் சேதநன் செய்யும் நித்திய கைங்கரி யத்தை யருளிச் செய்கிறார்.

க. "ஔபாதிக பந்துக்களான தாரபுத்திராதிகளா லொரு ப்ரயோஜந மில்லை, நிருபாதி பந்துவானவனே ஆபத்சகன், அவனையேபற்றி உஜ்ஜீவியுங்கோள், வேறுதனை யில்லை" யென்கிறார்.

உ. உபகாரகனைப்போலே யிருந்து, ஸ்வப்ரயோஜநங்களைத் தலைக்கட்ட நினைக்கு மவிஸ்வநீய ரானவர்களையொழிய, நிர்ஹேதுகமாக விஸ்வாஸ ஜநகனுய், ஆபத்ஸகனுனவனைப் பற்றுமதன்றி ப்ரயோஜந மில்லை யென்கிறார்.

ங. அவனை யொழிந்தார், ப்ரயோஜநமுள்ளபோது பந்துக்களாய்க் கொண்டாடி ஆபத்துவந்தால் பார்ப்பாருமில்லை ; ஆனபின்பு, நிருபாதிக மாக வாபத்ஸகனை கிருஷ்ணனுடைய க்ருபாபாத்ர மாகையொழிய வேறு ரக்ஷகரில்லை யென்கிறார்.

ச. சிலனை ஆபத்ஸகனென்று அாத்தாதிகளாலே நெடுநாள் ஆஸ்ரயித்தால், ஆபத்து வந்தவாறே கண்ணற்று பேக்ஷிப்பாகள்; நிர்ஹேதுகமாக வந் தவதரித்த ஆபத்ஸகனைவனே ஆஸ்ரயணீய னெனைகிறார்.

ரு. நங்கூளை பெறுவிடுல தரிகுகமாடடாநபடி. ஸங்குதைகளானை ஸரீகளா லே யாபதத்துவநநா விகழபபடுவா, ஆனபினபு, யேகுபரகாரமாக ஸங்குதனுனவனை ஆரரயிகுமதொழிய வேறு சுயமிலலை யென்கிறா.

சு. நிரதிசய புருஷாாதத்தை யுனராதே முனபுளளா ரனேகா முடிநது போநநாகள, அடபடியே நீங்களுமை நசியாதே ஆசாரிநாகுாக வவை தரிதது ரகூஷிகுமாவனையே யாஸரயிகுமு மநதஜனையலலது, ஆந மாவுகுமு ஹிதமிலலை யென்கிறா

எ. பகவந ஸமாஸரயணனுதிறுடைய வெளிமையையு மினிமையையும அருளிச் செயகிறா

அ. அவதாரதுகுமு நிதானதைதச் சொலலி, அவனையே ரகூஷகுமுகுக பறறுமிதொழிய வேறு விலகூஷணமா யிருபபதோ ரபாஸரயமிலலை யெனகிறா.

கூ. இவனை யொழிய வேறே யொனறை ரகூஷகமென்று பறறினவாகள, பனடு தினற நிலையுங்கெடடு அனாதநதபபடடுப போவாகள, ஆனபினபு இவனலலது சரணமிலலை யென்கிறா

கூ0 தான சரணமென்று மாதநதனை பரதிவநதிகுகையுகாக அவதரிதத திருவடிகளை ஆசரயிங்கோ வென்கிறா.

கூக. நிகமததில, இததிருவாயமொழி அபயபிபபா னெகுகு பரியகர வென்கிறா.

உ - ம் திருவாய்மொழி—பன்னைடநாள்.

என்னுடைய ஆரததியெலலாம நிருமபடி திருக்கனைகளாலே குளிரநோகி யருளவேணறு மெனகிறா.

க. அனனனிய கதிகளான வடியோங்களைக குறிதது, ஒருவாநதை யரு ளிசசெயது, விடாயகெடுமபடி குளிரநோகி யருளவேணறு மென்கிறா.

உ. சாவ சுலபமான உனதிருவடிகளை எனதுலயிலை வைதது அருளவேணறு மெனகிறா.

ங. திருவுடமபசைய வொருபடியே கனைவளாநதருளாதே, அடியோமுகுகா கப பிராடடியும நேவரு மெழுநதிருநதருளவேணறு மெனகிறா

ச. திருபபதிகளிலே சநநிஹிதனு யென்னை யிவவளவாகுறபோலே, மேலுமெனனபேகுகிதநு செயதருளவேணறு மெனகிறா

ஞ. ஸ்ரீகுஜேநதிராழவாழுகுகு வநது தோறறுறபோலே, வநது தோறறி யருளவேணறு மெனகிறா.

கூ. உம்முடைய வபேக்ஷிதங்கள் செய்ய வொண்ணுதபடி ப்ரதிபந்தகங்கள் ப்ரபலமன்றேவென்னில், மாலி, சுமாலி, மால்யவான், இவாகளிலும் வலிதோவென் ப்ரதிபந்தகமெனகிறா.

எ. தாபலரோடு ப்ரபலரோடு வாசியற ரக்ஷகனை நீ நாங்கள வாழும்படி கண்ணெதிரே ஒருநாளிருக்கவேணு மென்கிறா.

அ. பரமபதத்திலே யன்றே விருப்பழகு காட்டலாவதென்ன; அவ்விருப்பைத் திருப்புளிங்குடியிலே ஒருநாள இருந்தருளவேணு மென்கிறா.

கூ. இவ்விருப்பில் வாசியறியாத சம்ஸாரததிலே யிருக்கிறதென்னென்னில், ருசியுடைய நாங்கள்கண் டனுபவிக்க வென்கிறா.

கo. நிரதசய போக்கியமான உன்னுடைய திருவடிகளிலே நானும் வந்தடிமை செய்யும்படி, என்னை அங்கே அழைத்தல், நீ யிங்கே வருதல் செய்யவேணு மென்கிறா.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றா அவனை நிரந்தரமாக அநுபவிக்கப் பெறுவனென்கிறா.

நூ-ம். திருவாயிமொழி—ஓராயிரம்.

அவன்சீலகுண ப்ராசுர்யத்தைச் சொல்லித் தலைக்கட்டுகிறார்

க. "அவன் நாராயணனனறே, நம்மபேக்ஷிதஞ் செய்கைநிரூபிதம்" என்று திருஉள்ளத்தைக் குறிததருளிச் செய்கிறா.

உ. கீழ்ப்ரஸ்துதமான நாராயண சப்தத்திற்கு அர்த்தத்தை யருளிச்செய்கிறா.

ங. வேதங்களும், வேதார்த்த விதத்துக்களான ருஷிகளு மறிந்தவளவன்றிக்கே, தன்னை யெனக்கு பூரணமாக வரிவித்தானென்று பரீதராகிறா.

ச. நிநதியசூரிகளுக்குப் போக்கியமய்வைதது, நிருஷணனுய் வந்தவதரித்து, நம்மையு மவாகள் நடுவேவைட்பாரைக விருக்கிறவனை, விடாதேநிடாய்யெனறு திருவுள்ளததைக்குறித்து அருளிச்செய்கிறா.

ஞ. நெஞ்சேயவனை விடாதேநிடாய் யென்றா கீழ்; அவ்வார்த்தை தன்னையோலக்க வார்த்தையாக நினைதிராதேநிடாய் யென்கிறா.

சூ. நம்முடைய உபதேசம்பலித்து, இவ்விஷயத்திலே திருஉள்ளம சிதில மாகாநின்றதென்று பரீதராகிறா.

எ. அவனை நிதநியவாசம பண்ணுகிற பரமபதத்தைச்சென்று காணவேணு மென்னுநினைதென்னை நெருங்குசென்னகிறார

அ இச்சரீரசம்பந்தம் மறறுலபோய அனுபவிக்குமபரமபதம வேணுமோ, இச்சரீரத்தோடே அநுபவிக்கும் திருமலைபூமியதனேறு, அணு லுமம நமக்கு திருமலையோடு பரமபதத்தோடு வாசியறறநிறே யென்கிறார.

கூ இடபடி சுலபனை உனதிருவடிகளிலே கிடடிபபெறறுலும அரா யணதில அபிமுகயதிலே சுருக்கூடலுமுன சீலவந்தனையை அநுசந்தித்து, ஒரு பரவருதி பன்னைக்கூமனநிறிலே னென கிறார

கo. தாஸயச்சுவடறியாத பரமஹாதிகளுக்கும சமாரரயணீயனு யிருக்கிற உனனுடைய சீலமென்னுல புகழந்து முடிக்கவொண்ணாது தென கிறார.

கக. நிகமத்தில, இத்திருவாயமொழி கறறார பரமபதத்தேந செலலுகை, ஆச சரியமனறு, பராபதமென்கிறார

சு - ம். திருவாய்மொழி—மையாம்

தாம்பெற்ற பேற்றைபபேசி ஹருஷடாகிறார்

க "ஸ்ரீயஃபதியானவனை காணவேணும" எனறு தமமுடைய சக்ஷுராரிக திரியதத்துக்குபபிறந்த சாபலத்தை யருளிச்செயகிறார.

உ. தமக்கும தமமுடைய நெஞ்சுக்குமுனடான சாபலத்தை யருளிச்செய கிறார.

ங. இபபடிக கூபபிடசெயதேயும வரக்காணுமையாலே, ஆததியே கைம முதலாக ரக்ஷிக்கக்கடவ வுனகுணத்துக்குட புறமபாநேன்லு வெனகிறார.

சு. நீரிங்ஙன பயபபடுகிறதென்றென்ன, "தேவாதிகளுக்கரிய ராகையாலே யெனக்கு மரியையாகிறுயோ"எனறன நெஞ்சுகலங்காதினறதென கிறார.

ரு. நாமெளியோமான கோடியிலே யனறோ, நீருமக்குப பேறுகை புரும திருக்க நீரிங்ஙனபடுகிற தென்றென்ன , எனநெஞ்சு காணைக யீலேதவரியா தினறதென்கிறார

சு. காணவாசைபபட்ட வளவிலே அவனை தமமுடைய திருவுளளத்திலே புகுந்தருள, தமமுடைய நெஞ்சுக்கு தநுபவிக்கிறடியை யரு ளிச்செயகிறார.

எ. தூணிலேதோற்றி ப்ரக்லாதனுடைய வார்த்தியைத் தீர்த்தாற்போலே தம்மார்த்தியைத் தீர்த்தபடியை அநுசந்தித்து ஏத்துகிறார்.

அ. சகலபதார்த்தங்களுக்கு மந்தராத்மாவாய் ப்ரம்ஹாதிகளுக்குக் காரண பூதனுனவனைக் காணபபெற்றே னென்றினிய ராகிறார்.

கூ. தன்னை அநுபவிக்கப்பெற்று, அதுக்குமேலே, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குப் போக்யமாம்படி திருவாய்மொழிபாடவும் பெற்றே னென்கிறார்.

க0. இப்படி அவனைப்பெற்று க்ருதார்த்தனுனே னென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி தன்போக்யதையாலே நித்யசூரிகள் ஹ்ருதயத்தை நோவுபடுத்து மென்கிறார்.

ரு-ம் திருவாய்மொழி—இன்னுயிர்.

கத்யந்தர மில்லாமையாலே, அவன் குணங்களையே அநுசந் நித்துத் தரித்தாளாய் தலைக்கட்டுகிறார்.

க. சில குயிற்பேடைகளைக்குறித்து, என்னை முடிக்கைக் நித்தனபாரிப்பு வேண்டுமோ வென்கிறாள்.

உ. சிலவன்றிற் பேடைகளைக்குறித்து, உங்கள் சேவல்களும் நீங்களுமாய் ப்ரணய கூஜிதங்களாலே என்னை நலிகிறதென் னென்கிறாள்.

ங. அவ்வன்றிற் பேடைகள் தன்னையே, நிரியவும் தன்செய லறுதியாலே யிரக்கிறாள்.

ச. சில மயில்களைக்குறித்து, நீங்களுச்சமாகக்கூவி என்னை நலியாநின்றி கோளென்கிறாள்.

ரு. தன்னினவாயிருந்து நலிகிற பூவைகளைக்குறித்து, அவன்றன் என்னை முடிக்கைக்கு நல்லவிறகுபார்த்தான், இனி யுங்களுக் கிங்குவிஷய மில்லை யென்கிறாள்.

சு. தன்நசையறியாதே திருநாமத்தைச் சொல்லுகிற கிளிப்பிள்ளையைக் குறித்து, எனக் கசலுறயமான நசையிலே சொல்லலேவா வுன்னை வளர்ந்ததுவென்று அத்தை நிவர்த்திப்பிக்கிறாள்.

எ. அவன்வடிவுக்குட்போலியான மேகமாலையைக்கண்டு, உங்கள் வடிவைக் காட்டி யென்னை முடியாதே கொள்ளுங்கோ வென்கிறாள்.

அ. சிலகுயில்களைக்குறித்து, திருநாமம் சொல்லவேண்டாவென்று நானிற க்க, அந்தநையேசொல்லி நலிந்திகோள், உங்களை வளர்த்த ப்ர யோஜநம் பெறநேன்! என்கிறாள்.

கூ. மதுபானமத்தமாய்ப் பாடுகிறன, சிலவண்டுகளையும் தும்பிகளையும் குறி த்து, உங்கள்நவனி எனக்குந் துஸ்ஸஹமாயிருந்தது, நீங்கள் பாடாதே கொள்ளுங்கோள், என்கிறாள்.

கo. நிரளவிருக்கிறநானைக குழாங்கள நனனைமூடிக்க மநநிரிகநிறனவா
ககநொணடு நான முடிஙநேனை, இனிநீஙகள நிரணடு பரயோசன
மென ? எனநிறுள.

கக. நிகமதநில, இதநிருவாயமொழியிற பாசுரம ஹருந்யநநிலேபடிலை
ஆனேனுமாநிலும நாரியாநொனநிறுா.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—உநதமால்.

ப்ரீதிபர காஷநதாலே சிநிலராநிறுா.

க. திருகநாட்கனையி லெமபெருமானுடைய ஆச்சரியங்களான பரிமாற்றங்
கனை நினைதொறு மெனனெருசு சிநிலமாகா நினறதெனநிறுா.

உ. திருகநாடகனையி லெமபெருமானைகுறிநது, உனனேடு நானைபரிமா
றின பரிமாறறதநதை நினைகக கூடமனநிறிலே னெனநிறுா.

ங. அடிமைகொள்ளவெனறு புகுந்து, நனபடிகளைகநாடடி சாவஸ்வஹர
ணம பணணினபடிகளை அநுசநதிகக கூடமனநிறிலே னெனநிறுா.

ச. நான சேஷியான முறைதபபாமே எலலாரோடுங் கலநநிறவனை, அநி
கூ-தரானை வெனபக்கல் பண்ணினவியா மோஹறமெனக கறிய
நிலமன றெனநிறுா.

ரு. என்னை அடிமைகொளவானைபபோலே புகுந்து, எனசரீரதநதையும ஆத்
மாவையுங்கூட புஜிதநதான, ஒருவனை வயாமோஹ மிருநதபடி
யென ! எனறு விஸமிதராநிறுா.

சூ. "அவன க்ருதரிமமென்றறிந்தால அநிலே நிடநது நெஞ்சாறல்படாதே
அகனறுலோ நீர்" எனன, அவனைக்கணடவாறை, அவவஞ்சனை
களை மெய்யெனறிருபப னெனநிறுா.

எ. அடிமை கொளவானைபபோலேபுகுநது, எனனுயிரை நேராகபுஜிநது,
பினனையும புஜியாதானைபபோலே யிருகருமெனநிறுா

அ. நாளதோறும எனனை அநுபவியாநினறுலும பெறுபபேறு பெறறுறு
போலே புஜிகநிறவிவனுடைய குணவதநதை பொறுகக வொனை
நிறதிலலை யெனநிறுா.

கூ. "நீரோயோவிப்படிபடலாம, குணநுபவமே யாதனையான நிநதிய சூரிக
ளும படிம்பாடிதிவனறே" எனன, அவாகளதான நான்படடது
படடாாகளோ வெனநிறுா.

கo. தம்மோடுகலந்த வெம்பெருமானுகநுத தமமிலும அபினிவேசம் மிக
நிருநதபடியைச சொலலுநிறுா.

கக. நிகமதநில, இத்திருவாயமொழி அபபிய சிபபாாக்கு ஜனமம் மூடிந்து
அநுககடியான சமசாரமும நசிகநு மெனநிறுா.

எ - ம் திருவாய்மொழி—எங்கானல்.

வடிவழகும் குணங்களும் பற்றுசாகத் தூதுவிடுகிறார்

க. சிலநாளைகளைக்குறித்து, அவன்தன் அழகாலும் குணங்களாலும் தன் னைத நோற்பித்தபடியைச் சொல்லி, என்தசையை அவனுக்கு அறி வித்துவந் துங்கள்திருவடிகளை என்றலைமேலே வைக்கவேணு மென்கிறாள்.

உ. சில குருகினங்களைக் குறித்து, "தாமும் தமக்கு நல்லாருமாயிருந்த விருப்பை நானிழந்தேபோ மிதனையோ" என்றறிவியுங்கோ ளெனகிறாள்.

ஙூ. சில கொக்கினங்களையும் குருகினங்களையும நோக்கி, தன்னழகு காண் கைக்கு நாங்கள் யோக்கியரல்லோமோவென்றுகேளீர என்கிறாள்.

சு. சிலமேகங்களைநோக்கி, என் வாத்தையை அவனுக்குச் சொன்னால் உங்களை தன்னடிகளுமோ வெனகிறாள.

ஞ. "எங்கள் வாத்தையை அவனங்கீகரிக்குமோ" என்றிருந்தனவாக; பரம பதத்திற பண்ணின வாதரத்தை யெனபக்கலிலே பண்ணினவன் அங்கீகாரியாதொழியான், ஆனபின்பு எனக்காக ஒருவாத்தைவிண் ணைபபருஞ செய்யவேணு மென்கிறாள்.

ட. சிலவண்டுகளைக்குறித்து, உங்கள் வாத்தை விலைச்செல்லும்படி பிராட் டிசன்னிதியிலே சொல்லுங்கோளென் தூதவாகியத்தை யென்கி றாள்.

ண. சில குருகினங்களைக்குறித்து, சிலரோடேகலந்து அவாகளைத்துறந்து அநுவே புகழாகவிருக்கை போருமோவென்று அவாக் கறிவியுங் கோ ளென்கிறாள்.

அ. சிலவண்டுகளையும் நம்பிகளையுங் குறித்து, அங்குதத்தைக்கு பயப்பட வேண்டாதபடி சுரக்ஷிதமான தேசத்திலே யிருக்கப்பெற்றோம், இனி யென்றோத்தியை அறிவியுங்கோ ளெனகிறாள்.

க. ஒரு குருகைக்குறித்து, சிரதிசயபோகயரானதாம் போம்போது தம் மைக ளொன்றுபோகை தம்முடைய தகவுகளுப் போருமோவென் று விண்ணைபபருஞசெய யென்கிறாள்.

கo. சில வண்ணங்களைக்குறித்து, நான முடிவதற்குமுன்னே அவனுக்கென் தசையை அறிவியுங்கோ ளென்கிறாள.

கக. நிகமத்தில், இதநிருவாய மொழியை அப்யசித்தார்க்குப் பிரிவுக்கடி யான சம்சார நிவர்த்தனை இதுதானே யறுதத்துக்கொடுக்கு மென கிறார.

அ - ம். திருவாயிமொழி—அறுக்கதம்வினை.

போகவிட்டதூது வரப்பற்றுமை "நாமவனிருந்தவிட
த்தே போவோம்" என்று மறைதிக்கிறார்.

க. எனக்குத் திருநாவாய் குருகுகைக்கு பாயமுண்டோ வென்கிறார்.

உ. திருநாவாயிலேபுகும் நாளென்றே வென்கிறார்.

ங. திருநாவாயிற் றிருவோலக் கத்திலேபுகும் நாளென்றென் றறிகிலே
னென்கிறார்.

சு. ஆத்மாந்ததாஸ்யம் பண்ணும்படிவிஷயீ க்ருதனானான், நப்பின்னைப்
பிராட்டி யோடேகூடவிருக்கிற விருப்பிலே அடிமைசெய்யப்பெ
றும் நாளென்றென் றறிகிறிலே னென்கிறார்.

ஞ. திருநாவாயைக் கண்ணின்விடாய்தீரக் கண்டநுபவிப்பதென் றென்
கிறார்.

சு. ஊனையன்றிக்கே ஊரில்நின்றருளின வுன்னைக்கண்டு களிப்பதென்றே
வென்கிறார.

எ. ஆஸ்ரிதார்த்தமாகத் திருநாவாயிலே நித்தியவாஸம் பண்ணுகிற தேவர்,
அனன்யகதியென்று என்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி யருளவேணு
மென்கிறார்.

அ. அப்போதே அபேக்ஷிதம்பெறுமையாலே, "அருளவுமாம், தவிரவுமாம்,
அக்கியான கந்தமில்லாதபடி உன்னை என்னெஞ்சிலே யிருத்தும்
டி தெளிவைத்தரவேணும்" என்கிறார்.

கூ. இப்படி சொன்னவிடத்திலு மொருவிசேஷகடாக்ஷம் பண்ணுமையா
லே, "நானிவ்வாசையோடே முடியாநின்றேன், என் அபிமநம்
பெறப் புகுகிற பாக்யாதிகாராரோ" என்கிறார்.

கo. உன்னைக்காணப்பெறுமை நெஞ்சழிந்து கூப்பிடாநின்றே னென்கிறார.

கக. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார், ஐஹிகாமுஷ்மிக சகலபோகங்
களையும் புஜிக்கப்பெறுவ ரென்கிறார்.

கூ - ம். திருவாயிமொழி—மல்லிகை.

பாதகவர்கமடையாகலிய, நலிவுபட்டவர்கள் கூப்பிட்டு
கூபீட்டை இவரொருத்தருமே கூப்பிடுகிறார்.

க. சந்தியாகாலத்தில் தென்றல் துடக்கமான பதார்த்தங்கள் நலிந்தநலி
யே தனக்கு பாதகமாகிறபடியை சொல்லுகிறாள்.

உ. முன்பு தூசியேறின பேர்க்குரமாகநின்ற பேரணி உறுபூசலானவாறே
திரளவமுக்குமாப்போலே தனித்தனியேகலிந்த பாதகங்கள் பல
ஹானி மிகமிகபலகூடிவந்து நலியாநின்ற தென்கிறாள்.

ங. கண்ணுக்கிலக்கான பதாத்தங்க ளடங்க பாதகமாகப்புக்கவாறே அவற் றுக்கஞ்சாக் கண்ணைச் செமபளித்தாள், அகவாயிலே அவளழகு ஸம்ருதமாய் நலியாநின்ற தென்கிறாள்.

ச. அகவாயில் நலிகிறதொழிய ஸ்வரூபேணவந்து ஸபரிசாதிகளாலே ஸ்மா ரகமாய்நின்று நலிகிறபதாதத்தங்களைச் சொல்லுகிறாள்.

ஞ. சகலபதாத்தங்களும் ஸ்வஸ்வபாவங்களைவிட்டு அந்யதாவாய் அவ்வள விலு மவனுடைய பரஸாதமரிதாலுல் தரிக்க விராவுண்டோ வெனகிறாள.

சு. நிதநியாநபாயிநியான பிராட்டியோடு அனயபரரான பரம்ஹருத்ராதிக ளோடு வாசியற உடம்புகொடுகூ மவனுடைய சௌசீலயியம் என் ஆத்மாவை யீராநின்ற தென்கிறாள்.

எ. கீழ்ச்சொனன பாதகபதாத்தங்கள திரளவந்து கன்பாராதே நலி யாநின்ற தென்கிறாள்.

அ. கீழ் தனித்தனியும் திரளவும் பாதகமானவை ஒன்றுக்கொன்று மூற் கோலி நலியாநின்றன வென்கிறாள்.

கூ. பண்டே இடைப்பெண்கள் நடுவே நவனை குழலூதுகிறபோது நடுநடு வே தன்னுற்றுமையாலே சில உகதிசேஷடிதங்களைப் பண்ணு நின்றுகொண்டு பாடும்பாட்டைநினைத்து ஒன்றும் தரிக்கமாடடு கிறிலே னென்கிறாள்.

க0. வருவதாகச் சொன்னகாலம் வநதிருக்க அவன் வருகிறிலன், பாதகங்க ளுடைய சந்நிதியில் அவனையொழியத தரிப்பதெங்கே யென் கிறாள்.

கக. நிகமத்தில், அவன்பக்கல் சாபலமுடையாா, இத்திருவாயமொழியைச் சொல்லி அவனைப்பெறுகூகோ ளென்கிறா.

க0-ம். திருவாய்மொழி—மாலநண்ணி.

ப்ரதிபந்தங்கள்போக திருக்கண்ணபுரத்தி லெம்பெருமானை ஆஸ்ரயியுங்கோ ளென்கிறாள்.

க. இத்திருவாய் மொழியிற் சொல்லுகிற வாஸ்ரயணத்தைச் சங்கரஹரண வருளிச் செய்கிறா.

உ. "இவ்விஷயத்துக் கென்வருகிறதோ" என்றஞ்சும் சாபலமுடையார், சுரகூதிதமான தேசமெனறு நிரப்பயராய் நித்யமாக வாஸ்ரயுங் கோ ளென்கிறா.

ஙு. திருக்கண்ணபுரத்திலே நின்றருளினவன் உபயவிபூதிநாதனுய்த்து, உங் கள் துக்கங்கெட அநந்ய பரயோஜனனுய்கொண்டா ஸரயி யுங்கோ ளென்கிறா.

சு. ஆஸாயிக்குமிடததில நபபினனேப்பிராடடி புருஷகாரமாக ஆஸ்ரயி யுங்கோள, அவனுங்களுகுகு ரக்ஷகளு மென்கிறா.

ரு. இபபடி பகதியோகததா லாஸ்ரயிகக கூடாமரனறிககே தன திருவடி களையே உபாயமாகப பறறினா திறததவன செயதருளுமபடியை யருளிச செயகிறா.

சூ. தனனை ஆஸாயிபபாருடைய பரதிபநதங்களைபபோகஙி அவாகளுகுரு மிகவுட ஸநேஹியா மெனகிறா

எ. அநந்ய பரயோஜநருகுகு சுலபனுய பரயோஜநாநதர பராபகதனைக கொடுதததுத தானகல நிறருமென்கிறா.

அ. அவனை ஆஸ்ரயியுங்கோள, உங்களுடைய துககந்தையும துகக ஹேது வான சுடசாரதனதையும போகஙியருளு மெனகிறா

கூ. உபதேச நிரபேகூடமாக நான மூனனமவனை ஆஸ்ரயிதது சுதியாகப பெறறேனெனறு பரீதராகிறா.

கo. பரீதயதி சயததாலே ஸவலாபதனதைசசொலலிப பகதிபரபதயநவ டானங்களுகுகு கூடமாலலாதா திருககனனைபுரமெனகிற உகதி யைசசொலலலவே ஸடஸதத துககளுமபோ மெனகிறா.

கக. பரதிபநதங்கள ஸவாசனமாகப போகவேணடியிருகுகில இநதிருவாய மொழியை பரீதிபூவகமாகச சொல்லிககொண்டு அவன திருவடி களை ஆஸ்ரயியுங்கோ ளெனகிறா.

கo - ம பத்து.

ஆழ்வாருடைய பதறறதனைககணடு, திருமோகூரிலே தங்கு வேடனடையாகவந்து தங்கி, இவாக காசசிராதி கதியை யுங்காடடி, இவருடைய அபேகூடித ஸமவிதாநம பணணினபடியை யருளிசசெயதா

கூம். திருவாயிமொழி—தாளதாமரை.

கைங்காய பரதிபநதக நிசசேஷ நிபாஹணத்தை அருளிச செயகிறா.

க. மரணமான மஹாபயததுகுகு விரோதி நிரசநசிலனை காளமேக மல லது துணையிலலையெனறு அவனைப பறறுகிறா.

உ. போக ஹேதுவான வொபபனையையும உஜ்ஜீவந ஹேதுவான திருநா மங்களையு முடையவனுடைய திருவடிகளலலது வேறு காலதது மூளளதனையும புகலுடையோ மல்லோ மெனகிறா.

கூ. சாவரகூடகனனைவன வாதநிகிற திருமோகூரை, நமமுடைய சகலதுக கமும கெடசசென்று பாபிபபோ மெனகிறா.

சு. நம்முடைய சமஸ்த துக்கங்களுங்கெட, திருமோகூரிலேவந்து சுலபனுய் நிற்கிறவனை ஆசரயிக்க வாருங்கோளென்று ஸ்ரீ வைஷ்ணவாகளை யழைக்கிறூ.

ரு. அவனெழுந்தருளிநின்ற திருமோகூரை ஆசரயித் தநுபவிக்க வாருங்கோளென்கிறூ.

சூ. திருமோகூரிலே நின்றருளின பரமாப்ததமன் திருவடிகளல்லது வேறு நமக்கு ரகூஷயில்லை யென்கிறூ.

எ. நம்முடைய ரகூஷணம் தனக்கு அவா ஜூீயமான உத்பாதகன வாத்திக்கிற திருமோகூரை ஆஸ்ரயிக்கவே, நமமுடைய துக்கங்களப்போதே போமென்கிறூ.

அ. திருமோகூரிலே நின்றருளின ஆண்பிள்ளையான தசரதாத்மஜனை ஆசரயிக்க நம்முடைய துக்கமெல்லாம் போமென்கிறூர்.

கூ. நமக் கரணன திருமோகூரை நாம்ப்ராபிக்கப் பெற்றேமென்று, ஸ்வலாபத்தைப் பேசுகிறூ.

க0. சாவ ரகூஷகன் வாத்திக்கிற திருமோகூரை, நமக்குப் பந்துக்களாளூரை ஆதரித்து நினைத்தேத்துங்கோ வென்கிறூ.

கக. நிகமத்தில், பரமோதாரமான திருமோகூருக்குக் கொடுத்த வித்திருவாய் மொழியை அப்யசிக்க வல்லாக்குத் துக்கநிவ்ருத்தி யுண்டாமென்கிறூ.

உ-ம். திருவாய்மொழி—கெடுமிடர்.

இதுவுமது.

க. ப்ரீதியாலே திருநாமத்தைச் சொல்லத் திருவநந்தபுரத்துக்குப் போகைககு விரோதியானவை யெல்லாம் போம் அங்கேபுக வாருங்கோளென்று அநுகூலனை அழைக்கிறூர்.

உ. ப்ரதிபந்தகங்கள் போகைக்குச்சொன்ன திருநாமந்தானே ஆயிரம் ப்ரகாரதாலே ரகூஷகமா மென்கிறூ.

ங. ப்ரதிபந்தங்கள் போகைக்குத் தேசப்ராப்தியே யமையும், ஆயிரந் திருநாமத்திலு மேதேனு மொன்றைச்சொல்லி அநுபவியுங்கோளென்கிறூ.

ச. ஆஸ்ரயிப்பாக்கு ருசிபிறக்கைக்காகத திருவநந்த புரத்திலே புக்கடிமை செய்கிறவர்கள் என்ன பாக்கியவான்க ளென்கிறூ.

ரு. திருவநந்தபுரத்தி லாஸ்ரயிக்கு மவர்கள் நித்தியசூரிகளாவாகள், ஆகையாலே, அங்கே நீங்களும் ஆஸ்ரயியுங்கோ ளென்கிறூர்.

சு. நிதநியசூரிகளுமை வருதழுமைசெயகிற திருகே ஆகையாலே திருவாரு புரமே பரமபராபயமை, அருகே நாமழுமைசெயய வேறுமெனே கிறார.

எ. சாவேடரவரன கணவளாரு நருளுகிற திருவாருதபுரத்திலே செலறழு மைசெயயபபெறில ஒருதேசவிசேஷநதைச செனறழுமையெய்ய பெறாமிலோமெனனுமை துகுகமை போமெனகிறார.

அ. திருவாருதபுரநதிலே கணவளாரு நருளுகிற சாவேடரவரனுடைய திரு வழுகஜைக் காணடபோருகுகோளெனறு அருகுகூலனா அணைறுகிறார

சு. சரீராவஸாரு மணிநதாயிந்து, ரனடெனற திருவாருந புரத்திலே புக கழுமைசெயயந தாஸய விரோதிகாமஙகள்நானே ரசிகுகு மெனே கிறார.

கo. திருவாருதபுரநதிலே புகுகழுமை செயகிறவாகள பெருமைபேச நில மன றெனகிறார.

கக. நிகமதநில, இநதிருவாய மொழிவல்லார திருநாடழுளளாகருப போகுகியாராவ ரெனகிறார.

கூ - மீ. திருவாய்மொழி—வேய்மரு.

இதுவுமது

க அவன பிரிகிறனெனகிற வயசநமசெல்லாநிறக, அதுகுமேலே, குயில துடகுகமான பாதுக பதாாதநதுகளின நவரியாதுமை அவன நோக காதுமை நனகருப பிறநத வவசாநதனை, நோழிமாருகுச சொ லலுமாபபோலே அவன றனகருச சொலலுகிறாள

உ. இவள நரிகனகுகாகுப பலகாலுணைந்தாள, இஸஸமஸலேஷ சுகமெல லாம நீ போகுகுகடவையெனனு மிதிறுலே ஸவபாவுகனெடு விறி, தாபபோலேயாய நோவுபடாரினறே ரெனகிறாள.

ங. நீ யுபேகூஷிததிருகுக நாஙகள சிநேஹிததிருகுகிற வொருதலைகுகாமை நசிகுகவேணடு மெனகிறாள.

ச. இவன போகுகைகரினைத்து நோவுபடட புகுகவாறே "உனனைப பிரிக குகுகரு சுமபாவுணையுணடோ" எனறு இபபுடையிலே சுவிருய மாகச சிலவாாதனதைசொலல இலையிறே எனனை யழுகுகிற தெல கிறாள.

ரு. "நான சரரிஹிதனுயிருகுக நீ யிபபடிபடுகிறதென" எனனை, நீ பர மேயகுகுக கடவையானபினபு நீயும போனுய நீ போனுல் நலியாக கடவ சரரியாதி பதாாததுகுகளால நலிவுபடுகிற வெனனை யாஸ வசிபபித் தருளவேணடு மெனகிறாள.

சுo. உனக்குப் போனவிடமெங்குமபிமதைகள் பலருளா உனக்கொரு குறை யில்லை நாங்க ளுன்னைப்பிரிந்து தரிக்கமாட்டுகிறிலோம் உன் போக்கான தெங்களுக்கு அஸஹயமென்கிறுள்.

எ நாங்கள் நோவுபட உன சுகுமாரமான திருவடிகள் நோவப் பசுமேய்க் கப்போனுல் அங்கே அசுராகள் கிடடினுலென்னுய் விளையுமென் கிறுள்.

அ. நீபோனுல் சப்ரமாதமென றஞ்சாதினேறென், உன்னைப் பிரியவும் மாட் டேன் பசுமேய்க்கை வயாஜமாக அபிமத விஷயங்களை நினைத துப்போகிறுயாகில், என கண்வட்டதிலே உனக்கு அபிமதைக ளோடே சஞ்சரிக்கவேணு மென்கிறுள்.

கூ. "உகக்கு நல்லவரோடு முழிதராய்" என்று நான் போகாமைக்காகச் சொன்னவார்த்தை யித்தனையொழிய, உங்கள் சந்நிதியிலே நான் சிலரோடே பரிமாறுகை யுங்களுக் கநிஷடமன்றுவென்ன; எங் களோட்டைக் கலவியிற காட்டில் திரு உள்ளத்தில் ப்ரியமே யெ ங்களுக்கு மிகவும் சுகம், ஆனபின்பு சப்ரமாதமான தேசத்தில் போகா தொழியவேணு மென்கிறுள்.

கo. முன் கைமிடுக்கறுன வசுராகள் கம்ஸப்பேரிதராய்ச் சஞ்சரிகிற காட் டிலே, நம்பி மூத்தபிராணையு மொழியத் தனியே திரியாநிற்றி யென்று மிகவும் நோவுபடா நினறே னென்கிறுள்.

கக. நிகமத்தில், அவனை "பசுநினை மேய்க்கப் போகவேண்டா" என்று நிஷேதித்த பாசுரமான இத்திருவாய்மொழியும் அல்லாதவறறே டொக்க ஒரு திருவாய்மொழியே! யென்று விஸ்மிதராகிறுர.

சு - மி. திருவாய்மொழி—சாரீரே.

இதுவுமது.

க. உபயவிபூதி யுக்தனுயிருந்துவைத்து ஆபரிதசுலபனுனவனுடைய திரு வடிகள் பக்தியோகலப்ய மென்கிறுர.

உ. ஸாவேபரவரனுய் ஸ்ரீயஃபதியாயிருந்துவைத்து என்விரோதியைப்போக் கி என்னை யிங்கே அடிமைகொள்ளா நின்றுனென்று, கீழ்ச்சொன் ன சௌலப்யம் தமக்குப் பலிததபடியை யருளிச்செய்கிறுர.

ங. மறுவலிடாதபடி சம்ஸாரத்தைப் போக்கி நப்பின்னைப் பிராட்டிக்கு வல்லபனுனவனுடைய திருவடிகள் சிரோபூஷணமாகப் பெற்றே னென்கிறுர.

ச. என்மனஸ்ஸிலேயிருக்கிற ஸாவேபரவரனை யொருவராலும் விஸ்லே ஷிப்பிக்க வொண்ணுதென்று நிச்சயித்து, அத்தாலே க்ருதக்ருத் யனு யிருந்தே னென்கிறுர.

ரு. அவன என்திறததில்செயய நினைகனிறவை யொருவறகறிய நிலமன
றெனகிறார.

சூ. இனறு ஸாயிபபானையும நிததியாஸரிதனைபபோலே விஷயீகரிககு
மவன றிருவடிகளிலே நிாமமனுய விழபபெறறே னெனகிறார.

எ. நம்ப்ரதி பநதஙகளெயலலாம தானே போகநி அடிமைகொளளுமவனை
நாளதோறு மனுபவியெனறு, திருவுளளதனைதகுறிதது யருளிசெ
யகிறார.

அ. "அவனே அநுபவி" எனறவாறே உகநதநெஞசைகநொணடாடி அவனை
யிடைவிடாதே அநுபவி யெனகிறார.

கூ. "ஜனமாநதரஸஹஸரேஷு" எனகிறபடியே அநேக காலசாதநியமான
பகதியாலே லபிகபபடுமவனைக கேவலமவனை பரசாதநதாலே
காணபபெற்றே னெனகிறார.

கo. பரயோஜநாநதரபரரோடு சாதநாநதரபரரோடு பரபநநரோடு வாசி
யற அவனே யுபாயமெனறு உகநதனை நிகமிகநிறார.

கக. நிகமதநில், இதநிருவாயமொழி கறறாகுக் கிருஷ்ணனுடையதிருவடி
கள சுலபமா மெனகிறார.

ரு - ம். திருவாய்மொழி—கண்ணன்கழலிணை.

இதுவுமது

க. பக்தியுக்தராயக்கொண்டு அவனை அநுசநதிபபாக்கு ஆலமபநமான
திருமநதிர மினனதெனகிறார.

உ. இதனுடைய அாதததனைச சொலலுகிறார.

ஙூ. ஸவாமிதவ பரயுக்தமான ஸாவவித ரக்ஷணஙகள பணணும்படி சொல்
லுகிறது.

ச. "ஆபோநாராஇதி பரோக்தாஃ" என்று மொருநிாவசந பராகாரமுனை
டிறே யிதுக்கு அவவழியாலே திருமநதிரதனை நிாவசிதது
திருமநதிரதனைச் சொலலிகொண்டு புஷபாருசலியைபபணணி
ஆராயியுங்கோ ளெனகிறார.

ரு. இப்படி செவவி மாறுத புஷபதனைக்கொணடு அவன திருநாமதனை
ஹாஷததுககுப போக்குவீடாகச சொல்லுங்கோள, அபபடிசெய
யவே, ஸவரூபாநுரூபமான வருததியைப பெறலா மெனகிறார.

சூ. நீசொனனபடி செய்யலாவது ஆராயணீயனைக கணடாலனறே,
கண்டாஸ்ரயிகக வேணடாவோவெனன ; பிறபாடரான நமக

காகத் திருமலையிலே நின்றருளினான் அவனை ஆஸ்ரயியுங்கோ ளென்கிறார்.

எ. ப்ரீதிப்ரேரிதராய் ஆஸ்ரயிக்கவும் இனிமையோடே திருநாமமுஞ் சொல்லவும்மாட்டாதார், அந்தப்புரபரிகரமானார் வார்த்தையைச் சொல்லவே பூர்ணோபாசநத்தில் பலம் சிததிக்கு மென்கிறார.

அ. அதிகாரிநியதியில்லை ஆனுமாகத் திருநாமததை நிரந்தரமாகச் சொல்லுவார் நித்தியசூரிகளோ டொப்பாகள் என்கிறார.

சூ. ஜன்மாதிகள் அப்ரயோஜகமானாலும் ப்ரயோஜனாந்தர பரதாஹேதுவானபாபங்கள் செய்வதெனறென்னில், ப்ரயோஜன சூன்யராய்க் கொண்டா ஸரயிக்கவே அமைதானே போமென்கிறார.

க0. அவ்வளவேயன்றிக்கே கைங்கரிய ப்ரதிபந்தங்களும் போம், ஆனபின்பு, அவனை ஆஸரயியுங்கோ ளென்கிறார.

கக. நிகமத்தில், இப்பத்தும் அப்யஸித்தவாகளை ஆழ்வார தம்மைப்போலே பகவத்விஷயீகார பாத்ரமாக்கு மென்கிறார.

சூ - ம். திருவாய்மொழி—அநள்பேறுவார்.

இதுவுமது.

க ஈஸ்வரன் நம்மை விஷயீகரிக்கையிலே யொருப்படாநின்றான், அது தானும் நாம் விதித்தபடி செய்வானை யிராநின்ற னென்கிறார.

உ. "விதிவகையே" என்று, கேவல பகவத் க்ருபையாலே வந்ததாகச் சொல்லுகிறதென், அடியிலே "இன்னின்ற நீரமையினியாமுறுமை" என்றிலோமோ நாமென்ன, நாமபேக்ஷித்தவளவோ பெற்றதென்கிறார.

ங. நெஞ்சே, நம்மை விஷயீகரிக்க வல்லனே யென்று நாமிருக்க, அவ்வளவன்றிக்கே பலிக்கிறபடி யென்னென்கிறார்.

ச. சாவேஸ்வரன் நாம் விதித்தபடியே செய்வானைச் சொன்ன விது சம்பவிக்குமோ வென்னில்; அவனுடைய வாஸரித பாரதந்திரயத்தை அநுசந்தித்தால் கூடாததில்லைகாண் என்கிறார்.

ஞ. அவன பரமபதத்திற்குப்போக வாஸரிதருக்கு வைத்த அர்ச்சிராதிகதியாலே போகப்பெறு நின்றேன், நிதியாஸரிதனைப்போலே என்னை விஷயீகரிக்கவும் பெற்றே னென்கிறார.

சூ. திருவாடடாறறிலே சுநிதியணணி எனனெச சாவதோ டூகமாக விட மாடடாதவனுடைய திருவடிகளைக கிடடப பெறறேனெனகிறா.

எ. "குறுகினம" "எனறவிதென கொனடறிவ தெனனில, பாகஸலாகா தோ உடம்பு கோயிறசாநது நாறுகிறபடி யெனகிறா.

அ. அதயநத விலகூஷணனெவன திருவாடடாறறிலேவநது சுலபனைய என ஹருதயததிலே வநது புகுநது உஜஜவலனைகைகு நானெனன நனைமைசெயதே னெனகிறா.

கூ. அதயநதம பூானனை தானிகழாதே எனமனஸஸை சாவகாலமும விடு கிறிலன, ஒருவனுடைய வயாமோஹமே! எனறு பரீதநாகிறா.

கo. மஹாபுருஷாகளை அடைநதால எதிரததலை பாராதே தங்களதரதனைக கொடுபபாகளெனனு மிவவாததநதைத திருவாடடாறறில நாய னெனை பகைகலிலே காடடுனெனகிறா.

கக. நிகமததில், இததிருவாயமொழியை அநுபவிகக வுரியாா நிதிய சூரிக ளெனகிறா.

எ - ம். திநவாய்மொழி—செந்சொல்.

இதுவுமது

க. "திருவாயமொழிபாடுவிகக" எனறுருவியாஜதநாலேபுகுநது தமபக கலவனபணணின வயாமோஹதனைதகக்கடு, அவனுக கடிமைசெ யவா சீலாதிகளிலே யகபபடாதே கொளளுங்கோ எனகிறா.

உ. தமமோடு கலநதபினபு அவனுகுபபிறநத சுமூாதனியைக கனடினிய ராகிறா.

ஙூ. அவனுகுதமபகலுண்டான வபிநிவேசதனுடைய வெலலியிலலா மையை யருளிசசெயகிறா.

ச. தமமுடைய திருமேனியிற காடடிலும நமமோடே பரிமாறலாம நில மெனறு அவனுகுத திருமலையிலுணடான வயாமோஹதனை யருளிசசெயகிறா.

ஞ. அவன தமமோடேகலநது தமவாயாலே திருவாயமொழிகேடட பரீதி யுளளடங்காம லானநதிதது ஆளதனிவையா னினறுனெனெகிறா.

சூ. ஸ்ரீயஃபதியானவன திருமலையிலே னினறருளி எனனை யாளுகையிலே வயாமுகதனை னெனகிறா.

எ. தமமுடைய விஸஸமூாதனிகெலலாமடி திருமலையானபினபு, இநதே சுநதானே நமககு பராப்யமெனறு திருமலையைக கொணடாடு கிறா.

அ. திருமலே துடக்கமான கோயில்களெல்லாவற்றிலும் பண்ணுமபிநிவேசத்தை என்னவயவவங்களிலே பண்ணி ஒருகூணமும் பிரிகிறிலன் இவன்படி யிருந்தபடியென்! என்கிறா.

கூ. நமக்கிந்த சம்பத்தெல்லாம் திருமலேயாலே வந்ததாயித்து, திருமலையைக் கைவிடாதேகொள்ளென்று திருஉள்ளத்தைகுறித்து அருளிச்செய்கிறா.

க0. இப்படி இவா நிாப்பந்திக்கச்செய்தேயும் ஆனைக்குப் பாடுவானைப்போலே கேளாதிருந்தான்; அதுக்கடி "சாந்துபூசுவா பரணியையுடைத்தோ பூசுவது, இதென சொன்னீரானீர" என்ன, திரியவும், மங்கவொட்டெனகிறா.

கக. நிகமத்தில், மஹதஹங்கார விஷபமான வித்திருவாய்மொழி திருமலையிலே சொல்லிற்றென்கிறா.

அ - ம். திருவாய்மொழி—திருமாலிருஞ்சோலே.

இதுவுமது.

க. யாதருச்சிகமாகத திருமலேயைச் சொல்லுங காட்டில் நிரபேகூனதான் பிராட்டியோடே கூடவந்து எனனுளளே புகுந்தருளினனென்கிறா.

உ. தான ஸாவேஸ்வரனுய் வைதது என்றேடு கலக்கப் பெறுமையாலே குறைவாளனுனவன் இன்றுவந்து நிாஹேதுகமாக வென் ஹ்ருதையத்திலே புகுந்து பூாணனுனை னென்கிறா.

ங. அவன் தம்மோடே நிாஹேதுகமாகவந்து ஸம்ஸலேஷித்தபடியை யநுசந்தித்து, இவன் திருவடிகள் எனக கிங்கனே யெளிதாவதே யென்கிறா.

ச. தமக்குப் பரமபதத்தைத் தருவாளு யிருக்கிறவனுடைய நீாமையை யநுசந்தித்து என்கரணங்களும் களிக்க நாலும் களியா நின்றே னென்கிறா

ஞ. திருப்போகரான் பரமபதத்தை எனக்குத்தருவாளுக என்றேடே பூணித்து, தானே விரோதிகளையும் போக்கினு னென்கிறா.

ஃ. தனக்கிருப்பிடமான கோயில்க ளநேகமுண்டாயிருக்க ஓரிடமில்லாதாைப்போலே என் ஹருதயததிலே நிாஹேதுகமாக ப்ராாததித்து வந்து புகுந்தானென்று ப்ரீதராகிறார்.

எ. அவனுடைய வாதரத்தாலே தமகுண்டான காாதார்த்யத்தை யருளிச்செய்கிறா.

அ. நிரதிசய போக்கியபூதனுன திருப்போகரான் என்டக்கலிலே வ்யாமோஹத்தைப்பண்ணி ஒருநாளும் போகாதபடி என்நெஞ்சிலே வந்துபுகுந்தா னென்கிறார்.

கூ "இனறெனனை விஷயீகரிகைக்கும மூனபெனனை யுபேகூதிக்கைகுமம காரணமென" எனறுகேடகவேணடி யிருநதே னெனகிறா

க0. இவாகேடட விதுககொரு ஹேதுகாணமையாலே நிருநதாரவாய, "உமக குமேல செயயவேணடுவதென" எனன, பரதிபூாவகமாக வடிமைசெயயபபெறறேன, இதுவே யினனம வேணடுவதெனகிறா

கக. நிகமததில, இததிருவாயமொழியை அபயசிகக வலலாரிடடவழககு பரமபத மெனகிறா

கூ - ம். திருவாய்மொழி—சூழ்விசும்பு.

அாச்சராதிமாாகமம

க. பரம பததகுபபோக உபகிரமிகிற ஸ்ரீவைஷணவாகளைகளனைட டாரீதயதிசயததாலே ஸதாவர ஜஙகமஙகளுகுளைடான விகருதியை யருளிசசெயகிறா.

உ. மேலுளடான லோகஙகளபணணின சதகாரஙகளை யருளிச-செயகிறா.

ஙட. ஆதிவாஹிக லோகஙகளிலுளளா தெதிரோவாது புஷப வருஷடியைப பணணிககொண டாடுகிறபடியை யருளிசசெயகிறா.

சு. மேலிலலோகஙகளில் தேவாகள இவாகள் போகிற வழிகளிலே தஙகுகைகுத தோபபுகள சமைதது வாததியாதி கோஷஙகளைப பணணியும கொணடாடுகிறபடியை அருளிச்செயகிறா.

ரு. ஆதிவாஹிக காததாகளான வருணேநதிராதிகளும மறறுமுளளாருமிவாகளுகுபபணணும சதகாரஙகளை யருளிசசெயகிறா

சூ. சதகார பூாவகமாகத தேவஸதிரிகளுகாது இவாகளை ஆசீாவசனஙகளைப பணணினாக ளெனகிறா.

எ. மருதகணஙகளும வசுகணஙகளும தஙகளெலலைகபபாலும திடாநதி சென்று இவாகளை ஸ்தோததிரம பணணினாகள எனகிறா.

அ. பரக்ருதிமண்டலதது கவவருகே பரமபததகுப புரமபாக நிதிய சூரிக ளிவாகளை யெதிாகொளளுகிறபடியை யருளிசசெயகிறா.

கூ. பரமபததிலேசென்று திருவாசலில முதலிகளாலே சமகருதராய, அங குளள நிதயசூரிகள "பரமபததிலேவருவதே!, இதெனனபாக கியபலம!" எனறு விஸமயபபடடாகளெனகிறா.

க0. நித்தியசூரிக ளிவாகளைக கொணடாடுமபடியை யருளிசசெயகிறா.

கக. நிகமததில, இததிருவாயமொழியை அபய சிததவாகள நிதியசூரிகளோ டொபபனெகிறா.

க0 - ம். திருவாய்மொழி—முனியே.

இதுவுமது.

க. நிரஹேதுகமாக உன்னுடைய சவுந்தாயாதிகளைகாடடி எனக்குன்னை யொழியச-செல்லாதபடிபண்ணி எனனை துஸ்ஸஹமான சம்சாரத் திலேவைத்து, நீபோய்ட பண்டுபோலே யொருகுணு விஷகாரத் தைப்பண்ணிவிட வொண்ணுதென்கிறா.

உ. தம்முடைய வபேக்ஷிதந்தர் செய்தல்லது நிற்கவொண்ணுதபடி அவனுக் குத திருவாணையிடுகிறா.

ங. பெருமிடுக்கரான ப்ரமஹாதிகளுடைய ஸ்வரூபஸ்திதியாதிகளுக்கு மெல்லாம் நிவாஹறகனை நீ, உன்னுலல்லது ஜீவிகக விரகின்றியே யிருக்கிற வென்னை, ஐயோ !, வந்து விஷயீகரிததருளா யென் கிறா.

ச. சாவ நிவாஹறகனை நீ, என்காரயம், நானேபண்ணிக் கொள்வேனுகப் பாரதநருளினுயாகில், என்னைக்கைவிட்டாபல்லியோ வென்கிறா.

ஞ. சாவாரக்ஷகனை நீ யுபேக்ஷிதாதால், எனகாரயம் நான்செய்யவோ, பிறா செயயவோ, முடிந்தேனிறே யெனகிறா.

ட. பெரியபிராட்டியா பக்கல்போலே என்பக்கலத்யந்தாபிநிவிஷடனுய், என் ப்ரக்ருதியிலு மாதமாவிலு மத்யாதரத்தைப்பண்ணி, புஜி தத நீ, என்னை யுபேக்ஷியாதே என்டென விஷயீகரித்தருளா யெனகிறா.

ண. (நான் பெரியபிராட்டியா பரிக்ரஹமாகையாலே,) ப்ரளயாணவமக் னையான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியை யெடுத்து அவளோடே ஸம்ஸ்லே ஷித்த நருளினுற்போலவும், கடலைக்கடைந்து பெரியபிராட்டியா ரோடே ஸம்ஸலேஷித் தருளினுற்போலவும், சம்ஸாராணவ மக்ந்னை வென்னையெடுத் தென்னேடே ஸம்ஸ்லேஷிததருளி எனபக்கலிலே அதிவ்யா மோஹத்தைப்பண்ணின உன்னைப் பெற் றுவைத்து யினிந நப்பவிடுவனே வென்கிறா.

அ. அத்யந்த நாரேநயனை உன்னைப்பெறறுவைத்து இனிவிட வுபாய மில்லை யென்கிறா.

க. "'தானிசாவாணிதந்வபு;' 'யஸயாந்மா ஸரீரம், யஸ்யப்ருத்வீசரீரம்' 'நநுஸாவம் வைஹறோஸதநு;' என்னும்படியே, எங்கும் வந்து முகங்காட்டலாம்படி ஜகத்சரீரனுயிருக்கிற விருப்பைக்காட்டித் நந்தோமிறே" எனன, அது உகநதாக்கு முகவாதாக்கும் பொ துவாயிருந்தது, ஆகாராந்தர மில்லையாகிலன்றே "அதுவேயமை யும்" என்றுறி யிருக்கலாவது, திருவாட்டிலே வ்யாவ்ருத்தமாகப் பரிபூரணமாயிருக்கிற விருப்பைக் காணவேணு மென்கிறா.

க0. எம்பெருமானுக்கிவ ரபேகூதிதம் செய்தல்லது நிற்கவொண்ணுதபடி பெரியபிராட்டியா ராணையிட்டுத் தடுத்துப் பெரியவார்த்தியோ டே கூப்பிட்டிவா ப்ரார்த்தித்தபடியே பரிபூரனனுய்க் கொண்ட வெக்கு சம்ஸ்லேஷித்தருளக்கண்டு, அபரிச்சேத்யமான ப்ராக் ருதி தத்வத்திலும் ஆத்மதத்வத்திலும் உன்னுடைய சங்கல்ப ரூபக்யானத்திலும் பெரிதானவென்னுடைய விடாயெல்லாந்தீர வந் தென்னேடே கலந்தாய் என்னுடைய மநோரதமும் மொருபடி முடியப்பெற்றே னென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், அகிலஹேய ப்ரத்யநீக கல்யாணைகதானக்யானந்தை கல்ய ரூபனுய், உயர்வற உயர்நலமுடையனுய், சௌந்தர்யாதி விசி ஷ்டமான நித்தியமங்கள விக்கிரஹயுக்தனுய், அபரிமித திவ்ய பூஷணபூஷிதனுய், சர்வாயுதோபேதனுய், லக்ஷ்மீபூமிநீளாநாயக னுய், அஸ்தாநேபய சங்கிகளான அநந்தவைநதே யாதிகளாலே அநவரதப ரிசர்யமாணசரண நளினனுய், ஸ்ரீவைகுண்டநிலய னுய், ஸர்வேஸ்வரனுய், ஸ்வவிபூதிபூதரான ப்ரம்ஹ ருத்ராதிக ளுக்கந்த ராத்மாவாய், தன்னை காணவேணுமென்று விடாய்த் தாஸ்ரயிக்குமவர்களுடைய விடாய்தீர ஸம்ஸ்லேஷிக்கும் ஸ்வ பாவனை வெம்பெருமானை, காணவேணுமென்று கூப்பிட்டு அவனைப்பெற்று நிர்துக்காராய், நிரஸ்தசமஸ்த ப்ரதி பந்தகரான ஆழ்வாருடைய பக்திபலாத்கார பூர்வகமாகப்பிறந்தது ஆயிரந் திருவாய்மொழியும் ; அவற்றில் வைத்துக்கொண்டு கீழ்ச்சொன் னவைபோலன்றிக்கே பெற்றல்லது தரிக்கவொண்ணுதபடியான பரமபக்தியாலே பிறந்தவந்தாதியான விந்திருவாய்மொழி வல் லார் ஸம்ஸாரத்திலே பிறந்துவைத்தே அயர்வறு மமரர்களோ டொப்பனென்கிறார்.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

அண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயாதிருவடிகளேசரணம்.

ஆசார்ய

ஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹம்.

அநுபந்தம்.

(உ)

பகவத்விஷயஜ்ஞாதீஷ்டயங்கள்.

க-ம். பத்து.

க-ம். திருவாய்மொழி—உயர்வற.

க-ம். பாட்டு - உயர்வற.

க. (அஹமஸ்யாவரோப்ராதாகுணைர்தாஸ்யமுபாகதஃ) என்னுமாப்போலே திருவடி இளையபெருமாளை "நீயிவாக்கென்னுவீர"! என்ன "பெருமாளுமொருபடி நினைத்திருப்பா, நானுமொருபடி நினைத்திருப்பே னென்றூர", அவா "நினைத்திருக்கும்படியென், நீ நினைத்திருக்கும்படி யென்" என்ன; "அவாதம்பின பிறந்தவனென்றிருப்பா, நான் அவாகுணங்களுக்குத தோறறு அடியேனுயிருப்பன்" என்றூறினேறை.

உ. (உடையவன்) குணங்கள்தன்னை அஸ்தியென்று விடுமளவன்றிக்கே இவற்றையிட்டு நிரூபிக்கவேண்டும்படியா யிருக்கும். அதாவது ஆகந்துகமன்றிக் கேஸவரூபாநு பந்தியாயிருக்குமென்றபடி. ஆழ்வான் பிள்ளைப்பிள்ளையைப்பாத்து "நீகுணமென்பாரமிடற்றைப் பிடித்தாப்போலே ஆழ்வா 'நலமுடையவன்' என்றபடி கண்டாயே" என்றுபணித்தான். இத்தால் "சமஸ்த கல்யாணகுணாத்மகோசௌ" என்றபடி.

ங. (மயாவறயித்யாதி) க்யாநாநுதயம், அந்யதாக்யாநம், விபரீதக்யாநம், என்கிறவிவை வாசனையோடே போம்படியாக. "க்யாநாநுதயமாவது, தேஹாத்மாபிமானம், அன்யதாக்யாநமாவது, தேவதாந்தரசேஷமென்றிருக்கை. விபரீதக்யானமாவது ஸ்வதந்தரமாகவும்

கo. எம்பெருமானுக்கிவ ரபேக்ஷிதம் செய்தல்லது நிற்கவொண்ணுதபடி பெரியபிராட்டியா ராணையிட்டுத் தடுத்துப் பெரியவார்த்தியோ டே கூப்பிட்டிவா ப்ரார்த்திதபடியே பரிபூரணனுய்க் கொண்டு வந்து சம்ஸ்லேஷித்தருளக்கண்டு, அபரிச்சேந்யமான ட்ரக் ருதி தத்வத்திலும் ஆத்மதத்வத்திலும் உன்னுடைய சங்கல்ப ரூபக்யானத்திலும் பெரிதானவென்னுடைய விடாயெல்லாந்நீர வந் தென்னேடே கலந்தாய் என்னுடைய மனோரதமு மொருபடி முடியப்பெற்றே னென்கிறார்.

கக. நிகமத்தில், அகிலஹேய ப்ரத்யநீக கல்யாணைகதானக்யானந்தை யஸ்வ ரூபனுய், உயர்வற உயர்நலமுடையனுய், சௌலப்யாதி விசி ஷ்டமான நித்தியமங்கள விக்ரஹயுக்தனுய், அபரிமித நித்ய பூஷணபூஷிதனுய், சர்வாயுதோபேதனுய், லக்ஷ்மீபூமிநீளாநாயக னுய், அஸ்தானேபய சங்கிகளான அநந்தவைநதே யாதிகளாலே அநவரதப ரிசர்யமாணசரண நளினனுய், ஸ்ரீவைகுண்டநிலய னுய், ஸர்வேஸ்வரனுய், ஸ்வவிபூதிபூதரான ப்ரம்ஹ ருத்ராதிக ளுக்கந்த ராத்மாவாய், தன்னை காணவேணுமென்று விடாய்த்தி தாஸ்ரயிக்குமவர்களுடைய விடாய்தீர ஸம்ஸ்லேஷிக்குமா ஸ்வ பாவனை வெம்பெருமானே, காணவேணுமென்று கூப்பிட்(ட) அவனைப்பெற்று நிர்துக்காராய், நிரஸ்தசமஸ்த ப்ரதி பந்தகரான ஆழ்வாருடைய பக்திபலாத்கார பூர்வகமாகப்பிறந்தது ஆயிரந் திருவாய்மொழியும்; அவற்றில் வைத்துக்கொண்டு கீழ்ச்சொன் னவைபோலன்றிக்கே பெற்றல்லது தரிக்கவொண்ணுதபடியான பரமபக்தியாலே பிறந்தவந்தாதியான விந்திருவாய்மொழி வல் லார் ஸம்ஸாரத்திலே பிறந்துவைத்தே அயர்வறு மமராகளோ டொப்பனென்கிறார்.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

அண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயாதிருவடிகளேசரணம்.

ஆசார்ய

ஹ்ருதயசாராசங்க்ரஹம்.

அநுபந்தம்.

(உ)

பகவத்விஷயஜ்ஞாதீஹ்ரயங்கள்.

க-ம். பத்து.

க-ம். திருவாய்மொழி—உயர்வற.

க-ம். பாட்டு - உயர்வற.

க. (அஹமஸ்யாவரோப்ராதாகுணைர்தாஸ்யமுபாகதஃ) என்னுமாப்போலே திருவடி இளையபெருமாளை "நீயிவாக்கென்னுவீர"! என்ன "பெருமாளுமொருபடி நினைத்திருப்பா, நானுமொருபடி நினைத்திருப்பே னென்றூர", அவா "நினைத்திருக்கும்படியென், நீர நினைததிருக்கும்படி யென்" என்ன; "அவர்தம்பின் பிறந்தவனெனறிருப்பா, நான் அவாகுணங்களுக்குத் தோறறு அடியேனுயிருப்பன்" என்றுறிறே.

உ. (உடையவன்) குணங்கள்தன்னை அஸ்தியென்று விடுமளவன்றிக்கே இவற்றையிட்டு நிரூபிக்கவேண்டும்படியா யிருக்கும். அதாவது ஆகந்துகமன்றிக் கேஸவரூபாநு பந்தியாயிருக்குமென்றபடி. ஆழ்வான் பிள்ளைப்பிள்ளையைப்பாத்து "நிகுணமென்பாா மிடற்றைப் பிடித்தாப்போலே ஆழ்வார 'நலமுடையவன்' என்றபடி கண்டாயே" என்றுபணித்தான். இத்தால் "சமஸ்த கல்யாண குணத்மகோசௌ" என்றபடி.

ங. (மயாவறயித்யாதி) க்யாநாநுதயம், அந்யதாக்யாநம், விபரீதக்யாநம், என்கிறவிவை வாசனையோடே போம்படியாக. "க்யாநாநுதயமாவது, தேஹாத்மாபிமானம், அன்யதாக்யாநமாவது, தேவதாந்தரசேஷமென்றிருக்கை, விபரீதக்யானமாவது ஸ்வதந்தரமாகவும்

அ - ம். பத்து.

"இப்படி ப்ரபந்நராயிருக்கச் செய்தேயும், தக்தபட ந்யாயம் போலே நம்மை விடாதே யநுவர்த்திக்கிறது, நம்முடைய ஆத்மாத்மீயங்களில் நசையறுதபடியாலே" என்று பார்த்து, அவற்றிலொரு நசையில்லை யென்கிறார்.

க - மீ. திருவாய்மொழி—தேவிமார்.

சக்திஹாநியாலே அந்தத் திருப்பதிக்குப் போகமாட்டாமல், நடுவே நின்று, புருஷகார பூதையான பிராட்டி கிட்டவிருக்கவும், ஆஸ்ரித பாரதந்தர்யாதி குணங்களிருக்கையாலும், தமக்குப் பல ஸித்தியான தில்லை யென்று, குணங்கள் மேலே அதிசங்கை பண்ணுகையில், ஸர்வேஸ்வரன், விஸ்வாஸ ஹேதுவான கல்யாண குணங்களைக் காட்டுதலால், அந்த அதிசங்கை தீர்ந்து, ப்ரீதரானதை யருளிச்செய்கிறார்.

க. பிரியில் தரிக்க வொண்ணுதபடி நிரதிசய போக்யனை நீ உன்னை நான் காணும்படி க்ருபைபண்ணி யருளவேணு மென்கிறார்.

உ. காணவேணுமென்று மிகவும் நோவுபட்டிருக்கு மிருப்பேயோ என்று நிறத்துச் செய்தருளப்பார்த்தது நானிங்ஙன் பட்டாமே யுன்னைக் காணும்படி க்ருபைபண்ணி யருளவேணு மென்கிறார்.

ங. ஆஸ்ரித சுலபனையிருக்கிற நீ யின்றுவந் தென் னைபத்தை நீக்காதொழியில் உன் குணமே ஜீவனமாயிருக்கிற வாஸ்ரிதரென்னை எங்ஙனே விஸ்வஸிக்கும்படி யென்கிறார்.

ச. "உன்னை ஆஸ்ரிதரிட்ட வழக்காக்கி வைக்குதி" என்று மறிவொன்றுமே தரித்திருக்கிற நான் அதுவும் பொய்யோவென்று சங்கியாநின்றே னென்கிறார்.

ஞ. "சாஸ்த்ரபலம் ப்ரயோக்தரி" என்று பேறும்மதானுஸ் சாதனமும் முடைய தலையிலே யாகவேண்டாவோ வென்ன; நான் யத்னம் பண்ணிவந்து காண வென்றிருந்த பொருளில்லை காண் என்கிறார்.

ட. உக்தார்த்தத்தை விஸ்தரிக்கிறார்.

எ. சகல பதார்த்தங்களு மூனக்கு ப்ரகார தயாசேஷமாய் நீ ப்ரகாரியாய் நீயே அவற்றுக்கு நிர்வாஹகனென்னு மறிவொன்றுங் கொண்டு தரித்திருக்கிற நானென் பாபத்தாலே அதிலு மதிசங்கை பண்ணுகின்றே னென்கிறார்.

ஞய் தனக்கும் தமபபனுருடைய வ்யாபாரமே யாத்ரையாய், அவ ஞமபோய் இருவரும் சரக்கு பிடித்துக்கொண்டுவந்து ஒரு பந்த லிலே தங்குவது; அதிருவருகுமிடம் போராமையாலே அம்பறுத் தெய்யவேண்டும்படி விவாதம் ப்ரஸ்துதமான சமயத்திலே, இரு வனாயு மறிவாளொருவன்வந்து "இவனுன்பிதா, நீயவன்புத்ரன்" என்றறிவித்தால், கீழிழந்தநாளைக்கு சோகித்து, இருவா சரக்கு மொன்றுய், அவன் ரக்ஷகனுய் இவனரக்ஷியமாய அன்வயித்து விடுமிறே.

அ. (மறறொருதிருஷ்டாந்தம) ஒரு ராஜபுத்ரன் ஒரு வுதயானதத்தைக்கண்டு புகவஞ்சிஞல "உன்தமப்பனதுகாண்" எனனவே நினைத்தபடிபுக குப் பரிமாறலாமிறே.

கூ-ம். பாட்டு - ஓடுங்கவவன்கண்.

கூ. (ப்ராப்திகைப்புகுந்ததாவ தெட்போதோ என்று விரல் முடக்கியிருக் குமம) யெனறதுக்கு சம்வாதமாகவோனாதீஹய மருளிச்செய்கி ரூ. ஓரயனத்தினன்று குன்றத்துச சீயா, எம்பெருமானூ ஸ்ரீபா ததிலேபுக அவருடைய சிறுபெயனைச்சொல்லி "சிங்கப்பிரான் இன்றயனங்கிடாய்" என்ன, திருவுள்ளதது லோடுகிற தின்ன தென் றறியாமையாலே அவா பேசாதிருக்க "இததேஹசமனந் தரத்திலே ப்ராப்தி கண்ணழிவறறபின்பு நடவு விரோதியாய்ச் செல்லுகிறநாளிலே ஓராண்டு கழியப்பெற்றவிது, உனக்கொன்ரு யிருந்ததில்லையோ! என்றருளிச்செய்தா.

கo. எம்பா ஓருருவிலே "பினனு மாக்கை விடும்பொழு தெண்ணே" யென்று, இங்ஙனே காரணமானது கழிந்தபோதே காயமும் தன்னடையே கழிந்ததேயன்ரே! ப்ராப்தியு மினிக்கைப்புகுந்தே யன்ரே! இனி சிந்தாவிஷயமுண்டோ" என்றருளிசசெய்தா.

கo-ம். பாட்டு - எண்பெருக்கன்னலத்து.

கக. இப்பாட்டாலே திருமநதிரத்தை சாத்தமாக வருளிச் செய்கிரூ. ஆழ்வானிப்பாட்டளவும் வரப்பணித்து இப்பாடடளவிலே வந்த வாறே "இததையுதம்மாசாரயாகள் பக்கலிலே கேட்டுகொள்ளுங்கோள்" என்ன, பட்டரும, சீராமப்பிள்ளையு மெழுந்திருந்து போகப் புகவாறே அவாகளை அழைத்து "இன்னபோ தின்ரிருப்பா, இன்ரா போவா, யென்று தெரியாது இருந்து கேளுங்கோள்" என்று திருமந்திரத்தை யுபதேசித்து, இப்பாட்டை நிவஹித்து "இபபாட்டை யிதுக்காததமாக நினைத்திருங்கோள். "என்று பணித்தான்.

சூ - ம். திருவாய்மொழி—எல்லியும்.

ஆழ்வா ரவ்வாறு கூப்பிடுகையில், ஆழ்வானைக் காட்டிலீச்வரனுக்கு ஆழ்வாரிடத்தில் த்ருஷ்ணை அதிகமாய், ஆக்ரோசம் பண்ணுகைக்கு முன்னே வந்தோ மில்லையென்று லஜ்ஜித்து, ஆழ்வாரார்த்திதீரும்படி ஸகல ஸங்காஹத்தோடே அதர்கிதமாகப் போருல், மோஹிப்பனென்று, திருக்கடித்தானத் திருப்பதியி லெழுந்தருளின தறிவித்து, ப்ரீதிஸாத்மித்தவாறே, முகங்காட்டுவோமென்றிருந்ததைக்கண் டாழ்வார் ப்ரீதியடைந்ததை யருளிச்செய்கிறார்.

க. என்னுடைய வார்த்திதீர்த்தருளுவான் ஸர்வேச்வரனே, அவனூர் திருக்கடித்தான மென்கிறார்.

உ. திருக்கடித் தானத்திலுமென் ஹ்ருதயத்திலுமொக்க அபிநிவேசித்தென்னுள்ளே வர்த்தியானின்று னென்கிறார்.

ங. பிராட்டியோடுகூடத் திருக்கடித்தானத்திலே நித்தியவாசம்பண்ணுகிற வாச்சர்ய பூதனனை உபகாரகனநுசந்திக்கும் தோறும் இனியனாகா நின்றுனென்கிறார்.

ச. திருக்கடித்தானத்தைப் பகலிருக்கை மாத்திரமாகக்கொண்டு சங்காதிசயத்தாலே என்நெஞ்சையே நிரந்தர வாசஸ்தானமாகக் கொண்டா னென்கிறார்.

ஞ. என்பக்கல் ப்ரேமாதிசயத்தாலே திருக்கடித்தானத்தோடேகூட வென்ஹ்ருதயத்திலே புகுந்தருளினா னென்கிறார்.

சு. தம்முடைய ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே திருக்கடித்தானத்தை யெல்லாரும் ஆராயுங்கோ ளென்கிறார்.

எ. உங்கள் துக்கநிவ்ருத்திக்கு ஏத்தவேண்டா, திருக்கடித்தானத்தைநெஞ்சாலே நினைக்கவமையு மென்கிறார்.

அ. என்னுடைய நெஞ்சையும் திருக்கடித்தானத்தையும்தாயப்ராப்தமானஸ்தானமாக விரும்பியிருக்குமென்கிறார்.

கூ. "என்னேஞ்சே கிட்டுகைக்குறுப்பானநிலம்" என்று திருக்கடித்தானத்திலே அத்தியபிநிவிஷ்டனனை னென்கிறார்.

கo. என்னைப்பெறுமளவும் திருக்கடித்தானத்திலே நின்றுன், என்னைப் பெற்றபின்பு நிற்பதுமிருப்பதும் என்னெஞ்சிலே யென்கிறார்.

ககூ. நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றவர்களை இதுதானே திருநாட்டிலே கொடுபோய் விடுமென்கிறார்.

உ-ம். பாட்டு - என்செய்ய.

கசு. (இவனுல் பரிஹாராய மென்னு மதுகசும் அவனுல் பரிஹாராயமெனனு மதுக்கு மைதீஹயம்) திருகசோட்டியூரிலே தெற்காழ்வான் கோளரியாழ்வானுக்கு தீர்த்தத்துளையிலே சொன்னவாதத்தை "ஒரு முழுக்காலும் இரண்டு முழுக்காலும் போகாதுகாண் - தெற்காழ்வா கையிற் றிருவாழியாலே வினையை யறுத்துக்கொண்டு போகிலத்தனையொழிய, ஒன்றிரண்டு முழுக்கால் போகாதுகாண் நான் பண்ணினபாபம்."

சு-ம். பாட்டு - எந்நீர்மை.

கள. (ப்ராசங்கிகமாக வைதீஹயம்) பட்டனை யொருதமிழன் "கேடிரங்கியென்னுதே கண்டிரங்கி என்னபபெறுமோ" என்ன; "அணைத்தகை நெகிழ்த்தவளவிலே வெளுத்தபடிக கண்டால் பிரியத்தகாதென் றிருக்கவேண்டாவோ; "இப்படி கூடுமோ" என்னில் "புல்லியித யாதி, காதலா தொடுவுழியிதயாதி, உனகித்தமிழ்ப் போகாதோ" என்றார.

ரு-ம். பாட்டு - நல்கித்தான்.

கஅ. (அருளாயே) திரியக்கை "அருளாய்" என்கிறதே தென்ன "நம்பியேறு திருவுடையான் தாளா திருநாட்டுக்கு நடந்தார்" எனறு பட்டருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய துணுக்கென் றெழுந்திருந்து "அவர் ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளுடன பரிமாறும்படிக்கு, திருநாட்டிக் கெழுந்தருளினுனென்ன வேணுங்காண்" என்றருளிச்செய்தா.

அ-ம் பாட்டு - நீயலையே.

கஉ. (வாயலகி லின்னடி சில்வைபபானை நாடாய) எனறப்ரசங்கத்திலே சம்வாதம. பெரிய திருமலை நம்பி தம்முடைய அந்திமதசையிலே தமக்கொரு வெண்ணைக்காடும் பிள்ளையாயிறறு திருவாராதனம், அவா திருமுன்பில திருத்தினையை வாங்கச்சொல்லி "சாயலொடுமணிமாமைதளாந்தே நானினி யுனது வாயலகி லின்னடி சில்வைப்பானை நாடாயே" என்றராம்.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—வளவேழுலகின்.

ரு-ம். பாட்டு - மானேனேக்கி.

உ0. (அமணன் றலையோடே) என்னுமாப்போலே பெருமாள் செய்ததையுமவன்றலையி லேறிட்டுச் சொல்லுதலென்றபடி (அமணன்றலையோடே) அதாவது, ஒருகள்ளன் ஒரு ப்ராம்ஹண க்ருஹததிலே கனனமிட, அது ராச்சுவ ராகையாலே, யிருததிக்கொண்டு அவன்மரிக்க, அவ்வளவில், அவன பந்துக்கள், வந்து ப்ராமஹணனை "பழிதரவேணும்" என்ன இரண்டு திறத்தாரும், ராஜாவின் பா

டேபோக, அந்தராஜாவும், அவிவேகியாய் மூர்க்கனுமாகையாலே "ப்ராமஹணஹ நீ யீரச்சுவனை வைக்கையாலே யன்றே அவன்ரிதித்தான், ஆகையாலே நீ பழிகொடுக்கவேணும்" என்ன, அவன் "எனக்குத் தெரியாது சுவர்வைத்தக் கூலியாளைக் கேழ்க்கவேணும்" என்ன, அவனை அழைத்து "நீயன்றே ஈரச்சுவர்வைத்தாய் நீ பழிகொடுக்கவேணும்" என்ன, அவனும் "நண்ணீர் விடுகிறவன் போரவிட்டான், என்னுற் செய்யலாவதென்" என்ன, அவனை அழைத்துக் கேட்க, அவனும் "சூசுவன் பெரும்பாஹனையுற்றான், அதினாலே நீரோரிற்று" என்ன, அவனை அழைத்துகேட்க, அவனும் "என்னால் வந்ததன்று ஒருவேஸ்யை போகவராத்நிரிம்தாள் அவளைப்பார்க்கிற பராக்கிலே பாஹைபருந்நது" என்ன, அவனை அழைத்துக்கேட்க, அவளும் "என்னலன்று வண்ணாத்தி புடைவை தாராமையாலே போகவராத் திரிக்தேன்" என்ன, அவனை அழைத்துக்கேட்க, அவனும் "என்னலன்று துறையில் கல்லிலே யோரமணன் வந்திருந்தான் அவன் போகவிட்டு நுப்பவேண்டிற்று" என்ன, அந்த வமணனை நோடி பிடித்துக்கொண்டுவந்து "நீயன்றே யித்தனையுஞ் செய்தாய் நீ டாறிகொடுக்கவேணும்" என்ன அவன் மௌனியாகையாலே பேசாதிருக்க "உம்பமைக் குத்தாமில்லை யென்றிருக்கிறான் இவனே யெல்லாஞ் செய்தான்" என்று ராஜா அவன் தலையரிந்தான். இக்கதையை அறிந்து சந்திப்பது.

சு-மீ. திருவாய்மொழி—பரிவதில்.

சு-ம். பாட்டு - அமுதமமரர்.

உக. (அமுதினுமாற்றவினியன்) இவாகள் இவன்வாசியறியாமல் நிரதிசய போக்யமான ஆராவமுதைவிட்டு ப்ரயோஜநாந் தரத்தைக்கொண்ட கலுவதேயென்று தாமருளிச்செய்ததுக்கு சம்வாதமாக ஆசாரிய திவ்ய சூக்தியைக்காட்டுகிறார். கம்பிதிருவழுதிநாடுதாஸர், "இந்தேவஜாதிவெறும் மனையோ, 'உப்புச்சாறுகி ளருவவெந்ப்போதோ' என்று கவிழ்ந்துபார்த்துக் கிடப்பதே! இவனழகையும் போக்யதையையும்விட்டு" என்பராம்.

எ - மீ. திருவாய்மொழி—பிறவித்துயர்.

எ-ம். பாட்டு. மயர்வற.

உஉ. (என்சொல்லியான் விடுவேனே) என்கிறவிடத்திலோனை நிஷ்பயம்-அநுபவது, ஒருப்ராம்ஹணப்பிள்ளை மாமனார் க்ருஹத்துக்குப் போக அவன், தரித்திரனுகையாலே இவனையுங் கூட்டிக்கொண்டுபோய்,

நெடும்போதேற்ற மிறைத்துக் காலோய்ந்தவளவில், "விட்டுப் போகைக்கு ஹேதுவாக மாமனுருக் கொருகோபத்தை யுண்டாக்குவோம்" என்று, இறைக்கிற மாமனுமேலே உமிய, அவனும் "ஒரு குளிராத்தியிருந்தபடியென்" என்ன, "சுடசுடவுமிவானைத் தேடிகொள்" என்று இறங்கிப்போனும், இத்தால் நிரபராதனையிருக்கச்செய்தேயும் ஒருகுற்றத்தைத்தானே யேறிட்டுக்கொணடுபோனுனிறே, அப்படியேதேனுமாகிலும குற்றத்தையிட்டுப் போகைக்கு இவனிடத்திலே யொருகுறையுண்டானுலன்றே விடலாவதென்று கருத்து.

எ-ம், பாட்டு - யாணைடி

உங. (தாணைட்டிவந்து) ப்ரதிக்ஞைபண்ணினதுக்கு த்ருஷ்டாந்தம் இவடத்திலேயோனை தீஹயமருளிச்செய்வா. அதாவது ஒருப்ராம்ஹணன், பரமலுப்தனையிருப்பானுய், வேரொரு ப்ராம்ஹணன், அவன க்ருஹத்திலே போஜனுத்தமாகச்செல்ல, சிலரிருந்து "அவனெருவாக்கும் அசனமிடான், லுத்தன்காண்" என்ன, "உங்கள் முனனே அவனகத்திலே எப்படியு முண்டுவருகிறேன்" என்று, தன்னுதரதியைகாட்டி "இததனை பரசாதமுண்டாகிலும் ஜீவிக்கலாம்" என்ன, "அவன்தன்னுலாவதில்லை" என்ன, இவனுமிறுகபிடிக்க, "ஆனுல் இல்லையில்லை" என்ன, மடியிலிலையெடுத்துக் காட்டி, "கொண்டுவருதேன்" என்ன, "கழுத்தறுக்கவருகிறவாகததியும் கையிலேகொண்டு வாராரோ" எனறு, பின்னையும் சாரசனமிடடாணுமென்று. இத்தால் "எப்படியுமவன் க்ருஹத்திலேயுண்டு வருகிறேன்" என்று, ப்ரதிக்ஞைடண்ணிவந்தானிறே யென்றபடி.

கூ - ம் திருவாய்மொழி—இலையும்.

கூ-ம். பாட்டு - மாயன்.

உச. (துயக்கன்மயக்கன்) உகவாதாக்கு ஸம்ஸயவிபாயங்களைப் பிறப்பிக்கும் யென்கிற விடத்திலே ஓனை தீஹ்யமருளிச்செய்வர். பட்டர் திருவோலக்கத்துக்குப் பலகாலும் ஸாஸதிரியா யிருப்பானெரு ப்ராமஹணன் சென்றடி யிருப்பானுய் அவனைக்கண்டால் பட்டரும் "வந்தாயோ போனுயோ" என்று சாமான்னியேனவ்யவஹரித்தருளிச்செய்வா ; ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் பலகாலும்சேவிக்கயெழுந்தருளுவா, அவனைக்கண்டால் மிகவும் க்ருபைபண்ணி ஆதரிததுக்கொண்டெழுந்தருளி யிருப்பா ; இததை பலகாலுங்கண்டிருப்பாரொருவா பட்டனைவநது சேவித்து, "சுவாமி தேவரீர திருவோலக்கததுக்கு வருகிற ஸாஸதிரி, ப்ரசித்தனையிருக்கி

றவன், அவன்வந்தால் சாமான்னியமாக வ்யவஹரித்தருளுகிறது; ஒருசாது ஸ்ரீவைஷ்ணவர் வந்தாலொன்றுல், அவனாமிகவும் ப்ரதிபத்திபண்ணி யருளுகிறது; இதிரண்டையும் எனக்கு அருளிச்செய்யவேணும்" என்ன, "ஆனல் அவர்களிரண்டுபேரு மெப்போதும்போலே நாளையும் வருவர்கள், அப்போது நீயுமெப்போதும்போலே பார்த்திரு, இரண்டுஞ்சொல்லுகிறேம்"என்ன, அவருமப்படியே பார்த்திருக்க, மற்றைநாள் வெடிவோறே அந்த ப்ராமணன் ப்ரதமம்வந்து சேவிக்க, அவனை யெப்போதும்போலே வினவியருளி, "நிராகைத்தான் பரதத்வமென்று நினைத்திருக்கிறது"என்ன, "சிறிது ப்ரமாணங்கள் ப்ரம்ஹாவை பரதத்வமென்று சொல்லுகிறது, சிறிது ப்ரமாணங்கள் விஷ்ணுவை பரதத்வமென்று சொல்லுகிறது, சிறிது ப்ரமாணங்கள் ருத்திரனே பரதத்வமென்று சொல்லுகிறது; ஆகையினுலே நம்மாலே நிச்சியிக்கப்போமோ" என்ன, "நல்லது" என்றிருந்து, அவன் போனவாறே ஸ்ரீவைஷ்ணவ மொழுந்தருளிசேவிக்க, அவனையுங் க்ருபைசெய்தருளி, "தேவரீர் ஆனைத்தான் பரதத்வமென்றிருப்பீர்" என்ன, "தேவரீர், ஸ்ரீயஃபதி நாராயணனே பரதத்வம் என் றருளிச்செய்யுமே, அதொழிய அடியேன் வேறென்றறியேன்" என்ன, "இன்னமுமுமக்குத் தஞ்சமாக நினைத்திருப்பதெது" என்ன, "'எம்பெருமானர் திருவடிகளே உபாயோபேயம்' என்று ப்ரசாதித்தருளுமே, அத்தையே தஞ்சமாக நினைத்திருப்பன்" என்ன, திருவுள்ள முகந்து, "அபசாரத்தை க்ஷமித்தருள, திருமாளிகைக்கெழுந்தருள," என்றருளிச்செய்து, பார்த்திருந்தவனைப் பார்த்து, "கண்டீரோ யிருவர்க்கு முண்டான தாரதம்மியம், ஆகையாலே, இவனை வணங்கவோ! அவனை வணங்கவோ, இப்படியன்றே ஸ்வரூப ஸ்திதி யிருந்தது" என்றருளிச்செய்ய, அவரும் க்ருதார்த்தராய் போனொன்று, "அணியன்" என்றத்தோடே சேர வருளிச்செய்கிறார்.

உரு. (என்னினிவேண்டுவம்) அப்பாதி ஷேதமே பேற்றுக்கு வேண்டுவது, அதுக்குப் புரம்பான யோக்யதா யோக்கியதைகள் இருந்தாலென்ன மதுக்கு சம்வாதம். வேல்வெட்டி நம்பியார், நம்பிள்ளையை, "பெருமாள் கடலை சரணம் புகுகிறவிடத்தில், ப்ராயஶ்சித்வாதி நியமங்களோடே சரணம்புக்காரா யிருந்தது, த்விவ்வுபாயமிதர சாதனங்கள்போலே, சில நியமங்கள் வேண்டியிருக்கிறதோ" என்றுகேட்க்க, "பெருமாள் தமக்கு, 'சுமுத்திரம் ராகவோ ராஜாசரணங் கந்துமர்ஹதி' என்றுபதேசித்தான் ஸ்ரீவிபீஷ்ணழ்வான்; அவன்றன் பெருமாளை சரணம் புகுகிறவிடத்தில், 'கடலிலே ஓரு முழுக்கிட்டு வந்தான்' என்றில்லை;" ஆக இத்தாய்

சொல்லிற் றுயிறறென்னென்னில்; டெருமாள் இக்ஷ்வாகுவம்ஸ்சி யராய் ஆசாரப்ரதான ராகையாலே சில நியமங்களோடே சரண ம்புக்கா, ராக்ஷசஜாதீயனுகையாலே, அவன் நின்ற நிலையிலே, சரணம்புக்கான; ஆகையாலே யோக்யனுக்கு அயோக்யதை சம் பாதிக்கவேண்டா, அயோக்யனுக்கு யோக்யதை சம்பாதிக்கவே ண்டா; ஆகையாலே சாவாதிகார மிவ்வுபாயம்" என்றருளிச்செ ய்தா.

உ - ம். பத்து.

ங - ம். திருவாய்மொழி—ஊனில்வாழ்.

உ-ம். பாட்டு - ஒத்தார்.

உசு. (அறியாதனவறிவித்து, என்றவிடததிலே ரூக்காக ஐதிஹ்யம், இப் பாட்டு ப்ரஸ்துதமான வளவிலே எம்பாகோஷ்டியிலே "இவ்வா த்மாவுக்கு ப்ரதமகுருவார்" என்று பிறந்ததாய், இருந்தமுதலி களிற் சிலா "ஆசாரியனன்றே" என்றாகள்; சிலா "'ஆசாரியன் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஸ்ரயிக்கப்போரு' என்று அழைத்துக்கொண்டு போய்ச் சேரவிட்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவன் ப்ரதமகுரு" என்றாகள்; "அங்கனன்றுகாண், அவனிவனையழைத்தாலும் இவன் அல்லேன், என்றுதபடி 'இசைவித்தென்னை' என்கிறபடியே அகவாயிலே யிரு ந்திசைவித்த சாவேஸ்வரன்காண் ப்ரதமகுரு" என்றருளிச்செய் தா.

சு - ம். திருவாய்மொழி—வைதந்தா.

உ - ம். பாடு - சிக்கென.

உஎ. (எங்கும்பக்கலேக்கறியான்) என்கிறவிடத்தில், "பெரிய பிராட்டியா திருமுலைத் தடத்திலே நெருக்கிலை மவள்முகம் பாரான்" என்றதுக்கு சம்வாதம். இங்கே ஆளவந்தாக்கு குருகைக்காவ லப்ப னருளிச்செய்ததாக வருளிச்செய்யும் வாத்தை. "அப்பன் ஸ்ரீ பாதத்திலே யொரு ரஹஸ்யமிய விசேஷமுண்டு" என்று, மணக்கால்நம்பி யருளிச்செய்ய, "அதுகேட்க வேணும்" என்று ஆளவந்தாரு மெழுந்தருள கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தேற, அப்பனு மங்கே யொரு குட்டிச்சுவரிலே யோகத்திலே யெழுந் தருளியிருக்க, "இவனை சமாதிபங்கம் பண்ணவொண்ணாது" என்று சுவருக்குப் புரம்பே பின்னேநிற்க, அப்பனும் யோகத் திலே யெழுந்தருளி யிருக்கிறவா திரும்பிப்பாத்து, "இங்குச் சொட்டைக்குலததி லாரோனும் வந்தாருண்டோ" என்று கேட்

க0. எம்பெருமானுக்கிவ ரபேக்ஷிதம் செய்தல்லது நிற்கவொண்ணுதபடி பெரியபிராட்டியா ராணையிட்டுத் தடுத்துப் பெரியவார்த்தியோ டே கூப்பிட்டிவர் ப்ரார்த்தித்தபடியே பரிபூர்ணனுய்க் கொண் டிவந்து சம்ஸ்லேஷித்தருளக்கண்டு, அபரிச்சேத்யமான ப்ரக் ருதி தத்வத்திலும் ஆத்மதத்வத்திலும் உன்னுடைய சங்கல்ப ரூபக்யானத்திலும் பெரிதானவென்னுடைய விடாயெல்லாந்தீர வந் தென்னேடே கலந்தாய் என்னுடைய மநோரதமு மொருபடி முடியப்பெற்றே னென்கிறார்.

கக. திகமத்தில், அகிலஹேய ப்ரத்யநீக கல்யாணைகதானக்யானந்தை கன்வ ரூபனுய், உயர்வற உயர்நலமுடையனுய், சௌந்தர்யாதி விசி ஷ்டமான நித்தியமங்கள விக்ரஹயுக்தனுய், அபரிமித திவ்ய பூஷணபூஷிதனுய், சர்வாயுதோபேதனுய், லக்ஷ்மீபூமிநீளாநாயக னுய், அஸ்தாநேபய சங்கிகளான அநந்தவைநதே யாதிகளாலே அநவரதப ரிசர்யமாணசரண் நளினனுய், ஸ்ரீவைகுண்டநிலைய னுய், ஸர்வேஸ்வரனுய், ஸ்வவிபூதிபூதரான ப்ரம்ஹ ருத்ராதிக ளுக்கந்த ராத்மாவாய், தன்னை காணவேணுமென்று விடாய்த் தாஸ்ரயிக்குமவர்களுடைய விடாய்தீர ஸம்ஸ்லேஷிக்கும் ஸ்வ பாவனை வெம்பெருமானை, காணவேணுமென்று கூப்பிட்டு அவனைப்பெற்று நிர்துக்கராய், நிரஸ்தஸமஸ்த ப்ரதி பந்தகரான ஆழ்வாருடைய பக்திபலாத்கார பூர்வகமாகப்பிறந்தது ஆயிரந் திருவாய்மொழியும் ; அவற்றில் வைத்துக்கொண்டு கீழ்ச்சொன் னவைபோலன்றிக்கே பெற்றல்லது தரிக்கவொண்ணுதபடியான பரமபக்தியாலே பிறந்தவந்தாதியான வித்திருவாய்மொழி வல் லார் ஸம்ஸாரத்திலே பிறந்துவைத்தே அயர்வறு மமரர்களோ டொப்பனென்கிறார்.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

அண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

அப்போது எம்பாரா "உமக்கு விசேஷசம்பந்தமுண்டோ" என்றந்த ஸ்ரீவைஷ்ணனைக்கேட்க, அவரும் "தேவரீருடைய சம்பந்தமே சம்பந்தம்" என்று விண்ணபபஞ்செய்ய அவ்வளவிலே எம்பாரும் "இவராண்டான் ஸ்ரீபாததிலவா" என்றறியாதே இவாக்கு பஞ்சஸம்ஸகாரங்களைப்பண்ணி, யிவனைக்கொண்டு கைங்காயங்களும் கொண்டெழுந்தருளி யிராநிற்கச்செய்தே ஆண்டானும் திரும்பிக் கோயிலிலே எழுந்தருள, அவ்வளவிலே அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவராண்டானவரது சேவிகக, ஆண்டானு முன்புபோலே இவனைக்கொண்டு, வேண்டும் கைங்காயங்களைகொள்ள, அபபோது எம்பாரும்றிந்து ஆண்டான் பகலிலே எழுந்தருளி "கனகவபசாரப்பட்டேன" எனறருளிச்செய்ய அப்போ தாண்டானருளிச்செய்தவாததை "ஒரு கிணறறிலே விழுந்தவனுக் கிரண்டுபோகைகொடுததால், எடுக்கு மவாகளுகு மெளிதாய் யேறுமவனுக்கு மெளிதாயிருக்குமிறே ; அப்படியேயாகிறது" என்று.

கo - ம். திருவாய்மொழி—கிளரொளி

அ-ம். பாட்டு - வலஞ்செய்து.

நக. (வலஞ்செய்து) வலஞ்செய்கை உபாயகோடியிலன்வயியாதாவென்ன; அன்வயியாதென்கைக்கு ஐதிஹயம் "பிளளைதிரு நறையூரரையரும் பட்டரும் பரதக்ஷிணம் பண்ணுகிற்க பின்னே சேவித்துக்கொண்டுபோனேன், அல்லாதாக்கடுங் குதிரைபோலே வாராகிற்க, இவாகள் திருக்கோபுரஙகளையும் திருமாளிகைகளையும கண்ணுலே பருகுவானைபபோலே பாாத்துக்கொண்டு வந்தாாகள ; என்று நஞ்சீயா அருளிச்செய்வா.

நa - ம். பத்து.

உ - ம். திருவாய்மொழி—முன்னீர்ஞாலம்.

ப்ரவேசம்.

நஉ. (பெருவிடாய்ப்பட்டவன், சோக்த குளிாந்ததண்ணீர் சந்நிஹிதமாயிருக்க ஆஸயம்பிஹிதமாஞல் துடிக்குமாப்போலே) என்கிறவிடத்திலே ஜீயர் நாயனுாகதையை யருளிச்செய்வா. அதாவது, ஜீயா நாயனுா, ஆழ்வாா ஸ்ரீ காாயாாத்தமாக கோயிலுக் கெழுந்தருளினுராய் அவ்விடத்திலே விடிவேதுடங்கிஞல் அஸ்தமிப்பதுக்குள்ளே முடிப்பதான "எழுஞாயிறு படுஞாயிறு" என்கிற வ்யாதிவந்ததாய் அவ்வளவிலே தீாத்ததாஹமாய் பல்கிட்டி வாய்திறக்கப்போகாமையாலே, "என்வயிற்றைப் பீறிதீாத்தம் வாாப்பாரில்லையோ" என்று ஆஸ்யமபிஹிதமாய துடித்தாாென்று பரிச்சேதித்தனுபவிக்க வொண்ணுதொழிய சகல குணங்களும் சாக்ஷாத்கரித்து அநுபவிக்க வொண்ணுதொழிய வென்றபடி.

சொல்லிற் ருயிற்றென்னென்னில்; பெருமாள் இக்ஷ்வாகுவம்ப்ரஸி யராய் ஆசாரப்ரதான ராகையாலே சில நியமங்களோடே சரணம்புக்கார், ராக்ஷஸஜாதியனுகையாலே, அவன் நின்ற நிலையிலே, சரணம்புக்கான்; ஆகையாலே யோக்யனுக்கு அயோக்யதை சம்பாதிக்கவேண்டா, அயோக்யனுக்கு யோக்யதை சம்பாதிக்கவேண்டா; ஆகையாலே சர்வாதிகார மிவ்வுபாயம்" என்றருளிச்செய்தார்.

உ - ம். பத்து.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—ஊனில்வாழ்.

உ-ம். பாட்டு - ஒத்தார்.

உசு. (அறியாதனவறிவித்து, என்றவிடத்திலே நோக்காக ஐதிஹ்யம், இப்பாட்டு ப்ரஸ்துதமான வளவிலே எம்பார்கோஷ்டியிலே "இவ்வாத்மாவுக்கு ப்ரதமகுருவார்" என்று பிறந்ததாய், இருந்தழுதலிகளிற் சிலர் "ஆசார்யனன்ரே" என்ருர்கள்; சிலர் "'ஆசார்யன் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஸ்ரயிக்கட்போரு' என்று அழைத்துக்கொண்டு போய்ச் சேரவிட்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவன் ப்ரதமகுரு" என்ருர்கள்; "அங்கனன்றுகாண், அவனிவனையழைத்தாலும் இவன் அல்லேன், என்னுதபடி 'இசைவித்தென்னை' என்கிறபடியே அகவாயிலே யிருந்திசைவித்த சர்வேஷ்வரன்காண் ப்ரதமகுரு" என்றருளிச்செய்தார்.

சு - ம். திருவாய்மொழி—வைதந்தா.

உ - ம். பாட்டு - சிக்கென.

உஎ. (எங்ஙும்பக்கலைக்கறியான்) என்கிறவிடத்தில், "பெரிய பிராட்டியார் திருமுலைத் தடத்திலுலே நெருக்கிலுலு மவள்முகம் பாரான்" என்றதுக்கு சம்வாதம். இங்கே ஆளவந்தார்க்கு குருகைக்காவலப்பன் அருளிச்செய்ததாக வருளிச்செய்யும் வார்த்தை. "அப்பன் ஸ்ரீ பாதத்திலே யொரு சஹஸ்ரவிய விசேஷமுண்டு" என்று, மணக்கால்நம்பி யருளிச்செய்ய, "அதுகேட்க வேணும்" என்று ஆளவந்தாரு மெழுந்தருள கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தேற, அப்பனு மங்கே யொரு குட்டிச்சுவரிலே யோகத்திலே யெழுந்தருளியிருக்க, "இவரை சமாதிபங்கம் பண்ணவொண்ணுது" என்று சுவருக்குப் புறம்பே பின்னேநிற்க, அப்பனும் யோகத்திலே யெழுந்தருளி யிருக்கிறவர் திரும்பிப்பார்த்து, "இங்குச் சொட்டைக்குலத்தி லாரோனும் வந்தாருண்டோ" என்று கேட்

றங்கே 'இன்னுமும்மை வைதுபோகா நின்றீரீ!' என்ன, 'அடா என்னெல்லையுங் கொண்டெனனையும வைதுபோவதே' என்று துடாந்து வந்தாளுய், அவன் புரிந்துபாராதது 'ஏனெரன் குழல்க ளலையவலைய ஓடிவாராநின்றதி' என்ன, ஒன்று மில்லை, இன் னமொரு கோட்டை கொண்டுபோகச் சொல்லவந்தேன, என ரூளும்; அப்படியே, கடலழுகங் காட்டுவிதது கொள்ளுகைக் காகக் காலைபிடிப்பது கோலத் தொடுபெபதாகாநிற்க, அவனவந்து முகங் காட்டினவாறே, 'உனக் கம்புதொடுதேதாம்' எனன லஜ ஜித்து, 'உன்விரோதிகளைசொலலு நாமிதைவிட' என்ரூரிறே.

எ-ம். பாட்டு - சுமந்து

நசு. (ஸ்ரீபுருஷோததம முடையாளுக்கு ராஜபுத்ரன் சென்பகப்பூ கொ ண்டு சாத்தினபடியை நினைப்பது) அதாவது ஸ்ரீபுருஷோத்தம முடையானை சென்பகமுகநது சாததுவா, சில ராஜபுதரராகள் சென்பகங்கொண்டு சாத்தததேடி மூனபே பூவெல்லாம் விற் றுப்போய, ஒரு பூவிருந்தது கடையிலே; அபபூவுக்குச் செருக் காலே ஒருவாக்கொருவா திரவியத்தைப்போர வேற்றி இவாகளி லொருவன் நினைக்கவொண்ணுதபடி திரவியத்தைட போரயிட்டுக் கொண்டுவந்து சாததினுன; அன்றிராஅவன் சுவப்பனங் காண் கிறுன்; "நீயிட்டபூவெனக்கு கனத்துச்சுமக்க வொண்கிறதில்லை" என்றருளிச்செய்தா.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—மொயம்மா.

ரு-ம். பாட்டு - சாதுசனத்தை.

நஎ. (வீதிகடோருந் துள்ளாதா) என்கிறவிடததில் லௌகிகருடைய நிந் தைதான் பூஷணமென்கிறதுக்கு ஐதிஹயம் மிளகாழ்வான், வா ாதததையை நினைப்பது மிளகாழ்வான் "ராஜாகராமம் வைக்கி ரூன்" என்றுகேட்டு அங்கேபோய் "எனக்கு மொருபாகம் தர வேணும்" என்றுகேட்க, ராஜாவும் "உமக்குப் பங்கில்லை" என் ரூன்; "அதுவென் எனக்கு வேதஸாஸ்த்ராதிகள் வாராதென்ரூ, அத்தை வேணுமாகில் பரிகூதிதுக்கொள்ளும்" என்ன, ராஜாவும் "உமக்கொரு குறைகளுமில்லை, நீர் ஆந்தாளிக ராகையாலே யுமக்குப் பங்கில்லை" என்ரூன்; அப்போது மிளகாழ்வான், "நம்முடைய நெஞ்சால் வைஷணவதவ மில்லையேயாகிலும் பரா பிப் ப்ராயத்தாலேயாகிலும் நமகரு வைஷணவத்வ முணடாயிற் றே" என்று, புடவை முடிந்தேதறீட்டுக் கூததாடினுன்; ஆகையால் லௌகிகாகளுடைய வுபேகூஷதானே பூஷணங்களாய விடுமிதி பாவ:; "உலகாபழி தாறறில் துதியாகும், தாறரு தவரிவனை போறறிலது புன்மையேயாம், இதிஹயுச்சதே; "ந்யாசவிததைக

நுநு. (ஸ்ரீ பரதாழ்வானுடைய நோய்) "நோய்" என்றால் பிறவியைச் சொல்லுமோ வென்னில்; "உபகோசலவித்தையிலே உபகோசலனென்பா னொருவன் நெடுநாளா சார்யஶுஶ்ரூஷணம் பண்ணினவிடத்திலும் ஆசார்யனென்று மூபதேசியாமல் யத்ருச்சயா ஓரிடத்துக்குப் போவானுக, இந்த உபகோசலனே தன்னுடைய அக்னி ஶுஶ்ரூஷணம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கச் சொல்லிப்போக, அவனுமப்படி போக்கிக்கொண்டிருந்து 'ஆசார்ய னல்லாதாக்கெல்லாம் க்யாஜ்ஞபதேசம் பண்ணுகிறவன் நமக் குபதேசித்தானில்லையே' என்று துக்கிதனுயிருக்கிற வளவிலே ஆசார்ய பத்னியானவள் 'உபகோசல ப்ரம்ஹசாரின் அப்யவஹாரார்தமாகச்ச' என்றழைக்க, அப்போது 'வ்யாதிபிஃபரிபூர்ணோஸ்மி' என்று சம்சாரத்தை வ்யாதியாகச் சொன்னனிறே" என் றருளிச்செய்வர்.

நு - ம். திருவாயிமொழி—ஒழிவில்காலம்.

ப்ரவேஶம்.

நுச. (அஹம்சர்வம்கரிஷ்யாமி) ஆதராதிசயத்தாலே பாரிக்கு மதுக்குலைகிக த்ருஷ்டாந்தமு மருளிச்செய்கிறார். "போஜனபரனுயிருக்குமவனிதி" ஊணத்யாயம் போஜனவிஷய வார்த்தாமாலா; இவ்விடத்திலே ஒரு ப்ராம்ஹணனை, யொருவன் ஶ்ராத்தத்துக்குச் சொல்லுவதாகப்போய், அவனை க்ருஹத்தில் காணுமையாலே, அவனுடைய ஸ்த்ரீயோடே சொல்லிவைத்துப்போனுன், அவனும் தன் பர்தாவோடேயேற்கவே சொல்லாமல், போஜனவேளையிலே சொன்னுள்; அவனந்த ஸ்த்ரீயை, ப்ரஹரித்தான்; ஏற்கவேசொல்லாமல் போஜனவேளையிலே சொல்லுகிறாய் இனிமேல் மறைதிக்கவவசரமெங்கே, புஜிக்கவவசரமெங்கே, என்றனும், அப்படிபோலே என்று நாயனுரையங்கார்கதையையு மருளிச்செய்வர்.

சூ-ம். பாட்டு - வேகடங்கள்.

நுரு. (கடலுக்குத்தொடித்தவம்பை) இவ்விடத்திலே பட்டர் ஒரு இதிஹாசமருளிச்செய்வர் "பண்டதலையில் மயிரின்றிக்கே யிருப்பானொருவன் நெற்பரிமாறுகின்றனுய், அங்கே யொருவன்சென்று 'மயிரைப்பேணுதே நீர் தனியேநின்று பரிமாறு கின்றீரென்ன, ஏன்றன் நடந்ததி!' என்ன; "ஒன்றுமில்லை கண்டுபோக வந்தேன்' என்ன, 'ஆகிலொரு கோட்டையை கொண்டுபோகலாகாதோவென்றெடுத்துவிட, அவனத்தைக்கொண்டு வாராநிற்கச்செய்தே, எதிரே யொருவன்வந்து 'இதெங்கேபெற்றது' என்ன 'உன்றன் மொட்டைத்தலையன் தன்தான்' என்றனுய், அவனத்தைச் சென்

வேணுமாகிற் செய்கிறுய்' என்று என்னை அழைத்து, 'இவனுக் குப் டாங்கானபடி, ஒருரு திருவாய்மொழி சொல்லும்' என்ன, இவ்வளவும் வரக்கேட்டவாறே என்னை மிகவு மனுவாத்திக்கப் புகராஞ்ஞட்டாதொழிய, ஜீயாபாடே சென்று 'இவ்வாத்தத்தி னுடைய சீரமை அறியாமையாலே முன்படப்படி சொனனேன் இனி நா னனுவாததித்ததுக் கிசையுமபடி யருளிச்செய்யவே ணும்' என்று, ஜீயரையிட்டு நிரபந்தித் தனுவாததித்தான்" என் றருளிச்செய்வா.

சுஉ. (எம்மையாளுடையாகளே) வீரப்பிள்ளையும் பாலிகை வாளிப்பிள் ளையுமென் றிருவா, ஜீயா ஸ்ரீபாதத்துக்கே காந்தராய், தங்க ளிலே செறிந்து போந்தார்களாய், தேசாந்தரம் போனவிடத்தே வெறுப்புண்டாய், தங்களில் வாத்தை சொல்லாதே யிருக்க இவாகளைப்பாத்து "பிள்ளைகாள் ஆததகாமங்கள் த்யாஜயமல் லாமையோ! பகவத் விஷய மராட்டுப் பிராட்டாயோ! ஒரு ஸ்ரீவைஷவனும் ஸ்ரீவைஷணவனும் தங்களிலே வாத்தைசொல் லாதே வெருததிருக்கிறது" என்ன, இருவரு மெழுந்திருந்து தெ ண்டனிட்டு சுவகதராய்ப் போனாகள்.

சு - ம். ப த் து.

ஈ - ம். திருவாய்மொழி—கோவைவாயாள்.

ரு-ம். பாட்டு - கண்ணி.

சுஈ. (ஏலுமாடையுமஃதே) திருவனைக்குத் தகுதியான ஆடையென்னுதல் புருஷோத்தமத்வத்துக்குத் தகுதியான வென்னுதல், ஒருநாள் ஸ்ரீவைஷணவ வண்ணுத்தான், திருப்பரி வட்டங்களை அழகிய தாக வாட்டிக்கொண்டுவந்து எம்பெருமானுருக்குக்காட்ட, போ ரத்ருப்தராய் அவனை பெருமாள் திருவடிகளிலே கைபிடிதத்துக் கொண்டுபுக்கு "நாயன்றே இவன்திருவனைக் கீடாம்படிவாட்டின படி திருக்கன்சாத்தி யருளவேணும்" என்றிவறறைக காட்டியரு ள, கண்டுகந்தருளி உடையவனை அருள்பாடிட்டருளி "இவனுக் காகராஜகன் நம்திறத்திறசெய்த குற்றம் பொறுததோம்" என்று திருவுள்ளமா யருளினுா

சு - ம். திருவாய்மொழி—

க-ம். பாட்டு - மண்ணையிருந்து.

ப்ரவேசம்.

சுசு. (மண்ணையிருந்துழாவி) "இவருக்குக்கிழ்ப்பிறந்த" இத்யாதி வாக்கியத் துக் கொரு இதிஹாசம், ஒரு அம்மையாா, தானும் தன்னுடைய

பிளேயும, அதயாதமரிகதையா யிருகக, பிளேவிதவாரூய உபயதோழுக கோதானம பிடிதது, தனம நிரமபகொணடுவர அததைகசனடு அநத பரீதியாலே சரீரம விடடாளெனறு.

அ-ம பாடடு - திருவுடை

சுரு. (திருவுடை மனனைகசூணில) சதருசதரிசனததால டாரமிநதாருனை டோவெனகிறதுகசு சம்வாதம. நாதமுனிகள, ராஜாசாமநதவை றலையிலே அடியையிடடு ஆனைகசழுதிலே புகபடியைகசனைடு, "சாவேஸவரன பரமஹாதிகள் தலையிலே யடியிடடு பெரிய திரு வடியை மேறகொள்ளுமபடி இதுவாகாதே" எனறு மோஹிதது னென்று பரசிததமிறே, ராஜா சபரிகரமாக கஙகைகொணட சோ ழபுரததேறப போகசசெயதே, பெரியமுதலியா மனனரோ திரு வடிகளிலே சேவிததிருகசசெயதே, பெணபிளேவடது, "நப மகததிலே ஒருகுரஙகு மிரணடு விலலிகளு மொரு பெணணுமாக வநது புகுநதாகள" எனறவாறே, "பெருமாளு மிளையபெருமா ளும பிராடடியும ஐநதிரவயாகரண பணடிதனும" எனறு புகழ்நதி பணணி பினபுரடாநதுபோய முனனேபோய "போகிறாகள, போகிறாகள" எனனக்கேடடுக கீழைவாசலிலே சென்றவாறே, "இபபடி போகிறவாகளைகசணடி கோளோ" எனறு வாசலியவா களைககேட்க, அவாகள "கண்டிலோம" எனன, அதுவே சொலல வாக திருநாடடுக கெழுநதருளினாரிறே.

சு-ம் பாடடு - விருமபி

சுசு. (கரும்பெருமேகமிதயாதி,) கறுததுபபெருதது ஸாமஹராமான மேகத தைகசணடவாரே, அவவடிவைவுடைய க்ருஷணனெனறு பறைட பாணைடபோலேயிருகக சமபரமையா னிறகும், மேகதரிசனதிலே சிறகெழுமபோலே காணும, மேகததைகசனடவாறே ஒரு பசும பாத முணடாகக கடவதிரே, ராஜேநதிர சோழனிலே திருவாயக குலததாழவானெனறு ஒருதத தருணடு, அவாவாஷாவிலே "பயிர பாகக"எனறு புறபபடடு மேகதரிசனததிலே மோஹிதது விழுந தா, இவா விழுநததைகசணடினைற குடிமக ளெடுதது கொணடுவநது கருஹததிலேவிடடு, "இவா பரக் ருதி அறிநதிருநது மினனுளிலே இவனை வயல்பாகசப புரபடட விடுவாருணடோ" எனருன

ரு-ம். திருவாய்மொழி—வீற்றிருந்து.

சூ-ம பாடடு-கரியமேனி

சுள. (ஸதோததிரமபண்ண யோகியதையிலலை) எனறு "உரியசொல்லாய" எனனகூடுமோ வெனன, "தமமைபபாராததால கூடாது, அவை

டியாக வந்ததாகையாலே விரோதமில்லை" என்றருளிச்செய்வா, இதுக்கு சம்வாதமாக விவ்விடததி லோா ஐதிஹய மருளிச்செய்வா, அதாவது "திருவேங்கட முடையான சந்நிதியிலே ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவா, 'திருமங்கையாழ்வாா தேவரீரைப் பாடினதொன்றொருவ்யாஜமாதரம், 'அருள்மாரி யரட்டமுக்கி அடையாா சீயம் கொங்குமலாக் குழலியாவேள் மங்கைவேந்தன் கொற்றவேல் பரகாலன் கலியன்சொனன' எனறுதுடங்கி, தம்முடைய வைபவங் களையே திரளச்சொல்லிப் பாடிக்கொண்டாாகாணும்' என்ன, 'ஆரைலது கேட்டாயில்லையோ, அவா நம்மை ஆஸ்ரயிப்பதுக்கு முன்பு தமமை பாடிக்கொண்டாடினொன்றில்லையே, நம்மை ஆஸ்ரயிதததபின்பு தம்மைக் கொண்டாடிற் றெல்லாம் நம்முடைய வைபவத்தைச் சொன்னபடிகாண்' என்றருளிச்செய்தான்" என்றருளிச்செய்வா.

சூ - ம். திருவாய்மொழி—தீர்ப்பாரை.

ப்ரவேசம்.

அ. கீழிற்றிருவாய் மொழியையும் இத்திருவாய் மொழியையும் அநுசந்தித்து, ப்ரீத்ய ப்ரீதிகளினுடைய வுத்கூலதை யிருநதபடியால் இதுக்கொரு சங்கதிபிடிக்கப் போகாதென்னுமத்தை ஆப்தசம் வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறா. எம்பாா (மோருள்ளதனையும் சோறேயோ) என்னுமாப்போலேயென்று கூட்டுவது. அதாவது ஒருவன் நாழி அரிசியைக் கொண்டுவந்தொரு பெண்டாட்டி கையிலே "எனக்கித்தைச் சமைததிடவேணும்" என்று கொடுக்க, அப்படியே யவளும் சமைத்து இலையைப்படத்திட, இவனு மரிகேயொரு பாத்ரததிலே மோனைக் கொண்டுவந்திருந்து, மோனை வாததுக கொண்டு, "அம்மையாரே மோா விஞ்சிற்று, சோறிடும" என்றொரு காலிரு காலிங்கனே சொல்லுகையாலே அம்மையாரலுதது, "நீ கொண்டுவநத மோாதுலையாததாயிருநதது, மோருள்ளதனையும் சோறிடுவேனே" என்றுளாம்.

2 - ம். பாட்டு - திசைக்கின்றதே.

சகூ. (இசைப்பின்றி யித்யாதி) பிள்ளையுறங்காவல்லிதாசா குடிமகனொரு வனுக் கையனு சோறிவலித்து நலிந்தவாறே, "உனக்கு வேண்டுவ தென்" என்று கேட்க, எனக்குப் பாலும பழமுமாக உண்ண வேணும், சாந்தம்புழுகும் பூசவேணும், நல்ல புடவையுடுக்க வேணும், நல்லவாபரணம் பூணவேணும், தண்டோறவேணும், அணுக்கனிடவேணும்" என்ன, அவாகளும் "அப்படியே செய்கிறும்" என்று பிளளை திருமாளிகையிலே வந்து, சாந்து, புழுகு,

கரு

ஆபரணதிகளை வாங்கிகொண்டுபோய அவற்றை யலங்கரித்து சாந்தியும பண்ணிவிடுவந்த அவ்விரா, பணடையிலு மிரடடியாக அவனை வலிக்க, "இதென" எனறுகேடக, "பிளளை சாதது கிறவறறையெலலாங கொணடு வந்திகோள, அவாகளுச சாதது கிற அணுகனை இடடிகோள, நான அதினகீழே போவேனே, எனனை வையிலிலே கொணடுபோனி கோள, எனனுடமபிலே நெருபடை வழியடடினுபபோலே அவா சாததுகிறவறறை பூசினிகோள, அறிகண்ட மிடடாடபோலே அவா சாததுகிற வாபரணததை பூடடினிகோள, நீஙகள செயத செயலுகளு இவனைக கொண டலலது போகேன" எனறு வலிததாம ஆகையால அவற்றுகளுச சேராது

ரு - ம பாடடு - இவளபபெரும

ரு0 (பரபலேதயாதி) திருநாமததால திருநாமததைச சொலலி யெனற படி இவவிடததிலே யோனை திஹய மருளிசசெயவா ஒருவனை பிததோபஹதனுயக கொணடு சென்று வைதத்தியனை பரிஹாரம கேடக, அவனும "ஒரு மணடலம கூரசேவைபணணிகொணடு வாரும" எனறு சொலல அவனும கொடடதசலிலே பிரிந்து பாகளுடஙகளுகளெலலாம தெணடநிடடுகொண டிருந்தாளும இததால தாதபாய மெனனெனனில, "திருநாமதா லெனறது திருநாமததைச சொலலி பரிஹரியுங்கோ லெனறபடி" எனறு ருளிச செயவா

சு - ம பாடடு - தணியும

ருக (மாயனறமரடி நீறுகொணடு) தேவதாநதாஸபரிசததால வந்தவசுத திகளு பாகவத பாதோணு பரிஹாரமெனறதிகளு ஆபதசமவாதம வணடரும சொணடரும எனகிறவாகளுக கூயன சொனன வாதததகளு பிளளையுறஙகாவலலிதாஸா பரிஹாரம பணணின படியை நினபபது அதாவது அகளஙக நாடடாழவான இவாகளுகளு அமணனபாழியில சிமஹதததைக காடடி, "திருமுறறம திருவடி தொழுங்கோள" எனன அவாகளுமு "மெய" எனறு திருவடி தொழுது அது "அமணனபாழி' என றறிந்தவாறே மோஹிதது விழு, பிளளையுரஙகாவலலிதாஸா தம ஸ்ரீபாத தூளியை அவாகளுகளிட, உணாநதெழுந்திருந்தாகள திருகொட டாரததினருகே கைனை கடடிகொண டிருகிற நாளிலே ஜீயநித திருவாய்மொழி யருளிசசெயகிறாய இவவளவிலே வந்தவாறே, "தோபபாகனாககு' எனறு, நோவுகளு நிதானஞ சொனனளாகில, அவனை யிடடு பரிஹரியாதே 'மாயனறமரடி நீறு கொணடணிய முயலில' எனறு, இதனை பரிகாரமாகச சொலலுவானென, நோவுகளு நிதானமொனறும, பரிஹார மொனறுமா

யோவிருப்பது" என்று நான் கேட்டேன்; "மோக்குழம் பிழி யாதே மோஹித்துக் கிடந்த சமயத்தில் சுக்கிட்டேதிப் பின்பு மோககுழம்பு கொடுத்து பரிஹரிபபாளைப்போலே, 'தோப்பா கனுக்கு' எனறபோதே அவனைக் கொடுவந்து காட்டப் பெறு மையாலே முற்பட விவ்வழியாலே யாஸ்வஹிப்பித்துப் பின்னை அவனைக் கொடுவந்து காட்டுவதாகக் காணும்" என் றருளிச்செய் தார.

அ - ம். பாட்டு. வேதம்வல்லார்களை.

நுஉ. கீழிற்பாட்டில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவாகளை உபாயமாக வாஸ்ரயிகளச் சொ ல்லி, இந்த பாட்டில் புருஷகாரமாகக் கொண்டெனற போது விரோதியாதோவென்ன; இந்த நிஷ்டை தூலபையென் றருளி சசெய்கிறார. (வேறுக வேத்தியெனறு துடங்கி) இதுக்கு தாத பாயம் இந்த நிஷ்டை யுண்டாஞல் சீக்கிரமே பலிக்கும், இது கூடாதே புருஷகாரமாக வாஞலும் பற்றுங்கோளெனறு. ஸ்ரீவை ஷ்ணவாகள் அபிமானம் சீக்கிரபலபரதமென்றதுக கோதை ஹியம். திருக்கண்ணமங்கையாண்டான் பததராவிகைப் புடையி லே ஸவவ்வியாபாரதததைவிட்டுக் கண்வளாந்தருளினபோது அவ ருடைய சிஷ்யா "நமகஞனி கதியேது" எனன "நம்முடைய சமீபத்திலே யிரும்" என்றருளிச்செய்ய அவரப்படியே செய்து அவருக்குமுன்னே பரமபதத்துக்குப் போனா; திருக்கணண மங்கையாண்டான் பின்பு மூன்றும்நாளிலே யெழுந்தருளினா.

எ-ம். திருவாய்மொழி—சீலமில்லா.

நு-ம். பாட்டு. அப்பனே.

நுஊ. (ஏழையென்) கிடையாததிலும் சாபலம் நடக்கைக்கு சம்வாதமாக வருளிச்செய்கிறா. ஆழ்வான் பணித்த வரதராஜ ஸ்தவத்திலே ஒரு ஸ்லோகத்தைககேட்டு எம்பெருமானா "இப்பாசுரங் கேட டால் பெருமா ளிரங்காமையில்லை; ஆழ்வான் உன்முகததைக் காட்டிக்காணுய்" என்று பாதத்தருளினர்.

அ - ம். திருவாய்மொழி—ஏறஞும்.

உ-ம். பாட்டு - மணிமாமை.

நுசு. (மடநெஞ்சால் குறைவிலம்) என்று ப்ரயோகிக்கிறவனுடைய ஹாத பாவத்தை யாப்த ஸம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிகிறா. ஜீயரிவ் விடத்திலே யருளிச்செய்வ தொருவாத்தை யுண்டு "'பூசுஞ்சாந் தென் நெஞ்சமே' என்கிறபடியே அனறப்படியே யித்தை விரும் பினவ ளினறிபபடியே யுபேக்ஷிக்கையாலே 'நாயகன வரவுதாழ் ந்தான்' என்று அவன்முனனே சாந்தைப் பரணியோடே யுடைப்

பாளைபபோலே, 'என னெஞ்சென்னகத்து வேணடா' எனகிறாள" எனறு.

சு - ம. பாடடு - நிறைவிளை

நிரு. (வழிபோகதிலிதயாதி) ஆநதராளிக பலாதததமாக மேல வருமபலதனை பராதததித்த பேருணடோவெனன "சாவிதரி யிதயாதி" அதாவது சாவிதரி எனபாளொரு பெணபிளளையை, மாதாபிதாகள ஒருவனுககுக "கொடுகக" என றுதயோகிகிற வளவிலே நாரதாவநது, "இவனுக காயிசுக குறைநதிருககும" எனறு சொலலி, அவாகளுமதனைக கேடடிறுயகக, அநத சாவிதரியான வள "எனககவனே யாகவேணுமு, அவனுக கெனனைக கொடுங் கோள, அவனுயுளசுகது நான கடவேன" எனறு சொலலி, அதனைக கேடடு அவாகளு மவனுககவளை, நீர வாதது்துகொடுகக, சிலநாள சென்றவாறே, இவனைக கொணடுபோக யமபடடவநது கொணடுபோகிறவளவிலே, அவளுநு கூடபோய, யமனுடைய வோலகக்ததிலே செலலி, யமனுமு தாதாகளைபபாதது "இவளையென கூடடிககொணடு வநதிகோள" எனறு வெறுதது, அநதசாவிதரியைபபாதது "உனககென்ன வேணுமு" எனன, பாதாவேணுமு" எனன, "அவனை யொழிநதனைதகேள" எனன, ஆகிலவனுககு நானனேகமு பிளளைகளைப பெறவேணுமு" எனறு வேணடிக கொணடாளிறே, அவனுமபபடியே அவளபிமதனதை தலைககடடினான.

கூ-மி. திருவாயிமொழி நண்ணுதார்.

ப்ரவேசம்.

நிசு ஆழ்வாருடைய தயாளுதா பரதிபாதகமான வின நிரவாஹமு பரம தயாளுவான வாழவான பரகருதிககுச சேருமெனனைககாக வோனைதிஹய மருளிசசெயகிறா. ஆழவானறுன ஓரிடதனே வழி போகாநிறக ஒருசாபபமு தபபளையைப பிடிதது்துக கூபபிடாநிற்க, "இதாரறியக கூபபிடுகிறது" எனறு மோஹிதாறுமு, இவவாழ்வான பரகருதிககுச சேருமே அவா நிரவாஹமுமு.

நிஎ. ஆழவான திருககாவேரியிலே குடமெடுதது விடுவாரினறியிலேகலேசிகிற ஒரு ஸரீககு தணணீரகுடமெடுதது்துவிடட கதையையு மருளிச்செய்வா.

உ - ம். பாடடு - சாமாறுமு.

நிஅ. (சாமறும் கெமிமாறுமு) சாவிலுமு தனமிழுநதது்துவே திககமா யிருககுமெனறு கருதது - அதுககு ஹேது (அதனையேயிறே யிதயாதி) தனுசுமாக நினைததிருபபது எனறதறகு சுமவாதமாக ஐதிஹயமு.

ஒருத்தனை "ராஜத்ரோகி" என்று கையையும் காலையும் தெறிக்க, இவனை வினவப் புகுந்தவாகள், "இப்படிப்பட்ட தாகாதே" எனன "ஆயிரம், ஐஞ்ஞாென்று சிலகாசுதா' என்னுதே யிவ்வள வோடே போயிற்று, உங்களனுக்கிரஹமிறே" என்றனும்.

ஙம். பாட்டு - கொண்டாட்டம்.

ருகூ. (இதர விஷயங்களினுடைய விதயாதி) இவரருளிச்செய்த வாத்தத் துக்கு ஆப்த சம்வாதம் "சிற்றுள் கொண்டாரித்யாதி" சோக் கைப்பல்லி, நிலைபல்லி. சோக்கைபபல்லியானது ஓரிடத்தில் பல கால் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும், அப்பல்லிபோலே யிதுபடியன் றே, வென்றிருக்க வொண்ணுதெனறு ெனறபடி.

அ-ம். பாட்டு - காட்டி.

கூ0. ("மாமேவ யோப்ரபத்யதே" "தமேவ சரணம்கஸ்ச")விரோதியைப் போக்கிலு மிவனைப் பற்றவேணும் என்கிறதற்கு சம்வாதம். பிள் ளை திருநறையூரரையா, "ஒருகுருவி பிணைத்தபிணை யொருவரா லவிழ்க் வொண்கிறதில்லை; ஒரு சர்வசக்தி காமாஞகூலமாகப் பிணைத்தபிணையை அவனைக் காற்கட்டாதே இவ் வெலியெலும்ப ணை சம்சாரியால் அவிழ்த்துக்கொள்ளப்போமோ" என்று பணி ப்பா.

க0 - ம். திருவாய்மொழி—ஒன்றுந்தேவும்

ப்ரவேசம்

கூக. (தம் செல்லாமையாலே யெனறது) ஈஸ்வரன் கைவிட்டிருக்க இவர் திருத்திணல் திருந்துவாகளோ வென்னில்; "உபதேச சுத்தியா லே திருந்துவாகள்" எனனுமதுகேகாை திஹய மருளிசசெய் வா - அதாவது உபரிசர வசுவானவனை ருஷிசாபததாலே பாதா ளகதனுய் அங்கே பஞ்சராத்ர நிஷ்டாதனுய் வாத்தியாகிற்க, தத்ரத்யரான வசுராகள் "இவன் தேவபக்ஷபாதி" என்று ஆயு தாதிகளாலே நலிய, இவன் பகவத பக்தனுகையாலே அவை குண்ட சக்திகளானமையைக கண்டு, புரோஹிதனை சுக்ர னைக்கிட்டி "இவனை ஹிம்சிகும் வகையேது" என்ன, சுக்ரனும் "இவனுடைய பகவத்பக்தியைக் குலையுங்கோள்" என்ன, அவாக ளும், ப்ராமஹண வேஷததை பரிக்ரஹித்து உபரிசரவசுவைக் கிட்டி, "பாதாளகதனுன வாபததசையிலும் உபேக்ஷித்திருந்த விஷணு விஷயத்திலே பக்திபண்ணுகிறதென" என்றுப்போலே விஸ்ரம்பஹானிகரு டலாகச் சிலவறறை ஜல்பிக்க, "நம்முடைய பகவத் பக்தியையும் தவிற்கும்படி இவாகள் தூக்கதராவதே!"

எனறு வெறுத்து, "இவாகளுக்கு மிரங்கவேணும" எனறு ஈஸ வரனை யாதநிகக, அவாக ளனுகூலராய அபபோதே முகந்தரா ளாகளெனற ஸ்ரீ விஷ்ணுதாமத்தில கதையை பருளிச்செயவா

சுஉ. எமபெருமானா தரிசனஸதரி லெத்தனையேனும கலவியிலலாத ஸ்ரீப ராயரும, தேவதாந்தரங்களை அடிபபிடிகலலோ பாதியாக நினைத திருககிறது. ஸ்ரீ பராயமெனறது அகளங்கநாடடாழவான பரா யையான, தரிபுராதேவி வருத்தாநதனதை நினைபபது.

எ - ம பாடடு - ஓடியோடி

சுங. "முழுமுஷாகளை இநதரதேவதைகளை பஜியாாாள "எனனுமதுகளு பர மானைநகாடடி, அநுஷடானமுங காடடுகிறா. (நவயாடிபராபத மிதயாதி) அமபரீஷனை பகவத ஸ்மாஸரயணமை பணணுகிறகை-செ யதே, "இவன சமாதினெற நிலையறியவேணுமை" எனறு பாரதது சாவேஸவரனை இநதிரவேஷம பரிகரதறணம பணணி, ஐரா வதத்திலேறிவநது முனனே நினறு, "உனகளு வேணடுவதென்ன" எனன "ஒரு புழுவும தானுமாயவநது நிறகிறவனா" எனறனை, "சாவேஸவரன பெரியதிருவடியை மேறகொணடு வநதான" எனனு மிடமறியாணிறே, கொணடுவநத வேஷ மிதுவாகையா லே, அவனைபபாரதது, நீ யாவனெருவனை ஆஸரயித்து இநத வைஸவாய மடையபபெறறாய, அபபடிபபடடவனைக காணைநான ஆஸரயிகிறது, இபபடி வழிபோவாாக கெலலாம பச்சையிட டுத திரியுமவனலலேனகாண, இபபோது முகங்காடடாதே போ கவலலையே பிரானை உனனைக குமபிடகிறேன, எனறனிறே.

சுச. பகவத சமாஸரயணமபணணி கயாஞதிகாய இருபபா ஒருவா (திரு மழிசைபபிரான) இருந்து தமமுடைய வஸதிரநதைய புளையா நினறாய, அவவளவிலே ருத்திரனும பாவநதியுமாக போகா நிறக, அநுதரித திருந்தாராய, தேவியானவள, "நீா சாவாதி காயிருகக உமமைக கண்டவிடத்தி லிவன அநுதரிந்துக காலை நீடிகொணடிருந்தானே" எனன, "அவன பகவத பதநன போலே காண," எனன, "அதுதா னிருகிறபடி யறிவோம" எனறு இருவரு மிவாபகலிலேவந்து, "நீ யென, தேவாகளை மறு ஷயாகளகண்டால அனுவாதிநது வேணடும வரங்களும வேணை டிகொளளக கடவாகளா யிருபபாகள, நீ நமமைக கண்டவிடந் தில் நீடினகாலை முடகுதல, சிலவுபசாரங்களைப பணணுதல, சிலவறறை வேணடிக்கொளளுதல, செயயாதே யிருநதாயி!" எனன, "அழகிது அவையெலலாஞ செயயகூடவேன, மோகூ நதாலாமோ" எனன, "அது நமமாலே செயயலாமதனறு பக வந ஸமாஸரயணமபணணி அவன பரசாதத்தாலே பெறவே

ணும" என்ன "ஆகில், இன்று சாவானை நாளைச் சாவப்பண்ணலாமோ" என்ன, "அதுவும் காமானுகூணமாயிறே யிருப்பது, நம்மால் செய்யப்போகாது" என்ன, "ஆகில் நீசெய்யுமது, இவ்வூசி போனவழியே நூலும் போம்படி யனுக்கிரஹித்து நடக்கு மித்தனை" என்ன, தேவனும் கோபத்தாலே நெற்றியிற் கண்ணைக்காட்ட, இவரும் காலிலே அனேகங் கண்ணையுண்டாக்கிக் காட்டினார்.

சுரு. (அழிமைபுகுவது வெனகிறவிடங் விதியாயித்யாதி) மோக்ஷப்ரதத்வம் அவாகளுக்கு மில்லையேயாகிலும் ஸவாகாதி புருஷார்த்த பரதத்வமாகிற வதிசயமுண்டே யென்ன; அவாகள் ஸவாஸ்ரிதாபக்கலசூயாளுக்களாகையாலே அவ்வழியாலு மவாகளுக குத்காஷமில்லையென்னு மத்தை ஆப்த சம்வாதத்தாலே காட்டுகிறார். யயாதிசரித்திரத்தை பட்டாவாசித்துப போந்திருக்கச் செய்தே, பிள்ளை விழுப்பறையரும் ஆப்பான் திருவழுந்தூரறையருங் கூட "வேதோபப்ர மஹரணார்த்தமாக ப்ரவ்ருத்தமான ப்ரபந்தங்களிலிதெவவாதத்தை விசதீகரிகிறது" எனறு, கேட்க, "க்ஷுத்ர தேவதைகள், தந்தாமையா ஸ்ரயித்து பெற்றாலும் பிறாபக்கலிலே யோருத்கரஷங் கண்டாவது பொறுக்கமாட்டாக ளென்றும், சாவேஸ்வரனே 'பிறாவாழ்வு நம்வாழ்வு' என்று நினைத்திரு ப்பா னென்றுஞ் சொலலி, ஆனபின்பு இதரதேவதைகளாஸ்ரயனீயரன்று, இவரெருவனுமே ஆஸ்ரயணீயரென்னு மாத்தத்தைச் சொல்லுகிறது" என்றருளிச்செய்தார்.

அ-ம். பாட்டு - புக்கழிமை.

சுசு. (நாராயணனருளே) ருததரன் மாக்கண்டேயனை யழைத்து "நானு முன்னேபாதி ஸாவேஸவரனை ஆஸரயிததுக் காண் இப்பதம் பெற்றது, இனி ஊண்கொடுத்தல் உபதேசங் கொடுததலிறே" அதாவது ஒருவன க்ருஹததிலே ஒருபசியாளன்வந்து" எனக் குக்ஷுதபாதையா யிராநினறது இதனை யாறறவேணும்" என்றால் உண்டாரு லிடக்கடவன், இல்லாவிடில் "இன்னாரகததிலே பசியாளரா கிடுவாகள், ஆகையாலே அங்கேபோ" எனறு சொல்லுவாகள்! அதனைச் சொல்லுகிறது.

நு - ம. பத்து.

க - ம். திருவாய்மொழி—கையார்சக்கரம்.

க-ம். பாட்டு - கையார்சக்கரம்.

சுஎ. (அறையோவெனறது) ஜயித்தவன் சொல்லும்வார்த்தை. இந்தசப்தம், நிஷேதவாசி. ஸ்வதந்திரனவனை யிப்படி நிஷேதிப்ப தெதத்தைக் கொண்டென்ன "பகவத க்ருபையைக்கொண்டு" எனற

வாக்கியத்திலே ஐயகளமமாள விஜயங்கரத்திலும மீணடுபோரு ளாளன சந்நிதியிலே தெலுங்கிலே யருளிசசெயதவாதத்தையை யநுசந்திபபது

எ-ம பாடடு - அமமான்

சூஅ. (யாரை) "நிதநிபசமசாரிகளுக்கு மிவவருகாயிருந்தேனநான" எனகிற அாதத்துக்கு சமவாதமாக அபியுகதருடைய அபிநயத்தைகாடடுகிறா. பிளளையழுதளா, "அமமாளுழிபபிரான" எனறு மேலேகாடடி "யாளை" எனறு குறையச சொலலிக காடடுவா.

நு-ம். திருவாய்மொழி—மாசறுசோதி

நு-ம பாட்டு - கடியன்.

சூக (குணஹானி யுணடாலுலும அதுவிடுகைகுறுபபனறிக்கே பறறுகைக குறிபபு) எனனுமதுகு சமவாதம. அருளுயை பிராடடியைப பாத்து "ஸ்ரீகளுகு தெயவம பாததாவேகாணும" எனன, அனதரமபிராடடி லஜ்ஜிததுக கவிழ்ததலையிடடிருந்தாள, "நானிவா பகல பரவஸ்யாயிருகிற விருபபுகடி, பெருமாள பகலுணடான குணததாலே, என்றிறே நாடடாா நினைதிருபபது, தைவ போகததாலே அவாகு குணமுணடான விதனை போகி, குணஹீனருமாய விருபருமாலுலும நானவனை விடமாடடாதே யிருகு மிருபபைகாடடலா யிறறிறே, அவனை குணங்களோடு வயதிரேகிதது வைகக்ப பெறறதாகில" எனருளிறே.

நு-ம். திருவாய்மொழி—எங்ஙனேயோ.

க-ம பாடடு - எஙஙனேயோ

எ0. (புதராகள) "பகவதவிஷயததில வகாஹனங்கொணட புதராகள ஸலாகரீயா" எனனுமதுகு ஐதிஹயம. கூரததாழவா (ஆழவானதிருததமபபரா) ஓரளவிலே நங்கையாா திருவடி சாந்தவாறே "இனனமு மொருவிவாஹம பணணுவோமோ" எனறு, விசாரிதது 'இதுதான கரமததாலேவந்து ஆழவானுகு விரோதமாயத தலைகடடுமம, இனிதான, 'அனுபாரமிந்திஷடேத' எனறு, ஸாஸதரம சொலலாநினறது, இப்ரஸதராாததததை யநுஷடிபபோமோ! பாகவத பரிசரியையைப பணணுவோமோ" எனறு, விமரிசியா "அசசாமானய தாமததினகாடடில இவவிசேஷதாமமே பரபலம" எனறு தவிரநதா

எ-ம. பாடடு - நிறைந்தவனபழி.

எக. (வனபழி) எனறது வலியபழியை - இஙகு பழியாகச சொலலுகிறது, சுவாபதேசதிலே தருஷடாதருஷட விபாகமறவவனகை பாத திருககை யொழிய ஸவயெதனமெனறு விவக்ஷிதது, ஸவயத

னம் பழியென்னுமதுக்கை திஹ்யம். ஆண்டாளொருநாள் பட்டனையும் ஸ்ரீராமபபிள்ளையையும் காட்டி, "இவாகள் விவாஹப்ராப்தராணாகள், பேசாதேயிருக்கிறதென்" என்ன, "ஆகில, நாளைப் பெருமாள்பாடே போனவாறே வரக்காட்டு"என்ன, அவாகளையுங் கொண்டு திருமுன்பே நிற்கச்செய்தே, பெருமாள் அருள்பாடிட்டு, "ஒனறுசொல்லுவாய் போலே யிருந்தாயீ!" என்று திருவுள்ளமாக, "இவாகள் விவாஹப்ராப்த ராணாகள்' என்று சொல்லாநின்றாகள" எனன, "நாமேசத்ருஸமான விடத்திலே சம்பந்தித்துத் தருகிறோம்" என்றருளிச்செய்ய, பிற்றைநாள்மனனியைக் கொண்டுவந்து நீர வாததாகள். இததால் ப்ரபன்னனுக்கு த்ருஷடாாத்தமான ஸ்வயத்தினமும் பழியென்றபோதே, ஸ்வயதன ரூபமான உபாயாந்தரங்கள் பழியென்னுமத்தை சித்தவத்கரித்து.

எஉ. (நீண்ட பொன்மேனியோடும் நிறைந்தென்னுள்ளே நின்றொழிந்தான்) எனறவிக்ரஹ வ்யாப்தி ப்ரஸங்கததிலே ஐதிஹயம. ஒருநாள் ஜீயா கோவிலுக்கு எழுந்தருளாநிறக, வழியிலே பிள்ளாஅனக் கண்டு, "ஈஸவரனுச்கு ஸ்வரூப வ்யாப்தியேயோ வுள்ளது, விக்ரஹ வ்யாப்தியுமுண்டோ?" என்று கேட்க, "ஸாவ விஷயமாக ஸ்வரூப வ்யாப்தியே யுள்ளது; உபாசக்விஷயத்தில் அவாகள் பக்கல நுக்ரஹத்தாலே அவாகள் ஸுபாஸ்ரயமாக பாவித்த விக்ரஹத்தோடே யெழுந்தருளியிருக்கும்; இனி ஸ்வரூப வ்யாப்திக்கு ப்ரமாணங் கண்டவிடம்—சாமான்ய விஷயமாகிறது, விக்ரஹவ்யாப்திக்குப் ப்ரமாணங் கணடவிடம்—விசேஷ விஷயமாகிறது" எனறு பணித்தாளும்.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—கடல்ஞாலம்.

க0-ம். பாட்டு - கோலங்கொள்.

எங. (கோலங்கொள்சுவாக்கம்) என்றது சுகத்தையுடைய சுவாக்கம் நிலை நில்லாததுமாய், துக்கமிஸ்ரமுமான சுகத்தையுடைத் தாகையாலே, "முகப்பில் தரஸுநீயத்தைப்பறற" எனறதுக்கு ஆப்தசம்வாதம். "நரகத்தோடொத்திருக்கச்செய்தே வாசலிலே கழஞ்சு செம்மண் பூசியிருக்கு மாப்போலேகாண்" என்று ஜீயாருளிச்செய்வா.

எ - ம். திருவாய்மொழி—நோற்றநோன்பு.

எ-ம். பாட்டு - வந்தருளி.

எச. (வந்தருளி) என்று ாடுபாடுதோன்ற வருளிச்செய்ததுக்கு சம்வாதம். படடா ஸ்ரீபுஷபயாக மணித்தானவாறே நஞ்ஜீயரை பலகாலுமியல் கேட்டருளுவா; ஒருகோடையிலே திருவீதியிலே நீளா

விடடு யெழுநதருளியிருநது இபபாடடை இயலசொலலும, என று ஜீயனை யருளிசசெயது, தாம யிதனை யநுசநதிதிருநது அனநதரதனே தாழு மிபபாடடை யியலசொலலி, 'யமநியமாதி கரமதனாலே தயேயவஸதிவை மநமபணணிப புறமபுளள பராக கையறுதனு சநதிகக புககாலும சுகானபரலபோலே யிருக ககடவ நெஞசுகள பதருசெயயுமபடி, தாமீகராயிருபபா ரிவை சில ராசசொறகளைப பொகடடேபோவதே!' எனறருளிசசெய தா, நஞஜீய ரிவவாதனை யுருதனோறு மருளிசசெயவா" என றருளிசசெயவா.

எரு. (வநதருளி) எனகிற தாழநத ஸவரத்தாலே ராடபொடு தோறறுமதுக்கு சமவாதம. ஆபபான திருவழுந தாரனையா, கையிலே தாளதனை வாஙகி "வநதருளி, வநதருளி" எனறு மேலபோகமாடடாதே படுவராம.

அ - ம். திருவாயமொழி—ஆராவமுதே.

க-ம. பாட்டு - ஆராவமுதே

எசு. (கடலிலுபபுச்சாறித்யாதி) இநத திருநாமதனுடைய போகயதை, தேசாந தரஸதராய பாஷாநதரஸதரா யிருகருமவாகளையு மீடு படுதது மெனகைகளகோனைதிஹ யமருளிசசெயகிறா. உத்தரபூமி யிலே லோகஸாரஙக மஹாமுநிகள வாத்தியாநிறக, இங்குதனை யான ஒருவனஙகேறசசெலல, "பிளளாய தகஷணபூமியில விசே ஷமென" எனறு கேடக, "திருவாயமொழி யெனறொரு பரபநத மவதரிதது, ஸிஷடாகள் பரிகரஹிதது ப போரகொண்டாடிக கொடுபோகா நினறாகள" எனன, "அதிலே உனகருப போவ தொரு சநதைசொலலிக்காணுய"எனன, "'ஆராவமுதே' என்கிற விதனையு மெனகருபபோம" எனன, "நாராயணுதி நாமஙகள கிடகக, இஙகனேயு மொருநிாதேசமுனடாவதே!" எனறு அத ருப்தராய, "இசசொல்லு நடையாடுகிற தேசதனேறபபோவோ ம" எனறு அபபோதேபுறபபடடுப போந்தா.

கூ - ம். திருவாயமொழி—மானேய்நோக்கு.

க-ம பாட்டு - மானெபநோககு

எள. (லகஷமணுதிகளைபபோலே யவதரியாதே ஸதாவராஙகளா யிருபபானே ன) என்ன, அதிலும "நடையாடி யிதயாதி". உகநதருளின நிலங களிலுளள வைபோக்ய மாகைகக ஹேது, பகவதபிமத மாகை யாலே யென்று விவகூஷிதது அதுகக ஆப்தசமவாதம. ஜநநாதப பிரமஹராயா, திருமுடிகக்குறையிலே யொருமரம வெடடப்புக, அதனை எம்பாகேடடு "அலலாளபபெருமாளே, ராஸவர விபூதி யை அழிக்கபபாத்தாயோ" எனன, இவாசொலலும வாதனைக்

கேட்கைக்காக, "ராஜ்வர விபூதியல்லாத விடமுண்டோ" என்ன, "அவைபோலன்று காணிவை ; சாவபௌமனுன ராஜாவும் மஹிஷியுமாக முற்றாட்டாகக்குட நீவாதத்து ஆக்கும் சோலேபோலே பெருமாளும் பெரிய பிராட்டியாருங்கூடக் கைதொட்டாக்குமவைகாண்" என்றருளிச்செய்தா.

க0 - ம். திருவாயிமொழி—பிறந்தவாறும். ப்ரவேசம்.

எஅ. அவதாரங்களில் பிற்பாடாக்கும் மநுபாவ்ய மாம்படி சதாசன்னிஹிதமாகையைப்பற்ற "சத்யசங்கல்பனுடைய சங்கல்பம் குலையும்படி" என்றவிடதிலே "கூரத்தாழ்வான், ஆத்தராய் சரணம் புக, பெருமாளு மிரங்கி 'மூன்றுநாளைக்குள்ளே விடைதந்தோம்' என்ன 'ஆழ்வான் திருமதிளுக்குப் புறம்பாளுர்' என்று கேட்டு உடையவரோடிச்சென்று, 'ஆழ்வான், நாமிங்கே யிருக்க உமக்குப் பரமபதத்தே போகவேண்டிற்றே' என்ன, 'அடியேன் சம்சாரத்திலடிக் கொதிப்பாலே மறந்தேன்' என்ன, 'ஆகில் நாமும் சரணம், புகுந்தாலின்னஞ் சிலநாள் ஆழ்வானை இங்கே வைக்க விரங்குவர்' என்று திருவாசலளவுஞ் சென்று, 'சத்ய சங்கல்பனுடைய சங்கல்பத்தைக் குலைக்கவேண்டா' என்று, மீண்டருளினா" என்று ப்ரசாதிப்பர். அதாவது நாளைருவன் தோன்றிப் பெருமாளை இரண்டுவாதத்தை சொல்லுவாராகப் பண்ணலாமோவென் றருளிச்செய்தவது, "ராமோத்வான்னுபிபாஷதே" "ஏதத்வ்ருதம்மஃ" இத்யாதி.

எக. (க்ருஷ்ணவதாரத்திலே போந்தா ப்ரத்யாசத்தியாலே) இத்தை ஆப்தசம்வாத முகேன விவரிக்கிறா. "இவ்வாழ்வாக ளெல்லாரும் க்ருஷ்ணவதார மென்றவாறே போரமண்டி யிருப்பாகள், இதுக்கு ஹேதுவென்" என்று பட்டரை நஞ்ஜீயாகேட்க, "ஒருவனுக்கு துக்கம் சிலநாள் கழிந்தால் பொறுக்கலாம், அணித்தாலாறியிருக்கப் போகாதிறே ; அப்படியே அல்லாத வவதாரங்களப்போ லன்றிக்கே, சமகால மாகையாலே, 'ஒரு செவ்வாய்க்கிழமை முற்படப் பெற்றிலோம், பாவியேன் ! பல்லிலேபட்டுத் தெறிப்பதே' என்னு மிழவாலே வயிறெரித்தலேயா யிருக்கும்" என்றருளிச்செய்தா.

சு-ம். பாட்டு - கள்ளவேடத்தை.

அ0. (கள்ளவேடத்தைக்கொண்டு) என்கிறதற்கு பௌத்தாவதார கதையை அருளிச்செய்கிறா. அதாவது "சிலவசுரர்கள் ருத்ரனைநோக்கி

தபஸ்ஸைபடணண, அவனே பரதயக்ஷமாய 'உங்களுக்க கெதுவே ணும, இந்த தபஸ்ஸி யெதுக்காகப பணணுகிறி கோள' எனறு கேடக்க, 'எங்களுக்க கொருத்தராலும ஜயிக்கபபடாம லிருக்க மூனறுபட்டணம் வேணும்' எனன, 'அபபடியே யுணடாகக கட வது, அந்த படடணங்கள மூனறு மொனரே டொன்று கூடா மல் சஞ்சரித்துகொணடி திரியக்கடவது. மூனறு மோரிடத்தி லே கூடுகிறபோது உங்களுக்கு மறந்தான வாபத்துவரும, பேணிக்கொளளுங்கோள' எனறு, சொலலி போயவிடடான, அதுக்குப பினபு, மூன்றுபடடணங்களு முணடாயிறறு, அவை கள்தான ஒனறிருபபுக கோடடையாயும, ஒனறு வெளளிக கோடடையாயும, ஒனறு பொறகோடடையாயு மிருந்தது, அந்த பட்டணங்களிலே அசுராகளிருந்து தேவாகளையு மவாகளுக்கு ஹவிராபாகங்கொடுக்க யாகாதிகள பணணுகிற பராமஹணாகளை யும் பாதிக்கபபுரூதாகள், யாகாதிகள நடவாதபடியிருலே தேவாகளுக்கு பலக்ஷயம பிறந்தது, தேவாகளுக்கந்தவசுராகளை ஜயிக்கப போயிறறதிலலை, பட்டணத்துக்குருகில் கிடடவும போ யிறறதிலலை, அதுக்குபபினபு பரமஹாதிகளான தேவாகளெல் லாருங கூடிருந்திரனருகேசென்று 'எங்களுக்கு ஹவிராபாக மில்லாமல போயிறறு, யாகம் நடந்துகிற பூாகளிலே அந்தபட் டணத்தோடே சென்றிருந்து விடுகிறாகள, அவாகளெலலானை யும் சமஹரிக்கிறாகள ஆகையாலே அவாகளை சம்ஹரிக்கவே ணும' எனன, 'நச்சுமரமாகிலும நடடமரங்களை வெடடுவாருனை டோ, எனக்குச செயயபபோகாது' எனன, அதுக்குப பினபு திருபபாறகடலிலே சென்று பரமஹாதிகள கூபபிட, அபபோது ஸாவேஸவரன பரத்தியக்ஷமாய பெரிய திருவடி காயத்ரி லெ ழுந்தருளி சேவை பரசாதித்து, 'ஏனவந்திகோள' எனறு கே டக, அவாகளும ஏவம வருத்தாந்தமெலலா மீஸவரனுக்கு வினை ணபபடுசெயது, 'தேவரவாகளை சம்ஹரிக்கவேணும்' எனன, 'நீங கள்தானே யெலலாரும சமஹரிக்கவொண்ணுதோ' எனன, 'அந் தவசுராகள தாங்கள சிலதாமங்களை அனுஷ்டிபபது, சிலயாகங் கள பணணுவது, இபபடி சிலதாம ஸாத்தை யுணடாயிருக்கச செயதே, எங்களால ஜயிக்கபபோகாது எனன, 'ஆஞலவா களை ஜயிக்கிறோம், நீங்கள ஸ்வஸ்தானங்களிலே போருங்கோள' எனறு சொலலிவிடட, ஒரு வருத்த பெளந்தருக்க கொணட புறபபடட ஓடடையு மிடுக்கிக்கொண்ட, கையிலே புலலையுரு சுறறிகொணட, அவாகள படடணங்களிலே சென்று, 'தாம நிஷ்டன' எனனுமபடி சிலவாதத்தைகளைச சொனனான, அவா களு மிவனை, 'தாமநிஷ்டனை' எனறு விஸ்வஸித்து ஒருயாகம்

பண்ணத் துடங்கினாகள், அப்போதவன்வந்து 'எது உத்தியோகிக்கப் படுகிறீகோள்' எனன, 'யாகம் பண்ணப்போகிறேரும்' என்ன, 'அதுக்கிந்த சமித்துக்க ளேதுக்கு' என்ன 'ஹோமம்பண்ண' என்றாகள்; அப்போதவன் காஷடம் தின்னப் பிறக்கிறதில் புல்லுத்தின்கிற பசுவாய்ப் பிறக்கிறது நல்லதென்றும்; 'ஹவிஸ்ஸுயேதுக்கு'என்று கேட்டான், 'தேவாகளுக்கு ஹவிர்பாகங்கொடுக்க' என்றாகள், இதுக்கவன், 'ஒருத்த னசலுாருக்குப் போகிறவன் கட்டிப்போகிற சோற்றை ஒருத்தன் கையிலேயிட்டுவைத்துத் தான்போனுல், அவனுக்கு அவனுணட சோறுவந் துதவினுலன்றே தேவாகளுக்கு கொடுத்த ஹவிஸ்ஸுமூங்களுக் குதவும்' என்றும்; 'இந்த ஆடுகளேதுக்கு' என்று கேட்டான், 'வபையெடுத்து ஹோமம்பண்ண' என்றார்கள், 'ஆனுல் ஆட்டுவாணியன் பரமதாமீகன்' என்றும்; இப்படியே அவாகளை க்ருத்ரி மோக்திகளாலே ப்ரமிப்பிக்க, அவாகளு மவன் வார்த்தையை விஸ்வஸித்து யாகம் பண்ணுகிறத்தையும் விட்டு, தர்மசாத்தைகளும்போய் ருத்திரனையும் தூஷிக்கத் துடங்கினாகள்; அவ்வளவிலந்த வ்ருத்த பௌத்தன் ருத்ரனருகேசென்று 'உன்னை தூஷிக்கிறா கண்டாயோ' என்றுன், அத்தைக் கேட்டு அவனுங் கோபிததுககொண்டு அவாகளை ஸம்ஹரிக்க உபக்ரமித்தான்; அப்போது பூமிதேராயிருந்தது, மஹாமேருதனுஸ்ஸாயிருந்தது, சாவேஸ்வரன அம்பாயிருந்தான், ருத்திரன் அந்தவசுராகளோடே யுத்தம்பண்ணி அந்தவம்பைக்கொண்டு அவாகளை சம்ஹரித்தான்; பின்பு தேவாகளுக்கு ஹவிர்ப்பாக முண்டாயிற்று. இப்படி ாஸவரன் க்ருத்ரிமத்திறுலே ஜயிக்கையிறுலே "கள்ளவேடம்" என்கிறார்.

அக. (முன்பவநித்யாதி) "தஸ்மாத்" என்றதினாத்த சாமாத்தியத்தாலே முன் பெடுத்துப்பாாக்க முடியாதொழிந்தது சித்தம். "இவநந்தராத்மாவாய் நிற்கையாலே செய்தான்" என்றத்தால் பலிதமான ருத்ரோச்சிராய பகவததீநத்வத்துக்கை திஹயம். "பண்டொரு ராஜாருத்திர தத்வமே பரததவம்"என்றெழுதி "எழுத்திட்டுத்தாருங்கோள்" என்ன, அப்படி பலருமெழுதி யெழுதிடாநிற்கச செய்தே; ஒருவா "வாராய் நீ யிவ்வோலை கெடாமே நோக்கிவைத்தாலிறே இவனுடைய பரத்வம் சாதிக்கவாவது, நீநினைக்கிற தேவதைக்குண்டான வுச்ராயங்கள் "சாவேஸ்வாறுலே" என்று ப்ரமாணங்கள் சொல்லா நினறன; ஆனபின்பு, இன்று, நீசொல்ல, நானெழுத்திட்டுப் போகிறேன்; நாலையொரு விவகூதிதன் தோன்றி "இவனஞ்ஞுயிருந்தானீ! என்ன கேட்பதில் இனறு நீநினைத்ததைச் செய்துக்கொள்ளமாட்டாயோ" எனறா.

சு-ம. பாடபேதங்களும்

அஉ. (இவா இவவிஷயதஇல படிகிறபாடெல்லாம) இவரீடபடுவது ஆரூரிதா
ாததமான செயலுகளுகானகையாலே பரசங்காத அவளூரிதாாதத
மரகசெயயும செயலுகளு ஐதிஹமயம. வடகளுனிறும போரபபா
டவல்லராயிருபடா ரொருதா "பெருமாகள திருவடி தொழவே
ணும" எனறுவர, ஆழ்வா திருவாங்கப பெருமாளறையா தீரத்
ததநினறிரா, திருமாலையப பாடிசசமைந்து பெருமாள மதத
கஜங்களை யேதுமாபபோலே யேதநிவசமாகஇ கணிசங்கொண
டு, "நாயனறே, தேவா திருவடிகளுக்குப போர நலலாலெருந்த
நெழுநாறறு காதமாறுணடு தேவனா 'திருவடி தொழவேணும' எ
ன்று வருகிறது, இவனை யழைததுகொணடு சம்பாவனை பணலி
யருளவேணும" எனன, பெருமாளும் "அபபடியே செயகிறோம்"
எனறு திருஉளளமாய அருளபபாடிடடு திருபபுனனகழி நினறு
அவாினற விடததளவும செல்ல நாலுகோல தறை திருகைத
தலததிலே யெழுநதருளி வினணபபரு செய்வாகளை யெலலா
மருளபபாடிடடு "வாரிகொள இவனவந்த நாரதங்க கெல்லாம
போருமோ நாமிவனுக்குச செயததரம்" எனறு திருவுளளமானா.

அங. (இப்படியேயிதயாதி) அநுகூலரானவரைபோலே ஸாபராதரான நம்
மை அங்கீகரிகககூடுமோ வெனன, புருஷகாரபலதநாலே கூடு
மெனனுமதுகு ஐதிஹமயம சாத்-வது ஐதிஹமயதுதைப பாரபபது.

சு - ம். ப த் து.

க - மீ. திருவாய்மொழி—வைகல்.

உ-ம. பாட்டு - காதல.

அசு. (திருவடிகளிலே விழுநதாலுண்டாப்போலே நாரகமாயிருகும்) எனனு
மதுக்கு ஐதிஹமயம். "மதிதநான ஒரு ஸ்ரீவைஷணவன ஸ்ரீபா
தததே தலைபபட தெணடனிடடவனறு எனகருணடு பரிகெட
டாபபோலேயிருகும" எனறருளிசசெயவா ஜீயா.

சு-ம. பாட்டு - போறறி

அரு. (ஆதததவனி செவிபபடுமபடி யுயரபபோறறி யெனகிறுள) எனறு
ஆழவா அருளிசசெயதுகு சமவாதம். பிளளையழுதனா திரு
விருநதவனாமாவனை "இபபதத்துகு பட்டாருளிச- செயத
தென" எனறுகேடக, "தனனாதியவற்றின செவியிலே படும
படி யுயரசசொலலுகிறுள", எனறருளிச்செயதா"எனன, "நெய
தல நிலததில் புனனைபடாதனறே கிடபபது, இஙகனே சொல்
லக கூடுமோ" எனன, அவனபடடாபாடேவந்து "இஙகனே

பணித்தா" என்ன, "இவ்வாத்தத்துக்கு நிராணயகம்—இசையா யிற்று ; அதுபோற்றியென்று — உயரச்சொல்லி யிருக்குமோ ! தாழச்சொல்லியிருக்குமோ!" என்றருளிச்செய்தா.

உ-ம். திருவாய்மொழி—மின்னிடைமடவார்.

க-ம். பாட்டு - மின்னிடைமடவார்.

அசு. (த்வயகூரஸ்திவத்யாதி) அஹங்கார மமகாரங்கள் விஞ்சகர மென்னு மதுக்கு ஐதிஹயம். "மாமகாஃபாண்டவாஶ்சைவ" என்கிறவிடம் திற்குச் சிரியாத்தான் சொல்லும்படி "என்னுடையவாக ளென் றும் பாண்டவர்களென்றும் பிரித்தான், அதிறே விஞ்சபர்யந்த மாக்கிவிட்டது" என்று.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—நல்தாரவும்.

ப்ரவேஶம்.

அள. (இப்படி தாழநின்றவன் ஸாவேஸ்வரனென்கிறா என்று, பிள்ளான் பணிக்கும் என்றருளிச்செய்வர்) அதாகிறது 'யாவையும் யாவரும் பிழையாமல், பிணக்கி' என்று கீழே ப்ரஸ்துதமான ஸாவேஸ் வரத்வத்தை அருளிச்செய்கிறுனென்று, "இதிலே யொருவாசி தோற்றபட்ட ரருளிச்செய்வா" என்று ஜீயரருளிச்செய்வா.

சு-ம். திருவாய்மொழி—தாவை.

கூ-ம் பாட்டு - கலக்க.

அஅ. (வலக்கையித்யாதி) இவ்விடத்தை பட்டரருளிச் செய்யாநிற்கச் செய்தே கஞ்சனூரில் வண்டுவனைப் பெருமாளிருந்தவா, "'மால்வண்ணனை மலக்குநாவுடையேன்' என்னவமையாதோ, 'வலக்கையாழி யிடக் கைச் சங்கமிவையுடை' என்கிற விதுக்கு தாத்பாயமென்" என்ன; "சோளேந்திரசிங்கனை யுளுக்காக்கப் பண்ணுகிறே னென்கிறா காண்" என்றருளிச்செய்தா. சோளேந்திரசிங்கனை உளுக்காக்க பண்ணுகிறேனென்றது, அவிக்ருதமான வஸ்துவை விக்ருதமாக பண்ணவல்ல நாவீருடையவ னென்றபடி, உளுக்காக்கவென்றது இருக்கும்படி யென்றபடி ; அதாவது மதித்தோடுகிறவாண்ணை படுத்துக்கொள்ளச்சொன்னுல் படுத்துக்கொள்ளும்படி யென்ற படி; சோளேந்திரசிங்களுவது பெருமாளுடையவானை. "வலக்கை யாழி" என்கிறவிடத்தில் ஶங்கசக்ர விசிஷ்டனுனவாகாரம் சொ ல்லிற்றுழிய பெருமை சொல்லிற்றில்லையே யென்ன (சர்வாதி கேத்யாதி) (சோளேந்திரசிங்கனை) என்றவாக்யத்தாலே பலிதம்.

ரு-ம். தி நவாய்மொழி—துவளில்

ப்ரவேசம்.

அசு. (இவளங்கேபுக்க முடியவமையும) இங்கே ஸ்ரீநளாவாததையை நினைப
பது. ஸ்ரீவானரவீராகள, "மலையைகொணடு கடலை அணைசெய
கை சம்பாவிதமோ" எனன, ஸ்ரீநளா "பெருமாள காடே வெழுந
தருளுகையும, பிராடடியை ரக்ஷஸஸபஹரிகையும, பெரு
மாள சோகிகையும சமபாவிதமோ , எதாகிலும வருமவை தப
பாதிறே" எனறா.

கo. (குடிஸவபாவமனறிக கேதைவகலபித மாகையாலும தவிரவொணணு
தெனனுமதனை) ஸதருஷடாநதமாக வருளிசசெயகிறா (பிராட
டியிதயாதி) "கலபித மனதிகரமணியம" எனறதுககு சமவாதம்.
(ஸ்ரீநளரிதயாதி) "இதுககு பெரியஜீயா காலநதுடஙகி சமப்ரதாய
மிலலை ஆனாலும ராமாநுஜமபிளளை அருளிசசெயவதோ ராதத
மூணடு எனறருளிச்செயவா, அதாவது சமூததிராஜன தோன
றினவளவிலே "விசுவகாமாவின மகனுன நளன சேதுபநதனத
துக கெனறு கல்பிதனுயிருகிறான, அவனைகொண டென
பகலிலே சேதுபநதனமடணணிகொள்ளும" எனறு சொலலிப
போனவளவிலே பெருமாள திருவடிகளிலே நளனவநது சேவி
தது "சமூதரராஜோகதி சததியமேநான சேதுபநதனம பணண
வலலேன" எனறுசொனன வாதததையை நினைபபதென்றபடி.

உ - ம். பாட்டு - குமிறும்.

கக. (தடுமாறுகிற வவஸதை) எனறதுககு சம்வாதம் - ராஜகோஷடியி
லே "உகும, இறும" என்று சிலா பொருளசொலல விகாரமசிங்க
னெனபா ளொருவன "அங்கனலல கனறைக கடகக கட்டி
வைததால் மூலைகளை கடிததுப பசுவலமாநது படுமாபபோலே,
உளளோடுகிற கலேசம வாயவிடமாடடாதே நோவுபடுகிற விவ
ருக கிதுவாததையோ" எனறான.

ரு - ம். பாட்டு - குழையும்

கூஉ. (மழைபெய்தா லொககும கணணநீரினனெடு) கண்டவனந்தரம் கணண
நீர வெளளமிடுகிறதறகு ஐதிஹயம. மணககால நமபிகள ஆளவந
தானை பெரியபெருமாள பகலிலே கொணடுபோய திருவடிக
ளகாடடி "உபாய மிதுகுமேலில்லை, இவவிஷயததை யிப
போதே சாகஷாதகரிகவேணும," எனன, கணட வனநதரம
கணணும் கணணநீருமா யிருநதா னெனறு பரஸிததமிறே.

எ-ம். திருவாய்மொழி—உண்ணுஞ்சோறு.

ப்ரவேசம்.

கூஙு. கள்வன் கொல்லிதாயாக்கேவ்யசனுதி சயமென்னுமத்தை ஆப்த சம்வாத முகேனதரிசிப்பிக்கிறார். ஆளவந்தார கோஷடியிலே "உண்ணுஞ் சோற்றிற் பிராட்டிக்கோ, கள்வன்கொல்லி பிராட்டிக்கோ? அஞ்சவேண்டுவது" என்று கேட்க, "இருவராய்ப்போன வாகளுக்கு வயிறெரிய வேணுமோ, தனிவழியே போனவளுக்கன்றே வயிறெரிய வேண்டுவது" என்றிருந்த முதலிகள் சொல்ல "அங்கனன்று காணுங்கோள் இருவராய் போனவர்க ளாகையாலே இருவர்க்கு மஞ்சவேணும், தனியே போனவளுக் கோருபாய முண்டோ" என்றருளிச்செய்தார்.

க-ம். பாட்டு - உண்ணுஞ்சோறு.

கூச. (கண்ணும் கண்ணைநீருமா யிருக்கிற விருப்பைக் கண்டுகொண் டிருக்கையே புருஷார்த்தம்) என்னுமத்தை ஆப்த சம்வாதத்தாலே த்ருடீகரிக்கிறார். நஞ்சீயர, "பிள்ளை திருநறையூரரையரோடே மூன்றுரு திருவாய்மொழி கேட்டேன், அதிலெனக்கொரு வார்த்தைகளும் போகாது; ஒரு திருவாய்மொழியை ப்ரஸ்தாவியா அவா ஸிதிலராய் கண்ணும் கண்ணை நீருமாயிருக்கு மிருப்பை நினைத்திருப்பன்" என்றருளிச்செய்வர்.

கூடு. (பகவத்குணரூப சுகதான மேதாரகாதிகளா யிருக்கு மதுஸ்வரூப ப்ராப்தம்) என்னு மதுக்கு சம்வாதம். அநந்தாழ்வான் சோழகுலாந்தகனிலேக்ருஷி பண்ணியிருக்கிறவொரு ஸ்ரீ வைஷ்ணவனைக்கண்டு "உம்முடைய ஊரோது" என்று கேட்க, "என்னூரா திருக்கோளூரா" என்ன, "அங்குநின்றும் போந்ததேன்" என்ன, "தேஹயாத்ரை நடவாமே போந்தேன்" என்ன, "அவ்வூரில் கழுதையை மேய்த்து ஜீவிக்க மாட்டிற்றிலேயோ, நிலைநின்ற ஜீவனத்தை விட்டுப் போந்தாயாகாதே" என்றருளும்.

கூசு. (போகுமூரன்று) என்கிறதுக்கு சம்வாதம். எம்பெருமானர் தெற்கே யெழுந்தருளாநிற்க, எதிரே வருகிறவொரு பெண்பிள்ளையைக் கண்டு "எங்கு நின்றும்" என்ன, "திருக்கோளூரில் நின்றும்" என்ன, "அவ்வூரில் புக்கபெண்களும் போகக்கடவரா யிருப்பாகளோ" என்றருளிச் செய்தார்.

கூ-ம். பாட்டு - பூவை.

கூஎ. (ஸ்ரீயஃபதியினுடைய திருநாமத்தையே சொல்ல வடைகிற வென் பென்) ப்ரசங்காதை திஹயம். (ஊரும் நாடு மித்யாதி) "இவைதான் திருநாமத்தைச் சொல்லிறருளலாகாதோ" என்று பெற்

றிமபிளஹனயைக கேடகக "அதுக்கு வயபிசாரமுனைடு 'பந்து றுதை' எனகிற விடதத்தே தடடுப பிறகுமம" எனன, "அங்களை யிறே" எனறிசைந்து போனா.

சு - ம். பாடடு - காரியம.

கூஅ. சிஷயாகளை பகவத சமபந்தம கொணைடுத தேஹயதா புதத்திபணைணி கொண்டாடுகிறதுகைகதிஹமயம். ஓருநாள நமபிளஹனயை, ஜீயா கோஷடியிலேவைதது ப போரகொண்டாடி யருளி, "தன சிஷயஹனத தான கொனைடாடாதினறன" எனறிராதே கிடிகோள, 'கணபுரஙகை தொழும பிளஹனயை பிளஹனயென றெனனை ப பெறுவரோ' எனறு பனைடுசொனனதுமுனைடு கிடிகோள" எனறருளிச்செயதா.

கூசு. அம்முனியாழ்வான தன சிஷயஹனத தான் தென்டனிடா நிறஙுமாம், "இதுவென" எனறுகேட்க "அல்லாத வைஷனவாகளை வருந்தி தாலே யறியவேணுமம, இவாகள நானறிய வைஷ்ணவாகள யென்றுதரிபபன" எனறன.

அ - ம். திருவாய்மொழி—பொன்னுலகு.

க-ம. பாடடு - பொன்னுலகு.

கoo. (தன் சன்னிதியிலு மிதயாதி) தனஹனயும தனனுடைமையையு மாஹ ரிதரிடட வழககாகவி பகதபரதந்திர ஞைகயாலே ஆழவாருகு கொடுகக்கலாமெனனுமதனை ஐதிஹய மூகதாலே நாசிபபிகி றா. அருளாளபபெருமா ளெமபெருமானா ரேவிலே பிளஹன யுறஙுகா விலலிதாசனாகவகொணடு ஆழவான புக, "ஆழவான பன ணின நெஞ்சாறலாறுவது ஆளவநதா ஸ்ரீபாதத நேறபபோலி றே" எனறவாதனையை நிஹனபபது. இதிலுலவருகுக கருதது பெரியபெருமாள சனனதியிலே தேவரீர சொனறு "திருவடிகளி லே சோதனுகவகொள்ளவேணுமம" என்றிருவாதனை யருளிச் செயதால் பெருமாள கேடடருளாரோ, அது செயதருளாமை யாலே வந்ததுகைகம பரமபதததிலேபோய ஆளவந்தாகரு வினை ணபபரு செயதாலொழிந்து தீராதெனறு. சுவாசாரயான எம பெருமானாவிடடு "ஆளவந்தா" யெனகிறதென யென்ன, எமபெருமானு ரிஙகே யெழுந்தருளி யிருக்கையாலே பரமாசாய ரான ஆளவநதா ரென்கிறா.

ஙூ-ம். பாடடு - ஓடிவந்து.

கoக. (அறறது பொருந்தும்படி) அறறமாஙுகாய பொருந்தும்படி. நாமபுத ராதிகள வாதத்தை சொனனுபடோலே சேராத வவறு முங்கள

வாத்தையாலே கம்பக்களிலே வந்து சேருமென்று இவ்வாக்கி யத்துக்கு தாத்பாயம். அற்றமாங்காய் பொருந்துகையாவது—க்ரு ஷ்ணனும் தாமபுத்ராதிகளும் ஒருமாமரத்திலே யொதுங்க, அந்த மாமரத்திலே அரஜுநன் மாம்பழத்தை யெய்து விழவிட, அத்தை கிருஷ்ணன் கண்டு "இதொரு ருஷிக்காஹாரமா யிருக்கும், அவன் சபிக்கப்புகுகிறான்" யென்ன, "ஆனாலது வொட்டும்படி யென" என்ன, "நீங்க ளுங்கள் ஸ்வபாவங்களைச் சொல்லுங் கோள், அது வொட்டும்" என்ன, எல்லாரும் தங்கள் தங்கள் ஸ்வ பாவங்களைச் சொல்ல, த்ரௌபதியும் "ஷஷ்டோபி மமரோச தே" என்ன, அந்தமாம்பழமும் க்ரமத்திலே யொட்டிறதென்ற வாதத்தை

கூ - ம். பாட்டு - என்மின்னு.

கஉஎ. (கிம்புனர் மத்விதோஜஸ:) என்கிற விடத்துக்குச் சொல்லுவ தொரு வாதத்தை யுண்டிறே; அருளாளப பெருமா ளெம்பெருமா னுடைய வந்திமதசையிலே "திருவுளளத்தி லோடுகிறதென்" என்ன "ஒருபட்சி பெருமாளுடைய திருவுள்ளத்தைப் புண்படுத் தினபடி யென, என்று கிடந்தேன்" என்றா யென்று. இதுக்கு கருத்தாகப் பிள்ளை யருளிச்செய்யும் வாத்தை. "நாம் பண்ணி னது சரணாகதி யாகையாலே பலத்தோ டவ்ய பிசாரியாக மாட் டாது. இனி சரண்யன் நீர்மையி லேற்றத்தாலே நமக்கொரு குறையில்லை யென்கிறது" என்று. அதாவது சரணாகதாநுகூல் யாதிகளா லன்றிக்கே சரண்யமான கபோத குணதிக்யத்தாலே பலசிததியானுப்போலே, நம்முடைய வானுகூல்ய சங்கல்பாதி களா லனறிக்கே ஸரண்யகுணதிக்யத்தாலே பலிக்குமென்று.

கo-ம். பாட்டு - வந்திருந்து.

கoங. (உம்முடைய தேவாரமோ!) என்றதுக்கு தாத்பாயம்; தேவாரமென் றுக்ருஹாச்சனையாய்; க்ருஹாச்சன யெப்படி ஆச்சகனுக்கு பரதந்திரமாயிருக்கும், அப்படி யிவரு மக்குபர தந்திரையன்றே; ஆகையாலே பிராட்டி பரிகரமான விவளை யிப்படி நோவுபடுத்த லாமோ வென்றபடி. "உம்முடைய தேவாரமோ" என்கிற விடத் திலே, விண்ணப்பஞ் செய்வா தம்முடைய கைவாளையிலே யிரு ந்த தீத்த விகரஹதத்தை "பாக்கு" யென்கிற புதியாலே யெ டுதது தம்முடைய திருமுத்தாலே கடித்தவாறே கடினமான படியைக்கணடு "எமபெருமான" என் றறிந்து, மீளத் தம்முடை யத திருக்கைச் செம்பில் ஜலத்தாலே யலம்பி, த்திருப்பரிவட்டத் திலேவைத்து, திருவொறறியாடை சாத்தி, தாளத்தை யெடுத்து ஆழ்வா ரருளிச்செய்த பாட்டிலே யொருபாட்டை யிசைதது,

மீளவுங கைவாளையிலே கணவளரபபணணி, இபபடிப பலகாலுமம அடைக்காயமுது செயகிறதைக கணடொரு ஸ்ரீ வைஷ்ணவா பொருகமாடடாமல, "இநத வெமபெருமானை அடியேனுககு பரசாதிககவேணுமம" எனன, அவருமம "அஙகீகரிததருள" எனறு கொடுததருள, தம்முடைய திருமாளிகையிலே ஸாஸதரோகதமானகரமததிலே திருவாராதனமபணணி அமுதுசெயயபபணண, அவவெமபெருமா னவருடைய ஸவபஙகதிலே யெழுநதருளி "ஆழவா திருவாயமொழியே தாரகமா யிருகிற, வினணபபரு செயவா கைவாளையிலே யொதிஙகி அவருடைய வழூாதமயமான திருபபவளததில ஸபரிஸமும பெறறு, அவா பாடுகிற வாழவாருடைய விசைமாலையையுங் கேடடு, சுகததிலே யிருகிற வெனனை யெனபாடு படுததுகிறுய" எனறருளிச்செயய, அவாபோரபயபபடடு இவாகையிலே கொணடுவநது கொடுததாெனகிற கதையை அருளிச்செயவா.

கo-ம். திருவாய்மொழி—உலகமுண்ட.

க-ம். பாட்டு - உலகமுண்ட.

கoச. எமபெருமானுடைய ரகஷகதவ ப்ரதையி னெலலையை யருளிச செயகிறா (பாதகததின சனனிதியிலே யிதயாதி) சிறியநதை பெரியது நலியாதபடி யெல்லாரையும் ரகஷிககு மவனனறே வெனறபடி, பாதகததின சனனிதியிலே பாதயம ஜீவிகக கூடுமோ வெனன, "சுமுகனெனகிற சாபபவிசேஷம பெரிய திருவடிக கஞ்சிவநது சாவேபரவரின சரணமபுகுர 'இவனை ரகஷி' எனறு பெரியதிருவடி கையிலே காடடிக்கொடுகக, அவறுமிவனை யொரு பாதை வாராதபடி ரகஷிததான எனறு மஹா டாரதோகதமான சுமுகன கதையை யுடகொண் டருளிச-செயகிறா.

சு-ம். பாட்டு - ஆவாவென்னுது.

கoரு (சதாதோபாயமான வீர்வரனையொழிய வேறுபாயமிலலை) என்கைக்கு சம்வாதமாக வைதிஹயம. நம்பிளை ஜீயரை யொருநாள "'பஞ்சுமோபாயமென்று கொண்டொன் றுண்டு'யெனறு சொலலாநினறீரகள், நாடடிலேயு மங்கனை யிருபபதானறுனடோ" என்று கேடடருள "நானறிகிறிலேன, இனி சதாதோ பாயந்தான பகவானேயாயிருக்க வயோமாதீதரு சொலலுவானைபோலே 'அவனுககு மவவருகே யொன்றுணடு' எனகையிறே, அது நான கேட்டறியேன" எனறருளிச்செய்தா "ஆனல், 'ஆவா' எனகிற பாடடருளிசசெயயும்போது, எனகுத தனியே யொருசாதனங கணடு தாவேணுமெனகிறா' எனறருளிச்செயகையாயிருகுமே"

என்ன; "அதுவோ! அது உன்ப்ரதிபத்தியில் குற்றங்காண்; அதுக் கிங்கனே காண்பொருள்—நீயுழுஜையா யிருக்க தானிங்கனே யிழப்பதே யென்கிறாகாண்" என்றருளிச்செய்தா.

கoசு. (ப்ரபோ)சதுர்தோபாயம் ஈஸ்வரனென்றாகீழ்; ஆனல் பிரபத்திகொண்டு காயமில்லேயே யென்கிற சங்கையை பரிஹரிக்கைக்காக வோனைதிஹயம். நஞ்சீயா ஸ்ரீபாத்திலே யாஸ்ரயிததா னெரு வன் "எம்பெருமானே யுபாயமாகில் ப்ரபத்தி கொண்டிங்குச் செய்கிறதொன்றுங் கண்டிலேன" என்ன ; செவியைப்புதைத்து "நாதமுநிகள் துடங்கி யிவ்வளவும்வர நம்மாசார்யாகள் பரம ரஹஸ்யமாக உபதேசித்து ஓரான்வழியாய்கொண்டு போந்தவித் னை இதின்சீமையறியாத உனக்கு மஹாபாபியேனித்தை வெளி யிடுவதே!" என்று திருமுடியிலே அடித்துக்கொண்டு திருப்பள்ளி யறையிலே புக்கருளினர்.

கoஎ. (ஆவாவென்னுது) என்னதென்னென்ன, ஈஸ்வரனுக்கித்யாதி) ஈஸ் வராப்ரீத்யாதத்தமாக வன்றிக்கே பகவத்சம்பந்த முண்டாம் போ தும் "அவா" என்னவேணுமென்று மத்தை யாப்த சம்வாதத்தா லே தரிசிப்பிக்கிறா. நஞ்சீயா "ஒருவனுக்கு பரானாத்தமசஹய மா யிருந்ததாகில், 'நமக்கு பகவத்சம்பந்த முண்டு' என்ற றுதியி டலாம்; 'அது ப்ராப்தம்' என் றிறுந்தாலுகில் 'நமக்கு பகவத்சம் பந்தமில்லை' என்று தனக்கே கைவாங்கவமையும்" என் றருளிச் செய்தா

எ - ம். பத்து.

க - ம். திருவாய்மொழி—உண்ணிலாவிய.

ப்ரவேசம்.

கoஅ. (அந்தரப்பட்டதென்றது) அநாத்தப்பட்டதென்றபடி, இத்தை மஹா பாரத சித்தமான வைதிஹயத்தாலும் தரிசிப்பிக்கிறார். உதங்கன் க்ருஷ்ணன் பக்கலிலேவந்து "உனக்கிரண்டு திறத்தாரோடும் சம்பந்த மொத்திருக்கச்செய்தே பாண்டவாகளை யழியசெய் யாதே தாயோதனதிகளையழியச்செய்தாய, இப்படி ஸாஹஸுசெய் யப்போமோ" என்றப்போலேயிருக்க வவன்சொல்ல, க்ருஷ்ணனு மவாகள் குறைகளையெல்லாஞ் சொல்லி, "அவர்களுக்கு தாமருசி யில்லைகாண்" என்ன "நீபின்னை யவாகளுக்கு தாமருசி யுண்டாக இக்கொடாதொழிவா னென்" என்றனிறே.

எ-ம பாடடு - ஒன்றுசொலலி

கoங. (தீசெய்தவிதயாதி) மானசாநுபவத்தில தருபதனுகாதே "காணவே ணுமெ" எனறுமபடியான பாபதனதப பணணினேனெனறு கரு தது சிறுததொனடனளவிலே ருததிரனவநது "பிகைகூவேணு ம" எனன, "அபபடிசெயகிறேறும" எனறு சொலல, "உனபிளளை யை யறுதது அநதமாமசதனை யிடவேணும்" எனன, "அபபடி யே செயகிறேறும" எனறுன , அநத வவசாரததிலே அநதபபிளளை பள்ளிவாசிகிற விடதனிலே சறறு நிதனிபனணி சொபனங கண்டு அநத சொபனதனை வீடடிலேவநது "அபபா அபபா தாசனங்களனேடென" எனறுன , "அதெது" எனறு கேட்டான. "எனறலையையறுத தொருதனனுக்குக கொடுகககளனேடென"எனறுன , அபபடியே கேடடிருக்கவும தாயும தமபபனுமாக அநதப பிளளையை யறுதது, "முகதனை றறுககாமல் கனடுகொனடிருக்கலாம" எனறு விசாரிதது அடபபுக கிடையிலே பொகடடுவைதது மறற மாமசதனை விருநதிடடாகள , அபபோதந்த ருததிரன இவாகள மனஸஸு சோதிகக "அடடதிருகக சுடடமுகதனைக கொணடுவா" யெனறுன. அத்தையு மிடடாகள யெனறுகதை.

உ - ம். திருவாய்மொழி—கங்துலும்.

ப்ரவேசம்.

கஙo. ஆழவாருடைய வாத்தியை பரகாசிபபிகிற விதிதிருவாய மொழியி னுடைய வாதனதை கரைமேலே நிறகிற அஸமதாதிகள சொன னுல் விரசமா யிருககுமெனறுமதனை யாபதசம்வாதத்தாலே தரி சிபபிகிறா. பட்ட ரிதிதிருவாய்மொழி யருளிசசெயயுமபோ தெல்லாம "ஆழவாாக் கோடகிறதசை யறியாதே யவருடைய பாவ வருதனியு மினறிககே யிருகிற நாமென சொலலுகிறேறும" எனறு திருமுடியிலே கையை வைதனுககொனட டிருபபா.

கஙக. (நெடுமூச்செறிவதெனறது) இவ்வவஸதையில் சுயதனிதனிலி யிழி யாதே அவனகைபாதது இருககுமதுககிரண்டுதாஹரண மருளிச செய்வதாக வடிகொன டெழுநதிருககிறா, (எலலாவளவிலு மித யாதி) இதுககு சம்வாதம எக-ம. ஐதிஹயம பாரகக

கஙஉ. அகளங்க பரமஹராயா அடையவளநதான செயயாநிறகச செயதே மதிள போககுகைக்காக விளையாழவா னகதனை வாங்கபபுக, படடரதனைக கேடடருளி "வாரீரபிளளாய நீரசெயகிறமதிள பெருமாளுககு ரகஷகமென நிராதே கொளளீர, இவகுகிடகிற நாலுகுடியுங்காணுமெ பெருமாளுககு ரகஷை, ஆனபினபு நீரசெய கிறவையெலலாம மழகிது, 'இவையெல்லாம நாம செயகிறேறும'

என்றிராதே 'பெருமாள் செய்விக்கிறார்' என்றிரீர, உமக்கு நல் வழிபோக வுடலாங்காணும்" என்றருளிச்செய்தார.

ரு-ம். பாட்டு - சிந்திக்கும்.

கஈங. சரமதசையில் பிறக்கும் தெளிவுக்கு மஞ்சவேணுமே. தேறினது பயா வஹமென்னைக் காப்தசமவாதம். (உய்ந்தபிள்ளை பாடும்போது) "கெட்டேன், இவள் 'தேறும்' என்பதே" என்று ஜீயரருளிச் செ யவாராம.

கூ-ம். பாட்டு - .என்றிருமகள்.

கஈச. (விசிஷ்டத்திலித்யாதிவாக்யத்வயத்தாலே) "விசேஷணம்சத்திலே" என்கிற விதுக்காப்த சம்வாதம். அனந்தாழ்வான் தன்பெண்பிள் ளையை "என்திருமகள்" என்று திருநாமம் சாத்தினன். பட்டா பெருமாளுக்கு "அடியேன 'ஸ்ரீதனமாக பிராட்டிக்கு வந்தவன்' என்று, திருவுள்ளம்பற்றவும், நானும் 'இவனெங்கள் நாயச்சியா ருக்கு நல்லா' என்று அவ்வழியே 'அழகியமணவாளப் பெருமா ள' என்று நினைத்திருக்கவுமாகவேணும்" என்று வேண்டிக்கொண் டார.

கக-ம். பாட்டு - முகில்வண்ணன்.

கஈரு. (அடியடையாதாள் போலிவலணுகி யடைந்தாள்) என்றவிடத்திலே "திருமலையிலும் அண்ணன் சந்நிதியிலே ஸ்ரீபாஷயம்கேட்க எழு ந்தருளின வளவிலே வழிதப்பி மிறுக்குப்பட்டு தேவரீர க்ருபை யாலே யொருபடி விடைகொண்டேன், என்ன, அண்ணனு முகந் தருளி "அடியடையாதாள் போலிவளணுகி யடைந்தனள்' என் றுழ்வா ரருளிசசெய்தபடியே பெருமாளை சேவிக்க பெறறீரே' என்றருளிச்செய்தார" என்று ப்ரசாதிப்பர்.

ஈ - ம். திருவாய்மொழி—வெள்ளைச்சுரிசங்கு.

க-ம். பாட்டு-வெள்ளைச்சுரிசங்கு.

கஈசூ. (வெள்ளைச்சுரிசங்கோடாழியேந்தி) என்கையாலே சதாபுஜதவம்தோ றறுகிற தென்று விவகூஷித்.து அதுக்கு சம்வாதம். நிலாததுக்குறி பகவா ப்ரஸ்னத்துக்குபட்டா பரிஹரித்த வாத்தையை அருளிச் செய்வ தென்றபடி. ஈகூ-ம். ஐதிஹயததைப்பாகக.

எ-ம். பாட்டு - பேரையில்.

கஈள. (தீபோநேத்ராதுரஸ்யே வப்ரதிகூலாவி மேத்ருடம்) ராவணவதாநந் தரோத்ருஷடாந்த பலத்தாலே பிராட்டிக்கு நைராதோஷய்நதோ ற்றுகிற தென்கைக்கு பரமாசார்ய சம்வாதம். "நேத்ரதோஷத் தாலே வந்தது போக்கி திபதோஷத்தாலே வந்ததன்று" என்று.

ரு-ம் திருவாய்மொழி—கற்பார்.

ப்ரவேசம்.

கஉஅ. ஆழவா னெருகால் இததிருவாயமொழி யடங்கலும ராமாவதார விஷயமாகவே நிர்வஹிததாலும. அதுகடி ஆயிரதது லொனறும கடலில குளடபடியுமடோலே பெருமாளுடைய குணததிலேக தேசஙகளிறே அலலாத வவதாரஙகள எலலா வறறிலுமுளள தெனறு.

கூ - ம். பாடடு - கேட்பார்கள்.

கஉக. திடடின சிசுபாலனுககு மோகஷமுனடாகையாலே நாமும்திடடினல் நமக்கும மோகஷமுனடேயெனன, "அது புருஷாததத மனறு" எனனு மததையாபத சமவாதததாலே தரிசிபபிககிறா. ஆள வநதா "சிசுபாலன பெறறிலனகாண்" என றருளிசசெயவா. "அதுவெனனெனனில இதுககடியாகசசொலலலாவ தொருசாதன மிவனகையி லில்லாமையாலே, நாட்டை நலியாமைககு கொற றவன வாசலுக்குளளே சுழறறியெறிநதா னதனகாண" என றருளிசசெயவா.

கூ-ம். பாடடு - தெளிவுற்று

கஉ0. (தொங்கிறமே) தருடமாயிருநததோ—"இபபடி யிருகிற வாஜ்ஞனுககு பராபதிசிதததியாதிருநத தநயப்ரயோஜனதவமில்லாமை" என்னு மததையாபத சமவாதததாலே தரிசிபபிகிறா. பாரத சமரததிலே நினறு ஆஜ்ஞனனே நோககி "நான் சொன்னவித உனககுத தொனகிறமே, எதிரே போநததோ" எனன "ஸதிதோ ஸமி" எனன, அவன "ஆருமு நஙகாரியரு செயயபபாதததென" எனறு கேடக "(கரிஷயேவசனம்தவ) தேவரீரோவினவடிமை செயயககடவேன" எனறுணிறே. "ஆஜ்ஞனன் தான எம்பெரு மானப பெறறமே யிலலையோ" எனறு நமபிளள ஜீயரைக கேடக, "உமகததுகொண்டுகாயமென, இது சொனனவன சாவ சாதாரணனுகில பகவதுக்தியெனனு மிடம நிஸசிதமாகில தந தாமுடைய காமானுகூலமாகவும ருசயனுகூலமாகவும பெறுகிறா களை, பெறறவாகளை யாராயநது பாரதது அததாலேயனறே நாம பறறபபாகிறது" என றருளிசசெயதா.

சூ-ம். திருவாய்மொழி—பாமரு.

ப்ரவேசம்.

கஉக. இரதத திருவாயமொழியி லோடுகிற வாததிபபேசசுககு நிலமன தெனனு மததையாபத சமவாதததாலே தரிசிபபிகிறா. "அம மஙகியமமாள 'இததிருவாயமொழி பாடககேட டனுபவித்துப

போருமிதுக்கு மேறபட இதிலோடுகிற வாத்திக்கு நம்மால் பா சுரமிட்டுச் சொல்லப்போகாது' என்று பணிக்கும்" என் றருளிச் செய்வா.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—என்றைக்கு.

உ - ம். பாட்டு - என்சொல்லி.

கஉஉ. ஸ்ரீகீதைக்கும் திருவாய்மொழிக்கு மூண்டான வாசியையாப்த சம வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறா. நம்பி திருவழுதிநாடுதாசா, "ஸ்ரீ கீதைபோவா னொருவன் சந்தியாசதஸ்ஸிலேவந்து கண்டால, பின்னை யிவனுக் குழக்கரிசியை கொடுப்பித்து விடுமித்தனைபோக் கி அங்கவாக ளுள்ளிடங்கொடாகள்; திருவாய்மொழி யப்யசித் தா னொருவிண்ணப்பஞ் செய்வான் சென்றால், சாவேஸவரனும் க்ராமத்திலுள்ளாரும் புறப்பட் டெதிர்கொண்டு தங்க ளிருப்பி டத்தை யொழிச்சு அவனுக்குக் கொடுத்தாதரியா நிற்பாகள்" என்று ப்ரசாதிப்பா.

ஙூ - ம். பாட்டு - ஆழுதல்வன்

கஉங. ஜகத்தையெல்லாம திருத்தும்போது அதுக்குத்தக்க க்யானமுடைய ளுக வேணுமிறே; ஆகையாலே தமக்கு மயாவரமதிநல மருளின படியை "தறறேற்றி" என்றதற் காத்தமாக வருளிச்செய்கிறார். என் பக்கலிலே தன் ஸவரூபாதிகளை தெளியப்பண்ணி யென்னு தல். இங்கே யருளிச்செய்யும் வாத்தை. "திருப்புற்றுக்குக் கிழக்கே கரியமாணிக்காழ்வா திருமுனபின சோபானத்திலே ஆளவந்தா மொழுந்தருளியிருக்க, உடையவர் திருப்புற்றுக்குக் கிழக்காக வெழுந்தருளி நிற்கிறவனைக்கண்டு 'ஆழுதல்வனிவன்' என் றருளிச்செய்தாராம்" என்று.

சு-ம். பாட்டு - அப்பனை.

கஉச. (என்னுகியே) என்பக்கலிலே தாழுய். இவ்விடத்துக் கெம்பாரருளிச் செய்யும்படி. "தான் பாடினுனுகில் நிரவத்யமாய் தலைக்கட்டும், நான் பாடினேனுகிலும் வருந்தி யொருபடிதலைக்கட்டும். என்னை யுபகரணமாகக்கொண்டு கவிபாடாநிற்கச் செய்தேயும் என்னேட் டை ஸ்பரிசத்தால் வந்தேதாவதும் தட்டாதபடி கவிபாடிதலைக் கட்டினன்" என்று.

கo - ம். திருவாய்மொழி—இன்பம்.

பீவே ம்.

கஉரு. (நினைத்திருக்கும் ஸ்வபாவனுயிருந்தான்) தனக்கு வருத்தவென்றது தன் ஸ்வரூபத்துக்கு ப்ராப்தமான வென்றபடி. இவ்விடத்திலே

"ஒரு கருஹஸதனுனவன தேடிக்கொண்டுவந்த பதாததனை கருஹிணியானவள அதனை நனருக பாகம்பணணி பறிமாறிலுல அது தானே யவனுககு சுகதோஷ ஹேதுவாகிறுபபோலே" என றருளிசசெயவா.

நு-ம். பாட்டு - மலரடி

கஉசு ஆழவா பக்கலிலே விசேஷகடாக்ஷம பணணுகையாவது. இவனை யிடுவிதது தன திருவாயமொழியை பாடுவிதது க்கொளளுகை. எல லாருமிருகக இவரிடதிலே விசேஷகடாக்ஷம பணணினதுககு தருஷடாநதம. (பஹ-மாநேந மஹதாஹதநாமநதமவைக்ஷத) முதலிகளெல்லாரு மிருகக்சசெயதே திருவழபகளிலே விசேஷ கடாக்ஷம் பணணினுப்போலே யாயிறறு, பலருமுனடாயிருகக விவனை விஷயீகரிததபடி.

கஉஎ. "கரிமிகனடன விஷணுதரோஹி யாகையாலே விஷணு ப்ரதிமைகளை யெடுததுபபொகடவிசாரிகக அவனுக் கிஷடரானவாகள, 'சமந்த ரகமாக ப்ரதிஷடிதத பரதிமைகளை யழியசசெயயி லுனக்கு மர ணமவரும்' என்ன, அவன், 'பரதிஷடிதத பரதிமைகளில் தைவ ததை யுதவாஸனம்பணணி யழியச்செயவோம்' என றுபக்ரமித ததனுகுணமாக 'அதருஶயாஞ்சன மிடடுகொணடு உதவாஸ னம் பண்ணு' எனறு, ஒரு பராம்ஹணனை நியோகிகக, அவனும உகநதருளின நிலங்களிலேபோய அதருஶயாஞ்சன மிடடு உத வாஸனமபண்ண அதடியாகவவனும் கடலிலே யெடுததுபபொகடு கிறுன" என்னுமதனை எம்பெருமானுா திருசசெவி சாறறியருளி "இததேசததைவிடாதே நோகஙிகொணடு கிடநதோம், இவவி டதுககு மழிவுவருமபடி அசுரவாகமம மேலிடாதினறது, மேல செயயவடுபபதென?" எனறு பெரியநம்பிக கறிவிக்க; "நான பெருமாளுடைய திருவெலலியிலே யொரு பரதகூணம் வரும படியாக உடமுடைய சிஷயாகளிலே யொரு வனைபபோர விடு வது" எனன, "அதுகாவாராரா" எனன "என்பினனே போரா நினறுல் 'ஒருவனபினனே போகாதினறென' எனறு தனனைநு சிற்படாதே, சாயைபோலே யெனனைப பின செல்வாளைருவ ஞக வேணும" என்ன, "அதுக்காவாராரா" எனன "ஆழவா னைப போகவிடலாகாதோ" எனறுராம. பலமுதலிக ளுனடா யிருகக ஆழவானை பரசாதிதாபபோலே.

அ - ம். ப த் து.

ஙூ - ம். திருவாய்மொழி—அங்தமிங்தம்.

கக-ம். பாட்டு - உளையாவெங்நோய்.

கஉஅ. இப்பாட்டருளிச் செய்கிறபோது "நம்பிள்ளை திருநகரி சேவித்தா ரோ" என்று ப்ரசங்கமாக "திருவணை சேவித்தவா திருநகரி சே வியாததில்லை" என் றருளிச்செய்தா. "நம்பிள்ளை திருவணைசே விக்க வெழுந்தருளினவிடத்திலே திருப்புல்லாணி திருமொழி யைப் பரக்க உபந்யஸியாநிற்க, அத்தை நஞ்சீயா கேட்டருளிமீண் டு நமபிள்ளை தம் ஸ்ரீபாதத்திலே புகுந்தவளவிலே 'பிள்ளாய் நீர திருவணைக்குப் போன திவ்வளவு மலையெறிந்ததே' என்ன, 'துறையறியாதவ னிழிந்தா லலையெறியாதோ' என் றருளிச்செய் தா" என்று அஸமதா சாயோக்தம்.

சு-ம். திருவாய்மொழி—வார்கடா.

க-ம். பாட்டு - வார்கடா.

கஉக. (கேஸவ்வாக்ருஷ்ய விகளத்க்ரீடமவநீதலே) என்றதுக்கு ப்ரயோஜ னத்தை யாப்தசம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறா. "ராஜத்ரோஹி களைக் கொல்லும்போது ராஜசின்னங்களை வாங்கிக்கொல்லுமாப் போலே, தான் கொடுத்ததமுடியை வாங்கிக்காண்கொன்றது" என் று அம்மங்கி அம்மாள் பணிப்பா.

நு-ம். பாட்டு - அல்லதோர்.

கஙூ0. (அநந்யப்ரயோஜனரித்யாதி) பகவத் ப்ரதிபக்ஷங்களை யழியச்செய் கைக்கு அபிசாரம் பண்ணினவாகளுண்டோ வென்ன, எம்பெரு மானைப்போலே யாயிற்ற ஊரில் ப்ராம்ஹணரும். க்ருமிகண் டன் வியாஜத்தாலே மேல்நாட்டுக் கெழுந்தருளின வெம்பெருமா னா பதினெரு சம்வச்சர மெழுந்தருளியிருந்த பின்பும் அவனு டைய வாயுஸ்ஸுமாளக் காணுமையாலே அவனுக்குச் சரீரவிஸ்லே ஷம் பிறக்கும்படி திருவேங்கடமுடையானை யதிதேவதையாக பண்ணிக்கொண்டு அபிசாரகர்மம் பண்ணுநிற்க, இரண்டுமூன்று நாள் செல்லாநிறகச் சுருள் நாறுகிற படியைக்கண்டு, 'இனியவன் போனான் சுருள்நாறிற்று, விடு' என் றருளிச்செய்ய; அந்தநாளிலே 'வேங்கி' யென்பா னெருவனுடைய வாசற்காரன், அவன் கழுத்தி லே தன் சொட்டையைக்கொண்டு குத்த, அக்கழுத்திலேபுழுத்து அவனுக்குச் சரீரவிஸ்லேஷம் பிறந்தது' என்றுபதேச பரம்ப

ராபராதமாகச- சொல்லிக்கொணடு போருவதொரு கதையுணடு, அதனை யிஙகே சூசிபபிகஙிறா" என றருளிசசெயவா.

எ-மீ. தீநவாயீமொழி—இருத்துமீ.

க-ம. பாட்டு - இருதது

கஉக. (அழைததேறகுயிதயாதி) என்று விசேஷிகஙிற ஆழவாருடைய ஹாரா தநபாவநதை யாபத சமவாததாலே தரிசிபபிகஙிறா. "இவரை பிரணயிதவநதை யறியாதே தாழநதநாளுகவும காமபிரி விஷட ராகவும நிணைதது கூபபிட டெனனகாயரு செயதோமெனகிறா காண" எனனுமபிளளான.

அ - ம திருவாய்மொழி—துண்ருள்சிவந்து.

உ-ம. பாட்டு - அடியேனுளளான்

கஉஉ. ஆதமாவுககு கயாணஙதாதிகளும நிருபகமாயிருகக சேஷநவநதை நிருபகமாக வருளிசசெயததுககு சமவாதம. (திருககோடடியூரித யாதி) "கயாணஙநத மயஸதுவாதுமா பேஷோஹிபர மாதமஙஃ' எனறும 'தாஸபூதா:'எனறு மிதயாதிகளாலே கயாணஙநஙகளும் சேஷதவமும ஆதமாவுக்கு நிருபகமாகச சொலலாநினறது, இதி லே அநதரஙக நிருபகமேது" எனறு எமபெருமானார தீருவோ லகஙகதநிலே பரஸதுதமாக சாவகஙியரா யெழுநதருளியிருககச- செய்தேயும, "இதனை ஆசாரய முகேனவெளியிடவேணடும" என று பாரதது திருககோடடியூர நமபி சமீபதிகளு "ஆழ்வான, இத னைப பெறறுவாருமை" எனறு வரககூடடியருள, அவரு மெழுநத ருளி நமபியை சேவிதது, இநத வருதநான்ததனை விணணபபஞ செயது ஆறுமாசம் சேவிததிருகக, அவரிரஙகாமையாலே "எம பெருமானார சமீபதியிலேபோய சேவிதது வருகிறேனை" எனறு போகபபுக, அவனையழைதது "ஆழவான, மயாவநமநிலமருள பெறற வாழவாதானே, 'அடியேனுளளான' எனறபடி- கணடா யே!" என றருளிசசெயய "க்ருதாததனனே" என றெழுந தருளினை ரனறபடி.

கூ - மீ. தீநவாயீமொழி—கநமாணிக்கமலை.

ப்ரவேஶமீ.

கஉங. (ப்ரீதிபாரவஸயதாலே அனயாபதேசம) எனகிறதுககு ஆபதசம வாதமை. "பரீதியில அனயாப தேசமுளளது இதநிருவாயமொழி யொனறுமே" என் ரூழவான நிரவஹிகரும்படி.

கo - ம். திருவாய்மொழி—நெடுமொற்கழமை.

ப்ரவேசம்.

கஙச. "பாகவத சேஷத்வ மனுஷடானபாயந்தமாக வுள்ளவாகளுக்குச் சொன்னு லித்திருவாய்மொழி ரசிக்கும்" என்று யிதினுடைய சீாமையை யாப்தசம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறா. அம்மணி யாழ்வான் போஜளராஜயத்தினின்றும் வந்தாளிலே பட்டா கண்டருளி "நீ ஸ்ரீவைஷணவாகளுக்கு போரவழமைசெய்து போந்தாயென்று கேட்டோம். உன ப்ரக்ருதிக்குச்சேர நெடுமா ற்கழமையைக் கேள்" என றருளிச்செய்தாராம். பகவத்சேஷத வத்தைப்பற்ற பாகவத சேஷத்வத்துக் கதிசயமேதென்ன (ஈஸ் வரசேஷமித்யாதி) பரமித்தென்றது - ஸ்வாயாதிகளைக கண்டு ப்ரமித தென்றபடி "ததீயாக்கு க்ரயவிக்ரயாாஹம்" என்னு மதுக்கு ப்ரமாணுந்தரம் (தத்பக்திநிக்னேத்யாதி) "ஸ்வஸ்வப்ர பாவமதி வேலமபுத்திய மாலுலக்ஷுமீ சஹாயகுண மங்களபங்க லக்ஷ; தத்பக்திநிக்ன மனசாம்க்ரயவிக்ரயாாஹோவாரிப்ரதாரித இவத்வரிதோபபூவ."

கூ - ம். பத்து.

க - ம். திருவாய்மொழி—கொண்டபெண்டிர்.

ப்ரவேசம்.

கஙரு. இத்திருவாய்மொழிக்கு சங்கதி யருளிச்செய்வாராக கீழிற்றிருவாய் மொழியிலே வேண்டுவன உண்டாயிருக்க "சயமே யடிமைதலை நின்றா" என்றும், "நீக்கமில்லா வடியாா" என்றும், "கோதிலடி யாா" என்றும், இம்மூன்று சந்தைகளையு மெடுத்தது அவற்றிற் சொன்ன வாத்தத்துக்கு த்ருஷடாந்த பூதரான ராமாயண புரு ஷாகள் மூவனையுஞ் சொன்னதுக்கு ஆப்தசம்வாத மருளிச்செய் கிறார். "ஆப்பான் திருவழுந்தாரறைய ரருளிச்செய்யுமது, பரமாப் ததமம்" என்கைக்காக அவா பகவத்சம்பந்தம் பண்ணிக்கொண்ட தும் ஆத்தஸ்ரவணம் பன்னினதும், ஆழ்வாலுடே யென்கிறு ரிதில் முதல்வாக்யத்தாலே. (ஆப்பானித்யாதி) அழகியமணவா ளப்பெருமாள் திருவழுந்தாரறைய ரென்றுயிற்று அடியில் திரு நாமம்; இது உபசாரப்போ என்றளிச்செவ்வா. "வுபசாரப் போ" யென்றது வ்யவஹார நாமமென்றபடி.

கூ-ம் பாட்டு - பொருள்கை.

கஙசு. "என்னே யென்பாருமில்லை" என்றதுக்கு ஆத்தாந்தரம் விவக்ஷித் து அதுக்கு சம்வாதம் காட்டுகிறா. பிள்ளைதிரு நறையூரறையா

"ஒருவனுக்கிடடொருவன வெறிவியனுவது அவனுலே சமூாதந
னைவனிவனை, 'என' எனனுதல, இவன குருஹநதிலே வர
தொருநாள கால்கழுவிபபோதல செய்யய, அவவளவாலே 'இனனு
னினைனுலுகு பரதுவாகாதே !" என றிவவளவுகொணடு ஜீவிகக
லாயிருநதால அவவளவுந செயவாரிலலை" எனறுபணிபபா, அன
றிககே ஏகாதநதமேயாய" "எனனேனெயெனபாரு மிலலை" எனற
தின சரமாவதிகளு சமவாத மாகவுமாய

எ-ம பாடடு - மறறொனறிலலை

கஉஎ (குறறமனறு) கீழசசொனன னனமைகளாவன சுாலேவாபாபஙகளி
லுய அதிகதமமாய, பரதிபததிகளு விஷயமுமாய, சுலபமுமாய,
சாவாதிகாரமுமாய, அனுயாசமுமாய, உகதநிரபேகஷமான,
விவவாறுசூலயங்கள. உகதநாதநதநதுக்கு சமவாதம (யோவசாத
யிதயாதி) இதெநத சுலோகநதிலே யென்ன "பராநாதேநவேதி
கருஷனேதிகோவிநதேதிச ஜலபதநாய மநதியானனேறை சாபராஹ
ணேச யோவசாதுஸஸ உசயதநாம" அவசாதம, துகுகம

உ - மீ. தீநவாயீமொழி—பண்டைநாள்

க-ம. பாட்டு - பணடைநாள

கஉஅ. (நாமனைக்கணைகளால நோககாய) எனறு சொனனபாசுரததை இநில
லாத வஸமதாதிகள சொனனுலவவ திருஉளளநதிறுகைக குட
லாயிருககு மெனனுமதநதை யாபதசமவாதநதநாலே நிரிசிபபிக
கிறா. பிளளைததேவபபெருமாளரையா, "உன நாமனைக்கணைக
ளால நோகக்காய நோககாய" எனறு பலகாலுநசொல்ல ஆழவா
ரொழுந்திருந்து, "பிளளாய நீயிஙஙனே திருவுளளம புனைபடும
படி பலகாலும நிபநதிகக்கிறதென அழுகியமிடறறைந நநநாரா
கிய, நலலபாடடைடைத தந்தாராகில, பிளளைகளையு மைஸவாயநதை
யும தந்தாராகிலெனசெயயாதாராக நீரிஙகனெகிடநதுபடுகிறது"
எனறருளிசசெயதாராம. ஆழவாரெனறது அவா திருநமபபனு
ரான ஆழவா திருவரஙகபபெருமாளரைய ரெனறபடி.

ச-ம. பாட்டு - புளிஙகுடிககிடந்து

கஉக. (தெளிநதவெனசிநதை) எனறபதநதை கடாயெடுநதநாபத சமவாதம.
படடா திருநாராயண புரதநிலே வெறுபபிலே "தேவா ஸவாதந
திரியமெல்லாங காடடிலுஙு பினனையும பணணின விபரவாசந
தில குலேதநதலினறிககே யிருக்குமபடி எலுமபுரமுடைய வெம
பெருமானாபோலவா பகலலசெயயுமதநதை எலியெலுமபணண
வடியேன பகலலிலும செயவதோ 'மஹாவிஸவாஸ பூாவகம'
எனகிறபடியே, ஏதேனு மொனறுவநதாலும 'இஙகுநதைகளகொ
னறு வருவதாய வநததனறு இதுகளடி ரமமுஸடையபாபம' எனறு

பண்ணின விஸ்வாசம் குலையாதார் விஷயத்திலே செய்யுமத்தை இதுதானே ஹேதுவாக நெஞ்சுநெகிழும்படி யிளநெஞ்சா பக்க லிலுமத்தைச் செய்யக்கடவதோ" என்றராம், திருநாராயண புறத்தில் வெறுப்பாவது எம்பெருமான் திருமேனிக் கழிவுவந்து பின்னை திருநாரணூரறையரும் பரமபதத்துக் கெழுந்தருளுகை யால் வந்ததுக்கம். க்ருமிகண்டன்காலத்திலே உகந்தருளின நிலங் களுக்கெல்லா மழிவுவரும்படி பண்ணிக்கொண்டு பாகவதோத் தமரான வாழ்வாளுக்கும் பெரியநம்பிக்கும் திருநயனங்களுக்கு ஹானிபிறக்கும்படியாக்கி அவ்வள வன்றிக்கே பெரியநம்பியும திருநாட்டுக் கெழுந்தருளும்படியாக்கி பரிவரான தம்மையுமங் கிருக்க வொட்டாதபடி தேசாந்தரததே யகலவடித்து பின்னையும் "பாபீயதாயுஃ' என்னும்படியே அவனை நெடுங்கால மிருக்கும் படி பண்ணுகையிறே யிவன் ஸ்வாதந்திரியமெல்லாங் காட்டுகை யாவது."

அ - ம். பாட்டு. எங்கள்கண்முகப்பே.

கசூ0. (யதாக்யானமித்யாதி) அறிந்தவறிந்த வளவுகளிலே சொல்லுகையாவ தென்னென்ன (அதாவதித்யாதி) இந்த ப்ரசங்கத்திலே ஐதிஹ்யம். வங்கிபுரத்து நம்பிபெருமாளைசேவிக்க வெழுந்தருளின வளவிலே இடைச்சிக ளண்டையிலே சேவித்தாராய், அத்தையாண்டான் கண்டருளி "ப்ராப்பியமான ஸ்ரீவைஷ்ணவசமூதாய மிருக்க அவ ாக ளண்டைக் கெழுந்தருளுவானென்" என்ன; நாமல்பம் விரக மாயிருப்போம், 'இவாகளொன்றுமறியாத கொச்சைக ளாகை யாலே 'யஞ்சாரமோனபஸ்யதி' என்கிறபடியே ஈஸ்வரனுடைய கடாக்ஷ மிவாகளிடத்திலே பள்ளமடையா யிருக்குங்காணும்' என் றங்கே யிருந்தேன்" என்ன; "அவாகள் சொன்னதேது, தேவரீர் அருளிச்செய்ததேது" என்றுண்டான்கேட்க; "பாலுண்பீர, பழ முண்பீர, பொன்றுலே பூணுநூலிடுவீர, நூறுபிராயம் புகுவீர, அழுந்தவிரட்டை யுடுப்பீர' என்கிறவிது அவர்கள் சொன்னவார் த்தை, 'விஜயஸ்வ, விஜயீபவ' என்று நான்சொன்னவார்த்தை" என்று நம்பியருளிச்செய்ய; "அங்கேபோயும் முறட்டு சம்ஸகிரு தம் விட்டீரில்லையே, எங்கே யிருந்தாலும் நாம் நாங்காணும், இங்கேயழுந்தருளீர" என்றுண்டான் அருளிச்செய்தவாத்தை.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—ஓராயிரம்.

க-ம். பாட்டு - ஓராயிரம்.

கசூக. (சாவாதிதிய மித்யாதி) திருநாமத்தைப்பேசி அவாகள் தஞ்சமாக நிஜனத்திருப்பர்களென் னுமதுக்கு சம்வாதம் - கோயிலாத்

தான குமாராகுகு படடா திருஙாமமசாதநிலுவே, அநத குமாரா பரமபதநதுகுபபோக, அவன படடா சாஙிதியிலே வநது கலே படட "நீ 'நமமுடைய நிருஙாமம சாறுறின பினனை போலுன' எனறனரே துகஙிகஙிறது, அதுக்கு துக்கிகுகவேணடா அநத திருஙாமமுடையஙா மிருநதோமோ!" எனறு படடா, தம்மைப போலே விக்ரஹதனதை யேறியருளபபணணி பரசாதிந தருளினா.

ரு - ம பாடடு - மனமே

கசஉ. திருநதுழாயமாலை சாததிக்கொணடிருக குமதுகுகு ஆபத சமவாதம். நருசீயா திருமுனை திருஙாளிஙனறு புனமேவிய பூஙதணடுழாய "எனற விபபாடடெலலா மனுசஙிதது அாதஙாறு பவநதாலை வந்த பாவனு பரஙிஷநதாலே திருவீதி சோதனுாநநம சேனை முதலியா புறபபடடி அருளின கையா சுகுகரதுகுகுப பெரு மாள புறபபாடாக திருவுளளமபறறி மறறைஙாள திருகொடி யாழவான புறபபாடடிலே ஸமரிதது "நேறறு புறபபடடபடி யிறே புனமேவிய பூஙதணடுழா யலஙகலினமேது மிலாஙுகை யாவது' எனறருளிச செயதா" எனறு நமபிளை யருளிசசெய தாெனறு கணடுகொளவது.

சு - மீ. திருவாய்மொழி—மையாரீ.

சு - ம பாட்டு - உறுவதிது

கசஙூ. (ஸவரூபம் பகவத பாரதநதிரியம்) எனறறிநதால சிரியபரயோஜனம கையிஙகரியமிறே, எனனுமதுகுகு சமவாதம். "ஆநமாபி மாஙாறு குண புருஷாாதநதவய வஸதயா। பகவந பாரதநதரியாதிபரபுந நஸய சுகாயதே" என்று பிள்ளை யருளிசசெயத வசனதனதை யருளிசசெயவா.

கசஙூ. (ஸவரூபமிதயாதி) பகவத டாரதநதிரியமென றறிநதால் சிரிய பர யோஜனம கைஙஙிரியம், எனனுமதுகுகு சமவாதம். "ஆநமாபி மாஙாறுகுண புருஷாாதநதவய வஸதயா। பகவத பாரதநதிரி யாதி பரபுதநதஸய சுகாயதே" எனறு பிளளை யருளிசசெயத வசனதனதை யருளிசசெயவா.

கo-ம. பாட்டு - அடியான்.

கசஙரு. (அருள்பெறுவா ரடியாரிரே) புதராகளுகுகு இதயாதி வாகயதநதாலே "புதராகளைப் பற்றவு மடியாரே யிவனுக் காப்தா" எனறு மதுகுகு சம்வாதம். ஆழ்வான ஸ்ரீபாதநதிலே ஆஸரயிதத பிள்ளை யக ளைகை பரமமராயா படடரிடதநிலே யபசாரபபட அது நிமிந தமாகுகோயிலை விடபெடடடா திருகோடடியூரிலே யெழுந்

தருள, "இருகைமதவாரணம்" என்கிறவனை பட்டா திரு உள்ளத்தாலே விஷயீகரித் திருப்பாரொன்னு மததைப்படற்ற சமாதானம் பண்ணவேணுமென்று அந்தத் திருவெள்ளைக்காரனை வரக் காட்டினொன்று சிலவதயா ஹரித்துக்கொண் டன்வயித்துக் கொள்வது.

ரு - ம். திருவாய்மொழி—இன்னுயிர்.

க-ம். பாட்டு - இன்னுயிர்.

கசசு. (குணக்யானத்தாலே) என்கிறூா. இத்திருவாய்மொழியாலே "முழுகூஷாவுக்கு விஷயதரிசனம் பாதகம்" என்னு மிடஞ்சொல்லுகிறது. "இந்த திருவாய்மொழி எம்பெருமானூக்கு உகப்பாயிருக்கும்" என்று, அந்தப்ரசங்கத்தாலே ஆழ்வா திருவரங்கப் பெருமாளரையர்கதையை ப்ரசாதிப்பா.

சு - ம். திருவாய்மொழி—உந்துமால்.

ப்ரவேசம்.

கசள. (அப்ராப்தியு மென்றது) ப்ரத்யக்ஷ சமாஞகாரமானசானுபவமன்றிக்கே ஸ்ம்ருதி மாத்ரத்தால்வந்த வ்யசனமும் கிடக்கச்செய்தே யென்றபடி. யத்வா, இவ்வாக்யம், கீழே "குணக்யானத்தாலே தரித்தா" என்றதுக்குச்சேர சங்கத்யந்தரமாய் இன்னுயிரச் சேவலில் வ்யசனமும் கிடக்கச்செய்தே யென்னுதல். இதுக்கு சம்வாதம். "அப்ரீதிகா பேத்யாதி" இதுக்கு ஆளவந்தாரருளிச்செய்யும் சந்தை "அப்ரீதி காப்பகுணனு சந்தானம்" என்று அன்வயிப்பது.

அ - ம். திருவாய்மொழி—அறுக்தும்வினை.

க-ம். பாட்டு - அறுக்கும்வினை.

கசஅ. (குறுக்குமித்யாதி) "குறுக்குமென்று - அத்தேசபாஷை" என்றதுக்கு சம்வாதம். எம்பெருமானூ திருவடித்தொழ வெழுந்தருளாநிற்க, "திருநாவாய் யெத்தனையிடம்போரும்" என்று யெதிரே வருகிறூ சிலனைக் கேட்டருள "குறுக்கும்" என்றூர்களாய் அதனைக் கேட்டு "இப்பாஷையாலே யருளிச் செய்வதே ஆழ்வார்!" என்று போரவித்தா யருளினர்.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—மல்லிகை.

ப்ரவேசம்.

கசகூ. (இது மாலிபபூசல) எனறு மதுரை ஆபத சமவாதநாலே தரிஹிப் பிகஙிறா. (பெறறிஇதயாதி) பெறறியெனறு, இனறு பிளஹாபாடு விஜ்ஞநமெனனெனறு கேடடவாறே எனறபடி - பெறறியென கிறவா, ருஜீயா ஸ்ரீ பாதநிலவா, நமபிளஹாகரு ஸபரம்ஹற சாரி, நமபி திருவரங்க நாராயணதாச் னெஙிறவா நமபிளஹா ஸ்ரீபாதநதிலே ஜனமசிதத நைச்சிய மூடையரா யிருபபா ரொரு ஸ்ரீவைஷணவா. இககதைதான நமபிளஹா நமமூடையதிருபபவ ளதாலே வடகருந திருவீதிபபிளஹாகரு அருளிச-செயநது, ஆகை யாலிறே (எனபக்கலிலே) எனறது. அஙகே செனறூரா யெனறது, பெறறிபககலிலே செனறூரா யெனறபடி. எல்லாரும் ரஸிகரும் படி ரசோகதிகளையிடடு வயாகயானரு செயதருளுகையாலே (விஜ்ஞநம) எனஙிறா. (விஜ்ஞநம) இதயதர, "வேதஸாஸதர விஜ்ஞேதென காலோகஸச-சதிநிமதாம" இநிச "நமாமிதெள மாதவசிஷய பாதெள" இநிசாநுச-நதேயம. "அறுகரும வினை சாறறிஜ்ஞெம" எனறு நமபி திருவரங்க நாராயணதாஸா அருளிச் செயதவாறே பெறறி "நாளை மலலிகை கமழதெனனறலும மாலிப பூசலு மென்னுய" எனறு பணிதநாராம இதயாதம்.

கூ-ம் பாட்டு - ஊதும்

கரo. (தாழ்ந்தசெயலுமிதயாதி) "அது" எனஙிறதநறரு பொருள் நமக்குச் சொலலபபோகா தெனனுமதனை ஆப்த சமவாதநாலே தரிசிப பிகஙிறா. (எம்பாரிதயாதி) எமபா இவவிடதுதே வநதவாறே மோருளளதனையுரு சோறேயோ, தேசிகருங கூடட பாசுரமிட டுச் சொல்லமாடடாதே "அது" எனருநிறக மதந்யஸதரான நாம இதக கெனன பாசுரமிடடுச் சொலவது எனறருளிச செயதா ராம. சஅ - வது. ஐதிஹயம் பாகக.

கo - ம். திருவாய்மொழி—மாலைநண்ணி.

ப்ரவேசம்.

கருக. அவிவேகிகளுக கனறே மனஸஸு கலங்கும விவேகிகளுகரு கலய குமோவெனன (நாடடாரிதயாதி) அதாவது புரூரவாயென்கிற ராஜா ஊவசி சாலோகயததுக்கு சாதநனுஷடானம் பண ணிப பெறறான எனஙிற கதையை அனுசந்திபபது. அதாவது, புரூரவா யெனஙிற ராஜா வேட்டைகரும் புரபபட்ட விடதநி லே சாபோபஹதையாயக்கொணடு ஊவசி பூமியிலேவநது சஞ்சரியாநிறக, இவனவளைக்கணடு "ஸ்ரீயாகவேணும்" எனறபே

கூடிக்க, "நான்சொன்னபடி செய்தாயாகிலப்படியேசெய்கிறேன்" என்று அவள்சொல்ல, "அதாவதேது" என்ன, "எப்போது மென் சமீபத்திலே யிரண்டு ஆட்டுக்குட்டியை கட்டிவைக்கவேணும், வெளியிலே நக்னனுய் என்முன்னே யிருக்கவொண்ணுது, இருந்தாயாகில் அபபோதே விட்டுப்போகிறேன" என்றுசொல்ல, "அப்படியே செய்கிறேன" என்று சிரகாலமவளோடே சம்ஸலேஷித்துக் கொண்டு நிற்கிறவளவிலே, இவளுக்கும் சாபமோகூம் பிறந்து இந்திரனுடைய ஆஞ்ஞையாலே இவளை அழைத்துக்கொண்டுபோவதாக கந்தர்வாகள்வந்து, ஒரு ராத்திரியிலே இவளுமவனுமாகக் கூடியிருக்கிறவளவிலே அவனுடைய புடவையையும் அந்த ஆட்டுக்குட்டிகளையும் அபகரித்துக்கொண்டுபோக, ஆட்டுக்குட்டிகள் போகையாலே மிகவுந் துச்கிதையாய் மீட்டுக்கொண்டு வரச்சொல்ல, அவன்போகாதே வெறுமனேயிருக்க, "உன்னை புருஷனென்றிருந்தேன், நீயு மென்னைட்டோலே ஸ்ரீயாணுய்" என்று கூடோபோக்தியைப்பண்ண, அவனுமந்த நக்னவேஷத்தோடே புறப்பட, அவ்வளவிலே ஒருமின்மின்ன, அந்தவெளியாலே அவனைக்கண்டு "வெளியிலே என்முன்னே நக்னனுயிருந்தாய்" என்றுசொல்லி அந்தராஜாவைவிட்டு சொாக்கத்திலே போனுள்; அநந்தரம் அந்த ராஜா ப்ராந்தனுப்க்கொண்டு அந்த வேஷத்தோடே சஞ்சரியாநிற்க, இவனுடைய வ்யசனத்தைக்கண்டு ஊாவசிமீளவும்வந்து "துக்கப்படவேண்டா, உனக்குலே யுண்டானகாப்பம் யென்வயற்றிலேயிருக்கிறது ஒருவருஷம் சென்றவாறே ஒருபிள்ளை பிறக்கும், அந்தபிள்ளையையும் உனக்குக் கொடுத்து உன்னேடே யொருநாள் சம்ஸலேஷிக்கிறேன்" என்று சொல்லிப்போய், ஒருவருஷம் சென்றவாறே திரும்பவந்து பிள்ளையையுங்கொடுத்து ஒருநாள் சம்ஸலேஷித்திருந்து மீளவும் சுவர்கத்துக்குப் போம்போது அவளோடேகூடவந்த கந்தாவாகள் அந்த ராஜாவைபபாாத்து "உனக்குவேண்டின தொருவரத்தைக் கேட்டுக்கொள்" என்ன "எனக்கு ஊர்வசி சாலோக்யம் வேணும்" என்ன, அவாகள் ஒருஅக்நியைக்கொடுத்து "இத்தால் யாகம்பண்ணினதே உண்டானுல் தச்சாலோக்யம் பெறலாம்" என்றுசொல்லிப் போனுாகள்; அந்தராஜாவும அந்தஅக்நியைக் கொண்டுவாராநிற்க பழயப்ராந்தி தலையெடுத்து ஒரு அரசின்கீழே அந்த அக்நியைவைத்து மறந்துபோய் தன்பட்டணத்துக்குவந்து, மீளவும் நினைத்து அரசடியிலே செல்ல, அந்தஅக்நியானது ஸமீவ்ருக்ஷரூபமாய்க் கொண்டு அந்த அரசோடே கூடியிருக்க, அதிலே யொருகொம்பை மூறித்துக்கொண்டுவருது கடைந்து அக்நியை யுண்டாக்கி அந்த அக்நியாலே யாகத்தைப்பண்ணி ஊாவசி சாலோக்யத்தை அடைந்தாணும்.

உ - ம, பாட்டு - கள்ளவிழும்

கருஉ. ஆசரயிகுமவன பரோமததையே பாகுமததின தரவயதார தமயம பாரானனபதறகு ஐதிஹயம. கூசு - ம. ஐதிஹததைப பாகக.

க0 - ம பத்து.

உ-ம். திருவாய்மொழி—கெடுமிடர்.

ப்ரவேசம்

கருங. பணடைநானதுடஙகி பலதிருபபதிகளைச சொலலுகைககு ஹேதுதம குபரமபதமணிததாகையாலே யென்னுமததை ஆபதசமவா ததாலே தரிசிபபிகிறார "ஒருநநசுறறம" "எனகிறதிருமொழி யிலே பலதிருபபதிகளையு மருளிசசெயத விதுககுகருதென" எனறு ஜீயா படடனைககேடக, "பிறநதகததில நினறும புக கததுககுபபோம பெணபிளளைகள பநதுகளிருநதவிடமெஙகும கணடு வினவபபோமாபபோலே பராபபிய பூமிஅணிதானவா றே திருப்பதிகள தோறுமபுகுகிறாளென றருளிசசெயதார.

க-ம. பாடடு - கெடுமிடர்

கருச. (திரும்பேல்மின) அதிக்ரமியாதே கொளளுஙகோள் "மறநதுமபுரந் தொழாமாநதா" எனறவிடததிலே "பெருமாள ஒருநாள கிழகுகே புறபபடடருளின வளவிலே மழைவர, கீழையூராலயததிலே யெ ழுநதருள, எமபெருமாறும முதலிகளும புறமபே மழையிலே நினைநதுகொண டிருகிறவளவிலே ஒருவனவந்து "பெருமாள உளளேயெழுநதருளினா தேவரீரு முளளே யெழுநதருளவொண ணுதோ" எனன, "கெடுவாய, மஹாராஜாவேபபயாகமனமபண் ணினால அவனமஹிஷியும பரபுருஷகாமினி யாகலாமோ" எனறு எமபெருமாறு ரருளிசசெயதார". எனகிறவைதிஹய மருளிச செயவா.

கருரு. (யமவாயதைகளுசவேணடா) எனனுமதுகாபத சம்வாதம். ஒரு திருவேடடையிலே படடா திருவாறறஙகளையிலே பேரோலகமா கவிருக, "சநதயைபானது" எனறு சிலா விணணபடாருசெயய, நாம பெருமாள அழகிலே துவகுணடு இனனொருநாளும் காத தவயததிலே அலபம தாழநினறே மெனறால இதுகுறறமாக யமனகேடகவோ, ராஜாவிருநது நாடடுகளுகு கேடடுகொ டுவாராநினறால ராஜாவுக கநதரஙகளு யிருபபாளெருவன பேரா வாசிததால் "ஒஙகாண அதுகிடக மேறசொல், எனறால பினனே

யொருகாலமும் அப்பேரொடுத்துவாசிக்கப் பெறுதுகாண்" என்று ராம்.

உ - ம். பாட்டு - இன்றுபோய்.

கருசு. (குன்றுநேர்மாடம்) அவன்பக்கலிலேபோய் கையிங்கரியம் பண்ண நினைக்கிறவா ஊரிலே மாடங்களை வாணிக்கிறது. அவளைபாதி இதுவும் போக்யமாகையைப் பற்றவென்று விவகூதித்து இதுப் ராப்யமென்னு மதுக்கு ஐதிஹயம். பிள்ளை திருநறையூரரையரும் பட்டரும் உள்ளேபுக்கு ப்ரதகூணம் பண்ணுகிற்க, நான் சேவித் துப்போனேன், அல்லாதாரொல்லாம் விளைந்து சடக்கென வாரா நிற்க இவர்கள் திருமாளிகைகளையும் திருக்கோபுரங்களையுங் கண் ணுலே பருகுவாளைப்போலே பாரத்துக்கொண்டு வருகிறபடியை க்கண்டு 'அல்லாதாராக்கும் இவர்களுக்கும் செயல் ஒத்திருக்கச்செ ய்தே இவாகளான வாசியிருந்தபடியென்' என்றிருந்தேன் என் றருளிச்செய்வர்.

கருஎ. ஸ்தாவராங்கள் உத்தேச்ய மென்பதற்கு ஆப்தசம்வாதம். பிள்ளைஜ நாத ப்ரமஹராயா திருமுடிக்குறையிலே மரம்வெட்டுவியாநிற்க எம்பாரருளிச்செய்த வாத்தையை நினைப்பது. எஎ - ம். ஐதிஹ யம் பாரக்க.

கருஅ. ஆச்சான் திருவாலிநாடுதாசா நல்லன சிலசுருவன் பாக்குகளை பட் டருக்குக் கொடுவந்து கொடுத்தாராய் அவறறைக்கண்டு "இவை இருந்தபடியென் திருவருள் கழுகுகின்றும் வந்தவையோ" என் றருளிச்செய்தாராம்.

ஞ - ம். பாட்டு - புண்ணியம்.

கருக. (திருநாமம் சொல்லுகைக்கு அதிகாரிசம்பத்து வேண்டா) என்னுமது க்கு ஆப்தசம்வாதம். ஜீயாபட்டனை "திருநாமம் சொல்லும்போ து ப்ரயதனுய்க்கொண்டு சொல்லவேணுமோ" என்று கேட்க, "கங்கையிலே முழுகப்போ மவனுக்கு வேறுரு உவட்குழியிலே முழுகிப்போகவேணுமோ, மேலுண்டான நன்மையைத் தருகிற விது அதிகாரி சம்பத்தியையும் தரமாட்டாதோ" என்றருளிச் செய்தாராம்.

கசo. (காயகரமாகாதிருக்கிறது வாசனையின்கனம்) என்கிறதற் காப்தசம வாதம். ஒருசெட்டியை "இவன்தமிழுக்கு தேசிகனுயிருக்கும்" என்று பட்டருக்குக் காட்டினுராகளாய்! "உனக்கு ஏதேனும் அபேக்ஷை யுண்டாகில் கேட்கலாகாதோ" என்ன! சிலா காண்கிற தேஹத்துக்கவ்வருகு ஆத்மாவுமில்லை, தாமா தாமங்களுமில்லை,

ாயுவரணுமில்லை', எனறிருநினருாகள, சிலா 'இதுதேஹநதான ஸதிரம்' எனறு இதின தோஷததை தரிசிதது 'அவவருகே ஸதிரமா யிருப்பதொனறை பறறவேணுமம' எனறிருநினருாகள, விஷயமொனருயிருகக இவவிரணடு பரிமாறறமும நடகிறபடி யெஙகனே?" எனன, "மமமாயாதுரதயயா' எனறும 'மாயாமே தாநதாஹதிதே' எனறுமம சொலலுகிறபடியே, பாகயவானகளுக கிதிணுடைய தோஷதரிசனதததைப பணணிககழிநதுக கொளளு கைககும பாகயஹீநாககு இதிலேபோகயதா புநதிபணணி அநா ததபபடுகைக்கு மூடலாமபடி காமாணுகுணமாக இநதை இடை யெடுததுககாணணு மீளுவரன பணணிறறு" எனறருளிசசெயதாா. இடையெடுதது - நிறுதது.

அ-ம். பாட்டு - கடவினை

கசுக. (அரிவுடையாரிதயாதி) செவிசீபாயஹது கிடபபாகளனெறது—விதத ராயிருபபாகளெனறபடி. இவவிடததிலே கலிகாலசோழன உம பளஙகாயகததையை யருளிச்செயவா.

கூ-ம. பாடடு - நாமமககு

கசுஉ. (அவன்போனுலிதயாதி) அதாவது மதிபபனதலையில கிடவாமையா லே பரிமாறறமமறுமெனறபடி. இதுககாபதசமவாதம. இதுககு படடாருளிச செயததாக பரிணுயபபா "ஒருமதிபபன தலையில கிடவாத வனறுகொளவாா கொடுபபாரினறியே எளிவிலையனுயப போம்". (தஸமாதவாம்சோதயாமயஹம) ஆகையாலேகாண உன னதவரிபபிதது "அவனபக்கலிலே போயகேள" எனறு சொல லுகிறது.

ஙு-ம். திருவாய்மொழி—வேய்மருு.

ஙு - ம பாடடு - வீவநின்.

கசுங. பிரிந்தவிஷயந்தான, முடியவுமொடடாது, தரிததிருககவுமொடடாது, ஆஜஜுனன பினபிருந்து யெளிவரவுபடடாபபோலே,— அதா வது கரஷணனுேடே கூடியிருநது, பீஷமாதிகளை ஜயிதது, பின பு கருஷணன் தனனுடைசசோதிகளெழுநதருளின வநநதரம, ஆ ஜஜுனன க்ருஷணனுடைய ஸ்ரீகள பதிணராயிரம பேரையும கூடடிக்கொணடு போகசசெயதே, பலயிடையாகளவநது அநதப பெணகளை அபஹரிததுகளகொணடுபோக, அபபோது காணடீவந தை எடுகக அது எடுகளகப்போகாமல தகளகபபடடகதையை நினை ப்பது.

சு - ம். திருவாய்மொழி—சார்வே.

ப்ரவேசம்.

கசூசு. "வீடுமின்முற்றம்" பக்திபரமென்று முன்பு சொன்னதுக்கும் ப்ரபத்திபரமென்று இப்போது சொன்னதுக்கும் ஆப்தசம்வாதம் அருளிச்செய்கிறார். (ஆளவந்தாரிதயாதி) ஆளவந்தாரருளிச்செய்ததாக திருமாலையாண்டான் பணிபபது. ப்ரபத்தி விஷயமாகவாய்த்து "வீடுமின்முற்றம" உடையவரு மபபடியே ப்ரபத்தி விஷயமாக வருளிச்செய்து கொடுபோந்து, பாஷ்யமருளிச் செய்தபினபு, "ரஹஸயோபாயத்தை வெளியிடவொண்ணாது" என்று வீடுமின் முற்றத்தையும் பக்திவிஷயமாகஇ யருளிச்செய்தார.

சூ-ம். திருவாய்மொழி—அருள்பேறுவார்.

க-ம். பாட்டு - அருள்பெறுவார்.

கசூருஅ. இவரு ஸரிதபரதந்தரன் என்னுமதுக்கு ப்ரமாணம் (ததாநுஜாகந்தமிதயாதி) ஸலோகத்துக்குஅர்த்ததை ஆப்தசம்வாதத்தாலே தரிசிப்பிக்கிறார. "இதுபட்டாதாமே அருளிச்செய்ய நான்கெட்டேன்" என்று நஞ்சீயர் அருளிச்செய்தார. ஸ்வாமி தன்னுடைய ஸ்ருஷ்ட்யாதி பாரமெல்லாவற்றையு மிவாபக்கலிலே வைத்து தானும் பிராட்டிமாருமாக விருக்கிறவளவிலே இவரறிவித்ததத்தை த திருக்கண்களாலே அநுமதி பண்ணுவனென்றிறே இந்தஸ்லோகததில் தோற்றுகிறது. இவரங்குப் போகைக்கு ஹேதுவையும் இவரங்குப்போலுல் இவனைக்காண்கை யுகப்பாகையால் போகவிக்னமாகா தென்கிறத்தையும் ஆப்தசம்வாதமுகேன தரிசிப்பிக்கிறார. சேஷனுதலியாா சட்டையும் மயிாகட்டும்கையும் பிரம்புமாய்வந்து புகுராப்புக்கவாறே நாய்ச்சிமாரும் தானுமாய் ஸ்வைரமாகவிருக்கிறவது தவிாந்து நாய்ச்சிமாரும் சிம்ஹாசனத்திலொரு மூலைகளிலேயொதுங்க தானும சவிஸயமாக விருக்குமாய்த்து வ்ருத்தசாமந்தனைகண்ட ராஜாக்களைப்போலே "இவாதாமும் இவ்விருப்புக்குத் தண்ணீர் துரும்பாக வொண்ணாது" என்று ஜகன்நிவாஹத்துக்கு வேண்டுவதைப் பாசுரப்பரப்பற விண்ணப்பஞ் செய்வராய்த்து. பிராட்டிமாரோடிருகுமதிலு மினிதா யிருக்குமிறே, அவனுக்கிவா தம்மைக்காண ப்ரியேணவிறே. "இன்னுனை ப்ரம்ஹாவாக்கவேணும் இன்னுனை மாற்றவேணும்"என்று வேணுமவற்றைச் சுருங்க விண்ணப்பஞ்செய்வா ! "ஐயா யாதொன்று சொல்லிறறு அவையெல்லா மப்படியே" என்று கண்களாலே மேலெழுத்திட்டுக்கொடுக்கும். இவ்வாத்தையருளிச்செய்தபோது கடாம்பி ஆச்சாணுடி அல்லாதாரோடு வாசியறக்குமிழி நீருண்

டது ஆச்சான்முன் பட்டர்க்கு சிநேஹித்திருக்கும்போர. இளையா ழ்வான், ஆச்சானை, "பட்டர்தம்மை ஆஸ்ரயித்தவர்களிற் காட்டி லும் நீர்தாழு அநுவர்த்திப்பானென்" என்றுகேட்க, "நீ அன்று கண்டிலைகாண் எம்பெருமானர் பட்டர்கையிலே புஸ்தகத்தைக் கொடுத்து திருமுன்பே யொருஸ்லோகத்தை விண்ணப்பஞ்செய் வித்துத் திருப்பிரம்புக்குப் புறம்பாகக்கொண்டு புறப்பட்டுச் சுற் றும் பார்த்தருளி, 'நம்முடையாரடங்கலும் நம்மை நினைத்திருக்கு மாப்போலே இவனை நினைத்திருங்கோள்' என்றருளிச்செய்தார்."

க0-ம். திருவாய்மொழி—முனியே.

எ-ம். பாட்டு - கோலமலர்ப்பாவைக்கு.

கசுசு. பிராட்டிபக்கல் சிநேஹாதிசயத்தாலே அவள் பரிக்ரஹமான வென்பக் கலிலே அதிப்ரவணலயிருக்குமென்னுமதுக்கு சம்வாதம். பட்டர் சரமதசையிலே அருளிச்செய்தவார்த்தை "ரஹஸ்யத்தின்படியா யிருந்தபடி கண்டதே இப்பாட்டை நம்முடையார் த்வயத்தோ டே யநுசந்திப்பது" என்றபடி.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

அண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஆசார்ய

ஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹம்.

அனுபந்தம்.

(கூ.)

பகவத்விஷய நிர்வாஹங்கள்.

கம்பத்து.

க-ம். திருவாய்மொழி—உயர்வற.

க-ம். பாட்டு - உயர்வற.

க. (துயரறு) "துயரறுக்கும்" என்று முன்புள்ளமுதலிகள் அருளிச்செய்யும்படி - சமஸ்ததுக்காபேதந ஸ்வபாவமான திருவடிகள் - சகலாத்மாக்களுடையவும் துக்கத்தைப் போக்குகையே ஸ்வபாவமான திருவடிகள். "துயரறுசுடரடி" என்றெம்பெருமானுரருளிச்செய்யும்படி. "வ்யசநேஷுமநுஷ்யாணாம் ப்ரபவந்தியுகாதிஷு:க்ஷிதி:" என்றுல் துக்கநிவ்ருத்தியுமவனதாயிருக்குமிறே. இவாதுயரறத்தான் துயா தீர்ந்தாளுயிருக்கை. இத்தால் இவர் மயாவற அவன் துயரற்றபடி.

உ-ம். பாட்டு - மனனகம்.

உ. (எதிர்நிகழ்கழிவினுமினனிலன்) "திரள வொப்பில்லையாகில் ஒருவகையாலே தான் ஒப்புண்டோவென்னில், அதுவு மில்லையென்கிறது" என்று நிர்வஹிப்பாரு முண்டு ; அங்கனன்றிக்கே, பட்டா "சாதாமிய த்ருஷ்டாந்த மில்லையென்றது முன்பு, வைதாமிய த்ருஷ்டாநத மில்லை என்கிற திங்கு" என்று.

உ - ம். திருவாய்மொழி—வீடுமின்முற்றவும்

ப்ரவேசம்.

ங. இதுதிருவாய்மொழி தன்னை, ஆளவந்தார அருளிசெயதாராக திருமாலை யாண்டான பரபதத்திவிஷயமாக்கி நிர்வஹித்துகொண்டுபோந்து, எம்பெருமானுரு மபபடியே யருளிசெயது கொண்டுபோந்து, பாஷ்யம் தலைக்கட்டினபினபு பகதிவிஷயமாக வருளிசெயதுக கொண்டு போருவா, பினபு எம்பெருமானுரு மபபடியே யருளிசெயதார

சு-ம. பாட்டு - பற்றிலனீசனும

சு. (பறறிலையாய) நீயும் பறறிலையாய - நீயும் பறறையுடையையாய. சங்கத தையுடையையாய. (அவன் முறறிலடங்கே) "அஹமசாவம் கரிஷ்யாமி" எனகிறபடியே அவனுடைய வெலலா கையிங்காயததி லு மனவயி அதவா, படடாரருளிசெயயும்படி "(பறறிலனீசனும்) 'வாசுதேவோ வஸ்பூாண:' எனகிறபடியே சமஸத கல்யாண குணதமகுய க்யாணநாதா மலஸவரூபனுய தினைமாறின கடல்போலே ாஸிதவ்யரான நிதயசூரிகளையுடையனுய பரமபததிலே யெழுநதருளியிருக்கிறவனும் அவாகளபககல் பறறுடையவநலலன.

ங - ம். திருவாய்மொழி—பத்துடையடியவர்.

உ-ம். பாட்டு - எளிவருமியலவினன்

ரு (நிலைவரம்பில) "இனனவவதாரம் இனன சேஷடிதமெனறில்லை" எனறு பூாவாசாரியாகள நிர்வாஹம. படடா இவ்விரணடையும் நிலையிலலாமையிலே கொண்டு, "இனிவரம பிலலாமையாவது - அவதரிததெளியனுய நினறநிலை தனனிலே பரதவமதோறற நிறகிலும்நிறகும" எனறு.

க0-ம. பாட்டு - துயககறு.

சு. (பெருநிலமித்யாதி) "மனுவாகாயஙகளாலே அனுபவிக்கப பெற்றேனெனகிறா" எனறு பிளளான பணிகுமபடி. "இவறறுலே அனுபவிகாப பாரிகிறா" எனறு ஜீய ாருளிசெயயும்படி.

ச - ம். திருவாய்மொழி—அஞ்சிறை.

உ - ம். பாட்டு - என்செய்ய

எ. (இனம்) என்றவிதனை இனனம் எனறுகி - "எஙகளபிமதம பெறுகைகெஙகள பகலொரு நனமையிலலாத பினபும தாழக்குமிதனையோ! எனகிறுள" என்று பிளளை திருநறையூாறையா பணிகும்படி.

ஈ-ம். பாட்டு - விதியிலை.

அ. (கள்வாக்கு) "வஞ்சகர்க்கு" என்று திருமாலையாண்டான் நிர்வஹிக்கும் படி. எம்பெருமானார், "ஒன்றைநினைத் தொன்றைச் செய்வதற்கு" என்றருளிச்செய்வர்.

எ-ம். பாட்டு - என்பிழை.

கூ. (அருளாததிருமாலாக்கு) "நகஸ்சின்னபராத்யதி யென்பாரும் அருகேயிருக்க எங்கள் குற்றம்பாராத்து அவள்பக்கல் முகம்பெற விருக்கிறீரோ!" என்று ரஞ்ஜீய ரருளிச்செய்யுமபடி. "நானிப்படி சேஷபட வேண்டுகிறது - அவனுக்கவள் முகங்கொடுத்து அங்கே துவக்குகையிறே யென்று இன்னுதாகிறாள்" என்று பிள்ளான் பணிக்கும்படி.

கo. (திருவடியின் தகவினுக்கென்பிழைத்தாள்) "தேவரீர க்ருபைக்குத்தண்ணீர துரும்பாக யேதேனும் ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காராதிகள் பண்ணிற்றுண்டோ" என்று நம்பிள்ளை யருளிச்செய்யும்படி.

கூ-ம். பாட்டு - நாடாத.

கக. (நாடாதமலர்நாடி) "ஆத்மபுஷ்பத்தைச் சொல்லுகிறது" என்பாருமுண்டு. அங்கனன்றிக்கே, ஜீயா, "'எண்டிசையுமுள்ளபூக்கொண்டு' என்கிறபடியே, தேடவரிய புஷ்பங்களெல்லாம் தேடி" என்றருளிச்செய்வா.

ரு - ம். திருவாய்மொழி—வளவேழுலகின்.

உ - ம். பாட்டு - நினைந்து.

கஉ. (நினைந்தவெல்லாப் பொருள்களுக்கும் வித்தாய்) "நினைதல் - கலத்தலும், கூடலுமாய், சதவஸ்தமாய்த் தன்னுடனே கூடிக்கிடக்கிற சகல பதார்த்தங்களுக்கும் காரணமாய்" என்று பிள்ளையழுதனார் நிர்வஹிப்பர். அன்றியே இப்படி தன் திருவுள்ளத்தாலே விஷயீகரிக்கப்பட்ட சகல பதார்த்தங்களுக்கும் காரணமாய்.

கக-ம். பாட்டு - மாலே.

கங. (பாலேதமிழர்) பால்போலே யினிய தமிழையுடையவாகள். (இசைகாரா) இயலுக்கிசைய விசையிடவல்லர்கள். ஸ்ரீ மதுரகவிகளையும் நாதமுனிகளையும்போலே யிருக்குமவர்கள். (பத்தா) பகவத்குணானுபவத்தி லிவர் தம்மைப்போலே "காலாழும்நெஞ்சழியும் கண்சுழலும்"என்றிருக்குமவர்கள். ஆழ்வாரருருவிலே, "ஸ்ரீபராங்குச நம்பியை - பாலேதமிழ னென்கிறது. இசைகாரனென்கிறது - ஆழ்வார திருவரங்கப்பெருமாளரையரை. பத்தனென்கிறது-பிள்ளையுறங்கா வில்லிதாஸனை" என்று பணித்தானும். "பாலேதமிழ

னெனிறது-முதலாழ்வாகளை. இசைகாரனெனிறது-திருபபாணாழ்வானை. பதருனெனிறது - பெரியாழ்வானை" எனறு ஆளவந்தாரருளிச்செயவா.

சு - ம். திருவாய்மொழி—பரிவதில்.

உ - ம. பாடடு - மதுரகவி.

கசு. (புகைபூவே) "செதுகுகையிடடுப புகைக்குவமையும, குணடுகாவியிடவுமமையும்" எனறு படட ருளிசசெயயுமபடி இநதை படடா அருளிசசெயதவாறே "நகுணடுகாரிகாபுஷபம நேவாயவினிலே நயேத' எனனுமினறதே" எனறுநஞ்ஜீயாகேடக, "அவனுகுகாகாது' எனகிறதலல 'பரிகிறவாரிநனகையிலே மூடபாயும'என றதுகுகாக நவிாதது துகாணும" என றருளிசசெயதா. "அபராகருத தாவியமவேணும" எனறிருநதாருகில ஸ்ரீவைஷணடதது லிராலே. "ஸ்ரீவராஹநாயனருகு மூநதகுாசை யறுதுசெய விபது" எனறு கிடநததாய, "இதெனனமெயபபாடுதான!" எனறு நஞ்ஜீயாபோ ரவிதது ராயருளினா

எ-ம். திருவாய்மொழி—பிறவித்துயர்.

நு-ம. பாட்டு - ஆயர்.

கரு. (அவரால் புடையுண்ணும) "மரதநாலேயோ ரடியடிபபாகள்போலே காணும" எனறு படடரருளிசசெயயும்படி.

எ - ம். பாடடு - யானைட்டி

கசு. (பினனேயாளெடுவேனே) "எபரகாரதநாலு மிறேன" எனனுமாகில, பினனே, நானவனபோகுகை யிசைவேனே. எனனுடைய காம பாரதநதரியமபோலே அவனுடைய ஆஸ்ரிதபாரதநதரியநதுகு மேதேனும கணணழிவுனடோ, எனனிசைவினறிகேயிருகக, அவனுலே போகபபோமோ. அனறியே, "நானதொடுகுவேனே" எனறு பிளளான பணிகும்படி.

அ - ம். திருவாய்மொழி—ஓடும்புள்.

கஎ. (இத திருவாயமொழிதான) "சாவேஸவரனுடைய வைஸவாயததைச சொலலுகிறது" எனபாருமுனடு, அனறிகே, "ஸவரத்வ லகூஷணஞ சொலலுகிறது" எனபாருமுனடு, அனறிகே, "இழே, 'பாடியிளபபிலம' எனறா, அபபடியே பாடி யனுபவிகுகிறா" எனபாருமுனடு, "ஆஸுவகுணம சொலலுகிறது" எனறு படடாருளிசசெயயுமபடி.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—இவையும்.

எ-ம். பாட்டு - தோளிணை.

கஅ. (தோளிணையித்யாதி) பட்டர், "வீராயிருப்பார மூற்பட வாயுதத்துக் கிடுவாகள், அப்படியே திருத்தோள்களுக் கிட்டான். ப்ரணயிக ளாயிருப்பார அனந்தர மபிமத விஷயத்துக்கிடுவாகள். அப்படி யே பெரியபிராட்டியார எழுந்தருளியிருக்கிற கோயில் கட்டண தத்துக்குக் கொடுத்தான; ஆயுததத்துக்கு மபிமதவிஷயதத்துக்கு மிட் டால், பின்னைத்தான் தாம் வினியோகங்கொள்ளு மிததனையிறே, ஆகையாலே தான் சூடிஞன்; சேஷம்பின்னையடியாரிறே கைக் கொள்ளுவார, ஆகையாலே திருவடிகளுக்குச் சாததிஞன், ஆப த்துக் குதவுவா ரடியாரிறே, தளாந்து முறிந்தும் சகட வசுரரு டல் வேரூப்பிளந்து வீயப்பொருவா ரடியாரிறே; நமமுடைய வாபத்துக்களுகுத் திருவடிகளே துணையாளுப் போலேகாணு மவனுடைய வாபத்துகளுக்கும் திருவடிகளே துணையானபடி" என்றருளிச்செய்வா.

கo - ம். திருவாய்மொழி—பொருமாநீள்.

ககூ. (கீழிறறிருவாய்மொழியில்) "பிறந்தசாவாங்க ளம்ஸாலேஷத்லத அனு சந்தித்து நிர்வ்ருதராகிறூ" என்று முன்புள்ள முதலிகள் நிரவ ஹிக்கும்படி. கீழிற்பிறந்த சாவாங்க ளம்ஹலேஷததை யனுசந் திதது பட்டரருளிச்செய்வதோ ரேறறமுண்டு. அதாவது - கீழில் திருவாய்மொழியி லுன்மஸ்தகமாகப் பிறந்த ளம்ஸ்லேஷரசத் தை அனுசந்தித்து நிரவ்ருதராகிறூயென்று.

உ - ம். பத்து.

க - ம். திருவாய்மொழி—வாயுந்தினை.

எ-ம். பாட்டு - தோற்றும்.

உo. (தோற்றுமித்யாதி) கீழு மேலும் போருகிறபடியொழிய சப்தஸ்வா ரஸ்யத்தைப்பற்ற எம்பெருமாளு ரருளிச்செய்து போருவதொன் றுண்டு; அம்மங்கி யம்மாளு மத்தையே நிரபந்தித்துப்போரும். அதாகிறது - தான், பிரிவாறறுதா ரனேகா கூடக்கட்டிக்கொண்டு கூப்பிடாநிற்க, இருள்வந்து மூகத்தை மறைக்க, அத்தைப்பாராத் து, ஆற்றுமைக்குப் போக்குவிட்டு தரிக்கவொட்டாதே நீ வந்து நலியக்கடவையோ வென்கிறுள்.

உ - ம். திருவாய்மொழி—திண்ணன்வீடு.

பீவேஶம்.

உக. "(மூவாமுதலவா) யெனறு காரணதவம் பரஸதுதமாகையாலே அநத காரணதவததை உபபாதிகஇறா" யெனறு பணிகசுமபிளளான.

ங-ம் பாடடு - ஏறஜன

உஉ. "(பரமஹாதிகள) யெபபோதுமத திருமேனியைபபபறறி யிருபபாக ளோ"எனறு நஞஜீயா படடனைககேடக, "ஓரோராபததுகளிலே திருமேனியிலே யிடஙகொடுகஇறன, அனனீாமையை விடமாட டாமையாலே ஆழவாக ளததையே வாய புலறறுகிறாக ளதத னையிறே" எனறு அருளிசசெயதா.

ங - ம திருவாய்மொழி—ஊனில்வாழ்.

க-ம. பாட்டு - ஊனிலவாழ்

உங. (தேனுமபாலு மிதயாதி) இதுக காளவநதா அருளிச-செயதாராக திரு மாலையாணடான பணிகசுமபடி-"ஏகஜாதீய தரவயங்கள தனனிலே கலநதாபபோலே" எனறு. அதாவது - தேனும்தேனுங கலநதாப்போலவும, பாலும்பாலும கலநதாபபோலவும, நெயயுமநெயயும கலநதாபபோலவும, கனனலுமகனனலும கலநதாபபோலவும், அமுதும் அமுதுமு கலநதாபபோலவும எனறு அஙகனனறியே, எமபெருமானா அருளிசசெயயுமபடி, இவறறை - ரஸவதபதாததஙகளுகெலலா மூபலகஷணமாகி - "தானுமநானுமான கலவிகளுளளே யெலலா ரஸஙகளும் பிறகசும்படி சமஸலேஷிததோமெனகிறா" எனறு.

ங - ம. பாடடு - அறியா.

உச. ஆளவநதா அருளிசசெயததாகத திருமாலையாணடானபணிகசுமபடி- "அறிவுநடையாடாத தசையிலே சமபநதகயானததைப பிறப பிதது, பிறநத கயானததை அழிகஙகடவதான தேஹசமபநதத தோடே பினனேயும வநதாய' எனகிற இழவாலே சொலலுகிறா" எனறும. இதை எமபெருமானா கேடடருளி, "முன்னிற பாட்டுகளும பினனிற பாடடுகளும் பரீதியோடேநடவாநிறக, நடுவே யபரீதி தோறறசசொலலுமது சேராது, ஆனபின பிஙகனேயாமிததனை 'அறியாமா மாயததடியேனை - அறியாகாலதது ளளே யடிமைகஙகணனபு செயவிதது - வைததாயால்' எனகிறா" எனறிததையு மொரு உபகாரமாகி அருளிசசெயதா.

சு - ம. பாடடு - சேர்ந்தார்

உரு. (திண்மதியை) முன்பே சோநதிருகசுமவாகளுகசு தினனியதான மதியை கொடுகசுமவனை. அமபரீஷனை, தபஸஸை பண்ணுநிறக, சா

வேஷ்வரன் இந்திரவேஷத்தை தரித்துக்கொண்டு சென்று, "உனக்கு வேண்டியவறறை வேண்டிக்கொள்" என்ன, "நான் உன்னையாராதிக்கு மவநல்லென்காண், என்னை சமாதிபங்கம் பண்ணுதே போகவல்லேயே, உனனைக் கும்பிடுகிறேன்" என்ரு னிறை. சுங-வது ஐதிஹயம் பாராப்பது.

ச-ம். திருவாய்மொழி—ஆடியாடி.

க-ம். பாட்டு - ஆடியாடி.

உசு. (மல்கி) மிக்கு. (கிமாதம்தவநேத்ராப்யாம் வாரிஸ்ரவதிஷோகஜம்) "அனந்தாஷ்ருவுக்கு யோக்யமான கண்களாலே ஷோகாஷ்ருப்ர வஹிக்கிறது ஆகுடிவேரற" என்று பட்ட ரருளிச்செய்யும்படி; அன்றிககே, பிள்ளான், "ஆனைச் சேதநராக்கக்கொண்டு" என்று பணிக்கும்.

உள. (எங்கும் நாடிநாடி) "தன்கொய்சகமுட்படப் பாராநின்ரூள்" என்று பட்ட ரருளிச்செய்யும்படி அதுக்குக் கருத்து - "கண்ணனென் னெக் கலையானே" என்று அவனிருந்த ப்ரதேஷமாகையாலே.

ஙு-ம். பாட்டு - இரக்கம்.

உஅ. (அரக்குமெழுகும்) என்கிற விரண்டையும் - நெஞ்சுக்கொன்றும் இவ ள் தனக்கொன்றுமாக்கி நிாவஹிப்பா, பிள்ளைதிருநறையூரறையர். நெஞ்சுமிவடனக்குகை யடைப்பாகையாலே இவடனக்கே இரண் டையுமாக்கி யருளிச்செய்வா பட்டா; "விஷஜ்ஞாஷத்ருஷோவீா யே" என்கிறபடியே எல்லாமிவள் தன்படிக்கு த்ருஷ்டாந்தமாக வேண்டும்படியிறே யிவள் தன்னிலை; அக்னிக்குள்ளே புகில் கரிந் துபோம், கடக்கவிருக்கில் வலிக்கும், அக்னிசகாஷ்தலே யுருகா நிற்குமிறே; முடிந்து பிழைகவும் பெறுதே, தரித்திருக்கவும் பெறுதே நோவுபடும்படி பண்ணுவீரோ!.

ஙு-ம். பாட்டு - இவள்.

உக. (தவளவண்ணா தகவுகளே) "சுத்தஸ்வபாவரான வும்முடைய தகவுக ளெங்கே போயிறறின" என் றெம்பாரருளிச்செய்யும்படி. அன் றிக்கே, பட்டா, "உம்மைப்போலே நாலு ஷிஷ்டாகளமையுமிறே அபலைகள் குடிகெட" என்ரூ.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—அந்தாமத்தன்பு.

க-ம். பாட்டு - அந்தாமத்தன்பு.

ஙo. (அந்தாமமித்யாதி) "'அடியாராகள் குழாங்களையுடன கூடுவதென்று கொலோ' என் றிவராசைப்பட்டபடியே, நித்திய சூரிகளோடே

வந்து கலந்தான" எனறு ஆளவந்தா ருருளிச்செயநாராகந திரு மாலையாணடான பணிகருமபடி. ஆனால, அவாகளை "ஆழிமாலா ரம" எனறே சொலலுவதெனனில, சினமயராயிருகக்செயதே பாரதந்தரிய சிததிககாக தங்களை அமைததுவைகக்ற யிதந்னை யிறே. அங்கனனறிகே, எமபெருமானா அருளிச்செயயுமபடி - "இவரோடு சமமாலேஷிபபதறகுமுனபு அவனனெடாகக இவையு மனுஜவலமாய அசதசமமாய இவரோடு கலநதபினபு உஜ்வல மாய சதனதைப பெறறபடிசொலலுகிறது" எனறு, கலபகத்தரு வாடினு லதில பூவும தளிரும வாடுமிறே.

உ - ம பாடடு - திருவுடமபு

நக. (திருவுடமபுவானசுடா) "ாஸ்வரனுககு விகாஹமில்லை, விபூதியில்லை' எனகிறவாகள முனபே, ஆபதநமான விவா திருவுடமபுவான சுடா' எனனபபெறுவதே! 'ாஸவரனுககு விகாஹமிலலை, குண மிலலை'எனகிறவாகள் பனணினைகக்மாடடாத பாவமிலலை, அவ ாகளை அனுவாதநிதது அதுகேடக விராதபடி பெருமாள நமக குப பணணின உபகாரமென" என றருளிச்செயவா ஜீயா.

கo-ம் பாடடு - ஆணலலன

நஉ. (ஆணலலனிதயாதி) நாடடிலகான்கிற ஆணகளினபடி யல்லன, அப் படியே ஸ்ரீகளினபடியு மலலன, உபயோகயோகய மலலாத நபு மசக பதாாதநதனபடியு மலலன. எனறு இபபடிபடடா அரு ளிச்செயதவாரே, ஒருதமிழன, "ஜீயாநாடடில காணகிற மூன றினபடியுமலலனகில சொலலிறறுகிறது வஸது, சூனயமோ பின னை" எனறு கேடக, படடரும, "பிளளையியலறிவுகரு போநதிரு நத திலலையோ!, ஆணலலன பெணணலலள அலலாவவியுமல லது எனறதிலலையே, 'அலலன, அலலள,' எனகையாலே - 'புரு ஷோத்தமன' எனறு சபதநதானே தோறறுவிகிறதிலலையோ" எனறருளிச்செயதா. "ஆணலலன, பெணணலலன" எனகிறவித நால - சஜாதிய விஜாதிய நிவேஷதம பணணினபடி.

கூ - ம். திருவாயிமொழி—வைதந்தா.

பிரவேஶம்.

நஙo. (இததிருவாயமொழி) "பரணயபரீத யநுசாநானங்காணிது" என்று ஆளவநதா அருளிச்செயயுமபடி.

எ-ம். திருவாயிமொழி—கேசவன்றமர்.

பிரவேஶம்.

நசு. எம்பாா இததிருவாயமொழி அருளிச்செயயபடுகால, "ஸ்ரீவைஷண வனுனே எனனகிறா" எனபராம, வைஷணவத்வசினனமிறே

"திருத்வாதஶாகாமம்". ஆழ்வாருடைய நெடுமார்க்கடிமையும், எம் பெருமானுடைய நெடுமாக்கடிமையும் இரண்டாயிற்று நெடுமாக்கடிமை; அதில் எம்பெருமானுடைய நெடுமாக்கடிமை யித் திருவாய்மொழி.

சு-ம். பாட்டு - கோவிந்தன்.

கூரு. (தேவும்) தேவுமென்கிறது - ஐஶ்வாயதனை தன்னையென்கிறது-ஆஶ்ரிதபாரதந்திரியத்தை; அதிநேதானுனதன்மை, என்று சிலா சொல்லுவாகள். பட்டா, "நீரானதனமையாகிறது - ஆஶ்ரிதபரதந்திராகை" யென்று.

நு-ம். பாட்டு - விட்டிலங்கு.

கூசு. திருமாலையாண்டானேடே எம்பெருமானா திருவாய்மொழி கேட்டருளுகிறகாளில், பாட்டுக்கள்தோறுஞ் சிலவாத்தைகளை யருளிச் செய்து "இது ஆத்தமானுலோ" யென்றால், "இது விஸ்வாமித்ர ஸ்ருஷ்டி, ஆளவந்தா அருளிச்செய்யக்கேட்டறியேன்" என்று பணிக்குமாம் ஆண்டான, ஆண்டான் "இப்பாட்டுக்கு விஸ்வாமித்ர ஸ்ருஷ்டி வேண்டாவாயிருந்ததி" என்ன, "இப்பாட்டால்— தன் அவயவ சவுந்தரியதாலே என்னைத் தனக்காக்கினை யென்கிறா" என்றருளிச்செய்தருளினாராம். அதுவுங் கிடக்க, பட்டராருளிச்செய்வ தொன்றுண்டு - "ஆழ்வானையு மாழ்வா பரிகரத்தையும் விஷயீகரித்து, அததாலே திருமேனியிறபிறந்த ஔஜவல்யத்தைச் சொல்லுகிறது" என்று.

கூ - ம. பாட்டு - சிரீதரன்.

கூள. (இராப்பகலித்யாதி) இவா "பக்திபரவச ராகையாலே இவருடைய தேஹயாதத்தினையிருக்கும்படி" என்று முன்புள்ள முதலிகள் நிர்வஹிக்கும்படி. அனறிக்கே, பட்டா "மரீயதீவினை மாளயென்கிறவிடதத்துளவும் - ஆடியாடியி லிவாக்கோடின தசையாய், இன்பம் வளரவென்கிற விது - அந்தாமத்தன்புதுடங்கி, கேசவன்றமராளவும் வரவுண்டான ப்ரீதியைச் சொல்லுகிறது" என்று.

அ - ம். திருவாய்மொழி—அணவதாரவணை.

ப்ரவேஶம்.

கூஅ. இத்திருவாய்மொழிதன்னை - "ர· வரத்வஞ் சொல்லுகிறது" என்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு; "மோக்ஷப்ரதநத்வஞ் சொல்லுகிறது" என்று பட்டராருளிச்செய்யும்படி. இவை தான் ஒன்றை ஒன்றுவிட்டிராது, ஈஶ்வரனையிறறு மோக்ஷப்ரதனுமவன்; மோக்ஷப்ரதனும்போது ஈஶ்வரனுகவேணும்.

கூ - மீ. திருவாய்மொழி—எம்மாவீடு.

பீடிகை.

நகூ எம்பாரா இததிருவாயமொழி யருளிசசெயயப புகுகால, இருந்தவாகளை "யார" யெனறு கேடடுக கதவுகளையு மடைடபபிந்து முறையமாக வாமருளிசசெயவது.

க-ம. பாடடு - எமமாவீடு.

சூ0. (எமமாவீடடுதிறமுமசெபபம) ஒருதமிழன "எமமாவீடடுவிகலபமும செவவியவாம" எனறுன அநதபசுநதிலே, வீடடுவிகலபமாவது —சாலோகய சாரூபய சாமீபய சாயுஜயமெனகிறனை. செவவிய வாகையாவது — சாலோகயாதிகளெலலாம இமமோகூநதிலே யுனடாகை.

உ - ம பாடடு - ரதே

சூக. (ஞானகைதா) இநகே எமபாரகு ஆனடான அருளிசசெயத வாத தையை ஸமரிபபது. அதாவது, "ஒருகினைநதிலே விழுந்தவனுக கிரனைடபோ கைகொடுததால, எடுகுமவாகளுகு மெளிதாய ஏறுமவனுகு மெளிதாயிருகுமிறே, அபபழியே யாகிறது" எனறு.

சு-ம பாடடு - எனகே

சூஉ (தனகேயாக வெனனைகொளளுமீதே) "எனறு பராநதிபடானை திருவுளளமானபடி செயகிறன எனறிராதே" எனறுபிளளை திரு நறையூரநறையா எமபானாகேடக, "அதுகேளீர, முனபுபிரிந தனறு, பினபு பிரிவுகு பரசுகுமுனடாயனறு, இரணடுமினறி யிருகக திருமாவிலேயிருகசசெயதே, "அகலகிலலேன, அகல கிலலேன" எனனபபணணுகிறது விஷயஸவபாவமிறே, அபப டியே பராபயருசி பராதநதிகப பணணுகிறது" எனறருளிச செயதா.

அ-ம பாடடு - எகாலத்து.

சூங. (எகாலமிதயாதி) இதகு ஆளவநதா அருளிசசெயயும்படி—"இனி கசூறிட வொணணுதபடி சிறுகூறன அதயலப காலததிலும, நீ சுவாமியான முறைதபபாதபடி என ஹருதயதநதிலேவநது புகுரப பெறில, மறறெகாலததிலுட-இதொழிந த யெலலா காலததிலும, யாதொனறும வேண்டென, பினனையிதுதானும வேணடென.

சூச. (அகாரகனி) "அகாரம் - வருகூமாய, அதகோடடுக்கு பழுதத பழமபோலே, நிரதிசயபோகயனனவனே. அகாரகனியெனகிற விது - அவாகளுகு சாவவித போகயங்களும தானே யெனனு மிடததுகுபலகூனம (உனனையானே) இபபடி நிரதிசயபோகய

ஞன வுன்னை, உன்சுவடறிந்த நான், எக்காலத்தெந்தையா யென்னுள் மன்னில் மற்றெக்காலத்திலும் யாதொனறும்வேண்டேன்." இத்தை எம்பெருமானா கேட்டருளி, "இது பொருளழகியது; இவ்வாழ்வாருடைய பரக்ருதிக்குச்சேராது, பெறிலும் பெறுதொழியிலும் சிறுகக் கோலமாட்டாா; இங்கனேயாகவேணும்" என்னருளிச்செய்வா. "(எக்காலத்திதயாதி)எல்லாக்காலத்திலு மெனக்கு சேஷியானீ, நான் சேஷமான மூறைதப்பாமேவந்து என்னுதயத்திலே புகுரப்பெறில், எக்காலத்திலும் - இக்காலமெல்லாவற்றிலும், (மற்று-யாதொனறும் வேண்டேன்) பின்னை யிதொழிந்த மற்றொன்றையும் நான் வேண்டேன்."

க0-ம். திருவாய்மொழி—கிளரொளி.

ப்ரவேசம்.

சரு. "கீழ்எம்மாவீட்டிலே நிஷ்காஷித்த ப்ராப்யம் பெறுகைக்கு திருமலையை ஆஸ்ரயிக்கிறா" என்று ஆளவந்தா அருளிச்செயதாராக திருமாலை யாண்டான் பணிக்கும்படி. எம்பெருமானா, "அங்கனல்ல, இவா பாட்டுத்தோறும் 'ஒல்லை, ஒல்லை' என்றும் 'காலக்கழிவுசெயயேல்' என்றும்-த்வரிக்கப்புக்கவாறே, நமக்கு மறிவித்து நாமுமிவா காரியஞ்செய்யக்கடவதாக வறுதியிட்டால், 'சரீரசமனந்தரம் பேறுதப்பாது' என்றறுதி யிட்டிருக்கலாயிருக்க, இவரிப்படித் வரிக்கிறது இச்சரீரத்தோடே நாமடிமைகொள்ள வேணுமென்றுபோலே யிருந்தது; இனி யிவாக்கு 'நாம்நிஷ்னத்தபடி பரிமாறுகைக் கேகாந்தமான தேசமேதோ' என்று ஞாலத்தூடே நடந்துழக்கிப்டாாத்து வரச்செய்தே 'இவ்விடம் சாலயேகாந்தஸ்தலமாயிருந்தது' என்று, திருமலையிலே சன்னிதிபண்ணியருளி, 'நாமுமக்கு முகந்தருகைக்காகவந்து நின்றோம், நீரிங்கே வந்து நினைத்தவகைகளெல்லாம் பரிமாறி அனுபவியும், என்று தெற்குத் திருமலையிலே நிறுகிற நிலையைக் காட்டிக்கொடுக்க, இவருமத்தை அனுசந்தித்து; பகவானை ப்ராப்யஞனல் அவன்வர்த்திக்கும் தேசமும ப்ராபயமாகக் கடவதிறே. அத்தாலே திருமலையோடு, அத்தோடு சோந்த அயன்மலையோடு, புறமலையோடு, திருப்பதியோடு போம்வழியோடு, 'போகக்கடவோம்' என்று துணியும் துணிவோடு வாசியற ப்ராப்யாந்தாகதமாயனுபவித்து இனிய ராகிறா" என்று.

ச - ம். பாட்டு - கருமவன்.

சசு. (கருமவன்பாசம் கழித்துழன்றுய்யவே) "இது நம்மாறசெய்துதலைக்கட்டப்போமோ திருமலையை ஆஸ்ரயிக்குமதொழிய" என்றிங்கனே ஆழ்வாரொருருவிலே பணித்தாரும்; அங்கனும் நிரவஹிக்க

கடவது. அனறிகே, "கருமவனபாசம கழிகைகாகவும, உழ னறுயகைகாகவும," எனறிங்கனே எமபெருமாறு ரருளிசெய யுமபடி.

எ-ம பாடடு - ஙலமென

சஎ. (மலமறு) சநதிரபதததுக கவவருகேவளாநது நிறகையாலே, அவன் போமபோது சிகரங்களிலே தேயடபுனறு சாணையிலே யிடடாப போலே களங்கமறு நிறகுமெனறுதல, அனறிகே, "நிருமலி யாழவா தாம கயானலாபததை யுண்டாககுவா" எனறு பிள ளானவாாதது.

ங-ம. பத்து

க-ம். திருவாய்மொழி—முடிச்சோதி.

அ-ம பாடடு - மாசூண.

சஅ. (மாசூண) "கீழபாடடிலு - ருதரன துடகாகமாறு சோதமாடடாக ளெனறதாய, இபபாடடிலு-அவனறனகருங்கூட ஜனகனை பரம ஹாஸ தோதராமபனணினுல அதுவு முனகாகவதயமாம" எனபா ருண்டு. "அவனையும - கீழபாடடிலே சொல்லிறறுய, இதில— உபயபாவனையுமுடைய இவனைபபோலன்றியே கேவலம பரமஹ பாவனையேயா யிருபபானெரு பரமஹாவை யுதபோகூதிதது, அவனேதநிலுமம தேவாகாகவதயமா மிதநனையனேறு வெனகி றா" எனறு படடா அருளிசெயயுமபடி.

கூ-ம் பாடடு - மழுங்காத

சகூ. (மறையாதே) யெனறவிதுகாகு "மறையும், மறையும்" எனறு சிறறுட கொணடான வாாததை.

உ-ம். திருவாய்மொழி—முன்னீர்ஞாலம். ப்ரவேஶம்.

நுo. பட்டாதிருகோகோடடியூரிலே யெழுந்தருளி யிருகாகசசெயதே, சீராமப பிளை, "இவா பரதவாணுபவததை யாசைபபட்டு நோவுபடிகைக குக் காரணமென" எனறு கேடக, "பரவயூஹ விபவங்களோடு, ஆச்சாவதாரததோடு வாசியற தாமைகயததாலே விஷயமெங்கு மொகக பூாணமாயிருகாகும, குறைந்து தோறறுகிறவிடம பரதி பததாகளுடை பரதிபததி தோஷத்தாலே" என்று அருளிச செயதா. இதை இத்திருவாயமொழி பரவேஶதில் பரகாக காணலாம.

க-ம். பாட்டு - முன்னிர்நூலம்.

நுக. (ஆக்கையின்வழியுழல்வேன்) "தெப்பத்தை நூகஙிப்போய் பெருமாளை அநுபவிக்கலாயிருக்க, "சரீரம்பாங்கன்று"என்று நீவாய்க்காலே போய் கடலிலே புகுவானைப்போல், இதரவிஷய ப்ராவணயத்துக்குடலாக்கி அனாத்தததை விளைத்துக்கொண்டேன்" எனறா எம்பா.

நுஉ. (இனிவந்து கூடுவனே) "இனிவநது கிட்டுகை என்றொரு பொருளுண்டோ யென்று நிராசராகிறா" என்று முன்புள்ள முதலிகள்; எம்பெருமானா "நிராசராலுல் பின்னை முடிவாரொருவா; 'ஒன்பதாம்பாட்டில் - நிராசராக, பத்தாம்பாட்டில்—அவன்வந்து சமாதானம்பண்ணினுனுக வமையும" என்றருளிச்செய்வா.

அ-ம். பாட்டு - மேவுதுன்பம்.

நுங. (ஓவுதலின்றி உன்கழல் வணங்கிற்றிலேன்) "நிதித்யாசிதவ்யः" 'என்கிறபடியே அனவரத பாவனைபண்ணி யுன்னை சாக்ஷாத்கரிக்கவிரகு பாாத்திலேன். என்று எம்பா அருளிச்செய்யும்படி.

க0-ம். பாட்டு - தலைப்பெய்.

நுச. (அலைப்பூணுண்ணும்) இவனுக்கிவ் வருகேநசை கிடக்கையாலே அதிங்கேயிசிக்க அவாக ளங்கே யிசிக்கபடும் க்லேசத்துக்கோ ரவதியில்லையிறே "அவ்வல்லல்"என்னு மித்தனை, த்ருஷ்டாந்த மில்லை. அதெல்லாங் காணக்காணவிட்டுக் கடக்கநிறக. "அததோடு சஜாதீயமானவல்லல்" என்று எம்பா ரருளிச்செய்வது. அவவோ பாதிக்லேசம் போருமாயிறறு பகவத விஸ்லேஷத்தாலே வருமதிவாக்கு. அன்றிக்கே "பகவதலாபமேயானபின்பு யமவஸ்யதையும் வந்தேயன்ரோவெனறு அந்த யமவஸ்யதை போம்படியாக" என்று ஆண்டான் நிாவஹிக்கும்படி.

ந - ம். திருவாய்மொழி—ஒழிவில்காலம்.

க-ம். பாட்டு - ஒழிவில்காலம்.

நுந. ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமா ளரையா இத்திருவாய்மொழிப் பாடப்புக்கால், "ஒழிவில்காலமெல்லாம், காலமெல்லாம், காலமெல்லாம்", என்று இங்கனே நெடும்போதெல்லாம் பாடிமேல் போகமாட்டாதே அவ்வளவிலே தலைகட்டிப்போவராம்.

ச - ம். பாட்டு - ஈசன்.

நுசு. (பாபிஷடः) இதுதா னுருவச் செல்லும்படி யாயிற்று மேன் மேலனைக் காரியம் பார்ப்பது. பாபத்திலே யாயிற் றான்ற வடியிட் டிருப்பது. "இது ஆளவந்தா அருளிச்செய்ததே யாகிலும நானென்

வாபாலிப பாசுரம சொலலுமாடடேனை" எனறு மநுதாழ வான நீசனேனை நிறைவொனறுமிலேலை-அநுதமகுனமே யெனபகலிலே யுள்ளது, ஆதமகுணஙக ளொனறுமிலலை "என தனமையும நிறைவிலலாமையுமிறே நானிவவாநதை சொலலிற றெனகிறா." எனபராம பிளளை திருநறையூரறையா அவாகள சதனதை யுனடாககுகைகாக அவாகளோடே கலநதான, தன சதனதைப பெறுகைகாக எனறேடவநது கலநதான. பாதம யதனகும டழிக்கும செஙகல சீறைகும ஜீவனம வைடபாரோ டாதி அவாகளபகல, நெஞசு முடமபும தநதனனை கெனகிறா. அனறியே, "எனககு தனபகலிலே சுஙகமுனனாடாமபடி பனணிஞனனகிறா' எனறு நிரவஹிபபாரு முனைபு" எனறருளிச செயவா.

சூ-ம பாடடு - வேங்கடம

நுள. "கடஙகள, மெயமமேல வினைமுறறவும, வெம-நசிகும" "எனறிஙக னை ஆளவநதா ரருளிச செயயுமபடி. இதனை எமபெருமானா கேடடருளி "யிதுககு வேதாநததில சொலலுகிற கடடளையிலே பொருளாக வமையாதோ" எனறிங்கனே யருளிச செயவா. அதா வது "உநதர பூவாகையோ ரபாலைஞ விஞபொள' எனறும 'ஏவம ஹாஸயஸாவே பாபமாஃ பரதூயநதே" எனறும சொல லுகிறபடி

நுஅ. (தாஙகளிதயாதி) அதிகாரி வைலகஷனையமும வருநதி வைலகஷனைய மும தோனறுமபடி 'தாஙகளா தஙகடகு" எனறிஙகனை பூன றிச சொலலுமாம அனநதாழவான

சு - ம். திருவாயீமொழி—புகழும்.

சூ - ம பாடடு - பாலனைகா

நுக (மாலனைகா) "ஆஸரித விஷயததில வயாமுடந னைனபேனை" இபபாசுரதததைச சொலலா, "இதநதேதாத பஸகாய" எனறும வயாமுகத னைனபேனை. "இதநது தேருஹயதமம பரவகஷை யாமி" எனறவோபாதி, "இதநதேதாத பஸகாய" எனறதுவும முனனே சொல்லிககொளளவிறே யடுபபது, அஙகனனறிகே, முநதரசொலலி, பினனே "இதநதேதாத பஸகாய" எனறுனிறே. "இது தனககடியென" எனறு ஜீயாபடடனைகேகட க, "தொள பதி, குழலவிரிததுக் கிடகையாலே அது முடிகைகாக, செய வதறியாமையாலே மூலையில கிடநதானா முறறததே யிடடான, பினனை அாதததின சாமையை யநுசநதியா, 'ஆதிகாரிகளாகச சொனனேமம, கைபபடட மாணிககததை கடவிலே யிடடோம்,' எனறு, 'பதனபதனை' எனறுங்காணும" எனறருளிச-செய்தா.

க0-ம். பாட்டு - யாவையும்.

சூ0. (ஆவிசேரித்யாதி) ஆவியுண்டு - ப்ராணஸஹயமான சரீரம். அத்தோடு சோந்திருந்துள்ள, உயிருண்டு. ஆத்மா-அதின்பக்கலந்த சரீரகத மான பால்ய, யௌவனாதிக ளொன்றாலு மொருசம்பந்தமு மில் லையாம் படியாக வநுசந்திக்கிற வனுசந்தானமானது அந்தாத்மா வுக்குக் கூடாதின்ற பின்பு, அப்பொரு ளவனையுங் கூடதட்டில்லை. இங்கனன்றிக்கே, "இதுக்குவேறேயு மிரண்டுபொருள் சொல்லுவ ர்கள்" என்றருளிச்செய்வர்—அவன பக்கலிலே பக்தியுண்டாகி லவனைக் கிடடலாமென்றும், புறம்புண்டான-உபாயாந்தரங்களி லுண்டான பறறடையவிட்டு அவனையே பற்றி லவனைக் கிட்ட லாமென்றும். அன்றியே அந்தி மப்ரத்யய முண்டாமாகி லவனைக் கூடலா மென்றுமாம். இத்தை எம்பெருமானார் கேட்டருளி, "கீழ்-வ்யாப்தியைச் சொல்லிநின்றபின்பு, இனி - வ்யாப்ய வஸ துகதமான தோஷங்கள் வ்யாபகனானவனுக்கு தட்டாதென்னு மிடமவஸ்யம் சொல்லவேணும், ஆனபின்பு இத்தையே சொல் லிற்றாக வமையும்" என்றருளிச்செய்வர்.

ரு-ம். திருவாய்மொழி—மொய்ம்மா.

க-ம். பாட்டு - மொய்ம்மா.

சூக. (எம்மானை) "இதென்ன நீமை" பட்டரிவ்விடத்தை யருளிச் செய் யா நிற்கச்செய்தே மேலேயு மியலைச் சொல்லப் பண்ணி "அவன் நூராயிரஞ் செய்தாலுமை விக்ருதராகா திருக்கும் நாமே வே ணும்; நமக்கொரு ஆபத்துண்டாகு மிருந்தவிடதிலே யிருக்க மாட்டாதே விக்ருதராம் போதுமவனே வேணும்" என்றருளிச் செய்தார.

ச-ம். பாட்டு - வம்பவிழ்.

சூஉ. (தம்பிறப்பாலித்யாதி) வைஷ்ணவாகள் நடுவே இவாகள் சரீர பரிக்ர ஹம்பண்ணிற றென்ன ப்ரயோஜனத்துக்காக. "திருப்புன்னைக் கீழே ஒருவரிருக்குமிடதிலே நம்முதலிகள் பத்துப்போ கூட நெருக்கிக்கொண் டிருக்கச்செய்தே, க்ராமணிகள், மயிலொழுந் பிசல்களும் பெரியவடிவுகளும் மேலே சுற்றின விரட்டைகளுமா யிடையிலே புகுந்து நெருக்குமாப்போலேகாண்" எனறு பிள் ளைப்பிள்ளை.

எ - ம். பாட்டு - நீர்மை.

சூங. (உத்தமாகட் கென்செய்வாரோ) ராஜ்வரன், தன்னையும் தன்விபூதியை யும் ததீய சேஷமாக்கியிறை வைப்பது, ஆயிரத்தளியிலே (க்ரி மிகண்டன் பட்டணம்) ராஜா விருக்கச்செய்தே பெரிய நம்பி யையும் ஆழ்வானையும் நலிந்தாரைய், ஆழ்வான் மடியிலே சாய்ந்து

கிடகக்செயதே பெரியநம்பி திருநாடுகரு யெழுந்தருளினா, அவவளவிலே "ஒருவருமில்லாதானை பரதிபதத்திபணணக கட வோம" எனறு திரிகிரா சிலா அங்கேவந்து ஆழவானைக்கனைடு "ஒருவனுணைடிறே" எனறு போகபபுக, ஒருவனையும மொரு குறைசொல்லி யறியாதவனை, "வாரிகோள மாணிகாள, வைஷ ணவனுமாய ஒருவனுமிலலாதா லெருவனைததேடி பரதிபதத பணண விருக்கிறிகளோ நீங்கள, ராமவரனு மீமவர விபூதி யும வைஷணவனுக்கு கிருசித கரிகக விருக்க, வைஷணவனுமாய அறைவையுமா விருபபா லெருவனை நீங்களெங்கே தேடுவி கோள" எனருளும.

சூ - மீ. நீநுவாய்மொழி—செய்யதாமரை

அ - ம. பாடடு - துயரமே.

சுசு. (அனறிமறறிலேன தஞ்சமாகவே) இவவிடதத பட்டா அருளிச்செய யாநிறக, ஜீயா "இவா டுக்கவிடமெங்கு மிபபடியே சொல்லுவா, இவாகிது பணியிறே" எனன, "இவா மறறோரிடதில தலை நீடுவது பாவனதவததைபபறற, இவா தஞ்சமாக நினைத்திரு பது சகரவாததித திருமகனையே"எனறருளிசசெயதா, "பாவ னஸ ஸாவலோகாணும் தவமேவ' எனகிறதிலலையோ இவனா யும்" எனனில, "அவனுமிவரோ டொதததா லெருததனிறே, இவா 'போகயவஸது வேரிலலை' எனறிருகுமோபாதி, அவன 'பாவனதவததுகு மிவரொழிய வேறிலலை' எனறிருபபா லெரு வனுயிறறு." பட்டா ராமாவதாரதில பகூடபாததாலே யரு ளிசசெயயு மதுகேடகைக்காக, சிறியாததான "பெருமாளுகெல் லா வேறறங்களரு மருளிசசெயததேயாகிலும பானைடவாகளுக் காக கழுததிலே ஓலைகடடித தூதுபோன கருஷணனுடைய கீர மையிலலையே சகரவாததித திருமகனுகு" எனன, "அது வோ!, பெருமாள தூதுபோகாமையனறு காண, இகூடவாகு வமஸயனைத தூதுபோக விடுவாரில்லாமைகாண" எனறருளிச செய்தா. "அவவவதாரதில விழவு தீருகைக்காக விறேக்ருஷண னுயவதரிததுத தூதுபோயிற்று," அவனே பின்னோ தூதாதி மனனாகக்காகிப பெருநிலததா ரினனோ தூதனென நினரு னிறே, பாரதநதிய ரசமனுபவிகைக்காக போந்தபின 'இதி லொனறு குறைநததாகிறது' எனறிருகுமே."

கூ - ம பாடடு - தஞ்சமாகிய.

சுநி. (அவனிவனெனகிரா) "அங்குத்தைக குகூதருளினவிடததை விபூதி யாக நினையாதே, இங்குதைக கவ்விடத்தை விபூதியாக நினை யுங்கோள்." என்றுபணிகுமானைடான்.

எ-ம். திருவாய்மொழி—பயிலும்.

ப்ரவேசம்.

சூசு. (தத்பக்தைர்வாஸமாகமஃ) என்கிறவிடத்தில், "வா" என்றத்தை-அவதாரணதத்திலேயாக்கி, "உததேஶ்யந்தானே இவகே சித்திக்குங்காண்" என்றெம்பெருமானரருளிச்செய்தவாத்தை.

சூஎ. (கச்சதா) இதுக்கெம்பெருமானா "பயிலுஞ் சுடரொளியிலும் நெடுமாற் கடிமையிலும் "சொல்லிகிற வாத்தத்தை ஶ்ரீஶத்ருக்னழ்வான் அனுஷடித்துக் காட்டிதுன்" என்றருளிச்செய்வா ; இவ்வாததத்துக்கடி திருமநதிர மாயிற்றிறே, அதுமூலமாக வநுஷடிக்கவே இதிற சொன்னத்தைச் செய்ததாமிறே.

கo-ம். பாட்டு - அடியார்ந்த.

சூஅ. (அடியாரித்யாதி) "இப்படி வைஷணவாகளை விரும்பிதல் இது லௌகிகரோடு சேராதிருந்ததாகில் ஆழ்வா விரும்பினதத்தை விஶ்வசித்தோ மாகிறேரும்" என்று ஜீயரருளிச்செய்யும்படி.

அ - ம். திருவாய்மொழி—முடியானே.

ப்ரவேசம்.

சூக. (குஹேஶஸாதத்தம் தத்னை வஸதிதோஸ் மிதிவஸாந் பஹுந்) "ஶ்ரீகுஹப் பெருமாளோடே நிறக, காலம் நெடுகுவானென்" என்று மிளகாழ்வான் கேட்க, "ஸ்மாரக சந்நிதியில் ஆற்றுமை யிரட்டிக்குமிறே" என்று அருளிச்செய்தாராம்.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—சொன்னல்.

கூ-ம். பாட்டு - வாய்கொண்டு.

எo. (நின்றுநின்றே) "இப்படி முழுக்கக்கொடுத்தாலும் 'இவனுக்கு நாமொன்றும் செய்யப்பெறறிலோம்' என்று 'ருணம் ப்ரவ்ருதமிவமே' என்று திருவுள்ளத்தாலே மிறுக்குப்பட்டு நிறகும்" என்று நம்மாசார்யாகள் நிாவஹிக்கும்படி. ஒருதமிழன் "அடைவடை வேதருஞ்சொன்னவற்றை" என்ருன்.

சு - ம் பத்து.

க - ம். திருவாய்மொழி—ஒருநாயகம்.

ரு - ம். பாட்டு - பணிமின்.

எக. (பணிமின்திருவருளென்னு மஞ்சீதப்பைம்பூம் பள்ளி அணிமென்குழலா) என்று ஸ்ரீகளோடேசோத்து நிாவஹிப்பார்கள் முன்புள்ள

முதலிகள், படடா, அங்கனனறிககே, "பணிமினதிருவருள" என கிறவிதனை - (இனபகலவியமுதுணடாா, எனகிறவாக ளோடே சோதததருளிசசெயவா.

சூ - ம பாடடு - படிமனனு

எஉ. (குடிமனனுமின சுவாசுகமெயதியும) "இதுகருமாளடபறுவதே!"எனறு படடா அருளிச்செயவா.

உ - ம். திருவாயிமொழி—பாலனுய்

ப்ரவேசம்

எங. "'இவவொருநாயக' மருளிச்செயதவரோகிடகோள 'சூழவிசுமபணிமு கிது' மருளிசசெயதா, இதனை ஸ்ரீவைஷணவாகள திருவுளளம பறறுவகோள" எனறு பிளளையருளிசசெயவா. அநாவது இது பரதயகூகிககிருப்போலே இசசரீர சமரநதாமதுவுய காணவன ரே நாம புகுகிறது இனியெதனை நாளெனறு.

ங - ம் திருவாயிமொழி—கோவைவாயாள்.

ப்ரவேசம்.

எச. (சாவேஸ்வரனுடைய "பாலனுயேழுலகு' — இது நனகு மூன்று படியாக நிரவஹிபபாகள நமமுதலிகள — எமபா, "'அமபுலி யமமானைப பிடிததுதரவேணுமெ' எனறழுத பாணிகரு தேவ காயைக கொடுதது அழுகையை யாறறுவானைபபோலே, வே ரொரு குணவிஷகாரதததைபபணணி யநுபவிபபிகக வநுபவிக கிறா" என றருளிசசெயவா. திருமலைநம்பி, "ஒருவன ஒன றை யபேகூதிதநால, அவனுமது செயவாஙகத நலைதுலிககிறல், பெறறுணையபபினபு பினனிலிழவு தோனறுமபடி யனறிருபபது, ஆகையாலே, அவனும 'அபபடியே செயகிறேம்' எனனக கீழி விழவை மறநது எலலாமபெறறாரா யநுபவிககிறா" எனறு, ஸ்ரீ கௌசலையா, பெருமாளவனதகக கெழுநதருளுகிறபோது "ஏகபுதனையான நானுமமைப பிரிநதிருக்கமாட்டேன, கூடப போமிததனை" என்ன, "ஆசசி, நீசொலலுகிற விவைதாமஹா னிகிறா" என்று மூகதததபபாத தொருவாதததை யருளிச் செயய, இழவைமரநது மஙகளாஶாஸநமபணணி மீண்டானிறே; கருஷ்ணன "மாஶுசः" எனறொரு வாததை யருளிசசெயய, அர்ஜுனன "ஸ்திதோஸ்மிகதசந்தேஹः" எனறு தரிததானிறே. படடா, "காலதரயததி லுளளததையு மிப்போதே பெறவேணு மெனறு மிடாயதத விவாகரு அபபடியே அநுபவிகலாமபடி,

காலசக்கரத்தா ணுகையாலே காலோபாதியைக் கழித்து, வர்த்தமான காலதத்திறபோலே அநுபவ யோக்யமாம்படி காலத்தை யொரு போகியாக்கிக்கொடுக்க வநுபவிக்கிறா" என் றருளிச் செய்வா.

கூ-ம். பாட்டு - ஏகமூர்த்தி.

எநி. (ஆவியல்லல்மாய்த்ததே) உன் திருவுள்ளத்திலுண்டான வல்லல் ஒரு படி நீக்கப்பெறறதே. இத்தலையை ஒருபடிகணமாநு சோத்து நீக்குதக்குத்யணுணுயே !. அன்றிக்கே, என்னுவியானது நிர்தக்கமாயிற்றென்றுமாம். அதவா, ஏகமூர்தத்தியென்று—பரத்வத்தைச்சொல்லி, இருமூர்த்தியெனறு - வ்யூஹத்தைச்சொல்லி, வாசுதேவ சங்கர்ஷணாகளை நினைத்து, மூன்று மூர்த்தியென்று - பரத்யும் நாைசொல்லிற்றுய், பலமூர்த்தியென்று - விபவங்களைச் சொல்லிற்றுய், ஐநதுபூதமா யிரண்டுசுடராயெனறு - இன்னா ஸ்ருஷ்டிக்குக்கடவா, இன்னா பாலனத்துக்குக் கடவா, என்கிறபடியாலே சொல்லுகிறதென்று நிர்வஹிப்பாருமுண்டு.

அ - ம். பாட்டு - என்னதாவி.

எசு. (உன்னதென்னதாவியு மென்னதுன்னதாவியும்) என்னுடையவாவி யுன்னது, உன்னுடையஆவி யென்னது. என் ஸ்வரூபம் நீயிட்டவழக்கு, உன்ஸ்வரூபம் நானிட்டவழக்கு. இவ்விடத்தை ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யா நிற்கசசெய்தே இருந்தமுதலிகளிலே சிலா, "இவ்வாத்மாவின் ஸ்வரூப மவனிட்டவழக்கென்றுல் கூடுமே, அவன் ஸ்வரூப மிவனிட்டவழக்காகையாவதென்" என்றுகேட்க, "இவன் 'தன்னை அவனுக்காக்குவன்'என்றவன்று, காமமதகையவுங்கூடும், 'இவன் ஸ்வரூப மவனிட்ட வழக்காக்கக்கூடுமோ' என்றிதிலே காணும் சந்தேஹிக்கவேண்டுவது" என்றருளிச்செய்தார.

சு-ம். திருவாய்மொழி—மண்ணுமிருந்து.

சு - ம். பாட்டு - ஒன்றிய.

எஎ. (நெடுமாலே வாவென்றுகூவும) "வடிவில் பெருமையைக்கண்டவாறே, 'ஜகத்தையடைய தன்திருவடிகளின்கீழே யிட்டுக்கொள்ளும்படி பெரிய வடிவையுடைய திருஉலகளந்தருளின சாவேஷவரன்' என்று நினைத்து, இங்கனே வாராயோவென்றழைக்கும்" என்று பிள்ளான்பணிகசும்; அங்கனன்றிக்கே, ஜீயா "மஹாபோரமாட்டாதே, பலகால்வாஷிக்கையாலே யழுக்கற்றுப் பசுகுபசுகு என்றிருக்குமே; அததைக்கண்டு, 'அவன்சாபராதணுகையாலே லஜ்ஜித்து, வந்து கிட்டமாட்டாமையாலே பச்சைப்பிடாத்தையிட்டு

மூடடாக்கிடடு நிறகிறனை" எனறு, ஆனைகாண்டடநதுகுக கநவிடி லனறே உமகரு லஜ்ஜிகவேணடுவது, இஙகனே போரீனை கினறுள" எனறு

ரு - ம். திருவாய்மொழி—வீற்றிருந்து.

க-ம பாடடு - வீற்றிருநது

எஅ. (வெமமாமிளந்தானறனை) "ஆறறலமிககாளுமபடி சொல்லுகிறது" என்று படடாருளிசசெயயுமபடி, "ஆறறலமிககாளு மமமாளு னெளுல, இனளுனெனைகிறது" எனறு அமமங்கியமமாள நிா வஹிகுமபடி.

சு-ம பாடடு - காியமேனி

எசு. (காியவிநயாதி) கறுதத நிறநதாலேவநத வழகுகுமேலே அதுகரு பரபாகமான திருகணைகளிலே அரநசனநதை யிடுமென்றுமாம. அனறிகே, "காியெனறு - ஆனையாய, அதநதால கினைகிறது - குவலயாபீடமாய, குவலயாபீடமானது, அமமேனியிலே - அழ கிய திருமேனியிலே, வெளிய - சிற, அநதை, நீறுசிறிதேயிடுமை- பொடியாகும" எனறுருநதமிழனை நிாவஹிததான.

எ - ம பாடடு - எனறுமொனறுகி.

அ0. (தனறனைகினைறினனை) எமபெருமானா நெறகே யெழுநதருளுகிற நாளிலே ஆளவநதாமகளா சொடடைடுமபி பரஸாதிதத்தவாத தை - "தனறனைகெனறது-நாளுனைதனைகெனறபடி. ஒருவகைக கொபபினைறிகே யிருகிறது பரதவநதிலலல, 'அதமாகமமாது ஷமமரு யே' எனகிறபடியே - அவதரிதது மனிச்சே றிடடுகொ ளைடு கிறகிற கிலையிலே" எனறாராம.

அ-ம பாடடு - நமகுகும

அக. (லோகநாதஃபுராபூதவா சுகரீவநாதமுபசசதி) கிடைபபது கிடையா தொழிவது, இசசியாதினளுா "சுகரீவமபரணைங்கதஃ" "ஸ்ரீவிபூ ஷணுழுவாளைப புகுரவொட்டேன' எனளுா மஹாராஜா, 'இவன புகுராவிடடல் நாமுளோமாகோம' எனகிளுா பெருமாள, இபபடி யிருவருமை விபரதிபததிபனைணின விதுகுகுகருதெனை" எனறு ஜீயாகேடக, "இருவரும 'சரணுகதரானவாகளை விடோம' எனறு விபரதிபததி பணணுகிறாகளகாணுமை" எனறு படடாருளிசசெய தவாததை. "சுகரீவம சரணைங்கதஃ" எனறதனை நடதபபாத தா மஹாராஜா, "ராகவமசரணைங்கதஃ" எனறதனை நடதபபாத தா பெருமாள

அஉ. (சொன்மாலைகள்) "சாவேஷவரன் 'ஆழ்வீர, நம்மை யொருகவிசொல் லும்'என்றால், அப்போதே கவிசொல்லிச் சமையும்படியாக வல்ல வெனக்கென்கிறார்" எனறு முன்புள்ள முதலிகள் நிவஹிக்கும் படி, அங்கனனறிக்கே, பட்டர்" எனனுகியே தப்புதலினறித் தன னைக்கவிதான்சொல்லி' என்கிறபடியே-சாவேஷ்வரன் கவிபாடிஞ ஞகையாலே கவிடாடத்தட்டில்லை, அவனங்கீகரித்துத் திருக்கண் களாலே குளிரக்கடாக்ஷித்து, 'நீரொரு கவிசொலலும்' என்றால் பரீதியாலே யுடைகுலைப்படாதே தரிதது நினறுசொல்ல வல்லே ரனவெனககு" என்றருளிச்செய்வா.

சூ - ம். திருவாய்மொழி—தீர்ப்பாரை.

ப்ரவேஷம்.

அங. (ராவணன் மாயாஸிரஸ்ஸைகாட்டினபோது பிராட்டியுமல்லாதஸதிரீ களோ பாதிசோகித்துக் கண்ணீரவிழ விட்டிருந்தாளாயிருந்தது, இதுக்கடியென், இதுகேட்டபோதே மூடியவன்றே ப்ராப்தம்" என்று ஜீயரைக்கேட்க; அவதாரத்தில் மெய்ப்பாட்டாலே "மெய்" என்றே சோகித்தாள்; க்யானமின்றியிலே ஜீவிக்கைக்குஹேது அவருடைய சத்தையாகையாலே உளளாயிருந்தாள், இவ்வாத்தம் மெய்யாகில் சத்தையுமில்லையாம்" என்றருளிச்செய்தா.

உ-ம் பாட்டு - திசைக்கின்றதே.

அச. மோஹதசையிலே திருநாமோச்சாரண முண்டானால் தரிக்கலா மென்ப தற்கு சம்வாதம். ஆய்ச்சிமகனுடைய அந்திமசமையத்திலே பட் டா "அறிய" என்றெழுந்தருளி யிருந்தாராய், தம்மையறியாதே கலங்கிக்கிடக்கிற படியைக்கண்டு, பெருமாளுக்கிவர் சிநேஹித்திரு க்கும்படியை அறிந்திருக்கையாலே, மெள்ளச்செவியிலே யூதினுப் போலே "அழகிய மணவாளப்பெருமாளேசரணம்" என்றாராம்; அநந்தரம் அதிலேயுணர்த்தி யுண்டாய்நெடும்போதெல்லாம், "அழ கிய மணவாளப்பெருமாளே சரணம்" என்று திருநாட்டுக்கு நடந தாராம்.

ஈ-ம். பாட்டு - இதுகாண்மின்.

அரு. (மிகசீரித்யாதி.) அநந்ய ப்ரயோஜனரான ஸ்ரீவைஷ்ணவாகளிட்ட திருத்துழாயில் பரிமளத்தை வண்டுகொண்டுவந தூதுமாகில். இப் படி ஜீயரருளிச்செய்தவாரே, "'துளவின்வாசமே' என்னவமை யாதோ, 'மிக்கசீதத்தொண்டா'எனகிற விவ்விஸேஷணத்துக்குக் கருத்தென்" என்று நான்கேட்டேன், "இவள்தான் நோவுபடு கிறது 'அத்தலைக்குப் பரிவரில்லை' எனறுயிற்று, 'அங்கே அநந்ய

பரயோஜனா பரிமாரு நினரூாகள்' எனறவாறே உறவுகூாத கனை ணுமுறவுகும், பழையனிறமும வருவுகாண"எனறருளிசுசெயதாா.

எ-ம பாடடு - அணைவுகுகு

அசூ. (உணவுகலிதயாதி) ஜீவன சாதனமான வரீஹியானது ம்ரிதபோம படிககீடாக, அதனைதுதினைகிற கழுதையிறுடைய உதடடினவயா பாரவ கனடிருதாலெனன பரயோஜனமுனைடு, அபபடியே இவ ளுகொனைடு ஜீவிகவிருகிற நீவுகள இவளவிருசுசுதைப பலிப பபிபதான தேவுதாதர ஸபரிஸமுடையாா வயாபாரவ கனை டிருகிற விதாலெனன பரயோஜனமுனைடு. பரயோஜனமில லாமையேயனறு விருஸமேபலிபடது அனறியகே, ஐயனதிருக குருகைப பெருமாளறையா நிவுஹிகுமபடி "உணவுகலகெட- இவருடைய உணவுகுதல கெட இவளிளபடுதுதிர - கழுதெனறு து பேய. கழுததை - பேயை உதடாடடம கனடெனபயன. நீவுகளாடிம களுமபாாதுதிதுகொடுகக, அதுதை அதுவினி யோகவு கொளளுமபோது அதிலுடைய உதடாடுகிறதுதை கனை டிருகிறததாலெனன பரயோஜனமுனைடு" எனறு "கழுதுபே யுமபாணம" எனருளினேறு.

கக-ம. பாடடு - தொழுதாடி

அள. (தொழுதாடிதனமணி வணணனுகுகாடசெயது நோயதிாதது) எனற துககு அமமவுகியமமாள பணிகுமபடி-மோஹிதத வளலபமாஸ வஹிததவாறே 'மோாகுழுமபு குடிநதாள, நரிநதாள, கண விழிததாள, வாதனை சொனனுள, எனபாகளிறே, அதுபோ லே காணுமம" எனறு.

எ-ம். திருவாய்மொழி—சீலமில்லா.

அ-ம். பாடடு - கணடுகொனைடு.

அஅ. (நினதிருப்பாதவுகளமேல) "நவத பாதபவுகஜ பரிக்ரஹதனய ஜன மா பூயாஸம" எனகிறதுககு ஆளவந்தா வாதனை. "அழகிது, வகுதத விஷயததிலே யாகபபெறறிலோம" என மருளிசுசெய தாா.

அ - ம். திருவாய்மொழி—ஏறஞும்.

உ - ம. பாட்டு - மணிமாமை

அகூ. (அணிமானத தடவனைததோள) அணியெனறு - ஆபரணம். மானமெ னறு-அளவு "சாவபூஷன பூஷாாஹாஃ' எனகிறபடியே ஆபர ணததுக காபரணமான தோள" எனறு ஜீயா அருளிசுசெயவா "அணியெனறு-அழகாய, மானமென்று - பெருமையாய, அணிபெ ருகியதோள்" ளனறொரு தமிழன.

கூ0. (அடியேனை) குமரிருந்து போகாமே. பரதந்திரஜன்மமாயிருக்க வகுத் தவனுக் குறுப்பன்றிக்கே போகாமே. இங்கே யருளிச்செய்யும் வாத்தை - எழுந்தருளி யிருக்கிற மடத்திலே ஸ்ரீவைஷ்ணவாக ளழுதுசெய்யானிறக, ஆச்சான தண்ணீரமுது பரிமாறுகிறவர், ஓரருகே சாயாநின்று பரிமாறினா, அத்தை யுடையவாகணடு ஓடிவந்து முதுகிலேமோதி, "நேநோகின்றன்றேறுவுடோ பரிமாறு வது" என்றா;என்ன, ஆசசான் "பணிமானம்பிழையாமே அடி யேனை பணிகொண்ட" என்று பணித்தான்.

கூக. (கவராத) வடிவில்சுவட்டை யறிவித்து என்னை அநுபவிப்பியாகில், பவ்யமான நெஞ்சா லெனக்கென்ன கார்யமுண்டு. ஜீயா இவ்வி டத்திலே அருளிச்செய்வ தொருவாத்தையுண்டு - "பூசுஞ்சாந் தென நெஞ்சமே" என்கிறபடியே அன்றப்படியே இத்தை விரும் பினவன நினைறிப்படியே யுபேக்ஷிக்கையாலே, 'நாயகன் வரவு தாழ்த்தான்' என்று அவன்முன்னே சாந்தைப் பரணியோடே யுடைப்பானைப்போலே, 'என்நெஞ்சைனக்கு வேண்டா' என்கி றுள்" என்று.

அ-ம். பாட்டு - வரிவளையால்.

கூஉ. ஸ்ரீ ஜநகராஜன் திருமகளுக்கும் ருக்மிணிப் பிராட்டிக்கு முண்டான விடாய்தனக் கொருத்திக்கு முண்டாகையாலே, அவாகளிருவரும் பெற்றபேற்றை நாலெருத்தியு மொருகாலே பெறவேணுமென் கிறுள். "இதுபட்ட ரருளிச்செய்ய நான்கேட்டேன்" என்று பிள்ளையருளிச்செய்வா.

கூ-ம் பாட்டு - மேகலையால்.

கூங. (மேகலையால் குறைவில்லா) "உலைக்குக் கூறையுடை யழகியதா யிருக்கும்போலேகாண்" என்னுமாம் வங்கிப்பொரத்துரம்பி.

கூ-ம். திருவாய்மொழி—நண்ணுதார்.

ப்ரவேசம்.

கூச. (உடம்புவேண்டா, உயிாவேண்டா)என்றவிடத்தில் எம்பா "உன்னைப் பிரிந்திருந்து படுகிற க்லேசத்தி னளவல்ல உன்னை யொழிய புறம் பே பேறுமிழவுமாயிருக்கிற ஸம்சாரிகள் நடுவேயிருக்கிற விருப் பால் படுகிற க்லேசம், இத்தை தவிர்த்தருளவேணு மென்கிறா" என்றருளிச்செய்வா. ஆழ்வான் அங்கனன்றிகே, "பரமபதத்தில் அயாவறு மமராக ளடிமைசெய்ய பெரியபிராட்டியாரும் நாமு மாக வ்யாவ்ருத்தமாக விருக்கிற விருப்பைக்காட்டித் தந்து அங்

கேயும்முடைய நெஞ்சு பரவணமாம்படி பண்ணினேனுமாகில், இனியுமககு பேறறுககுகுவாலுணடோ, நாம செயயவேண்டுவதென' எனன, இவையிரணடையும அனுசுந்திதது தரிதது கருதாததராய தலைககடடுகிறா" எனறு பணிககும இவறறை பகவத விஷய பரவேஹததில பரகககாணலாம.

உ - ம பா_டு - சாமாறுமம.

கூடு. (ஏமாறிக கிடநதலறறும்) ஏவெனறு-ஏகமாய, மாறுகை - தவிருகையாய, ஏஙகாதே கூபபிடடெனனுதல, அனறியே, "ஏமாறறம" எனறு-ஒருசொலலாய, அதாவது-துகமாய, துகமிதது கிடநது கூபபிட டெனனவுமாம. "ஏவெனறு—தெவு, ஏமாறுகை—தெளிவழிவை" எனறு "கலஙகிக கூபபிடா நிறபாகள" எனறு பிளளையழுதனா பணிபபா.

க0 - ம். திருவாய்மொழி—ஒன்றுந்தேவும்.

உ-ம. பாடடு - நாடிநீ

கூசு. (அவனமேவியுறைகோயில) "பரமபததிலும சமசாரிகள படுகிற கலேதஹதை யநுசநதிதது திருவுளளதில வெறுபபோடேயாயிற றெழுநதருளியிருபபது" எனறு படடாருளிசசெயய, "ஆச்சானும பிளளை யாழவானு மிதனைககேட்டு 'பரமபததிலே யாநநத நிாபரணயிருககிற விருபபிலே திருவுளளதிலே ஒரு வயசனததோடே யிருநதானெனனகை உசிதமோ' எனறாகள" எனறு "பணடிதா" எனகிறவாவநது விணணபபஞசெயய, "'வயசநேஷு மநுஷயாணும பருஹமபவதிதுஃகிதஃ,' எனறதுகு ணபரகரணததிலேயோ துகக பரகரணததிலேயோ, என்று கேடகமாடடிறறிலீரோ, இது குணமாகில, 'குணம' எனறு போபெறறவறறில அஙகிலலாத தொனறுணடோ" எனறு படடா அருளிசசெயதாா

சு-ம பாடடு - பேசநின்ற.

கூஎ. (ஓரவமபறைதல) மஹாபலி ஸ்ரீ பரஹலாதாழவான பககலிலேவநது, "ராஜயமடைய வொளிமழுஙகி வாரா நினறது, என பலமும் குறைநது வாராநினறது, இதுகககடியென" எனன, "நீ சாவேஹ வரன பககல பணணின வபராததாலேகாண" என்ன, "கோயமவிஷணுஃ" எனறுபபோலே சில அநுத ரோகதிகளைப பணண, எனதலையையறுதது எனகையிலே தநதாயாகில "என பேரனபணணின வுபகாரம" எனறிருகககலாயிறறு, எனமுனபே பகவனனிநதனையை பணணினைய நீராஜய பரஷடனுவாய எனறு

சபித்துவிட்டான். இத்தை இப்படியே பட்டா அருளிச்செய்த வாறே, "ப்ரக்ருதிபுருஷ விவேகம்பண்ணி யிருக்கிற விவன் ஆத்மாவுக்கு சங்கோசம் வருவதொன்றை ஈபியாதே 'ராஜயப்ரஷடஸ்தாபத' என்டானென்" என்று கேட்க, "நாயை தண்டிக்கையாகிறது அமேத்யத்தை விலக்குகையன்றே, ஈாந்தை விலக்குகை யதுக்கனபி மதமன்றே; இவனுக்கநிஷடம் செய்கையாவதிதிறே" என்றருளிச்செய்தா.

எ-ம். பாட்டு - ஓடியோடி.

கூஅ. (இமௌஸ்ம) என்று தாழநிற்க வல்லானிவனேயிறே. "யாதவாகள் முடிவிலேவந்தவாறே வாட்கோனையை யிட்டொருவனை யொருவனொறிந்து முடிந்துபோனாகள்" என்று கேட்டவாறே, "க்ருஷ்ண னிவாகள் விஷயமாக ஈங்கநிதி பத்மநிதி துடக்கமான வற்றைக் கொடுவந்து கொடுத்துச் செயயாதனவில்லை, பின்னையும் முடிவிலே வந்தவாறே யிப்படியேயா யிருந்தது; 'நம்முடைய பகவத் ஸமாஸ்ரயணத்துக்கும் பலமங்கனே யாகிறதோ' என்றஞ்சியிருந்தோம்" என்ன, "அஞ்சனுகாது, அஞ்சவேண்டா, அவாகள் 'இவனென்தோழன், மைத்துனன்,' என்று தேஹஸம்பந்ததைக் கொண்டு விரும்புகையாலே யவாகளுக்கு தேஹாவதியாய் விட்டது; நாம் ஸ்வரூப க்யானத்தாலே, 'நித்யனான வாத்மாவுக்கு வகுத்த பேறுபெறவேணும்' என்று பற்றுகையாலே பேறும் யாவதாத்மபாவியா யிருக்கும்" என் றருளிச்செய்தா.

ரு - ம். ப த் து.

க-ம். திருவாய்மொழி—கையார்சக்கரம்.

க - ம். பாட்டு - கையார்சக்கரம்.

கூக. (மித்ரபாவேந) என்கிற ஈலோகத்திலே எம்பா, "சாவக்கியனுக்கொரு அக்கியானமும் விஸம்ருதியும், சாவஈக்திக்கொரு அஸகதியுமுண்டு" என்றருளிச்செய்வர்.

ச-ம். பாட்டு - என்கொள்வன்.

கOO. "'"பொய்யேகைம்மைசொல்லி' என்றும், 'சிலகூத்துச்சொல்ல'என்றும், 'உள்ளன மற்றுளவாப்புறமே சிலமாயஞ்சொல்லி' என்றும்-பகவத் விஷயத்திலேயும் பொய்சொல்லிப் போகதேனென்றா, 'இப்படி பொய்யனுகைக்கு நிபந்தனமெது' என்று பாத்தார், ப்ரக்ருதி சம்சாக்கமாயிருந்தது; 'மெய்யேபெறவெழிந்தேன்', 'கண்டுகொண் டியந்தெழிந்தேன்' என்றவறறை மறந்தா; இந்த ப்ரக்

ருதி சம்பந்தத்தாலே இதர விஷயங்களிலே பரவணமான மனஸை அவறறில நினறுமம மீடடு உனபகஙகளிலே பரவணமாமபடி பணணி, தேஹதத்திற காடடிலு ஆதமாவை பிரியவணுசந்திகைக குகூடமனுகிறிலேன, நீயே யெனவிரோதியைபபோகஙி உன திருவடிகளிலே அழைதத்துகொணடருளவேணு மெனகிறா" எனறு படட ரருளிசசெயயுமபடி அனறிகே, "கணடுகொண்டுயம தொழிநதேன' எனறா, அது-ஞானறு சுந்தானமான காடசியாயிருந்தது, காடசிகனந்தரம பாஹய சமஸலேஷா பேகூஷபிறந்துகையை நீடடினா, கைகுளகபபடட கணடிலா, அந்தாலே தளாந்து, இதுக கடிதேஹ சமபந்தமா யிருந்து, இதனைக கழித்துக கொளளுகைக கீடாயிருபபதொரு சாதனானுகூடான கூடமனுகிறிலேன பகதிபார வஸ்யத்தாலே, ஆனபினபு நீயே யென விரோதியைப போகஙி யுன திருவடிகளிலே யழைதத்துக கொணடருளவேணு மெனகிறா" எனறு நிவஹிபபாருமுணடு.

எ-ம. பாடடு - அமமான

கூ0க. (யானா)நித்யசமசாரிகளுககு மிவவருகாயிருந்தேன நான. பிளளையழுதனா, "அம்மானுழிபபிரான" எனறு மேலேகாடடி, "யானா" எனறு குறையசசொலலிக காடடுவா.

கூ-ம. பாடடு - ஆவாா

கூ0உ. "(திருச்சகரம சஙகிணடும - அடியேணடுமானை என்று) கையில ஆழ்வாகளோடு பொருந்திருபபோலே எனேடே வந்து கலந்தான எனகிறா"எனறு ஆளவந்தா ரருளிசசெயதாராக திருமாலையாணடான பணிகுமபடி அதனை எமபெருமானா கேட்டருளி, "இஙகனே யாகவடுகும் - கூராராழி வெணசஙகேந்தி-வாராய-எனறுயிற றிவ ராசைபபடடிருபபது, ஆசைபபடடபடியே திவ்யாயுதஙகளோடே வந்து கலந்தா னெனகிறா" எனறருளிசசெய தருளுமபடி.

உ-ம. திருவாய்மொழி—பொலிகபொலிக.

ப்ரவேசம்.

கூ0ங. "ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸ்ரீயைக்காண்கைக்காக நித்யசூரிகளிஙகேவர, அவாகளைக்கண்டு மங்களாஸாசனம பண்ணுகிறா" எனறு இததிருவாயமொழியை ஆளவந்தா ரருளிசசெயதாராக திருமாலையுனடான் பணிக்குமபடி. "நனனுதா முறுவலிபப விலே - சம்சாரிகள படுகிற கலேசததை யனுசந்தித்து, அதுகு பரிஹாரமாக, ஒன்றுந்தேவிலே - பகவத பரதவத்தை யுபபாதித்து திருத்த, அதனாலே திருந்தி சம்சாரபரமபதவி பாகமறறு

அங்குள்ளாரு மிங்கே வரலாம்படி யிருக்கிற விருப்பைக்கண்டு மங்களாஶாசனம் பண்ணுகிறா" எனறு இங்குள்ளா பக்கலிலே ப்ரதானயம் தோற்ற எம்பெருமாஞ ரருளிச்செய்யும்படி.

க-ம். பாட்டு - பொலிகபொலிக.

க0ச. (பொலிக பொலிக பொலிக) "முற்பட பகவத்சம்ருத்திக்கு மங்களாஶாசனமபண்ணி, பின்னை பாகவதசம்ருதிககு மஙகளாஶாசனம் பண்ணவேண்டாவோ பெரியாழ்வானைபபோலே" என்ன; அபபடியே யன்ரோ செய்தது, வீறறிருந் தெழுலகிலே - பகவத சம்ருத்திககு மஙகளாஶாசனம் பண்ணினா கண்டீரோ, பின்னை யிதிலே-பாகவத சம்ருததிககு மங்களாஶாசனம் பண்ணுகிறா" எனறு ஜீய ரருளிச் செய்தா. பரமாசாாயரான விவனைப் பின்சென்ரிரித்தனைகாணும் பெரியாழ்வாரும.

ஈ - ம். பாட்டு - திரியும்.

க0ஞ. (பெரிய கிதயுகம்பற்றி) கலிகாலாதிகளால் வ்யவஹிதமல்லாத ஒரு போகியான க்ருதயுகத்தை யுடைத்தாய். அன்றிக்கே, ஆப்பான் "ஆதி ஸருஷடியில் க்ருதயுகத்தைக்காண் சொல்லுகிறது" என்பராம்.

ஈ - ம். திருவாயீமொழி—மாசறுசோதி.

ப்ரவேஶம்.

க0சூ. "ராவணன் மாயாசிரஸஸைக் காட்டினபோது, இதர ஸ்ரீகள் அஹருதயமாக வழுமாப்போலே தன்னுற்ரமையாலே கூப்பிட்டு, இவவாத்தை கேட்டபோதே முடியாதிருப்பானென்" என்று பட்டரைச் சிலாகேட்க, "க்யாஞக்யானங்களன்று ஜீவன நிமித்தம், அத்தலையில் சத்தையாயிறறு; அதுக்கழிவில்லாமையாலே யிருந்தாள" என்றருளிச்செய்தா.

நு-ம். பாட்டு - கடியன்.

க0எ. (அவனென்றேகிடக்கும்) இதுக்கு பிள்ளான் பணிக்கும்படி-"இத்தோஷங்க ளவ நினவனரே" என்று; அவன் கடியனென்ரால், அவன் கடுமை யிப்போதே காணவேணும்; கொடியனென்ரால், அவன கொடுமையிப்போதே காணவேணும்; அவன் துஷப்ராபனென்ரால், அவன் துஷப்ராபஞனபடியை யிப்போதே காணவேணும்; அவன் சாவஸ்வாபஹாரியென்ரால், அவன் சாவஸ்வாபஹாரம் பண்ண, நானிழந்திருக்கக் காணவேணும்; அவன் தூரஞயனென்ரால், அவன் தூரஞயதை யிப்போதே யறியவேணு மென்ரும். அன்றிக்கே (அவனென்ற கிடக்கும்) என்னெஞ்சுக்கு மாயாவாத ருசியுண்டாகிலு மறியேன். அதாவது-விஶேஷணம்சத்தில் தாத்பாய மின்றிக்கே விஶேஷயத்துக்கு அவ்வருகறிகிறதில்லை.

சூ - ம பாடடு - அனனேயென

கoஅ. (வலையுள-அகபபடடேன) அபபோது வானதிலனறிகமே, அவனென னேகசுறிதது நோககின நோககிலும ஸமிததிலுமனறே நான கபபடடது ஆழவா திருவாஙகப டெருமாள றையா வலையாக அபிநயிதது பபாடாநிறக, திருககணைகளை காடடியருளிரு மெம பெருமானா, "கமலகணணெனனலும நெடுஙகயிறு" எனனகடவதிரோ அனுகூலமபோலேயிருநது தபபாதபடி அகபபடுதது கொளளும நோககிலே அகபபடடேன.

எ - ம பாடடு - வலையுள

கoக. (தலையிலிதயாதி) இததிருவாயமொழியை ஆழவான ராஜேநதிரசோ ழனில சநதியா சதஸலிலே நிரவஹியாநிறக, ஆமருவி நினைமே யததான நமபியாவொனறு நூறுவயஸஸு போநதிருபபா ரொ ருவா நடுஙக நடுஙக வெழுநதிருநது நினறு, "ஆழவான, தலை மகள தலையாலே வணஙகபபெறுமோ" எனன "பெறும, சிஷ டாசார முணடுகாணும, ஸ்ரீ ஜநகராஜன திருமகள அநுஷடித தாள காணும" எனறருளிசசெயதார.

கக-ம பாடடு - இனைகுமம.

ககo. (இனைகுஙகருஙகடலவணனன) அநநதாழவான பணிநதாணுக நஞ சீபாவநது படடருககு, "'சாபமானய' எனறபோது கடலகீழ மணகொணடு மேல மணணெறிநதாபபோலே யாயிறறு, இவள 'மடலூாவன' எனறு துணிவைககேடடு அவன நன சாவாதிகத வம கலஙகினபடி" எனறருளிசசெயதார.

சு - ம். திருவாயமொழி—ஊரெல்லாம்.

சூ - ம். பாடடு - பினனினற

ககக (இனனினற நீளாவிகாபபாராா.) முடியவேணடு மளவிலே நூறே பிராயமாயிருககிற விவவாதம வஸதுவை முடிநது நோககுவா ராா "அசசேதயோய மதாஹயோயம" எனகிற வசனநதைக கொணடு நினறு வழகுப பேசாநினறதாயிறறு ஆதமவஸது. இததை முடிதது நமமை நோககுவாவொனகிறதெனறு இபபடி முறுகசசொனனது தனனை, ஒருதமிழன இசசபததுககு தாத பாயமாக யிடடு வைககிறன "பிரிவிலும முடியாத வெனனுயிற பபகையைநீககி, எனனை நோககுவாராா" எனறு.

எ - ம பாடடு - காபபாரார்

ககஉ. (சேட்பாலவிதயாதி) மிகநெடுமையை ஸவபாவமாக வுடைததான கலபமாயகொணடு செலலுகிற, கஙகுலவாய - ராதரியிடதது.

தமிழாசாரியன் எனறு தமிழருக்கு அகஸ்தியனே பாதியா யிருப் பானெருவன், "செல்கினற நாளகதது" என்று வ்யாகயானம் பணணிவைத்தான்.

சூ - ம். திருவாய்மொழி—கடல்ஞாலம்.

எ-ம். பாட்டு - உற்றுர்கள

ககங. (உறறுராகளை அழிப்பேனும) அவாகளுககு டரயோஜநாந்தரங்களிலே ருசியுண்டானால், அநத ப்ரயோஜனங்களைக் கொடுத்து என்பக் கலிநின்று மகற்றுவேன் நானெனனும். அனறிககே, ஆள்டான் பணிததாகக இளையபெருமாள, "அவாகளை சுவநதரியாதிகளா லே அழிபபேனும் நானென்ன நின்ருள்" எனறருளிசசெய்வா.

கூ - ம். பாட்டு - கொடியவினை.

ககச. (கொடியாநிலங்கை செற்ருனேயென்னும்) இவ்விடத்தில், "கொடியா னென்கிற விடம - திருத்தாயாா வாததைகான்" எனறருளிச் செய்வா ஜீயா, எதிரிகளை யிவனெனறுக மதித்திருந்தாறகாமை க்கு; அவறுலே ஆவிஹடையிறேயிவள.

எ - ம். திருவாய்மொழி—நோற்றநோன்பு.

கo-ம். பாட்டு - ஆறெனக்கு.

ககரு. (ஆறெனக்கித்யாதி) "ஆறெனறு-வழி வழியென்று-உபாயம். 'எவ் வாறு நடந்தனை,' 'இப்பொய்கைக் கெவவாறு வந்தாய்' என்னைக் கடவதிறே. ஸரணென்று-உபேயம். உபாயோபேயங்க ளிரண்டு மூனதிருவடிகளே யாமபடி பண்ணித தந்தாயே" எனறு பிள் ளான் பணிக்கும். "இவை இரண்டாலும்-உபாயத்தையே சொல் லுகிறது" என்று பட்டரருளிச்செய்வா. (நின்பாதமே) நின்பாத மேயென்கிற விடததை - இங்கே அன்வயித்து, ஸபதமாக்கி நிா வஹிப்பா ஆப்பான் திருவழுந்தூரரையா.

அ - ம். திருவாய்மொழி—ஆராவமுதே.

(நு)-ம். பாட்டு - அழுவன்.

ககசு. (ஆகாசத்தை நோக்கி) "என்னுடைய நிராலம்பனத்தையைப் பாாத்து" என்ருண்டான் வாாத்தை. அன்றிக்கே, "ககஸாஸக்தலோசநः" என்று கொண்டு கண்களிலக்கிற் றைக்கமாட்டாதபடி யாயிற்று சென்றற்றபடி.

கூ - மீ. திருவாய்மொழி—மானேய்நோக்கு.

ப்ரவேஸம.

ககள. (திருவலலவாழிலே நான நினைததபடியே போயபபுகுப பரிமாற வல
லேனே யெனறு அவாகளுகுசு சொலலுகிறுளா யிருகிறது.)
"இதுதான நானனுபவிதேன" எனறு ஜீயரருளிசசெயவா-பட
டா திருவடிகளை யாஸரயிதது ப பின பொருகால மேலநாடடுக
கெழுநதருளி மீணடு பெரியதவனையோடே "திருநாளுகுகுதவ
வேணும" எனறுவர, திருகுகரமபன துறையளவிலே வநதவாறே
அசிநதிதமாக ஆறு பெருகிகிடகக, இரரதநிருளள எழுநதருளி
இஙகுனைடான சுமபரமஙகளெலலாம செவிபபடிவது, வநது புகு
ரபபெறுதொழிவதாயகொணடு "போரநோவு படடோம" என
றருளிசசெயவா

க-ம பாடடு - மானேயநோககு

ககஅ (மானேயநோககுநலலீர) "நான திருவலலவாழிலே போயப புகும
படி உஙகளகணணுலே குளிரநோககி பரசாதிகவேணு மெனகி
ருள" எனறு பிளளானபணிககும.

ககக. (பராமாணிகனுககு பரதிபததியுணடு) எனகைகளகோனை திஹயம. நல
லான படடா ஸ்ரீபாதததை யாஸரயிதது, நெடுஙகாலம சேவி
தது, பினபு அரதிமதசையிலே படடநெழுநதருளி, "எனனினை
திருநதாய" எனன, "ஒருசாவசகதி யுபகரிககுமபோது இஙகனே
கனககவாகாதே யுபகரிககுமது' எனறு நினைததிருநதேன"
எனன, "அதுவென, உனதேசததை விடடு பநதுகளை விடடு
நெடுநதூரமபோநது இஙகனே நோவுபடடுத திருவடி சேரகிடந
தாயாகி லிஙகுபகாரமென" எனன, "தேசாநதராதலே யிருநது
அபராதிதனைய விழுநதுபோகக கடவவெனனை இவவளவு மழைப
பிதது, உமமுடைய திருவடிகளை ஆஸரயிகப பணணி ருசியை
விளைபபிதது, இததேசதலே யும்முடையகணவடடதலே சரீர
வியோக முணடாமபடி பணணிருனே" எனன, "ஆஞலும,
தாஞக வபிமானிதத சரீரம போகாநிறக நீயிஙகன நினைததிருந
தெனகொண்டு" எனன, "பரமாணஙகொணடு நினைததிரு
தேன" எனறுன.

ச-ம பாடடு - நிச்சலும.

கஉ0. (நிசசலும் தோழிமீரிதயாதி) "மாசறு சோதிதுடஙகி இவவளவும்
வாஹிதரு சொலலுகிற நீஙகளெனன ப்ரயோஜனம பெறறி
கோள" எனறு பிளளான.

கஉக. (பலவும்) பலா. "'(நீள் - கழுகும்) என்றுப்போலே, பலவும் - தெங்கும், வாழைகளும்,' எனறு (பச்சில நீள் என்கிறததை-அவறறிலேயும) உயரதபினனை கூட்டியபடி காணும்" என்று ஜீயரருளிசசெய்வா.

க0-ம் பாட்டு - தொல்லருள்.

கஉஉ. (நல்வினை) உகப்பு. அன்றிகே ஸவாபாவீகக ருபையாலுண்டான சுக்ருததாலே யவனைகண்டு திருநாமங்களைச் சொல்லக் கூடவறறே வெனனுதல். "'நா, நீரற்றிருக்கை பாபபலமிறே, நா நீருண்டா யிததிருநாமம் சொல்லவல்லோமே யென்கிறள' எனறு அம்மங்கியம்மாள வாகயாதத்தமாகச சொல்லும" என் றருளிச்செய்வா.

க0-ம். திருவாய்மொழி—பிறந்தவாறு.

ப்ரவேசம்.

கஉங. "'ஆஸ்ரிதனை வாழ்விக்கவு மஸ்ரிதனை யழியச்செய்யவும் அடியிட்டப்படி வளாநதருளின க்ருஷ்ணாவதாரத்தையு மனுசந்தித்து மிகவும் சிதிலரான விவா; தரித்து நின்றுன்னை யனுசந்திக்க வல்லேனும்படி பண்ணியருள வேணுமெனறு அவனை சரணம் புகுகிறா' என் றுழ்வான் பணிக்கும். அன்றியே, 'விஸ்லேஷ சமயத்திலேயுன் குணங்கள் புத்திஸ்தமாய்க்கொண்டு மிகவும் கலிய, அத்தாலே நெருக்குண்டு நோவுபடுகை தவிர்ந்து, உன் திருவடிகளிலே வந்து சேரந் துன்னைக் கிட்டியனுபவிக்கும்படி பண்ணியருள வேணுமென்று அவனைக் குறித்தருளிச் செய்கிறர்' என்று எம்பாரருளிச்செய்யும்படி. அங்கனன்றிக்கே, சாவேஸுவரன் க்ருஷ்ணனுய் வநது திருவவதாரம் பணணி திருவாய்ப்பாடியிலே வளாந்தருளாநின்றுன்' என்று கேட்டு, 'அங்கேயதாமறைதமநமக்கும் கலந்து பரிமாறலாம்' என்று தெறகுத் திருவாசலாலே சென்று புக, 'இப்போது இங்கனே வடக்கிற திருவாசலாலே புறப்பட்டு தன்னுடைச் சோதியேற வெழுந்தருளினுன்' என்று கேட்டு விழுந்து கிடந்து கூப்பிடுகிறா' என்று பிள்ளான் பணிக்கும்."

உ-ம். பாட்டு - வதுவை.

கஉச. "இப்பாடடில் மூன்றாத்தம் சொல்லாநின்றது, அதாவது-அனுகூலஸம் ஸ்லேஷமும், பிரதிகூல நிரசனமும், மத்யஸ்த ரக்ஷணமுமான இவற்றை-அது விது வுது எனகிறது" என்னும் பிள்ளான்.

ச - ம். பாட்டு - கள்ளவேடத்தை.

கஉரு. (வெள்ளநீரித்யாதி) இதுக்காளவந்தா அருளிச்செய்ததாக திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி - "ப்ரம்ஹ ருதராகள் நடுவே நினற

தொரு முதல்களவுணடு அதனைச் சொலலுகிறது" எனறுயிறறு அதாவது-ருதரணையும தனணையும சமமாகச் சொலலலாம்படி தரி மூாதநதி மதயஸ திதியை சொலலுகிறதெனறு இதனை எமபெ ருமாணா கேடடருளி, "அழகியது, ஆகிலு மதநதனைதாரம தேடி போகவேணுமோ, இவனறன விஷயதநிலே மூனடு பணணின உபகாரதநககு ஓரளவுணடோ, இதுதானே வமையாதோ" எனறருளிச செயதா

சூ-ம பாடடு - நினறவாறும

கஉசூ. (நினறவாறு மிருநதவாறுங கிடநதவாறும்) என றுழ்வா பாடாநிறக, "இவை யெலலாம தொடடிலிலே" எனறருளிச் செயதா எம பெருமாணா. தொடடிறபழுவைப பிடிதநகொண்டு நிறகுமபடி யும, தரிதது நிறகமாடடாமை விழுநதிருகுமபடியும, அதுதான பொறுகுகமாடடாமை சாயநதுககிடகுமபடியுரு சொலலுகிறது.

சூ - ம் ப த் து

க - ம். திருவாய்மொழி—வைகல்.

ப்ரவேசம்.

கஉஎ. உருததோரும இதநிருவாயமொழி யருளிசசெயயப புகுகவாறே ஜீய ரருளிசசெயயும வாததை - "பாணடவாகள காயதநகாகத தனணை யொககி அவாகள கழுதநதைக கடடிகொணடு கூடதநிரி யச செயதேயு மவாகள படட வயசனமெலலாம படுகிறாகாணு மிவரும், அவாகளதான ஒரு தாமாபாசமூனைடுயென றிருககை யாலே வ்யசனப படுகிறாகள, இவாகசுதவு மினறிகே யிருகக எனசெயயப படுகிறா" எனறருளிசசெயவா.

க - ம பாட்டு - வைகல

கஉஅ. (குருகினஙகாள-கைகள கூபபிச சொல்லீரென்று கரியை.) பணடை முதலிகள, "பதநதாமபாட்டிலே-பரணய ரோஷநதோறறச் சொ லலுகிறள" எனறு நிரவஹிபபாகள. "பாடடிதநதோரும் - கிலாந் தோற்றச் சொல்லுகிறள" என்று படடா அருளிச்செயயுமபடி.

க0 - ம. பாடடு - வேறுகொணடு.

கஉக. (சில வணடுகளைகுறிதது அவரிதநலையில சதநதையுமிலலையெனறிரு பா, அவளுமுளளெனறு சொல்லுங்கோளெனகிறள) எனறு ஆள வநதா அருளிசசெயவா. "இதநலை இல்லையாகி லதநலை யுண் டாகககூடாது, 'பெணபிறநதா காரியமெல்லாரு செயதோம எனறு கருதகருதநியரா யிருககிறவருககு, ரகஷியவாககதநிலே

நானு மொருத்தி யுண்டென்று சொல்லுங்கோ ளென்கிறாள்" என்று எம்பெருமானார அருளிச் செய்வா.

கஙo. (என்னையுமுளளென் மின்களே) இன்னமும் நோவுபடுகிறு ருண்டெனறு சொல்லுங்கோள். ஆளவந்தா அருளிச்செய்த தாகத்திரு மாலையாண்டான் பணிக்கும்படி. "'இத்தலையைப் பிரிந்தாரிலிருப்பாரில்லை' என்றிருக்கையாலே வாராதொழிந்தாரத்தனை, இதத லையில் சத்தையுள்ளமையை யறிவியுங்கோள்" எனறு. இதனை எம்பெருமானார கேட்டருளி, "அழகிது, ஆகிலும், 'இன்றியமை யாமை' என்று தமிழாதொரு ப்ரவாதமுண்டு, அதாகிறது - ஒரு தலையுண்டாரு லொருதலை யினறிக்கே யிராது; இரண்டு தலையு முண்டாதல், இரண்டு தலையு மின்றிக்கே யொழிந்த லித்தலையா யிற்று. அதில், தாமுளராகையாலே இத்தலையுமுண்டென்கை நிச் சிதம்; ஆனபின்பு ப்ரதிகூலித்தாரை கிழங்கெடித்துப் பொகட்டு அனுகூலித்தா தலையிலே முடியை வைத்து க்ருதக்ருத்தியராய், 'இனி காத்த வ்யசேஷமில்லை' என்றிருக்கிறவருக்கு, இனனமும் ரகஸ்யவாக்கமொன் றுண்டெனறு சொல்லுங்கோள்" என்று.

உ - ம். திருவாய்மொழி—மின்னிடைமடவார்.

ப்ரவேசம்.

கஙக. இத்திருவாய்மொழி தன்னை பூர்வாசாரியாகள், "பகவத்விஷயத்தில் சாபத்னியம் தோற்றவாத்தை சொல்லுகை ஸ்த்ரீத்வ லக்ஷண மன்று, வளவேழுலகிற் படியாலே அயோக்யதாநு சந்தானம பண்ணுகிறா" என்று நிரவஹிப்பர்கள். இதனை பட்டாகேடடு, "என்சொன்ன ராளாகள்; இவருக்கு பகவத்விஷயத்தி லுண் டான ருசிக்குப் ப்ரகாசக மித்திருவாய்மொழியாயிருக்கும், இது க்குவேறை யொரு வழியிடுவதே, ஆனபின்பு இதுவே பொருளா மித்தனை" என்றருளிச்செய்தா.

க - ம். பாட்டு - மின்னிடைமடவார்.

கஙஉ. (நம்பீ) முகப்பழக்கமின்றிக்கேயிருந்தது. முதலியாருமாயிராநின்றீர, கடுகப்போகப்பாரும். "கண்டகாட்சி புல்லெழுந்து போனபடியி றை இவளிங்கன் சொல்லுகிறது" என்று பெரியமுதலியாவா ர்த்தை.

உ-ம். பாட்டு - போகுநம்பி.

கஙங. (இன்ன மென்கையகத் தீங்கொருநாள் வருதியே லென்சினந்தீவ னுனே) என்றித்தை உய்ந்த பிள்ளை பாடாநிற்கச்செய்தே, காலா லே யுதைப்பது கையாலே தள்ளுவதாய் அபிநயித்துக் காட்டி

ஞா, இததை எமபாா கேடடருளி, "அங்கனனறு, அது பின ஊனபபெறறுஞகில் அவன நெடுநாள பராாததிதுகஙகிடநதனறே, ஆனபினபு அதனறு பொருள" எனறு மூகதனைநது திரியவைத துக காடடினா. "நீயகல நினறுபணணினனவை யலலாமுன சனனிதியிலே யுனஹனபபணணுவே னெனகிறள" எனறருளிசசெயதாா. எம்பாாதாம பாஹய விஷயஙகளில ருசியிலலாமையாலே பதாாததகயான மின்றிகே இருபபா, இடபடியிருக்கையாலே "ஸ்ரீகளுகு அசாதாரணமான சினனஙக ளெஙகனே யிருககும்படி' எனறு சிஙகபபிரான கேடடருளினா" எனறு பரசிததமாயிருககும, இபபடி யிருககிறவா தாம மினனிடை மடவாரருளிசசெயயப புககால "இநத சனனியாசி பிரடடுபாடத துடஙகினா" எனபராம பிளளையுறஙகா விலலிதாசா. இவருடைய பகவதவிஷயதநி லவகாஹன மிருககுயபபடி ஒரு கூரதர விஷயததிலே நாலுநாள வாசனை பணணினாகள போரவிதகதராயிராநினறாகள, அவவளவல்லவிறே சமஸதகலயாண குணதமகனே டே நெடுநாள வாசனைபணணினாக கிருககுமபடி. எமபாா "ராஜவரன முனனேவநது நினறுலும 'வா' எனபானையுங கிடையாத சம்ஸாரததிலே அவன அல்பம தாழதததா னெனனு 'போ' யெனபானைப் பெறுவதே" எனபா.

சூ-ம. பாட்டு - குழகி

கஙூ. (கழகமேறெலஙமபி) அவாகள முனனமாறராகிடுக எறடடுக கொள்ளாத தெஙகளுகு பரமோ. நீா முனன மெஙகளோலகஙகதில புகுராதே கொளளும். இவவிடததே படடரருளிசசெயவ தொருவாதனதையுணடு-"சமஸதகல்யாண குணதமகளைய உபய விபூதியுகதளைய சாவாதிகளைய சாவநியநதாவாயிருககிற சாவேஜவரன, நாலிடைட பெணகளிருநதவிடததே புக்கலலது நிறகமாடடாத செலலாமைவினைய, அவாகள 'நீயிஙகுப புகுராதேகொள்' எனன விலஙகிடடாப்போலே பேரவுந திரியவு மாடடாதே தடுமாறி னினறுனை, எனகிற சவுசீலயம (தஙகளையு மிவாகளையு மொழிய) யாரறிநதுகொண்டாட வயாசாதிகள எழுதியிடடு வைததுபபோறாகளோ" எனறருளிசசெயவா.

அ - ம் பாட்டு - பிணைகஙி.

கஙூரு. இபபாடடை ஜீய ரருளிச்செயயாநிறகச செயதே ஆபபாநிருநதவா "இவாக ளிவனைக கடநதுபோனாகளாகிறச்செயவதென" எனறு கேட்க, "அதாா காரியம, 'பினனை யிரண்டத தொனறு சிதிக்கும' என்றனறே அவனறுன கிடநதது" எனறருளிசசெயதாா. நினறாகளாகில் நினைதததது பெறறுஞகிறுன, கடநதுபோனாகளாகில் சம்ஸாரலேஷாாததமான க்ருஷிதலைக் கடடிறறுகிறது.

ஙூ - ம். திருவாய்மொழி—நல்தாவும்.
உ - ம். பாட்டு - கண்டவின்பம்.

கஙூ. நல்லாரும் நம்பி ஸ்ரீ சேனபதி தாசருங்கூடத திருமலைக்குப் போ காகிறக ஸ்ரீ சேநாபதிதாசா தண்டையிட்டு தூற்றையடிக்க, நல்லா, "ஆத்தகாம நிமித்தமான த்வேஷமித்தோ டின்றிக்கே யிருக்க நிா நிபந்தனமாக ஈஸ்வர விபூதியை நலிவதே" என்ற வாதத்தையை நினைப்பது.

கூ-ம். பாட்டு - என்னப்பன்.

கஙஎ. (தனெனுப்பாரில்லப்பன்) சிலாக்கொன்றை யுபகரிகது மிடததில் தன் னேடொக்க வுபகரிக்க வல்லாரில்லாதபடியான மஹோபகாரகன். இதுக்கு ஜீயரருளிச்செய்யும்படி- "மின்னிடை மடவாரிலே- அவன்வந்து மேல்விழ, நீயெனக்கு வேண்டாயென்று நான் தள்ளத்தள்ள; நீ யுனக்கு ஹிதமறிந்தாயோ, நானுனக்குவேணுங்காண் என்று தன்னையெனக்குத் தந்தவன்" என்று.

சு - ம். திருவாய்மொழி—தூவை.
சு - ம். பாட்டு - நோவவாச்சி.

கஙஅ. (நோவவாச்சி யுரலோடாாக்க விரங்கிற்றும்) ஜீயரிபபாட்டை யியலருளிச்செய்யப் புக்கால் "நோவ" என்றருளிச்செய்யு மழகுகாணும் நோவவெனகிறா காணுமாழ்வா - தன்திருமேனியிலே கயிறுறுத்திரைப்போலே" என்று நம்பிள்ளை யருளிச்செய்வா. ஒரு த்வேஷமுண்டாப் கட்டுகிற ளல்லளிறே, சிநேஹகாாயமான கோபமாகையாலே சிநேஹமுள்ளவளவு மிடைகிற்குமிறே கோபமும்.

ஙு - ம். பாட்டு - வேண்டித்தேவர்.

கஙக. (பிறந்ததும் வீஙகிருளவாய்) "மத்யராத்தோ அகிலாதாரே ஜாயமாநேஜநாாத்தநே" என்னும்படியிறே. "இவனும் விழுக்காடறியாதே யகப்பட்டுக் கொடுநின்றான், கம்ஸபயமும் ப்ராப்தமாயிரா நின்றது, இருளாலேயிறே நாம்பிழைத்தது, இனி யிவ்விருளே ஶரணம் புகுமித்தனையிறே" என்று பிள்ளையுறங்கா வில்லிதாசா பணிப்பராம். ஊரொல்லாந் துஞ்சியில் கூறறமான விருளிவர்க்கிப் போதாதரத்துக்கு விஷயமாயிற்றிறே.

அ-ம். பாட்டு - நீணிலத்தொடு.

கச0. (அப்பன்றன் மாயங்களே காணும் நெஞ்சுடையேன்) "முடியானேயிற கரணங்களையுடைய வாழ்வா ராகையாலே, நெஞ்சுதானே நினைக்கவும் வற்றுய்க் காணவும்வற்றுயிருக்கும், எனறு பிள்ளான் பணிக்கும்" என்றருளிச்செய்வா.

கo - ம பாடடு - மனமிசை

கசக. (உததமம்) கமஸாதிகள, தூயோதணுதிகளாஸ வருமச-சமினறியே, தனககுப பரிவரானவாகளிருககிற நிலதநிலேபோயபப புகபபெற றபடி. ஒரு தீரதததநினனறு நாயிறுபோது ஆனடாஞும எமபா ரும தங்களிலே சுருதிதது, "அஹங்கார மமகாரஞ்ஞஷ்தராயிருப டார பதத்துககோடிபோ நடிவே, அநிசுருமாரமான திருமேனி யைககொணடு பதத்துரா ளெழுநதருளி, நிரபாயமாகப புககருளப பெறறபடி கணடதே' எனறு, ஒருவனையொருவா தெணடநிடடுந நழுவிககொளளாநிறக, ஜீயாகனடேன" எனறருளிச-செயவா.

ரு - ம். திருவாய்மொழி—துவளில் ப்ரவேஶம்

கசஉ. "இததிருவாயமொழி-ஆழ்வார பரஸருதி சொலலுகிறது" எனறு நம முதலிக ளெலலாரும போரவிருமபி யிருபபாகள.

கூ - ம பாடடு - இரஙகி

கசஙு. (மரஙகளு மிரஙகுமவகை) எமபானை "மரஙகளு மிரஙகககூடுமோ" எனறு கேடக, "இதருளிச செயதவனறு துடஙகி எததனை பாவ சுதத யிலலாதாவாயிலே புககெனனறு தெரியாது, இஙகனே யிருககசசெயதே யமஙிய மாதிகரமநதாலே பதருசெயயப பா ததாலும சுககான பருகைபபோலே தெகிழாதே யிருகஙிற நெரு சுகளு மினறழிநிறபடி கணடால சமகாலதத்தில மரஙகளிரஙகச சொலலவேணுமோ" எனறருளிச-செயதா.

எ-ம். திருவாய்மொழி—உண்ணுஞ்சோறு.

நு-ம பாடடு - மேவி

கசச. (கண்டு) இஙகேயிருநது மானசாணுடவ மாநரமாய் கலேசபபடட வள, கணணுரககனடு. "பிளளை திருநறையூரறையரும படடரு மாக உளளே பரதகஷணம பணணுநிறக, இடடவழிமாறி யிடமா டடாதே கண்களாலே பருகுவானைபபோலே பாரதது வாழநது கொனடு போகிறபடியைப பினனேநினறு கணடஅநுபவிதேன" எனறு கருஜீய ரருளிசசெயவா.

கசரு. ஆசசானு மாணடாளுமாக கிழகுகே நடகஙிறபோது, திருபபேருகருக் கிழகருபபோகவும மாடடாதே யேறிந திருவழிதொழவும் மாட டாதே, திருபபோ நகரான கோயிலில பாரதது கொனடு நிருந தாகளாம.

கசசூ. (ஆவியுள்குளிர) இவ்விடத்தை பட்டரருளிச்செய்யா நிறகச்செயதே மேலெழ வருளிச்செய்தாராய் சீராமப்பிள்ளை யிருந்தவா "ஜீயா, எம்பாரருளிச்செய்யும்போது 'ஆவியுள்குளிர' எனறு முகநது கொண் டருளிச்செய்யும்படி கேடடறிகை யில்லையோ" எனற ருளிச்செய்தா.

அ - மீ. திருவாய்மொழி—பொன்னுலகது.

பீவேஸம்.

கசஎ. "(சொல்லவைததனளே) என்றது - செல்லுகையிலே யொருப்பட்டா ளென்றதாய், மூட்டப்போகாமல் கிடநது ஐகரஸ்யம் பறறுசாக தூதுவிடுகிறுள்" என்று படடா.

கசஅ. பலபாடடுகளிலும் "இதுவோதக்கவாறு"என்கையாலே- "ஆந்ருஸம் ஸயம்பற்றுசாக தூதுவிடுகிறுள்"என்று பிள்ளான்பணிக்கும்படி. "பன்னிரண்டாண்டு தண்ணீர துரும்பறக் கலந்துபிரிநத பிராட்டியைப்போலே அங்கே புகுருநெடுங்கால மவனை யனுபவித்துப் பிரிந்து தூதுவிடுகிறுள்" எனறு பிள்ளான. 'புறப்பட்டவள முடியப்போகமாட்டாதே நகரோபவனத்திலே கிடந்து தூதுவிடுகி றுள்" என்று பட்ட ரருளிச்செய்யும்படி.

க-ம். பாட்டு - பொன்னுலகு.

கசகூ (ஆளீரோ) உங்கள்காரியமே செய்யவொண்ணுது என்காரியமும் செய்யவேணும். இவள்காரியம் செய்கையாவது-இவற்றை யாளுகை யிறே. "இவள்தானுபய விபூதியையுங் கொடாநினறு ளாகில், அவனவந்தால் தானுமவனு மெங்கே யிருப்பது" என்ன, "இக் குருவி காடடினவிடத்தே" என்று அநந்தாழ்வான் வாத்தை.

கரு0. (நன்நலப்புள்ளினங்கால்) "குணுஸ்தவ்யய்யேவஸோபநாஃ" என்னு மவனும் புறம்பாரு ணுங்களைபபாக்க "உங்கள் தரத்துக்கிதோ ரறுகும் தாளிப்பூவுமிறே" என்பராம் பிள்ளையழுதனா.

உ-ம் பாட்டு - மையமர்.

கருக. (மெய்யமாகாதல்) "தம்மைப்போலே பொய்யுமாய் நிலைநில்லாத காதலன நெங்கள்தென்று சொல்லுங்கோள" என்று பிளளான் பணிக்கும். அன்றிக்கே, மெய்யமாகாதல் - ஆதமாவு பந்தியான காதல் மெய்யெனறு-ஆத்மாவாய், ஆதமாவோடே பொருந்தின காதலென்னுமாம்.

ஈ-ம். பாட்டு - ஓடிவந்து.

கருஉ. (ஓடிவந்து) "பிராட்டியைக்கண்ட ஹாஷம, நடுவில் மதுவனமனு முகில் ராஜபுத்ராகள் முதுகோடேபோம்" என்று படடரருளிச் செய்வா.

க0-ம பாடடு - வம்திருந்து.

கருங. (என்னை) அ-சோதநியிலே அடிமைசெயய வாசைபபடடவெனனை. இபபடி தூகககதையாரு ளிவளெனறு. "இவள வைவானையந் தை நனனுடமபிலே காடடவும வறரூகாதேயிவை" எனறு ஜீய ரருளிசசெயவா. அனறிகே, உமமுடைய தேவாரமோ!, இவ ளைத்துபர பரிகாரமனரே வெனனுமகோள.

கூ - மீ. திருவாயீமொழி—நீராய்

கூ-ம. பாட்டு - ஞாலதது

கநிச. (ஞாலதது டொடரடதது) அ-வது. ஐதிஹயம்பாகக.

க0 - மீ. திருவாயீமொழி—உலகுழண்ட.

எ-ம. பாடடு - அடியேனமேவி

கருரு. (திருவேஙகடததெமபெருமானே) படடா, "நிதநியதநிலே, 'அமுது செயய பணணுமபோது ஸதோதநிரதுனை வினைபபருசெய வது' எனன, எனனஸதோதநிரதனை வினைபபரு செயவது" எனன, "'அடியேன மேவியமாகினறவமுதே', 'பசுசைமாமலை போல் மேனி', எனகிற பாடடுகளபோலே யிருகுமவறறை வினை ணபபருசெயவது" எனறருளிசசெயதா

அ - ம. பாடடு - நோலாதாமுறேன

கருசூ. (நோலாநிதயாதி) "'காகைகவாயிலும கடடுறை கொளவா' எனறுனை டோ" எனறு படடாரருளிச்செயவா.

க0-ம. பாடடு - அகலகிலலேன.

கருஎ. (உறைமாபா) "ஒருநாள படடா, பிளளை அழகியமணவா ளறைய ருகுகுதவயமருளிசு செயகைகாக 'எலலாரும் போஙகோள' எனன, நஞஜீயரு மெழுந்திருநதுபோய, 'நமமை 'இராய' எனறரு ளிசசெயதிலா' எனறு வெறுநதிருகக, அபபோதே 'ஜீயரொருற ரூ' எனறு கேடடருளித தெடியழைதது கூடடவைததுகொணை டிருந்து நவயதனதை யருளிசசெயயாநிறகசசெயதே அபபோதரு ளிசசெயதவாதனதை" எனறு ஜீயாரருளிசசெயவா - "இவவாநம வஸது சேஷமாகில அவன்சேஷியாகில் இவரூபிராட்டி சமபநதநதால செயகிறதெனன" எனறு கேடக, "அதிருகிறபடி கே ளீர, ராவணனுகுமம காகதனுகுமம சமபநதமும மநுஷயனும மொததிருகக, இனி ராவணன சாபதநதாலே நிடடமாடடாதிருப தொனறுணடிறே, அஙகனனறிகே ஜனனிபக்க லபாதநதநில்

கைதொடலுயிருக்க, தலைகொணடு தப்பிஞனிறே, அவள்சன்னிதி யுண்டாகையாலே. அவள்கடக்க விருக்கையாலே ராவணன் தலை யறுப்புண்டான.

எ - ம் பத்து.

க - ம். திருவாய்மொழி—உண்ணிலாவிய.

ப்ரவேஶம்.

கருஅ. பிள்ளைதிருநறையூரறையா "இப்பாட்டுக்களில் பூவாவாத்தமடைய-புலியின்வாயிலே யகப்பட்ட ப்ரஜைதாய்முகத்திலே விழித்துக் கொண்டு புலியின்வாயிலே கிடந்து நோவுபடுமாப்போலேயா யிருக்கிறது" என்று பணிப்பர்.

க-ம். பாட்டு - உண்ணிலாவிய.

கருக. (எண்ணிலாப்பெருமாயனே) எண்ணிறந்தசெயல்களைச் செய்யவற் றுய் நீவேண்டாதானைச் சிறையிட்டு நலியகடவதான ப்ரக்ருதி யை பரிகாரமாகவுடையவனே. அன்றிக்கே, "எண்ணிறந்த மஹாச் சரியமான குணங்களையுடையவனே" என்று பிள்ளான் பணிக் கும்படி.

உ - ம். திருவாய்மொழி—கங்துலும்.

ஈ-ம் பாட்டு - வட்கிலள்.

கசூ0. (வட்கிலளிறையும) இதுக்கு - ஜீயரருளிசசெய்வது - "இவள்முடிந் தாள்" எனறு.

ஙு - ம். பாட்டு - சிந்திக்கும்.

கசூக. (திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும்) "பெருமாளே யென்னும்" என்று ஜீயர். அவனூரில் சம்பந்தந் கொண்டுபோலேகாணு மவனையும் விரும்பிற்று.

எ-ம். பாட்டு - பாலதுன்பங்கள்.

கசூஉ. "ஆஶ்ரிதனை வாழ்விக்கையு மனுஶ்ரிதனை நலிகையுமன்றிக்கே, இப போது விபரீதமாயிற்றே உம்முடைய படியென்கிறாள்" எனறு பிள்ளான்.

கசூங. (என்னுடைக்கோமளக்கொழுந்தே) கலக்கப்பொறுத மார்தவத்தை யுடையவள் பிரியப்பொறுக்குமோ. "தசைமுறுகினால் வைத்தியா கண் முகம்பாராதாப்போலே மகளவஸ்தையைக்கண்டு தளாந்து பெரியபெருமாண் முகம்பாராதே வாத்தைசொல்லுகிறாள்" என் றருளிச்செய்வா.

கசுசு. (கொழுநது) உபகாரம நேடடமானவளவிலே நணாயிலே படாரவிடுவ தே. "பதிஞமையோக சுலபமவயஃ." இபபாடடி லொருதலைகட டின்றிககே யிருககுமிதுகளுகாகருதது - "'பரிஹாரிககு மெல்லைகழிந தாள, நாமிவாகளுச் சொலலுவதென' எனறு தனனிலே நோவு படுகிறாள" எனறு வஙகிபுரதது நமபிபணிகளும.

கூ-ம பாடடு எனறிருமகள

கசுரு. (சோமாடனே.) ரஹஸயதது நிலை நிதது யோகதுதைச் சொல்லு கிறது அவளொருகூணம் பிரியவிருககி லனேறு வெனகளுப பேறுதாழ்கவேணடுவது "பெருமாளுககு விணணபபரு செய யுமவை கேடகைகாக நஞஜீயரை அழைதது நருளிந தாமமுது செயயாநிறகச்செயதே, இததிருவாய்மொழி இயலை கேடடரு ளாநிறக இபபாடடளவிலே வருதவாறே 'எனதிருமகள சோமாரா பனேயெனனு யெனனுடை யாவியே யெனனுமம' எனறியலை சோதது நருளிசசெயய, அதுகைகேடடு கையையுதறி 'ஸ்ரீரஙக நாதா' எனறணையிலே சாயந்தருளினாபடடா" எனறருளிச்செய வா. "அடபோது திருமேனியிலே பிறநத விக்ருதியைகாகண்டு 'இவருககு பகவதப்ராபதது அணிந்தாகிறதோ' என றஞ்சியிரும் தேன" எனறு ஜீய ரருளிசசெயவா.

கo-ம பாடடு - முடிவிவள்

கசுசு. (மூவுலகிதயாதி) "மூவுலகாளியே, கடிகமழகொனைறைச் சடையனே, நானமுகக கடவுளேயெனனும - வடிவுடை வாணுராகருத தலைவ னேயெனனும" எனறு திருமாலையானடடான வையதிகரணயமாக கி நிரவஹிககும. எனனுமென்னுமது - எனனுமவனுய. எமபெரு மானா கேடடருளி, சாமானுதிக ரணயததாலே யருளிசசெய தருளினா-தனாலோக்யதது கருகும கடவனை விநதிரனுகுமநா யாமியாய நினறு அவனுடைய வதிகாரதனை நிரவஹிகிறவனே யெனனும, டாரிமளததை யுடைததான கொனைறையை ஜடையிலே யுடைய ருததிரனுக் கநதாயாமியாயநினறு அவனுடைய பததனை நிரவஹிக்கிறவனே யென்னும, அவாகளோ டிவவருருளளாரோடு வாசியற வெல்லாருகுகும நிரவாஹகனுயிருகிற சதுரமுகனுகிற தே வதைக நநதாயாமியானவனே யெனனும. (வடிவுடையித யாதி) பகவதனுபவத்தாலவந்த ஹராஷம்வடிவிலே தோறறுமபடி யிருகிற நிதயசூரிகளுககு நாதனுனவனே யெனனும. வடிவுடை வாணுரா தலைவனே எனறததோடு மூவுலகாளியே எனறததோ டு, கடிகமழகொனைறைச சடையனே எனறததோடு, நானமுகக கடவுளே எனறததோடு வாசியறறிருகிறதாயிற றிவாககு மயற வற மதிநலம் பெறுகையாலே. விஶேஷணமசததில் பரியவசிககு

மவரல்லோ. சாவ நிவாஹகநென் றுணாந்திருக்கு மவராயிற்று இவா.

கசுஎ. (அடியடையாதாளிதயாதி) "ஜீவிப்பானாப் போலேயிருந்து, கடிக முடிந்து கொடுநின்றுள்" என்று நிவஹிப்பாருமுண்டு; "அப்போது மேல் ப்ரபந்தம் நடவாது. ஆகையாலே, திருவடிகளை கிட்டாதாைப்போலேயிருந்து கரமதிலே கிட்டிக்கொண்டு நின்றுள்" என்று அருளிச்செய்யும்படி. இதுதான் - மாநசாநுபவத்திலே யொருவைசதயதைதச் சொனனபடி.

கக-ம். பாட்டு - முகில்வண்ணன்

கசுஅ. (முகிலித்யாதி) "பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலே - திருவாய்மொழியாயிரமுஞ் சொல்லிற்று; 'திருமோகூாக் கோத்தபத்து' 'திருவேங்கடதுக் கிவைபதது' என்று பிரித்துக்கொடுத்தவித்தனை; பெருமாள் திருப்பலகையி லமுதுபடியிலே மற்றைத் திருப்பதிகள் நாயன்மாருக்கு மளந்து கொடுக்குமாப்போலே" என்று பிள்ளை யருளிச்செய்வா.

ங - ம். திருவாய்மொழி—வெள்ளச்சுரிசங்து.

ப்ரவேசம்.

கசுக. "நீங்கள் சொல்லுகிறவற்றுள் ப்ரயோஜன முண்டாகமாட்டாது, நாதவன் பக்கலிலே யபஹருத சித்தையாநேன், ஆனபின்பு நானே போகே ணுகாமே நீங்களென்னே டுடன்பட்டு அங்கே கொடுபோய்ச் சோக்கப்பாருங்கோள்" என்று தனக்குப்பிறந்த துணிவை யவாகளுக்கு அறிவித்துச் சொல்லுகிறதாயிருக்கிறது. அங்கநன்றிக்கே பிள்ளான் பணிகசும்படி - "(முகில்வண்ணநடியே - இவளணுகியடைநதனள' எனறதாகையாலே) ஸமாத்வாத ஸுதத்ராஹம்' என்கிறபடியே பெரியபெருமாளோடே சிரகால முன்மஸ்தகரசுமான சம்ஸுலேஷம்ப்ரவ்ருததமாய, பிரிநது கூடா விடிலிரண்டுதலைக்கு மழிவு வருமளவாச்சுதாய்; இனி யெல்லாவளவிலு மொரு நீராகக கலக்கிறது தாமியிரண்டும் கூடியிறே, ஆகையாலே பிரியாவிடில் தாமிலோப பாயந்தமாகப்புக; இவ்வளவில், நாயகனை விவனிரண்டுதலையும் ஜீவிகபபாாப்பா னெருவனுகையாலே பிரிவைப்ர சங்கிகக, இவளும் விஸுலேஷத்தில் வாசனையில்லாதா ளொருததியாகையாலே, 'கலவியிலே யொருவகையோ' என்று கொண்டு இவளு மனுமதிபண்ண அவனுமவ்வேட்டை நிமித்தமாகப் புறபபட, இவளும திருவணுக்கன் திருவாசலி லளவு மொருப்படுததிமீள; எல்லா வளவிலும் பிரிவுதன் காரியம் செய்தன்றி நில்லாதிறே; அனந்தர மிவள் நோவுபடடப்

புக, இதனைக்கணட தோழிமாரும தாயமாரும் 'உனகுகோடுகிற தென' எனறு கேடக, 'ஸ்ரீ ஜநகராஜனை திருமகள காடடிலே கூடபபோய அவரிருநதவிடம நினறவிட மூலாவின விடநதோ ரும கூடவிருந தனுபவிதததாபபோலே, நானு மவரிருநதவிடத தேபோய புகலலது நிலலென' எனன, 'உனகுகிது தலைமைக குப போராது நீ சொலலுகிறவை வாதததையனறு' எனன அவ ாகளை 'நீஙகள நிரோதிகுகிறததால பெறறதென, நான போகை தவிறென, நீஙகளே எனனைக கொடுபோய விடுஙகோள்' எனன, அவாகள 'அதுககு நாங்கள வழிபபடடோம' எனன, ஆகில நானே யாகிலும போகதவிரோ தெனகிறாள" எனறு

க - ம் பாடடு - வெளளைசசுரிசஙகு

களo (நெருசினூடே) நருஜீயா கோயிலுக கெழுநதருளாகிறக, வழியிலே பிளளானைகணடு "ாபவரஞுககு ஸவரூப வயாபதியேயோ, விகரஹ வயாபதியுமுளனடோ" எனறு கேடக, "பாஷயகாரா தோறறச செயதுகொணடு போநததுஸவரூப வ்யாபதியாயிருக கும, ஆகிலும எம்பாரொருநாள 'உபாஸகானுகரஹாரதமாக வா ரிதருடைய நெருசிலே விகரஹததோடே வயாபிததிருகுமி' எனறருளிசசெயயக கேடடேன எனறு பணிததான.

உ-ம பாடடு - நானம

களக. (நானகருஙகுழல) ஒருதமிழனை "நானமெனறு - குழலுககு விஸே ஷணை மாகையாலே, நாவிபோனறருழல" எனறான. அததால நிஷகிறதும - பரிமளததை.

சு - ம். திருவாய்மொழி—ஆழியெழ.

ப்ரவேசம்

களஉ. (தேவகுமாரரூபம) அதுகிடகக, இவனையே நீதான "காடேறப போக" எனகிறது. "இவாககு மவவளவேயோ" எனறு சிறியாத தான கேடக, "'கணணெசசிலாம' எனறு தரம போராதானை யொபபாகச சொல்லி முடிகரிபூசுகிறனை" எனறார.

க-ம் பாடடு - ஆழியெழ

களங. "கீழே 'கணணபிரானுக கெனபெணணை தோறறேன' எனறு கொ ணடு-இதததலையில தோலவிக கெதிரதலையானவத தலையில விஜ யஙகளை யனுசநதிகுகிறா" எனறு பிளளை திருநறையூரநமபி யா பணிகுமபடி.

களச. "மஹாமதி: எனறது-மதிகேட டெனகிறபடியோ" எனறார. பிளளை தாமபெருமாள யெழுநதருளுமபோது "எஙகேனுமொரு சலனம

பிறக்கில் நம்ப்ராணனை விடுமத்தனை" என்று சொட்டையை யுரி விப பிடிதத்துக்கொண்டு சேவிப்பராம். நம்மூதலிக ளத்தைக்கூ"டு இவனை "மஹாமதிகள்" என்றழைப்பாகள்.

ச-ம். பாட்டு - நாளுமெழு.

களடு. (அப்பனூளியெழு) உள்ளி-சபதம எழுவெனறது-தோற்றவென்றபடி. அனறியே "இவற்றை உறிஞ்சுகிற போதை தவனிகாண்' என்றம்மாள்பணிக்கும்படி" என்றருளிச்செயவா.

ரு-ம். திருவாயிமொழி—கற்பார்.

களசு. "பட்டா ராமாவதாரத்திலே போரபக்ஷி பதித்திருபபா" என்று அவ ரருளிச்செயயுமது கேட்கைக்காக சிறியாத்தா னெருநாள் "பெரு மாளுக் கெல்லாநன்மைக ளுண்டாகிலும், கழுததிலே யோலை கட்டி 'தாதுபோ' என்னபோன க்ருஷணன் நீமையிலலையே" என்ன "அதங்கனல்லகாண், கழுததிலே யோலைகடடி 'தாதுபோ' யென்பாரில்லாமை தவிாந்தா ரத்தனைகாண்" என்றருளிச்செய் தா.

சு-ம். திருவாயிமொழி—பாமரு.

க0-ம். பாட்டு - ஏற்றரும்.

களள. (சுற்றியல் கஞ்சனைக்கொன்று) மஞ்சததிலே நிற்கிற கம்சனை முகம கிழ்ப்பட விழவிட்டுக் கொன்று பொகட்டாளுயிற்று. இயல்வு-ஸ்வபாவம். "ராஜத்ரோஹிகளைக் கொல்லும்போது ராஜசின்னங் களை வாங்கி கொல்லுவாளைப்போலேகாண்" என்று அம்மாள்.

எ-ம். திருவாயிமொழி—ஏழையர்.

சு - ம். பாட்டு - உய்விடம்.

களஅ. (உய்விடமித்யாதி) "அபலைகளை நலியுமாப்போலே அசுராராக்ஷசாக ளுக்கும் நிரேஹத்தை விளைத்து பாதகமாகா நின்றது" எனறு ருதமிழ நிடடுவைத்தா னென்றதத்தை ஜீயாகேட்டருளி, "இப் பொருளழகிது, ஆனாலும், அபக்ஷதாமம் - அசுராராக்ஷசாகளுக் கும் பாதகமாகா நின்றதென் றிப்போதிது சொல்லுகை தேட்ட மனறிறே, ஆனபின்பு அது வேண்டா" என்றருளிசசெய்தாராம்.

அ- ம். திருவாயிமொழி—மாயா.

உ - ம் பாட்டு - அங்கண்மலர்.

களக. (அங்கண் மலரித்யாதி) "கீழிற்றிருவாய்மொழியில் 'விளகினற பூந் தண்டுழாய் விளைநாறவந்து' என்று சொனனதத்தை ஸமரிக்கி றா" என்று பிள்ளான்பணிக்கும்.

சு-ம். பாட்டு - களளவிழ்

கஅ0. (களளவிழதுயாதி) "கீழிறறிருவாயமொழியிலே - 'சூழவுருநாமனை நாணமலாபோலவருது தோனறும' எனறநதை ஸமரிகஙிறா" எனறு பிளளானபணிகளூம.

எ-ம. பாடடு - துயரஙகள

கஅக (சுடாநீனை முடியாய) "முறறவிம மூவுலகும விரிநிஹனறு சுடாமுடிக கே யொறறுமைகொணடது' எனறது பினனுடடுகிறது" எனறு பிளளானை.

கூ - ம் நிருவாய்மொழி—என்னைத்தம்

க - ம பாடடு - என்னைபருரு

கஅஉ. (எனைசெலுலி நிறபனறை) "கருஷணனுவை பாயநம வயாஸம விநதி நாராயணம பரபும, கோஹறயநய புனைடரீகாகஷாந மஹாபாரத கருத்பவேத" எனறுபடோலே யிருகஙிறதாயிறறு. இதுகரு ஆள வநதா ரருளிசசெயயுமபடி - "சாவேஷவரன செயயபபுகஹா வரி யது மொனறுனைடோ" எனறும. அஙக னைறிகே, எமபெரு மானா, "இவா தாம் சொனனாராகிலு மொருபடி போகச சொல லிந தலைகஹடடுவா, அவனும தானே சொனனாராகில நிரவநதிய மாகத தலைகஹடடும, சிறு பாரஷை யெழுதநிடபபுகஹால தானை யேதேனு மொருபடியிடடுந தலைகஹடடும, பிநாவாதலு பாதயா யனுத லிடபபுகஹாலதானே யெழுதநாயிருகனும, அஙகனைறிக கே, இவனகையைப பிடிதநதிடுவிகஹப புகஹவாறே, இவனேரிடத நேயிழுகஹ அவனேரிடதநே யிழுகஹ சூதறிகொடடியாய ரூப மழிநது சிதறிபபோம, அபபடியே, எனனை யுபகரணமாகஹகொ னைடு கவிபாடா நிறகசசெயதேயும எனனுல வரும தோஷம தன பகஹல ஸபரிசியாதபடி பாடுவிநதா னெனஹிறா" எனறு.

சு-ம பாடடு - அபபனை

கஅங. (எனனுகியே) எனபகஹவிலேதானுய. இவவிடதநுக கெமபாரருளிச செயயுமபடி - "தானபாடினுனுகில நிரவநதியமாயது நலைகஹட டுமெ, நானபாடினே னுகிலுமெ வருநதி யொருபடி நலைகஹடடுமெ, எனனை யுபகரணமாகஹகொனைடு கவிபாடாநிறகசு செயதேயு மெனனுடனை ஸபரிசததால வநததோஷம தடடாதபடி கவி பாடித தலைகஹடடினுன" எனறு.

சூ-ம பாடடு - நிறதத்துகரு

கஅசு. (தனனையுறபபலவிம கவிசொனன) எனறதுகரு ஜீயாரருளிசசெயயும படி-"'யதோவாசோநிவாதநதே'எனறு வேதஙகளமீனட விஷ

யத்தை மறுபாடுருவச்சொன்ன" எனறு. அன்றிக்கே, பிள்ளான் டணிக்கும்படி - "சாவேஸ்வராஜூக்குச் சாலவுற்றதென்கிறா" என்று.

க0-ம். திருவாய்மொழி—இன்பம்

ச-ம். பாட்டு - வாய்க்குங்கொல்.

கஅரு. (மனததீங்குநினைக்கப்பெற) அங்குப்போ யனுட்விக்கவேண்டா, இங கேயிருந்து நெஞ்சாலே அங்குததை பரிமாற்றங்களை அனுசந்திக் கப் பெறவமையும். முறகாலத்திலே இடையாற்றுகுழி நம்பி யெனபா ரொருவருணடு, அவர் திருநாட்கள் தோரும் பெருமாளை வந்து சேவிததுப்போலுல், மறிததுத் திருநாள் வருந்தின யுமது தனனையே போதுபோக்காக ஸ்மரிததுகொண் டிருப்பாராயிற் று, ஒருநாளொரு திருநாளில் வருத்தாத மனுசந்தியாநிறகச் செய்தே, "அழுதுசெயகைக்குப் போதுவைகிற்று" என்றாக ளாய், "ஆகில்வருகிற திருநாளணித்தாகிறது" எனறாம். அவா நூறுவயஸை புகுகையாலே பலஹானிபிறநது திருமூளைத் திரு நாளில் பெருமாள் புறப்பட்டருளுகைக் குதவவந்து புகுரப்பெற நிலா, பெருமாளும் தெடியருளிககாணுமை, "நம்மிடையாற்றுக் குடியான்வநதிலன், நநகண்ணுலமல்லவோ!" என்று திருவுளள மாளுராம். அவா தாமாராந் திருநாளிலே சேவித்திருக்கச்செய் தே, "நாமுனக்குச் செய்யவேண்டுவதென்?"என்று கேட்டருள, "தேவரீர தந்தருளின சரீரததைக்கொண்டுபோரக் காரியநகொ ன்டேன, இனி போக்குவரததுக்கு யோக்யமாகாதபடி போர ஜறித்தது" என்ன, "வாராய்மெயயே யினைத்தாயாகி லிங்கனே யிரு" என்றருளிச்செய்தா ; பெருமாள் நடுவிற் திருவாசலுக் கவ்வருகே யெழுநதருளுங்காட்டில் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளி னா.

அ-ம். பாட்டு - அன்றிமற்றிருன்று.

கஅசு. (ஆனையின்நெஞசிடர் தீரத்தபிரான்) இதுக்கு பட்டரருளிச்செய்யும் படி - "ராஜபுதிரனைச் சிறையிலே யிட்டுவைத்தால், கைக்கூட் டனுக்கும் பாலுஞ்சோறு மிடுவாளைப்போலேகான்" என்றும்.

க0-ம். பாட்டு - சிந்தை.

கஅள. இதுதா னொருக்திமாத்ரமாய் உம்முடைய நெஞ்சுபரமபதத்தை விரு ம்பினலோவென்ன, "அத்தை, எனனினைவுகளு வாய்த்தலையிலே யிருகிற சாவேஸ்வரனைக கேட்டுகொள்வது" என்றிங்கனே யருளிசசெயவா ஜீயா. அனறிக்கே, பிள்ளான, நீா "திருவாறன விளையே ப்ராப்யம்" எனறிருக்கிறீா, ஈஸ்வரன ஸ்வதநதரனை

ரே, அவன பரமபதநாதந நரிலோவெனன, "அவன சாவக கியநனரே, அறியாரே, வெனகிரா" எனறு, "புருஷாராதநப பரதநனரே, புருஷனாநதிநதநதை யனரே கொடுபபது".

கக-ம. பாடடு - தீரநதனுககு

கஅஅ. (நலகியுனைபபர்தநதேவியருககு) ஓடமேறறிய கூலிகொளளுமு தசை யாகிறது - பகவதவிஷயநதில கையிங்காயம பணணுமபொது யெடுதது கைகீடடுகையிறே. சரமஸலோகம ரகூஷிதது கொணட வளவுபோலே யிருகசுமளவுகளிலே யெனறபடி.(அதாவது-உடை யவா, திருககோடடியூா நமபிதமகதுயாந ரஹஸயமாக உப தேசிதத சரமஸலோகநதை தெருகாழவா திருமூனபே யெடு தது கைகீடடினவாகளுககு, அவாகள விஷயநதிலே யுகபபிலே அருளிசசெயதாரிறே, அதனைச சொலலுகிறது)

அ - ம ப த து.

நு - ம். திருவாய்மொழி—அங்தமிங்தம்.

கக-ம பாடடு - உரையா

கஅசு. (தவிரவருள நீணமுடியானை) இதுபோமபடிக கூடாவருளும ஸவ பாவனன உபயவிபூதிநாதனை "இவா பயம்போமபடி 'உம முடைய வடிவழகை செயகிறேறும' எனறு, ஸரீரகமபனம பண ணினனபோலேகாண" எனறம மஙகியமமாள

நு - ம். திருவாய்மொழி—மாயக்கூத்தா

உ-ம பாடடு - காணவாராய

கசo. (நனனுடு) அனநதகலேஸபாஜன மாகையாலே விபரீதலகஷணையா தல, விஷயாணுபவததாலே களிதது வாததிகளும தெச-மெனனு தல். பிளளான, "எமபெருமானபபெற றனபவிகளும நாடுகாண" எனனுமாம, "இலலையாகில கூடபபிடாதகளோ" எனறு.

நு-ம. பாடடு - சொலலமாடடேன.

கசக. (அலலலிதயாதி) "உனனைகாடடாதே யருமைபபடுதத பாாததா யாகில, நாடடா 'தணணித' எனகிற வருநானமவருவ தோ ருடாயமேதோ" எனறருளிசசெயவா படடா, இபபோது மறறு பிழைகலா மெனனுமததாலே "திருவடிகளென ஹருதயததி லே பரகாசியாநிறக, துகாதமகமா மருநானமவருகைக கூடாய மூனடோ" எனனுமமமாள.

கக-ம். பாட்டு - எங்கேகாண்கேன்.

ககூஉ (அந்தண்குரு கூசசடகோபன) "உபதிஷடந்து மாம்ஸாவேவ்யா தயஃ' என்கிறபடியே, இவ்வாறருமைக கெல்லாமாடலை கொடுதத வாழவா" என்ருளவந்தா நிவாஹம்.

கூ-ம் திருவாய்மொழி—எல்லியும்.

கக-ம். பாட்டு - சோலை.

ககூங. (பாலோடமுதின்னவாயிரம) பாலோடமுதன்ன-இபடதென்னுதல். வாச்ய வாசகங்களுடைய சோத்தியிருக்கிறபடி. பாலென்கிறது-சோலைதிருக் கடிததானததுறை திருமாலை; அழுதென்கிறது-சடகோடன் சொல்லென்கிற வாசகததை. இது-ஆளவந்தா நிவாஹம்.

எ - ம். திருவாய்மொழி—இருத்தும்.

கூ-ம். பாட்டு - அருள்தான்.

ககூச. (இதுவல்லாலித்யாதி) இதுக்கு திருமாலையாண்டான் பணிக்கும்படி-"நாட்டாரை ஸ்வாயங்களில தலையாகச் சொல்லுவது - த்னை லோக்கியை ஸ்வாயத்தையிறே; அதுவு மெனக்கொரு சரக்கல்ல வென்கிறா" என்று. எம்பெருமாரு ரருளிச்செய்யும்படி - "என்னுடைய ஹருதயததிலே புகுந்தெழுந்தருளியிருக்கிற விருப்பொழிய வீற்றிருந் தேழுலகுதனிக்கோல் செல்லவிருக்கு மிருப்பையும் தனக்கை ஸ்வாயமாக நினைததிருக்குமோ வென்று பாரத்தால், அதுவுமொரு சரக்காக நினைத்திருககிறிலன்" என்று.

கூ-ம். மாட்டு - வயிற்றிற்கொண்டு.

ககூந. (மதியாலே) "இவன்படியை யறிந்துகொண்டே நென்கிறா" என்னுமம்மாள். அன்றிக்கே, "மதிஃ - அநுமதிஃ" என்ருக்கி, "அநுமதி மாத்ரத்தாலே" என்பா பட்டா. அதாவது-அவன்புகுகிற யிடதில் விலக்கிற்றில நென்கை.

அ - ம். திருவாய்மொழி—கண்கள்சிவந்து.

ப்ரவேஸம்.

ககசு. இத்திருவாய்மொழியில் முதலிரண்டனை பாட்டாலே-தன்னை யனுபவிப்பித்து அனந்தரம் ஆதமஸ்வரூபத்தைக் காட்டிக்கொடுத்தானுயிருக்கும். அதுகடியென் நெனனில்; "வஸ்துதான ஸவாஸ்ரயமாயல்லதிராமையாலே ஆஸ்ரயமான தன்னைக்காட்டி பின்னை ஸ்வரூபதததைக் காட்டிக்கொடுக்கிறான்" என்பாருமுண்டு. அன

றிகமே, "'ஸவரூப மிருககும்படியைகளாடழிதத்ர வாருமெனறு விசையாரா' எனறு தனனை முறபடக காடழிகளகொடுகதிருனை" என பாருழுனைடு "இரணடனைபபாடடாலும - இருதத்மம வியதிற கலைவி பினனுடடுகிறது" எனபாரு முனைடு.

ஞ-ம பாடடு - நினைற

ககஎ. "கீழபகவத பரகாரமாக வாதமாவ ஜடுதிகளபபடடது, இதுகளு மேல 'எமபெமமாறைடு' எனகிற பாடடளவும கேவலாதம ஸவ ரூடதத்தைச சொலலுகிறது" எனறெமபா ரருளிசசெயயுமபடி ஆணடான, "பரகாரமான வேஷத்திலே சொலலுகிறது" என னும.

அ - ம. பாடடு - எயத்தா

ககஅ. (நலலுறைபபு) நலலவாயபபு அலலாதபோது செயததெலலாம வயாதத்ம ஆனடானபணிகளுமபடி - "'நினறவொனனை யுணாந தேனுகளு' எனனும் பாடடுதத்துடனுகி, நிஷகருஷடாதமானு சுதா னமாதரமே யனறிகளே பகவதசேஷத்தவ பாயந்தமாக வனுசந்திக கிறது, இபபாடடில - 'எமபெமமாறை டொதத்தை சென்றநுகுள ளநுகூடக கூடிறறுகில' எனகிறவந்திம ஸமருத்தியும எமபெரு மானை தனகளு போஷகமாக விவவாதம வஸதுவை நினைத்திருகளு மாபபோலே இவனுமவறைடொதது அவன நினைவோடொதது அதத்னசையிலே போஷத்தவானு சுதானம கூடுமாகில நலலவாயப பு" எனறு

கூ - ம். திருவாய்மொழி—நாணிக்கமலை.

ஈ - ம பாடடு - புகழும

ககஙக. (எநுகுமதிகழுமிதயாதி) "'கையுமாயுதமுமாய டொருத்தமிருதபடி யென' எனறு சதத்துருகளை புகழுமபடியைச சொலலுகிறது" என றெமபெருமானா அருளிசசெயயுமபடி

க0-ம். திருவாய்மொழி—நெடுமாற்கடிமை.

ஈ - ம பாடடு - உறுமோ

உ00. (சிறுமாமனிசராய) வடிவுசிறுதது பரபாவம கனதத்திருகுமவாகள. "சிறுமைபெருமையாகிற விருதத்தாம தவயத்துகளு யேகதாமியி ல சமாவேஷநுகூடினபடி யெநுகனே" எனறுபடடாபாலயத்திலே ஆழவாணைகடேட, "நமமோடொகள 'அன்னபாணுதிகள தாரகம' எனனலாய பகவதவிஷயத்திலவகாஹனம பாத்தால 'நிதயசூரி களோ டொபபாகள' எனனலாயிருகிற ஆணடான, அருளாளப பெருமாள, 'ஸ்ரீகோவிந்தபபெருமாள, இவாகளகாள் சிறுமாமனி சராகிறாகள" எனறு பணித்தான.

கக-ம். பாட்டு - நலலகோட்பாடு.

உ0க. (கொண்டவித்யாதி) திருவனந்தபுரததுகசுச் சாத்தாக போகாநிற் கச்செய்தே, திருக்கோட்டியூரிலே செல்வநம்பிதிருமாளிகையிலே போய புக்காகளாய்நம்பி தாம் அசந்நிஹிதராயிருக்க, நங்கையாா, நூறுவிததுக் கோட்டைக்கிடகக அவற்றைக் குத்தி ஸ்ரீவைஷ ணவாகளை யழுதுசெயயபபண்ணிவிட, பிறறைநாள் நம்பிவந்து "அவைசெய்ததென்"எனன, "பரமபதத்திலே விளைவதாக விதி னேன்" என்ருளாம். "தொண்டனூராநம்பி, எச்சான்"என்று சில மஹாபுருஷாக ளுண்டிரே, பாகவதசேஷத்வமெயா த்தையாய் போந்தவாகள், அவாகள்படியேயாகப் பெறுவாகள்.

கூ-ம். பத்து.

க-ம். திருவாயீமொழி—கொண்டபெண்டிர்.

அ-ம். பாட்டு - வாழ்தல்கண்டீர்.

உ0உ. (மாயவனித்யாதி) "இந்தமாயவநடிபரவுகை, சூதுசதுரங்கத்தோபாதி கால கேஷபமாக்குகிற புண்மையில்லாதவாகள்" என்றுபட்டா.

உ-ம். திருவாயீமொழி—பண்டைநாள்.

க-ம். பாட்டு - பண்டைநாள்.

உ0ங. (நின்கோயில்சீய்த்து) திருக்கண்ண மங்கையாண்டான், அங்கே யொரு திருமகிழடியிலே யிருந்து, சருகைதிருவலகிடாநிற்க, கூட வாசிதது நாஸதிகனையிருப்பாளொருவன், "பகவாஜுபாயம், நாம னங்ய ப்ரயோஜநா, இப்போதிந்த க்லேஶததுக்குப் பலமென்" என்ன! திருவலகிட்டவிடதததையும், இடாதவிடத்தையுங்காட்டி, "இவ்விடமும மவ்விடமும மிருந்தபடி கண்டாய்க்கு 'ஒருபலமில்லை' என்று தோற்றியிருந்ததோ" என்ருன்.

ச-ம். பாட்டு - புளிங்குடிகிடந்து.

உ0ச. (நீகாணவாராயே) எந்நெதிரே யுன்னழகுகாண வரவேணும். பிள்ளை யழகிய மணவாள வறையனைப் பெருமா ளொருநாளருளப்பா டிட்டு, "நாமிங்கனே நடக்கிறேரும், நீயிதுக்கிடாக ஆடிக்காண்" என்ன! "தம்பிரானே, என்னுலன்னடைக்கிடாக வாடப்போமோ, (கானகம்படியுலாவி யுலாவியிதயாதி) தேவருடைய குழலோசை யைக் கேட்டவாறே, பாடல்தவிாந்தாகள், தேவருடைய ஸ்வா வாபீகமான நடைக்குத் தங்களுடைய ஸிக்ஷாபலத்தா லுண்டான ஆடல் தவிர்ந்தாகள்; குருக்குக்கைகொடு சூழ்துழாவி அடியேன் தேவர்திருமுன்னே ஆடவல்லேனே" என்ருராம்.

கூ - ம். பாட்டு - வீறறிடங்கொண்டு

உ0ரு. (இதனுளுமிருந்திடாய) "சாயந்தருளின வழகுபெரிய பெருமாள பக கலிலே காணலாம், நினறருளினவழகு, நமபெருமாள பகலி லே காணலாம, இருபபிலுனடானவழகு, பெரியபிராடடியா பகலிலே காணலாம" எனறு படடரருளிசசெயவா

ங - ம். திருவாய்மொழி—ஓராயிரம்.
பீரவேஶம்.

உ0சூ. பரணவாதததும், நமஶூபதாததும், வயாபகதவமும, அவயாப கதவமும், அலலாதவயாபக மநதிரஙகளிலு முனடு, அதில தாமா தரிததருளிறறு திருவஷடாகூரமெனறு மிடதுதை ஓராயிரத தாலே யருளிசசெயகிறரா. இது நடுவில் திருவீதிபபிளளை யருளிச செயயுமபடி.

ஙூ - ம பாட்டு - தொழுது

உ0எ. இபபடி சுலபனை உனதிருவடிகளிலே கிடடிபபெறறுலும, ஆரய னைதில ஆபிமுகயததிலே சநதுஷடனை முன ஶீலவதததையை யனுசநதிதது, ஒரு பரவருததிபணண கூடமனுகிறிலே னெனகி ரூர அனறிக்கே, "இஙகனே யொருமூனறுபாட்டித தம்முடைய வயோகயததையைச சொலலுகிறரா" எனபாருமுண்டு, அதில்லை யிறே கணகள சிவநதுகுப பினபிவாககு "இததலையாலே யொனறை யாததிததுப பெருகை மிகையாமபடியா யிருகிற வனுடைய வுபாயபாவததைதச சொலலுகிறரா" என்பாருமுனும. "இவை யெலலாமலல, அவன சனனதியில காரமததில பரிமாற வொணணுதபடி யழிககு மவனுடைய ஶீலகுணததைதச சொலலு கிறது" எனறு நமமுடையவாகள நிரவஹிககுமபடி.

ச - ம். திருவாய்மொழி—மையார்.
ஙூ-ம். பாடடு - அழைகின்ற.

உ0அ. (நண்ணுதொழியேன) அவனைக கிட்டாதொழியில் நானதரியேன. இது ஆயததான நிரவாஹம.

சூ - ம பாட்டு - கருத்தேயுனனை

உ0கூ. (தேவாகட்கெல்லாம்விருததா) "இனியவவருகில்லை" எனனுமபடி யுயாநதவாகளுககு மவ்வருகானவனே. தலைமகனையும தலைமகளை யும் "கிழவனும கிழததியும" எனறு தமிழாசொலலக கடவாக ளிறே.

ரு - ம். திருவாய்மொழி—இன்னுயிர்.

ஈ - ம். பாட்டு - அவன்கையதே.

உக0. (தவஞ்செய்திலா) உயினை யிஷகேவைத் துஷகளுக்குபகரிக்க பாக்யம் பண்ணிறறிலேன். "அவனேப்போலே பிரிவுக்குச் சிஷயாத படி பாக்யத்தைப் பணணப்பெறறலேன" என்று பிள்ளான் பணிக்கும்.

க0 - ம். பாட்டு - எழுநணணி.

உகக. (தழைநல்லவிதயாதி)ஈஷவர விஷயநிஸஷாத்தமாகவேணுமென்கிறள். "தான்தாம் முடியநினேப்பா (நாடுவாழ்க) எனபானைப்போலே சொல்லுகிறள்" என்று ஆளவந்தா நிவாஹம்; "நான்பட்டபாடு நாடுபடாதொழியவேணும்" எனறு எமபெருமானா; "நான் முடிய எனனாதகண்டு நோவுபடாதே லோகமடங்கப் பிழைக்குமா காதே!" என்று பட்டா.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—உருதமால்.

உ-ம். பாட்டு - நினேதொரும்.

உகஉ. (ஆட்சேய்யும்நீமை) "(நானுனக்கு ஆட்சேய்யும்நீமை) என்பானென், 'நீயெனக்காட்சேய்யும் நீமை' என்னுமல்?" என்ன; "இச்சொலலவையு மிழப்பரோ பாவியா!" என்றெம்பா.

கூ-ம். பாட்டு - என்கண்ணன்.

உகங. (புன்கண்மை) பேகணிபடு. பொல்லாநோக்கை யுடைத்தாயென்கை. "மீளவுயிர்ப்பெய்து" என்றுரைத்தது நிவஹிப்பது. "'இதுதான் ஷப்தத்தோடே சோந்திருக்கிறதில்லை, இந்தஷருதமான அாதத்தோடே ஷப்தத்தையுஞ் சேர வசிப்பிக்கும்படி யெங்கனே?" என்று விசாரியா நிற்கச்செயதே, 'கோதான விதுதிரியவும் புன்கண்மையெய்தும்போது மீளவு முயிர்பெய்ததாக வேணுமிறே, அாத்தஸ்வபாவத்தாலே தன்னடையே வரும்' என்று நான் சொன்னேன், ஜீயா போரப்ரீதரா யருளினா" என்றருளிச்செய்வா.

கூ - ம். பாட்டு - ஆருயிர்.

உகச. (ஆருயிர்பட்டதென துயிர்பட்டது?) நான் பட்டபாட்டை நித்யசூரிகளிலேதான் பட்டாருண்டோ?. பகவத்குணஙகளுக்கு அஷமியாயிருக்கிற சம்சாரத்திலே நான் பட்டபாட்டை நித்யவிஷூதியிலேயுள்ளவாகள்தான் பட்டாராகளோ வென்கிறர். "இங்கு எனதுயிர்பட்டது அங்கு ஆருயிர்பட்டது?" என் றெம்பெருமானர். "எல்லாரும் குணானுபவமாகிற் பண்ணுகிறது இவாக் கிவ்வாசி கூடினபடியென்" எனறு நான்கேட்க, "ந வோடையான ஸ்ரீக்கு பாத்தாவினுடைய கரஸ்பரிஷம் பட்டவாறே வேர்ப்பது விடுவ

தாமாபபோலே, இவரணுபவதத்திறபுதிய ராகையாலே வருகிறது காணும” எனறு ஜீயா அருளிசசெயதார.

அ - ம். திருவாய்மொழி—அறுக்தும்வினை.

ப்ரவேஶம்.

உகநி. பெரியமுதலியார, பராபய சிதத்தியில தவளையாலே எபபோது மித திருவாயமொழியை யணுசரதியா நிறபா, ஆகையாலே, யிதனை “பெரிய முதலியார திருவாயமொழி” எனறு யதநுச சொலலு வது. அதவா, ‘விடட நூதாகள தாழநதாகளெனறு தாமே யவனை வாதத்திகிறதே ஸ்தாபிதபோக வொருபபடுகிறார” என பாருமுனரு.

அ-ம பாட்டு - அருளாது

உகசு (தெனதிருணுவாயெனதேவே - தெருளேதரு) எனறு கரியை, அனறிகே, “மருளே யினறியுனனை எனறெநசநத திருநதும தெருளே தருதென திருநாவா யெனதேவே - அருளாதொழிவாய, அருளசெயதடியேனைப பொருளாகதி யுனபொனனடிக கீழப புகவைபபாய, திருவுளளமானபடிசெய” எனறும பிளளான பணிகுமம.

கூ - ம். திருவாய்மொழி—மல்லிகை.

ப்ரவேஶம்.

உகள. “பராப்ய வஸதுவை பெறுமபடியை மநோரதிதநா கீழிற்றிருவாய மொழியிலே, மநோரத சமநநதரமபெறக காருணயமாலே, திரு வாயபபாடியி லுளளார கருவநணனைபபிரிநது ஒருராதிரி படட வயசனதத்தை இவ ரொருதத்தரும படுகிறார” எனறுளவநதா ரருளிசசெயயுமபடி. அதத்தை எமபெருமானார கேடடருளி, “முனபே ஆறறுமையாலே தறபறறிருகிறவ ராகையாலே அதத்தினயாடலை கொடுகைகக வேணடு மாஶரயம போராது ஆனபினபு அவனைப பிரிநதொரு சநதையிறப படடறுவைப படுகிறார” எனறருளிசசெயவா.

கo - ம். திருவாய்மொழி—மாலைநண்ணி

நட-ம. பாட்டு - தொணடா.

உகஅ. (திருக்கண்ணபுரத்தணடவாண ஈமரா பெருமானையே) “பரதி மாஸ் வடர புதாநாம” இதுக காளவநதா ரருளிசசெயயும்படி - “அம மேடடிலு மேறிப பாயாதினறுல தேசிகருகுசு சொலலவேணு மோ” எனறு.

க0-ம். பத்து.

உ-ம். திருவாய்மொழி—கெடுமிடர்.

ப்ரவேஶம்.

உகக. "'ஒரு நற்சூற்றம்' என்கிற திருமொழியிலே டல திருப்பதிகளையு மருளிச்செய்த விதுக்குக் கருத்தென்" என்று ஜீயாபட்டனைக கேட்க, "பிறந்தகத்தில் நின்றும் புக்ககதது கபோம் பெண் பிள்ளைகள் பந்துக்க ளிருந்தவிட மெங்கும்கண்டு விரவப்போ மாப்போலே, ப்ராப்யபூமி அனிததானவாறே திருப்பதிகள்தோ றும புகுகிறார்" என்றருளிச்செய்தார.

அ-ம். பாட்டு - கடுவினை.

உஉ0. (பாதமித்யாதி) திருவடிகளைக் காணும்படியாக "வரிவா ளரவிணைப் பள்ளிகொள்கின்ற கரியான் கழல்காணக் கருதும் கருத்து" என் றிருக்குமென்னே டொருகுடறறுக்குடை யாரடங்கலும் போகப் பாருங்கோள. திருவத்யயனம்பாடாநிறக, இததைக் கேடடருளி, ஆளவந்தார "நமக் காழ்வாரோடே யொரு சம்பந்தமுண்டாக வேணும்" என்று, அப்போதே ஸ்ரீ பாதத்தை யுடையாளைக் கூட் டிக்கொண் டெழுந்தருளினார.

ங-ம். திருவாய்மொழி—வேய்மருது.

சு-ம். பாட்டு - தொழுத்தையோம்.

உஉக. (தொழுத்தையோம் தனிமையும்) பஞ்சலக்ஷம் குடியிற் பெண்களும் கூடிப்படுகிற தனிமையிறே. தொழுத்தையோ மென்றும் அடி ச்சியோமென்றும் - தாங்கள் தோறற தோல்விதோறறச் சொல் லுகிறார்கள். (துணபிரிந்தா துயரமும்) துணபிரிந்தாரென்று- உன்னைப் பிரிந்தாரென்றபடி. "துணையை யென்றல் தவிகடமா யன்றுகாணிருப்பது" என்னு மாச்சான்.

உஉஉ. (பசுக்களையே விரும்பி) பிள்ளையழுதனா, "ஒரு பசுவின்காலிலே முள்பாய்ந்தால் இடையன் தலைகாண் ஸீக்கொள்ளுவது" என்ப ராம்.

கக-ம். பாட்டு - செங்கனிவாய்.

உஉங. (இவையும் பததவற்றின் சாரவே) அவையெனகிறது-கீழிறறிருவாய் மொழிகளையாய், "அவறறிநருகே இதுவு மொரு திருவாய்மொ ழியே!"என்று ஆச்சரியத்திலே யாககியாய்த்து ஜீயாருளிச்செய் ததும் வ்யாக்யானம் பண்ணிற்றும். அன்றிககே, (இவையும் பத் தவற்றின் சாரவே) கீழிற்றிருவாய்மொழிகளுக்குச் சொன்ன பல மிதுக்கும் பலமென்ற தாகவுமாம். அன்றிக்கே, அவையென

கிறது - "மங்கையராயச்சியராயந்தமாலே" எனகிறவறறையாய, இவையுமவறறோடொகுமம.

சு - மீ. திருவாய்மொழி—சார்வே பீ!வேளும்.

உஉசு. (பிளளான ஒருருவிலே) "நீ பசுமேயகுப போகவேண்டா'எனறுள, 'ஆகிலுதவிாந்தேன' எனறுன, இவனறனனை ரக்ஷபரிலலிலிடா, இவன பகதி லபயமென்னனு மிடம நிஷசிதுமெனகிறா" எனறு பணிததாள.

சூ - மீ. திருவாய்மொழி—அருள்பெறுவார்.

க-ம பாடடு - அருளபெறுவார

உஉரு. (அது நமது விதிவகையே) "அது நம்முடைய பாகயாலு ருணமாக விறே" எனறு இதுக்கு பூவாகள நிவஹிகருடபடி இநதை எம பெருமானா கேடடருளி, "இந்திருவாயமொழியில மேலோடுகிற ரசததோடு சேராது, நாம விதிதபடியே செயவானு யிருநதா நெனகிறுன" எனறருளிசசெயவா

ரு-ம பாடடு - வானேற

உஉசூ. (நாகதனை நகுநெஞசே) பிளளை அழகிய மணவாளப பெருமா ளறையா க்ரஹணியைபபாரதது சிரித்துசசொனனை வாரதையை நினைபபது. அதாவது - பரமபதநதுகருப போகிற சமயததிலே "உனனை வெனறென" எனறு அதாவது சமசாரதனைபபாரத துச் சிரிகைகருவேறது அவனை அனனடைகொனட பலமெனறு திருவுளளமபறறி, அதனை சரிதா ரூனமாக வருளிசசெயகிறா.

எ - மீ. திருவாய்மொழி—செஞ்சொல்.

க-ம பாடடு - செநதசொல.

உஉஎ. (ஆடசசெயமின) "ஆழஙகாலிலே யிழிநதமிழ்நதுவா அவவிடததே கொனனடைகோல நாடடுமாபபோலே, கொனனடை கோல்நாட் டுகிறா" எனறு சிறருளகொணடான. உடையவா, "இனனு ருயிரெனனுமையாலே அவனுயிரைக காதநதாடச செயயுங்கோள" எனறருளிசசெய்வா.

ரு - ம. பாடடு - ந்ண்ணுவசுரர்

உஉஅ. (யாளுயதனனைநதானபாடி) நமபி திருவழுதி நாடுதாசா, "அருள கொனடாடுமம" எனகிற பாடடிலே, "ஸ்ரீ கீதையை அபயசித் தாரெனருவன சநதயாளைதவிலே சொனறுல பலருமாக நாழி அரி சியைக கொடுதது விழுவவிக்க மாடடாமையாலே 'புரந்தினை ணையிலேஙிட' எனபாகள, திருவாயமொழி கமறுன ஒருவினை

ணப்பஞ் செய்வான் சென்றுல சர்வேஸ்வர னைகப்படப் புறப் பட் டெதிரைகொண்டு அகமொழித்துக்கொடுத்து அழுதுபடியும் யெடுத்துவிட்டு சத்கரிப்பாகள்" என்றுராம். "பணடேபரமன் பணித்த" என்று இவா அங்கீகரிக்கையாலே அந்த ஸ்ரீ கீதை தானு வீறுபெறறதிறே.

அ - ம். திருவாய்மொழி—திருமாலிருஞ்சோலை.

ஙூ-ம். பாட்டு - பிடிததேன்.

உஉக (மடித்தேனித்யாதி) எம்பெருமானுா, உலாவியருளுகிறவா முடியப் போகாதே நடுவே மீண்டருள, எம்பாா கதவை யொருச்சரித்து, "திருமாலிருஞ்சோலை யாகாதே திருவுள்ளதது லோடுகிறது" என்ன ; "ஆம், அபபடியே" என்றருளிச்செய்தா.

சூ-ம். பாட்டு - இன்றென்னை.

உஙO. (உனாத்தலுற்றேனே) இதுக்கொரு மறுமாற்ற மருளிச்செய்யவே ணுமென்று திருவுள்ளத்திலே படும்படி விண்ணப்பஞ் செய்ய வேண்டி யிராநின்றேன். இப்படி யிவா முடியத் துடாந்தவாரே பெருங்கடல் மண்டிஞனைப் போலே போக்கற்றுன். "இதுக்கு ஈஸ்வரன்சொன்ன உத்தரமென்" என்று ஜீயாபட்டனைக் கேட்க ; "இவா தலையிலே யொருபழியை யேறிட்டு நெடுநாளிழந்த நாம் சொல்லுவதென்' என்று லஜ்ஜாவிஷடனுய் காலாலே தறையைக்கீறிநிறகு மித்தனைபோக்கி வேறுத்தராமுண்டோ" என்றருளிச்செய்தா.

கூ - திருவாய்மொழி—சூழ்விசும்பு.

ச - ம. பாட்டு - எதிரொதிர்.

உஙக. (எதிரொதிரித்யாதி) இவ்விடத்தில் நள - வது ஐதிஹ்யத்தைப்பாக்க.

கக - ம். பாட்டு - வந்தவர்.

உஙஉ. (அந்தமில்பேரின்பத்து) அநந்தகலேஸ பாஜனத்துக்கு யெதிர்தட்டிறே, சம்சாரத்தில் சுகமென்று ப்ரமிக்கு மித்தனை, துக்கமேயுள்ளது. பாண்டும் ருகமாயிருந்த ருஷியின்மேலே அம்பைவிட, "சம்சாரத்தி லாயிரம் கூற்றிலொரு கூணமாய்தது சுகமுள்ளது, அத்தனையும் புஜிக்கவொட்டிற்றிலையே" எனறுனிறே.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.
வடக்குததிருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.
ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.
அண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயாதிருவடிகளேசரணம.

ஆசார்ய

ஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹம்.

அநுபந்தம்.

(சு)

பகவதவிஷய நிஷகருஷட அர்த்தவிஶேஷங்கள்

க. ஸவபக்ஷததை ஸதாபிககவே பரபக்ஷம, நிரஸதமாமிறே, நெறச்செய்யபபுறறேயு மாபபோலே

உ. ஸவரூபாநுசந்தானதது க கிடாயிருகிற திருமந்திரத்திணடைய வாத தாநுசந்தாநம மோக்ஷசாதநம.

ங. சுகரவாததிததிருமகன திருவவதரிததபினபு வானரஜாதி வீறுபெறறுப போலேகாணும, ஆழவாகள அவதரிதது நாயகஜாதி வீறுபெறறபடி.

ச. கடகருடைய ஆதமகுணததோ பாதிரூபகுணமு முததேஶயம.

ஞ. ஈஶவரன ஆஶரிதஸபரிஶமுளள தரவயததாலலலது தரியான.

ட. யோகயனுககு அயோகயதை சமபாதிகக வேணடா, அயோக்யனுக்கு யோகயதை சமபாதிகக வேணடா, ஆகையால ஈஶவரோபாயம் சாவாதிகாரம.

ண. நாம ஆழ்வாரை அனுபவிககுமபோது செருபபுவைததத திருவடிதொழடபுககாபபோலே யாக வொணணுது.

த. அவனவிடுவது, புதபூவம பராதிகூலயம பணணினுரை - கைக்கொளளுகைககு மிதரபாவ மமையும.

ந. ஆஶரிதரிலே யொருவனுககுசசெயததும, தனககுச செயததாக நினைததிராதவனறு பகவத சமபநதமிலலை.

ப. அம்மிதுணையாக ஆரிழிகையிறே, இவனைவிடடு உபாயாந்தரததைப பறறுகை.

ம. பராபயா பாசஙகளிலும, பராபகா பாசங்களிலும், நெகிழாது அவனையொழிந்த வெலலாவறறிலும ஒரு பரயோஜனமினறிககே யிருககவேணும.

ஈ0. பராபயத்தில் ப்ரதமாவதி, பகவதுசேஷத்வஞ்ஞானவிலே நிறுகை; சரமாவதி, பாகவத சேஷத்வஞ்ஞானவிலே வருகை.

ஈக. பிராட்டி அசோகவனிகையிலே, பிராட்டிதிருமுன்பாப்போலே யிருக்கிறது காணுமே, ஸவாநுபக்யானம பிறந்தவாறே, உடம்புடனிருக்கு மிருப்பு.

ஈஉ. சேஷிகளினியதான வழியாலேயிறே, சேஷபூதனுக்கு நியதனாவது.

ஈங. மிதுனமாயக் கலவாநின்ற லிரண்டுதலைகளு முளளரசும, சேஷசேஷிகள பரிமாறறத்திலு முண்டிறே.

ஈச. அவனுக்கினியதாய அவவழியாலே தனக்கினியதாகையிறே, சேஷபூதனுக்குவாசி.

ஈரு. பகவத விஷயத்திலே ஓரடிவாராநின்றவாறே, பரகருஷமத்திற்றும் ஸவகருஷத்திலே புகுந்தாபபோலேயிருக்கும. வேறே - சிலனை பறறி யரிகேயிருக்கிலும, கழியபபோயிறறதா யிருக்குமிறே.

ஈசு. பராபதிதேசம் நிதயசூரிகளிடட வழக்காயிருக்கும.

ஈள. காமவஶயன் பிறவிக்கெலலைகாண நினறும், அகாமவஶயன பிறவிக்கெலலைகாணகிறிலோம்.

ஈஅ. காமத்துக்கவதியுணடு, அநுகாரஹறத்துக்க வதியிலலை.

ஈக. பலாபிசந்திரஹிதமாக தானதாமத்தை யனுஷ்டித்து, எமபெருமானை யுததேஶய மாகக்காதே, பலாபிசந்தியுகதமாக வநுஷ்டித்தாலஸவாக்காதி போகங்களைபறறிஞலை, நிலைநில்லாது.

சஅ. சேஷபூதனபறறுவது சேஷியினுடைய திருவடிகளிறே.

சக. அவயகதத்திலுடைய வயகதத்தசையிறே, மஹாஞகிறது.

சஉ. சாத்விகமாயும, ராஜசமாயும, தாமசமாயும, மூனறு வகைபபட்டிறே அஹங்காரந்தா னிருபபது.

சங. சாத்விகாஹங்கார காரகாயம ஏகாதஶேந்திரியங்கள, தாமசாஹங்கார காயம பருத்வியாதிபூதங்கள, இரணடுக்கு மூபகாரகமாய நிறகும் ராஜசாஹங்காரம.

சச. இட்டிஞறகு சாம்யாபத்தியிறேபலம்-

சரு. முக்தாபஞ்ச விம்ஶதிவாக்யகரா யிருபபாக்களிறே, நிரந்தர பகவதனுபவத்தாலே

சசு. க்ஷுத்தரவிஷயங்களை அனுபவிக்கபபுக்கால், அவை அல்பாஸ்திரத்வாதி தோஷ துஷ்டமாகையாலே, அனுபவிக்கும காலமும் அல்பமாயிருக்கும.

சள. அநுபாவ்யவிஷயம பரிச்சின்னமாகையாலே, காலமுமனந்த காலமாயிருக்கும.

சஅ. மாதாபிதாக்கள ப்ரஜைகளில் குறைவாளா பக்கலிலேயிறே, யிரங்குவது.

சக. தெளிவிசும்பாகையாலே அன்நிலத்தானே சொல்லுவிக்கும்; இருள் தருமாஞாலமாகையாலே, இனனிலமதனை தவிர்ப்பிக்கும்.

நo. பகவன் நாமசங்கீதனமும் பாகவதஸஹவாசமும் சத்தியாதாரகம்.

நக. முன்பு முகநோற்றுதே நினறுனகிலும், ஆபதது வந்தவாறே முகங்காட்டி ரகூஷிக்கு மவனுயிற்று. அவனிப்படி யிருப்பா னொருவனுகையாலே ஸ்வாராதன்.

நஉ. தான் ரகூஷிக்குமிடத்தில், இதஹலயி லாநுகூல்யதது க்கு சூசகமான அப்ரதி ஷேதமேயாயிறறு வேண்டுவது.

நங. தேவதாந்தர ஸ்பரிச முடையாருடைய ஸ்பரிசத்துக்கு, ஸ்ரீ வைஷ ணவாகளுடைய பாதரேணுவைக் கொண்டுபரிஹரிக்கப் பாருங் கோள்.

நச. பகவத் விஷயத்தில் பண்ணின அஞ்சலிமாத்ரமும் "சரண்யன் நீ ரமையாலே மிக்கை."

நஞ. இங்கிருக்கும் நாளைக்கு புருஷகாரமாக முமுக்ஷுக்களுண்டு; அங் குத்தானே நித்யசூரிகளுண்டிறே.

நசு. ஒருவன் வைஷணவனுகையாவது — இது, "சாவேஶுவரன்ரகூஷகன்" என்றொருவன் பக்கலிலே ஒருவாத்தைக் கேட்டுவிட்டு.

நள. "கழிவதோ காதலுறறாக்கு முண்டோ கண்கள் துஞ்சுதல்" என் றிறே யிருப்பது "ஸ்வரூபமிது" என்றரிந்தால், ஸ்வரூபானு ரூப மான வருதநமும், அதுக்கு விரோதியானவற்றைக் காற்கடை கொள்ளுமதுவு மில்லையாகில், க்யானம் பிறந்ததில்லையா மித்தனை யிறே. இதில்லையாகில், ஆழ்வாகள் போனவழியி லன்வயித்திலனு மதனையிறே.

நஅ. நாராயண ஶப்தத்துக்கு உபாயத்வோப யோகியான வாத்சல்யா திகளும், உபேயத்வோப யோகியான சேஷித்வாதி குணங்களு மாத்தம்.

நக. ஸ்ருஷ்ட்யாதிகளில் சத்யசங்கல்பனுயிருக்கும், ஆஶரித விரோதிகள ளவில் அசத்ய சங்கல்பனுயிருக்கும்.

சுo. ஆஶ்ரித விரோதிகளை தனக்கு விரோதிகளாகக்கொண்டு வழக்குபே சுமவன்.

சுக. எம்பெருமானுா தாஶனஸ்தரி லெத்தனையேனுங் கல்வியில்லாத ஸ்த் ரீப்ராயரும் தேவதாந்தரங்களை அடிப்பிடுங்கல்லோ டாதியாக கினை த்திருக்கிறது.

சுஉ. "மோக்ஷபலம சிந்திக்கவேண்டும" எனறிருக்கிறவர்கள, க்ஷுத்ரதே வதைகளைப பினசெல்லலாகளிறே.

சுங. "கருடதவஜனை, கருடவாஹனனை" எனறு சொலலபபடு மவனுயிறறு மோக்ஷபரதனுவான.

சுச. "காரணநதுநயேயஃ" எனகிற படியே ஜகதகாரணை வஸதுவேயிறே, உபாஸயமாவது

சுரு மோக்ஷபரதனுமாய, ஸாவ நியநதாவுமான ஸாவேஷவரனுகரு, அடி மைபுருவதுவே, கரதவயம.

சுசு. செயயவேணடுவ தொனறிலலை, அவனுடைடமையை அவனுக்காகவிஷை யவமையும

சுள அவனை கொடுநது உபகரணஙகளாகவகொணடு அபராபநத விஷயஙகளி லே போகாதே "தநநீகொணடாகவேண" எனகிறபடியே, வகு நத விஷயத்துகளே சேஷமாகவிநியோகொணடு இடடுகை

சுஅ. ஏகாநத போகதது்காகப போநதபிராடடி, அசோக வனிகையிலே யிருநதாபபோலே தோறறுகினற தாயிறறு, ஸவரூபகஷியானம பிறநதபினபு, தேஹாதமாவிலேயிருகிற விருபபு.

சுக. திறநதுகிடநத வாசலதோறும நுழைநதுநிரியும பநநாதமபோலே, காமாதிருணமாக தேவாதி சரீரஙகள்தோறும பரவேசிதது நிரி யும - ஆதமா.

எ0. பகதிமாணுகும பகதியுண்டு, பரபனனணுகும பகதியுணடு. ருசியை யொழிய பரபதது பணணைகூடாதே.

எக. பகதிமாணுடைய பகதிவைதமாய வருமது. பரபனனணுடைய பகதி ருசிகாரயமாயிருகும. பகதி பரணுகு சாதனரூபமா யிருகும. இவனுகு தேஹயாதராசேஷமாயிருகும.

எஉ. பகதிமாணுகு பல ஸாதனதையிலலாதபோது தவிரலாயிருகும. பர பனனணுகு ஸவரூப பரயுகதமாய வருமநாகையாலே, யொரு காலும தவிராதாயிருகும.

எங. அவன குண விபதனமனறு அவனுடைட சமபநநம, சாதாபரயுக தமெனகை.

எச. பகவதவிஷயதது்லோ ரடிவரினறவாகள ஸுலாகயா.

எரு. அதது்லையாலேவரும தொழிய தாநதாமொனறை யாசைபபடுகையுங் கூடபழி.

எசு. உடையவனே நமகாரியதது்கு்க கடவன

எள. வஸதுவுகு குணநதாலேயிறே உதகாஷம, அதகுணாதிகய மெங்கே யுணடு அஙகேயிறே யேறறம.

எஅ. சேஷபூதன் ஸ்வரூபம் பெறறடிமை செய்கை, சேஷிக்குப் பேறிறே.

எக. ஸ்வநிகாஷம் சொல்லுகை க்யானகாரயம்; "ஈச்வரோஹம்" என நிருக்கை அகயானகாரயம்.

அ0. தீர்த்தங்களிலே வர்த்திக்கிற சத்வங்களுக குபாபம்போகிறதில்லையி றே, க்யான மில்லாமையாலே

அக. அனுஷ்டானம் சாதனமாகாது.

அஉ. நிஷித்தாசரணம் நமக்கு ரகூஷகமனறு.

அங. விஹிதாசரணமும் நமககு ரகூஷகமனறு.

அச. திருவடிகளில் கையிங்கரியமே பாதனையாகப் பெறவேணுமென்று, வாக்யசேஷமாய கிடகிறது.

அரு. நூராயிரம் வரியெழுதிக் கிடந்தாலும் அவற்றில் போகாதே தாதபா யதனை கரஹிததிருக்கு மவாகள் "மாதவன் போசொல்லுவதே யோதனின சுருக்கு" என்றிருக்குமவாகள.

அசு. த்வரிதனிலராகில் அவன் வைலகூஷண்யதனில் கயானமில்லையாகக் கட வது, இங்கே கால்பாவிற்றுகில் சம்சாரத்தில் தண்மை யில்கயா னமில்லையாக கடவது.

அள. ஈசுவரனைப்பற்றின வூறறத்தாலே உபாயாந்தரங்களை நெகிழுகையொ ழிய நாஸ்திகயத்தாலே விடுமென்று; அது விஷயாந்தர ப்ரரவண்ய ஹேது.

அஅ. களவு வெளிப்படுகையிறே ஆத்மஸ்மாப்பணம் பண்ணுகையாவது.

அக. பாத்வம்போலே வேதம். அவதாரம்போலே யிதிஹாஸ புராணங்கள், அர்ச்சாவதாரம்போலே திருவாய்மொழி.

கo. கிண்ணகத்தி லிழிவா தேசிகனைக் கைப்பிடித்துக்கொண் டிழியுமாப் போலே, பெரியபெருமாளை அனுபவிக்கும்போது பிராட்டியைக் கூடக் கொண்டாயிற்றிழிவது.

கக. சேஷத்வ மாத்மாவுக்கு ஸ்வரூபமாலும், தேஹமதுக்கு விரோதியாய் நிற்கும் நிலைகுலைந்தது.

கஉ. சேஷவஸதுவின் வ்யாபாரமடைய சேஷிதனக் கடிமையாக நினைத் திருக்கிறபடி.

கங. அவதாரகாலத்தி லுதவாதாக்கு மிழக்கவேண்டாதபடியிறே கோயில் களிலேவந்து கண்வளாந் தருளுகிறது.

கச. உகந்தருளின நிலங்களிலே மெயயே ப்ரதிபத்தி விளைந்தாக்கு, அங்கு ள்ளவை யெல்லா முத்தேசயமாய் தோறறுமிறே.

கரு. அப்ராக்ருத ஸமஸதானத்தை யிதரசா ஜாதியமாக்காநிற்பது, தன் ஜன் மத்தை அனுசந்தித்தாறுடைய ஜன்மங்கள போம்படியா யிருப் பது.

கஙச. ஒரு பரயோஜனத்திகாக போவாகனேறு அநுகொணடு டீளலா வது, தனனேயே பரயோஜனமாக பறறிபபோவாகது மீள விர ருணேடோ, இபபடியேயிறே பகவந பராவனையழுடையாராபடி.

கூள. அனந சாயிதவம சாவாதிக வஸதுவுகு லகஷனை மாகையாலே சா வாதிகனே சரணையனெனெகிறது.

கூஅ. ஆசாாயன வாதனதைகேடடு நரிந்தல்ல, அவனேபிமானநாலே நரி தலொழிய வேறெருனெறிலலை.

ஙக்ச. ஸவரூபாரதா கனையான கருடைக கழிவிலலையிறே. அது சந்தை யுளளதனேயும விலை செலலுமிறே

கoo. நமமாசாரியாகள வயாபக மநதிரஙகள மூனறிலுமே, நவயநதனையே யாதரிபபாகள.

கoக. பிரிவில குணஙகுநதானமபணணி நரிகலாம, அவன சனனிதியி லவ னெயொழிய அனைதனேறு முகமமாறியிருகது மறறுகது மேறபட முடிவிலலை.

கoஉ. நநதாமை யறியாவிடடாலாப நாவாயிலே கேடடறியவேணுமே.

கoஙு. ஆநதனுகனேறு பல பராபதியுளளது

கoச. புருஷகார முனனுகந தனபகல புகுநதாகது நனதிருவுளள மிறஙகுமே.

கoரு. ஸமசாரி முகதனன லவனுடைய லீலோபகரனமும, போகோபகர ணமும, சமமாய தோறறஙகடவது. ஆகாநதரமான ஸமருதியில லையே, ததியதவாகாரததாலே நிதய விபூதியோடொகக தோ றறுமநதனை.

கoஞ. ஸவரூபம விசதமாலை "நான" எனனவுமாய "அடியேன" எ னவுமாயக காணுமிருபபது

கoள. அபிமத விஷயதனதைப பிரிநதால, கணடகெலலா மதுவாய தோறறு மிறே

கoஅ. சேஷி யொருவனுல சேஷவஸதுகக ளெலலா மொரு மிடராயிரு க்குமிறே, ஒருவனுகது பலவடமை யுணடாலும் நஙகளிலெல லாரு மொததிருபபாகளிறே கருநசுகநேநிகளாய.

கoக. தனனேயொழிந்த வஸதுகக ளெலலாவறறுகும கோடி விகாரதனை பபணணி, அவிகருதது யிருபபா ரெருவனிறே ஈசவரன.

ககo. வஸது சதபாவஙகொளளுமபோது விசேஷணம வயாவாதநதகமா யலல தாது, ஒனறுகொனறு விசேஷணமாமபோது அனனிய யோகவய வசசேதமபணணிக கொணடலலது விசேஷணமாக மாடடாது.

ககக. முக்தனுக்கு லீலாவிபூதி ததீயத்வாகாரத்தாலே யுத்தேசயமாக நின்றதிறே.

ககஉ. உறங்கிணைகில் பரகூனத்துக் கூடலாயிருக்கும்; உணாந்திருந்தாலு மப்படியே.

ககங. சக்ரவாத்தித் திருமகனுக்கு வில்லுகைவந்திருக்கு மாப்போலேயாயிறறு, க்ருஷ்ணனுக்குக் குழல்கைவந்திருக்கும்படி.

ககச. கனத்தாருண்டாயிருக்கச் செய்தேயும், பாரமில்லையிறே அஹங்கார ஸபரிஹரமுடையா ரில்லாமையாலே.

ககஞ. சேஷிக்குபாயபாவம் ஸ்வரூபாநு பந்தியானபின்பு சேஷபூதனுக்கும் ப்ராவண்யம் ஸ்வரூபாநு பந்தியாகக்கடவதிறே.

ககசு. ப்ராப்தவிஷய ப்ராவண்யம் ஸ்வரூபமாகையாலே அவத்யகரமன்று லாக்யமா மித்தனை.

ககள. ஜீவபராகளிருவருக்கு மபஹதபாப்மத்வாதிக ளுண்டாயிருக்கச்செய்தே ஜீவாதமாவுக்கு ஹேயமுண்டாய் பகவ தநுக்ரஹத்தாலே கழியும், பரமாதமாவேய சம்சாக்கா அநாஹளையே யிருக்கும்.

ககஅ. நீசமைக்கெல்லையான திருமலை ஆரயணீய ஸ்தலம், மேன்மைக்கெல்லையான பரமபதமநுபவ ஸதானம்.

ககக. ஸ்வரூபாநுரூபமான ப்ராப்யாநு சந்தானம்பண்ணினால், போய்புக்கல்லது நிற்கவொண்ணுது.

கஉ0. நம்முதலிகள் குருபரம்பரை முன்னுக த்வயாநுசந்தானம் பண்ணுகிறது.

கஉக. சிஷ்யனுக் காசார்யாநு வர்த்தனம் பண்ணலாவது அவன் தேஹ பரிக்ரஹம பண்ணியிருக்கிற காளிலேயிறே, பின்புள்ள தெல்லாம் பகவதனுபவத்திலே அன்வயிக்குமிறே யிவருக்கும்.

கஉஉ. தேஹாத்மாபி மானியானபோது தேஹத்திலே அஹம்புத்தியைப்பண்ணும், "தேஹாத்தவ்யதிரிக்த மொன்றுண்டு" என்றறிந்தபோது ஆத்மாவிலே அஹம்புத்தியைப்பண்ணும் தன்னை பகவத்சேஷபூதனுக அநுசந்தித்தபோது தன்னை ததீயசேஷத்வ பர்யந்தமாக அநுசந்திக்கக்கடவன்.

கஉங. திவ்யமங்களவிக்ரஹமும், விக்ரஹ குணங்களும், திவ்யாத்மஸ்வரூபமும், ஸ்வரூபகுணங்களும நிதயமுக்தாக்கு ப்ராப்ய மாளுப்போலே, முமுக்ஷுவாய்ப்ர பன்னனான விவ்வதிகாரிக்கு த்வயசரீரமே ப்ராப்யமா யிருக்குமிறே.

கஉச. பகவத்விஷயத்திலே நெஞ்சைவைத் தநுபவிக்கையே யாத்மாவினவனக்கு அன்யபரனனவ னெபபாகப் போருமோ.

கஉஞ. ஆகிஞ்சின்யமும் ஸ்வரூபமும் ப்ரபத்திக்கு பரிகரமிறே.

கஉசூ. இருவருமான சோதநியிலேயிறே இவநடிமைசெயவது, அசசோத்தி தனனேயேயிறே யிவனுபாயமாகப பறறுகிறதும இதநால சொலலியிறுகிறது நிதயபராபயதவமிறே நிதயாபூவ விஷயமிறே நிதயபராபயமாக வலலது.

கஉள. இவனுடைய வபராதகாலம பாதநிருநது பாநிபதநி பணணுகைக் கவனுக கவசரமில்லை, அவளகூட விருகலையாலே.

கஉஅ. வெறுமையும, ஸவரூபமும, இரணடும பரபதநிககு பரிகரமிறே.

கஉக. அதிகாரிஸவ ரூபமாவது அநநயகதிதவமும, பராபயபருசியும, ஸவரூப பரகாஶமும எனகிற விவையிறே.

கஉO. தரிவித சேதநனையும மாதருதவ பரயுகதமாக நியமிககும. ஈஶவரனே பரணயிதவ நிபநதனமாக நியமிககும.

கஙக. இவாகனே தனிததனியே பறறினாககு ஸவரூப விரோதமிறே, "மிது நமேயுததேஶயம" எனறிருபபாககு ஸவரூபோஜஜீவனமிறே

கஙஉ. "வழுவிலாவடிமை செயயவேணடுநாம" எனறதிறே நிலைநினற ஸவ ரூபம. அநுவாதநமானதிறே பரமாநதமாவது.

கஙங. ஈஶவரனே யொழிநதா ரடங்களும, தாங்களுளானபோது ரக்ஷக ராக வபிமானிதது, ஆபதது வநதவாறே இவாகளைக் காடடிகொ டுதது தநதாமைகொணடு தபபுவாகள

கஙச. சாவாவஸதையிலும தனனையழிய மாறியாயினு மாஶரிதரக்ஷணம் பணணுவான சாவேஶவரன.

கஙரு. ஆஶரிதன தபபிலுமம தான பொருதது ரக்ஷிபபன.

கஙசூ பெருமாளை யொழிய செலலாமைபிறநது வயதிரோகதநில் முடிநத சகரவாதநிநிலை - சிரேஷடம.

கஙள. "நில" எனன "குருவூவ" எனனுமபடியாய முறையறிநது பறறின விளையபெருமாளநிலை - பகதி

கஙஅ. ரக்ஷயவாககதநினுடைய ரக்ஷணமொரு தலையாலைதான தனனை பேணுதேநோககு மாஶசாய பூதனனவனுடைய திருவடிகளை யலலது பறறுவரோ

கஙக. ஶரவண மனனங்களதான தரிசனசமா லுகாரதநதளவும சென்று நிறகுமிறே.

கசO. தயான பராராயிருபபா, தயேயவஸதுவைவிடடுப புரம்பே போவ ரோ?

கசக. தாமசபுருஷாகளோடடை சஹவாசம சாவேஸவரனுககுதயாகஹே து, சதவநிஷடரோட்டை சஹவாசமவனுககு ஸவீகாரஹேது.

கசஉ. நிதயசூரிகள திரளிலே அவவோலகநதின நடுவேயிருககு மிருப பைக காண்கையிறே, பராப்ய மாகிறது.

கசஙு. ஸ்வரூபக்யானம் பிறந்தவிடதில் ஸவரூப விரோதியாக ப்ரவர்த்திக்கப் போகாதிறே.

கசஙு. சதாசாய னருகிலிருந்து "ஸ்ரீயஃபதியொழிய விவ்வாத்ம வஸ்துவுக்குத் தஞ்சமாயிருபடாரில்லை" என்றுபதேசித்தால், அத்தனேபோதும்.

கசஙு. ஆழ்வாகள் "வழுவிலாவடிமை செய்யவேண்டுநாம்" என்று அது தனனேயே சொல்லாநிறபாகள், ப்ராப்திபலமான கைங்கரிய ருசியாலே.

கசசு. "ஸம்சாரம் த்யாஜ்ஜியம், சாவேசவர நுத்தேசயன்" என்கிற ஞானம்பிறந்து பகவத்ஸமாசரயணம் பண்ணினவர்கள், "பேஷஜம்பகவத் ப்ராப்திஃ" என்று பகவத்ப்ராப்தி யளவிலே நிரப்பாகள்.

கசஙு. சாவேசவரன் ப்ராப்யனுனுல் ஆச்சிராதிகதியோடு தேசவிசேஷத்தோடு வாசியற ப்ராப்யாந்தாகதமிறே.

கசஙு. உபாஸனபலமாய் வருமவையடைய ப்ராப்யாந் தாக்கதமாகக்கடவது. சாத்யவிவ்ருத்திக் குடலாய் வருமவையெல்லாம் பலத்துக்குடலாகக் கடவது. ஆகையாலே ப்ராப்யபூமி அத்தேசமே, அங்கே கொடுபோய்ச் சேர்க்கும் கடகநவனே.

கசகூ. அனுகூலரிலே யொருவனுக்கொரு நன்மையுண்டானுல், அது தன்னதாக நினைத்திருக்கையும், அனாத்தம வந்தால் அது தனக்குவந்ததாக நினைத்திருக்கையுமாகிற விவவிரண்டு மூண்டானுலிறே வைஷணவத்வ முண்டாயிற்றுவது.

கருo. த்ரைலோக்யத்தையும் கையடைப்பாக்கினுலும் ரக்ஷயம் சுருங்கி ரக்ஷகத்வப் பாரிப்பேவிஞ்சி யிருக்கும்.

கருக. சேஷிக்கதிசயத்தை விளக்கையே சேஷவஸ்துவுக்கு ஸ்வரூபம்.

கருஉ. இங்குள்ளார அங்குப்போவது மேன்மையை அனுபவிக்க, அங்குள்ளார இங்குவருவது சீலகுணனுபவம் பண்ணுகைக்கு.

கருஙு. திருவநந்தாழ்வான் மடியிலே பெரியபிராட்டியாரோடே யெழுந்தருளியிருக்கக்கண் டனுபவிக்கையிறே முக்தப்ராப்ய போகந்தான்.

கருச. க்யாணுநந்தங்களன்று வஸ்துவுக்கு நிரூபகம்; சேஷத்வ மென்கை. க்யாணுநந்தங்களிலு மந்தரங்கம் பகவத்சேஷத்வ மென்கை.

கருஞு. சேதனனுக்கு பகவத்ஸ்வரூபத்திலும் திவ்யமங்கள விக்ரஹமே யுத்தேசய மானுப்போலே, ஈசவரனுக்கும் ஆழ்வார ஸ்வரூபதத்திலும் அவாகழிக்கிற சரீரமுத்தே சயமாய் தோறறும்; செருக்கரபிமத விஷயத்தி லழுக்குகக்குமாப் போலே.

கருசு. ஜீவபரபேதமும் ஜீவாகளுக்கு பரஸ்பரபேதமும சேஷசேஷி சம்பந்தமும் பரமார்த்தம்.

கருள. இல்லேயலலரா யுளராயிருபப ராஸரிதருககு, இலலேயாகியே யுளரா யிருபப ரநாஸரிதருககு

கருஅ. நமஸஸபதததிககு சாபதமான வாததம "நானெனககுறியே நல லேன".

கருகூ. ஒரு கனயகையாஞ லொருவனுக கேயாயிருககையும, தான தனக குரியளனறிககே யிருககையுமிறே ஸவரூபம

ககூ0. நாராயண ஸபததிககு ஆததம - சுவாமி தவவாதசலயோ பாயத வோ பேயதவவயாபகதவ மிதயாதியிறே, சதுாததிக காததம கைங்காய டாராததனேயிறே.

ககூக. பரணவாத்தமும நமஸஸபதாததமும, வயாபகதவமும அவவயா பகதவமும, அல்லாத வயாபக மநதிரஙகளிலுமுணடு.

ககூஉ. நமமாசாரயாகள போனதுபோருமிறே நமககாதரிககவேணடுவது.

ககூங. "அவனேப பெறவேணும்" எனறிருபபா ராசை-படுவது மவளமுன ணுகவாய, பெறறுல பினனே கைஙகாயம பணணுவது மிருவரு மான சோததியிலேயா யிருககுமிறே.

ககூச. "ஸ்வரூபம் பகவதபாரதநதிரியம" எனறறிநதால, சீரிய பரயோஜ னம கைஙகாயமிறே.

ககூரு. ராமாவதாரததில் மெயயும கருஷணவதாரததில பொய்யுமிறே, ஆஸரிதருககுததஞசம.

ககூசூ. உகநதாரை யழிககையிறே பாதகமாவது, விரோதிகளை யழிககுமது உபகாரமிறே.

ககூள. பரமஹஹதயைககு பராயசசிததம பணணினால, கோஹதயைககு பராயசசிததம பணணவேணடி வருமிறே, அஙகன வேணடா விறே, பகவதனுகரஹஙகொணடு காரய கொளளுமிடததில.

ககூஅ. ஆஸரித ரகஷணததிககும ததபாதிகூல நிரஸநததுககு மடிஸரீயः பதியாகை.

ககூக. பராமஹணருககு சநதயாவநதனமபோலேயிறே, இடையருககுப் பசு மேயககை, ஜாதயுசித தாமமாகையாலே தவிரவொணணுதிருககு மிறே.

கள0. பகவதவிஷயந தானஸ்பரிஸ வேதியாயிருககுமிறே.

களக. நிரபேகஷனெதான குறையறினறு இவனுடைய குறையை தீரக்கு மாயதது, தானசாபேகஷனைய நினறு இவனை நிரபேகஷனாககும.

களஉ. இவனுககு ஸவரூப ஸதிதியுணடாம்படி பணணிகொணடு நிரபேகஷ னாக வேணுமிறே அவனுககு, இவனுடைய ஸவரூபஸ திதியாதத மாக அவன தனனே தாழவிடடா னெனறால அது தானே நைர பேகஷயததுக் குடலா யிருககுமிறே யவனுக்கு.

களங. பகவத் விஷயம்போலே வாய்வந்தபடி சொல்லவொண்ணுதிறே, பாகவதவிஷயம்.

களச. திருநாமம் சொல்லுகைக்கு ருசியேயாய்த்து வேண்டுவது, அவாகளே அதிகாரிகள்.

களரு. சேஷத்வக்யானம் பிறந்தால் ஸ்வரூபாநு ரூபமான வ்ருதத்தி பெறுமையால் வரும் க்லேசம் பராயச்சிதத்தத்தால் போக்குமதன்றே.

களசு. இவனை அடிமைகொள்ளுகையாலே புகழுக்கெல்லையில்லையாய்த்தவனுக்கு, இவனுக் கடிமைசெய்கையாலே புகழுக் கந்தமில்லையாய்த்திவாகளுக்கு.

களள. சம்சாரத்திலே யிருந்தாலிவனுகுப புகழுண்டாகி லாயத்து பரமபதத்தி லிருந்தா லவனுக்குப புகழுனைடாவது; இனனிலத்தைவிட விட இவனுக்குப புகழுனைடாமாபபோலே அனனிலத்தை விட விட அவனுகுப புகழுண்டாம்; இருவருக்கு மிரண்டு மலப்யலாபமிறே.

களஅ. ப்ராப்யத்துக்கு பராபகமாக வேதாந்தங்களில் பக்தியென்றும் ப்ரபத்தியென்று மிரண்டுபாயங்களை விதித்தது, அவையிரண்டிலும் பக்தித்னை வாணிகாதிகாரம்; ப்ரபத்தி சாவாதிகாரம்.

களக. அநந்யப்ரயோஜநரான பக்திமான்களுக்கும் பலப்ரதனுய் உபாயமாயிருக்கும், தன்னையே பற்றிலுருகு அவ்யவஹிதோபாயமாம்.

களஅ0. குற்றம் தலைநிரம்பிப் புறம்பு புகலில்லாதானை ரக்ஷிக்கு மீஸ்வரன்; குற்றம் நிரம்பி அனுதாப மில்லாதானைப் பொருபவிக்கும் பிராட்டி.

களஅக. ரக்ஷகவாக்கங் குறைவற்ற தேசமாகையாலே ரக்ஷகனுகு சம்பத்துமிக்கிருக்கு மிங்கு; கையிங்கரியத்துக்கு விச்சேத மில்லாமையாலே சேஷபூதனுக்கு சம்பத்து மிகநிருகுமங்கு.

களஅஉ. அறிவுடையாாக்கு பொறுக்கவொண்ணுத நரகம் சம்சாரமிறே.

களஅங. சாவசாதாரணனை சுவாமியுடைய வ்யாபாரமெல்லா மெனகெனக்கென்னலாமிறே சேஷபூதருக்கு.

களஅச. க்யானலாப முண்டானபின்பு "அவவருகில் ப்ராபதி பெறறிலோம்' வருவதொரு குறையுண்டோ.

களஅரு. சேதனனையொழிய அசேதனனுக்கு ஸ்திதியில்லாதாப்போலே ஈஸ்வரனையொழிய வாத்மாவுக்கு ஸ்திதியிலலை.

களஅசு. புருஷார்தம் பெறுவது ஒரு சேதனனுலே, அசேதன க்ரியாகலாபாதிகளாலன்றே.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.
வடக்குதிருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.
அண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம.

ஆ சா ர் ய

ஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹத்தி

லுதஹரிதத பரமாணங்களுக்கு அர்த்தம்

பக குறி
கம. படு

கூ. அ. ஸமஸாரஸாகரமகோரம - அநந்தகலேவரபாஜனம.

கோரம - பயங்கரமாயும

அநந்த கலேவர பாஜகம } எலும்பயிலலாத திகுகங்க ளுக கிருபபிடமான

ஸமஸார ஸாகரம } ஸமஸாரமாகிற ஸழுத்தி ரத்தை

கூ. ஆ. ஜ்ஞாநாநமோக்ஷः அஜ்ஞாநாத்ஸமஸாரः

ஜ்ஞாநாத - ஜ்ஞாநத்தாலே

மோக்ஷः } மோக்ஷமானது உனடாகிறது

அஜ்ஞாநாத - அஜ்ஞாநத்தாலே

ஸமஸாரः - ஸமஸாரமானது உனடாகிறது.

சு. அ. ஜாயமாநமஹிபுருஷம - யமபஶ்யேநமதஸ்ருதம்ः
ஸாதவிகஸ்ஸதுவிஜ்ஞேயः - ஸவைமோக்ஷாததசிந்தகः ||

யம - யாதொரு

ஜாயமாநம - உனடாகிற

புருஷம - புருஷனை

மதஸ்ருதம்ः - மதுவை நிரஹித்த ஸாவேஶவரன

பஶ்யேத - கடாக்ஷிக்கிறனே

ஸது - அவனே

ஸாதவிகः - ஸாதவிகனுக

விஜ்ஞேயः - அறியதக்கவன

ஸவை - அவனே

மோக்ஷாததசிந்தகः } மோக்ஷரூபமான புருஷாததத்தை சிந்திக்கிறவனுக ஆகிறான

ஹி - பரஹிதம்.

சு. ஈ. ஈஶவரஸயச-ஸௌஹார்தம

ஈஶவரஸய - ஈஶவரனுடைய

ஸௌஹார்தமச } ஸௌஹார்த்தத்தையும்

நு. அ/க பராபயஸயபரமஹமேணரூபம - பராபதுஶ்சபரதயகாதமம்ः ||
பராபதியுபாயமபலமபராபதேः - ததாபராபதிவிரோதிச ||

வதந்திஸகலாவேதாஃ - ஸேதிஹாஸபுராணகாஃ
மூரயஶசமஹாத்மாநோ - வேதவேதாத்தவேதிஃ ||

ப்ராப்யஸய - ப்ராப்யனான
ப்ரம்ஹணஃ - ஸ்ரீமன் நாராயணனுடைய
ரூபம் - ஸ்வரூபத்தையும்
ப்ராபததுஃ - பராப்தாவான
ப்ரத்யகாத்மநஃ } ஜீவாதமாவிற்குடைய
ரூபம்ச - ஸ்வரூபதத்தையும்
ப்ராப்தயுபாயம் } ப்ராப்திக்கி உபாயமான
ரூபம் - ஸ்வரூபதத்தையும்
பராப்ததேஃ - ப்ராப்திக்கு
பலம் - பலமான
ரூபம் - ஸ்வரூபத்தையும்
ததா - அந்தப்ரகாரம்

ப்ராப்தி விரோதி } ப்ராப்திக்கி விரோதியான
ரூபமச - ஸ்வரூபதத்தையும்
ஸேதிஹாஸபுராணகாஃ } இதிஹாஸ புராணங்களோடே கூடியிருக்கிற
ஸகலாஃ - ஸமஸ்தமான
வேதாஃ - வேதங்கள்
வதநதி - சொல்லுகிறதுகள்
வேதவேதார்தத வேதிஃ } வேதமென்ன வேதாத்தமென்ன இதுகளை தெரிந்தவாகளான
மஹாத்மாநஃ - மஹாஸவபாவ சாலிகளான
மூரயஶச - மநஃசீலாளான ருஷிகளும்
வதந்தி - சொல்லுகிறாகள்.

சு. அ. த்ராகுண்யவிஷயாவேதாஃ

வேதாஃ - வேதங்கள்

த்ராகுண்யவிஷயாஃ } மூக்குணங்களோடு கூடிய ஜீவாத்மாக்களை விஷயமாக வுடையதிகள்.

சு. ஆ. காயந்திதேவாஃகிலகீதகாநி - தந்யாஸ்துயேபாரதபூமிபாகே
ஸ்வாகாபவாகாஸ்பதமாகபூதே-பவநதிபூயஃபுருஷாஸ்ஸ-ரத்வாத்.

தேவாஃ - தேவாகள்
கீதகாநி - காநங்களை
காயந்தி - காநம் பண்ணுகிறாகள்
கில - ப்ரஸித்தம்
ஸ்வாகாபவர்காஸ்பதமாகபூதே } ஸ்வர்க்கமென்ன மோக்ஷமென்ன இதுகளாகிற ஸ்தானத்திற்கு மாக்கமாகவுகின்ற

பாரதபூமிபாகே } பரதகண்டத்திலே
யே-புருஷாஃ - யாதொருபுருஷாகள்
ஸ-ரத்வாத் - தேவதவதத்தைவிட்டு
பூயஃ - மருபடி
பவந்தி - உண்டாகிறாகள்
தன்யாஸ்த்து- அவாகள் பாகியசாலிகள்.

சு. $\frac{இ}{க}$ தூலபோமாநுஷோதேஹஃதேஹிநாம்க்ஷணபங்குரஃ

தேஹிநாம் - ப்ராணிகளுக்கு
க்ஷணபங்குரஃ- க்ஷணிகத்திலே நசிப்பதான
மாநுஷஃ - மநுஷ்யஸம்பந்தமான
தேஹஃ - தேஹமானது
தூலபம் - கிடைப்பதரிது.

சூ. இ/உ அதராஜகமஸஹஸராணாம | ஸஹஸைரபிஸ்ததம
கதாசிலலபேதஜகதஃ | மாநுஷ்யமபுனர்யஸ்ருசயாத

ஸ்ததம - ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவான ருஷியே
அதர - இந்தலோகத்திலே
ஜகம ஸஹஸராணாம - ஜனமஸஹஸ்ரங்களுடைய
ஸஹஸைரபி - ஆயிரங்களாலேயும
கதாசித - ஒருகாலம்
ஜகது - ஜீவஜந்துக்களை
புனர்யஸ்ருசயாத - புனர்யங்களுடைய ஆதிகர்த்தாவிலே
மாநுஷ்யம் - மனுஷ்ய ஜன்மத்தை
லபேத - அடைகிறான

சூ. இ/ங தஸ்மாத்பாலர்யேவிவேகாதமா | ர்யத்நேநாஸ்ரேயஸ்ஸாதா

தஸ்மாத - ஆகையினாலே
விவேகாதமா - கர்த்தவ்யாகர்த்தவ்ய விஷயமான புத்தியையுடையவன்
பால்யே - பாலர்ய வயஸ்ஸுடைய மத்யத்திலே
ஸாதா - ஸர்வகாலத்திலும
ஸ்ரேயஸே - மோக்ஷத்தையும் பொருட்டு
ர்யத்நேந - ர்யத்நத்தினாலே.

சூ இ/ச ஸ்ரீதாயுர்வைபுருஷஃ

புருஷஃ - புருஷன
ஸ்ரீதாயுர்வை - நூர்வயஸ்ஸை யுடையவனென்ற

சூ. இ/ஞ அநர்தபாரம்பஹ்யவேதிதவ்யமலபாசகாலோபஹவாசவிகராஃ

அநர்தபாரம - ஸ்ராஸ்தர மானது முடிவிலாத கனையையுடையது
வேதிதவ்யம் - அறியவேண்டிய தானது
பஹ்ய - அதிகம
காலஸ்ராச - காலமும
அலபஃ - அல்பம
விகராஸ்ராச - விகாரங்களும
பஹவஃ - அநேகங்கள.

சூ. இ/சூ ஸ்ரேயாமஸி பஹ்யவிகராணி பவந்திமஹதாமபி.

மஹதாமபி - மஹாதமாக்களுக்கும
ஸ்ரேயாமஸி - ஸ்ரேயஸ்ஸுக்கள
பஹ்யவிகராணி - அதிகமான விகாரங்களை உடையதாகள
பவந்தி - ஆகிறதுகள.

சூ. இ/எ சரீரசலம்ஹிமநஃக்ருஷ்ணப்ரமாதிபலவததருடம்.

ஹேகருஷ்ண - வாரீகருஷ்ணனே
மநஃ - மநஸ்ஸானது
சரீரசலம் - சரீரசலமாயிருக்கிறது
பலவத - மிகவும்
ப்ரமாதி - பலாத்காரமாக எனனை அபஹரிக்கிறது
ஹி - பரஸித்தம
தருடம் - நிஸ்சயம்.

சூ. இ/அ வேதஸாரோபநிஷத்.

உபநிஷத - உபநிஷத்தானது | வேதஸாரः - வேதத்திலுடையஸாரம்.

சூ. ஈ. அஸாரமல்பஸாரஞ்சஸாரம்ஸாரதரம்தயஜேத்
பஜேதஸாரதமம்ஶாஸ்தரம்ரத்நாகரயிவாம்ருதம்.

அஸாரம் - ஐஹிக. ஆமுஷ்மிகப்ரதி பாதகமான ஶாஸ்தர தத்தையும்

அல்பஸாரஞ்ச } கைவல்ய ப்ரதிபாதக மானஶாஸ்தரத்தையும்

ஸாரம் - பக்தி ப்ரதிபாதகமா ன ஶாஸ்தரத்தையும்

ஸாரதரம் - ஸ்வாத்த கைங்காயப் ரதிபாதகமாக ஶாஸ் த்ரத்தையும்

தயஜேத் - விடக்கடவன்

ரத்நாகரே - ஸமுத்ரத்தில்

அம்ருதமிவ - அம்ருதத்தைப் போல

ஸாரதமம் - ஹித்தோபாய ப்ரதிபா தகமான

ஶாஸ்த்ரம் - ஶாஸ்தத்ரத்தை

பஜேத் - அடையக் கடவன்.

சூ. உ. ருசோயஜூம்ஷிஸாமாநிததைவாதாவணிச
ஸாவமஷ்டாக்ஷராநதஸ்தம்.

ருசः - ருக்வேதங்களும்

யஜூம்ஷி - யஜுர்வேதங்களும்

ஸாமாநி - ஸாமவேதங்களும்

ததைவ - அந்தபரகாரமே

ஆதாவணிச - அதாவண வேதங்களும்

ஸாவம் - ஸமஸ்தமும்

அஷ்டாக்ஷராந்தஸ்தம் } அஷ்டாக்ஷரத்திற்கு உளான ப்ரணவதத்திறகுள் இருக்கிறது.

எ. அ. க்ருஷ்ணத்வைபாயநமவ்யாஸம் | விதிநாராயணம்ப்ரபும்
கோஹ்யன்யःபுண்டரீகாக்ஷாத் | மஹாபாரதக்ருத்வேத்.

க்ருஷ்ணத்வைபாயநம } க்ருஷ்ணனெனகிற பெயரையும் த்வீபதனதத தனக்கு ஸ்தானமாக வுடையவரா யிருப்பதிலே த்வீபாயநரா யெனகிற பெயரையு முடைய

வ்யாஸம் - வ்யாஸனை

நாராயணம் - நாராயணனென்கிற

ப்ரபும் - ப்ரபுவாக

விதி - அறியக்கடவாய்

ஹி - ப்ரஸித்தம்

புண்டரீகாக்ஷாத் } ஸ்ரீமன்நாராயணனைக் காட்டிலும

அன்யः - வேறான

கः - எவன்

மஹாபாரதக்ருத் } மஹாபாரதத்தை பண்ணுகிறவனாக

வேத - ஆவன்.

எ. இ/க ஶாத்தைவகாரணம்பும்ஸாமஷ்டாக்ஷரபரிக்ரஹே.

பும்ஸாம் - புருஷாகளுக்கு

அஷ்டாக்ஷரபரிக்ரஹே } அஷ்டாக்ஷரத்தினுடைய பரிக்ரஹவிஷயத்திலே.

ஶாத்தைவ - ஶாத்தையே

காரணம் - காரணமாக ஆகிறது.

எ. ர. ஆத்மாவாரேதருஷடவயஸ்ரோதவயோமந்தவயோநிதியாஸிதவயஃ ஆதமேதயேவோபாஸீத। ஓமிதயாதமாநமதயாயத.

அரே	- வாராயமைதரோயியே	நிதியாஸி தவயஃ	தயாநம பனண ததக வன
ஆதமா	- பரமாதமாவானவன	ஆதமேத யேவ	பரமாதமாவெனறே
ஸ்ரோதவயஃ	- கேழகக ததக வன	உபாஸீத	- உபாஸிகக கடவன
தருஷடவயஃ	- காண ததக வன	ஓமிதி	- ஓமெனறு
மந்தவயஃ	- மனனம பண்ண ததக வன	ஆதமாநம	- பரமாதமாவை
		தயாயத	- தயானம பண ணகக டவன.

எ. உ. அமருதஸயைஷஸைதுஃ பலமதஉபபததேஃ.

ஏஷஃ	- இந்த பரமாதமா வான வன	பலம	- மோக்ஷரூப பலமானது உணடாகிறது.
அமருதஸய	- மோக்ஷததிறகு	குதஃ	- எபபடியெனறால
ஸைதுஃ	- மாகபூதன	உபபததேஃ	- ஸாஸதிரததில உபபத தியிருபபதினாலே.
அதஃ	- இநத பரமாதமாவிடததிலினறும		

அ. அ. யஜேத.

யஜேத	- யஜ்ஞேயம் பணணகக டவன்.

அ. உ. ஜுஹுயாத.

ஜுஹுயாத	- ஹோமம பணணகக டவன.

கு. அ/க பராமஹுணஸய। அதயயநாதயாபநம। யஜ்ஞயாஜ்ஞம। தானபபரதிகரஹுணம। தாயாதயமஸிலோஞ்சாநயச்சாடரிகரஹீதம। ஏதாநயேவகூஷதரியஸய। அதயாபனயாஜன பரதிகரஹுணாதி। பரிஹராயம। தனடயுததாதிகாநி। கூஷதரியவதவைஶயஸய। தனடயுத தவாஜ்ஞம கருஷிகோரகூஷண வாணிஜ்யாதிகம ॥

ப்ராம்ஹுணஸய	பராமஹுணனுக்கு	தாயாதயம்	- தாயாதிகளிடததில்நினறுமவரும தனமும
அதயயநா தயாபனம	அதயயனமும அதயாபனமும	ஸிலோஞ்சாநி	கதிரபொருகுதல் உதிரநெல பொருக்குதல இதுகள
யஜ்ஞயாஜ்ஞம	யஜ்ஞமும்யாஜ்ஞமும	அநயசசா அபரிகரஹிதம்	வேரொன அயாசிதமாகவருகிறதும்
தானபரதி கரஹுணம	தானமும்பரதிகரஹுணமும	ஏதானயேவ	- கீழ்ச்சொன்னஇதுகளே

க்ஷத்ரியஸ்ய - க்ஷத்ரியனுக்கு

அதயாதன யாஜநப்ரதிக்ரஹ ணாதி } அத்யாபனமென்ன யஜனமென்ன ப்ரதிக்ரஹணமென்ன யென்கிற இதுகள்

பரிஹாராயம் - விடத்தகுந்ததுகள்

தண்டயுத்தாதிகாரி } சிக்ஷிக்கிறது யுத்தம்செய்கிறது இது முதலானதுகள் பரிக்ரஹிக்கத்தக்கது

க்ஷத்ரியவத் - க்ஷத்ரியனைப்போல்

வைஶ்யஸ்ய - வைஶ்யனுக்கும்

தண்டயுத்தவர்ஜனம் } சிக்ஷிக்கிறதென்னையுத்தம் செய்கிறதென்ன இதுகளை விட்டு

க்ருஷிகோரக்ஷணவாணிஜ்யாதிகம் } க்ருஷி என்னகோரக்ஷணமென்ன வாணிஜ்யமென்ன இதுமுதலானதுகள் பரிக்ரஹிக்கத்தகுந்ததுகள.

க. அ விஷ்ணுதாஸாவயம்யுயபட। ப்ராம்ஹணவானதாமிணः
உ அஸ்மாகம்தாஸவ்ருத்தீநாம்। யுஷ்மாகம்நாஸ்திஸங்கதிः.

வயம் - நாங்கள்

விஷ்ணுதாஸாः } விஷ்ணுவுக்குசேஷவ்ருத்திபண்ணுமவாகள்

யூயம - நீங்கள்

வாணதர்மிணः } வாணதர்மங்களையுடைய

ப்ராம்ஹணாः } ப்ராம்ஹணர்கள்

தாஸவ்ருத்திநம். } தாஸவ்ருத்திகளான

அஸ்மாகம் - எங்களுக்கும்

யுஷ்மாகம் - வாணதர்மத்தையுடைய உங்களுக்கும்

ஸங்கதிः - ஸம்பந்தமானது

நாஸ்தி - இல்லை.

க. ஆ. காயத்ரீச்சந்தஸாம்மாதா.

சந்தஸாம் - சந்தஸ்ஸுக்களுக்கு

காயத்ரி - காயத்ரியானது

மாதா - மாத்ருஸ்தானம்.

க. இ. ருசோயஜுஷ்மம்ஷியித்யாதியில்மூன்றுபாதங்களுக்காத்தம் கண்டுகொள்வது. (சூ. உ.) யச்சாந்யதபிவாங்மயம்.

யத் - யாதொரு

அன்யத் - வேறுன

வாங்மயம் - ஸாவவாக்ஸூஹங்களும் அஷ்டாக்ஷரத்திற்குள்ளான ப்ரணவத்திலேஇருக்கிறதுகள்.

கக. அ. ஸந்ததிகோத்ரஜநகுலாந்யபிஜநாந்வயௌள.

ஸந்ததிः கோத்ரம் ஜனனம் குலாதி } இந்தசப்தங்களும்

அபிஜநான்வயௌள } அபிஜன அந்வயஸப்தங்களும் ஸந்ததிக்கிப்போகள்.

கo. ஆ. ஶிக்ஷாயாம்வாணஶிக்ஷா.

ஶிக்ஷாயாம் - ஶிக்ஷைகளுக்குள்ளே

வாணஶிக்ஷா - வாணஶிக்ஷை.

க0 இ சரணஸபதஃகாடககாலாபாதிஸாகாவிஸேஷேஷ-முகயஃ
தததயாயிஷ-புருஷேஷஷ-கெளணஃ.

சரணஸபதஃ - சுரணஸபதமானது
காடக கா லாபாதி } காடககாலாபமுதலா ன
ஸாகா வி ஸேஷே ஷ- } ஸாகா விஸேஷங்க களி லே
முகயஃ - முக்யம
தததயாயி ஷ- } அந்தகாடககாலாபத்தை அதயயனமபணணுகிற
புருஷேஷஷ- - புருஷர்களிடங்களில்லே
கெளணஃ - கெளணம.

க0. ர. பதயுஃஸரியஃபரஸாதேனபராபதஸாவஜ்ஞஸமபதம்
பரஸஜ்ஞகூடஸதமபரபதயேஸரீபராங்குசம.

ஸ்ரீயஃ - ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மிகி
பதயுஃ - பாதத்தாவான ஸாவேஸ வரனுடைய
பரஸாதேன - அனுகரஹத்தாலே
பராபதஸா ராவஜ்ஞ ஸ மபதம } அடையபடட ஸாவஜ் ஞத்வமாகிற ஸமபத தையுடையவராய
பர பரஸஜ்ஞ கூடஸதம } பரபரஸஜ்ஞங்களுக்குக் டஸ்தராயிருக்கிற
ஸ்ரீபராங்கு சம } பாஹயாளுக்கு பாதக ரான ரமமாழுவாளை
பரபதயே - பறறுகிறேன.

க0. உ/க ஸவாதயாயோதயேதவயஃ.

ஸவாதயாயஃ - தனனுடைய ஸாகாத்ய யனமானது
அதயேதவயஃ- அதயயனம பணணத்த குந்தது.

க0. உ/உ அதயேதவயமதவிஜஸோஷ்டாவேதரூபமிதமகருதம.

தவிஜஸோ ஷ்டாஃ } பராமஹண ஸோஷ்டா களாலே
வேதரூபம - வேதரூபமாக
க்ருதம - பணணபபட டிருக்கிற
இதம - இந்ததிவய பரபரதமா னது
அதயேதவ யம } அதயயனம பணணத்த குந்தது.

க. அ/க விஷ்ணுபகதிவிஹீநோயஃ। ஸாவஸாஸதராத்ததவேதயபி
பராம்ஹணயமதஸயநபவேத। தஸயோதபதத்திநிரூபயதாம.

யஃ - யாதொருவன
ஸாவஸாஸ தராத்தத வேதயபி } ஸகல ஸாஸதராத்ததங் களை அறிந்திருந்தபோ திலும்
விஷ்ணுபக திவிஹீநஃ } விஷ்ணுபக்தி யில்லாத வனுக, ஆகிறன
தஸய - அவனுக்கு
பராம ஹண யமம } ஜ்ஞாநகருத பராம்ஹ ணயமாநது
நபவேத - யில்லை
தஸய - அவனுடைய
உதபதத்திஃ - உதபத்தியானது
நிரூபயதாம - நிரூபிககத்தகுந்தது.

க. அ/உ யஃபுதரபிதரம்தவேஷடி। தமவிதயாதனயதோஸம
யோவிஷ்ணுமஸதமதவேஷடி। தம்விதயாதந்தயதோஸம.

யஃ, புத்ரஃ - யாதொருபுத்திரன்
பிதரம - தகப்பனை
த்வேஷடி - த்வேஷிக்கிறான்
தம் - அவனை
அந்யதோ தஸம்- அன்யதோ தஸ்ஸுக்குஉ
ன்டானவனுக
வித்யாத் - அறியத்தக்கவன்
யஃ - யாதொருவன்

கக. இ. அங்காதிவேதாஸ்சத்வாரோ. மீமாம்ஸாந்யாயவிஸ்தரஃ
புராணம்தாமஸாஸ்த்ரஞ்ச. விதயாஹயேதாஸ்சதுர்தஸ.

அங்காதி - சிக்ஷை. வ்யாகரணம்.
சந்தஸ்ஸு நிருக்தம்.
ஜ்யோதிஷம். கல்பம.
இதுகளாகிற ஆறங்க
ங்கள
வேதாஃ சதவாரஃ - ருக்-யஜுஸ்ஸு-ஸாம
ம-அதர்வணம் இதுக
ளாகிற நான்குவேத
ங்கள்
மீமாம்ஸா - பூர்வோத்தரமீமாம்ஸை
ந்யாயவிஸ்தரஃ - ந்யாயஸாஸ்த்ரம்
புராணம் - புராணம்
தாமஸாஸ்த்ரஞ்ச - தாமஸாஸ்த்ரமும்
ஏதாஃ - இந்த
சதுர்தஸ - பதினாலும்
வித்யாஹி - வித்யைகளன்றே.

கஉ. ஆ/க அநதிக்ரமநீயாஹயேஷாவாக்குத்ஸ்ருஷ்டாஸ்வயம்புவா.

அநதிக்ரமநீய - ஆத்யந்த மில்லாமலிரு
கிற
ஏஷா-வாக் - இந்த வேத ரூபமான
வாக்கானது
ஸ்வயம்புவா - தன்னுடைய உத்பத்தி
க்கு வேறு காரணமி
லாத ஸர்வேஸ்வரனு
லே
உத்ஸ்ருஷ்டா - ப்ரகாசிப்பிக்கப் பட்ட
து.

கஉ. அ/ங அஷ்டாதஸபுராணாநாம் காதாஸத்யவதீஸுதஃ.

ஸத்யவதீஸுதஃ - ஸத்யவதியினுடை புத்
ரரான வ்யாஸரானவர்
அஷ்டாதஸபுராணானும் - கஅ - புராணங்களுக்கு
காத்தா - காத்தா.

கங. அ ருஷிம்ஜுஷ்டாமஹேக்ருஷ்ண! த்ருஷ்ணுதத்வமிவோதிதம்
ஸஹஸ்ரஸாகாம்யோதராகூஹீத்! த்ராவிடீம்ப்ரம்ஹஸ்ஹிதாம்.

ஸஹஸ்ரஸாகாம் - ஆயிரம் சாகையை யு
டைய
பரம்ஹஸம்ஹிதாம் - ஸாமவேதத்தை
த்ராவிடீம் - தமிழாக
யஃ - யாதொருவர்
அத்ராகூஹீத - கடாகூஷித்தாரோ

கருஷ்ண தருஷ்ண ததவமிவ } கருஷ்ண விஷயகமான பகதியாகிற ததவத தைதபோல

உதிதம - அவதரித்திருக்கிற
ருஷிம - ரிஷிமாழுவானை
ஜுஷோமஹ- ஸேவிக்கிறேன.

கங. ஆ ஸ்ராயாசந்தரமஸௌதாதாயநாபூவமகலபயத.

தாதா - ஸாவேஷுவரன

ஸ்ராயா ச நதரம ஸௌள } ஸ்ராய சந்திராஸ

யதாபூவம - முனைகலடதநில யிருந்ததுபோல
அகலபயத - ஸருஷ்டிநதான.

கஙு. இ. யோவைவேதாமஷுசபரஹிணோதிதஸமை.

யஃ - யாதொரு ஸ்ரீமன நாராயணன
வேதாமஷுச - வேதங்களையும

தஸமை - அந்த பரமமாவினபொருடு
டாஹிணோதி - கொடுத்தான.

கங ர. பரம்ஹணபபுதராயஜயேஷடாய.

பரமஹணஃ - சதுர்முக பரமஹாவினுடைய
ஜயேஷடாய - ஜயேஷடனை

புதராய - புதரனை ருத்ரனையும பொருடு.

கரு அ. ஹவிதமபாஷிதம்சைவகதியாயஷுசசேஷுழிதம
ததஸாவமதாமவீயேணயதாவதஸமபரபஷுயதி.

ஹவிதம - ராமாதிகளுடைய யாதொரு சிரிபபும
பாஷிதம் - வாதததையும்
யாசகதிஃ - யாதொரு கமனமும
யஷுச சேஷுழிதம } யாதொரு சேஷுழிதமும அதாவது யுததாதிகளும்

தத ஸாவம - அந்த ஸமஸதததையும
தாமவீயேண } பரமமாவினுடைய வரடரஸாதஷுகதியினாலே
யதாவத - யதாதத்தமாக
ஸமபரபஷுயதி } பாகக்படோகிறுய.

கசு. அ. ஸ்வாதயாயாதயோகமாஹீதயோகாதஸவாதயாயமாவஸேத
ஸவாத்யாயயோகஸமபதயாபரமாதமாபரகாஷுதே
ததிக்ஷுணயஸவாதயாயஷுசக்ஷுர்யோகஸ்ததாபரஃ
நமாம்ஸசக்ஷுர்வஷாதருஷடுமபரமஹபூதஸஸஷுகயதே.

ஸவாதயாயாத } ஸவஷுராகாதயயனததாலே
யோகமம - யோகததை
ஆஹீத - அடையக்கடவன
யோகாத - யோகத்தாலே
ஸவாத யாயம } அதயயனமம பணணுமம அனயஷுராகைகளை

ஆமநேத - அறியக்கடவன்
ஸவாத யாய யோக ஸம பதயா } ஸவஷுராகாத யநம்யோகம இதுகளுடைய பராபதியினாலே
பரமாதமா - பரமாதமாவானவன
பரகாசதே - பரகாஸிக்கிறுன

தத்தீக்ஷணைய - அந்தபரமாத்மஸாக்ஷாதகாரத்தையின பொருட்டு

ஸ்வாத்யாயஃ - ஸ்வஸ்மாகாத் யயனமானது

சக்ஷுராஃ - ஒருகண்

யோகஃ - யோகமானது

ததா - அந்தப்ரகாரம்

க௯. ஆ. ஆஸாடாஸ்வஸ்வதைதாபத்தாஃ

ஆஸாபாஸ்வதைஃ } ஆசையாகிற கயிருகளுடைய அனேகங்களாலே | பத்தாஃ - கட்டப்பட்டிருக்கிற.

க௰. அ. நிரஸ்தாதிஸயாஹலாதனைகபாவைகலக்ஷணே
பேஷஜம்பகவத்ப்ராப்திரோகாந்தாத்யந்திகீமதா
தஸ்மாத்தத்ப்ராப்தயேயத்நஃகாதவ்யஃபண்டிதைரனைஃ
தத்ப்ராப்திஹேதுர்ஜ்ஞானஞ்சகாமசோக்தம்மஹாமுனே.

நிரஸ்தாதிஸயாஹலாதனைகபாவைகலக்ஷணே } அல்பமாகப் பண்ணப்பட்டிருக்கிற இதராதிஸயத்தையுடைத்தாய் ஆஹலாதரூபஸ்வகதவஸ்துவடிவாக உடைத்தாய

ஏகாந்தா - துக்கம் கலசாமலிருப்பதாய்

ஆத்யந்திகி - நித்யமாயிருக்கிற

பகவதப்ராப்திஃ } பகவல்லாபமானது

பேஷஜம் - ஸம்ஸாரநிவர்த்தகமாக

மதா - ஸம்மதம்

தஸ்மாத் - ஆகையால்

தத்ப்ராப்தயே } அந்தபகவல்லாபத்தின் பொருட்டு

யத்நஃ - யத்நமானது

பண்டிதைஃ - க்ஞானவான்களான

நரைஃ - மனுஷ்யாள்நாலே

காதவ்யஃ - பண்ணத்தக்கது

தத்ப்ராப்திஹேதுஃ } அந்தபகவல்லாபத்திற்குஹேதுவானது

ஜ்ஞானஞ்ச - ஜ்ஞானயோகமும்

காமச - காமயோகமும் என்று

மஹாமுனே - வாரீ ராமைதேயரே

உக்தம் - சொல்லப்பட்டது.

க௰. அ. அஸத்கீர்தனகாந்தாரபரிவாதனபாம்ஸுலாம்
வாசம்ஸௌரிகதாலாடகங்கயைவபுநீமஹே.

அஸத்கீர்தனகாந்தாரபரிவாதனபாம்ஸுலாம் } பகவத் பக்தியில்லாதவர்களுடைய ஸ்தோத்ரமாகிறகாட்டிலேபெரருகிறத்தாலே அழுக்கடைந்திருக்கிற

வாசம் - வாக்கை

ஸௌரிகதாலாடகங்கயைவ } க்ருஷ்ணனுடைய கதையைச்சொல்லுகிறதாகிற கங்கையிலுலேயே

புநீமஹே - பரிசுத்தமாகப் பண்ணுகிறேன.

கக. ஆ வேதேஷு பௌருஷமஸூக்தமதாமஶ்வாஸ்தரோஷு மாஹவம
உ பாரதேபகவதுகீதாபுராணேஷு சைவஷ்ணவம.

வேதேஷு	- வேதங்களுக்குளளே
பௌருஷ மஸூக்தம்	புருஷஸூக்தமும
தாம ஶ்வாஸ தரோஷு	தாம ஶ்வாஸ்தரங்களுக குள
மாஹவம்	- மஹுதாமஶ்வாஸ்தரமும்
பாரதே	- பாரதத்துக்குள
பகவத் கீ தா	பூஜ்யமான கீதாஶாஸ் தரமும
புராணேஷு	- புராணங்களுக்குள
வைஷ்ணவம ச	விஷ்ணுபுராணமும சிற
	ந்துகள.

கக ஆ. மஹவாதத்விபரீதாத்யாஸமருதிஸ்யாஶ்வஸ்யதே.

யாஃ, ஸ்மருதிஃ-யாதொருஸ்மருதியான	
து	
மஹுதாமஶ்வாஸ்தரத்திற மஹுதாமஶ்வாஸ்தரதிற	
மஹ்வாத விபரீதாத்	கு விபரீதமாயிருக்கி
	றதுகள
ஸா	- அந்தஸ்மருதியானது
நஶ்யதே	- அங்கீகரிக்கப்பட மாட
	டாது.

கக இ. வித்யஶ்சைவைதிகாஸ்தத்வர்தியக்ம்பீரமேஞ்ஞஸ்யாரிணஃ.

வைதிகாஃ	- வேதஸ்மபந்தமான
வித்யஶ்ச	- விதுகளும்
தத்வர்தியக் ம்பீரமேஞ் ஞஸ்யாரி ணஃ	உமமுடைய ஸமபந்திக ளான பாகவதாகளு டைய கம்பீரமான ம னஸ்ஸை அஞ்ஸரிக்கி றதுகள.

உக. அ. பிபேதயலபஶ்ருதாதவேதோமாமயமபரதரிஷ்யதி.

மாம	- நமமை
அயம	- இவர
பரதரிஷ்யதி	- வருஞ்சிப்பன என்று
வேதஃ	- வேதமானது
அல பஶ்ருதாத	கொஞ்சம கேழ்வியை யுடையவ ர்கிடந்தில ர்னைறும
பிபேதி	- பயப்படுகிறது

உஉ ஆ. அதயேதவயமதவிஜ்ஞோஷ்டைஃ। வேதரூபமிதங்கருதம
ஸ்திரீபிஃஶ்ஶூத்ராதிபிஃசைவ। தேஷாமமுகதிஃகோஸ்திதா

வேதரூபம	- தராவிடவேதரூபமாக
கருதம்	- பணணபடடிருக்கிற
இதம	- இந்ததிவ்ய பரபந்தமா னது
தவிஜ்ஞோ ஷ்டைஃ	பராமஹ ர்ணைந்தமாக ளாலே
அதயேதவ யம	அதயயனம பணணத்த ர்கது
ஸ்திரீபிஃ	- ஸ்திரீகளாலும
ஶூத்ராதி பிஃச	ஶூத்ராதிகளாலும
அதயேதவ யம	அதயயனம் பணணத்த ர்கது
தேஷாம	- அந்த அதயயனம பனை ணப படடவாக ளுடைய
கோ	- கையில்
முகதிஃ	- முகதியானது
ஸ்திதா	- இருக்கிறது.

ஊ. இ/க விஷ்ணோராசாவதாரோஷ்-லோஹபாவங்கர்ஜுதியஃ
யோகுரௌமாநுஷம்பாவமுபௌநரகபாதிநௌ.

யஃ	- யாதொருவன
விஷ்ணோஃ	- விஷ்ணுவினுடைய
ஆசாவதாரோஷ்	- ஆசாவதாரங்களிலே
லோஹபாவம்	- லோஹமென்கிற பாவனையை
கர்ஜுதி	- பண்ணுகிறான்
யஃ	- யாதொருவன்
குரௌ	- ஆசாரியனிடத்திலே
மாநுஷம் பாவம	- மநுஷ்யனென்கிற பாவனையை.
கர்ஜுதி	- பண்ணுகிறான்
உபௌ	- இரண்டுபோகங்களும்
நரகபாதி நௌ	- நரகத்தில் விழுகிறவர்களாக ஆகிறார்கள்.

ஊ. இ/உ ஆச்சாவதாரோபாதாநம் வைஷ்ணவோத்பத்திஸித்தநம்
மாத்ருயோனிபரீக்ஷாயாஃ துல்யமாஹுராமநீஷிணஃ.

மநீஷிணஃ	- புத்திமான்கள்
ஆசாவதாரோபாதாநம்	- ஆசாவதாரத்திலுண்டாயிருக்கிற உபாதாநநிருபணமும்
வைஷ்ணவோத்பத்தி ஸித்தநம்	- ஸ்ரீவைஷ்ணவருடைய உத்பத்திநிருபணமும்
மாத்ருயோநிபரீக்ஷாயாஃ	- தாயாருடைய மாமஸ்தான பரிக்ஷைக்கு
துல்யம்	- ஸமமாக
ஆஹுராஃ	- சொல்லுகிறார்கள்.

ஊ. இ/ங யோவிஷ்ணௌபரதிமாகாரோ லோஹபாவங்கர்ஜுதியஃ
குரௌசமாநுஷம்பாவம் உபௌநரகபாதிநௌ.

யஃ	- யாதொருவன்
ப்ரதிமாகாரோ	- ஆசாரூபியாயிருக்கிற
விஷ்ணௌ	- ஸர்வவ்யாபகனான விஷ்ணுவினிடத்திலே
லோஹபாவம்	- லோஹமென்கிற பாவனையை
கர்ஜுதி	- பண்ணுகிறான்
யஃ	- யாதொருவன்
குரௌச	- ஆசாரியனிடத்திலும்
மாநுஷம் பாவம்	- மநுஷ்யனென்கிற பாவனையை
கர்ஜுதி	- பண்ணுகிறான்
உபௌ	- இரண்டுபோகங்களும்
நரக பாதி நௌ	- நரகத்தில் விழுகிறவர்களாக ஆகிறார்கள்.

ஊ. இ/ச ஹரிகீதிம்விநைவாநயத் ப்ராம்ஹணைநரோத்தம
பாஷாகாநம்நகாதவ்யம் தஸ்மாத்பாபமதவயாக்ருதம்.

நரோத்தம	- வாரீரமநுஷ்யரே
ஹரிகீதிம் விநைவ	- ஹரியினுடையஸ்தோத்ரத்தைவிட்டு
ப்ராம்ஹணைநரே	- ப்ராம்ஹணரிலே
அந்யத்பாஷாகாநம்	- ஸம்ஸ்க்ருதவ்யதிரிக்தமான பாஷாகாநமானது
நகாதவ்யம்	- பாடத்தக்கதன்று
தஸ்மாத்	- த்ராவிடபாஷையில்பகவாஜ்ஞப்பாடிலே பராம

ஹணஸ உனதுடைய	பாபம	- பாபமானது
நாடழல நினறும துர	தவயா	- உனலுலே
தநிலுயாகையாலே	கருதம	- பனனபபட்டது.

உஉ. இ கிமபயதராபிஜாயநதே। யோகிநஸஸாவயோநிஷ-
ரு பரத்யகூஷிதாதமநாதாநாம। ஸைஷாருசிநதயங்குலாதிகம.

யோகிநஃ	- போகிகளானவர்கள	பரத யகூஷி தாதம நா தாநாம	ஸாக்ஷாதகரிக்கப்படி ருகிற ஜகதசேஷி யை யுடையராய
ஸாவயோ நிஷ-	ஸாவயோகிகளிலும	ஏஷாம	- அபடடி அவதரித்திருக கிறவர்களுடைய
அதர	- இநதலீலாவிபூதியில	குலாதிகம	- ஜனமஜநான வருத்தம யிதுகள
கிமபி	- யேதேனுமொருஸ-கரு தாரதமயதாலே	நசிந்தயம	- சிநதிக்கத்தக்கதனறு.
அபிஜாயநதே	- அவதரிக்கிறார்கள		

உஉ. இ சூதரமவாபகவதபகதம। நிஷாதமசவபசமததா
சு வீக்ஷதேதஜாதிஸாமாநயாத। ஸயாதிநரகமநரஃ.

சூதரமவா	- சூதரனுகிலுமாம	ஜாதிஸாமா னயாத	அந்தந்த ஜாதிகளோடு ஸமமாக
நிஷாதம	- வேடனுகிலுமாம	வீக்ஷதே	- பார்க்கிறான
ததா	- அந்தபரகாரம	ஸஃ, நரஃ	- அந்தமனுஷ்யன
ஸவபசம	- ஸவபசநாகிலுமாம	நரகம	- நரகத்தை
பகவதபகதம	- பகவதபகதனை	யாதி	- அடைகிறான.
யஃ	- யாதொருவன		

உரு. அ. கருஷ்ண தருஷ்ணித்தவமிவோதிதம
ருஷிமஜ-ஷாமஹேதயாதி-லோகத்திலகனும்கொளவது.

உச அ. ஜநகாநாங்குலேகீர்த்திம। ஆஹரிஷ்யதிமேஸ-தா
ஸீதாபாதாரமாஸாத்ய। ராமமத்-ரதாத்மஜம.

மேஸ-தா	- எனக்குபபெண்ணு யிருகிற	பாதாரம்	- பாதாவாக
ஸீதா	- அயோநிஜை யான ஸீதையானவள	ஆஸாத்ய	- அடைந்து
த்-ர தாத மஜம	- தசரதசகரவாதிகளிபுதரனுய	ஜனகாத்மம	- ஜனக வம்சஸ்தாக ருடைய
ராமம்	- கண்டகாத்ஷியிலே ஸாவனையும் துவக்குணணும ராமனை	குலே	- குலத்திலே
		கீர்த்திம்	- கீர்த்தியை
		ஆஹரிஷ்யதி	- அடைவிபபிக்கப போகிறாள.

உச. ஆ. ராஜயஞ்சாஹஞ்சாமஸய। தாமமவக்துமிஹாஹஸி
கதமத்-ரதாஜ்ஜாதோ। பவேதாஜ்யாபஹாரகஃ.

ராஜயஞ்ச	- ராஜயமும	ராமஸய	- பெருமாளுக்கு சேஷப் படடவைகள
அஹஞ்ச	- நானும		

அத்ர - இந்தவிஷயத்தில்
தாமம் - தாமத்தை
வக்தும் - சொல்லுகைக்கி
ஆஹஹி - யோக்யராகிரீர
தஶ்ரதாத் - தஶ்ரத நிடத்தில் நின்றும்
ஜாதஃ - உண்டானவன்
கதம் - எப்படி
ராஜயாப ஹாரகஃ } ராஜயதத்தை அபஹரிக்கிறவனுக
பவேத் - ஆவன்.

உச. உ. மத்பக்தஜநவாத்ஸல்யம்பூஜாயாஞ்சாநுமோதநம்
ஸவயமப்யாசநஞ்சைவமதாதேடம்பவர்ஜநம்
மத்கதாஶ்ரவணேபக்திஸ்வராநேதராங்கவிக்ரயா
மமாநுஸ்மரணம்நிதயம்யச்சமாம்நோபஜீவதி
பக்திரவ்யடவிதாஹயேஷாயஸ்மின்ம்லேச்சேபிவாததே.

மத்பக்தஜநவாத்ஸல்யம் - யென்னுடைய பக்தஜனங்களிடத்தில் வாதஸல்யமும்
பூஜாயாம், சாநுமோதனம - ஆராதனத்தில், ஸந்தோஷமும்
ஸ்வயமப்யாசநஞ்சைவ - தான் ஆராதிக்கையும்
மதாத்தேடம்பவாஜநம் - யென்னுடைய கைங்காயத்தில் டம்பமில்லாமலிருக்கையும்
மத்கதாஶ்ரவணே - என்னுடையகதையைக் கேழ்கிறதில்
பக்திஃ - பக்தியும்
ஸ்வர நேத்ராங்கவிக்ரயா - யென்னுடைய விஷயமாக ஸ்வர விகாரமும் நேத்ர விகாரமும் அங்கவிகாரமும்
மம - என்னுடைய
அனுஸ்மரணமும் - ஸ்மரணமும்
மாம் - எனனை
நோபஜீவதியத்ச - ப்ரயோஜநாந்தரத்தை அபேக்ஷிக்கிற தில்லை என்கிறது யாதொன்றுண்டு
ஏஷா - இந்த
அவ்யடவிதா - எடுவிதமான
பக்திஃ - பக்தியானது
யஸ்மின் - யாதொரு
ம்லேச்சேபி - ம்லேச்சரிடத்திலும்
வாததே - யிருக்கிறதோ.

உரு. அ. ஸவிப்ரோந்த்ரோமுனிச்ரீமான்ஸயதிஸ்ஸசபண்டிதஃ
தஸ்மைதேயம்ததேதாக்ராஹயம்.

ஸச - அந்த அவ்யவிதபக்தியையுடையவன்
விப்ரோந்தரஃ - ப்ராம்ஹண ஶ்ரோவ்யடன்
முநிஃ - மனனஶீலன்
ஶ்ரீமான் } கைங்காயரூப ஸம்பத்தையுடையவன்
ஸஃ - அந்த அவ்யடவித பக்தியையுடையவன்
யதிஃ - ஸன்யாஸத்தை யுடையவன்
ஸச - அந்த அவ்யடவித பக்தியையுடையவன்
பண்டிதஃ - க்யானவான்

தஸமை - அவனபொருடடு
தேயம - க்யாகமானது கொடுக்க
ததகதது

ததः - அவகிடததில் கின்றும்
கராஹயம - ஜனாகமானதுக்ரஹிக
நதகதது.

உரு. ஆ. மமகாதமமமகுலதைவதம்.

மம - எனககு
காதம் - சேவதியாயும்

மம - எனககு
குலதைவதம் - குலதைவமாயுமிருககிற

உரு. இ. ஸசபூஜயோயதாஹயஹம.

ஸச - அந்த அஷடவித பகதி
யையுடையபாகவதன

அஹமயதா - நானளபபடி பூஜயனை
பூஜயः - அபபடி பூஜயன.

உரு. ஈ. ததபாதாமபவதுலமதீாததமததுசசிஷடமஸ-பாவனம

ததபாதாமபு - அந்த அஷடவித பகதி
யையுடைய பாகவத
னுடைய ஸ்ரீபாததீா
ததமானது

அதுலம - அஸதருசமான

தீாததம - பரிசுதிகரம
ததுசசிஷடம- அந்த அஷடவித பக்தி
யையுடைய பாகவத
னுடைய அமுதுசெய
து மீந்த பரஸாதம்

ஸ-பாவகம - மிகவுமபவித்ரகரம்.

உசு. அ. சதுாவேததேவிபோவாஸ-தேவமநவிநதி
வேதபாரபராகராநதஸஸவைபராம்ஹணகாதபः.

சதுாவேத
தரः - நானகு வேதங்களுககு
ம வயாஸபதம செலு
ததவலலவனன

விபரः - யாதொரு பராமஹண
ன

வாஸ-தே
வம் - எங்குமவஸிகிற வா
ஸ-தேவனை

நவிநததி - அறியவிலலையோ

ஸः - அவன

வேதபார
பராகரா
நதः - வேதஸ மூஹமாகிற சு
மையிலுலே ஆகரமிக
கபபடடிருகுகிற

பராமஹ
ணகாதப
வை - பராமஹணக கழுதை
எனறு
- பரஸிதமம.

உசு. ஆ. ஸவபசோபிமஹீபாலவிஷணுபகதோதவிஜாதிகः
விஷணுபகதிவிஹீனஸதுயதிஸசஸவபசாதமः.

மஹீபால - வாரீமஹாராஜாவே
ஸவபசோபி - ஸவபசராயிருநதபோ
திலும

விஷணுபக்தः- விஷணு விஷயகமான
பகதியையுடையவன

தவிஜாதிகः - பராம்ஹணனகளகாடடி
லும அதிகன

விஷணுபக
திவி ஹீ
நः - விஷணு விஷயகமான
பகதியிலலாத

யதிஸச - எதியும

ஸவபசாதமः - ஸபசனக காடடிலும
நிகருஷடராக

து - பரஸிதமம.

உசு. இ. ததகாமஸயநபநதாயஸாவிதயாயாவிமுகதயே
ஆயாஸாயா பரங்காமவிதயாநயாஸிஷபைநுணம்.

யத் - யாதொருகாமம்
நபரதாய - ஸம்ஸார பந்தத் தின் பொருட்டு ஸமாதமா க வில்லையோ
தத், காம யா - அதுவானது காமம் - யாதொரு விதயையா னது
விமுக்தயே - மோக்ஷத்தின் பொருட் டு ஆகிறது

ஸா, விதயா - அதுவானது, வித்யை
அபரம்காம - அதற்குபுறம்பானப்ரவ் ருதத் ருபகாமமானது
ஆயாஸாய - ஸரீரஸ்ரமத்தின்பொரு ட்டு ஆகிறது
அன்யாவித யா } பகவத் ஜ்ஞானத்திற்கு ப் புறம்பான ஜ்ஞான மாகது
ஸிலபநைபு ணம் } செருப்புக்குத் தக்கற்ற வோபாதி.

உசு. ஈ. ஆம்நாயாப்யஸநாந்யரண்யருதிதம்வேதவ்ருதாந்யன்வஹம்
மேதச்சேதபலாநிபூதவிதயஸஸாவேஹ-தம்பஸ்மநி
தீதாநாமவகாஹநாநிசகஜஸநாநம்விநாயத்பதத்வந்த்வாம்
போருஹஸம்ஸ்ம்ருதீவிஜயதேதேவஸஸநாராயணஃ.

யத்பதத்வ ந் த்வாம் போருஹ ஸம் ஸ்ம் ருதீஃவிநா } யாதொரு ஸாவேஸ்வர னுடைய தாமரைபோ னறதிருவடியிணையை ஸ்மரிக் கிறத்தை வி டடு
ஆம்நாயாப் யஸநாநி } வேதாப்யாஸமானது
அரண்ய ருதிதம் } காட்டிலழுததுபோல
அன்வஹம் - தினந்தோரும்
வேதவ்ரு தாநி } வேதோக்தமான வ்ரு தானுஷ் டாநங்களா னதுகள்
மேதச்சே தபலாநி } கொழுப்பைப்போக்கடி க்கிறதை பலமாக வு டையதுகள்

ஸாவே, பூதவிதய: } ஸமஸ்தமானகுளம்வெ ட்டுகிற வியாபா ரங் கள்
பஸ்மநி - ஸ்நாம்பலில்
ஹ-தம் - ஹோமம் பண்ணப்பட் டது போல
தீதாநும் - புண்யதீதங்களுடைய
அவகாஹநாநி- ஸ்நாநங்கள்
கஜஸ்நாநம் - யானைமுழுக்கோ பாதி யோ
ஸஃ - ப்ரஸித்தனுயிருக்கிற
தேவஃ - ப்ரகாசகரனுன
நாராயணஃ - நாராயணன்
விஜயதே - ஸாவோத்காஷ்டமா யி ருக்கிறன்.

உசு. உ/க யஸ்யாகிலாமீவஹபிஸ்ஸ-மங்களாவாசோவிமிஸ்ரா
குணகர்மஜன்மபிஃப்ராணஸ்திசும்பந்திபுநந்திவைஜகத்யா
ஸ்தத்விமுக்தாஸ்ஸவவோபஹாமதாஃ.

யஸ்ய - யாதொரு ஸாவேஸ்வர னுடைய ஸம்பந்தியா ன
அகிலாமீவ ஹபிஃ } ஸமஸ்தமானபாபத்தை ப் போக்கடிக்கிறதாய்
ஸ-மங்களாஃ - மிகவும் மங்கள கரங்க ளா யிருக்கிற

குணகாம ஜன்மபிஃ } குணங்க ளென்ன சே ஷ்டிதங்களென்ன அ வதாரங்களென்ன இ துகளோடு
விமிஸ்ராஃ - கூடிக்கொண டிருக்கிற
வாசஃ - வாக்குக்கள்
ஜகத் - ஜகத்தைக்குறித்து

பராணந்தி - பரமஹஜ்ஞான ரூபமானஸதத்தையை யுணர்டணணுகிறதுகள
ஸ-மபந்தி - பகதி வைராகயரூபமாநசோபையை யுணர்டணணுகிறதுகள
புநந்தி - பரகருதி விநிமுகதமாகபணணுகிறதுகள
யாஃ - யாதொரு வாக்குக்கள
ததவிமுகதாஃ - குணகாமஜனமங்களோடு கூடாமலிருகிறதுகள
தாஃ - அந்தவாக்குகள
ஸவஸோபநாஃ } ஸவாலங்காரமாக
மதாஃ - ஸமமந்தங்கள்.

உசூ. உ விஷ்ணுபகதிவிஹீனஸய வேதஸாஸதரமஜபஸதபஃ
உ அபராணஸயேவதேஹஸய மணடநம்லோகரஞ்சனம.

விஷ்ணுபகதி விஹீநஸய } விஷ்ணுபகதியிலலாதவனுககு
வேதஸாஸதரம ஜபஸதபஃ } வேதமென ஸாஸதரமென ஜபமென தபஸஸென இதுகள.
அபராணஸய - பராணநிலலாம விருகிற
தேஹஸய - தேஹநதிறகு
லோகரஞ்சநம } லோகநதிறகு ஸுகதாகரமான
மண்டனமிவ - அலங்காரமானதுபோல

உசூ. ஊ. டாராதூபாவைஸஸ-ரநரஸமோதேவதேவஸததீயாஜா
தயாவருதைரபிசகுணதஸதாதருஸாஹாதரகாஹா।
கிநதுஸ்ரீமதபுவநபவநதராணதோநயேஷ-விதயா
வருததபராயோபவதிவிதவாகலபகலபபருகாஷஃ.

தேவதேவஃ - அயாவறுமமராகளதிபதியானவன
ப்ராதூபாவைஃ } அவதாரங்களநாலே.
ஸ-ரநரஸமஃ - தேவதைகளெனனமனுஷயாளென இவாகளுககு ஸமானமாக அவதரிகிறுன
ததியாஃ - அவனுடைய ஸமபநதிகளான பாகவதாள
ஜாதயாவருதைரபி } ஜாதியென அனுஷடானமென இதுகள நாலும
குணதஃ - க்யானரூபமான குணதாலும
தாதருஸஃ - தேவாகள மனுஷயாள இவாகளுககு ஸமானமாக அவதரிகி றாகள
நாதரகாஹா - இநத விஷநதில்நிந்தையானது இலலை
கிநது - பினனை எதுக்காக இபபடி அவதரிகி றாகளெனறால்
ஸ்ரீமதபுவநபவனதராணதஃ } ஸ்ரீமததாயிருகிறலோகங்களாகிற க்ரஹதினுடைய ரகஷணாதமாக அவதரிகி றாகள்
அன்யேஷ-ா - அபாகவதாளிடங்களிலேயிருகிற
விதயாவருததபராயஃ } கயானமென அனுஷடாநமென இதுகளுடைய ஸமூஹமானது
விதவாகல் பகல்பபரகாஷஃ } விதவையினுடைய அலங்காரதநிறகு ஸமானமான ஆதிகயதனையுடையதாக
பவதி - ஆகிறது

உஎ. அ. நதேஹம்நப்ராணாந்நசஸ-ுகமோஷாபிலஷிதம்
நசாத்மாநம்நாந்யத்கிமபிதவோஷத்வவிபவாத!
பஹிர்பூதம்நாதக்ஷணமபிஸஹேயாதுோததா
விநாோம்தத்ஸத்யம்மதுமதநவிஜ்ஞாபமிதம்.

ஹேநாத - வாரீரோஷியே
தவ - உம்முடைய
ோஷத்வ விபவாத் பஹிர்பூதம் } ோஷத்வரூபமானவை பவதற்கு புறம்பாக
தேஹம் - தேஹத்தை
க்ஷணமபி - க்ஷணகாலமும்
நஸஹே - ஸஹிக்கமாட்டேன்
ப்ராணான - ப்ராணன்களை க்ஷணகாலமும்
நஸஹே - ஸஹிக்கமாட்டேன்
அோஷாபிலஷிதம் } எல்லாராலும் இச்சிக்கப்பட்டிருக்கிற
ஸ-ுகம் - ஐஹிகமாயும்ஆமுஷ்மிகமாயு மிருந்துள்ளஸ-ுகத்தை
நஸஹே - ஸஹிக்கமாட்டேன்
ஆதமாநம்ச - தன்னையும், க்ஷணகாலமும்
நஸஹே - ஸஹிக்கமாட்டேன்
அன்யதகிமபி - முனசொன்ன தொழிய வேறொன்றையும்
நஸஹே - ஸஹிக்கமாட்டேன்
நத் - முன்சொன்ன யாவத்பாதாதமும்
ோததா - அநேகப்ரகாரமாக
விநாோம் - நாோத்தை
யாது - அடையட்டும்
ஹேமதுமதந - மதுவை நிரஸித்த எம்பெருமானே
இதம்விஜ்ஞாபநம் } இந்தவிஜ்ஞாபநமானது
ஸத்யம் - யதார்த்தம்.

உஅ. அ/க அநாசாராந்துராசாராநஜ்ஞாதரூம்ஹீநஜந்மந:
மத்பக்தாந்ோரோத்ரியோநிந்தஸ்யோசண்டாளதாம்வ்ருஜேத

அநாசாராந் - செய்யவேண்டிய க்ருத்யத்தைச் செய்யாதவ நாகிலுமாம்
துராசாராந் - நிஷித்த க்ருத்யங்களைச் செய்யுமவ ுகிலுமாம்
அஜ்ஞாத்ரூம் - ஜ்ஞாநோன்ய ுகிலுமாம்
ஹீநஜந்மந: - நிக்ருஷ்ட ஜந்மததில் பிறந்தவ ுகிலுமாம்
மத்பக்தாந் { கீழ்ச்சொன்ன வதிகாரிகள் என்னிடத்தில் பக்தியுடைய ராமாகில் அவாகளை
நிந்தம் - நிந்தியான்றிருக்கிற
ோரோத்ரிய: - ப்ராம்ஹணன்
ஸத்ய: - தக்ஷணத்திலே
சண்டாளதாம் } சண்டாளநாயிருக்குகையை
வ்ருஜேத் - அடைகிறான்.

உஅ. ஆ. க்ருோகலியுகேப்ராபதேநாஸ்திகை:கலுஷீக்ருதே
விஷ்ணோரம்ோம்ோஸம்பூதோவேதவேதாத்ததத்வவித்
ஸ்தோத்ரம்வேதமயம்காதும்த்ராவிட்யாபிசபாஷயா
ஜநிஷ்யதிஸதாம்ோஷடோலோகாநாம்ஹிதகாம்யயா

க்ரூரே - கரூரமாயிருககிற
கலியுகே - கலியுகமாகது
பராபதே - வகதிருகத உளளளவில
நாஸதிகைஃ - நாஸதிகாகளநாலே
கலுஷீகருதே- கலககபபடடிருகத உள
ளளவில
விஷணோஃ - விஷணுவிநுடைய
அமஶாமஶ ஸமபூதஃ } அமசததிறகுமஅம்சமா
க உணடாயிருககிறவ
ராய
வேத வே தாத்தத தவித } வேதமெனனவேதாத
தமெனன இதுகளு
டைய ததவததை அ
றிநதவராய

ஸதாமஶ ஸோஷடஃ } ஸததுயகளுககுளஶோ
ஷடானன நமமாழவா
லோகாநாம - லோகஙகளுககு
ஹிதகாம்ய யா } ஹிதததை பணணவே
ணுமெனகிறஇசசையி
னாலே
வேதமயம - வேதமயமான
ஸதோதரம - ஸதோதரததை
தராவிடயா - தரவிடரூபமான
பாஷயாபிச - பாஷையிலுமம
காதும - பணணுவகாகக
ஜகிஷயதி - அவதரிகக போகிறார.

உஅ. இ. கருதேயுகேதரிஸ-நுஸயாதததோதாயாமரகுநநஃ
தவாபரேநதஸநுஸயாதகலெளதேவஃபராஙகுஶஃ.

தேவஃ - பரகாசகரநாக ஶ்ரீமந
நாராயணன
க்ருதேயுகே - கருதயுகததிலே
அதரிஸ-நுஃ - அதரியினுடைய புதர
நானதததாதயோராக
ஸயாத் - அவதரிககிறன
தோதாயாம - தோதாயுகததில்

ரகுநநதநஃ - சகரவாதித திருமகநாக
அவதரிககிறன
தவாபரே - தவாபரயுகததிலே
நநதஸநுஸ ஸயாத } நநதகோபாலருககு புத
ராநாக அவதரிககிறன
கலெள - கலியுகததிலே
பராஙகுஶஃ - நமமாழவாராக அவதரி
ககிறன.

உஅ. ஈ. நாஸெளடபுருஷகாரோணநசாபயநயேநஹேதுநா
கேவலமஸ்வேசசையைவாஹமபரோக்ஷகருசிதகதாசந.

அஸெள - இநதநான
புருஷகாரோண } - புருஷகாரததாலே
நபரோக்ஷ - கடாகூதிக கமாடடேன
அநயேந - இதரமாயிருககிற
ஹேதுநாபிச - ஹேதுவிநாலேயுமகடா
கூதிகமாடடேன

அஹம - நான
ஸவேசசை யைவகே வலம } எனனுடைய இசசையி
னாலேயே மாதரம
கருசித - ஒருபுருஷனை
கதாசந - ஒருகாலததில
பரோக்ஷ - கடாகூதிகிறேன.

அணணன் திருவடிகளேசரணம.

ஸ்ரீ

ஆசார்யஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹத்தில்

லம்ஸ்க்ருதபதங்களுக்கு அர்த்தம்.

அ.

அக்யாதம் - பரஹித்தமில்லாமை

அக்யானம - க்யானமிலலாமை

அசித் - ப்ரக்ருதி

அசிஷடா - நல்லநடகுகை யில்லா தவாகள்

அஞ்ஞா - ஞானமில்லா தவாகள்

அத்யவஸிப்பா - நிஸ்சயிப்பா

அத்யயனம் - கற்கை

அத்வைதம் - இரண்டில்லாமை அ தாவது ஜீவப்ரம்ஹ ங்களுக்கு அபேதம்

அத்யாதரம் - மிகவும்ப்ரீதி

அத்யேதா - அத்யயனம் பண்ணவ ாகள

அதிக்ருதாதி காராயதவம் - அப்யவஸிக்கத் தகுந்த வாகளுக்கு யோக்ய மாயிருக்கை

அந்தாயாமித் வம் - சேதனாக்குள் ப்ரவே சித்திருக்கை

அபராதஸஹ தவம் - தப்புக்களைபொருக்கை

அபாவம் - இல்லாமை

அபீஷடம் - இஷடம்

ஆச்சாவதாரம் - எல்லாராலும் பூஜிக் கும்படியாயிருக்கை

ஆத்தபஞ்சகம் - ஆதங்களுடைய ஐந் து

அவஸன்னா - துக்கிதா

அவித்யை - அஜ்ஞானம்

அல்பஸ்ருதா - கொஞ்சம்கேட்டவா

அங்கியாப தேசம் - அங்யத்தை வ்யாஜமா கசொல்லுமது

அசங்யடா - பகவத்விஷயமொழிந் தவிஷயங்களில் ஆ ஸக்தி யில்லாதவாக ள்

அனந்தவைன தேயாதிகள் - நித்யஸூரிகளில் தலை வரான திருவநந்தா ழ்வான் கருத்மான் முதலானவாகள்

அனந்த - முடிவில்லாத

அனவரத - ஸாவகாலமும்

அநாதி - ஆதியில்லாமை

அனிஷடம் - இஷடமில்லாமை

அனுவர்த்தனீயர் - அனுஸரிக்கத் தக்கவா கள்

அனுஷ்டிக்கிறது - செய்கிறது

அஸ்மதாதிகள் - நாம முதலானவர்கள்.

ஆ.

ஆதிக்யம - அதிகமாயிருக்கை

ஆநந்தநிர்ப ரம் - ஆநந்ததாலே பூரணம்

ஆப்தி - நம்பிக்கை

ஆர்ஜவம் - ருஜ-வாயிருக்கை

ஆபிமுக்ய்யம் - அபிமுகமாயிருக்குகை

ஆஷயம் - ருஷியினுலே பண்ண ப்பட்டது

ஆவிர்ப்பாவம் - உண்டாகை

ஆஸ்ரயண வி ஷயம் - ஆஸ்ரயிக்கத்தக்க வி ஷயம்

ஆஸ்ரிதவிஷயம் - தன்னை யடுத்தவாகளு டைய விஷயம்

ஸம்ஸ்கருதபதங்களுக்கு அர்த்தம்.

ஆரயண ர } ஆராயிகறதில போ
ஸயதை } கயதை.

ஈ.

ஈஸவரன - நியமிகறவன

உ.

உக்தம - சொல்லப்படடது
உகதி - சொல
உதபத்தி - உணடாகுகை
உபபரமஹணம- வ்யாகயானம
உபதேஸம - ஜஞாந முணடாமபடி
சொலலுகை
உபயம - இரணடு
உபஜீவயம - பிழைககததககது
உபாதேயம - கருஹிககததககது
உபாஸனம - ஈஸவரனை இடைவி
டாமல நினைககை
உஜ்ஜீவனம் - பிழைததல
உபகரமம - ஆரமபித்தல

ஊ.

கயாதி - பரஸித்தி
ஜஞானம் - அறிவு
கருபை - அருள
கலேசம - துககம

க.

கடகா - சோபபிகறவாகள
கடாக்ஷவிஸே } ஈஸவரனுடையவிஸே
ஷம } ஷமானைநோககு
காதமம - சேறு
காமம் - பணணுமது

கா.

காருணிகா - தயையோடே கூடின
வா.

கை.

கைங்காயம - வேலைக்காரனுடையவ
யாபாரம்.

கோ.

கோரக்ஷணதி } பசுவை காப்பாறறுத
தாமம் } ல் முதலானதாமம.

ச.

சபலம் - கனட!விஷயஙகளில
இசசிககை
சரணம் - ரக்ஷகம
சரமாவஸதை - மூடிவானயிருபபு
சஹாயாதிகள - திருடமுதலானதுகள்

சி.

சித - ஆதமா அதாவது ஜ
ஞாகஸவரூபம
சிதசதஸாதன } விஸ்தாரமான ஸாதனத
நிஷடா } தில நிஷடையை யு
டையவாகள்
சிதிலா - கடடுககொலலாதவா

சு.

சுஹ-ாதம - ஸந்தோஷம.

சூ.

சூசன - வாகயமாகச சொல்லு
கை

சை.

சைதிலலியம - சிதிலமாகயிருககுகை

த.

தருஷ்டை - ஆசை
தராயாதனம - மூனறாதனம்
தரயம - மூனறு
தவரை - சீக்ரம
நவைதம - இரணடு அதாவதுப்ர
மஹமும ஜீவனும
நவைதாதவைதம-இரணடுமனறு அதா
வது இரனடெனகி
றது ஜீவனும ஈஸ்வ
ரனும ஒனறு எனகி
றது, இரணடுமனற
று எனகை.

த.

தக்தம - கொளுதபபட்டது
ததபகதா - அவனிடததில் பகதி
யையுடையவாகள

நிவர்தகஜ்ஞானம் - இதரவிஷயங்களை விட்டஜீவனுடையஜ்ஞானம்

நிஸ்தரணம் - தாண்டுகை

நிஷ்டா - நிஷ்டையையுடையவாகள

நிஷேதவாக்ஸை - நிஷேதிக்கிறதில் இச்சை.

ப.

ப்ரக்ருதி - மூலமாயிருக்குகை

ப்ரக்ஞாவஸ்தை - ஜ்ஞானமுண்டானகாலம்

ப்ரகரணம் - ஸமயம்

ப்ரஸாதம் - அநுக்ரஹம்

ப்ரதம - கொடுத்தல்

ப்ரதிபந்தம் - தோனறியதை

ப்ரதிபாதயம் - சொல்லியிருககுகை

ப்ரதிபாதகம் - சொல்லுவதாயிருக்குகை

ப்ரபத்தி - ஈஸ்வரன் ஸாவவிதரகஸகன்யென்கிற ஜ்ஞானம்

பரபாவம் - அதிஸயம்

ப்ரமாணம் - நம்பிக்கைககி உரியவாகயம்

ப்ரமேயம் - ப்ரமாணத்தால் நிஸசயிக்குமது

ப்ரபந்நஜநஅக்ரேஸரர் - ப்ரபதத்தியையுடையஜனங்களுக்குததலவா

ப்ரத்யாஸந்ந - சமீபஸ்தா

ப்ரவ்ருத்தி - உபக்கிரமம்

ப்ரவேஷடவ்யம் - ப்ரவேஸிக்கத் தகுந்தது

ப்ரஸ்துதம் - ப்ரக்ருதத்துக்கு உசிதம்

ப்ராக்ருதம் - ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்தைஉடையது

ப்ராகாரம் - சூழ்ந்திருத்தல்

ப்ராத்ரு - உடன்பிறந்தவன்

தத் - அந்த

தத்வகயா - தத்வம் தெரிந்தவாகள்

ததநுபவம் - அநிஷ்டையையவநுபவம்

ததீயா - அவனிடத்தில் ஸம்பந்தத்தையுடையவாகள்

ததுபாயம் - அத்யவஸாயம்

தமஸ்ஸு - தமோகுணம்

தயாவிஸ்தீரணம் - தயையிருக்கல பரம்பியிருக்குகை

தாஸிப்பிதது - காண்பிதது.

தா.

தாத்வாதம் - தாத்வியுடைய அதம்

தாமஸம் - விளம்பிததல்

தாஸ்யம் - அடிமை.

தி.

த்யாஜ்ஜியம் - விடத்தக்கது

த்ருஷடிகள் - கண்கள்

திவ்ய - விலகஷணம்.

தே.

தேஜஸ்கரம் - காந்தியை பண்ணவற்குயிருக்குகை.

நி.

நிகிலாதமகைங்காயம் - ஸமஸ்தமான ஆத்மாக்களுடைய கைங்காயம்

நிபாஹரணம் - போக்கடிக்கை

நிவாஹகன் - ஸமாதிக்கத தக்கவன்

நிஹேதுக - காரணமில்லாமல்

நிஹேதுகவிஷயீகாரம் - காரண மில்லாமல் ஸ்வீகரிக்குகை

நிரபேகஷ - அபேகஷையில்லாமை

நிருபகம் - அடையாளம்

நிவ்ருத்தர் - விட்டவாகள்

நிவ்ருத்தி - விடுகை

ப்ராபயம - அடையதக்கது

பரா வஸ்யம } பரீதியாயிருக்குகை

பரீதி - ஆசை

ப்ரேமம - பரீதி

பரோமதிசை - பரீதியாயிருக்கிற காலம

பரோமயுகதா - பகதியோடே கூடியவா

பரோரகம - தூணைடுதல

பரோரிதம - ஒனறுனுலே பரோரிகமுமது

ப.

பஜனம - அடைகிறது

பகதி - பரீதிரூ பாபகஜநோனம

பகதம் - கடடுபபடுதல

பரகயானம - ராஜவர விஷயமான ஜநோகம

பரதவம - பரமபதத்தி லிருகது மிருபபு

பரமபகதி - மருபடி பிரிவிலபயப படுதலபரமபகதி

பரமபகதி பரி கணனைகதி } பரமபகதியிலே எனனுகிறதறகு

பரபகதி - பாகதினைறது பரபகதி

பரிகரஹம - கருஹிகதினைறது

பரிகரிஹீதம் - கருஹிகதபபடடது

பரிதரானம் - ரகஷணை

பரிணிதம - பகருவம

பரிவாஹமம - பரவாஹமம

பஜனம - அடைகினைறது.

பா.

பாரதநதரியம் - அயலானுகது பரதநதரமாயிருகதுகை

பாஜனம - பாதரம

பாஹியாத்தக கரணம } வெளிவிஷயமான மனஸஸ-ு

பாஹியம் - வெளி.

பி

பிரரு - நமபபபவா

பிரதிபனனாய கள } யுகதுமிகதவா.

பி

பீஜம - காரணம - விறை.

டே.

டேஷஜ்ஞம - அறிஷடம

போ

போகஸ்தா - அனுபவிகதிறவன.

போகதருஷ்ணம் - அனுபவிகதிறவறகு மிருகுகை.

மா.

மாதிருவுஷ்ரு - நாயாளைடபோல

மானஸம் - மநஸஸ-ு

மோ.

மோகஜ்ஞம - நிசயவிருதி.

ய

யதாஜ்ஞானம - உணமையான கயான

ம

யஜ்ஞிபபது - யாகமபணணுவது.

யா.

யாதாதமயம - யதாரதநமு

ர.

ரஸயதந - போகயதந

ரஹஸயம - ஏகாநதம

ரஹிதம - ஒனறுமிலலாம லிருகதுகை

ரஹிதா - ஒனறுமிலலாமலிருகதிறவாகள

ரகஷ்ணாதம் - ரகஷிகதிறநிமிததமாக

ராஜஸஸ-ு - ரஜோகுணம

ரா.

ராகம - ஆசை

ராஜஸம - ராஜஸமெனகிற குணம

வ.

வயக்தி - அவயவி

வயபதேசம - பேயரா

வ்யாவ்ருததி - வேறுபாடு
அவஸாதம் - தெளிவு

வ.

வக்தரு - சொல்லுகிறவன்
வத்ஸலன் - ப்ரீதியை யுடையவன்
வக்ஷ்யம் - சொல்லுகிறது.

வா.

வாசஸியம் - சுடதந்நூல் சொல்லப்பட்ட ஆதம்
வாசாமகோசரம் - வாக்குசகுகிலமனறிக கேயிருககை

வி.

விகஹிதஸஹஜஸாவகயன - பரகாஸமாய் ஸஹஜமான ஸாவஜுருந்தந்தை யுடையவன
விசிஷடடம - முழுமையும்
விசிஷடாத்வைதம் - ஜீவ பரம்ஹததுக்கு பேதமில்லாமை அதாவது சுரீரசரீரிபாவம்
விபரதிபததி - விருத்தமான ஜ்ஞானம்
விபவம் - அவதாரம்
விபாயயம் - வ்யதயாஸம
விபாகம - பாகிறுதல்
விபுத்வம் - ப்ரபுவாயிருக்குகை
விபூதி - ஐஸ்வாயம்
வியாஜம் - சேமது
வியூகம் - க்ஷீராபதியி லிருக்குமிருப்பு
விஸ்ம்ருதி - மறுதி
விஸ்லேஷம் - பிரிவு
விஸ்வஸநீயம் - ப்ரீதிபண்ணத் தக்கது
விஸ்த - விஸதாரம
விஸ்ததரம் - மிகவும்விஸ்தாரம்
விஸ்ததமம் - மிகவும்விஸ்தாரம்.

ஸ்.

ஸ்மரணம் - ஸ்மரிக்கின்றது
ஸ்பரிசம - தொடுகிறது

ஸவரூபம் - தன்னுடையரூபம்
ஸ்வாராததை - ஸுகமாக ஆராதிக்கத் தக்கவை
ஸவரூபம் - தன்னுடையரூபம்
ஸ்வாஸனம - தன்னுடையதாக்கு
ஸ்வாதயாயம் - தன்னுடைய ஸுகாத்யயனம்
ஸ்வாபதேஸம் - மறை விலலாமல்ச் சொல்லுகை
ஸ்வாராததை - ஸுலபமாக ஆராதிக்கை.

ஸ.

ஸகத்வம் - ஸ்நேஹமாயிருககுகை
ஸங்க்ரஹண - நனறுகக்ருஹிககுகை
ஸங்க்ரஹம - சுருக்கம
ஸஞ்சரணம் - உலாவுகை
ஸதருஸா - ஸமாநா
ஸப்ரமஹசாரி - கூடபள்ளியோதுகிறவாகள்
ஸமசாரம் - தேஹஸம்பந்தம்
ஸம்ஸ்காரம - பழக்கம்
ஸம்ஸ்லேஷம் - சேருகை
ஸம்ஸ்யம் - சநதேஹம்
ஸரண்யம் - ரகூஷிக்கத்தக்கது
ஸாவ - ஸமஸத
ஸாவாக்கும் - ஸமஸ்தமான பேர்களுககும்
ஸர்வேஸ்வரன் - எல்லாருக்கும் நியந்தாவா யிருக்கிறவன்
ஸவாஸனம் - பழககத்தோடேகூட
ஸஹகரிககை - உதவிசெய்கை
ஸஹங்கள் - ஸஹிக்கத்தக்கதுகள்
ஸஹபடிதம் - ஸமானம்
ஸஹஸ்ரம் - ஆயிரம்

ஸா.

ஸாத்வீகம் - ஸதவகுணத்தால் வ்யாப்தம்
ஸாத்தியநிஷடர்-பலதில் உறுதிப்பாடுடையவாகள்

ஸாதியபரா - பலதில் ஆஸக்தியை யுடையவாகள

ஸாதனநிஷடா - ஸாதனதிலநிஷடை யை யுடையவாகள

ஸாது - நலல

ஸாதமய மோ பரதத்வம } பொருத்து போகத தைகொடுகக

ஸாமயம - ஸமத்வம

ஸாபலயம - பலதேதாடுகூடியிருக குகை

ஸாஹித்யம - கூட இருகக்குகை

ஸ-ா.

ஸ-ாகதி - சொலலுதல

ஸௌ.

ஸௌமாரம ஸௌகீலயம } ஸ-ாலபமாயிருகக

ஸௌகீலயம - ஸ-ாலபமாயிருகக

ஸௌலடயம - ஸ-ாலடமாக அடைய தகக

ஹா

ஹாஸ்திரபிர தானம } ஹாஸதிரஙகளை கொடு தல

ஹிருதய லட கூடணம } ஹிருதயதுடைய லட கூடணம

ஹேதாத்தம - அடிமைபட டிருகக

ஜ.

ஜகத - லோகம

ஜனித - உனடான.

ஜா.

ஜாயமானகடா கூடம } பிறகக்ற காலதில கடாகூடம.

கூ.

கூடமத்வம - ஸஹிகக.

வ்ர

ஹருஷடா - ஸந்துஷடா.

வ.

ஹரமஸ சடத வாசகியா } ஹரமஸ ஹபதத்தாலே சொலலபபடடவா.

ஹா

ஹானி - கெடுதி.

ஹி.

ஹிருதயம - மனஸஸ-ா.

ஹே.

ஹேது - காரணம

ஸ்ரீ.

ஸ்ரீயபபதி - ஸ்ரீமஹா லக்ஷ்மிகக பாதத்.

அணணன் திருவடிகளே சரணம.

ஸ்ரீ

ஆசார்யஹ்ருதயசாரசங்க்ரஹம்

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருததம்.
ங	கஙு	ಸಾರಂ	ಸಾರಃ
சு	சு	ರಜಸ್ತಮಸ್ಸು	ರಜಸ್ತಮಸ್ಸು
எ	உஅ	ಆತ್ಮತ್ಯೆ	ಆತ್ಮೆತ್ಯೆ
கச	உஉ	சரந்தோக்கிய	சாந்தோக்கிய
கசு	உசூ	சரகுதோக்ய	சாந்தோக்ய
கசூ	உஞ	மாமநேத்	மாவநேத்
கஎ	கஉ	மஹாமுநே	மஹாமுநே
கஙு	ஞ	சாமாத்யததை	சாமாதயத்தை
கஙு	கஉ	ந்வதீயருடையஜா	தவதீயருடைய, ஜா
கஙு	கஅ	சொல்லுகிறுபோலே	சொல்லுசிறுப்போலே
கஙு	உ0	மஹாபாரதமும்	மஹாபாரதமும்
கஙு	ஙு0	ஸ்நாநசஸ்யதே	ஸ்நாநசஸ்யத்தே
உ0	கஎ	கஅ	க
உ0	ஙஞ	தாங்கல்	தூங்கல்
உக	கசு	சிக்காமரம்	சிகாமரம்
உக	உசூ	பாவிளம்	பாவினம்
உஉ	அ	ஆச்சரவதாரம்	ஆச்சாவதாரம்
உஉ	உசு	சித்தநம்	சிந்தநம்
உங	உ	மச்சகந்தா	மதச்யகந்தா
உங	கஉ	மச்சகந்தியும்	மத்ச்யகந்தியும்
உசு	ஙகு	=	உ
உசூ	எ	சுபசனிலும்	ஸுவபசனிலும்
உசூ	ஙங	வேதபாரபா ரா	வேதபாரபத ரா
உசூ	கசு	=	உ
உஎ	சூ	(அ) பரிக்ரஹிக்கை	பரிக்ரஹிக்கை
உஎ	கங	விரும்பமாட்டாகள்.	விருமபமாட்டாகள். (அ)
உஅ	உசு	ண்டலதாம்	ண்டிதாம்
உஅ	ஙஉ	ரேணசா	ரேணநசா
ஙக	எ	அவஸ்நந்த	அவஸ்தாந்த
ஙசு	க	உபாத்ய	உபாயாத்ய
ஙஞ	உஉ	இன்னுயிச்சேவலிலே.	இன்னுயிர்சேவலிலே
ஙசூ	கஞ	அம்பன்னைக்கண்ணுள்	அம்பனனகண்ணுள்

பகமம.	வரி.	பிழை.	திருததம.
நசூ	உகூ	மினனஜண	மினனஜன
நஎ	ககூ	துகஙகிளரகவும	நுகஙகிளாகவும
நஎ	உக	பாரததநதரய	பாரதநதரய
நகூ	கஅ	மாகக.கொளவது	மாகககொளவது
நகூ	நO	உபெகூதி	உபேகூதி
சO	எ	பரதவதவயததிலும	பரதவததிலும
சO	கஙூ	பாறகுகடலில	பாறுகடலில
சO	உகூ	அதயவவஸிகக	அதயவவஸிகக
சக	ககூ	ஹருஷடராம	ஹருஷடராம
சஉ	கஉ	மாாதவததை	மாாதவததை
சஙூ	கஙூ	வேணடு	வேணடு
சச	உஙூ	நிஷேதவாசி	நிஷேதவாசி
சஙு	கஉ	நாமாளகவே	நாமாளாகவே
சஙு	உஉ	தவயவஸாய	தயவஸாய
சள	உஙு	வகருண	வவருண
சஅ	உ	விபாய	விபாயய
சஅ	அ	தமபஜந	ததபஜந
சஅ	கஉ	பரிகணை	பரிகணைண
ஙO	கக	பரயோஜநாநதர	பரயோஜநாநதர.

அணணனதிருவடிகளேசரணம